

1. Bölüm

Medya (Atlas)

Hayatta her zaman başımıza iyi şeyler gelmezdi. Bazen ailemiz dediğimiz insanlar hayatımızı istemediğimiz şekilde etkiler. Sonunu bilemediğimiz karmaşık bir hayata sürüklerdi. Benim de ailem beni tamamen başka bir hayata dahil edip kendi çıkarları için benden vazgeçmişti. Bugün sevmediğim bir adamla beni zorla evlendireceklerdi. Evleneceğim adam 40 yaşında 2 çocuklu biriydi. Bense daha yeni 20 yaşına girmiştım. Sırf zengin olduğu için beni düşünmeden o adama verdiler. Akşam dini nikah kıyılacaktı. Yatağında duran beyaz Elbiseye baktım. Gelinlik bile değildi çünkü Evleneceğim adam bunu ayıp olarak görmüş giymemi istememişti. Doğrusu gelinlik veya başka bir elbise benim kefenimden başka birşey olamazdı.

Odada tur atarken akşam olmasına az kalmıştı. Birazdan o adam gelip beni alacaktı. Anneme yalvarsam da tek dediği "babam ne derse oydu."

O adamdan zorla istemediğim bir hayata dahil olmaktan korkuyordum. Bugün tek kurtuluşum olan yolu seçecektim. Buradan kaçacaktım yoksa istesemde buradan bir daha kurtulamazdım. Aklıma gelen isimle hemen elime telefonu aldım. Sahra onu aramalıydım. İstanbul'da yaşıyordu çocukluk arkadaşydık yanına gelmemi çoğu kez söylese de buna cesaret edememiştım. Ama şimdi tüm cesaretimi toplayıp hemen hatırladığım numarasını yazıp aradım.

Çalan telefon ile korkarak kapıyı kontrol ediyordum. Telefonumun olduğunu öğrenirlerse benden hemen alacaklardı. Bu yüzden dikkatli olmam gerekiyordu.

"Alo kimsiniz?" Sesini duymam ile yüzümde bir gülümseme oluştu.

"Sahra benim Efsan."

"Efsan nasılsın iyi misin?"

"Sahra beni zorla 40 yaşında 2 çocuklu bir adamla evlendirecekler."

"NE! Kızım sen ne diyorsun bunu nasıl yaparlar?"

"Sahra bana yardım et. Ben evlenmek istemiyorum."

"Efsan acilen senin İstanbul'a gelmen gerekiyor."

"Biliyorum ama nasıl geleceğim? çok korkuyorum Sahra."

"Korkma. Benim geçici olarak oraya gelen bir arkadaşım vardı. Bugün şansa geri dönecekti. Ona haber vereceğim seni benim yanıma getirecek."

"Tamam lütfen Sahra beni buradan kurtar."

"Söz veriyorum seni kurtaracağım Efsan. Telefonun yanında hep olsun ben sana haber vereceğim." Yaklaşan sesler ile korkuyla titredim.

"Tamam bekliyorum." Hemen telefonu kapatıp pantolonumun içine soktum. Korkuyla titrerken kapı hızla açılmıştı. Babam içeri girip etrafı kontrol etti.

"Niye hazır değilsin sen?"

"B-Ben hazırlanıyorum."

"Çabuk ol kırmayayım bacaklarını. Birazdan damadım seni almaya gelecek beni mahcup etme." Babam iğrenerek bana son kez bakıp odadan çıktı. Ben bildim bileli o her zaman benden nefret ederdi.

Gözyaşlarımı silip yatağa oturdum. Pişman değildim. Buradan ve bu evlilikten kurtulacaktım.

Telefonumun çalmasıyla hemen açtım.

"Efsan arkadaşım ile konuştum. Seni yanıma getirecek. Şimdi gizlice kimseye görünmeden sizin evin arkasındaki kulübeye geç oraya siyah bir araba gelip seni alacak sonra da İstanbul'a getirecek."

"Sahra çok Teşekkür ederim senin hakkını nasıl ödeyeceğimi bilmiyorum."

"Saçmalama biz arkadaşız hadi Çabuk ol."

"Tamam." Telefonu kapatıp heyecanla dolabıma ilerledim. İçinden bir kaç parça kıyafet çıkarıp yatağın altındaki çantayı çıkararak içine koydum. Kimliğimi ve biriktirdiğim bir miktar parayı da alıp içine koyduktan sonra Çantayı kapatıp Kucağıma aldım. Kapıya ilerleyip sessizce açtım. Etrafta kimse görünmüyordu. Dikkatle odadan çıkıp yavaşça kapıyı kapattım.

Hızlı ve dikkatli adımlarla aşağıya inip kapıya doğru ilerledim. Biri beni görürse ölümüm olurdu. Korkuyla kapıyı açıp dışarı çıktım. Etrafta kimse olmayınca koşarak evin arkasına ilerledim. Arkama

bakmayarak Hızlı hızlı koşuyordum. Gördüğüm siyah araba ile gülümserken duyduğum sesle korkuyla yerimde durdum.

"EFSAN!" Arkama döndüğümde annemi görmemle korkuyla ona baktım.

"Sakin! buraya gel yoksa babana söylerim."

"Üzgünüm anne. Ama beni o adamla evlendirmenize razı olamam. Affet beni." Hızlı adımlarla arabaya ilerleyip kapıyı açıp içine girdim. Araba hızla oradan ayrılırken geride yerde ağlayarak dövünen bir annem kalmıştı. Gözyaşları içinde başımı cam'a yasladım. İnsanın kaçtığı şey ailesi olunca ölmekten beter halde oluyormuş. Gözlerimi kapatarak bir an önce İstanbul'a varmayı diledim.

Araba bir evin önünde durduğunda arabadan indim. Evin kapısı açıldığında sahra koşarak yanıma geldi.

"Efsan."

"Sahra." İkimizde sıkıca birbirimize sarıldık.

"Şükür sağ salim geldin. Çok korktum biri görür diye." Ondan ayrılıp ellerimle oynamaya başladım.

"Aslında annem gördü. Gidersem babama söyleyeceğini söyledi."

"Hadi içeri girelim. Sende başına gelenleri baştan sona bana anlat."

"Peki." İkimizde içeri girecekken arabada bekleyen adama minnetle başımı salladım. Aynı şekil karşılık verdiğinde Sahra'ya döndüm.

"Aynı yerde çalıştığım bir arkadaşım şans ederi tatil için Mardin'e gelmişti bugünde çalışmak için buraya geri dönecekti. Çok şükür seni de getirdi."

"Allah razı olsun. O olmasaydı cehennemim içinde kalacaktım." İkimizde içeri girdik. Sahra salona geçtiğinde peşinden ilerledim. Salonu küçük olmasına rağmen ferah görünüyordu.

"Çekinme lütfen kendi evinmiş gibi rahat ol."

"Teşekkür ederim." Boş olan koltuğa geçip oturdum.

"Burada tek mi yaşıyorsun?"

"Evet 2 yıldır yalnız yaşıyorum."

"Peki zor olmuyor mu yalnız kalmak?"

"Zaten geceleri evde olmuyorum. Bir mekanda çalıştığım için sadece sabahları evdeyim onda da günün çoğunu uyuyarak geçiriyorum. Sağolsun çalıştığım mekandaki patronum çok iyi biri burayı da o ayarladı."

"Ne güzel çok iyi bir patronun varmış."

"Evet öyle gerçekten. Neyse beni Boşver de sen anlat telefonda biraz bahsettin. Ama anlayamadım. Neler oluyor?"

"Bildiğin gibi bizimkiler beni hep biriyle evlendirmek istiyordu. Görücü hep geliyordu ama ben hayır diyip bir şekilde gönderiyordum. Babam da pek umursamıyordu. Ama en son 40 yaşında 2 çocuklu bir adam Görücü olarak geldi. Baya zenginmiş karısı öldüğü için çocuklarına bakacak ve kendisiyle ilgilenecek birini arıyormuş Babam

da zengin diye beni ona verdi. Ne kadar hayır desemde dinlemedi. Bugün de beni zorla evlendireceklerdi."

Gözyaşlarımı tutmaya çalışırken Sahra yanıma gelip bana sıkıca sarıldı.

"Efsan ben çok üzgünüm. Bunların hiç birini hakketmiyorsun. İyi ki beni aradın."

"Aklıma sadece sen geldin. Senden başka kimsem de yok. Seni rahatsız ediyorum özür dilerim en yakın zamanda bir iş bulup seni rahatsız etmeyeceğim."

"Saçmalama kızım sen benim tek dostumsun benim senden başka bir ailem mi var? Hem yalnız olunca hayatının tadı çıkmıyor. Bana yoldaşlık edersin beraber yaşarız. İş konusunda da ben patronla konuşur sana bir iş bulurum merak etme."

Sahra'dan ayrılıp yüzüne gülümseyerek baktım.

"Gerçekten çok mutlu olurum Sahra çalışmak çok istiyorum."

"Sen merak etme ben hallederim." Sahra akan Gözyaşlarımı parmağıyla sildi.

"Hadi artık ağlama yalnız değilsin ben buradayım. Şimdi güzel bir yemek yapar yeriz. Akşam işe gideceğim istersen sende benimle gel kapıda beklersin. Bende patronla konuşurum.

"Olur gelirim." İkimizde koltuktan kalkıp mutfğa ilerledik. Hemen bir şeyler hazırladıktan sonra masaya geçip oturduk. Sohbetler eşliğinde yemeğimizi yemeye başladık.

Atlas yerdeki cesete baktı. Yine sinirlerine hakim olamayıp öldürmüştü. Sağ kolu olan Mert yanına gelip yerdeki cesete baktı.

"Abi adam öldü. Karşı tarafa söz vermiştik. Adamlarına bir şey yapmayacağımıza dair bir sıkıntı olmaz mı?"

Atlas sinirle yanındaki adamın yakasına yapışıp yüzüne öfkeyle baktı.

"Ben bu söylediklerini düşünmedim mi sanıyorsun? O pislik konuşmuyordu. Biraz daha hayatta kalsaydı yerimizi başkaları çoktan bulmuş olurdu." Atlas yerdeki bedenin ceketinden ses kayıt cihazını alıp karşısındaki adamın üzerine attı.

"Bana akıl vermeden önce kendine akıl versen iyi olur. Ben bir şey yapıyorsam bir bildiğim vardır. Bu zamana kadar senin düşündüğünden fazlasını düşündüğüm için ölmedim."

"Haklısın abi özür dilerim."

Atlas yerdeki cihazı ayağıyla kırdı. Ceketindeki telefonu alıp kulağına götürdü.

"Mekanıma adam yollamadan önce iyi düşün bir dahakine onun yerine seni gömerim." Atlas telefonu kapatıp yerdeki bedene baktı.

"Gidip gömün. Yerini de konum attın adamını kendileri alsın."

"Emredersin abi."

Atlas depodan çıkarken ceketinden çıkardığı sigara paketinden bir dal çıkarıp ağzına aldı. Cebinden çıkardığı çakmakla sigarasını yakıp derin bir nefes içine çekti.

"Abi bundan sonra nereye gidiyoruz?"

"Mekana gidelim kafa dağıtmam lazım."

"Tamam abi." Atlas sigarasını içip bitirdiğinde izmariti yere atıp ayağıyla söndürdü. Arabaya binip başını geriye doğru yasladı.

Sahra ile yemeklerimizi yiyip bulaşıkları yıkamıştık. Mutfaktan çıkıp salona geçtik. Sahra saatine bakıp endişeyle bana döndü.

"Efsan gitme vaktim geldi. Hadi hemen gidelim."

"Tamam." İkimizde üzerimize paltomuzu alıp dışarı çıktık. Sahra arabasına ilerlediğinde bende peşinden ilerledim. İkimizde arabaya binip oradan ayrıldık.

Geldiğimiz mekana bakarken ağzım açık kalmıştı etraf Led ışıklarla parlıyor insanlar sarmaş dolaş halde içeri giriyordu. Mardin'de böyle bir ortam yoktu. Bu yüzden ilk defa gördüğüm için şaşırmışım. Sahra ile arabadan indik. Sahra arabanın anahtarını yanımıza gelen adama verdi. Adam arabaya binip oradan uzaklaştı. Sahra'ya döndüğümde gülümseyerek bana baktı.

"Biliyorum senin için çok farklı Bir ortam. Sadece beni burada bekle patron ile konuşup yanına geleceğim."

"Tamam sorun yok. Seni burada bekleyeceğim."

"Giriyorum şimdi." Başımı salladığımda Sahra içeri girmişti. Bende köşeye geçip taşın üzerine oturdum. İnsanlar birer birer girip çıkıyordu. Bazıları garip hareketler sergilerken Bazıları ayakta durmakta zorluk çekiyordu.

Yarım saattir dışarıda bekliyordum. Yerimden kalkıp etrafı inceledim. Sahra hemen geleceğini söylemesine rağmen ortalıkta yoktu. Mekanın girişine yaklaşıp içeri bakmaya çalıştım. Kapıda duran siyah takımlı adamlar bana bakıyordu.

"Şey arkadaşım içeride de yanına gidebilir miyim?"

"Kimliğinizi gösterir misiniz?" Cebimden çıkardığım Kimliği adama uzattım. İnceledikten sonra Kimliği bana geri verdi.

"Buyrun girebilirsiniz." Kapıdan çekildiklerinde gerginlikle içeri girdim.

Yüksek müzik sesiyle ve yoğun alkol kokusuyla yüzümü buruşturdum. İçeri ilerlerken birbirleriyle öpüşen insanları görünce onlara bakmamaya çalıştım ileride bir kadın erkeğin kucağında oturmuş dans ederken şaşkınlıkla bakışlarımı oradan çektim. Burası nasıl bir yerdi. Sahra burada mı çalışıyordu. Dans pistinin ortasında deli gibi dans edip eğlenen insanları izledim. Kalçamda hissettiğim el ile korkuyla arkama döndüm. Bana yaklaşmaya çalışan adamdan iğrenerek uzaklaştım.

"Bırak beni."

"Çok güzelsin bebeğim hadi bana eşlik et." Adam boynuma yaklaşırken aldığım alkol kokusuyla iğrenerek ondan uzaklaşmaya çalıştım.

"İğrençsin bırak beni." Bileğimden sıkıca tutup kalçama dokunurken ondan uzaklaşmaya çalışıyordum. Bir anda adamın yakasından tutulup çekilmesiyle bakışlarım karşımda öfkeyle bakan adama döndü. Adamı yere düşürüp art arda tekmeler atmaya başladı.

"Orospu çocuğu benim mekanımda zorla birine dokunursun demek." Adam yerde kanlar içinde kıvranırken korkuyla oradan uzaklaşmaya çalıştım. Karşımdaki adam kolumdan tutup durduğunda kolumu ondan hızla çektim.

"Dokunma bana." Sahra koşarak yanıma geldiğinde karşımdaki adama baktım. Yanındaki adamlarına yerdeki adamı işaret etmişti. Adamı yaka paça mekandan dışarı çıkarırlarken mekanda sessizlik oluşmuştu. Eliyle işaret ettiğinde müzik tekrardan çalmaya başladı.

"Atlas bey. Olanlar için çok üzgünüm. Arkadaşım efsan iş arıyor da sizinle onun için görüşmek istedim."

Sahra'ya şaşkınlıkla bakarken karşımdaki adam beni baştan aşağı süzdü.

"Arkadaşın bilmediği yerlere gelmemeyi öğrenmeli."

"İsteyerek gelmedim ayrıca buraya meraklı da değilim." Ani çıkışımla adamın bakışları beni bulduğunda yüzünde bir gülümseme oluştu.

"Arkadaşın odama gelsin sahra. Kendisi için iş arıyorsa benimle o konuşmalı."

"Atlas bey ben-"

"Her zaman içtiğimden getirirsen sevinirim." Yanımızdan ayrıldığında bakışlarım sahra'ya döndü.

"Özür dilerim sahra benim yüzümden herşey mahvoldu."

"Saçmalama senin bir suçun yok o pislik sana dokunmaya çalıştı. Neyseki Atlas bey hemen geldi. Özür dilerim hemen iş verdikleri için yanına geledim."

"Sorun yok. Peki şimdi ne olacak?"

"Atlas bey iş konusunda çok titiz biridir. Seninle bizzat konuşmak istiyor. Bende gelmek isterdim ama kendisi katı biri."

"Endişelenme ben hallederim."

"Tamam. Seni odasına götüreceğim." Sahra ile merdivenlerden yukarı çıktık.

Dar koridordan geçerken içeriden gelen seslerle merakla sahra'ya baktım.

"Maalesef bunları her zaman duyuyorum." İma ettiği şeyi anladığımda bakışlarımı yere indirdim. İleride kapalı olan odaya geldiğimizde bakışlarım kapıdaydı.

"Burası Atlas bey'in odası endişelenme. Sadece iş istediğini söyle o halledecektir."

"Umarım." Sahra yanımıza gelen adamın tuttuğu tepsiden bardağı alıp bana uzattı.

"Bunu Atlas bey'e ver. Kendisi görüşmedeyken rahatsız edilmeyi sevmez."

"Tamam." Bardağı tutup derin bir nefes aldım. Sahra yanımdan ayrıldığında kapıyı çaldım.

İçeriden gelen "GİR!" Komutuyla kapıyı açıp içeri girdim. Masada oturmuş elindeki dosyalarla ilgilenen adama baktım bakışları beni bulunca dosyayı masaya bıraktı. Kapıyı kapatıp yanına ilerledim. Bardağı masaya bırakıp ayakta bekledim.

"Geç otur." Koltuğa geçip oturdum. Gerginlikle parmaklarımla oynarken üzerimdeki bakışları hissediyordum.

"Sahra ile yakın arkadaşsın sanırım. Çünkü yıllardır burada çalışmasına rağmen benden başkası için bir şey istemedi."

"Evet çocukluk arkadaşınız."

"Az önce bana karşı gelirken kendine çok güveniyordun. Şimdi de karşımda oturmuş yüzüme bakmıyorsun."

Bakışlarımı ona çevirdiğimde çoktan bana baktığını farkettim. Sert çehresi ve kahverengi gözleri insanı etkiliyordu. Heybetli bir vücudu vardı.

"Ben az önce olanlar için üzgünüm."

"İş tecrüben var mı?"

"Hayır."

"Tecrüben yok ve sana iş vermemi istiyorsun."

"Ben buraya yeni geldim. Sahra sizin bana yardım edeceğinizi söyledi."

Karşımdaki adam yerinden kalkıp bana yaklaştı. Merakla ona bakarken kollarını iki yanıma koyup yüzüme eğildi. Panikle ondan uzaklaşmaya çalışırken bileğimden tutup hareket etmemi engelledi.

"İlgimi çektin sana bir teklifim var."

"Ne teklifi?"

"Benim isteklerimi yerine getirirsen karşılığında bende sana istediğin parayı anında veririm." Söyledikleriyle öfkeyle yüzüne bir tokat atıp üzerimden ittim. Yerimden kalkıp sinirle parmağımı ona doğrulttum.

"Sen beni ne sanıyorsun? Senin paranı falan istemiyorum." Hızla odadan çıkıp kapıyı sertçe kapattım. Gözyaşları içinde koşarak merdivenlerden aşağıya indim.

Atlas yediği tokat ile kahkaha atarak koltuğa kendini bıraktı. Bir başkası bunu yapsaydı. Ölmekten beter eder tokat attığı elini keser köpeklere yedirirdi. Ama bu kız hoşuna gitmişti. Daha ilk gördüğü anda bütün ilgisini ona vermişti. Atlas bu kızı bırakmayacaktı. Çünkü o Atlas Akay'dı istediğini elde ederdi. Cebinden çıkardığı telefonu kulağına götürdü.

"O kızı alıp benim yerime götürün."

"Tamam abi." Telefonu kapatıp cebine koydu. Odadan çıktığında yanına gelen sarışın kız ona sürtünmeye başlayarak dudaklarını öptü. Atlas kızın kolundan tutup onu kendisinden uzaklaştırdı.

"Ben istemediğim sürece dokunman yasak demiştim. Aynısını tekrarlarsan kendini kapıda bulursun." Öfkeyle uzaklaşıp oradan ayrıldı.

Mekandan çıkıp sahra'yı arayacakken telefonumun elimden alınmasıyla öfkeyle karşımdaki adamlara baktım.

"Siz kimsiniz?" Yanıma gelen siyah limuzinle korkuyla oradan kaçacakken ağızımda hissettiğim bez ile kendimi boşluğa bıraktım.

Uyandığımda ellerim ve ayaklarım bağlıydı.

"Sen kimsin?" Korkuyla bağlı olduğum sandalyede hareket etmeye çalışırken bana bakan iri yapılı adam yanıma yaklaştı.

Elleri boynumda gezinirken sinirle ondan uzaklaşmaya çalıştım.

"Sakın bana bir daha dokunma."

Karşımdaki adam kahkaha atarak yüzüme doğru eğildi. Nefesi yüzüme çarparken gözlerimin içine baktı.

"Dokunursam ne yaparsın?"

"Benden ne istiyorsun?"

Karşımdaki adam yanağımlı okşayarak yüzümü kendisine yaklaştırıp eliyle çenemi sıktı.

"Hoşuma gittin. Bana karşı dik başlı olman ilgimi fazlasıyla çekti."

"Ama sen benim hoşuma gitmedin. Aksine nefret etmeme sebep oldun." Sözlerimle kahrkaha atarken benden uzaklaştı. Kesinlikle manyak olduğunu düşünüyordum.

"Fazla cesursun. Belli ki neler yapabileceğimi henüz akıl edememişsin."

Karşımdaki adam'ın yüzünde gülümseme oluşmuştu. Bana doğru yaklaşıp yanağımı okşayarak çenemi tuttu.

"Ama ben bir şey istersem o benim olur. Bunu o kafana sok." Gözlerime alayla bakarken yüzüne tükürdüm.

"Allah belanı versin. Ruh hastası." Sinirle çenesini sıkarken eliyle de çenemi sıkıp yüzüme eğildi. Gözlerinde öfke vardı. Korkuyordum ama asla belli etmeyecektim.

"Bunu bir başkası yapsa onu buraya gömerdim. Ama seni istiyorum sen istesen de istemesende bana aitsin."

Çenemi bırakıp benden uzaklaştı. Arkama geçip bağlı olan ellerimi ve ayaklarımı çözdü. Yerimden kalkıp kapıya doğru ilerleyecekken bileğimden tutup beni kendine çekti. Bir eli bileğimi sıkıca tutarken diğer eli belimi kavramıştı. Nefesini boynumda hissederken kulağıma eğildi.

"Sana gidebileceğini söylemedim. Bundan sonra sadece bana ait olacaksın. Ta ki ben senden sıkılana kadar. Eğer kaçmak gibi bir aptallık yaparsan çok sevdiğin aileni yanında olan arkadaşını ve çevrende olan kim varsa hepsini teker teker öldürürüm."

Korku içinde söylediklerini dinlerken başımı hayır anlamında salladım. Yağmurdan kaçarken doluya tutulmak bu olsa gerekti. Şimdi

bu adamdan nasıl kurtulacaktım?

2. Bölüm

İsminin Atlas olduğunu öğrendiğim adam kolumdan tutup zorla beni depodan çıkardı. Kolumu sıkıca tutarken ondan kurtulmaya çalışıyordum. Arabaya bindirdiğinde inmeye çalışsam da kendisi de yanıma oturup çıkmamı engelledi. Kapı kapandığında ona art arta vurmaya başladım. Araba hareket ettiğinde sinirle ona baktım.

"Bırak beni. Ruh hastası." Atlas bileğimden sıkıca tutarak bana yaklaştı. Yüzlerimiz birbirine çok yakındı.

"Allah belanı versin. Sen ruh hastasısın." Arabayı süren adamın boynundan tutup çekmemle arabanın kontrolünü kaybetmesini sağladım. Atlas belimden tutup zorla beni kendisine çekti.

"Rahat dur. Kaza yapacağız senin yüzünden."

Ona sinirle yumruklar atarken belimden tutup kucağına oturttu. Anında hareketsiz kaldım. Atlas kulağıma eğilip nefesini üfledi.

"Hadi sıkıyorsa hareket et. Ama uyarayım tam burada aklına bile gelemeyecek şeyler yaşatırım."

"Tamam bırak beni sakın duracam." Atlas emin olmak ister gibi bana baktığında sessizce yerime geçip oturdum.

Derin bir nefes alıp cam'a başımı yaslayıp dışarı izledim.

"Nereye gidiyoruz?"

"Evime."

"Ne?" Ona döndüğümde çoktan bana baktığını gördüm.

"Bana hizmet edeceksin."

"Yapmayacağım."

"Yapacaksın." Sinirle yerimde tepinirken Atlas sakince gömleğinin yakasını düzeltti.

Geldiğimiz eve baktım. Çok büyük ve lüks bir yere benziyordu. Atlas arabadan indiğinde kapıyı açık bırakarak bana döndü. Arabadan indiğimde kapıyı kapatıp yanımda durdu. Evin büyük bir havuzu da vardı. Atlas kolumdan tutup sürüklemeye başladı.

"Bırak beni." Kolumu kurtarmaya çalışsam da sıkıca tutmuştu.

"İstediğin kadar bağır çağır debelen ama benim olduğum yerde başka kimse olamaz." Sinirle ona baktım.

"Sen normal değilsin."

"Bunu anlayan güzel." Umursamadan peşinden sürükledi.

Eve doğru ilerlediğimizde kapıyı sertçe çaldı. Açılan kapı ile karşımızdaki kıza baktım. Sanırım bu evin çalışanıydı. Gülümseyerek bana baktı.

"Hoşgeldiniz Atlas bey."

"Misafirimize hemen oda hazırlayın." Atlas içeri girdiğinde beni de peşinden sürükledi.

"Tabi efendim." Salon olduğunu düşündüğüm büyük bir alana geldiğimizde etrafımı inceledim. Siyah ve gri tonları odaya hakimdi. Duvarda asılı olan tablolara baktım.

"Geç otur."

"Oturmayacağım."

"Kucağıma otur o zaman." Alayla konuştuğunda sinirle parmağımı ona doğrulttum.

"Bir daha konuşursa-" Atlas parmağımı tutup üstüme yürümeye başladı.

"Bana bak. Bir daha sabrımı zorlarsan sana kendimi başka türlü tanıtırım. O zaman ağlayarak kim olduğumu hatırlarsın." Sırtım duvara çarptığında korkarak etrafıma baktım. Atlas iki kolunu da duvara dayayıp yüzüme eğildi.

"Sakın benim diğer yönümü ortaya çıkarma. Emin ol onu görmek dahi istemezsin." Korkuyla ona baktığımda yanağıma dokundu.

"Bak hoşuma gittin. Ve seni istiyorum ama sana karşı yeterince taviz veriyorum diye haddini aşarsan o zaman ağlayarak benden kaçarsın." Nefretle gözlerine baktım. Herşeyi satın alabileceğini düşünüyordu. Gözlerinde sadece hırs vardı.

"Anladığımı umuyorum." Benden uzaklaştığında tuttuğum nefesi geri bıraktım.

"Peşimden gel." Atlas emir veren sert sesiyle konuştuğunda peşinden ilerledim. Salondan çıktığımızda ileride kapalı olan odaya yaklaştık. Kapıyı açtığında içeri girmemi işaret etti. İçeri girdiğimde odayı

inceledim. Beyaz rengin hakim olduğu güzel bir odaydı. Kùkùk bir kitaplığı ve balkonu vardı.

"Burası senin odan. Bilerek diğerlerinden farklı olsun istedim. Çünkü sen karanlığın içinde bile bu oda gibi parlıyorsun." Gözlerimin içine bakarak söylediğinde bakışlarımı ondan çekip odayı inceledim.

"Senin gibi bir adamdan açıkçası böyle bir şey beklemezdim."

"Daha beklemediğin çok şeyle karşılaşacaksın."

Odadan çıktığında onu takip ettim. Hemen karşı odaya geçtiğimizde etrafı inceledim. Simsiyah dekore edilmişti. İçerisi insanı boğacak kadar karanlıktı.

Odadan çıktığımızda onu izledim. Kapalı olan bir kapının önüne gelmiştik. Bu odanın farklı olduğunu anlamıştım. Çünkü diğer kapılar gibi değildi. Şifreliydi. Atlas şifreyi yazdığında kapı aniden açılmıştı. Aşağıya doğru inen bir merdiven olduğunu görünce şaşkınlıkla ona baktım.

Etraf zifiri karanlıktı. Aşağıya indiğinde ışıklar aniden yandı. Etrafı beyaz bir ışık sarmıştı. Merdivenlerin ortasında arkasını dönüp bana baktı.

"Hadi gel. Korkma burada öldürmem." Alaylı tavrını umursamadan yavaşça merdivenlerden inmeye başladım. Atlas aşağıya indiğinde dikkatle indim. Merdivenin sonuna gelirken etrafa bakmak için başımı kaldırdığımda ayağımın kaymasıyla dengemi kaybettim. Korkarak çığlık atarken düşmeyi bekledim. Belimde hissettiğim güçlü kollar ile gözlerimi açtım. Atlas sıkıca beni tutarken gözlerimin içine baktı.

"Fazla merak iyi değil. Bir anda ayağına dolanır düşersin."

"Meraktan değil bir anda ayağım kaydı. Bırak beni." Atlas beni bıraktığında ondan hızla uzaklaştım. Kapı aniden kapandığında bakışlarım yukarıdaki kapıya döndü. Şimdi bu adamla burada yalnızdım. İçimde engel olamadığım bir korku vardı. Atlas yürümeye başladığında hemen peşinden ilerledim.

İleride kırmızı bir ışık vardı. Biraz daha ilerlediğimizde daha net görmüştüm. Kırmızı boydan bir perde vardı. Merakla bakarken Atlas perdenin olduğu yere ilerledi. Peşinden bende gittiğimde yan yana durmuştuk. Etraf Kırmızı Led ışıklarla parlıyordu. Atlas perdeyi açtığında gördüklerim ile şaşkınlıkla kalakaldım. Büyük bir yatak vardı. Yatağın yanında garip aletler olduğunu görünce anlamsızca Atlas'a baktım.

"Bunlar sadece fragman." Yatağa oturduğunda sessizce onu izledim.

"Mhmm bu yatak dile gelse fena şeyler anlatacak. Ama en çok da aklımdakileri bilsen buradan kolay çıkamazdın."

"Sen tam bir ruh hastasısın." Hızla oradan uzaklaşacakken belime dolanan güçlü kollarla hareket edemedim. Bedenim sert bedenine çarptığında göğsüm yükselip inmeye başladı. Nefesini boynuma üfleyerek konuşmaya başladı.

"Seni o kadar çok arzuluyorum ki tam burada şu yatakta seninle yapmak istediklerimi hayal bile edemezsin." Dudaklarını boynuma bastırduğunda gözlerimi kapattım. Sıcak nefesini boynumda hissediyordum.

"Ama sana dokunmayacağım. Çünkü sen kendi istediğinle bana geleceksin ve ben o gün seni buradan sağlam çıkarmayacağım."

Belimdeki kollarını çektiğinde boşlukta gibi hissettim. Hemen kendime gelip ona sinirle baktım.

"O zihnindekileri anca rüyanda görürsün. Çünkü asla gerçek olmayacak."

"Görmediğimi nerden biliyorsun?"

"Sen tam bir ruh has-"

"Devam edersen seni öperim. Ve bunun için asla pişman olmam." Öfkeyle susup ona baktım. Atlas çalan telefonuyla benden biraz uzaklaşıp telefonunu açtı.

"Tamam beni bekleyin." Telefonu kapatıp bana baktı.

"Şimdilik bu kadar yeterli." Çıkışa ilerlediğinde bende peşinden gittim. Geldiğimiz kapıya bakarken Atlas bana döndü.

"Yukarı çık." Ondan bakışlarımı çekerek yukarı yavaşça çıktım. Kapalı olan kapı açılmıştı. Arkamdan geldiğinde kapı hemen kapanmıştı.

"Odana geç."

"Burada kalmak istemiyorum."

"İstesende istemesende burada benimle kalacaksın." Bileğimden tutup içeri soktuğunda sinirle ona baktım. Kapıyı kapatıp kilitlediğinde hemen kapıya yaklaşp vurmaya başladım.

"Aç kapıyı beni burada zorla tutamazsın." Öfkeyle art arda kapıya vursamda kimse ses etmemişti. Sinirle yere oturdum. Buradan kurtulmak zorundaydım.

Saatlerdir yerde oturuyordum. Gözüme uyku girmiyordu. Bu adamın evinde nasıl uyuyabilirdim? Ailemden kaçıp herkes gibi normal bir hayat yaşamak istemiştım. Ama daha büyük bir belaya bulaşmışım. Kapının kilidi açılmasıyla hemen ayağa kalkıp kapıya döndüm. İçeri giren kıza baktım. Az önce buraya geldiğimde bize kapıyı açan kızdı. Elindeki tepsiyi uzattı.

"Atlas bey bu yemeği bitirmenizi istedi."

"Söyle ona yemeyeceğim."

"Atlas bey yemediğinizi duyar-"

"İstemiyorum işte umrumda değil. Duyarsa duysun."

"Peki." Kız odadan çıkacakken aklıma gelen fikirle hemen kolundan tuttum.

"Şey tuvalete gitmek istiyorum."

Karşımdaki kız yüzüme ciddi bir ifade ile bakarken yalvaran gözlerle ona baktım.

"Lütfen sadece tuvalete gideceğim. Bu benim insanlık halim."

"Tamam." Gölümseyerek kıza baktığımda odadan çıktı peşinden ilerlediğimde etrafı dikkatlice izledim. Geldiğimiz yere bakarken etrafı dikkatle inceliyordum.

"Burası."

"Teşekkür ederim." Kızın hala bekliyor olmasıyla ona döndüm.

"Neden bekliyorsun?"

"Atlas bey'in kesin talimatı var sizi yalnız bırakmamam gerekiyor."

"O zaman Atlas bey'e söyle tuvalete giderken rahat bıraksın." Karşımdaki kız mahcup bir şekilde başını sallayıp yanımdan ayrıldığında sinirle yumruğumu sıktım. Bu gece senden tamamen kurtulacağım beni asla bulamayacaksın. İleride yarı açık olan kapıyı görünce mutlulukla etrafa baktım.

Kimse yoktu Allah'ım bu benim için yeni hayatıma açılan bir kapı olabilir. Yavaş adımlarla kapıya ilerlediğimde kimse ortalıkta görünmüyordu. Kapıya yaklaşp kolunu tuttuğumda korkarak etrafı inceledim. Şanslıydım ortada kimse yoktu.

Kapının kolunu sessiz olmaya dikkat ederek açtığımda dikkatli adımlarla dışarı çıktım. Dışarıda kimsenin olmadığını görünce evden çıktım. Kimse gelmeden buradan uzaklaşmalıydım. Yavaş adımlarla ilerlerken adımlarım hızlanmaya başlamıştı. Koşarak ormana ilerlediğimde. Arkamdan gelen seslerle korkarak daha da hızlandım. Ormanın içinde koşarken gözyaşlarım kendiliğinden akıyordu. Nefes nefese kalırken ileride gördüğüm otoyol ile yüzümde bir gülümseme oluşmuştu. Hızla otoyola çıktığımda arkama baktım. Sesler kesilmiş ortalıkta kimse görünmüyordu. İleride bana doğru gelen arabayı

görünce gülümseyerek elimi kaldırdım. Araba önümde durduğunda içerisi gözüküyordu. Hızla arabaya binip kapıyı kapattım.

"Lütfen bana yardım edin." Yanımdaki bedene baktığımda beynimden vurulmuşa dönmüştüm.

"Kendi ayaklarınla bana geldin güzelim." Atlas yüzüme sırtarak bakarken korkuyla arabadan inmeye çalıştım. Kapının kilitlenmesiyle Atlas bileğimden tutup kendisine çekti. Bedenlerimiz birbirine çarparken korkarak ona baktım.

"Yalvarırım bırak beni. Ben burada kalamam."

"Seni uyarmıştım Efsan. Kaçmaya çalışırsan senin için iyi olmaz demiştim." Gözyaşları içinde ona bakarken arabayı hızla sürdü.

"Bırak beni." Atlas eve geldiğimizde zorla arabadan indirip beni kucağına almıştı. Art arda yumruklar sırtına atsamda bırakmıyordu. İçeri girdiğimizde az önce yanıma gelen kız bana üzgün gözlerle bakıyordu.

"Deponun anahtarını getir." Öfkeyle bağırırken kız koşarak anahtarı alıp getirdi. Beni kucağından indirip bileğimi sıkıca tuttu. Ondan kurtulmaya çalışsam da öfkeyle bileğimi daha çok sıktı.

Alt kata inerken bileğimi sıkıca tutarak peşinden sürüklüyordu. Kapıyı açtığında etraf zifiri karanlıktı. Beni içeri zorla soktuğunda soğukluk bedenimi ele geçirmişti.

"Hayır bunu yapamazsın." Atlas bileğimi bırakıp bana baktı.

"Emin ol aklının sınırlarını bile aşacak şeyler yaparım." Depodan çıkacakken kolundan tuttum.

"Ben burda kalamam. Korkarım hani benimle ilgileniyordun. Burada kalmama izin mi vereceksin?" Atlas kolunu benden çekip gözlerimin içine baktı.

"Benden kaçmanın bedeli ağırdır Efsan. Bir daha tekrarlanırsa burada kalacağın gün sayısı artar. Yarına kadar burada kal da aklın başına gelsin. Benim sabrımı zorlarsan bende senin aklını zorlarım." Kapıdan çıktığında kilit sesini duydum. Öfkeyle köşedeki vazoyu alıp yere fırlattım. Sinirle saçlarımı çektim. Ne olursa olsun buradan kaçacaktım.

3. Bölüm

Kapının çalınmasıyla bakışlarım oraya döndü.

"Atlas bey sizi kahvaltıya bekliyor." Çalışan kız bana gülümseyerek bakarken sinirle ona baktım.

"Söyle ona ben onunla aynı masaya oturmam." Kız yüzündeki şaşkınlıkla kafasını sallayıp dışarı çıktı. Atlas bey'e bak adam psikopat emir vermekten başka bir şey bildiği yok.

"Demek benimle aynı masada oturmayacaksın hanımefendi. Duyduğum sesle bana sinirle bakan adama döndüm.

"Değil seninle aynı masada yemek yemek seninle aynı ortamda bile kalmam."

"Öyle mi?"

"Öyle." Atlas bana yaklaşmaya başladığında korkarak geri geri gitmeye başladım. Kolumdan çekip beni kucağına aldığı anda öfkeyle göğsüne yumruklar atmaya başladım.

"Bırak beni. Seninle asla o masaya oturmam." Atlas yüzüme sinirle baktı.

"O masaya gerekirse zorla oturacaksın." Mutfağa geldiğimizde beni sandalyeye oturup yüzüme eğildi.

"Sen deliysen ben senden de deliyim bunu unutma." Benden uzaklaşıp karşımdaki sandalyeye oturdu.

"Neden ben? Eminim senle olmak isteyen birçok kadın vardır." Atlas beni umursamadan önündeki tabağından peynir alıp yedi.

"Onları istediğimi kim söyledi? Belkide baska birini istiyordumdur." Bakışları beni buldu.

"Neden beni istiyorsun?" Atlas susup önündeki tabağını yerken sinirle sandalyeden kalkıp masadaki herşeyi yere attım. Masa yerle bir olurken yerinden kalkıp bana öfkeyle baktı.

"Soruma cevap vereceksin. Karşımda bir kadın var. Sanma ki senden korkup susacağım."

"DELİRDİN Mİ?" Yanıma geldiğinde bileğimi tuttu duvara itti.

"Efsan seni mahvederim." Gülerек ona baktım. Bana sinirle bakarken yere tükürdüm. Yere bakışları kaydığında ona parmağımı doğrulttum.

"Sen bundan ibaretsin Atlas Akay. Senin köpeklerin sana itaat edebilir. Ama ben asla. Unutma bir kadını hafife almak baştan hatadır." Parmağıma bakarak çenesini sıktı. Ondan uzaklaşıp arkamı dönerek mutfaktan çıktım.

Odaya girdiğimde sinirle saçlarımı çektim. Senden nefret ediyorum Atlas Akay. Hayatımda gördüğüm en berbat insansın.

Atlas mekana öfkeyle girip her zamanki yerine oturdu.

"Abi bir sorun var." Adamlarından biri yanına gelip başını eğdi.

"Sorunlardan hoşlanmadığımı biliyorsun. "

"Kusura bakma abi. Ama bizde bilemedik." Atlas yerinden kalkıp karşısındaki adamın yakasından tuttu.

"Söyle sorun ne?"

"Bizim mekanı basmışlar abi. Polisler bütün mallara el koymuş. Baroz adamlarını bizim mekana sokup gizlice malların yerini polislere haber vermiş." Atlas sinirle kahkaha atmaya başladığında Selim karşısındaki adamın yapacaklarından korkmaya başlamıştı.

"Ve siz ne sikime orada duruyorsunuz lan." Atlas belinden çıkardığı silahı karşısındaki adamın ayağına sıktı. Adam kanlar içinde kendini yere bıraktığında acı dolu çığlıkları boş mekanda duyulmuştu. Adamlar korkuyla patronunu izlerken hepsi başına gelecekleri titreyerek bekledi.

Atlas sırayla dizilmiş adamların yanına ilerledi. Silahı teker teker onlara doğrulttuğunda hepsi korkuyla titriyordu. Atlas adamların bacağına teker teker sıktığında hepsi acıyla yere düşmüştü.

"Benim yanımda korkak adama yer yok. O mekanı polis basana kadar ne bok yiyordunuz orospu çocukları." Atlas Silahı son kişiye doğrulttuğunda karşısındaki adam başını eğmek yerine kendisine bakıyordu. Herkesin aksine titremiyor dik duruyordu. Atlas Silahı geri beline taktı.

"Sen yeni misin?"

"Evet efendim." Atlas yerine geçip oturdu.

"Sen niye diğlerleri gibi başını eğmedin?" Adam karşısına geçip gözlerinin içine korkusuzca baktı.

"Korkak adamın yanınızda işi yok dediniz efendim." Atlas aldığı cevapla başını salladı.

"Sevdim seni. Adın ne?"

"Samet efendim." Atlas yerinden kalkarak Samet'in karşısına geçti. Belinden çıkardığı silahı ona verdi.

"Bundan sonra sağ kolumsun Samet."

"Emredersiniz." Atlas yerde yatan adamlara baktı.

"Bunların hepsini mekandan at. Bana yeni adamlar lazım yeni görevin. Senin gibi korkusuz adamlar istiyorum."

"Emriniz olur efendim." Atlas eliyle işaret ettiğinde Samet mekandaki adamları çıkarmaya başladı. Yerine geçip oturduğunda cebindeki telefonu çıkardı.

"Evde bir sorun var mı?"

"Hayır efendim herşey yolunda."

"Gözünüz üzerinde olsun. Bir şey olursa hemen bana haber verin."

"Emredersiniz efendim." Atlas telefonu kapatıp cebine koydu. Depoya giren Sude'yi görünce sırtarak koltuğa yayıldı. Sude Atlas'ın yanına ilerleyip masasına oturdu. Bacak bacak üstüne atıp sırtarak karşısındaki adama baktı.

"Bu aralar benimle ilgilenmiyorsun."

"Yoğundum." Atlas ona yaklaşan Sude'yi sessizce izledi. Sude kucağına oturup gömleğinin düğmeleriyle oynadı.

"Bana hiç mi zamanın yok?" Atlas Sude'nin elini tutup kendisinden uzaklaştırmaya çalışırken Sude kucağında yavaş yavaş hareket etmeye başladı.

"Rahat dur. İşlerim var." Sude kollarını boynuna sarıp yüzüne yaklaştı.

"Ama seni çok özledim. Canım biraz eğlenmek istiyor." Kulağına fısıldadığında Atlas karşısındaki kadına baktı. Mini elbisesi biraz daha sıyrılmış göğüs dekoltesi aşağıya inmişti. Atlas Sude'nin bacağına okşayarak göğüs dekoltesini yukarı çekti.

"Sabrımı zorlama. Yürümeyecek hale gelirsin."

"Ya gelmek istiyorsam." Atlas alt bölgesinde hissettiği dürtü ile Sude'yi kucağından kaldırdı.

"Arabaya geç. Bu gece ellerimden kolayca kurtulamayacaksın."

"Zevkle efendim." Sude sallana sallana depodan çıktığında Atlas kendine gelip telefonunu Kulağına götürdü.

"Bu akşam beni rahatsız etmeyin. Yarın akşam şu Baroz piçini ziyaret edeceğiz." Atlas telefonu kapatıp mekandan çıktı. Samet kapıda beklerken Atlas eliyle işaret etti.

"Bu gece bütün işler sana emanet yarın sabah yeni adamlar mekanda göreceğim yarın akşama da hazırlık yapın o piçin mekanını basacağız."

"Emredersiniz efendim. Merak etmeyin her şey kontrolüm altında olacak." Atlas karşısındaki adamın omzunu sıktı.

"Sana güveniyorum." Samet başını salladığında Atlas hızla arabasına bindi.

Arabaya bindiğinde Sude hemen kucağına oturdu.

"Sude herkesin içinde yapma."

"Atlas arada siyah perde var kimse görmüyor." Atlas Akay'ın kırmızı çizgisi vardı. Herkesin içinde bir kadınla yakın olmayı sevmiyordu.

Atlas başını geriye yasladığında boynunda sıcak öpücükler hissetti. Atlas onu öpen Sude'yi kendisine daha çok çekti.

"Atlas."

"Hmm." Atlas karşısında ona merakla bakan Sude'ye baktı.

"Biz ne zaman evleneceğiz?" Atlas duyduğu soruyla kucağındaki bedene baktı.

"Sude bu konuyu konuştuk. Evlenmeyeceğim." Sude sinirle karşındaki adamın kucağından inip koltuğa oturdu. Yukarı çıkmış eteğini aşağı indirip sinirle kollarını birbirine doladı.

"Yoksa hayatında başka bir kadın mı var?" Atlas aklına gelen kadınla sinirle yumruğunu sıktı. Sabah yaşananlar aklına geldikçe ona karşı öfkesi artıyordu.

"Sen bana hesap mı soruyorsun?"

"Hayır merak ediyorum. 3 yıldır birlikteyiz ama son zamanlarda tuhaf davranıyorsun." Atlas yanındaki kadını kendisine çekip nefesini boynuna üfledi.

"Sadece işlerden dolayı stresliyim. Bunları konuşarak günümüzü mahvetmeyelim."

"Peki." Atlas Sude'nin dudaklarını öpüp saçlarıyla oynadı.

"Hem bu gece seninle ilgili yeni sürprizlerim var." Sude duyduklarıyla heyecanlanırken Atlas düşünceler içindeydi.

Salona girdiğimde kapı açılmıştı. Atlas yanındaki sarışın kadınla kol kola içeri girmişti.

Atlas'ın bakışları beni bulurken ikisine baktım.

"Atlas bu kız kim?" Sarışın kız bana bakarak merakla sorduğu sorusuyla bende Atlas'a baktım.

"Yeni çalışanı." Atlas bana bakarak konuştuğunda sinirle ona baktım. Beni zorla bu evde tutup bir de çalışanı olarak mı tanıtıyordu? Tam bir ruh hastasıydı. Daha fazla orada durmayıp salondan çıkacakken Atlas durdurmuştu.

"Efsan." Ona döndüğümde üzerindeki ceketini çıkarıp bana uzattı.

"Ceketimi as ve bize iki kahve yap."

"Ben mi?" Şaşkınlıkla ona bakarken Atlas etrafa baktı.

"Senden başka birini göremiyorum." Etrafıma baktım. Her zaman olan kız neredeydi? Normalde istemesem her yerde belirirdi şimdi ise ortalıkta yoktu.

"O kız nerede?"

"İzin verdim. Yarına kadar yok. Bu gece bize sen hizmet edeceksin." Atlas bana yaklaşp ceketini elime bıraktı. Sarışın kız koltuğa geçip ayak ayak üstüne attı. Ceketini alırken Atlas kulağıma eğildi.

"Sabah olanları unutmadım ama senin unuttuğun bir şey var senin kaderin benim elimde istesem seni kaçığın ailene kendi ellerimle verirdim." Benden uzaklaştığında şaşkınlıkla bakakaldım. Bunu nereden biliyordu.

"S-sen nerden biliyorsun." Atlas yüzüme eğilip sinirle konuştu.

"Seni senden daha iyi tanıyorum. Ve emin ol çocuklu bir adamın mezesi olmaktansa burada benimle kalmak senin için daha iyi. Yoksa başka arzularınız mı var Efsan hanım?" İma ettikleriyle gözüm dolmuştu. Ama bu adamın yanında gerekmedikçe ağlamayacaktım. Atlas benden uzaklaşıp oturan kızın yanına ilerledi.

Sinirle odadan çıkacakken bana seslenilmesiyle dişlerimi sıkarak arkama döndüm.

"Tatlım benim kahvem orta şekerli olsun. Atlas'da sade içer. Hani bilmiyorsundur diye söyleyeyim dedim." Sarışın kız bana alayla bakarken sinirle yumruğumu sıktım. Atlas yüzündeki sırıtışla bana bakarak tekli koltuğa oturdu.

"Bir sorun mu var?"

"Yok." Hızla oradan çıkıp ceketini askılığa astım. Mutfaka ilerlerken gözyaşlarımı sildim.

Kahve makinasını çalıştırıp ağzımı ellerimle kapatarak ağladım. Ben sadece o adamdan kaçmak istemiştim. Ama daha kötüsü olmuş başka bir adamın gözlerime baka baka ima ettikleri ile susup onunla birlikte kalmak zorunda kalmıştım. Hemen kahveyi çıkarıp fincanları tepsiye koydum. Kahvenin hazır olmasıyla fincanlara doldurdum. Tepsiyi elime alıp Derin bir nefes aldım.

Mutfaktan çıkıp salona doğru ilerledim. İçeri girdiğimde gördüğüm manzara ile bakışlarımı hemen yere çevirdim. O kadınla kucak kucağa öpüşüyorlardı.

"Efsan." Atlas'ın bana seslenmesiyle bakışlarımı ona çevirdim. Kız hala kucağından otururken bana bakıyordu. Elimdeki tepsileri onlara uzatırken kız kahvesini alıp yudumlamıştı. Atlas uzattığım tepside bana bakarak kahveyi aldı. Oradan uzaklaşacakken Atlas bileğimden tuttu.

"Buralarda ol. Seninle daha işim bitmedi." Bileğimi hızla ondan kurtarıp başımı salladım. Kız beni baştan aşağı süzerken bende üzerime baktım.

"Çalışanlarının bu kadar özensiz giydirileceğini düşünmedim Atlas." Sinirle karşımdaki kadına baktım.

"Sude haddini aşma." Atlas sert sesiyle konuştu.

"Aaa kötü bir şey mi dedim sanki sadece biraz daha özenli giyinmeli. Sonuçta sıradan birinin çalışanı değil. Koskoca Atlas Akay'ın çalışanı."

"Kusura bakmayın hanımefendi. Atlas bey'in çalışanı olmak için kendimizi sergileyeceğimizi bilmiyordum." Sinirle içimdekileri söylerken karşındaki kadının ağzı açık kalmıştı. Atlas bana şaşkınlıkla bakarken hızla oradan ayrıldım.

Kendimi hemen mutfağa attım. Sus sus nereye kadardı? Bu kadın ne hakla benle böyle konuşurdu? Hakkettiği gibi konuşulmayınca anlamıyordu.

Sude sinirle Atlas'a baktı. Atlas giden kadının arkasından sırtıarak bakmıştı.

"Atlas bu kadın ne hakla benle böyle konuşabilir?"

"Sude sende çok üstüne gittin." Sude sinirle yerinden kalkıp odada dolaşmaya başladı.

"Ben senin sevgilinin Atlas. O ise basit bir hizmetçi parçası." Atlas sinirle yerinden kalkıp karşısındaki kadına baktı.

"Efsan basit biri değil. Ayrıca düzgün konuş benim yanımda olan kimse basit biri değildir. Sen haddini aştın o da haddini bildirdi. Bir daha kimseyi aşağılama." Sude ona sinirle bağırarak adama dolu gözlerle baktı.

"Özür dilerim sevgilim. Biraz sinirlendim yoksa asla böyle bir şey yapmazdım. Onun için aramız bozulmasın." Atlas karşısında ona üzgün gözlerle bakan kadına baktı. Yerine geçip oturduğunda Sude'de hemen kucığına oturup kollarını boynuna doladı.

"Sevgilim çok kızdıysa bu gece küçük kızına ceza verebilir." Atlas kucığında sürtünen kadını kaldırıp elinden tuttu.

"O zaman cezayı çekme vakti." Peşinden sürükleyerek odadan çıktılar.

Duyduğum kahkaha sesleri ile mutfaktan hemen çıktım. Atlas o kızın elinden tutmuş sürüklüyordu. Beni görmesiyle durup bana baktı.

"Peşimden gel." Emir vererek oradan ayrıldığında yumruğumu sıktım. Bu adam beni delirtiyordu. Peşinden ilerlediğimde geldiğimiz yere baktım. Şifreli odanın olduğu yere gelmiştik. Bana alayla bakarken bakışlarımı ondan çektim.

"Atlas bu kızın burada ne işi var?"

"Aşağıda bekleyecek. Biz işlerimizi hallettikten sonra orayı birinin toplaması gerek." Atlas bana bakarak konuşurken aklıma gelenlerle midem bulanmıştı.

Şifreyi girdiğinde kapı hemen açılmıştı. O kadın rahat bir şekilde merdivenlerden aşağıya indi. Sanki her gün oraya iniyordu aklıma gelenlerle kalakaldım. Belkide her gün oraya iniyordu. Atlas bana yaklaştığında bileğimden tuttu.

"Bırak asla gelmeyeceğim."

"Geleceksin." Atlas bileğimden sıkıca tutup aşağıya indiğinde peşinden inmek zorunda kalmıştım. Atlas dikkatle beni indirirken ona bakmadım. Sude denilen kadın bana sinirle bakarken hızla elimi ondan çektim. Atlas bana bakarken peşinden ilerledim. İleride gördüğüm manzara ile yerimde durdum. Atlas bana bakarak sırtırken bakışlarımı ondan çektim ikisi birlikte içeri girip perdeyi kapattı. Ben şimdi burada mı bekleyecektim? Sinirle yere otururken içerideki sesleri duymamak için kulağımı kapattım.

Kızın çılgınlıkları kulağımı doldururken midem bulanıyordu.

"Ahhh daha hızlı Atlas." Duyduğum inilti ile kulağımı hızla kapattım.

Perdenin açılmasıyla bakışlarım oraya döndü. Sude üstünü başını toplayıp saçlarını düzelterek yanıma geldi. Beni baştan aşağı süzüp hızla oradan ayrıldı.

"Orada durmak hoşuna mı gitti?" Duyduğum sesle bakışlarım karşımdaki adama kaydı. Gömleğinin birkaç düğmesi açık saçları dağınıktı. Bana doğru yaklaşılmaya başladı. Karşıma geçtiğinde gözlerimin içine bakarak arkama geçip kulağıma eğildi.

"Masum bir kız şehirden kaçıp bilmediği bir şehre gelir. Sebebi de babası tarafından seilmeyip baştan atılmak istenmesi." Sözleri kalbimi bıçaklarken tırnaklarımı avucuma geçirdim.

"Ne kadar acıklı değil mi Efsan? Burada bunları izlemek bile senin o evde yaşadıkların kadar rahatsız edici olmaz değil mi?" Karşıma geçince elimi kaldırdım. Bileğimi tutup gözlerimin içine baktı.

"Babası tarafından seilmeyen bir kadına göre fazla cesursun. Ama karşında Atlas Akay var. Benim canımı yakarsan senden o kalbi söküp alırım."

Bileğimi ondan hızla çektim. Başımı eğdiğimde gözlerim dolmuştu. Babamdan vurması çok can yakıyordu.

"Buradan kurtulmak istiyor musun?" Ona baktım.

Atlas elimi tutup gözlerimin içine baktı.

"Sadece bana evet de. O zaman kaçtığın hayattan çok daha iyisini sana yaşatacağım. Burdan da kurtulacaksın. Sana iş vereceğim. Ev vereceğim gerekirse ara-"

"Eskort değilim. Senden bir şey istemem. Sadece senden kurtulmak istiyorum. Sözünü tutup beni bu cehennemden kurtarabilecek misin?" Atlas susarak gözlerimin içine baktı.

"Çaresiz bir kadın herşeyi yapar. Ama senin gibiler onların çaresizliğini kullanır sadece. Dilerim bir gün beni bu kadar çaresiz bıraktığın için sende günü gelir çaresiz kalırsın Atlas." Ondan uzaklaşıp arkamı döndüm. Merdivenlere yaklaşım durdum. Ona dönüp gözlerinin içine baktım.

"Çok yakında sende neler yapabileceğimi göreceksin."

4. Bölüm

"Atlas!" Sude'nin gür sesi ile bakışlarımı ondan çektim. Atlas yanımdan geçip giderken bende peşinden ilerledim. Sude Atlas'ın boynuna kollarını sardı.

"Bu gece birlikte uyuyalım." Atlas Sude'nin kollarını üzerinden çekip ondan uzaklaştı.

"İşlerim var Sude."

"Ama ben işlerinden daha önemliyim." Sude Atlas'ın göğsünü okşarken Atlas kendisinden uzaklaştırıp bana döndü.

"Bana bir kahve yap."

"Ben mi?" Atlas sorduğum soruyla etrafına bakıp beni işaret etti.

"Senden başka birini göremiyorum." Alaylı tavrına öfkeyle baktım. Benden bakışlarını çekip Sude'ye döndü.

"Bizim çocuklar seni evine bıraksın."

"Ama Atlas-"

"Bir itirazın mı var Sude?" Sude başını hayır anlamında sallayarak Atlas'a gerginlikle baktı.

Atlas kapıya ilerleyip şifreyi yazdı. Kapının açılmasıyla bize döndü. Sude saçlarını düzeltterek önden ilerledi. Merdivenden çıkarken eteği

yukarı sıyrılıyordu. Bakışlarımı hemen başka yere çevirdim. Ben bile böyle rahat edemezken o gerçekten nasıl rahat hareket edebiliyordu? Sude yukarı çıktığında Atlas bana baktı. Yavaş adımlarla yukarı çıktığımda Elimden tuttu. Peşinden sürükleyip yukarı çıktığımızda kapı hemen kapanmıştı.

Atlas telefonundan birini aradığında Sude'nin bakışları benim üzerimdeydi.

"Sude hanımı evine bırakın." Telefonu kapatmasıyla Sude'nin yüzünde memnun olmayan bir ifade belirdi.

İçeri giren siyah takımlı adam ile ona döndüm. Sude bana ve Atlas'a öfkeyle bakıp oradan hızla uzaklaştı.

"Kahveyi odama getir." Atlas yanımdan geçip gidecekken önüne geçtim.

"Odanı bilmiyorum." Atlas sırtını duvara dayayarak cebinden çıkardığı sigara paketinden bir dal aldı. Dudaklarına götürüp gözlerimin içine baktı. Çakmağı da cebinden çıkarıp sigarasını yaktı.

"Mutfağın çaprazında." Sigarayı havaya üflediğinde yoğun koku burnuma gelmişti. Duvardan uzaklaşarak yanıma yaklaştı.

"Neden mutfağa yakın olduğunu biliyor musun?" Bana sorduğu garip soruyla başımı Hayır anlamında salladım.

"Çünkü mutfakta mideni dolduracaksın. Ve bende odamda içini dolduracağım." İma ettiği şeyle ona şaşkınlıkla baktım. Bu adam gerçekten ruh hastasıydı.

"Ben sadece midemi doldurmayı tercih ederim." Öfkeyle konuşup yanından geçip giderek mutfağa ilerledim. Arkamdan Atlas'ın kahkaha dolu sesi duyulmuştu.

Mutfağa geldiğimde hızlı hızlı nefesler almaya başladım. Benim buradan bir şekilde kurtulmam gerekiyordu. Kahve makinasını çalıştırıp dolaptan çıkardığım fincanı tezgaha koyup beklemeye başladım. Salonda duyulan seslerle Mutfaktan çıkıp salonun kapısına ilerledim.

"Yarın akşam 7.00'de evimde bekliyorum." Atlas telefonu kapatıp kapıya ilerledi. Hızla mutfağa koşup içeri girdim. Neyseki onu dinlerken görmemişti. Yarın akşam belkide kalabalık sayesinde kolayca kaçabilirdim. Yüzümde bir sırıtış olduğunda kahvenin hazır olduğunu gördüm.

Kahveyi fincana doldurup mutfaktan çıktım. Çaprazda duran kapalı kapıyı çalıp bekledim. İçeriden ses gelmeyince kapıyı açıp içeri girdim. Büyük bir yatak ortada vardı. Kapıyı kapatıp etrafı inceledim. İleride büyük bir dolap ve yanında da boydan bir ayna vardı. Genelde siyah ve beyazın hakim olduğu bir odaydı. İçeriden gelen su sesleri ile hızla kahveyi komodine bıraktım.

Atlas banyodan belindeki havlu ile çıktığında hızla bakışlarımı ondan çektim.

"Hemen geleceğini düşünmedim." Ona bakmamaya çalışarak konuştum.

"Kahve istemiştin onu getirdim." Kapıya ilerleyecekken Atlas'ın sert sesi yerimde durmama neden olmuştu. Bana doğru yaklaştığını adımlarından hissediyordum. Geri geri adım atarken sırtım kapıya

 arpmıştı. Karşımda durduğunda ona bakmamaya çalışıyordum. Elini yüzümde hissettiğimde sessizce bekledim. Çenemi kendisine çevirdiğinde gözlerimiz birbirine değmişti. Üst tarafı çıplak olduğu için bakmamaya dikkat ediyordum. Boynundan aşağıya akan su damlacıkları dikkatimi bozuyor yanlışlıkla bakmama neden oluyordu.

"Gözlerini benden kaçırma."

"Bırak gideceğim."

"Teklifimi kabul ediyor musun?"

"Evet dersem beni bırakacak mısın?" Atlas bakışlarını benden çekip uzaklaştı.

"Dene ve g r. Başka kurtuluşun yok." Ondan uzaklaşıp hızla odadan  ıktım. Nefes alışverişlerimi düzene koymaya çalışırken gerginlikle avucumu sıktım. Mutfağa ilerleyip tezgahın üzerindeki s rahide bir bardak su doldurup içmeye başladım.

  erken arkamda hissettiğim bedenle korkuyla arkama baktım. Atlas'ın çıplak göğsü bedenime çarpıyordu. Kalçamı tezgaha yaslayıp bedenimi ona çevirdim.

"Sen neden geldin?" Atlas bakışlarıyla beni süzdü.

"Artık seçim yapman gerekiyor." Atlas Yüzünü yüzüme yaklaştırarak nefesini kulağıma üfledi. Nefesini boynumda hissediyordum.

"Tamam kabul ediyorum." Atlas bana doğru yaklaştığında aramızda bir mesafe kalmamıştı. Tezgah ile onun arasında kalmıştım. Elleri kalçamda dolaşırken inlememek için dudağımı ısırıyordum. Pantolonumun fermuarını açıp içine elini sokarak i  çamaşırımın

üzerinden kadınlığımı okşadı. Aldığım zevkle inledim. Atlas yavaş yavaş kadınlığımı okşarken kendimi ona bastırıyordum. İç çamaşırımı yana sıyırıp iki parmağını içime soktu. Hissettiğim doluluk beni mahvediyordu.

İçimde parmaklarını hareket ettirdiğinde başımı geriye attım. Onun parmakları içimi sarıyordu. Üçüncü parmağını da içime soktuğunda omzuna tutunup kendimi ona ittiriyordum. Atlas boynumu öperken beni kucasına alıp tezgaha oturttu. Parmakları İçimde hareket ederken boynuma ısırıklar bırakıyordu.

Beni tezgaha yatırıp dudaklarıma yapıştı. Zevkle ona karşılık verirken Parmakları hızlanmıştı. Parmaklarını içimden çıkardığında benden ayrıldı. Sularım hep etrafını sarmıştı. Eliyle yalayıp tekrardan dudaklarıma yapıştı. Elleri tişörtümün içine girdi. Dudaklarımı ısırıp yalarken göğüslerimi eline alıp okşuyordu. Beni tezgaha doğrultup tişörtümü başımdan sıyırdı. Sütyenimin kopçasına elini götürecekken onu durdurdum. Bana merakla bakarken kendim kopçamı atıp üzerimden sıyırdım. Çıplak göğüslerim karşısında duruyordu. Sütyeni yere atmamla beni tekrardan tezgaha yatırdı. Bir göğsünü ağzına aldığıında İnlemelerim mutfağı doldurmuştu.

Artık sadece inlemelerim vardı. Göğsümü ağzında emiyor göğüs ucumu okşuyordu. Diğer eli ile göğsümü okşarken aldığım hazdan deliriyordum. Elleri kasıklarımında dolaşırken fazlalıklardan kurtulmak istiyordum. Benden ayrılıp bacaklarıma yaklaştı. Pantolonumu bacaklarımdan sıyırıp yere attı. Sadece iç çamaşırım kalmıştı. Onu da yırtarak çıkardığında bacaklarımı ikiye açtım. Kadınlığım onun gözlerinin önündeydi. Bana sırtarak. Eşofmanın hızla çıkardı. Baksırını da gözlerimin içine bakarak çıkardığında aleti gözümün önündeydi. Uzun ve damarlı aletini kadınlığımda gezdirirken zevkten deliriyordum.

Ellerim ile göğüslerimi sıkıyordum. Nefesini kadınlığımda hissettiğimde nefesimi tuttum. Bacaklarıma eğilip iyice yüzüne yaklaştırdı. Dili ile kasıklarımı yaladığında artık çılgık atıyordum. Sıcak dili kasıklarımda kadınlığıma ilerlemişti. İçimde hissettiğim dili ile Dudaklarımı parçalıyordum. Dil darbeleri zevkten delirtiyordu.

Bağırdığımda dilini içimden çıkarıp aletini bir anda içime soktu. Hissettiğim doluluk ile gözlerim kaymıştı. İçimde hissettiğim yok acıyla mahvolmuştum. İçimden çıkıp tekrar girdiğinde biraz daha derinine inmişti. Göğsümü yalarken diğer eliyle Kalçamı okşuyordu. İçime girip çıkmasıyla acı yerini haz almıştı. İleri geri hızla girip çıkmasıyla tezgah sallanıyordu. İçindeyken beni tezgahta kaldırıp kucağına aldı.

Göğüslerim çıplak bedenine çarparken derinlerimde hissediyordum. Mutfaktan çıkıp odasına ilerledik. Odaya girdiğimizde koltuğa geçip oturdu. Üstüneyken göğüslerimi ağzına aldı. Emiyor yalıyor ısıırıyordu. İçimdeki aleti beni sararken ona sürtünmeye başladım. Göğüslerimi bıraktığında üzerinden kalkıp tekrar aletine oturdum.

Garip bir şekilde haz veriyordu. İçimden çıkmasını istemiyordum. Tekrardan kucağından kalkıp aletinin üzerine serçe oturduğumda ikimizin inlemeleri odayı doldurmuştu. Bacaklarımı beline dolayıp koltuktan kalkıp beni altına aldı. Şimdi ben koltukta oturuyordum. Bacaklarım beline sarılmış bir halde hızla girip çıkmaya başladı. O kadar sert davranıyordu ki koltuk yerinde durmuyordu. Göğüslerimi okşarken dudaklarıma yapıştı. Sert öpüyordu. Koltuktan kaldırıp beni duvara dayadı.

"Bu odanın her yerinde içine girip çıkacağım her tarafta bedenlerimizin birbirine çarpma sesi duyulacak güzelim. " Bacaklarım belindeyken ellerimi duvara dayadı. Göğüs ucumu emerken içime

girip çıktı. Elleri arkamda gezinirken merakla onu izliyordum. Deliğimde hissettiğim parmaklarla nefesim kesildi. İki parmağını aynı anda içime soktu. Kadınlığımda aleti ve Deliğimde Parmakları beni ezip geçiyordu.

"Ah orası acıyor." Boynumu yalayıp öpüyordu.

"Şsst alıŖacaksın cennetinin her yerini keşfedeceğim güzelim." Üçüncü parmağını da soktuğunda Dudaklarımı sertçe ısırdım artık kanadığını ağızma gelen kan tadıyla anlıyordum. Beni kucağına iyice çekip duvardan çekti. Yatağı yatırdında kenarda gördüğüm kelepçelere baktım.

Ellerimi kelepçeleyip yatağı bağıladı. Diğer kelepçeleri de ayağıma bağılayıp iki bacağını iyice açtı. Her bir zerrem görünüyordu. Çekmecedan çıkardığı uzun Ŗeye baktım siyah kalın bir Ŗeydi. Üzerime çıkararak uzun Ŗeyi bana gösterdi.

"Bu çok zevk verecek." Ne yapacağını beklerken içime aniden sokmasıyla belim yay gibi gerilmişti. Hareket etmeye çalışsam da kelepçeler buna engel oluyordu. İçimdeki Ŗeyi çıkarıp soktuğunda Kadınlığım yanıyordu. Art artta içime sokup çıkarıyordu. İçime sertçe tekrar soktuğunda durmuştu. Başımı kaldırıp merakla ona bakarken beklemediğim bir Ŗey yaptı. Aletini de içime soktuğunda nefesim kesildi.

"Ahh." İnlmelerim durmaksızın odada duyulurken nefesim kesilmiş bir halde ona baktım. Göğüslerimi yalarken elleriyle kasıklarını okşuyordu. İçimde aletini ve uzun Ŗeyi aynı anda hareket ettiğinde İçimdeki doluluk hissi nefes almama engel oluyordu. İlk başta acı versene arzusun tehlikeli fısıltıları kulağımda çınlıyordu.

"Seni paramparça edeceğim her bir zerrene sahip olacağım. Sana yatakta Asla acımayacağım güzelim." İçimde hızlı hızlı hareket ederken göğüslerimi okşuyordu. Art arta İçime girip çıkmaları ile yatak sallanıyordu. İçimden çıkıp beni daha çok kendine bastırıp içime girdi. İçimde hissettiğim yoğun sıcaklık ile başımı yastığa bastırdım. İçimden çıkmasıyla siyah şeyi de çıkardı.

Etrafı sıvılarla dolmuştu. Kadınlığımdan akan sıvıları diliyle yalayıp dudaklarıma bir öpücük bıraktı. Kelepçeleri çözüp yataktan kaldırdı. Beni kucağına alarak banyoya ilerlemeye başladı. Suyu açıp içine girdik. Başımızdan aşağıya su dökülürken eline aldığı sabunla beni yıkmaya başladı. İlk başta göğüslerime sabunu değdirip eliyle okşayarak sabunladı. Göğüslerimden aşağıya doğru hareket ederek kasıklarımı yaklaştı. Kadınlığıma geldiğinde eğilip sabunla etrafı okşamaya başladı. Bacaklarımı iyice açıp kadınlığının içine parmaklarını soktu.

"Ahhh." İnlemem ile daha da hızlı oluyordu. İçimden çıkardığı parmakları ile kasıklarımı iyice sabunla yıkadı. Suyu bana doğru uzattığında bütün sabun izleri dökülüp gitmişti.

"Arkana dön." Bana emir veren sesiyle arkamı döndüğümde elleriyle belimi okşuyordu. Deliğimde hissettiğim sertlikle acıyla inledim. İçime girdiğinde arkamdaki sertlik acı veriyordu. Beni kendine iyice bastırıp boynumu öptü.

"Sadece zevk almaya bak." İçime girip çıktığında acıyla inliyordum. Parmakları Kadınlığının içine girdiğinde her iki taraftan aldığım mahvediyordu. Sertçe girip çıkarken artık alışmıştım. Arkamdan çıktığında beni kendisine çevirip hızla içime girdi.

Beni kucağına alıp hızla girip çıkarken üstümüzden dökülen su bedenlerimizi temizliyordu. Biraz daha içime girip çıktığında beni kucağından indirdi. Suyla bedenimi iyice yıkadı. Daha sonra kendisinin de hızla yıkadığında ikimizde banyodan çıktık. Odaya girdiğimizde beni yatağa yatırdı. Çekmeceden çıkardığı ilacı ve Suyu bana uzattı.

"Bu korunmak için. O anın verdiği haz ile içine boşaldım. Bunu iç hamilelik gibi bir risk olmasın." Atlas'ın bana uzattığı ilacı alıp hemen içtim uzattığı Suyu da içip komodine koydum.

Atlas yanıma geçip uzandı.

"Burada mı yatacağım?"

"Az önce yatmaktan çok daha ilerisini yaptık. Bence bu sorun olmamalı." Atlas beni kendine çekip göğsüne çekti.

"Hadi uyu. Eğer uyku tutmazsa devam edebiliriz." Atlas ima ile bana bakarken gözlerimi kapattım.

Işığı kapatıp beni kendine iyice çekti.

"Tatlı rüyalar güzelim." Başıma bir öpücük bıraktı. Bedenimde hissettiğim yorgunluk ile kendimi sıcak kollara teslim etmişim.

Sabah yüzüme gelen gün ışığıyla uyandım. Yataktan doğrulup etrafa baktım. Kimse yoktu. Yataktan kalkıp ayakta durduğumda kasıklarımda hissettiğim acı ile yüzümü buruşturdum. Etrafta kimsenin olmadığını görünce odadan çıkıp odama ilerledim. İçeri girdiğimde yatağımın üzerinde rengarenk çeşit çeşit elbiseler kıyafetler vardı. Köşede sıralanmış ayakkabılar takılar ve makyaj

ürünleri ile şaşkınlıkla kalakaldım. İçeri giren iki kıza bakışlarım kaydı.

"Atlas Bey'in talimatı var. Akşam için sizi hazırlayacağız."

"Akşam için mi?" Kızlar başını salladığında dün salonda duyduklarım hafızamda belirdi. Yerime geçip oturduğumda kızlardan biri saçlarımı yapmaya başlarken diğeri makyajımı yapmaya başladı. Akşam olacakları merakla bekliyordum.

Atlas arabasından inip mekana girdi. Samet patronu'nun geldiğini gördüğünde hemen yanına ilerledi. Atlas sırayla dizilmiş adamlara bakıyordu.

"Hoşgeldiniz Efendim."

"Adamlar hazır mı?" Atlas adamları baştan aşağı incelerken Samet yanında duruyordu.

"Evet hepsi özel eğitimlerden en başarılı şekilde geçtiler. Güvenliğiniz için bizzat özenle seçildiler."

"Aferim. Baroz piçini ne yaptınız?"

"Akşam Sınırdan kaçak silah ticareti yapacaklar."

"Orospu çocuğu." Atlas öfkeyle masaya geçip oturduğunda Samet öfkeli patronu'nun yanında bekledi.

"Abi bu adamlar işi çok gizli yürütüyorlar. Senin mekanı polisler basarken onlar gizlice silah kaçakçılığı yapıyor."

"Akşam adamların yarısını sınıra gönder. Arabaların önlerini keseceğiz. Yarısını benimle beraber mekana gelecek."

"Emredersin abi." Samet hızla adamlara komut verirken Atlas yumruğunu sıktı. O adam bu gece çok ağır bedel ödeyecekti.

Mekanın kapısının sertçe açılmasıyla içeri Atlas girdi. Adamları etrafı sararken Atlas karşısında sırtarak oturan adamın alnına silahı doğrulttu.

"Baktım bir orospu çocuğu arkamdan iş çevirmiş ziyarete geleyim dedim." Atlas öfkeyle konuşurken Baroz kahkaha atarak içkisini yudumladı.

"Nasıl ama güzel oyun değil mi Atlas? Bütün malların polislerin elinde mekanı da denetliyorlar yani yolun sonu senin için." Atlas sinirle kahkaha atarken Baroz delirmiş gibi gülen adama baktı.

"Samet göster." Samet patronunun ona seslenmesiyle elindeki videoyu karşısındaki adama izletti.

Baroz sınırdaki Bütün arabalarının önünün kesilmiş olduğunu görünce öfkeyle yerinden kalktı.

"Atlas sakın aklından bile geçirme." Atlas sırtarak işaret etti. Samet aldığı onayla telefonundan bir şeyler yapıp karşısındaki öfkeli ama izletti. Baroz Arabaların hepsinin aynı anda patlaması ile öfkeyle etrafındaki herşeyi kırıp döktü. Atlas belinden çıkardığı silahı adama doğrulttu.

"Atlas Akay'a yanlış yapanın sonu ölümdür. Cehennem ateşin bol olsun Orospu çocuğu." Atlas tetiği çektiğinde mekanda silah sesi duyulmuştu. Samet etraftaki Bütün adamları teker teker öldürdü.

Atlas mekandan çıktığında silahı beline geri taktı.

Akşam olduğunda aynadan kendime baktım. Üzerimde kırmızı yırtmaçlı bir elbise vardı. Aslında bunu giymek istemedim. Ama kızlar özenle bunu seçip giymem konusunda ısrar etmişti.

Kapının açılmasıyla oraya döndüm. Atlas beni baştan aşağı süzmüştü. Üzerinde siyah bir takım vardı. Yine yakışıklı görünüyordu.

"Bu kıyafetle beni delirtiyorsun. Tam burada seninle olmak için her şeyimi veririm." Atlas belime kollarını dolayıp boynumu öptü. Kokusu burnuma dolduğunda içime çektim. Odunsu kokusu nefesimi kesiyordu. Elleri kasıklarımda dolaşırken elini tuttum.

"Atlas rahat dur. Hem senin misafirlerin gelmeyecek mi?"

"Hmm onlar gelene kadar bir tur atabiliriz." Atlas dudaklarımı eğilirken zilin çalmasıyla benden zorla uzaklaştı.

"Gecenin sonunda bu Elbiseyi kendi ellerimle çıkaracağım." Ellerimi tutup kapıya ilerledi. Peşinden sessizce ilerledim. Kapıda bekleyen misafirlerin yanına gittiğimizde gördüğüm kişi ile bedenim kaskatı kesildi. Mardin'den kaçmama neden olan Adam tam karşımda duruyordu.

5. Bölüm

Atlas elini belime atıp karşıımızdaki misafirleri içeri davet etti. Karşıımızdaki adam konuşacakken başımı hızla hayır anlamında salladım. Susup içeri girdi. Kapıyı kapattığımızda Atlas bana döndü.

"Şuan bu halinle aklımı alıyorsun. Gecenin sonunda sabaha kadar zevkten seni inleteceğim." Atlas kulağıma fısıldayarak içeri girdi. Az önce yaşananlardan dolayı içimde engel olamadığım bir korku vardı. İçeri girdiğimde iki adam ve bir kadın oturmuş Atlas ile sohbet ediyordu.

"Eee Atlas senin hobiler neler?" Esmer bir kadın bana bakarak soruyu sordu.

"Adam kesmek biçmek dışında hobimiz yok." Bana baktı. Boş olan koltuğa oturacakken bileğimden tutup yanına oturttu.

"Haha alemsin Atlas ya." Kadın gülerken herkes sessizce kadını izledi. Kadın gülmeyi kesip Atlas'a baktı.

"Şaka değil mi?" Atlas belinden çıkardığı silahı masaya koydu.

"Biz de şakanın sonu kötü biter." Kadın korkuyla Atlas'a bakarken ceketinden çıkardığı sigara paketinden bir dal alıp dudaklarına götürdü. Çakmağı da çıkarıp ateşi yaktı.

"Ben ateşin kendisiyim. Bana nasıl yaklaşırsan o şekil karşılık alırsın. Sen ateşe ısınmak için yaklaşırsan o seni ısıtır. Ama o ateşe dokunmak istersen işte bom." Atlas parmağını çıtlattığında gerginlikle ona baktım.

"Yanarsın." Atlas kadının gözlerinin içine bakarken kadın gerginlikle yerinde kıpırdandı. Tanımadığım bir adam kahkaha atmaya başladı.

"Atlas kadını korkuttun. Neyse söyle bakalım Sude ile ne zaman evleniyorsunuz?" Atlas'a merakla bakıyordum.

"Evlilik? Benlik değil eğlenmek varken bir kadına neden bağlı kalayım?" Atlas bana bakarak konuştu.

"Doğru Evlilik zor hem bu zamanda senden kaçmayacak birini bulmak daha zor." Adını Mehmet olarak bildiğim adam bana bakarak konuştu. Atlas yerinden hızla kalkıp ona doğru ilerlemeye başladı. Korkuyla yerimden kalktım. Atlas onu yerinden kaldırıp duvara dayadı. İki eli yakasında öfkeyle ona baktı.

"Bana bak lan o gözlerini tek tek oyar eline veririm. Benim olduğum yerde yanımda olan kadına bakmayacaksın duydun mu beni?" Atlas öfkeyle bağırırken diğer adam hızla Atlas'ı uzaklaştırdı.

"Atlas o bilmiyor kusura bakma."

"Öğret o zaman ben öğretirsem belasını sikerek öğretirim."

"Yanında ka-" Sustu neden devam etmediğini anlamamıştım.

"Kusura bakma bilmiyordum." Odadan hızla ayrılırken bana baktı. Bu yanıma gel demekti. Atlas öfkeyle sakinleşmeye çalışırken kimse görmeden hızla odadan ayrıldım. Koridorun sonunda beklerken yanına ilerledim. Kolumdan tutup beni köşeye sıkıştırdı.

"Sen benden kaçıp bu adama mı geldin?"

"Bırak beni seni istemiyorum."

"Ona gerçekleri anlatmamı ister misin?"

"Sakın bunu aklından bile geçirme."

"Bekle ve çok yakında olacakları izle." Yanımdan hızla ayrılıp evden ıktı. Kendimi toplayıp odaya girdim. Atlas dışında kimsenin olmadığını görünce şaşkınlıkla ona baktım.

"Herkes nerede?" Atlas bana dönüp yanıma geldi.

"Yolladım."

"Ama yeni gelmişlerdi."

"O Piç canımı sıktı." Atlas beni kendisine çekip yırtmaçlı elbisemin içine elini sokup bacağımı okşadı.

"Hadi sevişelim."

"Ne?"

"Sevişmek dışında sinirim asla geçmeyecek güzelim." Atlas beni hızla kucağına aldı. Dudaklarıma yapışıp beni öpmeye başladı. Karşılık verirken mutfağa geldiğimizi fark ettim. Beni tezgaha yatırıp dolaba ilerledi.

"Ne yapıyorsun?"

"Acıktım." Ona şaşkınlıkla bakarken dolaptan çıkardığı meyveleri yanıma getirdi. Bana yaklaşıp tekrardan dudaklarımı öpmeye başladı. Karşılık verirken eli elbisemin içinden kadınlığıma dokunmuştu. İnemelerim koca mutfakta duyuluyordu. Elbisemin fermuarını açıp

hızla üzerimdeki elbiseyi sıyrıp yere attı. Karşısında sütyenim ve iç çamaşırım ile kalmıştım.

Sütyen kopçamı hızla açıp yere attı. Sertleşmiş göğüslerimi ağzına alıp emmeye başladı. İlerken başını göğüslerime bastırdım. Göğüs ucumu emiyor ısıyor yalıyordu. Göğüslerimi ağzına alırken hızla iç çamaşırımı da indirip aynı anda 3 parmağını soktu. İnemelerim arttıkça göğüslerimi ısıyor kasıklarımı okşuyordu. Göğüslerimi ağzından çıkarıp benden uzaklaştı. Kadınlığımda hala parmakları vardı. Yavaşça parmaklarını çıkardı. Sularım yere dökülürken diliyle etrafını yaladı.

Meyve tabağına ilerleyip eline aldığı muz ile bacaklarımın arasına girdi. Ne yapacağını düşünürken muz'u içime soktu. Çığlıklar içinde bağırırken muz'un yarısı içime girmişti. Kalan kısmını dişleriyle ısırp yemeye başladı. Muz'un diğer kısmı içimdeyken bacaklarımı iyice açarken kadınlığımdan açılmasını sağlamıştı. Sıcak dilini kadınlığımda hissettiğimde dudaklarımı ısırdım. Yanaklarını yalıyor dilini içine sokup çıkarırken muz'u yiyordu. Diline içime iyice sokup yalamaya başladı. Ben zevkten delirirken bu kadar haz vereceğini düşünememiştim. Dilini içimden çıkardı. Hızla bacaklarımdan ayrılıp üzerindeki gömleğin düğmelerini açıp üzerinden çıkardı.

Pantolonun fermuarını da açıp baksırını çıkardı. Damarlı büyük aleti karşımda duruyordu. Bacaklarımı omzuna koyup beni kendine çekti. Aletin içime girmesiyle inemelerim bütün evde duyuluyordu.

"Ahhhh." İçime sertçe girip çıkarken tezgaha tutunuyordum. Aletini çıkarıp içime sertçe sokmasıyla karnıma kadar almıştım. Hızla girip çıkarken alnım ter içinde kalmış göğüslerim sallanıyordu. İçimde kalırken eline aldığı çileği göğüslerimin üzerine koydu. Göğsümü avucuna alıp dondurma yalar gibi yalamaya başladı. Saçlarından tutup

kendime bastırdım. Diğer göğsümü de alıp yalamaya başladı. İki göğsümü yalayıp ısıyor hazdan gözüm kayıyordu. Çilekleri yedikten sonra köşede duran çikolata sosunu alıp karnıma kasıklarımaya dökmeye başladı. Üzerimdeki soğukluk ile titrerken onun sıcak dili yanmama sebep oluyordu.

Diliyle karnımı baştan sona yaladı. Karnımı iyice çikolatadan sıyrıp kasıklarımaya yaklaştı. Sıcak nefesini hissederken yalayıp emmeye başladı. Aleti içimde daha çok büyüdüğünde kadınlığım zorlanıyordu. Kasıklarımı iyice yalayıp göğüslerime sosu dökmeye başladı. Bir göğsümü ağzına alırken diğerinin ucuyla oynuyordu.

"Ahh daha hızlı." Göğüslerim sıcak ağzındayken bacaklarım omzundaydı. İçimden çıkıp sertçe girmeye başladı. Bir göğsüm ağzındayken diğeri avucunda sallanıyordu. Benden ayrılıp çikolata sosunu aletine döktü. Saçımından tutup önüne diz çöktürdü. Damarlı büyük aleti tam karşımda duruyordu. Ağzımı açtığımda hızla aletini ağzıma soktu. Büyük aletin sadece yarısını alırken serçe ağzıma girip çıkıyordu. Saçlarımı sıkıca kavrayıp aletini okşayarak sertçe ağzıma soktu. Bütün aleti ağzımdayken nefes almakta zorlanıyordum. Aletini ağzıma sokup çıkarırken aldığı hazı anlayabiliyordum inlemeleri sık sık artarken tekrardan aletini ağzıma sokmasıyla boşalması bir olmuştu.

Bütün menilerini yutmak zorunda kalmıştım. Beni kaldırıp hızla arkamı döndürüp tezgaha dayadı. İki parmağını deliğime soktuğunda inlemiştim.

"Boşalabildiğim her yere boşalacam güzelim." Parmakları İçimde hareket ederken makas hareketi ile deliğimi genişletmişti. Üçüncü parmağını da sokup çıkarmaya başladı. Parmakları içimdeyken aletini sertçe içime soktu. İçimde hissettiğim doluluk ile nefesim kesilmişti.

Aleti içimi sararken Parmakları hızla hareket etmeye başladı. Parmağını içimden çıkardığında aleti hala deligimi zorluyordu.

"Ahhh canım acıyor." İnlemelerim acı ile karışırken beni kucağına alıp duvara dayadı. Hızla içime girip çıkmaya başladı. Bedenim titriyor hazzın kollarında can çekişiyordum. Aleti içimdeyken odasına götürüp kapıyı kapattı. Koltuğa geçip oturdu. Deliğimde hala aleti vardı. Beni köpek pozisyonuna getirip hızla içime girip çıkmaya başladı. Deliğimin şimdiden kızardığını hissediyordum. Saçlarımı sertçe kavrayıp Deliğimi acımasızca beceriyordu. Ve bu bana haz veriyordu. İçimden çıkıp deliğime boşaldı. Nefes nefese kalırken saçlarımı bırakıp koltukta dinlenmeye başladı. Beni kendisine çekip sıkıca sarıldı.

Atlas telefonunun çalmasıyla komodinde duran telefona uzanıp arayana bakarak kulağına götürdü.

"Samet senin arayacağın zamanı sikeyim aslanım." Atlas sert sesiyle konuşurken onu dinledim.

"Mekanı mı dağıtmışlar?" Atlas benden ayrılıp hızla yerinden kalktı.

"Sahra mı yapmış?" Atlas bana bakarken hızla yanına ilerledim.

"Vay amk küçük boyuyla Mekanımı birbirine katmış siz de bir bok yapmadınız mı? Bekleyin geliyorum." Atlas telefonu kapatıp bana baktı.

"Sahra ne yapmış?"

"Senin bu arkadaşın harbi manyak benim mekanı birbirine katmış adamlara bıçak çekmiş."

"Sahra mı yapmış?" Atlas sorduğum soruyla bana baktı.

"Yok dedem yaptı onun adı da Sahra bilmiyor musun?" Atlas alay ederken bir yandan da dolabına ilerleyip gömlek pantolon çıkardı.

"Amk böyle işin adam akıllı seks bile yapamıyorum." Atlas sinirle konuşurken olanları anlamaya çalışıyordum.

"Tek derdimiz de bu olsun Atlas." Atlas söylediğime gülerken bende hızla üzerime yatakta duran beyaz çarşafı sardım. Atlas pantolonu giydikten sonra gömleğini alıp karşıma geçti.

"Bunu yapan başkası olsaydı. Doğduğuna pişman ederdim Efsan. Dua etsin sen varsın. Yoksa o mekandan sağ çıkamazdı. Arkadaşını uyar bir daha aynısını yaparsa gözünün yaşına bakmam." Atlas gömleğini giyip hızla telefonunu anahtarını alıp odadan çıktı.

Atlas mekana geldiğinde Samet mekanın önünde Sahra'yı belinden tutmuş sakinleştirmeye çalışıyordu. Atlas arabadan indiğinde Sahra'nın sesini duydu.

"Bana bak sametcik. O patronun buraya gelecek." Atlas Sahra'nın karşısına geçip sinirle ona döndü.

"Belanı mı istiyorsun lan?" Atlas bağırırken Sahra kahkaha attı. Samet karşısında öfkeli duran patronuna baktı.

"Sana bela olmak istiyorum." Samet kızın cesaretinden etkilenmişti. Atlas belindeki silahı çıkarıp karşısındaki kadına doğrulttu.

"Bana bak Efsan'a güveniyorsan hiç güvenme canımı sıkarsan canını alırım." Samet namlunun ucuna geçti. Şimdi Atlas'ın karşısında Samet duruyordu.

"Patron karşıdaki bir kadın. Eğer erkek olsaydı senden önce ben cezasını kesmiştim. Ama bizim kitabımızda kadına ve çocuklara dokunmak yok." Atlas karşıdaki adama bakıp silahı indirdi. Beline geri takıp Sahra'ya baktı.

"Efsan ile görüşmeyeceksin. Rahat durmazsan bir daha onu göremezsin." Sahra sinirle Atlas'a ilerlediğinde Samet belinden tutup onu uzaklaştırdı.

"Bana bak mafya falan dinlemem üstüne atlarım seni tırnaklarımla çizerim etrafta tırnak izleriyle dolaşırsın ." Atlas sinirle kahkaha atarken Samet kızı iyice uzaklaştırdı.

"Bak çok korktum. Sana anlatamam." Atlas daha fazla bu saçmalığa dayanamayıp mekana girdi. Sahra giden adamın arkasından bağırıyordu.

"Korktun tabi. Buraya gel."

"Sahra hanım lütfen şansınızı zorlamayın." Sahra belindeki kolları hızla üzerinden çekip onunla kibar konuşan adama baktı.

"Sametçik bu adam seni zorla tutuyorsa söyle. Senin gibi kibar bir adamın bunun gibi ruh hastasının yanında ne işi var?" Samet karşıdaki kadının konuşma şekline gülümserken Sahra adamın gülüşünden etkilenmişti.

"Öncelikle ben kendi isteğimle bu işe girdim. Ayrıca Atlas bey ile bizzat çalışmak isteyen bendim. Kendisi işinde titiz biri sizin mekanı

birbirine katmanıza rağmen gayet sakin davrandı. Aksi taktirde bunu başkası yapsaydı şuan tek parça karşımda durmazdı." Sahra adamın söyledikleriyle korkuyla susmuştu.

"Sizi evinize götürmeleri için birini ayarlayacağım iyi günler." Sahra yanından ayrılan adam ile arkasından bakakalmıştı.

Atlas mekandaki karışıklık ile öfkeyle adamlarına komut veriyordu. Samet öfkeli olan patronunun yanına ilerledi.

"Abi kusura bakma ben bizzat burayla ilgileneceğim." Atlas karşısındaki adamın yakasından tutup üzerindeki tozları silmeye başladı.

"Bir dahakine evdeyken beni ararsan Samet. Bu kadar kibar davranmam."

"Özür dilerim patron rahatsız ettim." Atlas omzunu sıkıp yakasını bıraktı. Sude gördüğü beden ile hızla yanına ilerledi.

"Atlas sen neden benim telefonlarımı açmıyorsun?" Atlas Sude'nin hesap sorar tavrına sinirle baktı.

"Birincisi benimle konuşurken düzgün konuş. İkincisi işlerim var Sude."

Samet yanlarından ayrıldığında Atlas karşısındaki sinirli kadına döndü.

"O kadına nedense her dakika zamanın var. Bilmiyorum mu sanıyorsun? Onunla ilişkiye girip üstelik onu benden üste tutuyorsun. Kaç yıllık ilişkini basit bir hizmetçi parçasıyla mı bozacaksın?"

"Bana bak Sude bir daha Efsan hakkında ileri geri konuşursan."

"Ne olur? Ne yaparsın?"

"Seni hayatımdan silip atarım. Geldiğin yere geri gidersin. Pavyonlardan seni kurtarıp el üstünde tuttuğumu unutma. Ben olmasaydım her gün başkasının altında üç kuruş için yatacaktın." Sude sinirle karşındaki adama tokat attı.

Mekandaki herkes şaşkınlıkla olanları izlerken Atlas karşındaki kadının bileğinden tutup sıkmaya başladı.

"Sikecem belanı. Beni delirtme ne mal olduğunu söyleyince ağır mı geldi? İstemiyorum kızım seni o kız bile senin veremediğin huzuru veriyor." Sude gözyaşları içindeyken Atlas'ın ayaklarına kapandı.

"Neden böyle davranıyorsun Atlas? Seni sevdiğimi senin için ölmeyi bile göze alacağımı bilmiyor musun?"

"Sude kalk."

"Hayır söyle." Atlas sinirle ayaklarına kapanan kadını kaldırıp yüzüne bağırdı.

"Sen kendinden başka kimseyi düşünmezsin Sude. Sen sadece benim param için yanımda duruyorsun eminim bugün bütün işlerim batsa parasız kalsam yüzüme bile bakmazsın."

"Atlas ben seni sevi-"

"Bitti."

"Ne?"

"Bu ilişkiyi bitiriyorum." Atlas hızla mekandan çıkarken Sude arkasından bağırdı.

"Sen benimsin Atlas o kadına seni bırakmam."

Atlas mekandan hızla ayrılıp arabaya bindi.

Üzerime hızla kıyafetlerimi giyip odamda beklemeye başladım. Kapımın açılmasıyla hızla kapıya döndüm. Atlas içeri girip kapıyı kapattı. Üzerindeki ceket çıkarırken yanıma ilerleyip yatağa oturdu. Başını dizlerimin üzerine koyup gözlerini kapattı.

"Sahra'ya ne yaptın?"

"Merak etme hala yaşıyor." Gözleri kapalı bir şekilde cevap vermişti.

"Neden bunu yaptığını anlamadım."

"Akli sıra seni benden kurtaracak."

"Ama bunu yapması imkansız değil mi?" Atlas Gözlerini açtığında göz göze gelmiştik. Dizlerimden başını kaldırıp yatakta oturarak bana baktı.

"Efsan ben istersem sen bu evden gidebilirsin. Sana söyledim senden ne zaman sıkılırsam o zaman özgür olursun."

"Ama istediğini yaparsam bırakacağını söyledin."

"Sana iyi bir hayat yaşatacağımı da söyledim."

"Gitmek istiyorum."

"Hayır Efsan sen bana meydan okuyarak kendi özgürlük hakkını çoktan kaybettin." Atlas yerinden kalkıp kapıya ilerledi.

"Bir gün buradan kurtulacağım. Ama sen bu hayattan kendinden asla kurtulamayacaksın. Çünkü sen korkunç bir adamsın." Atlas bana döndüğünde sinirle ona bakıyordum.

"Bu hikayenin kötü kahramanı benim. Hiçbir hikaye kötü karakter olmadan anlam kazanmaz benim dünyamda kötülerden başka kimse yok." Atlas hızla odadan ayrıldığında sözleri beynime kazınmıştı.

Yatağa uzanıp gözlerimi kapattım. Yarın başıma geleceklerden habersiz kendimi uykuya teslim ettim.

Sabah uyandığımda hızla yataktan doğruldum. Yatağımyı toplayıp banyoya ilerledim. Elimi yüzümü yıkadım. İçeri girip dolabıma ilerledim. İçinden siyah bir etek ve beyaz bir gömlek çıkarıp üzerine giyindim. Aşağıya indiğimde Atlas'ın çoktan çıktığını düşünüp mutfığa ilerledim. Karşımda kahve makinası ile kavga eden bir Atlas görmeyi beklemiyordum. Ciddi ciddi kahve makinası ile kavga ediyordu.

"Tipini siktiğim bana gelince neden çalışmıyorsun?" Kahve makinasına bakarak konuştuğunda kahkaha atmıştım. Atlas arkasına dönüp bana baktı.

"Ne gülüyorsun?"

"Kusura bakma her sabah kahve makinası ile kavga eden birini görmüyorum." Yanına ilerleyip makina'ya baktım. Art arda düğmelere bastığı için makina yanmıştı.

"İnanmıyorum sana Atlas. Üst üste bastığın için makina yanmış. Hayatında hiç mi kahve makinası kullanmadın?"

"Kullansam böyle mi olur? Zaten ayda yılda bir geç gidelim dedik mekana bu siktiğimin makinası sinir etti."

"Doğru unutmuşum siz mafyalar adam öldürüp mekan basmaktan başka bir şey bilmiyorsunuz." Atlas tezgah ile beni arasına alıp dudaklarıma eğildi.

"Hmm unuttuğun bir şey daha var güzelim. Mesela masaya yatırıp sertçe becer-" Gözlerimi hızla kapatıp öpmesini beklerken kapının sertçe çalmasıyla Atlas'ın sözleri yarıda kesilmişti. Benden ayrıldığında gözlerimi açıp ona baktım. Atlas hızla mutfaktan çıktığında peşinden ilerledim. Kapıyı açtığında şaşkınlıkla karşımdaki manzaraya baktım. Sude ve Mehmet olarak bildiğim adam karşımızda duruyordu.

"Neler oluyor Sude? Ne hakla benim evime bu şekil geliyorsun?" Sude içeri girip bana döndü.

"Dün gece bu kadın için beni terk ettin. Atlas ama yanında tuttuğun kadın ile ilgili bilmen gereken önemli şeyler var." Atlas bana bakarken sorgularcasına kaşlarını çattı.

"Sude sabrımı zorlama bu kez nazik davranmam." Atlas Sude'nin kolunu tutup sıkarken Sude bana bakarak konuştu.

"Yanımdaki adam kim biliyor musun?" Korkuyla ona başımı sallarken Atlas karşındaki adama baktı.

"Efsan'ın düğün günü terk ettiği kocası." Bomba gibi sözlerini bana bakarak söylediğinde korkuyla bedenim titremeye başlamıştı.

Bakışlarım Atlas'a döndüğünde yumruklarını sıkarak bana baktığını gördüm. Şimdi tamamen mahvolmuştum.

6. Bölüm

Bedenim titrerken Atlas bana baktı. Bugün buradan sağ çıkarsam şükür edecektim. Atlas avcunu sıkmaktan mosmor olmuş elini öfkeyle duvara vurdu. Korkuyla geriye giderken birazdan olacaklar için kendimi hazırlıyordum. Yere dökülen kanlar ile korkuyla ona baktım.

"Sude doğruyu mu söylüyor?" Sessi garip bir şekilde sakın çıkmıştı. Sessiz kaldığımda Atlas öfkeyle üzerime gelip bileğimi tutarak beni duvara dayadı.

"Susma bir şey soruyorum. Bu söylenenler doğru mu?" Bağırarak sorduğu soruyla korkuyla başımı aşağı yukarı salladım. Atlas sinirle kahkaha atmaya başladığında benden uzaklaştı. Bu hali normal değildi.

"Atlas bu kadından hemen kurtul. Başkasının kar-"

"Kapa çeneni." Atlas Sude'yi sert bir dille susturduğunda Sude bana nefretle baktı.

"Efsan odana geç."

"Atlas ben açıkla-"

"ODANA GEÇ." Atlas hala gitmediğimi görünce bileğimden sıkıca tutup peşinden sürükledi. Bileğim mosmor olunca ondan kurtulmaya çalıştım. Odaya geldiğimizde beni içeri sokup yere fırlattı. Dizlerimin üzerine düştüğümde acı ile kıvrandım.

"İlk önce gidip o adamın belasını sikecem." Odadan çıkıp kapıyı arkamdan kilitledi. Hızla yerimden kalkıp kapıya ilerledim. Art arda kapıyı yumrukladım.

"ATLAS." Bağırısam bile ses gelmemişti.

Atlas öfkeyle anahtarı cebine koyup salona ilerledi. Sude Atlas'ın öfkeli halini görünce hızla yanına ilerledi. Atlas karşısında ona sırtıtarak bakan adamın yanına ilerleyip yakasından tutuğu gibi yüzüne yumruk attı. Adam yere düştüğünde acı ile kıvranmıştı.

"Orospu çocuğu sen kim oluyorsun da benim karşıma bu şekil çıkıyorsun?"

"Atlas yapma." Atlas Sude'nin bağırışlarını duymaksızın yerde yatan adama art arda yumruklar atıyordu. İçeri koşarak giren Samet patronunun öfkeden gözü dönmüş haline baktı.

"Patron." Samet hızla Atlas'ın kolundan tutarak adamın üzerinden kaldırıp uzaklaştırdı.

"Bırak lan beni."

"Patron lütfen sakinleşin." Atlas onu tutan Samet'in yakasından tutarak sertçe duvara itip öfkeyle ona baktı.

"Bana bak Samet her boka karışma belanı siktirme." Samet belinin ağrımamasını umursamadan patronunun yanına ilerledi. Atlas yerde yatan bedenine üzerine yürüyecekken Samet karşına geçip onu durdurdu. Atlas öfkeyle karşısında duran adama bakarken Samet patronun kulağına eğildi.

"Patron öldürseniz bile size ne yaptıysa bedelini ödemededen acısız bir şekilde ölecek. Size ne yaptı bilmiyorum ama bu şekil onun için avantaj olacak." Samet patronunun yüzüne baktığında Atlas yerdeki adama dönüp sırtıtmaya başladı.

"Zekana bayıldım doğrusu. Seni yanıma almakla çok iyi yapmışım. Depoya götürün sesi kısılana kadar ağzını yüzünü dağıtın öldürmeyin ona çok güzel sürprizlerim var." Samet hızla başını sallayıp yerde yatan adamın yakasından tutup yerden kaldırdı. Adam acı içinde inlerken adamı dışarı çıkardı.

Sude Karşısındaki adamın yanına yaklaşıp elinden tuttu.

"Neden kendini bunlar için yoruyorsun?" Atlas ona bakan kadına döndü.

"Peki sen neden hala benim etrafımda dolaşıyorsun?" Sude ona karşı sert olan adama baktı.

"Dün olanlar için benden vazgeçemezsin. Ben senin kaç yıllık sevgilinim. Biz hala birbirimizi seviyoruz."

"Sude ben kimseyi sevmem. Sana bunu daha önce de söyledim. İkimizde zevk aldığımız için ilişkimiz devam ediyordu. Ama artık sıkıldım anlıyor musun?"

"O kadın mı sana zevk veriyor? Peki Atlas Akay'ın sıkılmadığı bir zaman olacak mı?"

"SUDE." Atlas sert sesiyle karşısındaki kadını susturdu.

"Atlas hayatına öyle biri girecek ki sen bile hissetiklerine inanamayacaksın." Atlas kahkaha atarak karşısındaki kadının dibine girip gözlerinin içine baktı.

"Sude sen güzel bir kadınsın." Atlas karşısındaki kadının yanağına dokunurken yavaşça dudaklarında parmaklarını gezdirdi.

"Seksisin her erkeğin arzuladığı bir çekiciliğin var." Atlas Sude'nin bacaklarında daireler çizerken Sude kendinden geçmişti.

"Zekisin." Atlas Sude'nin kulağına eğildi.

"Ama bunların hepsine sahip olman zerre beni heyecanlandırmıyor. Çünkü benim aklım sende değil. Bedenim seni arzulamıyor. Ben bir kadına asla bağlanmam Sude. Evlenmek veya bir ilişki içinde olmak benim gibi bir adam için çok uzak. Ben isterim ve elde ederim sonrası olmaz." Atlas Sude'den ayrılıp hızla kapıya ilerledi.

"Efsan." Atlas duyduğu isimle yerinde durdu.

"Onun için az önce delirdin. Benim tanıdığım Atlas. Bu olanlardan sonra asla o kadını evinde tutmaz cezasını da ağır şekilde verirdi. Çünkü Atlas Akay'ın yalana tahammülü yok dimi? Ama şimdi ki Atlas bir hizmetçi parçası için asla yapmayacağı hataları yapıyor. Sen duymak istemesen de o kadın senin aklına girmiş ondan kurtulamazsan yakında kalbine de dahil olacak." Sude hızla evden ayrıldığında Atlas olanları düşünmeye başladı.

Bu asla olamazdı. O kadını arzuluyordu. Ona karşı çıkması heyecan vermişti. Efsan'ı sevmiyordu sadece onun bedenini istiyordu. Atlas çalışan kızın etrafı topladığını görünce hızla eliyle yanına gelmesini işaret etti.

"Buyrun Atlas Bey?" Atlas cebindeki anahtarı çıkarıp kıza uzattı.

"Efsan odadan ben gelene kadar çıkmayacak. Yemeğini falan ver. Eğer geldiğimde onu odasında bulamazsam. Senden bilirim."

"Peki efendim." Kadın hızla yanından ayrıldığında Atlas evden çıkıp Samet'in yanına ilerledi. Samet arabanın kapısını açıp patronunun binmesini bekledi. Atlas içeri girdiğinde Samet kapıyı kapatıp hızla şoför koltuğuna geçti.

"İstediğiniz gibi ölmedi efendim. Ama sesi de çıkacak halde değil."

"Malzemeleri hazırladınız mı?"

"Evet efendim hepsi mekanda istediğiniz şekilde hazır bekliyor."

"Güzel uzun zamandır oyun oynamamıştım. Biraz eğlenelim."

Mekana geldiklerinde Atlas vakit kaybetmeden içeri girdi. Samet patronunun arkasından içeri girdiğinde herkes başını eğmişti. İlerideki koltukta sırt üstü eli ayağı bağlı bir şekilde yatan bedene ilerledi. Yüzü gözü kan içinde koltukta yatıyordu.

"Lan orospu çocuğu seni oracıkta öldürecektim. Ama Samet daha güzel bir fikir verdi. İnsan hiç acısız ölür mü? Şöyle güzelce sana yakışan bir ölümle seni cehenneme yollayalım. Bak yine iyisin benim gibi bir adam tarafından öldürüleceksin." Atlas kahkaha attığında herkes korkuyla olacakları izliyordu.

Samet masada duran keskin aletleri Atlas'ın yanına getirdi. Keskin bıçaklar ustura testere Hepsi sırayla dizili duruyordu. Atlas eline aldığı ustura ile koltukta korkuyla kendisine bakan bedene döndü. Ağzı bağlı olan adam korkuyla çığlıklar atıyordu.

"Ama önce seni bir tanıyalım." Atlas Samet'e döndüğünde Samet telefonunu çıkardı.

"Mehmet Yıldırım mardin'de büyük aşiretlerden birinin en büyük oğlu. 5 ay önce eşini kaybetmiş 2 tane çocuğu var. 3 yıl önce 17 yaşında bir kıza tecavüz edildiği ile ilgili sicili var. 8 Ay tutuklu kalmış sonrasında ailesi sayesinde serbest bırakılmış. 3 ay önce de 16 yaşındaki bir kız çocuğunu taciz etmiş Ama ailesi tekrardan olayın üzerini kapatmış. Daha sonrasında Efsan hanımın ailesi tarafından onaylanarak evlendirilmelerine karar verilmiş ama Efsan hanım düğün günü mardin'den İstanbul'a kaçmış."

Atlas adamlara işaret ettiğinde iki kişi yanına gelip adamın iki kolundan tuttular. Adam çırpınmaya çalışsada iki adam tarafından sıkıca tutuluyordu.

"Ellerini açın." Atlas'ın emir dolu sesiyle adamlar hızla bağlı olan adamın elini açtı.

"Sen bu pis ellerinle küçücük kızlara mı dokundun?" Adam korkuyla titrerken Atlas usturayı adamın avucuna sapladı. Adam'ın acı dolu çığlıkları mekanda duyulmuştu. Kan gölüne dönen eli umursamadan diğer ele de usturayı sapladı. Adam acıdan koltukta kıvrılırken iki kişi kolundan sıkıca tutuyordu.

"Orospu çocuğu 2 tane çocuğun var. Küçücük çocukların hayatını karartıyorsun ama o çocukları senin pisliğinde bırakmayacağım."

Atlas usturayı bıraktığında acıdan kıvranan adama baktı. Masada duran testereyi alıp adamın yanına ilerledi. Adam korkuyla başını sallıyordu.

"Senden kaç yaş küçük biriyle evlenmeye utanmıyor musun? Zorla Efsan ile evlenip onunda mı hayatını sikeceksin? Ben buna asla izin vermem. Senden öyle bir şey alacam ki ne bir çocuğa yaklaşılmaya cesaret edeceksin ne de bir kadının hayatını pislik hayatına dahil edebileceksin seni öldürmekten vazgeçtim onun yerine daha başka planlarım var beni her an hatırlayacaksın bu sayede birine dokunmaya cesaret bile edemeyeceksin. Şunun pantolonu çıkarın." Adamlar hızla pantolonu çıkarıp yere attı.

"Abi bırak ben yapayım."

"Bu adam benim meselem Efsan'a yaklaşılmaya çalıştı benim yanımdaki kadına göz koydu. Sence ben buna kendi ellerimle cezasını vermez miyim?" Samet sessizce başıyla onaylayıp geri çekildi. Atlas elindeki testere ile koltukta korkuyla bakan adamın karşısına dikildi. Testereyi çalıştırdığında adam çığlıklar atıyordu.

"Adam değildin zaten bak şimdi erkek de değilsin." Testereyle adamın erkekliğini kestiğinde adamın acı dolu çığlıkları bütün mekanda duyulmuştu. Herkes sessizce olanları izlerken adam acıdan bayılmıştı. Atlas gömleğinin etrafının kan olduğunu görünce hızla Testereyi masaya bıraktı.

"Sikeyim gömleğim pislendi."

"Patron istersen hemen yeni bir tane getireyim." Atlas Samet'i onayladığında Samet hızla mekandan ayrıldı.

"Patron." Atlas yanına gelen adama baktı.

"Büyük patrone telefon var." Atlas ona uzatılan telefonu alıp kulağına götürdü.

"Baba."

"İşlerde bir sorun var mı?" Atlas babasının umursamazca sorduğu soruyla masasına geçip oturdu.

"Hiçbir zaman oğlum nasılsın? Diye sormadın hep işler için arıyorsun." Atlas öfkelenmişti. Belki de babasının ona gerçek bir baba gibi davranmasını istiyordu.

"Çocukluğun sırası değil koca adam oldun ama hala küçük bir çocuk gibi seni merak etmemi istiyorsun." Atlas babasının sert sesiyle yüzünde buruk bir gülümseme oluştu.

"Cevdet Bey merak etmeyin işler yolunda. Bir sıkıntı yok."

"Ukalalık yapma babanım ben senin. Bu akşam çok büyük bir yatırım yaptım. Kafes dövüşü için güvendiğim bir adamım var. Bu zamana kadar bütün çıktığı ringlerde asla kaybetmedi. Bu akşam benim mekana gitmeni istiyorum. Tam tamına 10 milyon ortaya koydum. Herşey gözetiminde olsun. Bir sorun çıkarsa senden bilirim." Telefonun kapanmasıyla Atlas öfkeyle telefonu masaya attı. Böyle bir babası olduğu için şanslı mı şansız mı? emin değildi. Daha 6 yaşındayken bu işlere girmişti. 10 yaşındayken bir adamı öldürmüştü. 16 yaşındayken mekanları basıp taramıştı.

"Patron." Samet elindeki gömlekle geldiğinde Atlas yerinden kalkıp elindeki gömleği aldı.

"Arabayı hazırla diğer mekana geçiyoruz." Samet hızla mekandan ayrıldığında Atlas üzerindeki gömleği çıkarıp yere attı. Temiz gömleği üzerine geçirip saçlarını düzeltti. Koltukta baygın duran adamın yanına ilerledi.

"Bunu Mardin'e geri postalayın. Bizden bir iz bırakmayı da unutmayın."

"Tamam Patron." Atlas hızla mekandan ayrılıp arabaya bindi.

Kapının açılmasıyla yataktan doğruldum. Çalışan kız elindeki tepsiyle odaya girdi.

"Atlas Bey'in kesin talimatı var. Yemek yemelisiniz." Kız tepsiyi komodine bıraktı. Yataktan doğrulup kızın karşısına geçtim.

"Bana yardım et lütfen beni buradan kurtar."

"Üzgünüm böyle bir şey mümkün değil." Kız arkasını dönüp kapıya ilerlerken komodinde duran vazoyu elime alıp hızla kızın kafasına vurdum. Kız yere düştüğünde açık olan kapıya hızla ilerledim. Bunu yapmak zorundaydım. Yoksa o adam geldiğinde bana yapacaklarının sınırı olmayacaktı. Hızla odadan çıkıp etrafı kontrol ettim. Kimsenin olmadığını görünce kapıya ilerleyip dışarı baktım. Kimse etrafta gözükmüyordu. Geçen ki başarısız kaçışımı hatırlayıp daha dikkatli olarak biraz bekleyip etrafı inceledim.

Etrafta kimsenin olmadığını emin olunca dışarı çıktım. Önümde iki yol vardı biri geçen kaçtığım ormanlık yoldu. Oraya gidersem tekrardan onunla veya bir adamıyla karşılaşabilirdim. Diğer yola döndüm. İlerisi düz bir yoldu. Bu kez ikinci kez şansımı kullanarak o yola hızla adımlarla ilerledim. Başıma geleceklerden korksamda o adamın yanında olmak daha korkutucuydu. Hava soğuktan üzerimde ince bir elbise vardı. Etrafta garip sesler duyduğumda korkuyla titredim. Daha da hızlanmaya başladım. Arada arkama bakarak

kimsenin olup olmadığını kontrol ediyordum. İleride Led ışıklarla parlayan bir mekanın olduğunu görünce daha da hızlandım. Mekana iyice yaklaştıktan sonra inceleme fırsatım daha çok olmuştu. Buranın nasıl bir yer olduğunu çözememiştim.

İçeri giren mini elbiseli kızları görünce onları dikkatle izledim. Hepsi gülerek bir şeyler anlatıyordu. İçeriden çıkan bir adam kızları mekanın içine soktu. Adamın bakışları beni bulduğunda etrafta bir tek ben kalmıştım.

"Sen niye arkadaşlarının peşinden gitmiyorsun?"

"Onlar benim arkadaşım değil ben sade-"

"Hadi oyalanma birazdan patron gelecek çabuk yerine geç." Adam kolumdan tutup zorla mekana soktuğunda ondan uzaklaşmaya çalışıyordum.

"Benim bunlarla alakam yok."

"Noldu kız korktun mu? Alt tarafı biraz oyuncularımıza moral vereceksin." Adam kolumdan çekiştirerek kalabalığın olduğu yere sürükledi. Büyük bir kalabalık heyecanla bekliyordu. Ortada büyük bir ring vardı.

"Hadi çabuk hazırlan." Adam emir vererek konuştuğunda yanıma bir kız geldi.

"Bunu iyice süsleyin karşı tarafın kızları ortalığı yakıyor. Bizim yarışmacımız geldiğinde bunu çıkarın."

"Tamam Patron." Kız kolumdan çekiştirerek beni bir odaya soktu. İçeride bir sürü kız hazırlanmış makyajlarını yapıyordu. Hepsi fazla

dekolteli giyinmişti. Yerimde durup onları izlerken bir tane kız yanıma geldi.

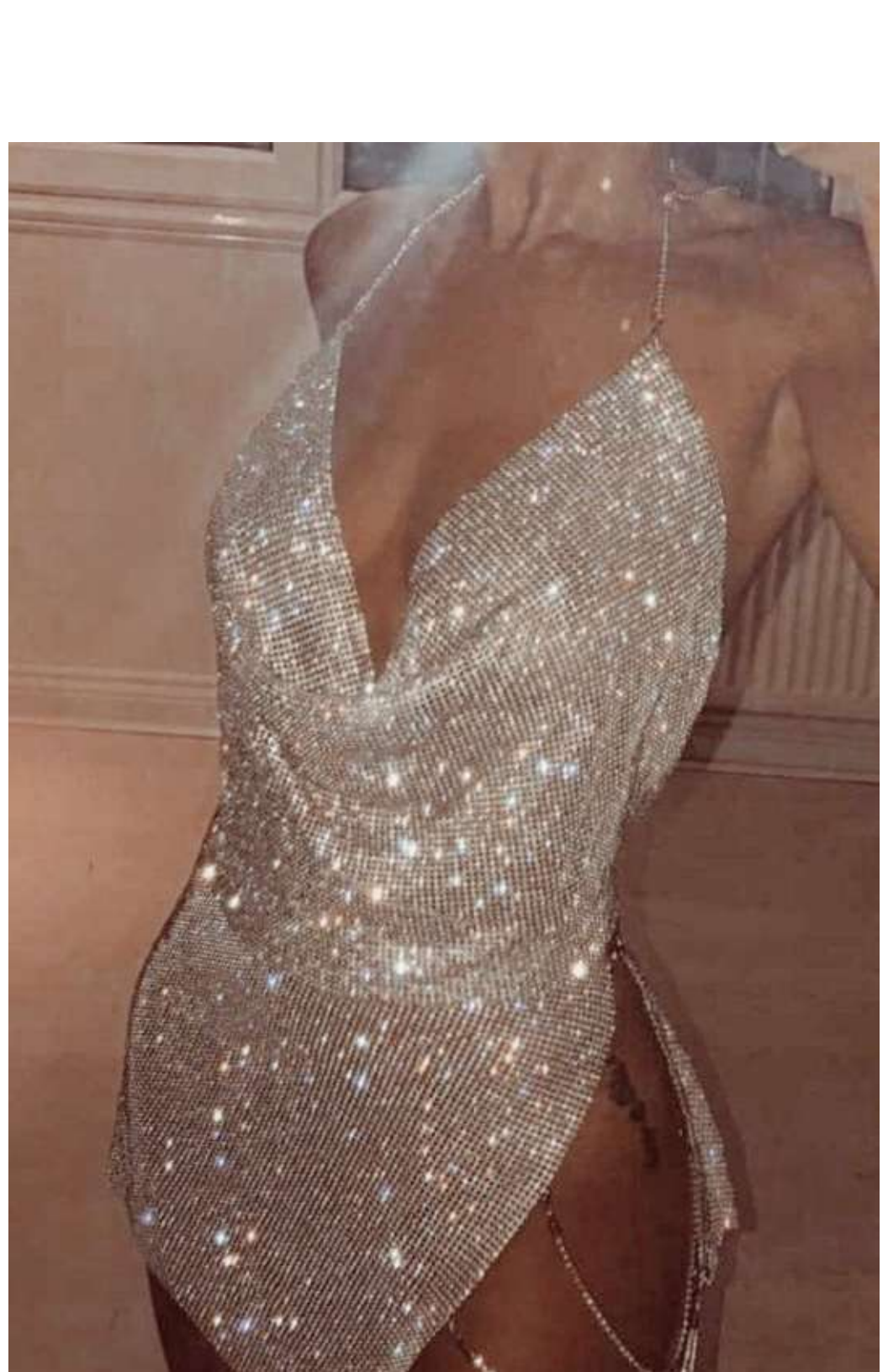
"Ooo yeni bir hatun gelmiş. Sen bu piyasada yenisin demek." Ağzındaki sakızı ile beni baştan aşağı süzdü.

"Giderin var. Çoğu erkeğin aklını alırsın. Sayende hep biz kazanırız kız." Kız kahkaha attığında odadaki herkes de kahkaha atmıştı.

"Ben buraya yanlışlıkla geldim." Odadan çıkacakken kız kolumdan tutup yere itti.

"Buraya bizde isteyerek gelmedik kızım. Ama sonucunda buradayız. Sende fazla naz yapma gidip giyin. Patron geldiğinde hazır olmadığımı görünce başına gelecekleri hayal bile edemezsin." Kız yanımdan ayrılıp yerine geçip oturdu. Kırmızı rujunu sürerken yerden hızla kalktım. Allah'ım ben buradan şimdi nasıl kurtulacaktım. Orta yaşlarda bir kadın Kucağıma bir elbise bıraktı.

(Efsan'ın giyeceği elbise)

Kucağımdaki elbiseyi inceledim. Taşlı ve oldukça dekolteli bir elbiseydi. Bunu nasıl giymemi istiyorlardı.

"Ben bunu giyemem. Bu çok rahatsız edici." Kadına baktığımda herkes kakhaha atarak bana bakmaya başladı.

"Ya kızımız demek elbise beğenmiyor. Bundan daha kötüsü ne biliyor musun?" Kız yerinden kalkıp karşıma geçti.

"Burada verilen kıyafetleri giymezen tamamen çıplak olarak seni bekleyen kurtların mezesi olursun."

"Ben yapa-"

"Patrona söylemeden çabuk hazırlan. Emin ol o öğrenirse buradan sağ çıkamazsın." Orta yaşlı kadın bana sert sesiyle emir verirken bana gösterilen kabine ilerledim. İçeri girdiğimde bedenim titriyordu. Buradan nasıl çıkacaktım. İlk defa Atlas'ın beni bulup buradan çıkarmasını istiyordum. Onun yanındayken bile şuan da korktuğum kadar korkmuyordum. Hayat ne kadar acımasız kaçtığın adamdan bile bir umut seni kurtarmasını istiyorsun. Üzerimdeki elbiseyi çıkarıp asılı olan elbiseyi üzerime geçirdim. Çok rahatsız ediciydi çünkü her yeri açıktı. Üzerime giydiğimde aynadan kendime baktım. Kesinlikle içeride bekleyen insanların iğrenç bakışlarına şahit olacaktım.

"Hadi kızım seni mi bekleyeceğiz? Çabuk çık daha ben giyineceğim." Dışarıdan duyduğum seslerle korkarak kabinden çıktım. Üzerimi ellerimle kapatırken kısa olan elbiseyi çekıştirmeye çalıştım.

"Vay hatunda taş gibi. Bu kez bütün erkeklerin gözdesi sen olacaksın." Az önce kırmızı ruj süren kız beni alayla süzdü.

"Hadi çabuk makyaj masasına geç otur." Orta yaşlı kadın emir vererek bana baktı. Korkarak boş olan yere geçip oturdum. Kız hızla makyajımı yapmaya başladığında içimden Atlas'ın beni buradan kurtarması için dua ediyordum.

Atlas mekana geldiğinde büyük olan ringe döndü. Karşı tarafın oynayacağı adam iri yarılı heybetli bir adamdı.

"Hoşgeldiniz Atlas Bey." Yanına gelen adama döndü.

"Bizim adamımız nerede?"

"Daha gelmedi. Ama endişelenmeyin hemen şimdi arayacağım." Atlas duyduklarıyla karşısındaki adamın yüzüne bir yumruk attı. Adam yere düşerken Samet hızla kolundan tuttu.

"Patron sakın ol."

"Orospu çocuğu burada oyun mu oynuyoruz? O adam için tam tamına 10 milyon ortaya koyuldu. Bana bak eğer o adam buraya vaktinde gelmezse bu mekanı da seni de içinde cayır cayır yakarım." Atlas öfkeyle bağırduğında bütün kalabalık onu izliyordu.

"Tamam patron hemen sorunu halledeceğim." Adam korkarak hızla dışarı çıktığında Atlas öfkeyle dudaklarını ısırdı.

"Abi sakın ol bir sorun çıkmayacak adam vaktinde burada olacak."

"Bu oyunu kaybedersek babamın gözünde işe yaramaz bir adam olacağım. Ve ben siktiğimin adamları yüzünden babamın gözünde bu duruma düşmem."

"Kusura bakma abi." Atlas yanına gelen esmer kıza baktı. Kız kollarını Atlas'ın boynuna sardı.

"Seni çok özledim. Artık sık sık gelmiyorsun." Kız kendini Atlas'a bastırırken Atlas hızla kızın kollarını boynundan çekip ondan uzaklaştı.

"Bu geceki kız hazır mı?" Kızın yüzü bozulsada hızla kendine geldi.

"Biraz nazlı birşey yeni gelmiş. İlk çıkmayacağı falan dedi. Sonra biz onunla ilgilendik."

"O kız bu gece çıkacak. Eğer çıkmazsa ben zorla çıkarırım." Kız hızla başını salladığında az önceki adam geri geldi.

"Patron yarışacak adam buraya gelirken kaza yapmış durumu ağır. Şuan hastanede." Atlas duyduklarıyla sinirle gülmeye başladı.

"Peki bu adam dışında oynayacak başka biri yok mu?"

"Biz bu durumu hesaba katmayınca başka birini ayarlamadık Patron." Atlas adamın yakasına yapışıp yüzüne bir yumruk daha attı. Adamın gözü mosmor olduğunda yere fırlatıp hızla karnına tekmeler atmaya başladı.

"Senin ben yapacağın işi sikeyim orospu çocuğu ben o adam için buraya kadar geldim. Üstelik tam tamına 10 milyon ortaya koyuldu. Sense sik kafalı beynini kullanmayıp adam bulamadın." Atlas öfkeyle adamın karnına tekmeler atarken etraf kan içinde kalmıştı. Herkes

korkuyla yerinde kalırken Samet patronunu durdurmaya çalışıyordu. Atlas belindeki silahı çıkarıp adamın alnına dayadı.

"Benim hataya tahammülüm yok. Birincisi olursa ikincisinde hata yapacak bir adam kalmaz." Adamın alnının ortasından vurdu. Mekanda duyulan silah sesiyle herkes korkuyla yerinde kalakalmıştı. Atlas Silahı beline takıp yerdeki adamı kaldırmaları için adamlara işaret etti. Adamlar yerdeki ölü bedeni yerden kaldırıp mekandan ayrıldı.

"Patron şimdi nolacak geri mi çekileceğiz?"

"Asla benim olduğum yerde ben kazanırım. Ayrıca babamın diline düşmek istemiyorum."

"Oyuna girecek kimse kalmadı." Atlas Samet'e döndüğünde hızla üzerindeki ceketini çıkarıp ona uzattı. Gömleğinin düğmelerini hızla açıp üzerinden çıkardı. Üstü çıplak kalmıştı.

"Ben varım. Bazen kazanmak için kendini ortaya koymalısın aslanım." Samet patronunu şaşkınlıkla izkerken Atlas karşısındaki kıza döndü.

"Ben hazırlanırken o kız çoktan hazır olacak."

"Merak etme o iş ben de." Kız hızla yanından ayrıldığında Atlas ona ayarlanmış olan odaya geçip maç için hazırlanmaya başladı.

Makyajım da hazır olduğunda sessizce yerimde oturmaya başladım. Kapı açılıp içeri az önceki kız girdiğinde bana yaklaştı.

"Hazırsan ıkalım. Bugün maa patron bizzat çıkacak. Sende onun yanında olacaksın."

"Ben yapamam başkası olsun."

"Kendisi bizzat seni istedi. Daha fazla uzatma yoksa adamları çağırırım zorla seni dışarı çıkartırlar." Kız kolumdan tutup hızla odadan çıkardığında büyük kalabalık ringin etrafını sarmış bağırarak tezahürat yapıyorlardı. Titreyerek ilerlerken kalabalık bize yol açmıştı.

"Patron orada işte gidip biraz motivasyon ver." Kız beni itirdiğinde korkarak arkası bana dönük olan bedene ilerledim.

"Şey ben nasıl yapar-" Bana döndüğünde şaşkınlıkla bakakaldım. Atlas beni görmeyi beklemediği için o da sessizce bana baktı. Bakışları sonrasında tamamen vücudumda gezinirken yüzündeki öfkeyi an ve an görmeye başlamıştım.

"Efsan sen burada bu şekil ne yapıyorsun?" Atlas bileğimden sıkıca tutup köşeye çekti. Böylelikle bakışların bende olmasını engellemişti.

"Beni zorla buraya getirdiler. Ben kaçarken buraya." Söylediklerimi sonradan fark edince hemen susmuştum.

"Benden kaçarken benim mekanıma geldin. Artık anla sen nereye gidersen git ben yine karşına çıkacağım." Atlas sert sesiyle konuşurken az önce olanları hatırlayarak hızla ona sıkıca sarıldım. Kollarımı boynuna sarıp sıkıca göğsüne başımı bastırdım. Atlas şaşkınlığını üzerinden atarken hızla kollarını belime sardı.

"Sana bir şey yaptılarsa söyle hepsini şuracıkta öldüreyim." Başımı göğsünden kaldırıp yüzüne baktım.

"Ben sadece korktum. İstemedim zorladılar hatta senin beni kurtarman için dua bile ettim Atlas burası çok korkunç." Atlas yanaklarımı okşayıp saçlarımı öptü.

"Sana söyledim Efsan benim dünyam karanlık ve ben seni buradan uzak tutmaya çalışıyorum ama sen her seferinde kendi ayaklarınla karanlığıma geliyorsun."

"Maç için hazır olun." Hakemin komut vermesiyle Atlas ile birbirimizden ayrıldık.

"Sen mi oynayacaksın?" Atlas başını salladığında hızla eline eldivenlerini geçirdi. Ben onu sessizce izlerken bakışları beni buldu.

"Atlas kendine dikkat et." Atlas beni kendine çekip saçlarımı okşadı.

"Bu maç herşeyden önce senin için kazanacağım Efsan ve sonra seni buradan çıkaracağım." Yüzlerimizi birbirine yaklaştırıp dudaklarıma küçük bir öpücük bıraktı.

"Sadece senin için."

7. Bölüm

Ring'den ayrılıp kızın yanına ilerledim. Bana sırtıarak bakarken bakışlarım Atlas'a döndü. Eldivenlerini taktıktan sonra kendini hazırlamaya başladı. Karşı taraftaki adam çok heybetli biriydi. Rakibi zor olsada Atlas'ın kazanacağına emindim.

"Herkes yerlerini alsın rakiplerden biri yere düştüğünde 10 saniye içinde ayağa kalmazsa kaybetmiş olacak." Hakem uyarı yaptıktan sonra herkes tezahürat yapmaya başladı.

"3, 2, 1 başla." Hakem aradan çekildikten sonra Atlas ile rakibi karşı karşıya geldi. Atlas hızla rakibin kolunu kavrayıp yüzüne bir yumruk attı. Herkes onu desteklerken heyecanla maçı izliyordum. Adam Atlas'ın karnına bir tekme attığında kalbimde bir sızı oluşmuştu. Atlas'ın yüzünde acı dolu bir ifade varken adam kolundan tutup serçe karnına tekmeler atıyordu.

Atlas kendini savunmaya geçtiğinde hızlı bir hareketle adamın bacağından tutup yere düşmesini sağladı. Bütün yükünü adama verdiğinde ikiside yerde birbirlerini yenmeye çalışıyordu. Atlas hızla adamın yüzüne art arda yumruklar savurduğunda zemin kan içinde kalmıştı. Yerde yatan adam Atlas'ı hızla bacağından tutarak yere düşürüp karnına art arda yumruklar atmaya başladı. Atlas'ın yüzü kan içinde kalırken kendini savunmaya çalışıyordu.

"ATLAS." Ona bağırdığımda bakışları beni bulmuştu.

"Kaybetme." Atlas hızla benden bakışlarını çekip üzerindeki adamı hızla yere düşürerek yerden kalktı. Adam'ın savunmasına izin vermeden üst üste yumruklar atmaya başladı. Adam yerden

kalkamazken Hakem araya girdi. Ve böylece ilk raund bitmiş oldu. Atlas hızla adamın üzerinden kalkıp yerine geçti. Ringe girip yanına ilerledim. Yüzü gözü kan içinde nefes nefese bana bakıyordu.

"Canın acıyor mu?"

"Benim canım acımaz." Atlas'tan bakışlarımı çekip karşı tarafa baktım.

"Atlas bu adam çok güçlü nasıl yeneceksin?" Atlas'a endişeyle baktığımda yüzünde bir tebessüm oluştu.

"Efsan beni hafife alma. Ben girdiğim hiçbir oyunda kaybetmem. Birazdan o adam sağ çıkamayacak buradan."

"2. Raund için yerlerinizi alın." Hakemin sesini duyduğumda Atlas'a döndüm.

"Bu maç hemen bitsin. Daha fazla burada durmak istemiyorum."

"Hemen bitireceğim." Başımı onaylayarak salladım.

Ringden ayrılıp yerime geçtim. Atlas kendini toparlayıp yerini aldı.

"3, 2, 1 başla." Hakem maçı başlattığında Atlas ilk başta kendini savunmaya aldı. Rakibi hızla ona saldırırken o hareket etmiyordu. Neden saldırıya geçmediğini düşünürken rakibinin yorulduğunu yavaşlayan hareketlerinden anladım. Atlas tam bu sırada hızla bacağından tutup karnına yumruklar atmaya başladı. Adam savunmaya geçmeden yere düştüğünde Atlas hızla onun üzerine ağırlığını verip adamın yüzüne yumruk atmaya başladı. Bu sayede adam kendini savunmaya alamamıştı. Adam Atlas'ı üzerinden atmaya çalışırken Atlas dirseğini adamın boynuna dayadığında güçlü bir

yumruk adamın yüzüne savurmuştu. Adam kanlar içinde bayılırken hakem 10'dan geriye saymaya başladı. Adam kalkmaya çalışsa da hareket edememişti.

"Maç bitmiştir. Kazanan Atlas Akay." Hakemin komutuyla heyecanla Atlas'a baktım herkes alkışlayıp tezahürat yapıyordu.

Atlas ringden ayrılıp bana yaklaştı. Yanımıza gelen adama döndüm.

"Patron iyi misin?"

"İyiym Samet hala ölmedim."

"Patron zor bir maçtı. Ama sen kazandın."

"Zor olan herşeyi severim Samet. Sonunda kazanmanın verdiği mutluluk herşeye bedel." Üzerimdeki bakışları hissediyordum. Omzumda hissettiğim ceket ile Atlas'a döndüm. Bana yaklaşıp kulağıma eğildi.

"Benden kaçıp yine bana geldin." Benden uzaklaştığında titremiştim.

"Patron biraz konuşabilir miyiz?" Yanımızdaki Adam gizli bir şeyler söyleyeceğini belli etmişti. Atlas bana döndü.

"Sen arabaya geç." Adamlardan birini işaret ettiğinde takım elbiseli biri yanımda durdu.

"Efsan hanıma arabaya kadar eşlik et."

"Peki efendim." Hızla mekandan ayrılıp arabaya doğru ilerledik. Benden sakladığı birşeyler vardı. Ama yakında öğrenecektim.

Atlas Efsan'ın mekandan ayrıldığını görünce Samet'e döndü.

"Yarın akşam büyük bir parti organizasyonu yapılmış Patron."

"Samet bunun için izin alacaksan gidebilirsin." Atlas alayla konuşurken yanına gelen kızın elindeki gömleğini alıp ona sırttı. Kız heyecanla yerine geçtiğinde Atlas arkasından sırtarak bakarak üzerine gömleğini geçirdi.

"Patron bu partinin arkasında büyük bir oyun dönüyor. Yarın gece silah kaçakçılığı yapılacak. Gizli bir şekilde mallar bölüşülecek sonrasında sıra bize gelecek ama bizim henüz o kadar mallarımız yok."

"Bu yüzden bizi ortadan kaldırmaya çalışacaklar." Samet başıyla onayladığında Atlas kendisine ayrılan koltuğa geçip oturdu. Bu durum canını sıkıyordu.

"Samet bu bizim için hiç iyi değil. Bunu acilen engellememiz gerekiyor."

"Patron orada tanıdığım bir adam var. Sizin içeri girmenizi sağlayacaktır. Fakat yanınızda bir eşiniz olması gerekiyor."

"Tamam bir kız ayarlayın." Atlas aklına gelen kişiyle Samet'e döndü.

"Vazgeçtim ayarlama. Oraya kiminle gideceğimi biliyorum. Sen o arkadaşınla konuş yeri falan öğren. Ve ağzını sıkıca kapamasını söyle yoksa ben ne yapacağımı iyi bilirim."

"Tamam patron." Atlas yerinden kalkıp yüzüne dokundu.

"Sikeyim yüzümü sikti orospu çocuğu Samet bak bana nasıl görünüyorum?" Samet cebinden çıkardığı telefonun kamerasını açıp patronuna uzattı.

Atlas Yüzünü inceledi. Dudaklarının kenarlarındaki kanlar kurumuştı. Gözünün altında bir morluk oluşmuştu.

"Orospu çocuğu benim gibi yakışıklı bir adamın yüzünü ne hale getirmiş. Neyse bu gece beni rahatsız etme."

"Emrin olur patron." Atlas hızla mekandan ayrılıp aracına ilerledi.

Arabaya bindiğinde Efsan köşede oturmuş başını cam'a yaslamıştı.

"Senin benden kurtuluşun yok. Ta ki benim seni özgür bırakacağım güne kadar." Arabada sessizlik oluşmuştu. Efsan duyduğu halde duymamazlıktan gelmişti.

Araba durduğunda etrafa baktım. Atlas arabadan indiğinde peşinden ilerledim. Yüzünde bir öfke vardı.

"İyi misin?" Atlas bana döndüğünde yüzündeki öfkeyi gördüm.

"O maçı kaybetseydim ne sikim olacağını tahmin edemiyor musun?"

"Atlas ben ne yap-" Atlas yanımdan hızla ayrılıp içeri ilerledi.

Peşinden ilerlediğimde kapıyı odama giren kız açmıştı. Başını hala tutarken bana sinirle bakıyordu. Atlas hızla içeri girip salona ilerledi. Bende içeri girdiğimde salonun girişinde bekledim.

Atlas sinirle masadaki içkisini alıp kafasına dikti.

"Beni sinir ediyorsun Efsan. Kaçmaya çalışacak kadar da aptalsın. Bu zamana kadar sence ben istemediğim sürece benden kaçan biri oldu mu?" Atlas bana döndüğünde elindeki bardağı yere attı.

"Kaçmamı istemiyorsan özgür bırak beni." Atlas sinirle gülmeye başladığında şaşkınlıkla ona baktım. Karşıma geçip alayla gözlerime baktı.

"Böyle yapmaya devam edersen Efsan. Daha farklı bir adamla karşılaşırısın. Bu da senin için iyi bir şey olmaz."

Aramızdaki mesafeyi kapatıp gözlerinin içine baktım.

"Senden korkmuyorum. Senin kurallarının bende bir hükmü yok. Sende bunu kafana sok. Yoksa sonunda bir kadına yenilmiş adam olarak hayatına devam edersin." Sinirle yumruğunu sıkarken ondan uzaklaştım.

"Git hazırlan. Akşam için yanımda pasif kalmanı istemiyorum."

"Gelmeyeceğim."

"Sana fikrini soran olmadı. Benimle geleceksin." Ona sinirle baktım.

"Kime göre hazırlanacağım." Atlas yanıma gelip baştan aşağı süzdü.

"Benim için yeterli değil mi?" Saçlarıma dokunup kulağıma eğildi.

"Yoksa paran mı yok? Merak etme be-" ondan uzaklaşıp yüzüne tokat attım. Parmağımı doğrultup sinirle konuştum.

"Sakın. Sahip olduğun şeylerden beni vurma." Atlas eliyle yüzüne dokunurken bana baktı.

"ODANA ÇIK." Bağırduğında gözlerine baktım. Öfkesi onu bambaşka bir adam yapıyordu. Ona arkamı dönüp hızla salondan ayrıldım. Gözyaşları içinde odaya girip kapıyı kapattım.

En kötüsü de böyle bir adamdan kurtuluşum yoktu.

Aradan saatler geçmesine rağmen sessizce oturuyordum. Kapı sertçe çaldığında oraya döndüm.

"Aç kapıyı Efsan."

"Defol." Öfkeyle konuştuğumda kapı sertçe açılmıştı. Atlas hazırlanmadığımı görünce yanıma gelip bileğimden tutup kaldırdı.

"Bırak senle gelmiyorum." Atlas beni dinlemeden dolabın kapağını açıp içinden pantolon ve tişört çıkardı. Bileğimi ondan çektiğimde kıyafetleri yüzüme fırlattı.

"2 dk içinde giyinip aşağıya ineceksin. Yoksa seni zorla aşağıya indiririm." Benden uzaklaşıp hızla odadan çıktı.

Sinirle elimdekileri yatağa fırlattım.

İkimizde evden çıkıp arabaya ilerledik. Kapıyı açan şoför ile içeri girdim. Atlas'ta hızla yanıma gelip oturdu.

"Nereye gidiyoruz?"

"Akşam için sana kıyafet almaya." Atlas telefonu ile oynarken ona baktım.

"Akşam ne var?" Atlas beni umursamazken kolunu tuttum.

"Bana cevap ver." Kolunu tuttuğum elime baktı.

"Çek elini." Onu umursamadan parmağımı ona doğrulttum.

"Bana cevap vereceksin." Atlas ona doğrulttuğum parmağıma baktı.

"Hayırdır bu cesaret sırf seninle yattığım için mi geliyor?" Atlas imayla konuşurken alayla güldüm.

"Benim gibi bir kadınla yatman senin için bir şeref olmalı ki benimle birlikte olmuşsun." Atlas sinirle gülmeye başladığında onu delirttiğimi gözlerinden bile görebiliyordum.

"Bak sen. Demek bir şeref öyle mi? Efsan daha düne kadar gözlerindeki korkuyla bana bakarken şimdi karşımda bu şekil konuşabilmen şaşırtıcı." Bana sinirle bakarken ona döndüm.

"O zaman sadece senden kurtulmak isteyen bir kızdım. Ama bugün senin gibiyim. Yani egosundan başka bir şey düşünmeyen herkese yukarıdan bakan bencilin tekiyim. Sen oyunları hileyle kazanıyordun değil mi? Bugün bende oyunları kendi kurallarım ile oynuyorum." Atlas sessizce yüzüme bakarken kollarımı iki yana açtım.

"Senden korkmuyorum Atlas Akay. Çünkü sen benden masumlüğümü çaldın. Bende senden her şeyini alacağım. Bir kadına yenilmenin ağırlığını çok yakında sana bizzat kendim yaşatacağım." Bana bakmayarak sinirle önüne döndü. Elindeki telefonu sıkmaktan

damarları belirginleşmişti. Yüzümdeki gülümseme ile önüme döndüm.

Bu zamana kadar yeterince sustum. Bundan sonra onun gibi acımasız olacaktım. Ta ki benden kurtulmak isteyeceği güne kadar.

Araba durduğunda Atlas hemen inmişti bende peşinden inip geldiğimiz yere baktım. Oldukça lüks görünüyordu. Birlikte bir mağazaya girdik.

"Hoşgeldiniz Atlas Bey."

"Onun için bütün güzel parçaları getirin. Parti için mükemmel olmasını istiyorum."

"Tabi efendim." Kız yanımızdan ayrıldığında Atlas'a baktım. Bana bakmıyordu. Yanımıza gelen kıza döndüm. Elindeki elbiseleri inceledim.

"İsterseniz deneyelim. Beğendiğiniz parçalara göre karar verirsiniz."

"Tamam." Kızla beraber kabine ilerlerken Atlas koltuğa geçip oturdu. Elime aldığım elbiseyle hızla kabine girdim.

(Efsan'ın parti için giyeceği elbise)

Aynadan kendime baktığımda elbise tamamen bedenimi sarmıştı. Kabinden çıktığımda Atlas telefonu ile ilgileniyordu.

"Elbise sanki sizin için özel olarak tasarlanmış gibi. Çok güzelsiniz." Çalışan kız etkilenmiş sesiyle bana bakarken Atlas'ın yanına ilerledim. Telefondan bakışlarını çekip bana döndü. Bakışları baştan sona vücudumda gezinirken yerinden kalktı.

"Bunu beğenmedim başka bir şey getirin." Atlas benden bakışlarını çekip kıza döndü.

"Ama efendim elbise hanımefendi için bizzat tasarlanmış gibi."

"Sana fikrini sormadım. Ben istemiyorum. Sende git çıkar." Atlas emir verir tonda bana bakarken kıza döndüm.

"Alıyoruz."

"Efsan." Atlas bileğimi tutup kenara çekti.

"Beni delirtme. Bunu giyemezsin."

"Neden? Yanında olan süs bebekleri hep böyle giyinmiyor mu? Ben giyince neden sorun oldu? Yoksa Atlas Akay beni kıskanıyor mu?" Alayla ona bakarken Atlas dibime girdi.

"Seni neden kıskanayım? Sen kimsin ki? Sadece sana yakışmadı. Herkes kendine yakışanı giymeli." Atlas elbiseye bakmamak için çabalarken onun yüzünü tutup bakmasını sağladım.

"Haklısın. Herkes kendine yakışanı giymeli. Yani bunu alıyorum. Bencede beni kıskanman saçma. Çünkü seninle aramızdaki ilişki sadece zevk üzerine sen istediğini alıyorsun ben de aldığım şeyin tadını çıkarıyorum. Yoksa aptal gibi başka duygular beslemezsın dimi?" Atlas şaşkınlıkla gözlerime baktı.

"Zevk mi?" Belli ki benden bunları duymayı beklemiyordu. Ona biraz daha yaklaşp bedenlerimizin birbirine yakın olmasını sağladım. Dudaklarına bakarken devam ettim.

"Tıpkı sude ile arandaki gibi." Atlas yutkunurken ondan uzaklaştım.

"Teşekkür ederim sevgilim alıyoruz." Atlas sessizce bana bakarken çalışan kızın yanına ilerledim.

"Bunu alıyoruz." Kabine ilerleyip üzerimdekenden kurtuldum. Derin bir nefes alıp kalbimi tuttum.

Çok yakında benden kurtulmak isteyeceksin Atlas Akay. Kendi ellerinle beni özgür bırakacaksın.

Eve geldiğimizde ikimizde arabadan inip eve doğru ilerlemeye başladık. Akşam için vakit az kalmıştı. Kapı açıldığında ikimizde içeri girdik.

"Hazırlanıp çıkarız."

"Tamam." İkimizde odalarımıza geçtik. Bu gece başımıza gelecekleri bilmeden hazırlanmaya başladık.

8. Bölüm

Medya (Efsan)

Hazır olduğumda odadan çıktım. Atlas'ta kendi odasından çıkarken onu inceledim. Üzerine giydiği siyah takım elbise onu eşsiz gösteriyordu. Kesinlikle siyah onun rengiydi. Şoför arabanın kapısını açtığında içeri girdim.

"Ben kullanacağım çekilebilirsin." Atlas şoförün elinden anahtarı alıp kapıyı kapatarak hızla şoför koltuğuna geçti. Arabayı çalıştırırken cebinden çıkardığı telefonundan konumu açarak hızla arabayı sürdü.

Geldiğimiz lüks mekanı inceledim. Atlas arabadan indiğinde bende hemen peşinden indim.

"Samet arabayı konuştuğumuz gibi hallet." Bizi kapıda bekleyen adam ile konuşan Atlas'a baktım.

"Tamam Patron." Hızla anahtarı alıp arabayı mekanın önünden çekti. Korumalardan birine telefonundan birşey göstermiş ardından hemen koruma içeri girmemiz için önümüzden çekilmişti.

Birlikte mekanın içine girdiğimizde burnuma gelen yoğun kokuyla yüzümü buruşturdum. İçeriye ilerledikçe ellerinde içkileri ile deli gibi dans eden insanları yakından görüyordum. Atlas belimden tutup bar kısmına ilerdi.

"Bana en sert olanından varsa ver." Atlas bana döndüğünde sırtıttı.

"Hanımefendi için de meyvesuyu getir." Adam hızla başını sallayıp yanımızdan ayrıldı.

"Ne ieeğime ben karar verebilirim. Ayrıca ocuk değilim senin söylediğinden belki bende içmek istiyorum. "

"Saçmalama Efsan. Benim istediğim çok ağır sana yaramaz." Atlas'ın dibine girip gözlerinin içine baktım.

"Niye yaramayacakmış? Bal gibide yarar. Beni kmseyemezsin." Atlas'ın eli belimden kalçama doğru ilerleyip kalçamı okşadığında şaşkınlıkla ona baktım. Kulağıma eğilip nefesini üfledi.

"Yalnız içtiğinde kendini bulutların üzerinde sanacaksın. Ama bi bakmışsın yere pat diye akılmışsın." Atlas benden uzaklaştığında bedenim titremişti. Hızla elini üzerimden çekip boş koltuğa oturdum. Atlas bana sırtıırken sinirle ona baktım. Resmen benimle oynuyordu.

"Selam." Yanımıza gelen uzun boylu ve oldukça iri göğüslü kadına bakışlarım kaydı. Saçlarını boynundan geriye atıp kırmızı dudaklarını yaladı.

"Selam." Atlas gelen ieeği hızla kafasına dikip bana baktı. Adamın getirdiği meyvesuyuna baktım. Benimle alay ediyordu.

"Bana da aynısından ısmarlar mısın?" Yanımdaki kız Atlas'ın omzunu okşarken onlardan bakışlarımı çekip meyvesuyunu içtim.

"Hanımefendiye'de aynısından." Atlas adama komut verirken sinirle ona baktım. Yanındaki kadınla ilgilenmiyor önündeki ieeğini içiyordu ama kadın ısrarla Atlas'ın omzunu okşuyordu.

"hm hm." Kız benim varlığımı sanki yeni fark ediyormuş gibi bana döndü.

"Aaa kusura bakmayın beyefendiyi yalnız sanıyordum."

"Değil gördüğün gibi ben varım." Kız ani çıkışımla şaşırırken Atlas sırtarak beni izliyordu. Adam elindeki içeceği uzattığında kız alıp Atlas'a bakarak kadeh kaldırdı. Şaka gibi sanki ben burada yokmuşum gibi davranıyorlardı.

"Pardon bana da aynısından verir misiniz?" Adama seslendiğimde Atlas'ın bakışları üzerimdeydi.

"Hayır Efsan içmene izin vermiyorum." Atlas sinirle bana bakarken yüzüne alayla gülümsedim.

"Senden izin alan yok ben istiyorum." Adamın bıraktığı bardağı alacakken elimin üzerinde hissettiğim el ile Atlas'a döndüm.

"Sabrımı zorlama Efsan."

"Emin ol. Sabrını zorlamak umrumda dahi değil Atlas." Elini üzerimden çekip hızla bardağı kafama diktim. Ağzıma gelen acı tat ile yüzümü buruşturdum.

"Yavaş iç sanki hep içiyormuşsun gibi davranma." Atlas sert sesiyle konuşurken benim ilgi odağım omzunda olan kızın koluydu.

"Kardeşin mi? Çok fazla üzerinde duruyorsun." Kızın sorduğu soruyla Atlas'a baktım.

"Hayır. Kim olduğu da seni ilgilendirmez." Atlas'ın söylediği ile alayla ikisine baktım. Atlas kızın kolunu omzundan çekip ona döndü.

"Sana ısmarladığıma göre şimdi gidebilirsin."

Kız bana öfkeyle bakarak yanımızdan hızla ayrıldı. Adamdan ikinci bardağı istedim.

"Efsan bu kadar yeterli. Daha fazlası olmaz." Gelen bardağı Atlas'ı umursamadan kafama diktim. Acı tada alışmaya başlamıştım. Hafiften başım dönerken içimden gülme isteği geliyordu.

"Şu haline bak ben sana söyledim." Atlas konuşurken yerimden kalkıp ona yaklaştım. Ellerim göğsünde dolaşırken etrafa bakarak elimi tutup üzerinden çekmeye çalıştı.

"Bunun tadı çok iyiymiş. Zevklerin gerçekten güzel."

"Göstereceğim sana gecenin sonunda zevkleri." Atlas sinirle konuşurken kasıklarına elimi koydum. Panikle beni kendinden uzaklaştırmaya çalışırken ellerim kasıklarında dolaşmaya başladı.

"Efsan rahat dur." Ellerim pantolonun üzerinden aletini kavradı. Elime gelen sertlik ile ona baktım.

"Hmm. Sertleşmişsin." Vücudumda hissettiğim yoğun adrenalin ile kendimden geçmiştim. Başım dönüyor kendimi bulutların üzerinde gibi hissediyordum. Atlas belimden çekerek beni kendine bastırdı.

"Seni tam şurada öyle sert beceririm ki adını dahi hatırlamazsın Efsan. Sabrımı zorlama iş için buradayız." Atlas sert sesiyle konuşurken ben sadece gülerek ona baktım. Sertleşmiş aleti ellerimin arasındayken eliyle elimi tutup kendisinden uzaklaştırdı.

"Hay sikeyim böyle işi başıma bela mısın? Burada bekle sakın bir saçmalık yapayım da deme. Benim acilen şu işi halletmem gerekiyor." Atlas beni koltuğa oturtup yanımızda duran çocuğu tembihledi.

"Birazdan geleceğim gözün üzerinde olsun."

"Tabi efendim." Atlas hızla yanımdan ayrıldığında bende etrafı inceledim. Dans pistinin ortasında deli gibi dans eden bedenleri izledim. İleride büyük bir lojmanda direk dansı yapan kadınları izledim. Hepsi oldukça seksi dans ediyordu. Bedenimdeki alkolün etkisi gittikçe artarken sıcaklamıştım. Yerimden kalktığımda arkamdan seslenen adamı umursamadım. Kendimi pistin ortasına atıp deli gibi dans etmeye başladım.

Atlas öfkeyle tuvaletten çıktığında az önce olanlarla sinirle söyleniyordu. Belki başka zaman bu durumdan deli gibi zevk almaya devam edebilirdi. Ama şuan iş için geldiği yerde azmak en son isteyeceği şeydi. Efsan'ın bu hallerine inanamıyordu. Normalde olsa asla yapmayacağı şeyi alkolün etkisiyle şimdi yapıyordu. İçeri girdiğinde Efsan'ı bıraktığı yerde göremeyince öfkeyle barmen'in yanına ilerleyip yakasına yapıştı.

"Ben sana demedim mi lan ona göz kulak ol."

"Abi valla bağırdım durdurmaya çalıştım. Ama hanımefendi durmadı." Atlas sinirle çocuğun yakasını bırakıp öfkeyle ona baktı.

"Nereye gitti?"

"Orada." Çocuk titreyerek ileriye işaret ettiğinde Atlas çocuğun gösterdiği yere baktı. Efsan dans pistinin ortasında deli gibi dans ediyordu. Atlas sinirle ona bakarken içeri giren adamlarla dikkatini ona verdi. Bunlar gizlice silah kaçakçılığı yapacak olan adamlardı. Atlas belindeki silahı kontrol edip hızla Efsan'ın yanına ilerleyip bileğinden tutup kendisine çekti.

"Efsan yürü gidiyoruz."

"Bırak beni gelmeyeceğim." Atlas sinirle Efsan'ı kucağına aldığı anda Efsan bağırdı.

"ATLAS BIRAK BENİ." Atlas ona bakan adamları farkedince belindeki silahı hızla çıkardı.

"Efsan bu gece ölmezsem seni sabaha kadar sikeceğim. Beni ele verdin." Atlas Efsan'ın daha fazla konuşmasına izin vermeden hızla onu merdivenlerin olduğu kısma bıraktı. Hızla telefonu çıkarıp kulağına götürdü.

"Çabuk içeri gel. Plan değişikliği." Hızla telefonu kapatıp karşısında kendinden geçmiş bedene baktı.

"Atlas midem bulanıyor." Atlas hızla Efsan'ı tuvalete götürdü. İçeride olan kadınlar çılglık atarken Atlas umursamadan soğuk suyu açıp Efsan'ın yüzüne çarptı. Birkaç kez aynı şekil yaptıktan sonra Efsan kendine gelmeye başlamıştı. Dışarıdan duyulan silah sesleri ile Atlas hızla Efsan'ı orada bırakıp dışarı çıktı.

"ATLAS ADAMSAN ÇIK LAN." Atlas elindeki silahı sıkıca tutup hızla geldiği yere geri döndü. Samet patronunun hayatta olduğunu görünce tuttuğu nefesini geri verdi. Atlas Samet'in alnına dayatılan silahı görünce sinirle küfretti.

"Bırak lan çocuğu sizin işiniz benimle." Karşısındaki adam kahkaha atarken Atlas elindeki silahı sıkıca tuttu.

"Önce o elindeki silahı yere atacaksın. Sonrasını düşünürüz." Atlas elindeki silahı düşünmeden yere attığında Samet panikle patronuna baktı.

"Patron." Atlas Samet'e panik yapmamasını işaret ederken ensesinde hissetiği namlu ile karşısındaki adama baktı.

"Diz ök." Herkes korkuyla olanları izlerken Atlas diz çöktü.

"şimdi de ellerini başının üzerine koy." Atlas sinirle ellerini başının üzerine koydu.

"Demek Atlas Akay her işe burnunu sokmaya başlamış. Baban hiç böyle değildi Atlas o her zaman yerinde durmasını bilirdi. Ama sen çok fazla olaya dahil oluyorsun."

"Sizin gibi sik kafalı insanların başında olmam gerektiğini düşünüyorum ne de olsa hepiniz bir olsanız da bir Atlas Akay olamazsınız." Karşısındaki adam hızla yanına gelip yüzüne bir yumruk attı. Atlas dudaklarına gelen kanla yere tükürdü. Samet'in bağırışları mekanda duyulmuştu. Atlas gülererek karşısındaki adama döndü.

"Sen şimdi o elinle bana vurmaya cesaret ettin. Ellerini kesip bu mekana süs yaptığımda acı içinde kıvranacaksın." Atlas sert sesiyle konuşurken karşısındaki adam kakhaha atmıştı.

"Tam burada seni öldüreceğim ama sen gelmiş bana espri yapıyorsun. Komikti ama ben şaka sevmem." Atlas adamın elindeki silaha baktı. Ensesinde duran silahın tetiği henüz açılmamıştı. Bunu silahı tutan elin titremesinden anlıyordu.

"Sana söyleyeceklerim var. Biraz yaklaş kimsenin duymasını istemezsin." Adam Atlas'a yaklaştığında Atlas hızla adamın ensesini tutup hızlı bir hareketle arkasındaki adamın kasığına tekme attı. Adam yere düştüğünde acı dolu inlerken Atlas ensesini tuttuğu adamın bileğini büküp silahı düşürmesini sağladı. Mekanda kargaşa olurken

Samet hızla adamların kasıklarına tekme atıp yüzlerine art artta yumruk attı. Atlas eline aldığı iki silahı da aynı anda ateş ederken gözüne kestirdiğini iskalamadan birer birer indiriyordu.

Adamların hepsi yerde kıvranırken Samet hızla patronunun yanına ilerledi.

"Patron özür dilerim vaktinde gelemedim. Benim yüzümden zarar gördün." Atlas dudağındaki kanı silerken Samet'in omzunu sıktı.

"Beni boşver. Sen iyi misin?"

"İyiyim Patron." Atlas başıyla onayladığında yerde kıvranan adamın yanına ilerledi. Az önce bu adam ona vurmaya cesaret etmişti.

"Atlas." Efsan korkuyla bağırırken Atlas kapıda duran kadına döndü. Efsan koşarak Atlas'ın yanına gelip ona sıkıca sarıldı.

"İyi misin?" Efsan hızla Atlas'tan ayrılıp yüzüne endişeyle baktı.

"İyiyim endişelenme." Efsan Atlas'ın dudağındaki yaraya dokundu. Atlas yerden doğrulup hızla eline silah alan adama baktı. Efsan'a doğrultulan namlu ile ilk defa silahtan korkmuştu. Korkuyla silaha bakarken adam tetiği çekmişti. Atlas hızla Efsan'ı kenara ittiğinde namludan çıkan kurşun omzuna isabet etmişti. Samet patronunu vuran adamın alnına art artta sıkarken Atlas omzunu tuttu.

"ATLAS." Efsan korkuyla yanına gelip omzundan tuttu.

"Patron." Samet korkuyla patronuna baktı.

"Sadece sıyırdı. Samet Efsan'ı arabaya götür."

"Asla. Seni bu halde bırakamam." Atlas onun için gözyaşı döken kadına baktı.

"Ölmem merak etme. Daha benden intikam alacaksın. " Efsan Atlas'a korku dolu gözlerle bakarken Atlas'ın bu durumda bile alayla konuşmasına tebessüm etti. Atlas Samet'e gitmelerini işaret ettiğinde Samet başıyla onaylayıp Efsan'ın kolundan tutup çıkışa ilerledi. Atlas kanayan yarayı eliyle baskı yaparken yerde korkuyla ona bakan adamın yanına eğildi.

"Elimden kurtuluşun yok."

"Yalvarırım acı bana." Adam korkuyla titrerken Atlas köşede duran bıçağı alıp adamın bileğinden sıkıca tuttu. Herkes korkuyla olanları izlerken Atlas hızla bıçağı adamın bileğine sapladı. Adam acı içinde çığlıklar atarken diğer eline de bıçağı sapladı. Adam acı içinde bağırırken kesilmiş elleri yere fırlattı. Atlas yerden doğrulup onu izleyenlere dönerek bıçağı gösterdi.

"Her kim olursa olsun. Karşıma bu şekil çıkarsa bedelini ağır öder." Bıçağı aldığı yere geri saplayıp yerde çığlıklar içinde yatan bedene baktı.

"Bir daha karşıma çıkarsan kesilen sadece ellerin olmayacak bunu sık kafana sok. Kesilen elleri de mekana süs olarak kullanın. İbreti alem olsun bana yapılan hatayı asla kabul etmem." Atlas sert sesiyle konuşurken herkes korkuyla başını salladı. Omzundaki yarayı eliyle bastırarak mekandan ayrıldı.

Arabada gerginlikle oturmuş Atlas'ın bir an önce gelmesi için dua ediyordum. Kapının açılmasıyla bakışlarım yaralı olan bedene döndü.

"Atlas." Hızla koluna girip içeri soktum. Atlas kanayan omzunu tutarken elleri kan olmuştu. Alnında biriken terleri silip korkuyla ona baktım.

"Hastaneye gitmeliyiz."

"Samet eve sür." Samet hızla arkasına dönüp patronuna baktı.

"Patron bırakın sizi hastaneye götüreyim."

"Sen benim lafımı mı çiğniyorsun?"

"Estağfurullah patron olur mu öyle şey ben sizin için diyorum." Atlas başını koltuğa yasladığında omzuna baskı yaptı.

"Eve sür. Sonrada bir tane güvenilir doktor bul getir."

"Tamam patron." Samet hızla arabayı sürerken Atlas'a baktım.

"Atlas bu haldeyken hastaneye gitmen gerekiyor."

"Efsan ben sıradan bir insan değilim hastaneye gidersem kendimi yakarım."

"Ama böyle olmaz-"

"Konu kapanmıştır." Atlas bana öfkeyle bakarken sessizce onu izledim. Bugün fazlasıyla onu sinir etmiştim. Hala bana karşı iyi olması bile mucizeydi. Aklıma gelen yarım yamalak anılar ile dudaklarımı ısırdım. Aptal Efsan neyine güvenip ona kafa tutuyorsun.

Kendime yol boyunca küfürler etmiş bir yandan da Atlas'ı kontrol etmiştim.

Arabanın durmasıyla vakit kaybetmeden arabadan indim. Samet'de hızla yanıma gelip Atlas'ın koluna girdi. Diğer tarafına da ben geçip yavaşça eve doğru ilerledik. Kapıya geldiğimizde çalışan kız kapıyı açıp bize şaşkınlıkla baktı.

"Atlas Bey iyi misiniz?"

"Bana hemen salonu hazırla." Kız hızla içeri girdiğinde Atlas'ı dikkatlice içeri soktuk. Salona girip hazır olan koltuğa doğru ilerledik. Yavaşça otururken arkasındaki yastığı düzeltip yatmasına yardım ettim.

"Ben hemen doktor bulup getireceğim." Samet hızla yanımdan ayrılırken kıza döndüm.

"İlk yardım çantası getirir misin?" Kız başını sallayıp salondan ayrıldı. Atlas'ın boş olan yanına oturup ona yaklaştım. Ceketini yavaşça çıkarıp kan olan gömleğinin düğmelerini iliklemeye başladım. Bakışları üzerimdeyken ona baktım.

"Hepsi benim yüzümden özür dilerim." Bakışlarımı yere çevirirken Atlas eliyle çenemi tutup ona bakmamı sağladı.

"İlk defa vurulmuyorum. Çoğu kez daha kötü şekilde vuruldum. Ama ilk defa biri için bu hale geldim. O kurşun sana isabet etseydi canım daha çok yanacaktı." Atlas gözlerimin içine bakarken bakışlarımı ondan çekip düğmelerini ilikledim. Gömleğini omzundan sıyrmasına yardım ettim.

"Ahh." Acı dolu inlemesiyle ona baktım.

"Canını acıttıysam üzgünüm." Atlas sorun olmadığını söyleyip gömleği üzerinden çıkardı. Omzuna baktığımda derin bir yara vardı. İçeri giren kızın elindeki İlk yardım çantasını alıp hızla içinden tendürtüyot ve pamuk çıkardım. Pamuğa döktüğüm tendürtüyot'u yaraya bastırdım. Atlas sessizce yumruğunu sıkarken elimi üzerine koydum. Bakışları beni bulmuştu.

İçeri giren Samet ve yanındaki doktor ile hızla ondan ayrıldım. Doktor hemen Atlas'ın yanına ilerleyip omzuna baktı.

"Kurşun sıyırmış neyseki içeride kalmamış yoksa daha riskli olabilirdi. Şimdi herkes odadan çıksın." Doktor bize baktığında Atlas'a döndüm. Gitmemi işaret ettiğinde hızla odadan ayrıldık.

Aradan 1 saat geçmişti. İçeriden çıkan doktor ile hızla yanına ilerledim.

"O iyi mi?"

"Merak etmeyin. Yarayı temizleyip pansuman yaptım. Acısı azalsın diye de ağrı kesici verdim. Şimdi uyuyor ama özellikle her gün pansumanları değiştirilmeli yaranın iyileşmesi için enfeksiyon kapmaması gerekiyor."

"Dikkat edeceğiz." Samet doktora dışarıya kadar eşlik ederken salona girdim. Atlas koltukta uyuyorken yanına ilerleyip boş olan yere oturdum. Ellerini ellerimin arasına alıp onu izledim.

"Bazen çok korkutucu oluyorsun bazense çok iyi bazen senden delicesine kaçmak isterken bazen de yanında kalmak istiyorum. Bazen senden ölesiye nefret ederken bazen de." Sustum ben neler söylüyordum. Aptalın tekiydim. Beni zorla burada tutan adama karşı nefretten başka bir duygu besleyemezdim. Yakında buradan

gidecektim. Atlas'ın en zayıf yönünü öğrenip buradan kaçmak için kullanacaktım. Mecburdum İkimizde birbirimize zarar veriyorduk.

"Oğlum." İçeri giren takım elbiseli adam ile hızla koltuktan kalktım. Sude'de adamın yanında dururken bana baktı.

"Sen kimsin?" Adam bana merakla bakarken Sude sırtıarak konuştu.

"Cevdet Bey. Bu kız Atlas'ın yeni oyuncuğı bilirsiniz her seferinde Atlas sıkılıp başka birini bulur. Oynar eğlenir sıkılır ve atar. Sonunda da doğru kişiye yani bana geri döner. Bu kız da onun sıkılıp oynadığı bir oyuncak." Sude benden öğrenerek bahsederken sinirle avucumu sıktım.

"Ben Atlas-"

"O zaman gidip bize 2 kahve yap. Benim ki sade olsun." Adam tekli koltuğa otururken Sude'de elindeki çantayı bana uzattı.

"Benimkini biliyorsun zaten." Yanımdan geçip Atlas'ın yanına oturdu.

"Ah sevgilim. Yine rahat durmadın sana zarar veren şeylerle uğraşıyorsun." Bana bakarak söylediğı şeylerle sinirle ona baktım.

"Sen hala burada mı bekliyorsun?" Koltukta oturan adam sert sesiyle konuşurken hızla çantayı asıp odadan ayrılarak mutfuğa ilerledim. İçeri girdiğimde derin bir nefes aldım. Bu kız sabrımı zorluyordu. Kahve makinasını çalıştırıp hızla fincanları çıkararak hazır olmasını bekledim.

Kahve hazır olduğunda fincanlara doldurup tepsiye koydum. Mutfaktan çıktığımda salona ilerledim. İçeriden gelen seslerle salona girdiğimde Atlas'ın bakışları bana döndü. Sude yanında oturmuş elini

sıkıca tutarken Atlas elini ondan çekti. Kahveyi tekli koltukta oturan adama doğru uzattığımda tepside kahvesini aldı. Sude'ye yaklaştığımda bana alayla bakarak kahvesini aldı. Tepsiyi elimde tutarak kapıya ilerleyecekken Atlas bileğimden tutup durdurdu.

"Gitme." Bana bakarak konuştuğunda Sude'nin bakışlarını üzerimde hissediyordum. Başımı sallayıp boş olan yere geçip oturdum.

"Oğlum beni çok korkuttun. Sana ya bir şey olsaydı beni Sude'yi geride bırakmaktan hiç korkmadın mı?" Atlas'a bakarken bakışları beni buldu.

"İşlerinin yarım kalmasından mı korkuyorsun? Baba. Ya da sen sude. Eski bataklığına geri dönecek olmak mı korkutuyor?" Sude'nin yüzü düşmüştü.

"Haddini aşma. Atlas karşında baban var." Atlas umursamadan sadece gözlerimin içine baktı.

Gözlerini benden ayırmazken sessizce başımı öne eğdim.

"Atlas belli ki geçici hevesler peşinde. "

"Senin peşinde olmaktan iyidir Sude." Atlas sinirle Sude'ye bakarken Sude öfkeyle yerinden kalkıp bana baktı.

"Çok yakında bu söylediklerine pişman olacaksın Atlas." Sude hızla evden ayrıldığında Atlas'a baktım.

"Efsan yanıma gel." Atlas sert sesiyle emir verirken yanına ilerledim.

"Çok yorgunum beni odama götür."

"Atlas."

"İyi baba rolünü artık bitir. Cevdet Bey. Giderken kapıyı kapatmayı da unutma." Atlas babasına meydan okurken adam hızla yerinden kalkıp parmağını Atlas'a doğrulttu.

"Umarım benim oğlum olduğunu unutmazsın Atlas." Karşımdaki adam bana bakarak hızla evden çıktı. Atlas yerinden doğrulurken hızla koluna girdim. Beraber salondan çıkıp odasına ilerledik. Kapıyı açıp içeri girdiğinde arkasından kapattım. Yatağa geçip uzandığında yastığını arkasından düzelttim.

"Sen dinlen. Bir şey lazım olursa söyle-"

"Bu gece benden kolay kurtulacağını sanıyorsan yanılıyorsun. Partide beni zor durumda bırakmanın ve işlerimi bozmanın bir bedeli olacak."

"Ama sen yara-"

"Efsan kalbimden vurulmadım alt tarafı omzumdan vuruldum."

"Ne istiyorsun?" Atlas karşıdaki televizyonu işaret etti.

"Televizyonu aç." Onun söylediğine şaşkınlıkla baktım. Televizyonu açtığımda karşımdaki manzaraya baktım. Adam koltukta otururken kadın yatakta yatıyordu. Bakışlarım Atlas'a döndü.

"Bu gece beni nasıl azdırdıysan rahatlatmama da aynı şekil yardım edeceksin."

9. Bölüm

Atlas yatakta yatarken ona doğru yaklaştım. Televizyon'dan gelen erotik sesler ortamın sıcaklaşmasına sebep olmuştu. Atlas'ın karşısında durdum.

"Soyun." Sert sesiyle emir vermişti. Üzerimdeki elbisenin fermuarını yavaşça açtım. Elbise omuzlarımdan sıyrılıp yerle buluşunca karşısında sadece iç çamaşırlarım ile kalmıştım. Bedenimi arsızca baştan aşağı süzüp gözlerimin içine baktı.

"Karşımdaki koltuğa geçip otur." Sert sesiyle emir vererek konuşması bana haz veriyordu. Karşındaki tekli koltuğa geçip oturdum.

"Bacaklarını aç." Sorgulamadan söylediğini yapıp bacaklarımı açtım. Karşısında kadınlığım belli oluyordu. Sadece üzerinde bir bez parçası olmasına rağmen onun delice bakışlarını her zerremde hissediyordum.

"Kendini okşa." Atlas pantolonun fermuarını açıp bacaklarından sıyırdı. Baksırı ile yatarken bana bakıyordu. İç çamaşırlarımın üzerinden kadınlığımı okşamaya başladım.

"Daha hızlı." Komut verirken daha da hızlandım. Kadınlığım sulanırken kendimden geçiyordum.

"Ahh." İnlemelerimi tutamayarak daha çok bağırdım.

"İç çamaşırlarını çıkar." Atlas'ın katı sesiyle kendimden geçmiş gibiydim. Hızla koltuktan kalkıp İç çamaşırlarımı çıkardım. Bakışları sütyenimde gezinirken sütyen kopçasını tek hamleyle açtım. Üzerimden düşen sütyen ile göğüslerim karşısında duruyordu. Koltuğa geçip oturduğumda tekrardan bacaklarımı açtım.

"Parmağını içine sok." Hızla parmağımı içime soktum. İçimdeki doluluk hissi ile başımı geriye yasladım.

"Diğerini de." İkinci parmağımı da soktuğumda şimdi tamamen dolu hissediyordum.

"Ahhh." İnlemelerim odada yankılanmıştı.

"Hepsini sok." Nasıl içime alacağımı düşünürken diğer parmaklarımı da içime soktum. Düşündüğümde daha kolay hepsini almıştım.

"Şimdi o parmakların bana ait olduğunu düşün. Kadınlığını doyuran kişinin ben olduğumu düşünerek kendini becer." Onu düşünerek içime sokup çıkarıyordum. Parmaklarımın hepsini çıkarıp aynı anda sokuyordum. Kadınlığının suları parmaklarımdan yere dökülürken aldığım zevkten deliye dönüyordum.

"Delicesine boşalana kadar devam et." Atlas'a döndüğümde baksırını çıkarmış sertleşmiş aletini okşuyordu. İkimizinde alnında terler oluşurken daha da hızlandım. Kadınlığının yanaklarını iyice açıp parmaklarımla kendimi onun deyimiyle beceriyordum. Parmaklarımı içimden çıkardığımda delicesine boşalmaya başladım. Sularım kadınlığımdan yere dökülüyordu.

"Yanıma gel." Atlas bana bakarken koltuktan kalkıp yanına ilerledim. Bileğimden tutup sertçe yatağa yatırdı. Televizyon'da duyduğum inlemeler ile bedenimde sıcaklık hissediyordum. Üzerime çıkıp bacaklarımı elleriyle iyice açarak ıslak olan kadınlığıma dokundu.

"Ahhh orası işte." Atlas bacaklarıma eğilip nefesini kadınlığıma üflledi. Bacaklarımı yatağa bastırırken diliyle kadınlığımı okşamaya yalamaya başladı. Bedenim yay gibi gerilirken zevkten titriyordum. Dilini içime sokuyor sonrasında çıkarıyordu. Yanaklarımı diliyle

eziyor kasıklarımı okşuyordu. Onu kendime iyice bastırdım. Dili hızlandıkça zevkten deliriyordum. Sıcak dilini en derinime kadar sokup çıkardığında ikinci defa boşalmıştım. Sularım yatağa dökülürken Kadınlığımı baştan sona yaladı. Üzerime eğilip göğüslerimi ellerinin arasına aldı. Zevkten dikleşmiş göğüs ucumu ağzına alıp bir bebek gibi emmeye başladı.

Diğer göğsümü sanki bir hamur yoğuruyormuş gibi sertçe yoğuruyor kızarmasına neden oluyordu. Göğüs ucumu ısırıp yalarken aleti kadınlığıma sürtünüyor ama içime girmiyordu. Bacaklarımı kendisine sarıp sulanan kadınlığımın içine sertçe girdi. Göğüs ucumu emerken diğer eliyle ağzımı kapatmıştı. İnlemelerim kesilirken bedenim şehvetin içinde boğuluyordu. Sertçe içime girip çıkmaya başladı. Yatak sallanıyor bedenim onun ellerinin arasında kıvranıyordu. Parmakları deliğimi okşarken 2 Parmağını deliğime sokmuştu. Her yerim onun ile doluyken İnlemelerim ellerinden dolayı kesiliyordu. Aletini içimden çıkarıp beni yüz üstü yatağa yatırdı. Ellerimi yatağa bastırırken deliğimde aletini hissetmiştim. Kalçamı iyice ayırıp sertçe deliğime girdi. Dar deliğim onun büyük aletini alırken delirmiştim.

Durmadan hızlı hızlı içime girip çıkıyor deliğimin yanmasına neden oluyordu. Kalçamı iyice açıyor her seferinde daha da derinime sokuyordu. Aletini içimden çıkarıp beni kucağına çekti.

"Ellerinin arasına alıp okşa." Katı sesiyle bana bakarken damarlı aletini ellerimin arasına almaya çalıştım. Oldukça büyük ve sertleşmiş aletini ellerime almakta zorluk çekiyordum. Aletinin ucunu parmağımla bastırıyor boydan sona okşuyordum. Aleti gittikçe daha çok büyürken daha da hızlandım.

"Ağzına al." Başımı sallayıp biraz bacaklarına eğildim. Aleti ellerimin arasındayken yavaşça ağzıma sokmaya başladım. Sadece başı

girmesine rağmen boğazımı zorluyordu. Atlas sertçe saçlarımdan tutup aletini ağzıma soktuğunda şimdi hepsini almıştım. Boğazım yanarken eliyle başımı ileri geri hareket ettirdi. Aletini ağzımdan çıkarıp sokuyor bir yandan da göğüslerimi okşuyordu. Hızlandıkça göğüslerim sallanıyor nefes almakta zorlanıyordum. Biraz daha ağzıma sokup çıkardığında boşalmıştı. Menileri yere dökülürken başımı aletine bastırdı.

"Yala." Menilerini yalamıştım. Beni bacaklarından çekip sertçe aletin üzerine oturttu. Sertleşmiş aleti kadınlığımı zorlayarak içine girmişti. Karnıma gelen aleti ile beni kaldırıp tekrardan üzerine oturttu.

"Şimdi bütün hakimiyet senin." Bana bakarken üzerinde sürtünmeye başladım. İleri geri sürtünürken kalçamla baskı yapıyor içimdeki aletiyle hareket ediyordum. Üzerinden kalktığımda aleti içimden çıkmıştı. Ellerime alıp hızla okşamaya başladım. Atlas başını geriye atarken aleti tekrardan ellerimin arasında büyümüştü. Daha da hızlanıp sertleşmesini sağladım. Aletin ucunu tutup kadınlığıma dokundurdum. Kasıklarına yanaklarına iyice dokundurduktan sonra kadınlığının içine sokmaya başladım. Başı girdiğinde sertçe üzerine oturdum. Aleti tamamen içimi kaplarken ileri geri hareket ediyordum. Göğüslerim sallanıyor onun gözlerinin önünde kendini sergiliyordu.

Atlas göğüslerimi okşarken dudaklarıma yapıştı sertçe öperken bir yanda göğüslerimi okşuyordu. Aleti içimdeyken üzerinde ileri geri hareket ediyordum. Atlas beni kendisine iyice bastırıp hızla bedenimi hareket ettiriyordu. Beni kucağından kaldırıp yatağa yatırarak kasıklarına boşaldı. Aleti kasıklarına sürtünürken göğüslerimi yalıyordu. Yataktan kalktığında hızla beni de yanına çekti. Banyoya girip boş olan küvete ilerledik. İlk kendisini geçip oturdu. Bana bakarken küvetin içine girip kucağına oturdum. Aletine değen

Kadınlığım tekrardan sulanıyordu. Yanda duran sabunları hızla küvete döktü. Beni iyice kendine çekip küvetin altından Kadınlığımı okşamaya başladı. Parmağını içime sokup hızla hareket ettirdi.

"Ahh çok güzel." İnemelerim ile üç parmağını da aynı anda içime sokmuştu. Şimdi onun parmakları beni doldurmuştu. Beni kendine çekip göğüslerimi ağzına aldı. Ucunu yalıyor ısıırıyordu başını göğüslerime iyice bastırdım. Parmaklarını içimden çıkarıp bacaklarımı beline sardı. Hızla içime girdiğinde nefesim kesilmişti. Saçlarını çekerken hızla içime girip çıkıyor küvetin sallanmasına sebep oluyordu. Bacaklarım belinde dururken daha da hızlanıyordu. Bedenlerimiz bütün olduğunda içimden çıkıp tekrardan boşalmıştı. Göğüslerimi biraz daha okşayıp yaladı. Bakışları gözlerimi bulduğunda beni kendisine çekip dudaklarıma kısa bir öpücük bıraktı.

Yorgunlukla kendimi onun kollarına bırakıp başımı göğsüne yasladım. Sargılı olan omzuna elimi koyup kokusunu içime çektim. Bunların hepsi hataydı ama çok yakında hepsi bitecekti.

Aklıma gelenlerle ona döndüm. Bakışları beni bulduğunda yüzünde bir tebessüm oluştu.

"Hadi söyle."

"Nerden anladın?" Merakla ona bakarken yanaklarımı okşadı.

"Bu zamana kadar yanımda olan birini tanımam çok normal." Söylediği şeyin mantıklı olduğunu düşününce başımı tekrardan göğsüne yasladım.

"Bu hayatı neden seçtin?" Sorduğum soru belkide onu rahatsız edecekti.

"Herkes seçim yapma şansına sahip olmaz." Sesi oldukça sakin çıkmıştı.

"Ailen?"

"Annem ben 10 yaşındayken öldü. Babamı da gördün zaten." Odada sessizlik hakim olmuştu. Ne diyeceğimi bilemiyordum.

"Kardeşin falan yok mu?" Atlas sürekli sorgulamamdan rahatsız olmuş gibi bana döndü.

"Sen benim ağzımdan laf mı almaya çalışıyorsun?" Atlas'ın sorusuyla kafamı hayır anlamında salladım.

"Hayır. Sadece bilme-" Beni kendisinden uzaklaştırıp yüzüme baktı.

"Aptal oyunlarını kendine sakla. Çünkü zerre inandırıcı değil." Arkasını dönerek yattığında ona bakakaldım. Kesinlikle aramızda büyük bir duvar vardı. Ve gün geçtikçe bu duvar daha da yıkılmaz oluyordu.

"Çıkarken kapıyı da kapatırsın." Sert sesiyle konuşurken yataktan kalktım.

"Sorularımdan kaçıyorsun. Ama çok yakında hepsinin cevaplarını kendim bulacağım."

"İstediğin kadar uğraş. Ama benim hayatım hakkında konuşacak en son insan bile değilsin." Yataktan kalkıp yanıma geldi.

"Kapının yerini biliyorsundur. Umarım." Kapıyı işaret ettiğinde ona baktım.

"Ben kapının yerini biliyorum da. Sen hayatındaki bazı şeylerin yerini henüz öğrenememişsin." Atlas gözlerimin içine bakarken ondan uzaklaşıp kapıya ilerledim.

"Bir gün bu kapıdan çıkmamam için bana yalvaracaksın Atlas."

"O gün geldiğinde bunun imkansız olduğunun farkında olacaksın Efsan."

Sabah yüzüme gelen gün ışıqla gözlerimi açmıştım. Yatağı toplayıp üzerime yeşil bir elbise geçirdim. Odadan çıktığımda çalışan kız etrafı topluyordu.

"O nerede?"

"Atlas Bey'in acil bir toplantısı vardı. Size Sahra hanımın birazdan burada olacağını iletmemi istedi." Kızın söyledikleriyle mutlulukla başımı salladım. Sahra'yı çok özlemiştim. Uzun zamandır bir araya gelemiyorduk.

"Tamam patron ben halledeceğim." Samet telefonu kapatıp hızla mekana ilerledi. Sahra ortalığı toplarken Samet yanına ilerledi.

"Sizi Efsan hanımın yanına götüreceğim Sahra hanım."

"Sametcik hanım falan ayıp oluyor. Böyle olmaz. Ayrıca senin kıl kuyruk patronun evdeyken oraya gelmem çünkü onu gördükçe üzerine atlayıp yüzünü çizmek istiyorum." Samet kızın hırçın tavırlarına tebessüm etmişti.

"Atlas Bey toplantıda olduğu için evde olmayacaktır." Sahra başını sallayıp çantasını aldı. Beraber mekandan ayrılıp arabaya bindiler.

"Bak bu adam seni zorla yanında tutuyorsa bana söyle seni de bir şekil kurtarmak için çabalarım." Samet yanındaki kıza baktı.

"Ben kendi istediğimle Atlas Bey'in yanındayım." Sahra burun kıvrarak önüne döndü. Ultra yakışıklı bir çocuğun böyle işlerde olması üzücüydü. Yolculuğun geri kalanında Sahra'nın saçma soruları ve Samet'in nazik cevapları ile geçmişti.

Araba evin önünde durduğunda Sahra hızla arabadan indi. Samet eve kadar yanındaki kıza eşlik edip kapıyı açtı.

"Sizi sonrasında alacağım iyi günler." Sahra karşısındaki adamın nazik tavrına hayran hayran bakarak sırtıttı.

"Hıhı yine bekleriz." Sahra Samet'e hayran gözlerle bakarken Samet ona bakan kızın tatlı hallerine gülümsedi.

Samet hızla oradan ayrıldığında geride ona hayran hayran bakan bir kız bırakmıştı.

Sahra'nın sesini duymamla hızla odadan çıkıp salona ilerledim. Sahra beni görünce hızla yanıma geldi. Birbirimize sıkıca sarıldık.

"Efsan iyi misin? Seni çok özledim." Sahra benden ayrıldığında endişeli gözlerle bana baktı.

"İyiym endişelenme bende seni çok özledim." Sahra salonda çalışan kıza döndüğünde ona işaret ettim. Birlikte odama girdiğimizde kapıyı kapatıp koltuğa oturdum.

"O adam sana kötü davranıyor mu? Eğer birşey yaptıysa söyle onu şika-"

"Bana kötü bir şey yaptığı falan yok Sahra."

"Efsan sen bu adamı mı savunuyorsun? Seni zorla kaçırıp üstelik evinde zorla tutan bir adam herşeyi yapabilir." Sahra sinirle bana bakarken elinden tuttum.

"Sahra seni anlıyorum benim için endişeleniyorsun. Ama o adamdan korkmuyorum."

"Bak güzelim. Bu adam psikopatın teki. Yani bugün bir şey yapmadıysa yarın da yapmayacağı anlamına gelmez. Gel kaçalım buradan. Bizi bulamayacakları bir yere gidelim. Yeterki sen bu adamın yanında daha fazla kalma." Sahra gözlerime bir umutla bakarken ellerini sıkıca tuttum.

"Sahra biz nereye gidersek gidelim. O bizi yine de bulacak. Bizim şuan kaçışımız yok. Ama çok yakında bu adamdan sonsuza kadar kurtulacağım. Bak ben artık ondan zerre korkmuyorum. Onun gibiler parayla herkese sahip olacağını düşünüyor. Ama ben asla onun kullanıp atacağı bir oyuncak olmayacağım. Ona karşı asla pes etmeyeceğim. Gerekirse savaşıacağım Sahra. O adam benden kendi isteğiyle kurtulmak isteyecek." Sahra bana sıkıca sarıldı.

"Ben hep yanındayım. Ve seni asla yalnız bırakmayacağım."

"Biliyorum kardeşim. Sen hep yanımda oldun. Bundan sonrada olacaksın. Ve ben senin gibi bir kardeşe sahip olmanın ne kadar büyük bir şans olduğunu asla unutmayacağım." Birbirimize sıkıca sarıldık. Sahra benim bu hayatta tek desteğimdi. Ve ben o olmadan asla yapamazdım.

Birbirimizden ayrıldığımızda Sahra kapıyı kontrol edip bana döndü.

"Bir sorun mu var?" Merakla ona baktım.

"Ben aslında sen buraya zorla getirildiğin gecedan itibaren bu adamları araştırmaya başladım. Ve birkaç yeni bilgi öğrendim." Sahra'ya meraklı gözlerle devam etmesini işaret ettim.

"Sanırım üvey bir kardeşi var. Ve araları da çok iyi değilmiş bunu mekanda çalışan birkaç kızıdan öğrendim. Adamın adı da Barlas. Kendisi Amerika'da yaşıyor ama her sene iş için buralara geliyormuş." Duyduklarımınla şaşkınlıkla Sahra'ya baktım.

"Peki bu Barlas denilen adamın olayı ne?" Sahra saçlarını geriye atıp bana baktı.

"İki kardeş arasında durumlar hiçte iyi değil. Cevdet Bey'in çoğu işlerini yapan Atlas Akay. Barlas denilen adam daha çok Amerika da işleri yönetiyor. Ama çoğunlukla kontrol burada nefret ettiği üvey kardeşinde. İçten içe nefret tohumları çoktan serpilmiştir." Sahra dedektif gibi herşeyi ince ayrıntısına kadar anlatıyordu.

"Peki ona nasıl ulaşacağız?" Sahra merakla sorduğum soruyla sessizce düşünmeye başladı.

"Sen onu bana bırak. Uzun zamandır bu adamların içindeyim. Ve ister istemez bizde dolaylı yollardan bir şeyler öğreniyoruz. " Sahra'ya hayranlıkla baktım.

"Senden korkulur. Bunca şeyi kısa sürede öğrenmişsin." Sahra gülerken bende tebessüm ettim.

"Bir şeyi biliyorsan bildiğini de gizli tutacaksın Efsan'cım. Günü gelir herkes seni aptal sanar ama kendi silahlarıyla vurulur." Kesinlikle haklıydı. En büyük hata karşıımızdaki insanı hafife alıp ezmeye çalışmaktı.

Günün geri kalanında Sahra ile vakit geçirip olanları düşündük. Bu süreçte yaşadıklarımın bahsettim. Tabi ki Atlas ile yaşadıklarımız dışında. Sahra ne kadar yakın arkadaşım olsa bile Atlas ile yaşadıklarımı anlatmaya cesaret edememiştim. Belki yanlıştı ama onunla yaşadıklarım için pişman değildim. Saat geç olduğunda Sahra gideceğini söylemişti. Ona kapıya kadar eşlik ettim. Kapıyı açtığımda Atlas ve Samet'te kapıda duruyordu.

"Bende diyorum evdeki kötü enerji nereden geliyor." Atlas Sahra'ya alayla bakarken Sahra sinirle ona döndü.

"Ay bende diyorum evde bir huzur var. Meğersem sen yokmuşsun." Sahra'da Atlas'a alayla karşılık vermişti.

"Samet sen hanımefendiye evine kadar eşlik et. Buralar pek onluk değil bir kurt onu avlamasın." Atlas Samet'e bakarak konuşmuştu.

"Kurt bile senden daha iyidir." Sahra sinirle konuşup bana döndü. Birbirimize sıkıca sarıldık.

"Sen buna iyi dayanıyorsun ben olsam çoktan delirirdim."

"Sen zaten delisin Sahra." Birbirimize gülümsediğimizde ayrıldık. Sahra evden çıktığında Samet'te yanında eşlik etmişti. Bakışlarım Atlas'a döndüğünde içeri girip kapıyı kapattı. Arkamı döndüğümde belimden tutup kendisine çekti. Sırtım göğsüne sertçe çarparken ondan uzaklaşmaya çalıştım.

"Gidebileceğini söylemedim." Kolları ince belimi sıkıca sarmıştı.

"Senden izin istemedim." Sinirli çıkan sesimi umursamadan başını omzuma koydu.

"Bana tripli misin bebeğim." Alayla konuşurken başımı ona çevirdim.

"Sen kimsin ki? Sana tripli olayım." Atlas gözlerimin içine bakıp tebessüm etti.

"Gelecekteki kocan." Sözleriyle gülmeye başladığımda sessizce yüzüme baktı.

"Güzel şaka. Ama bir daha olmasın." Ondan uzaklaşıp salona geçtim.

"Bencede. Şakasız bile korkunç. Düşünsene senin gibi cadı bir karım oluyor." Arkamdan gelerek tekli koltuğa geçip oturdu. Ona sinirle baktım.

"Pardon. Benim gibi kadına kurban ol. Böyle bir karın olduğunda gidip medyaya duyurman gerekir."

"Bunu asla yapmam." Atlas ciddi bir tonda konuştuğunda gülerek ona baktım.

"Niye? Pardon benimki de soru tabi. Egona yedirmezsın."

"Çünkü benim olan benimdir. Bunu zaten tüm dünya görecektir." Yutkunarak ona baktım.

"Neyse banane zaten. Ben olmayacağım için sıkıntı yok." Atlas gülerek başını geriye attı.

"Haklısın. Seninle evlenecek adamın zaten deli olması gerek. Aksi takdirde akıllı birinin böyle bir bela alacağını düşünmüyorum." Atlas'a sinirle bakarken gülmeye başladı.

"Şuan beni öldürecek gibi bakıyorsun. Ama buradan pati çıkaran küçük bir kedi gibisin."

"Bak sen. Dikkat et. O kendi seni tırmalamasın." Atlas beni baştan aşağı süzdü.

"Öldürücü darbe olurdu haklısın." Sinirlerimi bozmaya devam ederken kollarımı birbirine dolayıp öfkeyle baktım. Karnım guruldadığında Atlas koltuktan kalkıp yanıma geldi.

"Belli ki vahşi kedimiz çok acıkmış."

"Aç değilim." Karnım tekrardan guruldamaya başlamıştı. Atlas salondan çıkarken karnıma elimi koydum. Hadi ama acıkıyorsun da niye ses ediyorsun.

"Mutfağa gel." Atlas'ın sesiyle oflayarak salondan çıktım.

Mutfağa girdiğimde elindeki son tabağı da masaya koymuştu. Bana doğru yaklaşıp sandalyeyi çekti. Oturmamı işaret ettiğinde ona bakarak oturdum. Karşımdaki sandalyeyi çekip oturdu. Özenle aldığı yemekleri önce benim tabağıma servis etti.

"Ben alırdım."

"Sen sadece yemeğini ye." Tabağımı doldurduğunda yemem için işaret etti. Elime aldığım çatalı tabağıma batırıp yemeye başladım. İkimizde sessizce yemeklerimizi yemiştik.

Kirli tabakları masadan alıp makinaya koydum. Arkamda hissettiğim bedenle yerimde durdum. Atlas elindeki kirli tabakları makinaya koydu. Ondan uzaklaşıp tuttuğum nefesimi geri bıraktım. Birlikte masayı topladıktan sonra salona geçtik.

Sessizliği bozan telefon sesiyle Atlas'a döndüm. Cebinden çıkardığı telefonu hızla kulağına götürdü. Karşı taraf bir şeyler söylediğinde Atlas sinirle yerinden kalkıp cam'a yaklaştı.

"Sikerim belasını o buraya gelmeyecek. Amerika'da gezip tozarken şimdi mi burası aklına geldi?" Atlas sert sesiyle konuşurken sessizce onu dinledim. Cam'dan bakışlarını çekip bana döndü.

"Ne yap et o adamın buraya gelmesini engelle." Telefonu kapattığında ona döndüm.

"O kim?" Atlas telefonu cebine koyup bana baktı.

"Seni alakadar etmez." Aklıma Sahra'nın sabahki anlattıkları gelince düşünmeye başladım.

Belki de Barlas ile alakalıydı. Eğer konu oysa Sahra'nın da dediği gibi Atlas ondan ölesiye nefret ediyordu.

Sabah gözlerimi yüzüme gelen gün ışığıyla açtım. Odada gördüğüm bedenle şaşkınlıkla yataktan doğruldum.

"Toplantın yok mu?" Merakla ona bakarken Atlas bana döndü.

"Hayır. Bugün geç gideceğim."

"Tamam." Yataktan kalkıp dolabıma ilerledim.

"Aşağıda bekliyorum." Atlas'ı onayladığımda odadan çıkmıştı. Dolaptan beyaz bir elbise çıkarıp üzerime giyindim. Banyoda elimi yüzümü yıkayıp saçlarımı taradım. Hazır olduğumda odadan çıktım. Aşağıya indiğimde Mutfağa ilerlerken kapının çalmasıyla salona geçtim.

Kapıyı açtığımda karşımda uzun boylu esmer bir adam beklemiyordum. Beni baştan aşağı süzüp yüzüme baktı.

"Efsan." Atlas yanıma geldiğinde ona döndüm. Karşımdaki adamı görmesiyle öfkeyle yumruğunu sıktı.

"Merhaba abiciğim. Beni özlemişsindir." Karşımdaki adamın söyledikleriyle şaşkınlıkla kalakaldım. Sahra'nın bahsettiği üvey kardeş şimdi tam karşımda duruyordu. Karşımdaki adam bana bakarken Atlas'ın bakışları da beni bulmuştu. Kendimi büyük bir enkazın ortasında kalmış gibi hissediyordum. Gerçekler zamanla ortaya çıkacak doğrular değişecekti.

10. Bölüm

Karşımdaki adamı inceledim. Ela gözlü fit bir vücudu vardı. Saçları hafiften kumrala kaçarken sol yanağında küçük bir gamzesi vardı.

"Evimden defol git. Yoksa ben zorla çıkarırım." Atlas öfkeyle kapıda duran bedene yaklaşıp yakasına yapıştı. Adamın bakışları benim üzerimdeyken yüzünde bir tebessüm vardı.

"Abicim böyle bir karşılama senden beklemezdim. Uzun zamandır buralarda yoktum. İnsan kardeşini hiç özlemez mi?" Karşımdaki adam alayla konuşurken yakasında duran elleri hızla üzerinden itti.

"Dışarıdaki köpek bile senden daha iyidir. Ne bok olduğunu bilmiyoruz sanki şimdi evimden defol git." Atlas öfkeyle konuşmuştu.

"Atlas." Ona seslendiğimde ikisinin de bakışları beni buldu.

"Sen karışma." Atlas bana bakarak sinirle konuştu.

"Beni yanındaki güzel bayanla tanıştırmayacak mısın?" Atlas sinirle bakışlarını karşıdaki adama çevirdi.

"Tek kelime dahi edersen acımam seni buraya gömerim."

"Vay koskocaman Atlas Akay bu duruma düştü demek. Seni ilk defa biri için bu kadar korumacı görüyorum. Kalbinin olmadığını düşünürdüm."

"Ben de seni adam sanardım ama yüz­süz gibi kapıma gelmeye devam ediyorsun." İkisinin arasındaki soğukluğu iliklerime kadar hissetmiştim.

"Akşam büyük bir anlaşma imzalanacak. Babam özellikle çağırdı." Karşımdaki adam bana döndü.

"Ama senin kafan başka işlerle meşgul olduğu için bunu unutmuş olabilirsin." İma ile konuşurken Atlas bana döndü.

"Akşam mekanda görüşmek dileğiyle." Karşımdaki adam evden ayrıldığında Atlas öfkeyle kapıya bir yumruk attı.

Oldukça sinirli görünüyordu. Başını kapıya yaslamış derin derin nefesler alıyordu.

"Atlas iyi misin?" Ona yaklaştığımda omzuna dokundum.

"Odana geç Efsan." Sert sesiyle konuştuğunda omzundan ellerimi çektim.

"Atlas o senin kardeşin birbirinize böyle davra-" Atlas başını kapıdan çekip yüzüme öfkeyle bakarken bileğimi sıkıca tuttu.

"Sen kendini ne sanıyorsun Efsan? Hayatıma karışmayı bırak. Ben ne istersem onu yaparım." Bileğimi sıkıca tutuyorken acıdan yüzümü buruşturdum. Eminim bileğim morarmıştı.

"Ben sadece seni düşünüyorum." Çekinerek konuşmuştum.

"Düşünme hatta mümkünse işlerime karışma. Efsan bu evde benimle yaşayan sana karşı herşeyi tolere edeceğim anlamına gelmez. Canımı sıkarsan canını yakmaktan hiç çekinmem." Bileğimi hızla itip yanımdan uzaklaştı. Arkasından bakarken odasına girip serçe kapıyı kapattı. Bileğimi ovuşturdum. Hafiften morarmıştı. O gerçekten öfkelenince korkunç birine dönüşüyordu. Kapıyı açıp dışarı çıktım.

İleride arabasının yanında sigara içen adamı gördüm. Sahra'nın söylediikleri aklıma gelince hızla yanına ilerledim.

Karşımdaki adam beni gördüğünde elindeki sigarasını yere attıp ayağıyla izmariti ezdi.

"Ben de seni bekliyordum." Şaşkınlıkla ona baktım.

"Ne?"

"Biraz olanlardan haberim var. Gece ansızın yabancı bir numaradan telefon alınca açıkçası buraya gelmem daha erken oldu." Aklıma Sahra gelmişti. Bu kız ne ara numarasını bulup konuşmuştu.

"Sizi arayan benim arkadaşım. Durumu anlattığına göre tekrarlamama gerek yoktur." Karşımdaki adam kafasını salladığında etrafı kontrol edip ona döndüm.

"Barlas" Karşımdaki adam elini uzattığında elini tuttum.

"Efsan."

"İsmin de tıpkı senin gibi güzelmiş." Aldığım iltifat ile gerginlikle karşıdaki eve baktım. Atlas görse olacakları düşünemiyordum. Elimi hızla çekip ona baktım.

"Teşekkür ederim. Bana yardım edecek misin?" Gerginlikle sorduğum soruyla Barlas çenesini tutup sessizce bekledi.

"Bak Efsan sana açık olacağım. Seni Atlas'tan kurtarmamı istiyorsan bunu yaparım. Ama yapacaklarım kurallar çerçevesinde olmayacak."

"Nasıl yani?"

"Atlas ile birbirimizden nefret ediyoruz hatta ikimizden birisi ölürse diğerimiz için bayram havası olur. Eğer ondan kurtulmak istiyorsan benim söylediklerimi itiraz etmeden yapacaksın. Bu hayatta kazanmak istiyorsan oyunu kurallarına göre oynamayacaksın. Senin de buradan kurtulmanın tek yolu benimle iş birliği yapmak olacak." Barlas cebinden çıkardığı kartı bana uzattı.

"Burada akşam gideceğim mekanın adresi var. Eğer gerçekten ondan kurtulmak istiyorsan orada olursun. Şunu asla unutma Atlas herkesten vazgeçer. Ona güvenme." Uzattığı kartı aldığımda hızla arabasına binip oradan uzaklaştı. Elimdeki kart vizite bakarken söylenenleri düşündüm. Derin bir nefes aldım. İçimden bir ses Akşam kötü şeyler olacağını söylüyordu.

Kart viziti cebime koyup eve doğru ilerledim. Kapının açılmasıyla içeri girip kapıyı kapattım. Atlas'ın odasına ilerleyip kapısında bekledim. İçeriye girsem nasıl bir tepki vereceğini bilmiyordum. Ama cesaretimi toplayıp kapıyı açtım. İçeri girdiğimde arkamdan kapıyı kapattım. Atlas koltukta oturmuş elindeki içkisini yudumluyordu.

"Atlas." Yanına ilerleyip karşısında durdum. Omzundaki kan izini görünce panikle omzuna dokundum.

"Yaran kanıyor." Atlas omzundaki elimi hızla üzerinden itti.

"Dokunma. Beni yalnız bırak."

"Ama yaran kanı-" Atlas koltuktan kalkıp dibime girdi. Yüzlerimiz birbirine çok yakındı.

"Efsan dokunma, yaklaşma işlerime karışma aklımı karıştırma. Senin yüzünden gün geçtikçe deliye dönüyorum. Ve bundan nefret ediyorum."

"Beni zorla tutan sensin. Şimdi gelmiş sana yaklaşmamı, işlerine karışmamı söylüyorsun. Atlas söyle bana ne yapmamı istiyorsun? Yanında olduğumda beni kendinden uzaklaştırıp öfke kusuyorsun. Senden uzaklaşmaya çalıştığımda beni daha çok kendine çekiyorsun. Bırak gideyim işte sende ben de bu döngüden kurtulalım." Atlas nefesini yüzüme üfleyip gözlerimin içine baktı.

"Ben istersem özgür olabilirsin Efsan. Bunu o aklına sok."

"Ben senin istediğin zaman kullanıp atabileceğin bir oyuncak değilim." Öfkeyle konuştuğumda yüzünde bir sırtış oldu.

"O yüzden mi seni her istediğimde kendi ellerinle bana geldin. Ben istediğim herşeyi alırım. Sende kendi arzularınla bana geldin. Şimdi karşıma çıkıp seni herşeye zorluyormuşum gibi davranma." Yüzüne öfkeyle bir tokat attım. Atlas'ın yüzü yana kayarken tırnaklarımı avucuma bastırdım.

Acımasız sözlerini duyduğumda kalbimde bir şeyler kırılmıştı. Cam kırıkları yaralar oluştururken kalbim acı içinde sızlıyordu. Gözlerim dolsa bile ağlamamak için kendimi sıktım. Nefretini acımasızca kusmuştu.

"Senden nefret ediyorum iğrenç bir adamsın." Hızla odadan çıkıp kapıyı sertçe kapattım. Gözyaşlarım akarken odama ilerleyip arkamdan kapıyı kapattım. Kendimi yere attığımda dizlerimi karnıma çekip hıçkırarak ağladım. Kötü hissetmişim bu sözleri ondan duymak canımı yakmış karşımdaki adamın acımasızlığına inanmak istememişim. Cebimden çıkardığım kart vizite baktım.

"Atlas herkesten vazgeçer. Ona güvenme." Barlas'ın sesi beynimde yankılanırken az önce olanlarla haklı olduğuna inanmışım. Bu gece herşey bitecek. Ait olduğum yere geri dönecektim.

Atlas öfkeyle elindeki bardağı yere atmıştı. Yerde parçalanan cam parçacıklarını izledi. Az önce söyledikleri beyninde yankılanırken sinirle başını ellerinin arasına aldı. Sabah yaşananlardan dolayı delirmiş Efsan'ın ısrarla üzerine gelmesine dayanamayıp ondan sinirini çıkarmıştı. Sinirle koltuğa geçip oturdu. Söyledikleri doğru değildi. Efsan ile isteyerek birlikte olmuş her seferinde mutlu ve huzurlu hissetmişti. Ama öfkesi onun önüne geçip saçma salak konuşmasına neden olmuştu.

Atlas kalbindeki sızıyla kalbinin üzerine elini koydu. İçinde huzursuzluk vardı. Zevk için başlayan bir hikaye aşk'a dönüşebilir miydi? Atlas bu sorunun cevabını artık bilmiyordu. Düşünceler içinde savaşıırken telefonun çalmasıyla hızla cebinden çıkarıp arayana baktı. Sude'nin aradığını görünce yüzüne kapatıp telefonu koltuğa attı. Tekrardan çalan telefon ile sinirle bir nefes alıp telefonu kulağına götürdü.

"Beni rahat bırak Sude."

"Atlas ben ç-çok kö-kötüyüm lütfen g-gel." Sude'nin ağladığını farkedince hızla koltuktan kalktı.

"Nerdesin?"

"E-evdeyim." Sude ağlayarak konuşurken Atlas hızla odadan çıktı.

"Tamam ağlama geliyorum." Telefonu kapattığında karşıda duran odayı görünce yerinde durdu. Odaya ilerleyip kapının kolunu tuttu. Kalbi ve aklı arasında kalmıştı. İçindeki ses onun yanında olmasını söylerken aklı tamamen ondan uzak kalmasını söylüyordu. Atlas kapının kolundan elini çekti. Daha fazla orada durmadan hızla evden ayrıldı.

Yerimden kalkıp banyoya ilerledim. Elimi yüzümü yıkayıp biraz daha kendime geldiğimde odaya girdim. Hızla dolaptan beyaz bir gömlek ve mavi pantolon çıkarıp üzerime giyindim. Hazır olduğumda odadan çıkıp etrafı kontrol ettim. Sessizdi sanırım kimse ortalıkta yoktu. Vakit kaybetmeden koşarak kapıya ilerleyip dışarı çıktım. Kapıda 2 tane koruma duruyordu. Aklıma gelenle köşede duran saksıyı yere ittim. Korumalar sessin geldiği yöne yaklaştı.

Kenarda duran sopayı alıp köşede saklandım. Bir tane koruma geldiğinde arkası bana dönüktü. Tüm gücümü kullanıp kafasına sopayı geçirdim. Koruma bayılırken diğeri de hızla yanına gelmişti. Cesaretimi toplayarak köşeden çıktım. Arkası bana dönük olan korumaya da hızla yaklaşıp kafasına vurdum. Aynı şekil yere düşerken diğerkleri gelmeden hızla korumanın cebinde duran arabanın anahtarını alıp koşarak oradan uzaklaştım.

İleride duran arabaya koşarak gidip kapısını açtım. İçine binip aceleyle arabayı çalıştırdım. Çalışan araba ile hızla oradan uzaklaşıp gideceğim mekana sürdüm.

Geldiğim mekana bakarken arabadan inip kapıda bekledim. Barlas mekanın içinden çıkıp yanıma geldi.

"Gelmişsin açıkçası gelip gelmemen de şüpheliydim."

"Sadece herşey bitsin istiyorum." Barlas başını sallayıp içeri girmemi işaret etti. İçeri ilerlediğimde slow bir şarkı çalıyordu. Barlas yanımdayken boş olan masaya ilerledik.

Sandalyeyi çekip oturmamı bekledi. Yerime geçip otururken etrafı inceledim. Pistin ortasında slow şarkıda dans eden çiftleri izledim.

"Birazdan Atlas burada olur. Eminim seni yanımda gördüğünde delirecek." Barlas'a dönüp sinirle konuştum.

"Ondan korkmuyorum." Barlas karşısındaki kadının cesur tavrından etkilenmişti. Birazdan olacaklar için zevkle elindeki içkisini yudumladı. Atlas'ı her konuda yenmek istiyordu. Üvey abisinin bu kadına aşık olduğunu farketmişti. Bu yüzden onu kendi tarafına çekip Atlas'ı bitirmek istiyordu. Ayrıca Barlas karşısındaki kadından etkilenmişti. Belki de birazda bu yüzden ona yardım etmek istiyordu.

"Sude ben gerekeni yapacağım." Atlas karşısındaki kadına baktı. Herşey yeterince zor değilmiş gibi şimdi de onun sorunlarıyla ilgileniyordu.

"Babam'ı bul Atlas ona çok ihtiyacım var." Sude Karşısındaki adama sıkıca sarılmıştı. Atlas ona sarılan bedene baktı. Kolları havada dururken ona sarılmak içinden gelmiyordu. Çünkü eskisi gibi bir kadına dokunmak ona heyecan vermiyordu.

Atlas titreyen telefonuyla Sude'yi kendinden uzaklaştırdı.

"Tamam geliyorum." Atlas telefonu kapatıp hızla arabaya bindi. Sude'de peşinden ilerleyip arabaya bindi.

"Bende geliyorum."

"Sude in arabadan."

"Babam için orada olacağım işlerin başında olmalıyım." Atlas daha fazla vakit kaybetmeden hızla arabayı mekana sürdü.

"Dans edelim mi?" Barlas bana bakarken şaşkınlıkla ona baktım.

"Ne?" Barlas yerinden kalkıp elini uzattı.

"Sadece bana ayak uydur." Beni yerimden kaldırıp pistin ortasına ilerledi.

"Ben dans etmeyi bilmiyorum."

"Merak etme sana yardımcı olacağım." Barlas elini belime koyup elimi sıkıca tuttu. Slow şarkıda yavaş yavaş dans ederken kapıda gördüğüm bedenle oraya dikkatimi verdim. Atlas mekana girdiğinde Sude'de yanında duruyordu.

"Bence yeterli." Barlas'tan uzaklaştığımda kolumdan tutulup sertçe çekilmem ile karşımdaki öfkeli gözlere baktım.

"Bırak beni." Atlas sinirle beni arkasına çekip Barlas'ın yakasına yapıştı.

"Ona bir daha sakın dokunmaya cesaret etme. Yoksa seni bu mekana gömerim."

"Atlas." Sinirle ona bakarken bakışları beni buldu.

"Şaşırtmıyorsun etrafa yine öfke saçmaya devam ediyorsun." Barlas alayla konuştu. Aralarındaki gerginlik artarken Atlas'ın karşısına geçtim. Bakışları beni bulduğunda gözlerime baktı.

"Sen kimsin ki? Haddini aşma. Ben senin eşyan değilim."

"Kes sesini. Bu adamdan uzak duracaksın."

"Burada sesini kesecek olan tek kişi sensin. Bir daha sakın bana dokunma." Sude bana alayla bakarken ona döndüm.

"Sevgilini al ve defol git." Atlas bana bakarken hızla yanından geçip çıkışa ilerledim. Mekandan çıktığımda Atlas'ta peşimden gelip bileğimden tutup kendisine çekti.

"Gidemezsin."

"Çek elini."

"Çekmezsem ne yaparsın?" Alayla gülüp kasıklarına sertçe vurdum. Atlas acıyla inlerken ona parmağımı doğrulttum.

"Daha fazlasını da yapabilirim. Sakın beni sınama." Öfkeyle bana baktı.

"GÖTÜRÜN." Adamlarına emir verdiğinde ona sinirle baktım. Yanıma gelen adamlar kolumdan tutup zorla arabaya sürükledi.

"BIRAKIN." Sinirle bağıırken Sude koşarak Atlas'ın yanına gelip koluna girdi. Arabaya bindirildiğimde sinirle cam'a vurdum. Canını yakmak istiyordum. Bana söyledikleri için ölesiye pişman olsun istiyordum. Öfke bedenimi ele geçirirken yol boyunca tek düşündüğüm ona karşı olan nefretimdi.

Geldiğimiz dağ başını inceledim. Adamlar yanıma gelip zorla kolumdan tutarak indirdi. Rüzgar eserken bedenim titremişti. Her yer karanlıkken sadece arabanın farlarından ışık geliyordu. Arkamızdaki siyah arabanın kapıları açılınca oraya döndüm. Atlas yanıma gelip karşımda durdu.

"Neden buraya geldik?" Atlas etrafa bakarak bana döndü.

Beni umursamadan adamlara gitmesini işaret etti. Dağ başında ikimiz tek kaldığımızda bileğimden tutup zorla dağ evine sürükledi.

"Bırak kolumu." Beni dinlemeden dağ evine girip arkamızdan kapıyı kapattı.

"Bu gece burada kalacaksın." Söyledikleriyle şaşkınlıkla ona baktım.

"Asla. Burada kalmayacağım." Kolumu kurtarmaya çalışsam da sıkıca tutup beni kendisine çekti.

"İstediğin kadar kalmak istemediğini söyle. Bu dağ başında sen ve ben dışında kimse yok. Ama yinede kalmam diyorsan." Kolumu bırakıp kapıyı işaret etti.

"Dışarıdaki yabani hayvanların akşam yemeği olabilirsin. Kapıdan çık ve öl." Dışarıdan gelen seslerle korkuyla Atlas'a baktım. İssız bir

yerde yabani hayvanlar dışında bir şey olmazdı. Ne kadar kalmak istemesem de kesinlikle tek başıma olmaktan korkuyordum.

"Bende öyle düşünmüştüm." Beni umursamadan boş olan yere geçip oturdu.

"Sevgilinin yanında olmak varken neden benimle buradasın?" Sorduğum soruyla bakışları beni buldu.

"Fazla sorguluyorsun. Ve bunun sonu iyi değil." Anlamsızca ona baktım. Başını geriye yaslayıp gözlerini kapattı.

"Bırak gideyim ikimizi de bu bilinmezliğin içine daha fazla sürükleme." Sessizlik etrafı sararken karşısında durdum.

"Sen bu hayatta gördüğüm en korkak adamsın Atlas Akay. Daha kendine karşı dürüst olamıyorsun. Sözlerin ve davranışların çelişkili. Senden uzak durmamı söylediğinde bunu yapıyorum. Ve sonrasında tekrardan beni kendine çekmeye çalışıyorsun. Yaklaşınca da tekrardan beni itiyorsun. Söylesene daha kendine karşı bile cesaretin yokken beni nasıl yanında tutabilirsin?" Gözlerini açıp yüzümü inceledi. Bilinmezlik içinde kalmaktan sıkılmışım.

Yerinden kalktığında geriye doğru adım attım.

"Ne yapmamı istiyorsun?"

"Bana karşı dürüst ol. Bu zamana kadar sadece bedenim için beni yanında tutuyor olamazsın. İstedğin sadece sevişmekse hadi." Üzerimdeki bluzu çıkarıp yere attım. Gözlerim dolarken altımdaki pantolonun kemerini açtım. Atlas eliyle durduğunda ona baktım.

"Yeterki beni artık özgür bırak. Çünkü ben burada nefes alamıyorum. Anlıyor musun? Ben artık daha fazla dayanamıyorum." Gözlerimden yaşlar yanaklarımda süzülürken Atlas yerdeki bluzu alıp üzerime attı.

"Bu saçmalığı kes artık."

"Saçmalık öyle mi?" Sinirle gülmeye başlayıp ona doğru adım attım. Dibine girip gözlerinin içine baktım.

"Çaresizliğim. Asla saçmalık olamaz. İlk başlarda seninle savaşılabiliyordum sandım. Ama zamanla içindeki öfke beni gün geçtikçe öldürmeye başladı. Görmüyor musun? Kalbim artık bu acıya dayanamıyor." Elini tutup kalbimin üzerine koydum. Atlas bakışlarını kaçırırken titreyen sesimle devam ettim.

"Bak yalvarırım artık beni özgür bırak. Benden istediğini aldın. Daha ne istiyorsun?" Atlas gözlerimin içine bakarak yutkundu.

"Bunu yapamam." Sözleri ile hayal kırıklığı kalbimi ele geçirmişti.

"Neden? Benimle daha çok oynamak için mi?"

"Efsan kes artık."

"Sevişmek için mi?"

"Efsan."

"İstedığın zaman beni kullanmak sana zevk mi veriyor?"

"KES ARTIK." Öfkeyle bağırırken sustum.

"Hiçbiri değil. Ve asla da olamaz. Seni kullanmıyorum. Çünkü sen-" Sustuğunda ona baktım.

"Bana kalmam için bir sebep söyle." Bakışları beni buldu.

"Eğer bir sebep söylemezsen yemin ederim. Buradan kurtulmak için ölmeyi bile göze alırım."

"Efsan." Gözlerinde endişe vardı.

"Bana bir sebep söyle." Derin bir nefes alıp gözlerimin içine baktı.

"Çünkü sana aşık oldum. Ve lanet olsun sensiz yapamıyorum. Senden önce nasıl yaşadığımı dahi bilmiyorum ama senden sonra tekrardan nefes aldığımı hissettim." Onun ağzından duyduğum sözlerle şaşkınlıkla bakakaldım.

"İlk zamanlar sadece sevişmek hoşuma gidiyordu. Ama sonradan bunun daha fazlası olduğunun farkına vardım.

"Sana benden başkası dokununca deliriyorum. Hatta seni kendimden dahi kıskanıyorum. Bugün seni o piçin yanında görünce de deliye döndüm." Bana yaklaşıp elimi tuttu.

"Efsan seni istiyorum. Benimle burada yeni bir hayata başla." Atlas gözlerime merakla bakarken Sahra'nın sözleri zihnimde yankılanıyordu.

"Efsan." Atlas'ın sesiyle ona döndüm.

"Kabul. Seninle burada her şeye yeniden başlayacağım." Atlas söylediklerimle tebessüm etti.

"Sen ciddi misin?" Emin olmak istercesine bakarken ona yaklaştım. Yüzüne eğilip gözlerinin içine baktım.

"Hemde hiç olmadığım kadar." Dudaklarına yapıştığımda anında karşılık verip beni kendisine bastırdı. Elleri kalçamda gezinirken kendimi ona bastırdım. Birbirimizden zorlukla ayrıldığımızda yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Seni seviyorum." Dudaklarıma bir öpücük bıraktı. Gülümseyerek yanağını okşadım. Beni göğsüne çekip saçlarımı okşadı.

Bana yaşattıklarının bedelini çok ağır ödeyeceksin Atlas Akay. Her gün ölmekten beter hale geleceksin buna yemin ederim. Çaresizliği en derinlerde hissedeceksin.

Gecenin geri kalanını bağ evinde geçirip sabahta erkenden eve dönmüştük. Atlas sadece akşam için hazırlanmamı söyleyip evden ayrılmıştı. Günün geri kalanında hazırlanıp akşam olmasını bekledim. Akşam olduğunda Atlas eve gelip hızla hazırlandı. İkimizde hazır olunca herhangi bir şey demeden elimi tutarak arabaya bindirdi. Yolun geri kalanında sessiz bize eşlik etmişti.

Araba durduğunda geldiğimiz mekana baktım. Burası onunla ilk defa karşılaştığımız yerd. Arabadan inip mekanın kapısında durduk. Atlas yanıma gelip elimi tuttu.

"Burayı hatırladın mı?"

"Unutmak mümkün mü?" Atlas'a soruyla karşılık verdiğimde gülümsedi.

"Her Şeye yeniden başlayalım. Sanki birbirimizi ilk defa g r yormuŐuz gibi sıfırdan başlayacağız." Atlas mekana ilerlediğinde bende onunla birlikte içeri girdim. Yüksek müzik ve yoğun alkol kokusu burnuma gelmişti. Buraya ilk defa geldiğimde her Şey çok garip gelmişti. Ama Şimdi bu duruma alışmıştım.

Atlas yanına bir kızı çağırdığında ona baktım.

"Senin için çok güzel bir kıyafet ayarladım. Seni yukarıda hazırlayacaklar. Bu gecenin unutulmaz ve özel olmasını istiyorum." Başımı salladığımda dudaklarıma bir öpücük bıraktı. Kızı takip edip merdivenlerden yukarı  ıktım.

(Efsan'ın elbisesi)

Üzerimi giyindikten sonra aynadan kendime baktım. Saçlarım dalgalı duruyordu. Gecenin ışıltısına eşlik eden güzel bir makyaj yapılmıştı. Hazır olduğumdan emin olduktan sonra dışarı çıktım. Merdivenlerden aşağıya indiğimde Atlas bar kısmında oturmuş elindeki içkisini yudumluyordu. Yanına ilerlediğimde bakışları beni buldu. Üzerimdeki Elbiseyi süzüp hayranlıkla bana baktı. Yanındaki boş yere geçip oturdum.

"Bana da aynısından." Barmen hızla başını sallayıp içkiyi hazırlarken Atlas'a döndüm.

"Tanışıyor muyuz?" Atlas şoktan yeni çıkmış gibi kendine gelip gülümsedi.

"Böyle bir güzellikle tanışsaydım hatırlardım." Atlas'ın oyunbaz tavrına gülümsedim. Barmen'in uzattığı içkiyi alıp ona bakarak içtim.

"Yavaş için." Atlas bana endişeyle bakarken yerimden kalkıp karşısında durdum. Ellerim gömleğinin yakasında gezinirken yüzüne eğildim.

"Sarhoş olmamdan mı endişeleniyorsun yoksa kendine hakim olamamaktan mı?" Yüzüne nefesimi üflediğimde elleri belimde gezinmeye başladı.

"Peki sen bana karşı cesur olmaktan mı keyif alıyorsun yoksa sana yapacaklarını düşünmekten mi?" Atlas aynı şekil karşılık verdiğinde kollarımı boynuna doladım. Kulağına eğilerek kendimi ona bastırdım.

"Öğrenmek istiyorsan peşimden gel." Ondan uzaklaşarak merdivenlere ilerleyip yukarı çıktım. Arkama döndüğümde peşimden

geldiğini gördüm. Koridorda ilerleyip boş olan odanın kapısını açıp içeri girdim kapıyı açık bırakarak yatağa oturdum. Atlas'ta peşimden geldiğinde odaya girip kapıyı arkasından kapattı. Yataktan kalkıp ona doğru ilerledim. Köşede duran siyah bezi alıp ona yaklaştım. Bana merakla bakarken gözlerinin içine baktım.

"Bu gece hakimiyet benim." Atlas sırtarak bana yaklaştığında bezi gözüne bağladım.

Gözleri bağlı bir şekilde karşımda duruyordu. Ona yaklaşıp kendimi aletine bastırdım. Atlas'ın eli kalçamda gezinirken onu yatağa doğru ilerlettim. Yatağa oturduğunda kucağına oturup dudaklarına eğildim.

"Bu gece unutulmaz olacak." Atlas sözlerimle sırtarak yüzümü yüzüne yaklaştırdı.

"Aşk tutku işidir. Önce kalpler birleşir." Atlas'ın eli kalbimin üzerinde gezindi.

"Sonra da bedenler bütünleşir." Elleri kalçamı sıkarken ona kendimi biraz daha bastırdım.

"O zaman bu gece ikisini de yaşamak istiyorum."

11. Bölüm

Atlas yatakta otururken kucağında sürtünmeye başladım. Gözleri kapalı olduğu için hakimiyet benimdi. Elleri belimi sıkıca sararken yüzüne eğildim.

"Bu gecenin patronu benim." Atlas sırtarak beni kendine bastırdı.

"Sen ne dersen o." Elini elbisemin fermuarını götürdüm. Ustaca fermuarımı açtığı anda elbise üzerimden sıyrıldı. Kucağından kalkıp elbisenin üzerimden tamamen düşmesini sağladım.

Masada duran ipleri alıp Atlas'a ilerledim.

"Yatağa uzan." Atlas sırtarak yatağa uzandı. Yanına yaklaşıp iki elini de yatağın başlığına çekip iple bağlamaya başladım. Atlas bunu beklemediği için elini çekmeye çalıştı.

"Elimi bağlama." Onu dinlemeden iki elini de sıkıca kördüğüm yaptım. Atlas elleri bağlı yatarken yüzüne eğildim.

"Şsst karşı çıkmak yok." Fermuarını açıp elimi Pantolonun içerisinden baksırına götürdüm.

"Siktir." Atlas sinirle konuşurken aletini okşadım. Baksırının içine elimi soktuğumda büyük aletini avucumda hissetmiştim. İç çamaşırımı sıyrıp yere attım. Üzerine oturduğumda Baksırını sıyrıp sertleşmiş aletini okşamaya başladım. Gittikçe büyüyen aleti ile üzerine oturup sürtünmeye başladım.

"Ellerimi çöz." Atlas sinirle ellerini başlıktan çekmeye çalışırken yüzüne eğilip dudaklarını öptüm.

"Birazdan bana istediğini yapabilirsin ama şimdi sıra bende." Ondan ayrılıp üzerimdeki sütyen kopçasını çözerek üzerimden sıyırdım. Göğüslerim özgürlüğüne kavuştuğunda ona eğildim. Göğüslerim şimdi dudaklarına değiyordu. Atlas'ın sıcak dili göğüs ucumu yaladığında inlemiştim. Yalıyor arada ısıırıyordu. Kafasını göğüslerime bastırdım.

Uсталıkla iki göğsümü de yalıyor zevkten kıvranmama neden oluyordu. Aletini avucuma alıp ileri geri hareket etmeye başladım. Sertleşen aletinın üzerine sertçe oturduğumda kadınlığımı delip geçmişti. İleri geri hareket ederken ikimizinde bedenleri ateş içinde yanıyordu. Üzerinden kalkıp sertçe aletine tekrardan oturdum. Bir anda çıkarıp tekrardan sertçe içime alıyordum.

Atlas Göğüslerimi yalarken aletini okşuyor daha fazla Sertleşmesini sağlıyordum. Hızlandıkça ikimizinde bedenleri arzusun kollarında esir oluyordu. Üzerinden kalkıp tekrardan oturdum. Üzerindeki gömleğin düğmelerini hızla çözüp Üzerinden çıkardım. Çıplak olan bedenine küçük öpücükler bırakarak bacaklarına eğildim. Üzerinden kalkıp aletinın önünde durdum. Avucuma alıp okşamaya başladım. Parmağımla aletinın başını tutup ağzıma aldım.

"Sikeyim çok iyi." Atlas'ın sert sesiyle aletinın yarısını ağzıma almıştım. İleri geri okşarken ağzımdan çıkarıp bu kez hepsini almaya karar vermiştim. Okşadığım aletini ağzıma aldığımda onun zevk aldığıını biliyordum. Başını emiyor baştan sona yalıyordum. Ağzıma gelen menilerle aletini ağzımdan çıkarıp boşalmasını izledim. Ona yaklaşıp dudaklarına yapıştım. Bana sertçe karşılık verirken Yatağın başında bağlı olan ellerini çözdim. Hızla beni yatağa yatırıp iki kolumu yatağa bastırdı. Aletini beklemeden sertçe içime soktuğunda inlemelerim odada yankılanmıştı. İçimdeyken hızlı hızlı girip çıkıyor nefes almama bile izin vermiyordu.

"Bu kadar yeterli güzelim. Sıra bende." İçimden çıkıp bacaklarımı iyice açtı. Üzerindeki siyah bezi hızla çözüp yere attı. Üç parmağını aynı anda içime soktuğunda nefesim kesilmişti. Parmaklarını içime sertçe sokup çıkarırken kadınlığım ateşler içinde yanıyordu. Parmakları içimdeyken göğsümü ağzına alıp emmeye başladı. Ucunu ısıırıyordu. Bacaklarımı beline dolayıp Parmaklarını içimden çıkararak sertçe aletini içime soktu.

Yatakta ileri geri hareket ederken sertçe içime girip çıkıyordu. Bedenim titrerken göğüslerimi okşayıp sıkıyordu. İçimden çıkıp beni kucağına oturttu. Aletinin üzerine sertçe oturttuğunda zevkten gözlerim kaymıştı. Üzerinde sürtünürken hızla kaldırıp aletine oturttu. Aleti içimde büyürken beni altına alıp İçimden ıktı. Bacaklarıma eğilip sulanan kadınlığımı diliyle yalamaya başladı. Yanaklarımı iyice ayırıp sıcak dilini içime soktu. Onu kendime daha çok bastırdım. Kasıklarımda dilini gezdirip kadınlığımın içine soktu. Baştan sona yalayıp bacaklarımdan uzaklaştı. Eline aldığı aletini okşayıp kadınlığımın girişine dayadı. Bacaklarımı sıkıca tutup beni kendine sertçe çekti. Aleti kadınlığıma girdiğinde nefes alamayacak hale gelmiştim.

"Ahhh." İnlmelerimi dudaklarıyla kesmişti. İçimde sertçe girip çıkarken beni kendine daha çok bastırdı. Aletinin içimde büyüdüğünü hissetmiştim. Birazdan boşalacağını anladığımda ona kendimi ittim. Göğüs ucumu emerken bir eliyle de sertçe okşuyordu. İçimden çıkıp bacaklarımı iyice açarak tekrardan sertçe girdi. Kulağıma eğilip nefesini kulağıma üfledi.

"İçine boşalmamı istemezsen yapmam." Merakla Söylediğı şeyle düşünmeye başladım. Sonrasın da ilaç içersen sorun olmazdı.

"İçime boşal." Atlas başını kaldırıp şaşkınlıkla bana baktı. Bunu söylememi beklemiyordu. Emin olmak istercesine bakarken başımı salladım. Yüzünde bir tebessüm oluştuğunda içimde ileri geri hareket etmeye başladı. Başını boynuma bastırıp küçük öpücükler bıraktı. İçimde hissettiğim doluluk ile gözlerimi kapattım. İçimden çıktığında kadınlığımdan dökülen menilere baktım. Atlas kendini yatağa attığında gözlerini kapattı.

"İlaç çekmecedeyim." Gözleri kapalı konuşmuştu. Çekmecedeyim duran ilacı alıp hemen içtim. Atlas beni kendisine çekip başımı göğsüne yasladı.

"Efsan." İsmimi söylediğinde başımı kaldırıp ona baktım.

"Yarın seni biriyle tanıştıracam. Benim için çok özel biri."

"Kim?" Merakla sorduğum soruyla gülümseyerek saçlarımı okşadı.

"Süpriz." Daha fazla sorgulamadan başımı sallayıp tekrardan göğsüne yattım. Saçlarımı okşarken başıma küçük öpücükler bırakıyordu. Burnuma gelen huzur verici kokusuyla gözlerimi kapatıp kendimi uykuya teslim ettim.

Barlas öfkeyle elindeki bardağı kafasına dikti. Sude sinirli olan adamın yanına ilerleyip elindeki içkisini yudumladı.

"Çabuk sinirleniyorsun." Sude Karşısındaki adamın sinirli haline alayla baktı.

Barlas Sude'nin umursamaz tavrına daha çok sinirlenmişti.

"Sevgilin başka bir kadınla beraber. Sen de onun yanında olmak yerine benim yanımdasın." Sude elindeki içkisini yudumlayarak karşısındaki adamın dibine girip göğsünü okşadı.

Barlas Sude'nin samimi tavırlarına gülümsedi.

"Rahatla biraz. Atlas zaten çok yakında yine benim olacak. O kızıdan sıkılıp yanıma gelecek." Sude kendini Barlas'a bastırırken Barlas gözlerine takılan dekolteye bakıyordu. Sude'nin giydiği dekolteli elbise hareket ettikçe göğüslerini daha çok belli ediyordu.

"Basit bir kadınsın Sude. Atlas'ın o kadına gitmesine şaşırmmamalı." Sude Barlas'ın kucağına oturup kollarını boynuna sardı. Barlas elindeki içkisini yudumladı.

"Bunu söyleyen sen misin? Atlas'ın aldığı nefesi bile kıskanıyorsun. Barlas onun istediği, sahip olduğu herşeyi istiyorsun."

"İstiyorum ve alıyorum da buranın patronu benim. Birisi gidecekse o ben değil Atlas olacak." Sude kahkaha atıp kendisini kucağındaki adama bastırdı.

"O zaman öfkenle değil zekanla hareket et." Barlas merakla Sude'ye baktı.

"Kimin tarafındasın? Atlas'a ihanet mi ediyorsun?" Sude karşısındaki adama gülümsedi.

"Ben güçlü olanın tarafındayım. Ayrıca Atlas'a ihanet eden ben olmayacağım. Bunu yapacak olan zaten kendisinden bile çok güvendiği o kadın olacak." Barlas duyduklarıyla gülümsedi. Sude aldığı içki bardağını ona doğru uzattı.

"İhanetlere." Bardağı kafasına diktiğinde Barlas gülererek içkisini yudumladı.

Sabah yüzüme gelen gün ışığıyla uyanmıştım. Etrafa baktığımda odam da olduğumu farkettim. Yataktan doğrulup yan tarafa baktım. Dün gece Atlas beni buraya getirmişti. Kapının açılmasıyla oraya döndüm. Atlas elindeki tepsiyle kapıda duruyordu.

"Günaydın güzelim." Yanıma gelip alnıma bir öpücük bıraktı tepsiyi bana uzattığında elinden aldım.

"Atlas sen benim için kahvaltı mı hazırladın?" Şaşkınlıkla ona bakarken başını salladı.

"İçimden geldi. Sonuçta dün gece çok yoruldun." Atlas'ın söyledikleriyle utançla koluna vurdum.

"Utandırma ya."

"Utanınca çok tatlı oluyorsun." Atlas kızaran yanaklarımı öpüp yemem için tepsiyi işaret etti. Çatal ile tabaktaki peyniri alıp yemeye başladım. Peynir dolu çatalı Atlas'a uzattığımda ağzını açıp bekledi. Çocuksu tavrına gülümseyip peyniri yedirdim. Atlas çalan telefonunu açıp yataktan kalktı.

"Samet bana toplantıda konuşulanları rapor şeklinde at. Sonrasında mekana uğrayacağım." Telefonu kapatıp bana döndü.

"Güzelim ben seni aşağıda bekliyorum sen hazırlan." Başımı salladığımda Atlas odadan çıktı. Biraz daha kahvaltımı yaptıktan sonra tepsiyi komodine bırakıp yataktan kalktım. Hızla yatağı toplayıp

dolaba ilerledim. İçinden mor bir elbise çıkarıp üzerime geçirdim. Saçlarımı ve makyajımı da yapıp odadan çıktım. Merdivenlerden indiğimde Atlas telefonu ile konuşuyordu.

"Tamam Sude ağlama babanı bulacağım." Yanına ilerlediğimde bana döndü.

"Tamam geldiğimde konuşuruz." Telefonu kapatıp bana yaklaştı. Ellerimi tutup alnıma bir öpücük bıraktı.

"Bir sorun mu var?"

"Hayır güzelim. Hadi gidelim." Birlikte evden çıkıp arabaya ilerledik. Atlas kapımı açtığında gülümseyerek bindim. Kapıyı kapatıp hızla sürücü koltuğuna geçip oturdu. Arabayı vakit kaybetmeden gideceğimiz yere doğru sürdü.

Geldiğimiz eve baktım. Atlas arabadan indiğinde bende peşinden indim. Yanıma geldiğinde elimden tuttu.

"Hadi gidelim." Birlikte eve doğru ilerledik. Kapıda durduğumuzda zile bastı. Kapıyı orta yaşlarında tombul suratlı bir kadın açtı.

"Atlas oğlum hoşgeldin." Atlas karşımdaki kadına sıkıca sarıldı.

"Hoşbuldum valide sultan." Birbirlerinden ayrıldığında karşımdaki kadın bana gülümsedi.

"Sende Hoşgeldin kızım."

"Hoşbuldum efendim." İkimizde içeri girdiğimizde salona ilerledik. Evin içinde huzur vardı. Her yer rengarenk süslerle çevriliydi. Sıcak bir ev yuvası oluşmuştu. Uzun zamandır böyle bir evde olmamıştım.

"Valide sultan Selin odasında mı?"

"Evet oğlum az önce yemek yedi." Atlas başını sallayıp bana döndü. Merakla ona bakıyordum.

"Gel benimle." Birlikte salondan çıkıp karşımızda duran odaya ilerledik. Atlas kapıyı çaldığında içeriden duyulan "GİR!" Sesiyle kapıyı açıp içeri girdi. Yatakta yatan kıza baktım. Beyaz tenli kızıl saçlıydı. Yanağındaki çiller ile oldukça sevimli görünüyordu. Atlas yanına ilerlediğinde kız kollarını açıp gülümsedi.

"Selin'im." Atlas sıkıca sarılıp saçlarını okşadı.

"Seni çok özledim neden gelmedin?" Birbirlerinden ayrıldığında Atlas kızın ellerini öpüp saçlarını okşadı.

"Özür dilerim prensesim. Son zamanlarda herşey çok karıştı. Seni bunlarla yormak istemedim." Merakla karşımdaki ikiliyi izliyordum. Yatakta yatan kızın gözlerinden bir damla yaş düştü.

"Abi. Sen yeterki yanımda ol. Ben herşeyin üstesinden gelirim." Duyduğum "Abi" lafıyla Atlas'a baktım.

"Söz veriyorum. Bundan sonra daha sık yanına geleceğim." Kız neşe içinde gülümsedi. Bakışları beni bulduğunda ona döndüm.

"O kim?" Atlas bana döndüğünde sessizce onu izledim.

"Hayatımda olan çok özel birisi." Gözlerimin içine bakarak söylediğinde yanaklarım kızarmıştı.

"Özel olduğu yanıma getirmen ile anlaşıldı." Atlas gülümseyerek kardeşinin saçlarını okşadı.

"Ben Selin." Kız elini uzattığında ona yaklaşıp gülümseyerek elini tuttum.

"Efsan."

"Gerçekten çok güzelsin. Abim için özel olmana şaşırmmamalıyım."

"Selin." Atlas kardeşine bakarken Selin ile birbirimize bakarak gülümsedik.

"Teşekkür ederim. Ama sen daha güzelsin tıpkı bir melek gibi."

"Sakat bir melek." Selin'in söyledikleriyle yüzümdeki gülüş silindi.

"Selin böyle konuşmayı kes." Atlas sert sesiyle ona bakarken elinden tutup sakın kalmasını söyledim.

"Ama doğrusu bu abi. 5 yıldır bu yatakta yatalığım. Artık iyileşmek benim için imkansız sana da yük oluyorum." Selin gözyaşları içinde konuşurken Atlas hızla onu kendine çekip sıkıca sarıldı.

"Şsst sakın böyle konuşma. Ömrümün sonuna kadar seni kollarımda taşıyım. Gerekirse hastane hastane dolaşır yine de iyileşmen için elimden gelen herşeyi yaparım." Atlas Selin'in yüzünü ellerinin arasına alıp gözlerinin içine baktı.

"Senin bir damla gözyaşın için bütün dünyayı yakarım prensesim. Sen benim annemden kalan tek şeysin." Selin sıkıca Atlas'a sarıldığında gözünden bir damla yaş döküldü. Birbirlerinden ayrıldığında Selin bana dönüp elini uzattı. Hızla elini tuttuğumda diğer eli ile de Atlas'ın elinden tuttu. İkimizin ellerini birbirine kenetleyip elini üzerine koydu.

"Asla ayrılmayın. Ne olursa olsun hep birlikte kalın ve bana bakın." Atlas elimi sıkıca tuttu. Beni kendine çekip saçlarını öptü. Selin kollarını açtığı anda ikimizde ona sıkıca sarıldık.

"Bizden kurtuluşun yok." Atlas'ın söyledikleriyle Selin gülümsedi.

"Abin doğruyu söylüyor Selin. Bundan sonra bizden kurtulmak istesende kurtulamazsın."

"Evlenene kadar." Birbirimizden ayrıldığımızda Atlas sinirle Selin'e baktı.

"Bak sen küçük hanım abin olarak ben hep yanıdayım seni başkasıyla paylaşmam."

"Sen abimsin evleneceğim kişi de benim kocam olacak." Selin'in elinden tutup ona baktım.

"Kesinlikle öyle. Atlas kıskanç olmayı bırak."

"Efsan benim yanımda olman gerekirken hemen taraf değiştiriyorsun." Selin ile el ele tutuşup Atlas'a baktık.

"Kadın dayanışması." İkimizde aynı anda söylediğimizde Selin ile birbirimize bakıp kahkaha attık. Atlas ikimizin yanına gelip alınlarımıza küçük bir öpücük bıraktı.

"Peki hanımlar. Size teslim oluyorum." Selin ile gülümseyerek başımızı salladık.

Günün geri kalanında Selin ile vakit geçirmiştik. Atlas her seferinde kucağına alıp taşırken yüzünde silmediği bir tebessüm vardı. Selin'in yanındayken asla tebessümü eksik etmiyor. Onun istediği herşeyi yapıyordu. Onu kırmamak için verdiği mücadeleyi kendi gözlerimle görmüştüm. Kesinlikle Atlas'ın bu yönü ile ilk defa tanışıyordum. Dışarıda gösterdiği sert acımasız mafya kişiliğini bırakıp Selin'in yanında anlayışlı ve eğlenceli bir abi gibi davranıyordu.

Atlas Selin'in odasından çıktığında yanıma gelip bana sıkıca sarıldı.

"Uyudu mu?"

"Evet." Kokumu içime çekip saçlarımı okşadı.

"Teşekkür ederim Efsan. Selin bugün uzun zamandır hiç olmadığı kadar mutlu oldu. Bu senin sayende." Atlas'tan ayrılıp yanağını okşadım.

"Selin çok şanslı biri Atlas. Senin gibi güçlü bir abisi var. O gerçekten çok özel biri bende bugün daha öncesinde hissetmediğim kadar çok mutlu oldum." Atlas elimi tutup öptü.

"İyiki hayatıma girdin. Seninle tekrardan hayata döndüm." Atlas bana sıkıca sarıldı. Bana güveniyordu ama ona yapacaklarımı bilmiyordu.

Atlas'ın çalan telefonu ile birbirimizden ayrıldık. Benden uzaklaşarak telefonu açıp kulağına götürdü.

"Tamam geliyorum." Hızla telefonu kapatıp kapıya ilerledi. Peşinden ilerleyip evden çıktım.

"Atlas birşey mi oldu?" Atlas bana dönüp yanağıma bir öpücük bıraktı.

"Efsan seni bizim çocuklardan biri eve bıraksın benim acil bir işim çıktı." Atlas Adamlardan birini çağırdı.

"Efsan'ı güvenlice eve götürün."

"Atlas sen nere-"

"Efsan hadi." Atlas konuşmama bile izin vermeden arabaya ilerledi.

Arabasına binip yanımdan hızla uzaklaştı. Arkasından sadece bakakalmıştım. Bu kadar acele nereye gidiyordu? Aklımdaki soru işareti ile arabaya bindim.

Atlas kapıyı hızla vuruyordu. Sude'nin telefonuyla hızla evine gelmişti. Başına birşey geldiğini acilen evine gelmesini söylemişti. Art arda yumruklar atarken kapı açılmıştı. Sude gözyaşları içinde Atlas'a sıkıca sarıldı.

"Sude iyi misin? Neler oldu?" Atlas Merakla sorular sorarken Sude hıçkırarak ağlıyordu.

"A-atlas biri zorla eve girdi. B-beni öldürmeye çalıştı zor kurtuldum." Atlas Sude'yi kendinden uzaklaştırıp eve girdi. Etrafa baktığında her yerin dağınık olduğunu gördü. Sude içeri girdiğinde ona döndü.

"Kimdi? Tanıyor musun?"

"H-hayır tanımıyorum." Sude tekrardan ağlarken Atlas omzuna dokundu.

"Bunu yapanı bulacağım endişelenme bu geceyi burada geçirme." Atlas evden çıkacakken Sude kolundan tutup durdurdu.

"Lütfen bu gece benimle burada kalır mısın?"

"Sude ben burada kalamam."

"Atlas lütfen sadece bu gece yanımda kal. Korkuyorum." Sude yalvarırcasına bakarken Atlas başını salladı. Sude gülümseyerek ona bakıyordu.

"Bu gece gelmeyeceğim. Ev de sorun olursa bana haber verin." Atlas adamlarına komut verip telefonu kapattı.

"Salona geç." Sude içeri girdiğinde Atlas'ta peşinden gitti. Boş olan koltuğa geçip oturduğunda Sude mutfığa ilerledi. Yüzünde gizli bir sırıtış vardı. Gözyaşlarını silip gülümsedi. Bu gece Atlas onunla olacaktı. Hemen dolaptan çıkardığı içki şişesini bardaklara doldurdu. Cebinden çıkardığı ilacı Atlas'ın bardağına koydu. İçkiyi biraz karıştırdıktan sonra eline alıp mutfaktan çıktı. Salona geçtiğinde yüzündeki sırıtışı sildi.

"Al." Atlas ona uzatılan içkiye baktı.

"İçmeyeceğim." Sude yanına oturup ona döndü.

"Sadece biraz da olsun korkumu unutmak için içiyorum. Sende biraz bana yardımcı ol." Atlas Sude'nin uzattığı İçkiyi alıp bir yudum aldı.

"Tamam. Sadece bir kadeh."

"Peki." Atlas içkisinden yudum alırken Sude sinsice gülümseyerek içkisini yudumladı.

Atlas boş olan kadehi masaya koydu. Başında hissettiği ağrı ile elleriyle alnını ovuşturdu. Sude kendinden geçen adama baktı.

"Atlas iyi misin?"

"Başım dönüyor." Atlas yerinden kalktığı anda etraf gözünün önünde dönmeye başlamıştı. Sude hızla koluna girdiğinde düşmekten son anda kurtulmuştu.

"Sanırım yorgunsun." Atlas Sude'ye döndüğünde onu net göremiyordu. Gözleri kapanıyor ayakta durmakta zorlanıyordu. Atlas daha fazla ayakta duramayıp bedenini koltuğa attı. Sude koltukta yarı baygın yatan adama baktı. Atlas gözlerini açık tutmaya çalışsada başaramıyor başındaki yoğun ağrı ile algısını yitiriyordu.

"E-efsan." Gözünün önündeki netlik kaybolduğunda kendini karanlığa bıraktı.

Sude koltukta yatan bedene baktı. Duyduğu isimle sinirle bir nefes aldı. Bu gece o kadının adını dahi duymak istemiyordu. Atlas'ın yüzüne eğilip yanağını okşadı.

"Bu gece benimlesin sevgilim. Seni benden kimse alamayacak." Sude elindeki bardağı masaya bırakıp Atlas'ın gömleğinin düğmelerini teker teker açmaya başladı. Üzerindeki gömleği tamamen çıkarıp çıplak kalmasını sağladı. Pantolonun kemerini de çözüp saçlarını dağınık bir hale getirdi. Boynuna eğilip kırmızı rujuyla bir öpücük bıraktı. Ondan uzaklaşıp Atlas'ın cebinde duran Telefonu alıp hızla kamerayı açtı. Bir kaç fotoğraf çektikten sonra Efsan'a fotoğrafları attı.

***"Atlas benim kollarıma koştu. Artık aramızda üçüncü bir kişi olmaktan vazgeç."* -Sude**

Fotoğrafin altına yazıp yolladı. Mesajın aniden mavi olmasıyla sırtarak telefonu kapatıp koltukta uyuyan bedene döndü. Efsan mesajını görmüştü.

"Artık bizi kimse ayıramayacak sevgilim."

12. Bölüm

Atlas gittikten sonra korumalardan biri beni eve bırakmıştı. Odama çıkıp yatağa oturdum. Selin'in çok sevmiştim. Onu olmayan kız kardeşim yerine koymuştum. Telefonuma gelen mesaj sesiyle cebimden çıkarıp mesajı açtım. Atlas'tan olduğunu görünce mesajı tıkladım.

Gördüğüm manzara ile beynimden vurulmuşa döndüm. Atlas koltukta yarı çıplak yatıyordu. Fotoğrafın altında yazılan mesajı okumaya başladım.

***"Atlas benim kollarıma koştu. Artık aramızda üçüncü bir kişi olmaktan vazgeç."* -Sude**

Mesajı okuduğumda sinirle telefonu avucumda sıktım. Odadan çıkıp hızla merdivenlerden aşağı indim. Dışarı çıktığımda korumalarla konuşan Samet'in yanına ilerledim. Samet beni gördüğünde adamları yanından yolladı.

"Efsan hanım bir sorun mu var?"

"Beni Atlas'ın yanına götür." Samet şaşkınlıkla bana bakıyordu.

"Atlas Bey geldiğinde görüş-"

"Kaçarım. Sen götürmezsen bende tek başıma giderim. Eminim bu onun hoşuna gitmeyecektir." Tehdit dolu sesimle Samet biraz düşünüp başını salladı.

"Peki Efsan hanım arabaya geçin." Hızla arabaya bindiğimde Samet'te sürücü koltuğuna geçip oturdu.

"Nereye gideceksiniz?"

"Sude'nin evine." Samet şaşırılmış bir ifade ile bana bakıp arabayı hızla sürdü.

Araba lüks bir evin önünde durduğunda hızla indim.

"Efsan hanım sakın olun." Samet'te peşimden geldiğinde onu dinlemeden art arda kapıya vurdum.

"ATLAS!" Bağırarak kapıyı yumrukladığımda kapı hızla açılmıştı. Sude kırmızı mini geceliği ile karşımda duruyordu.

"Efsan bizi rahatsız etmeyi ne zaman bırakacaksın?" Sude alayla konuşurken onu önümden çekip içeri girdim.

"Utanmadan izinsiz evime giriyorsun. Belli ki ailen sana terbiye vermemiş." Sude sinirle konuşurken yerde gördüğüm kıyafetlere baktım. Yerdeki iç çamaşırları ve Sude'nin kıyafetleri her yerdeydi. Yavaş adımlarla açık olan kapıya ilerledim. Odanın kapısında durduğumda yatakta uyuyan bedene baktım. Atlas yatakta üstü çıplak bir şekilde yatarken yerde kıyafetleri vardı.

"Kendi gözlerinle gördün işte. Atlas bana ait sen onun için geçici bir hevestin. Senden hevesini alıp sevdiği kadına geri döndü." Sude yanıma geldiğinde ona döndüm.

Elimi kaldırıp yüzüne tokat attım. Parmağımı ona doğrultup öfkeyle konuştum.

"Sakın. Haddini aşma. Yoksa bu sana yapacaklarımın sadece başlangıcı olur." Sude yanağını tutarak bana öfkeyle baktı. Yataktaki adama iğrenerek son kez baktım.

"Şimdi ne yaparsanız yapın." Bakışlarımı ikisinden çekip hızla evi terk ettim.

Dışarı çıktığımda derin bir nefes aldım. Samet yanıma gelip endişeli gözlerle bana baktı.

"İyi misiniz?"

"Beni Sahra'nın yanına götür."

"Atlas Bey buna izin vermez." Sinirle ona dönüp bağırdım.

"Patronunun ne dediği beni zerre ilgilendirmiyor. Sen götürmezsen bende kendim giderim."

"Peki sizi götüreceğim." Samet arabaya ilerlediğinde bende hızla arabaya bindim. Bakışlarımı eve çevirdim. Yakında buradan kurtulacaktım. Sessizce başımı cam'a yaslayıp yolu izledim.

Araba durduğunda hızla indim. Samet'te arabadan inip yanıma geldi. Kapıya ilerleyip zile bastım. Çalan zil ile hızla kapı açılmıştı. Sahra beni görünce şaşkınlıkla kalakaldı.

"E-efsan." Sıkıca ona sarıldım.

"Noldu? İyi misin?" Sahra benden ayrıldığında bakışlarım Samet'e döndü.

"Bıraktığın için teşekkür ederim." Samet başını sallayıp yanımızdan ayrıldı. Sahra Samet'in arkasından bakıp bana döndü.

"İçeri geç." Önümden çekildiğinde içeri girdim. Kapıyı arkamdan kapatıp yanıma geldi. Birlikte salona geçip koltuğa oturduk.

"O kadınla onu bastım." Sahra şaşkınlıkla bana baktı.

"Peki. O ne yaptı?"

"Yatakta uyuyordu. Beni aptal yerine koyup o kadına koşmuş." Sahra elimi tutup gözlerimin içine baktı.

"O adamdan kurtulmasın Efsan."

"Kurtulacağım. Çok yakında kendi elleriyle beni bırakacak. Hatta gitmem için bana yalvaracak." Sahra endişeli gözlerle bana baktı.

"Efsan. Bak sen bu değilsin. Anlıyorum sinir-"

"Bana güven." Sahra'nın elini tutup gülümsedim. Başını sallayıp bana gülümsedi. Geri kalanında ona baştan sona başımdan geçenlerin hepsini anlattım. Atlas ile başlayan ilişkimizi Sude'yi teker teker anlattım. Sahra her seferinde şaşırırken tepkisizce söylediklerimi dinlemişti.

"Efsan sana inanamıyorum. Aklını mı kaçırdın?" Sahra devam edemeyip yüzünü ellerinin arasına aldı. Omzuna dokunduğumda bakışları bana döndü.

"Sahra. Ben pişman değilim. Ondan korkmuyorum artık. Çünkü benim kaybedecek artık bir şeyim yok. Ama onun kaybedeceği çok şeyi var." Sahra korkuyla yerinden kalktı.

"Senin ona ihanet edeceğini öğrendiğinde daha çok delirecek."
Yerimden kalkıp ona yaklaştım.

"Söylesene başka bir çözüm var mı? Onun eli kolu uzun kaçmaya çalışsak hemen bulur. Mardin'e kaçsam yine beni bulacak. Tek çözüm onun benden kendi isteğiyle kurtulmak istemesi."

"Ya sana zarar verirse." Sahra korkuyla konuştu.

"Vermeyecek. Çünkü insan kendi canını yakmak istemez." Cam'a yaklaşıp dışarı izledim.

"Ben onun gözlerine bakınca kendimi gördüm. En değerli varlığına beni kendi elleriyle götürdü."

Sahra sıkıca arkamdan sarıldığında ellerini tuttum.

"Ah be Efsan. Yağmurdan kaçıp doluya yakalanmak bu olsa gerek."
Yüzümde buruk bir gülümseme oldu.

"Babasından sevgi görmeyen her kız çocuğu kendini başka bir cehennemin ateşine atar." Sahra gözyaşları içinde bana bakarken gözümden bir damla yaş yanaklarımdan süzüldü.

"Biliyorum güzelim. Ben ne olursa olsun hep yanıdayım."

"İyiki varsın Sahra sen de olmasaydın sığınacak bir yerim olmayacaktı."

"Sen benim kardeşimsin Efsan. Seni kimsenin üzmesine izin vermem." Sahra elimi tutup gözlerimin içine baktı.

"Gerekirse birlikte bu cehennemden kaçamaz." Birbrimize sıkıca sarıldık.

Atlas gözlerini açtığında başındaki yoğun ağrı ile küfretmişti. Başı çatlayacak derecede ağrıyordu. Sude banyodan çıkıp yatakta uyanmış olan bedene baktı.

"Uyanmışsın sevgilim." Atlas bakışlarını Sude'ye çevirdi. Bornoz giymiş ona gülümsüyordu. Atlas olanları hatırlamaya çalışırken yatakta olduğunu yeni fark etmişti. Hızla yataktan doğrulduğunda üzerine baktı. Üstü çıplaktı. Hızla yataktan kalktığında baksırının tek olduğunu görmüştü.

"Sude neler oluyor?" Atlas sinirle konuşurken Sude yanına gelip kollarını boynuna sardı.

"Hatırlamıyor musun? Az önce yaşananları." Atlas düşünmeye başladığında beyninde sadece bir boşluk vardı. En son buraya gelip içki içmişti gerisi hafızasında yoktu.

"Hatırlamam gereken bir şey mi oldu? En son içki içmiştim gerisi yok." Sude gülümsediğinde Atlas'ın gözlerine baktı.

"Birlikte olduk sevgilim. Sen beni öptün sonrasını da görüyorsun." Atlas duyduklarıyla beyninden vurulmuşa dönmüştü. Sinirle Sude'nin kollarını boynundan çekip onu kendisinden uzaklaştırdı.

"Sikerim böyle işi saçmalama seni öpmedim. Biz birlikte falan olmadık."

"Atlas şu halimizi görmüyor musun? İnkâr edemezsin bana yaklaşan sendin özlediğini beni sevdiğini söyledin." Atlas sinirle yerde duran pantolonunu giydi. Sinirden dişlerini sıkıyordu.

"Bunu yapmış olamam. Efsan'ı aldatmadım. Ben sadece buraya yardım etmek için geldim. Sude ben sana dokunmadım biz birlikte olmadık." Atlas pantolonu giydikten sonra gömleğini yerden alıp üzerine geçirdi. Sude öfkeyle karşısına geçip onu durdurdu.

"Atlas ben senin sevgilinim. Biz kaç defa birlikte olduk. Bunu şimdi kabul etmemeni anla-"

"Çünkü ben Efsan'a aşık oldum." Atlas öfkeyle bağırdığında Sude sinirle yumruğunu sıkı.

"Onu seviyorum o hayatıma girdikten sonra herşey benim için bitti. Seni istemiyorum Sude sana olan aşkım bitti." Atlas odadan hızla ayrıldığında Sude peşinden gitti.

"Efsan bizi gördü." Sude bağırarak konuştuğunda Atlas kapıda hareketsizce kalmıştı. Sude'ye döndüğünde söylediklerini algılamaya çalıştı.

"Ne?"

"Duydun işte. Efsan az önce buraya gelip her şeyi gördü. Sonrasın da çekip gitti. Atlas sen onu düşünüyorsun ama o senden çoktan vazgeçti. Atlas sinirle Sude'ye yaklaştığında Sude korkarak geri geri gitmeye başladı. Atlas Sude'nin bileğinden tutup sinirle ona baktı.

"BANA YALAN SÖYLEME." Sude Karşısındaki adamın gözü dönmüş haline baktı.

"Doğruyu söylüyorum." Barlas dışarıda duyduğu seslerle hızla içeri girdiğinde Atlas ve Sude'nin kavga ettiğini görmüştü. Hızla Atlas'ın yanına ilerleyip kolundan çekerek onu Sude'den uzaklaştırdı.

"Bırak kızıl." Atlas sinirle karşısında duran adama baktı.

"Siktir git. Belanı benden bulma." Atlas öfkeyle konuşurken Barlas kahkaha atmıştı. Sude Barlas'a döndü.

"Belamı senden bulayım abicim. Sen bana istesende birşey yapamazsın." İkisi arasındaki gerginlik artarken Sude ikilinin arasına girip birbirinden ayırdı. Sude Barlas'a kaç göz hareketi yaptığında Barlas uzaklaşmıştı.

"Sude ben seninle yatmadım. Bana gerçeği söyle. İçkime bir şey mi attın?" Sude korkuyla karşısındaki adama baktı.

"Atlas sen delirdin mi? Ben bir şey yapmadım. Sadece içkiyi fazla kaçırdın." Atlas çalan telefonuyla Sude'den uzaklaştı.

"Samet sonra şimdi kon-"

"Patron Efsan hanım. Sahra hanımın evinde." Atlas duyduklarıyla sinirle telefonu elinde sıkıttı.

"Sen ne sikime yarıyorsun Samet. Onun gitmesine nasıl izin verirsin?"

"Kendisini bırakmazsam kendi gideceğini söyledi mecbur kaldım patron."

"Seni de yapacağın işi de sikeyim." Telefonu kapatıp öfkeyle kapıya yumruk attı.

Sude'ye döndüğünde ona parmağını doğrulttu.

"Eğer bana yalan söylüyorsan Sude. Bu şehri terk et. Çünkü gözünün yaşına bile bakmam. Bedelini ağır ödeterim." Atlas evden çıkıp kapıyı sertçe kapatmıştı. Sude korkarak Barlas'a baktı.

"Sude yarına sağ çıkacağını düşünüyor musun? Atlas öğrenirse kimse seni onun elinden kurtaramaz."

"Her şeyi onu geri kazanmak için yapıyorum. Pes etmeyeceğim Atlas gerçekleri asla bilmeyecek."

"Aptalsın Sude. Seni sevmeyen bir adamı zorla elinde tutmaya çalışıyorsun. Ama asıl aptallığın tutmak istediğin kişinin Atlas Akay olmuş olması."

"Ondan nefret ettiğini düşünmüştüm." Barlas Sude'nin karşısına geçip soğuk sesiyle konuştu.

"Düşmanım olması onun gücünü hafife alacağım anlamına gelmez." Atlas yalanını yakın da öğrenecek." Sude sessizce olanları düşünmeye başladı. Atlas'ı onunla birlikte olduğuna inandırmak için çabalamıştı. İlk başta inkar etsede sonrasında aklında şüphe olmasını sağlamıştı.

Atlas arabasına binip arabayı hızla Sahra'nın evine sürdü. Direksiyona art artta yumruklar attı.

Aldatmadım Efsan. Bunu yapmış olamam. Seni yeni kazanmışken kendi ellerimle herşeyi mahvetmiş olamam. Kalbi bunu yaptığını inkar etmiş olsada aklındaki şüphe onu huzursuz ediyordu.

Sahra mutfakta yemek hazırlıyordu. Ben de koltukta oturmuş yaşananları düşünüyordum. Kalbim bu olanlara inanmak istemezken aklım olanları kabul etmemi söylüyordu. Art arda kapının çalınmasıyla korkuyla yerimden kalktım. Sahra'da mutfaktan çıkıp bana baktı. Kapıya ilerlediğinde yanında durdum.

Sahra bana bakarak kapıyı açtığında karşımdaki bedene baktım.

"Senin burada ne işin var?" Sahra sinirle konuşurken Atlas bana bakıyordu.

"Efsan biraz konuşabilir miyiz?"

"Efsan'ın seninle konuşacak birşeyi yok defol." Sahra kapıyı kapatmaya çalışırken Atlas koluyla kapatmasını engellemiştir. Bana yaklaşıp bileğimden tutup dışarı çıkardı.

"Bırak kızıl." Sahra öfkeyle beni çekiştirirken ona döndüm.

"Sahra ben hallederim." Sahra bana emin olmak istercesine bakarken başımı salladım. İçeri girdiğinde Atlas'a döndüm.

"Hangi yüzle buraya gelip karşıma çıkıyorsun?"

"Efsan açıklamama izin ver. Hiçbir şey görüldüğü gibi değil." Sinirle gülmeye başladığımda Atlas bana baktı.

"Daha fazla ne görebilirim. Benden kaçıp koşarak sevgilinin kollarına gittin. Onun yatağında çıplak bir şekilde uyuyordun. Ama pardon ya geceniz hala devam ediyordu ama ben herşeyi mahvettim değil mi?" Atlas beni kendisine çekip gözlerimin içine baktı. Yüzlerimizi birbirine çok yakındı. Ondan uzaklaşmaya çalışsam da beni sıkıca kollarıyla tutmuştu.

"Saçmalamayı kes Efsan. Benim hayatımdaki tek kadın sensin. Ben sadece seni istiyorum seni seviyorum. Bak beni Sude aradı eve yabancı birinin girdiğini ona saldırdığını söyledi benden yardım istedi. Oraya ona yardım etmek için gittim. Sonra tek kalmak istemediğini söyleyince mecbur kaldım. Zaten hemen geri dönecektim. Sonra içki getirdi. Israr edince içmek zorunda kaldım sonrası-" Atlas sustuğunda yüzümde bir tebessüm oluştu. Kendisi bile emin değildi.

"Sonrasını hatırlamıyorsun değil mi? Sana güvenmekle hata yaptım Atlas. Sen hiçbir zaman beni gerçek anlamda sevmedin senin için hep kullanılıp atılacak bir eşya gibiydim değil mi? Canın isteyince kullanılan ama sıkıldıkça atılan bir eşya." Atlas yüzüme dokunmaya çalıştığında ondan uzaklaştım.

"Efsan yemin ederim ki seni aldatmadım. Sikeyim. Kalbimde aklımda sen varken başkasına dokunacak kadar adi biri miyim? En başta sadece seni arzuladım. Ama sonrasında sana aşık oldum kalbine bedenine sana ait olan her şeye aşık oldum. Efsan sen benim yanımdayken bile seni delicesine özlüyorum bunları hissederken sana asla ihanet etmem."

"Her şey bitti." Atlas sessizce bana bakarken soğuk bir yüz ifadesiyle ona baktım.

"Efsan seni aldatmadım bana inanmıyor musun?" Atlas yüzümü ellerinin arasına alıp merakla bakarken ellerini tutup onu kendimden uzaklaştırdım.

"Bu gece bize ait olan herşeyi kendi ellerinle bitirdin. Sen bu hayatta sevgiyi hakketmeyecek bir adamsın Atlas. " Sessizce gözlerimin içine bakarken yanından geçip eve girdim. Kapıyı kapatacakken bakışlarını

üzerimde hissediyordum. Ona daha fazla bakmadan kapıyı yüzüne kapattım.

Sahra yanıma gelip bana sarıldığında ona sıkıca sarıldım.

Neden kalbimde bir sızı vardı?

Atlas kapının dibinde oturup sessizce yeri izledi. "***Sen bu hayatta sevgiyi hakketmeyecek bir adamsın Atlas.***" Efsan'ın söyledikleri zihninde yankılanıyordu. Samet patronunun yerde oturduğunu görünce hızla yanına ilerledi.

"Patron." Atlas başında dikilen Samet'e döndü.

"Hayatımda ilk defa bir kadın tarafından terk edildim. Ve en kötüsü de ben onu kendi canımdan daha çok severken onun benden ölesiye nefret etmesiydi." Samet ilk defa patronunu böyle görmüştü. Normalde duygularını belli etmez her zaman soğuk bir ifade yüzüne takınırdı. Ama bu gece onu ilk defa duygularına esir olmuş bir şekilde görmüştü.

"Aşk böyle birşey Patron. Ansızın içine sızıp sonrasında her hücreni sarıyor. Kurtulmak istedikçe, çırpındıkça da seni içine çekiyor. Ölmem dersin ama ölmekten beter hale gelirsin." Atlas Samet'in söyledikleri ile yüzünde bir tebessüm oluştu.

"Aşk profesörü olduğunu bilmiyordum."

"Sadece aşk'ın ateşinde yanmış herkes acısını iyi bilir." Atlas ayağa kalkıp Samet'in omzunu sıktı.

"Buraya adam yolla. Eve kim giriyor çıkıyor neler oluyor hepsini bana haber versin."

"Tamam patron." Atlas kapılı olan kapıya döndü.

"Geri geleceğim Efsan." Oradan ayrılıp arabaya doğru ilerledi.

"Mekana geçiyoruz." Samet patronunu onayladığında hızla oradan ayrıldılar.

Atlas mekana geldiğinde arabadan inip içeri girdi. Samet'te hızla patronunun arkasından ilerledi. Atlas babasının koltuğunda oturduğunu görünce karşısına dikildi.

"Sonunda gelebildin toplantıya katılmamak ne demek lan?" Cevdet Bey sinirle oğlunun yanına ilerledi.

"Ben olmasam bi boka yaramayacaksın. para benim, ev benim, araba benim ayağın altında olan bütün herşey bana ait benim imkanlarım ile şuan olduğun konumdasın." Atlas babasına bakıp alayla güldü.

"Evet senin imkanların ile buraya geldim. Ama olduğum konum benim sayemde baba. Sen işleri büyütürken ben yönettim." Cevdet Bey öfkeyle oğluna bir tokat attı. Atlas babasının tokatıyla başı yana kaymıştı. Dudağına gelen kan tadıyla gülümsedi.

"Patron." Atlas yanına gelen Samet'i durdurdu.

"Nankör. Ben olmasam dışarıda serseri gibi dolaşacaktın. Aklın neyle meşgulse onu ortadan kaldır. İşlerin başında dur." Cevdet Bey sert

sesiyle oğlunu uyarıp mekandan ayrıldı. Atlas giden babasının arkasından bakarak yumruğunu sıktı.

"Bunu bir başkası yapsa elini kırardım. Ama dua et babamsın." Atlas sinirle konuşurken Samet yanına ilerledi. Cebinden çıkardığı peçeteyi Atlas'a uzattı. Atlas uzatılan peçeteyi alıp dudağına bastırdı. Yerine geçip oturduğunda Samet elindeki taslağı masaya koydu.

"Geçen geceki toplantının taslağı." Atlas taslağı incelerken yüzü sinirle gerildi.

"200.000 karşılığında 100 bin silah mı tahsil edilecek?"

"Barlas Bey'in istediğiyle elimizdeki 100 bin silah karşı tarafa 200.000 para karşılığında verilecekmiş." Atlas sinirle kahkaha atmaya başladı. Bu orospu çocuğu işleri batıracaktı.

"Ve kimse buna itiraz etmedi öyle mi? Sikeyim delirdiniz mi? Para karşılığında silahlarımızı düşmanlara veriyoruz. Her yerde yeterince düşmanlarımız var. Çatışma olduğunda silahlar olmadan ne bok yiyeceksiniz?" Herkes patronunun öfkeli halini sessizce izlerken Samet patronunu daha da sinirlendirecek sözleri söyledi.

"Yarın gece tahsilat yapılacak. Patron imzalar atıldı. Sude hanım sizin adınıza onay verdi." Atlas duyduklarıyla oturduğu koltuktan hızla kalkıp Samet'in yakasına yapıştı.

"Sude kim ki benim yerime onay veriyor? Sen ne boka yarıyorsun benim yerime orada olacaktın." Atlas belinden çıkardığı silahı Samet'e doğrulttu.

"Yarın gece adamlar hazır olsun. Eğer yarın bir aksilik çıkar da o iş olursa seni kendi ellerimle öldürürüm." Samet ona doğrultulan

silahıtan bakışlarını çekmeyip başını salladı. Yarıñ gece Barlas denilen piçin cezasını kendi elleriyle verecekti.

Sabah erken saatlerde uyanmışım. Bütün gece Atlas'ın söylediklerini düşünüp uyuyamamışım. Odayı toplayıp aşağıya indim. Sahra tabakları masaya koyuyordu.

"Günaydın." Sahra bana bakarak gülümsedi.

"Günaydın." Ona aynı şekil karşılık verdim. Cam'a ilerleyip dışarı kontrol ettim. Kapıda ve evin yakınlarında gördüğüm korumalar ile derin bir nefes aldım. Bunu kesin Atlas istemişti.

"Dışarıyı gördün mü?" Sahra'ya döndüğümde bana baktı.

"Görmez olur muyum? Sabah ekmek almak için dışarı çıktım. Biri karşıma çıkıp beni durdurdu. Yok neymiş can güvenliğimiz için yanımızda biri olmalıymış."

"Peki sen ne yaptın?"

"Bizim Allah'tan başka korkumuz yok oğlum dedim. Kasığına tekme attım." Sahra'nın olayı taklit etmeye çalışmasıyla yüzümde engel olamadığım bir gülümseme oldu.

"Sahra sen harbi delisin."

"Onlar da bana bulaşmasın."

"Merak etme bir daha bulaşmaya cesaret edemezler." Sahra ile gülerken çalan zil sesiyle bakışlarım kapıya döndü. Kapıyı açtığımda yüzümdeki tebessüm silindi.

"Efsan." Atlas yorgun bir halde karşımda duruyordu. Dudağında gördüğüm yara ile yüzüne dokundum.

"Dudağına ne oldu?" Endişeyle ona bakarken Atlas yüzündeki elimi tutup öptü.

"Önemli bir şey değil. Sen yarama dokundun ya tüm acılarım geçti." Elimini hızla çekip bakışlarımı ondan çektim.

"Neden geldin?"

"Özledim. Hem de çok özledim Efsan. Uzun zamandır birlikteydik yan yana uyuduk. Birlikte yemek yedik. O evde her yerde seninle anılarım var. Ve ben sensiz ilk defa bir gece geçirdim. Bu benim için ne kadar acı biliyor musun?" Atlas'ın titreyen sesiyle ona döndüm. İlk tanıdığım adamdan çok farklıydı.

"Git artık. Bana bir daha yaklaşma etrafımda olma seninle aynı yerde olmak midemi bulandırıyor. Seni istemiyorum. Bu gece uzun zaman sonra ilk defa huzurlu bir gece geçirdim. O da senin sayende." Bakışlarım ona döndü.

"Bizden vazgeçtin." Atlas'ın titreyen sesiyle tırnaklarımı avucuma geçirdim.

"Ben bizden değil. Senden vazgeçtim." Atlas gözlerimin içine bakıp sadece sustu. Tek kelime bile etmeden hızla yanımdan uzaklaşıp arabasına bindi. Sahra yanıma gelip elimden tuttu.

Atlas akşama doğru mekana geldiğinde hızla Barlas'ın odasına ilerledi. Kapıyı çalmadan içeri girdiğinde Barlas dosyalardan başını kaldırdı.

"Odama bu şekil girme hakkını sana kim veriyor?"

"Sana benim işlerime burnunu sok diyen kimse o veriyor." Barlas yerinden kalkıp karşısına dikildi.

"Toplantıya bile katılmadın. Bense işimin başında olup geleceğimiz için daha iyi teklifler sunuyorum."

"Gelecek için mi? Yoksa beni ortadan kaldırmak için işleri boka çevirmek mi?" Barlas alayla abisine baktı.

"Burada ikimizden birisi fazla." Atlas belinden çıkardığı silahı Barlas'a doğrulttu.

"Haklısın kardeşim. Bencede ikimizden birisi fazla." Atlas adamlarına komut verdikten sonra hepsi mekanı sarmıştı. Samet patronunun yanında onu korurken Barlas ona doğrultulan silahlara baktı.

"Çek tetiği. Tabi onu da gözden çıkarmak istiyorsan." Barlas eliyle işaret ettiğinde Atlas'ın bakışları kapıya döndü.

"ABİ!" Selin tekerlekli sandalyede gözleri ve elleri bağlı bir şekilde duruyordu. Başına doğrultulan silahla Atlas'ın nefesi kesilmişti.

"Canından da vazgeçebilecek misin abi?" Atlas öfkeyle Barlas'a döndü.

"Ne istiyorsun?" Barlas biraz daha yaklaşıp silahı Atlas'ın kalbine doğrulttu.

"Ölmeni istiyorum Atlas Akay."

13. Bölüm

Atlas gözleri bağlı olan kardeşine baktı. Selin küçüklükten beri her zaman karanlıktan korkardı. Şimdi de kardeşi titreyerek etrafına bakıyordu.

"Patron." Samet öfkeyle silahı Barlas'ın alnına dayadı. Atlas hızla Samet'in silahını indirdi.

"Sakın. Selin korkuyor." Samet patronuna dönüp adamları işaret etti.

"Patronunu dinle aslanım sonrasında Bam biri ölebilir." Barlas kahkaha atarak karşısındaki kıza doğru yaklaşmaya başladı.

"Ona yaklaşırsan bedeninde sağlam bir yer bırakmam." Atlas Barlas'ın karşına geçip yüzüne bir yumruk attı. Barlas acı içinde yerde kıvrılırken adamlar hızla Atlas'ın koluna yapıştı. Samet adamları birer birer yere indirirken Atlas etrafını saran adamlara baktı.

Barlas yerinden kalkıp gözleri bağlanmış titreyerek yerinde duran kıza doğru ilerledi. Atlas kardeşinin başındaki namluyu görünce beyninden vurulmuşa dönmüştü.

"DUR!" Atlas korku içinde kardeşine bakarken Barlas kanayan dudağını silip alayla karşısındaki adama baktı.

"Görüyorum ki senin için o kadar da önemli birisi değilmiş abicim. Bana vurmaya cesaret ediyorsan ondan çoktan vazgeçmişsindir."

"Eğer ona zarar verirsen seni kendi ellerimle öldürürüm lan." Atlas öfkeyle kollarını tutan adamlara baktı.

"Sikeyim hepinizi. Bırakın lan orospu çocukları." Atlas karşısında duran adamın kasiğine tekme attı. Arkasında duran adamın ensesinden yakalayarak yere düşürüp yüzüne tekme attı. Ona doğru yaklaşan adamların kasıklarına tekme atıp yüzlerine yumruk attı.

Adamlar yerde kanlar içinde kalırken Atlas koşarak Barlas'ın yakasından tutup yere itti. Bileğini sertçe tutup silahı düşürmesini sağladı.

"Abi." Selin korku içinde bağırırken Atlas Barlas'ı yere itip üzerine çıkarak art art da yüzüne yumruk attı. Atlas başında hissetiği namlu ile yerinde kıpırdamadı. Barlas Ağzındaki kanı yere kusup Atlas'ın yüzüne bir yumruk attı. Atlas yere düşerken Barlas hızla ayağa kalktı. Samet patronuna yaklaşmak isterken iki tane adam başına silah dayamıştı. Diğer adamlara baktığında yerde kıvrandıklarını görünce sinirle yerinde durdu.

"Çıkarın hepsini." Barlas emir verdiğiğinde yerdeki adamlar hızla dışarı çıkarılmıştı.

"Patronu burada bırakmam." Samet öfkeyle konuşurken Barlas alayla gülüp yerdeki silahı alıp Atlas'ın alnına dayadı.

"Ölmesini izlemek istiyorsan buyur kal." Atlas Selin'e elini uzattıp korkutmadan elini tuttu.

"Abi sen misin?"

"Benim." Atlas başındaki silahı umursamadan kardeşinin korkudan titreyen elini sıkıca tutmuştu.

"Onun ölmesini istemiyorsun." Barlas Atlas'ın yüzüne eğildi.

"Sana acıyorum Barlas korkağın tekisin. Karşıma bir dahakine adam gibi tek başına çık. Tabi o zaman seni hayatta bırakırsam." Barlas öfkeyle adamlara emir verdiğinde iki adam Atlas'ın kollarını sıkıca tuttu Barlas'ın ayaklarına eğilmesini sağladı.

"Bak şuan ayaklarıma kapanacak haldesin. Atlas Akay bu egondan vazgeç yoksa canından olacaksın."

"Senin gibi bir piç olmaktansa canımdan olurum daha iyi." Barlas sinirle Atlas'ın karnına tekme attı. Atlas acı içinde kıvranırken sessini bastırmak için dudaklarını ısırıyordu.

"Onu çıkarın." Barlas adamlara Samet'i işaret ettiğinde Samet sinirle ona yaklaşmaya çalıştı. Kollarından sıkıca tutan adamlar buna engel olmuştu.

"Samet git." Atlas ona bakan adamına gitmesini söylerken Samet adamlar tarafından zorla mekandan çıkarılmıştı.

"Abi korkuyorum burası karanlık." Selin ağlayarak konuştuğunda Atlas kardeşine döndü.

"Ben buradayım güzelim. Birazdan evimize gideceğiz. Korkma sakın ben olduğum sürece sana kimse dokunamaz." Barlas karşındaki adamın değişen haline baktı. Atlas öfkeyle Barlas'a döndü.

"Bana istediğini yap. Ama sakın ona dokunmayı aklından geçirme."

"Merak etme sana yapacaklarım onun için yeterince ağır olacak bağlayın." Adamlar Atlas'ı yerden kaldırıp hızla koltuğa oturtup ellerini ayaklarını sıkıca bağlamaya başladılar.

"Abi sana bir şey mi yapacaklar?" Selin etrafına bakarken Atlas karşısındaki adamın elinde tuttuğu demir sopaya baktı.

"Yok güzelim. Biz sadece konuşuyoruz." Atlas sinirle Barlas'a baktığında eline aldığı demir sopaya baktı. Barlas adamlarına Atlas'ın üzerini çıkarmasını işaret ettiğinde iri yapılı adam Atlas'ın üzerindeki gömleği çıkarıp hızla yere attı. Atlas elleri ayakları bağlı bir şekilde koltukta otururken tek dileği Selin'i buradan sağken çıkarmaktı. Barlas Atlas'a yaklaşp elindeki demir sopayı karnına yaklaştırdı.

"Bu hale düşmene üzülüyorum. Koskocaman mafya lideri Atlas Akay. Elleri kolları bağlı bir şekilde savunmasızca karşımda oturuyor." Barlas elindeki demir sopayı Atlas'ın göğsünde dolaştırıyordu.

"Şuan bana yapacağın herşey için eğlen Barlas. Çünkü sana yapacaklarım bunun fragmanı olacak." Barlas karşısındaki adamın ifadesiz yüzüne baktı. Bir insan başına geleceklerden hiç mi korkmazdı? İşte Atlas Akay korkmuyordu. Belkide Barlas abisinin cesaretini kıskanmıştı.

"O zaman eğlence başlasın." Adamlar sıkıca Atlas'ı tutarken Barlas elindeki demir sopayı Atlas'ın karnına vurdu. Atlas acı içinde dişlerini sıkarken Barlas durmadan sertçe sopayı Atlas'ın bedenine geçiriyordu. Atlas'ın göğsünden aşağıya doğru kanlar akarken yara içindeki bedenine baktı. Göğsünden başlayıp kasıklarına doğru akan kana baktı. Bedeni mosmor olmuş her yeri kan gölüne dönmüştü. Çılgınlıklarını bastırmaya çalışırken kardeşine bakmaya devam etmişti.

"Yatırın şunu." Atlas acı içinde kıvranırken adamlar onu koltuğa yatırıp sıkıca omzuna baskı uyguladı. Barlas sopayı bırakıp masada duran bıçağı eline aldı.

"Bıçağı yakın iyice yansın ki daha çok zevk alalım." Barlas alayla konuşurken Adamlardan biri cebinden çıkardığı çakmakla bıçağın sivri ucunu yaktı. Atlas acısını gizlemeye çalışırken yüzünde bir sırıtış oldu.

"Hepsi bu mu? Oysa hayallerim böyle değildi. Korkak olduğunu biliyordum da bu kadar olacağını düşünmedim." Atlas'ın Alaylı tavrına Barlas daha çok sinirlenip elindeki bıçakla ona yaklaştı.

"Ellerimde öleceksin. Hala olayları ciddiye almıyor musun?"

"Emin ol işleri ciddiye alırsam o bıçakla kafanı keser ibreti alem olsun diye mekanlarda sergilerdim. O yüzden şimdi bana istediğini yap çünkü sonrasında çığlıkların kesilene kadar can çekeceksin." Atlas sert sesiyle konuştuğunda Barlas elindeki bıçağı Atlas'ın göğsüne bastırdı. Yanmış bıçak Atlas'ın tenine değdinde nefesi kesilecek hale gelmişti. Bedeni can çekişirken çığlıklarını bastırmakta zorlanıyordu. Atlas ellerini sıkıca yumruk yapmış acısını saklamaya çalışıyordu.

"Boşuna acını saklama deli gibi canının yandığını görüyorum." Atlas acıdan konuşamayacak hale gelirken Barlas Atlas'ın saçından çekip bıçağı boynuna dayadı.

"Şuracıkta öldüreceğim lan seni." Barlas öfkeyle bağırırken Atlas çaktırmadan yerde duran sopaya baktı.

"Hadi ne duruyorsun yapsana piç." Barlas öfkeyle bir yumruk daha yüzüne atmıştı. Atlas Ağzındaki kanı yere tükürüp kahkaha atmaya başladı. Barlas deli gibi gülen adama şaşkınlıkla baktı.

"Bu oyun hiç eğlenceli değil sıkıldım." Atlas bağlı olan ellerini havaya kaldırıp Barlas'ı yakasından çekip koltuğa yatırdı. Elinde duran bıçakla hızla ellerindeki ve ayaklarındaki ipi çözüp üzerine

gelen adamın karnına bıçağı sapladı. Yerde duran sopayı alarak üzerine gelen Adamlara vurdu. Adamlar yerde kıvrılırken bıçağı Barlas'ın boynuna dayadı.

"Hadi sıkıyorsa gelin. Gözümü kırpmam kafasını keser elinize veririm." Adamlar geriye çekildiğinde Barlas ondan uzaklaşmaya çalışıyordu. Atlas kollarıyla boynuna baskı yaptı. Barlas boynundaki baskıdan kurtulmaya çalışırken Atlas bıçağı Barlas'ın bacağına sapladı. Acı içinde yere düşen bedenle adamlar üzerine geldi.

Adamların ikisinde kasığına tekme atıp elindeki bıçakla kafalarını kesti. Kalan diğer adamlar hepsi birden Atlas'ın üzerine atladıklarında Atlas yere düştü. Üzerindeki adamdan kurtulmaya çalışırken Selin'in ağlayışını duydu. İçindeki öfkeyi durduramazken Adamların yüzüne bıçağı acımasızca sapladı. Yüzleri kan içinde kalan adamlar kıvrılırken Atlas yerden kalkıp hızla Selin'in yanına ilerledi. Gözleri bağlı olan kardeşinin yüzündeki bezi çıkarıp yere attı. Selin korku içinde abisinin bedenine baktı.

"A-abi." Selin gözyaşları içinde abisine bakarken Atlas arkasından yaklaşan adamdan habersizdi. Adam elindeki sopayla Atlas'a vurdu.

"ABİ!" Selin çığlıklar içinde bağırırken Atlas yere düşmüştü. Başından akan kanlar yere damlarken kendini soğuk zemine bıraktı. Başındaki sıcaklığı hissediyordu. Beynindeki sesler gittikçe artarken Selin'in çığlıkları gittikçe azalıyordu. Selin abisinin elinden sıkıca tutarken Atlas kendini karanlığa bıraktı.

Kalbimde hissettiğim garip hisle salonda dönüp dolaşıyordum. Kalbim hızla çarpıyor nefesim kesiliyordu. İçimde kötü bir his vardı. Sahra elimden tutup beni durdurdu.

"Efsan biraz sakinleş."

"Sahra içimde çok kötü bir his var."

"Efsan sadece olaylar seni çok fazla yıprattı. Bu yaşananlardan dolayı böyle hissetmen normal ama kötü bir şey olduğu yok." Sahra sakin olmamı söylerken dışarıda duyduğum seslerle hızla ondan uzaklaşıp kapıyı açtım.

"Efsan hanımın haberi olmayacak abi. Merak etme." Arkası dönük telefonla konuşan adamın söyledikleriyle hızla yanına ilerledim.

"Neyden haberim olmayacak?" Adam şaşkınlıkla bana baktı.

"Önemli bir-" adamın elindeki telefonu alıp kulağıma götürdüm.

"Benden ne saklıyorsunuz?" Sinirle sorduğum soruyla karşı tarafta sessizlik oluşmuştu.

"Bana cevap ver."

"Patronu zorla mekanda tutuyorlar." Nasıl zorla tutuyorlardı? İçimde hissettiğim kötü hissin sebebi belli olmuştu.

"Beni ona götürün."

"Saçmalama orası tehlikeli." Sahra sinirle konuşurken ondan uzaklaştım.

"Sahra burada kalıp bekleyemem."

"Niye hala onu düşünüyorsun? O sana ihanet ederken seni düşünmedi. Sen niye düşünüyorsun?" Sahra öfkeyle bağırarak konuşmuştu.

"Çünkü onun iyi olup olmadığını merak ediyorum. Ve öğrenene kadar içim rahat etmeyecek."

"Beni ona götürün." Adama baktığımda başını sallayıp arabaya ilerledi. Peşinden arabaya ilerlerken Sahra beni durdurdu.

"Bende geliyorum. Oraya yalnız gitmene izin veremem." Sahra elimden tuttuğunda yüzüne gülümsedim. İkimizde arabaya bindik. Tek istediğim bir an önce onun yanında olmaktı.

Mekanın olduğu yere geldiğimizde Sahra ile hemen arabadan indik. Mekanın kapısında duran adamlar önümüze geçti.

"Önümüzden çekilin." Sahra sinirle adamlara baktı.

"Girmeniz yasak." Sahra adamın kasığına tekme attığında ona şaşkınlıkla baktım. Bana dönüp kaşını çattı.

"Bunu yapmam gerekiyordu üzgünüm." Diğer adam elini kaldırdığında Samet adamın elini tutup bükmişti. Bakışlarım ona döndü. Yüzü gözü kan içinde üstü başı dağılmıştı. Onu bile bu hale getirdilerse Atlas'a kim bilir neler yapmışlardı?

"Atlas nerede?" Samet'e baktım. Sahra elimi sıkıca tutarken Samet başını yere eğdi.

"Patronu içeride tutuyorlar. Beni de bırakmadılar. İçeri giremedim. Bütün adamlarımız kötü durumda." Samet'in yanından hızla geçip içeri girdim. Sahra'nın seslenmelerini duymamazlıktan gelerek mekanın ortasında bağırmaya başladım.

"ATLAS!"

"Efsan abla." Selin'in sesiyle köşede duran masaya bakışlarımı çevirdim. Orada durmuş gözyaşları içinde bana bakıyordu. Koşarak yanına gidip ona sıkıca sarıldım.

"Selin senin burada ne işin var?"

"Beni zorla buraya getirdiler. Abim iyi değil. Ona eziyet ettiler." Selin hıçkırarak ağlarken bedenim titremiştir.

"Nerede?" Selin titreyen elleri ile karşı tarafta duran odayı işaret etti. Oraya ilerlediğimde kapıyı hızla açtım.

Gördüğüm manzara ile yerimde kalakaldım. Bedenim deli gibi titrerken nefes almakta zorlanıyordum.

"Atlas." Karşımda asılı olan bedene baktım. Yüzü gözü kan içinde bedeninde oluk oluk kan akıyordu. Elleri bağlı şekilde karşımda asılı duruyordu.

Koşarak yanına gidip beline sarıldım.

"Atlas yalvarırım ölme." Gözyaşları içinde ona sıkıca sarıldım.

"SAMET SAHRA BURAYA GELİN." Bağırarak kapıya döndüğümde içeri giren Samet'e baktım. Gözlerindeki şaşkınlığı fark etmiştim. Sahra'da içeri girdiğinde bana baktı.

"Aman Allah'ım ona ne olmuş?" Sahra korku dolu sesiyle konuşurken bedenimin titremesine engel olamıyordum. Samet yanıma gelip Atlas'ın ellerini çözmeye başladı. Atlas'a sıkıca sarılırken Samet onu çözüp yere yatırdı. Nabzını kontrol ettiği anda korku içinde ona baktım.

"Yaşıyor. Ama acele etmemiz gerek."

"Hemen onu buradan çıkaralım." Samet Atlas'ın koluna girdiğinde bende diğer koluna girdim. Sahra'da yanımıza gelip yardım ettiği anda dışarı çıktık. Karşımızda duran yaralı bacağı ile koltuğunda oturmuş sigarasını içen Barlas'a baktım.

"Ooo burada kimleri görüyorum. Efsan hanım kurtulmak istediği adamı bugün kendi elleriyle kurtarıyor." Barlas karşımda durup alayla konuşurken ona baktım.

"O zamanlar Atlas'tan kaçmanın mantıklı olacağını düşünmüştüm. Ama bugün asıl senin gibi bir adama güvenmenin aptallık olduğunu anladım. Önümüzden çekil."

"Atlas seni hakketmiyor Efsan. Seni zorla yanında tutup belkide türlü türlü işkenceler yapan bir adama güvenip yanında olman çok yanlış."

"Senin gibi bir adamın bunu söylemesi çok komik. Yıllarca abisinin gölgesinde kalıp onun arkasından liderlik taslamaya çalışan bir adamın bugün belkide iğrenç planlarla abisini tuzağa düşürerek ona yalnızken saldırması senin aslında ne kadar aciz ve korkak bir adam olduğunu gösterir Barlas. Atlas gibi asla olamayacaksın. Çünkü onun yanında ben olacağım her zaman her anında onun arkasında olacağım

sende her zaman birinin gölgesinde kalmaya devam edeceksin." Atlas yarı açık gözleriyle bana bakarken bakışlarımı ona çevirdim.

Samet adamlara emir verdiğinde adamlar Selin'i hızla mekandan çıkarıp evine götürdü.

Daha fazla beklemeden hızla oradan ayrıldık. Samet arabayı açtığı anda dikkatlice Atlas'ı arabaya bindirdik. Arka koltuğa geçip oturunca Atlas'ın başını dizlerime yatırdım. Sahra'da Samet'in yanına oturdu.

"Bizim eve götürelim." Sahra'nın söyledikleri ile ona aynadan baktım.

"Çünkü evine götürürsek daha kendine gelemeden öldürülür." Sahra Samet'e döndü.

"Patronu ben korurum ayrıca evin etrafında binlerce koruma var kimse ona dokunamaz." Samet arabayı sürdüğünde Sahra alayla güldü.

"Bugün adamı zorla mekanda tutup bu hale getirdiler. Hem de onca koruma varken şimdi bu kadar kendini savunamayacak haldeyken sizin onu koruması çok zor." Sahra'nın söyledikleri mantıklıydı. Atlas iyi olsaydı Kendini korurdu. Ama bu durumdayken kendini koruyamazdı.

"Sahra haklı iyileşene kadar ona ben bakacağım. " Sahra ve Samet başını onaylayarak salladı. Yüzümde hissettiğim el ile bakışlarımı dizimde yatan Atlas'a çevirdim. Yarı uyanık bir halde bana bakıyordu. Kanlı elleri yüzümü okşarken saçlarını okşadım.

"E-efsan gelmişsin."

"Merak etme iyi olacaksın." Atlas elini uzattığında sıkıca elini tuttum. Gözleri tekrardan kapandığında korku içinde ona baktım.

"Daha hızlı sür." Samet aynadan bana bakıp daha da hızlandı.

Eve geldiğimizde Samet ve Sahra arabadan inip kapıyı açtı. Yavaşça Atlas'ı arabadan indirip eve doğru ilerledik. Sahra hızla kapıyı açıp içeri girdi. Samet Atlas'ın koluna girdiğinde bende diğer koluna girip içeri dikkatle taşındık.

"Benim odama götürelim." Samet ve Sahra bana baktığında ikiside onaylayıp benim odama doğru ilerlediler. İçeri girdiğimizde Sahra yatağı açtı. Atlas'ı yavaşça yatağa yatırdık.

"Ben hemen bir doktor getireceğim." Samet hızla evden çıktığında Sahra bana döndü.

"Bende çorba falan hazırlayacağım. İyi olduğunda içer."

"Teşekkür ederim." Sahra odadan çıktığında Atlas'a döndüm. Kanlı gömleğini üzerinden çıkardığımda bedeninde gördüğüm yaralarla kalbimde bir sızı oluşmuştu. Her yeri yara bere içindeydi.

Üzerindeki kirlileri çıkarıp doktorun gelmesini beklemeye başladım.

"Çok fazla kan kaybetmiş açıkçası hayatta kalması bile mucize ben gerekli tedavileri yaptım. Ama en yakın zamanda hastaneye kontrole gelmesi şart. Yaraların iyileşmesi için ilaçlarını aksatmadan kullanması ve sağlıklı beslenmesi gerekiyor. Bol Bol istiharat da etmeli gerekmedikçe yataktan kalkmamalı." Doktorun talimatlarını dikkatlice dinledim.

"Tekrardan geçmiş olsun."

"Teşekkür ederim."

"Ben sizi geçireyim." Samet Doktoru kapıya kadar eşlik etti. Atlas kolundaki serum ile yatakta uyuyordu. Sahra yanına gelip omzumu sıktı.

"Bak şimdi daha iyi. Yakında eskisi gibi sağlığına kavuşacak Efsan. Kendini heba ettin. Çok yoruldun sende biraz dinlen."

"Sen uyu ben Atlas'ın yanında kalacağım."

"Peki birşey olursa hemen yan odadayım." Ona gülümseyerek başımı salladım. Sahra odadan çıktığında yatağın başında oturdum.

Elini tutup ellerimin arasına aldım. Bileklerindeki izlerin üzerine dokunup okşadım.

"Efsan." Atlas'ın sesiyle bakışlarımı ona çevirdim.

"Atlas ağrın mı var?" Endişeli halime tebessüm etti.

"Sen yanımda olacaksan ben hep bö-"

"Sus böyle konuşma." Sinirle ona baktım. Atlas ellerimin arasındaki eline baktı. Elimini ondan çekecekken sıkıca tuttu.

"Özledim."

"Yorma kendini dinlen."

"Ahh." Atlas'ın acı dolu inlemesiyle yüzüne yaklaştım.

"Noldu? Bir yerin mi ağrıyor?" Atlas yüzümü ellerinin arasına alıp gözlerimin içine baktı.

"Benim için kendini tehlikeye attın." Atlas hatırladığı şey ile endişeyle bana baktı.

"Selin o nerede?" Atlas hızla yataktan kalkmaya çalışırken omzundan tutup yatağa yatırdım.

"Evinde merak etme. Selin iyi durumda." Atlas emin olmak istercesine bana baktı.

"Yemin ederim." Başını sallayıp tekrardan yattı.

"Geç oldu uyu artık."

"Bu gece başında bekleyeceğim. Sonuçta çok kötü yaralandın."

"Ben başımın çaresine bakarım."

"Bu gece olanları gördük." Atlas bana sessizce bakarken yataktan kalkıp Koltuğa geçip oturdum.

Atlas'a bakışlarımı çevirince çoktan uyuduğunu fark ettim. Yanına gidip üzerindeki yorganı iyice bedenine sardım. Koltuğa geçip oturdum. Gözlerim yavaştan kapanmaya başladığında kendimi uykuya teslim ettim.

Sabah erken saatlerde uyanmıştım. Atlas'ın yanına ilerledim. Alnının ter içinde olduğunu görünce elimi alnına koydum. Ateşler içinde yanıyordu.

"Atlas uyan hadi yanıyorsun." Atlas gözlerini açıp bana baktı. Titriyordu üzerindeki yorganı kaldırdım. Ter içinde kalmıştı.

"Ilık bir duş alman gerekiyor. Ateşin çok yüksek."

"İyiym ben."

"Evet o kadar iyisinki ateşler içinde yanıyorsun." Atlas'ın kolundan tutup yataktan kaldırdım. Zar zor ayakta dururken kolunun altına girdim. Bakışlarını üzerimde hissederken banyoya doğru ilerledim. İçeri girdiğimizde suyu açıp Atlas'a döndüm. Üzerindeki tişörtü çıkarıp ona baktım. Baygın bakışlarla bana bakarken kolundan tutup suyun altına çektim. Atlas geri çekilmek istesede kolundan tutup gitmesini engelledim.

"Atlas ateşinin düşmesi gerek."

"Beni sen öldüreceksin çok soğuk." Atlas sinirle konuştuğunda ona baktım.

"Soğuk sudan kimse ölmez." Atlas ıslak saçlarını karıştırırken adem elmasından göğsüne doğru ilerleyen su damlacıklarını izledim.

Bakışları bana döndüğünde yüzlerimiz birbirine yakındı. Atlas beni suyun altına çektiğinde sinirle ona baktım.

"Atlas bırak beni ıslanıyorum." Bileğimden tutup suyun altında kalmamı sağladı.

"Bana yaparken iyiydi." Atlas'tan uzaklaşmaya çalışırken ayağımın kaymasıyla korkuyla çığlık attım. Atlas beni kendine çektiğinde ikimizde dengemizi kaybedip yere düştük. Dudaklarımda hissettiğim baskı ile gözlerim şokla açıldı. Atlas'ta şaşkınlıkla bana bakmıştı.

Kapının açılmasıyla ikimizinde bakışları oraya döndü. Sahra ve Samet bize bakarken panikle Atlas'ın üstünden kalktım.

"Ahhh." Atlas'ın acı dolu inlemesiyle yaralı olduğunu hatırlayınca hızla koluna girip kaldırdım. Samet'te yanıma gelip Atlas'ın koluna girdi.

"Biz yanlış zamanda geldik sanırım. Ses duyunca bizde kötü birşey oldu sandık meğersem başka şey-"

"Sahra." Ona seslenmemle ağzını kapattı. Suyu kapatıp banyodan çıkarak odaya ilerledik. Atlas'ı yatağa yatırıp üzerini örttüm.

"Patron iyi misin?"

"İyiyim Samet." Atlas bana bakarken utançla bakışlarımı ondan çektim.

"ATLAS." Sude'nin sesiyle hepimizin bakışları kapıya döndü.

"Sana anlatmam gereken bir şeyler var." Sude'nin sözleri odaya bomba gibi düşmüştü.

14. Bölüm

Sude odaya girdiğinde bakışları bana döndü. Sahra bana sakın olmamı söylerken içimden güçlü olmam gerektiğini kendime tembihledim.

"Senin ne işin var?" Atlas'a bakışlarımı çevirdiğimde Sude'ye sinirle baktığını gördüm.

"Atlas ikimiz için çok önemli lütfen beni dinle."

"Sude defol git. Seni dinlemek istemiyorum." Atlas bakışlarını bana çevirdiğinde kapıya ilerledim.

"Efsan dur." Atlas'ın sesiyle ona döndüm.

"Yalnız konuşsanız daha iyi."

"Benim senden gizlim saklım yok. Ben seni aldatmadım." Atlas bakışlarını Sude'ye çevirdi.

"Çünkü Sude benim için çoktan bitti." Sude'ye döndüğümde sinirle bana bakıyordu.

"Benden vazgeçsen bile bebeğimizden vazgeçemezsin Atlas. Hamileyim." Sude'nin söyledikleriyle bedenim kaskatı kesildi. Nefes alışverişlerim düzensizleşirken Sahra yanıma gelip elimden tuttu. Atlas'a döndüğümde şok olmuş bir şekilde bana baktı.

"Bu asla olamaz. Ben seninle yatmadım." Atlas yerinden kalkıp güçlükle ayakta durdu. Samet Atlas'ın koluna girip sakın olmasını söyledi.

"İstediyin kadar inkar et. Ben Hamileyim sende bebeğimizi kabul ed-"

"Tamam." Atlas gözlerimin içine baktı. Sadece tamam mı demişti? Az önce inkar eden adam ne çabuk kabullenmişti.

"Ne?" Sude merakla Atlas'a bakarken Atlas Sude'nin karşısında durdu.

"Karnındaki çocuk benimse onun için dünyayı karşıma alır. Güzel bir hayat yaşaması için herşeyi yaparım." Sude heyecanla Atlas'a bakarken Atlas bana yaklaşp karşımda durdu.

"Ama o çocuk benden değilse işte o zaman sana bu dünyayı dar ederim Sude." Atlas soğuk bir ifadeyle Sude'ye baktığında olanları anlamaya çalıştım.

"T-tabii senden çocuk başka kimden olacak." Sude gerginlikle ellerini yumruk yaparken onu inceledim. Neden stresli görünüyordu? Kendinden emin olsaydı rahat olmaz mıydı?

"Samet seni eve bıraksın." Atlas Samet'e bakarken Sude araya girdi.

"Yok ben alışveriş falan yapacağım. Seni görmeye gelmişim. Daha iyi misin?"

"İyi." Atlas ifaedesice Sude'ye bakarken Sude gerginlikle gülümsedi.

"Ben gideyim artık. Yine seni ziyarete gelirim." Sude odadan çıktığında Sahra'da arkasından çıktı. Atlas'ın yanından geçecekken elimden tutup beni durdurdu.

"Bana inanmadığın için pişman olacaksın Efsan. Çünkü ben gerçekleri açığa çıkaracağım sende bunu kendi gözlerinle göreceksin." Atlas'a baktığımda gözlerindeki kendinden emin tavrına baktım.

"Ben pişman olurum Atlas. Emin ol bunu da çok isterim aksi takdirde yaşananlardan dolayı kendimden nefret edeceğim." Atlas'ın konuşmasına izin vermeden hızla odadan çıktım.

Atlas derin bir nefes alıp koltukta oturdu. Samet patronun yanına gelip karşısında durdu.

"Patron dinlenmen gerekiyor. Yaralısın."

"Samet sence ben dinlenecek halde miyim? O Piç yaptıklarının bize yaşattıklarının bedelini ödeyecek."

"Haklısın patron." Atlas cebinden çıkardığı ses kayıt cihazını Samet'e uzattı.

"Bunu Sude'nin evinde bir yere sakla. Kimsenin göremeyeceği bir yerde olsun. Sude'ye zerre güvenmiyorum. O gece onunla yatmadığıma eminim ama Efsan'ın da inanmasını istiyorum." Samet elindeki cihazı inceleyip patronunu dikkatlice dinledi.

"Patron peki bu cihaz ne işe yarayacak?"

"Aptal insanların en büyük hatası ne biliyor musun?" Atlas Samet'e baktığında Samet başını hayır anlamında salladı.

"Planını her zaman birine anlatmasıdır. Ona güvenir ve herşeyi anlatır. Çünkü yalnız kalınca o düşünceler beynini kemirip hata yapmasını sağlar. Ama en büyük hatalarının bunu birine anlatmak olduğunu anlamazlar."

Atlas yüzündeki sırıtişla başını koltuğa yasladı.

"Beni yenmek istiyorlar. Ama benim herşeyden haberim olduğunu anlamayacak kadar aptallar." Samet patronunun söyledikleriyle şaşkınlıkla ona baktı. Kesinlikle dışarıdan soğuk ve tepkisiz duruyordu. Ama içten içe kimsenin haberi olmadan plan yapmaya devam ediyordu.

"Merak etme Patron. Bu gece cihazı eve yerleştireceğim."

"Malzemeler hazır mı?"

"Söylediğin gibi hazırda bekliyor patron."

"Barlas bey için beklesin Çünkü kırmadığım kemikleri parçalara ayırmadığım bir yeri kalmayacak. Ona cehennemden ta kendisi olacağım." Samet patronunun hırsını görünce korkmuştu. Çünkü hırs insana herşeyi yaptırırdı.

"Şimdi işlerin başında dur. Dinleneceğim." Samet patronunun kolundan tutup yatağa yatırdı. Odadan çıkarken Atlas başını yastığa koyup kendini uykuya teslim etti.

Salonda oturmuş olanları düşünüyordum. Sude hamile olduğunu söylemiş Atlas ise garip bir şekilde bunu kabullenmişti. Samet odadan çıktığında ona döndüm. Elinde bir şey saklıyordu.

"Benim işlerin başında olmam gerekiyor. Patron birşey isterse ben hemen gelirim."

"Sametciik hayrola ne bu acele?" Sahra Samet'in karşısına geçip gözlerinin içine baktı.

"Patron işlerin başında durmam gerektiğini söyledi." Sahra sorgularcasına Samet'e bakarken onları izledim.

"Yalan söylemiyorsun değil mi?" Sahra Samet'in yüzüne eğilip gözlerinin içine baktı. Samet panikle öksürürken Sahra fazla yakın olduğunu farkedince panikle geri çekildi. Samet hızla bize bakıp evden çıktı. Sahra'nın yanına ilerlediğimde yüzünün kıpkırmızı olduğunu görünce tebessüm ettim.

"Sahra yoksa Samet'ten hoşlanıyor musun?"

"Ne? Saçmalama ondan ne diye hoşlanacaktımışım. Hem öyle bir şey olamaz olmasın da bak sen aşık oldun da ne oldu?" Sahra'nın söyledikleri ile yüzümde buruk bir gülümseme oldu. Sahra panikle söylediklerini düzeltmeye çalıştı.

"Efsan ben çok özür dilerim. Boş boğazlık ettim. Öyle demek istemedim."

"Sorun değil. Sen haklıydın ben dinlemedim başıma gelenleri hakkettim."

"Saçmalama kızım. O pislik Sude seni deli gibi kıskanıyor. Buraya da seni üzme için geldiğine eminim."

"Ama başardı." Koltuğa geçip oturdum. Sahra'da yanıma gelip omzuma dokundu.

"Hayır o seni asla üzemez. Sen çok güçlüsün Efsan o ikisinin seni üzmesine asla izin verme." Başımı salladığımda Sude sıkıca bana sarıldı.

Sahra ev için birkaç parça eşya almaya gitmişti. Elimdeki tepsi ile kapalı olan kapının önünde durdum.

Hadi Efsan ona bakacağına dair söz verdin bunu yapmalısın. Cesaretimi toplayıp kapıyı açtım. İçeri girdiğimde Atlas yatakta yoktu. Etrafa baktığımda banyodan gelen seslerle tepsiyi komodine bıraktım. Atlas banyodan çıktığında bana baktı.

"Çorba getirdim. Birazdan da ilaçlarını veririm." Atlas dışında odadaki her yere bakışlarımı çevirdim. Atlas bana yaklaşıp çenemi tutarak kendisine çevirdi.

"Efsan gerçekleri öğrenince ne yapacaksın?"

"Nasıl yani?" Sorduğu soruyu anlamazken merakla ona baktım.

"Benim seni aldatmadığım o bebeğin benden olmadığını öğrendiğinde ne yapacaksın? Çünkü bir daha istesende seni bırakmayacağım."

"Bunların olacağına çok eminsin Atlas."

"Çünkü kendimi tanıyorum. Birlikte olduğum bir kadına karşı hissettiklerimi ona olan duygularımı kalbimin kimin için attığını kimi deli gibi istediğimi biliyorum. Efsan senden sonra beni hiçbir kadın heyecanlandırmadı." Atlas kollarıyla belimi sarıp nefesini yüzüme üfledi.

"Hiçbir kadının dokunuşundan delicesine haz almadım. Bırak bir kadından etkilenmeyi ilişki içinde olduğum hiçbir kadın için heyecanlanmadım." Beni kendine çektiğinde bedenlerimiz birbirine yapışmıştı. Ondaki uzaklaşmaya çalışsam da kolları sıkıca belimi sarmıştı. Boynuma eğilip nefesini üfledi.

"Atlas yapma." Sıcak nefesini boynumda hissettiğimde titremiştim.

"Sikeyim orada acı çekerken bile aklımda sen vardın Efsan. Aklım bedenim seni isterken nasıl ihanet ettiğimi düşünürsün?" Atlas yüzüme eğildiğinde ona baktım. Gerçekten doğruyu mu söylüyordu yoksa oyun mu oynuyordu?

"Sana inanmamı sağla." Hevesle ona baktığımda Atlas başını sallayıp dudaklarına eğildi.

"Bana inandığın zaman şuan yaşadıklarımızın bir bedeli olacak ve sen o zaman başına geleceklerden kurtulamayacaksın. Çünkü seninle ayrı kaldığım her saniye için sabahlara kadar seninle delicesine sevişeceğim." Atlas benden uzaklaştığında şaşkınlıkla ağzım açık kalmıştı. Kendine çok güveniyordu. Benden uzaklaşıp yatağa oturdu. Tepsiyi kucağına alıp çorbasını bana bakarak içmeye başladı.

Ona daha fazla bakmadan doktorun verdiği ilaçları hazırlamaya başladım. Atlas çorbasını içtikten sonra yataкта uzandı. Ona yaklaşım yatağın köşesinde oturdum. Elimdeki ilaçları ona uzattığımda yataktan doğrulup ilaçları içmeye başladı.

"Yaraların ağrıyor mu?"

"Daha kötüsünü yaşadım."

"Bunlar hafife alınacak gibi değil Atlas." İlaçları kenara bırakıp bana baktı.

"Emin ol senin bana inanmaman çok daha acı verici Efsan. Unutma bu hayatta birine zarar vermek istiyorsan fiziksel değil ruhsal darbe vuracaksın. Çünkü kalpteki yara asla kapanmaz." Odada sessizlik

oluşurken ona daha fazla bakmadan yerimden kalktım. Arkamı dönüp kapıya ilerleyecekken Atlas'ın sesiyle yerimde durdum.

"Şimdiden hazırlan. Seni çok yorucu geceler bekliyor." İma ettiği şeyi anlayınca ona bakmadan odadan hızla çıktım. Kapıyı kapattığımda elimi kalbime götürdüm. Neden içimi delip geçecekmiş gibi hızla atıyordu? Cevabını bilsemde bunu kendime itiraf edememiştim. Oradan hızla uzaklaşıp kendimi mutfığa attım. Sahra yokken yemek yapmaya başladım. Belkide düşüncelerimden uzaklaşmak için bir bahaneydi.

Sude eve geldiğinde panikle telefonunu çıkarıp Barlas'ı aradı.

"İşim var Sude." Barlas Sude'yi geçiştirirken Sude sinirle konuştu.

"Hamileyim."

"Tebrikler." Barlas'ın umursamaz tavrıyla öfkeyle telefonu elinde sıkıttı.

"Senden hamileyim." Barlas duyduklarıyla sinirle küfretti.

"Atlas'tan hamilesindir. Biz sadece bir kez ilişkiye girdik. Benden önce Atlas ile kaç kez yattın."

"Seninle ilişkiye girdikten sonra hamile olduğumu öğrendim. Atlas ile uzun zamandır beraber bile değiliz."

"O zaman bebeği aldır." Sude telefondaki adamın umursamaz tavrına hayretler içinde kaldı.

"Ne? Asla o benim bebeğim. Barlas çocuğun senden olduğunu söylemedim. Atlas çocuğun kendisine ait olduğunu sanıyor." Sude Barlas'a olanları anlatırken vazonun arkasında duran kayıt cihazının sesini kaydettiğinden habersizdi.

"Tamam öyle bilsin. Sonrasını bana bırak sakın kimseye birşey söyleme. Yoksa Atlas'a kalmadan seni ben öldürürüm Sude." Kapanan telefon ile öfkeyle Sude koltuğa geçip oturdu.

"Atlas gerçekleri öğrenirse. İkimizde biterdik."

Sahra ile yemekleri yedikten sonra bulaşıkları yıkamaya başladık. Günün geri kalanında Atlas ile yan yana gelmemek için çabalamıştım. Aslında söyledikleri beynimde yankılanıyor. Garip bir şekilde hissetmeme neden oluyordu. Odanın kapısı açıldığında bakışlarımı oraya çevirdim. Atlas üstünü giyinmiş hazır bir şekilde odadan çıkmıştı yanına gidip ona baktım.

"Atlas dinlenmen gerekiyor."

"İyiyyim artık işlerin başına dönmem gerek."

"Ama bu hal-" Zilin çalmasıyla lafım yarıda kesilmişti. Sahra kapıyı açtığında Samet içeri girdi.

"Herşey hazır mı?" Atlas Samet'e imayla baktığında Samet başını salladı. Atlas bana döndüğünde merakla ona baktım.

"Geri döneceğim ama bu kez tüm gerçeklerle beraber." Atlas yanımdan ayrılıp Samet ile birlikte evden çıktı. Sahra yanıma gelip merakla bana baktı.

"Efsan neler oluyor?"

"Keşke bende bilsem Sahra."

Sahra ile birbirimize bakıp koltuğa geçip oturduk. İçimden bir ses Atlas'ın rahat durmayacağını söylüyordu.

Atlas arabaya bindiğinde Samet'te hızla şoför koltuğuna geçip oturdu.

"Sude'nin evine sür."

"Tamam patron." Samet arabayı hızla Sude'nin evine sürdü.

Atlas arabadan inip eve doğru ilerledi. Kapıyı çalıp beklemeye başladı. Açılan kapı ile bakışlarını Sude'ye çevirdi. Beklemediği yüzünden belli oluyordu.

"A-atlas."

"Beni özlemişsindir Sude. Ayrıca çocuğumu özledim." Atlas içeri girdiğinde Sude'de arkasından ilerledi.

"Hoşgeldin geç otur. Bir şeyler içmek ister misin?" Atlas ayakta dururken Sude'ye döndü.

"Geçen geceki içkiden olsun."

"Tamam." Sude gülerek odadan çıkarken Atlas'ın söyledikleriyle yerinde donakaldı.

"Ha bu arada içine attığın ilaçtan bu sefer koyma Sude. Tadı hoşuma gitmedi kafa yapıyor. Hani yanlış bir şeyler yine olmasın." Sude Atlas'a korkarak döndüğünde ona bakan öfkeli adamla titredi.

Atlas vazoya yaklaşıp arkasında duran kayıt cihazı eline aldı. Sude merakla ne yapacağını beklerken Atlas cihazı ona gösterdi. Sude gördüğü cihaz ile kalakalmıştı.

"Bu ne?"

"Öğrenmek ister misin? Dinle o zaman." Atlas cihazı başlattığında Sude gerginlikle ona baktı.

"Ne? Asla o benim bebeğim. Barlas çocuğun senden olduğunu söylemedim. Atlas çocuğun kendisine ait olduğunu sanıyor." Atlas tepkisizce ses kaydını dinlerken Sude korkudan konuşamamıştı.

Atlas öfkeyle elindeki ses kayıt cihazını avucunda sıkarak hızla Sude'ye yaklaştı. Bileğinden sıkıca tutup gözlerinin içine baktı.

"Sen bu kadar ucuz musun? Benimle birlikte olamayınca gidip o piçle mi yattın. Biraz olsun gözümde değerin vardı Sude. Ama şimdi tamamen gözümden düştün." Atlas acımasızca sözlerini söylerken Sude gözyaşları içinde Atlas'ın koluna yapıştı.

"Hepsi senin içindi. Beni terk edip o kadına gittin. İlişkimizi onun yüzünden bitirdin ben bunlara dayanamadım Atlas. 2 yıldır seninleyken bir anda hayatımıza giren bir kadın yüzünden benden ayrılmanı gururuma yediremedim."

"Sonrada gidip üvey kardeşimle yattın. Üstelik onun çocuğunun benden olduğunu söyledin. Senin yüzünden Efsan ile aram bozuldu.

Seninle seviştiğimi düşünüyör. Bende aptal gibi şüpheye düştüm." Atlas Sude'nin bileğini sertçe bırakıp ona iğrenerek baktı.

"Babanı buldum. Uyuşturucu kaçakçılığı yaparken yurt dışına kaçmayı planlamış ama bak işte yine elime düştü. Baban hayattaysa bu sadece benim sayemde onu öldürmedim. Şimdi benimle gelip Efsan'a herşeyi anlatıyorsun." Atlas Sude'in kolundan tutup dışarı zorla çıkardı. Sude sinirle Atlas'a bakarken öfkeyle bağırđı.

"O kadın seni gerçekten sevseydi bunlara inanmazdı Atlas. Ben bir hata yaptım kabul ediyorum. Ama herşeyi seni kaybetme korkusuyla yaptım. Efsan ise seni hayatından sildi." Atlas Sude'ye döndüğünde gözlerinin içine bakarak kelimeleri bastıra bastıra söyledi.

"Kendinle Efsan'ı asla karşılaştırma. O masum temiz kalpli sense hırsından masumlüğünü kaybetmiş birisin seni yaşadığın boktan hayattan kurtarıp hayatıma dahil ettim. İstedğin herşeyi yaptım. Mutlu ettim yanında oldum. Senden tek istediğim bana yalan söylememendi. Ama sen arkamdan işler çevirdin." Sude Atlas'ın ayaklarına kapanıp ağlamaya başladı.

"Yalvarırım beni affet. Bir daha sana yalan söylemeyeceğim." Atlas Sude'nin kolundan tutup yerden kaldırdı.

"Beni biraz olsun tanıyorsan. Yalanı asla kabul etmeyeceğimi bilmen gerekiyor." Sude gözyaşları içindeyken Atlas kolundan tutup arabaya bindirdi.

"Sahra'nın evine sür."

Kapının sertçe çalınmasıyla korkuyla yerimden kalktım. Sahra'da yanıma geldiğinde birlikte kapıyı açtık. Sude gözyaşları içinde ağlarken Atlas bana bakıyordu.

"Atlas neler oluyor?"

"Sude'in sana anlatacakları var." Bakışlarım Sude'ye döndüğünde gözyaşları içinde bana baktı.

"Ben yalan söyledim. Geçen gece Atlas'ı bizzat ben eve çağırdım. O gece eve tanımadığım biri girip bana saldırdı. Bende korkuyla o an Atlas'ı aradım. Eve geldi. Beni güvenli bir yere götüreceğini söylese de ben yanımda kalması için ısrar ettim." Sude'nin söyledikleriyle şaşkınlıkla ona baktım. Bakışlarım Atlas'a döndüğünde çoktan bana baktığını fark ettim.

"Sonra birşeyler içmesi için ısrar ettim. İçkisine yüksek dozlu bir ilaç koydum. İçkiyi içince koltukta sızdı. Sonra fotoğrafları çekip sana yolladım. Sen gelmeden de Atlas'ı odama götürüp kıyafetlerini çıkarıp etrafa bıraktım." Sude'nin anlattıklarına tepki veremez olmuştum. Bir insan nasıl bu kadar kötü olabilirdi?

"Seni aldatmadığımı söylediğimde bana inanmadın. Belki buna da inanmazsın diye şunu da dinle." Atlas elindeki ses kaydını açıp bana uzattı. Sude'nin konuşmalarını duyduktan sonra bakışlarımı Atlas'a çevirdim. Bebeğin babası Barlas'tı. Atlas elindeki ses kaydını yere atıp karşıma geçti.

"Sana söyledim Efsan. Ama sen inanmadın. Şimdi kiminle kalmak istediğine sen karar ver."

"Atlas ben çok özür-" Atlas yüzüme bile bakmadan arkası bana döndü.

"Şimdi ilk uçakla kendi çöplüğüne geri dönüyorsun. Seni burada görürsem canını yakarım. Karnındaki bebeğe dua et yoksa kimse seni elimden alamazdı."

"Atlas yalvarırım beni gönderme." Atlas Samet'e işaret ettiğinde Samet Sude'nin kolundan tutup arabaya götürdü.

"Atlas." Yanına gidip elinden tuttum.

"Ben sizi öyle görünce paramparça oldum. Kalbim sana delicesine inanmak isterken aklım o görüntüleri her seferinde hatırlattı." Atlas bana dönüp gözlerimin içine baktı. Elini kalbime bastırduğında sessizce ona baktım.

"Buraya inanmadıysan aramızdaki ilişkinin bir anlam ifade etmediğini gösterir." Atlas benden uzaklaştığında elini tutup onu durdurdum.

"Atlas."

"Bu gece kararını ver Efsan. Kalmak istediğin yeri seç. Benimle gelmek istiyorsan bu hayatı geride bırakıp gel. Benim dünyam toz pembe değil. Ama burada kalacağım diyorsan da sakın karşıma çıkma. Çünkü o zaman aynı şekil davranmam." Atlas Sahra'ya bakıp bana döndü.

"Karar senin." Atlas yanımdan uzaklaşıp arabaya bindiğinde arkasından baktım. Sahra yanıma gelip bana baktı.

"Efsan gitmeyeceksin değil mi?"

"Sahra Atlas beni aldatmadı. Gerçekleri kendi gözlerinle gördün."

"Seni aldatmaması sana yaptıklarını unutturmuyor Efsan. Bu adam seni kaçırıp zorla yanında tuttu. Üstelik sana yaptıklarını da kendi ağzıyla söyledi. Bu adam tehlikeli Efsan. Sen bu adama yakın oldukça başına birşey gelecek. Oraya gitmene izin veremem." Sahra yanımdan ayrılıp içeri girdi. Şimdi ben ne yapacaktım? Atlas mı yoksa Sahra mı? Bu gecenin sonunda bir seçim yapmak zorundaydım.

Atlas mekana geldiğinde herkes ayağa kalkmıştı. Karşısındaki duvara baktı. Duvara asılmış kelepçelere ve masadaki kesici aletlere baktı.

"O piçi buraya getirin." Samet patronunu onaylayıp oradan ayrıldı. Atlas gömleğinin kollarını sıyırıp yarasına dokundu. Yaşananların izleri bedeninde duruyordu. Ama bu gece daha derin izler açacaktı. Samet baygın olan Barlas'ı mekana getirdiğinde Atlas yerinden kalktı. Barlas'ın mekanını tarayıp onu bayılana kadar dövdürmüştü. Şimdide karşısına yüzü gözü kan içinde çıkmıştı.

Atlas Barlas'ın yakasından tutup duvara itti. Barlas acı içinde kıvrılırken Samet hızla ellerini duvara kelepçeledi.

"Bırakın lan beni."

"Beni öldürmen gerekirdi Barlas. Çünkü sana bu gece yapacaklarımın sınırı olmayacak." Atlas masada duran çiviye alıp Barlas'a yaklaştı.

"Avucunu açın bakalım." Adamlar hızla Barlas'ın avucunu açtı.

"Sen bu ellerle yanlış hatırlamıyorsam Efsan'a dokundun. Ve yine yanlış hatırlamıyorsam bu ellerle bana vurdun. Barlas üst üste çok riskli hatalar yapıyorsun. Benim hataya maalesef ki toleransım yok." Atlas çiviye Barlas'ın avucuna sapladığında mekanı acı dolu inlemeler

doldurmuştı. Kanlar yere dökülürken herkes korkuyla nefesini tutmuştu. Samet gördüğü manzara ile iğrenmişti.

"Uzun bir zaman birine dokunamayacaksın." Atlas Samet'e döndüğünde Samet elindeki çivi çakma aletini uzattı.

"Kardeşimi korkuttun. Ona silah doğrulttun. Ve ben Selin'e dokunan elleri parçalarım." Atlas elindeki aleti çiviye sapladığında Barlas'ın elleri Paramparça olmuştu. Çığlıkları mekanın dışında duyulurken Atlas masada duran aletlere doğru ilerledi. Eline aldığı uçları bıçak olan sopayı Barlas'a doğrulttu.

Atlas gömleğini sıyırıp bedenindeki derin yaraları gösterdi.

"Bak bunlar senin eserin. Bende sana bana ait izler bırakacağım merak etme." Atlas elindeki sopayla Barlas'ın bedenine art artta vurdu. Bıçak derisini kesiyor her yeri kanlar içinde kalıyordu. Akan kanlar durmaksızın yere dökülürken Barlas'ın çığlıkları susmuyordu.

Atlas sopayı yere attığında bayılan bedene baktı. Yüzü gözü kan içinde yatıyordu.

"Bebek olmasaydı çoktan öldürmüştüm. Ama şimdilik elimden kurtuldun. Bunu alıp Sude'nin yanına postalayın. Buraya ikiside bir daha adım atmayacak."

"Emredersin patron."

"Samet." Atlas yanına gidip cebindeki yüklü miktardaki parayı Samet'e uzattı.

"Bunu Sude'ye ver. Her ay düzenli olarak hesabına para yollayacağımı da söyle. İkisine zerre acımam ama Karnındaki bebeğin bir günahı yok. Çocuk için o parayı kullansın."

"Tamam patron." Samet mekandan Barlas'ı çıkardığında Atlas koltuğuna geçip oturdu. Cebinden çıkardığı telefonu kulağına götürdü.

"Valide sultan Selin'i hazırla onu almaya geliyorum. Bundan sonra benimle birlikte yaşayacak. Telefonu kapatıp saatte baktı. Yüzünde acı dolu bir tebessüm oluştu. Efsan sanırım seçimini çoktan yapmıştı. Başını koltuğuna yaslayıp elini kalbine götürdü. Sevdği kadını kaybetmişti.

Saat gece yarısına gelirken çantamı alıp odadan çıktım. Elimdeki mektup ile gizlice Sahra'nın odasına girip baş ucuna koydum. Uyanmamasına özen göstererek odadan çıktım. Kapıya ilerlediğimde sessizce ayakkabılarımı giyip evden çıktım. Korumalardan biri yanıma geldi.

"Beni Atlas'a götürün." Koruma başını sallayıp arabaya doğru ilerledi. Eve son kez baktım gözlerimden bir damla yaş aktı.

Üzgünüm Sahra ama sevdiğim adamın yanına gidiyorum. Gözyaşlarımı silip arabaya bindim. Sahra sabah uyandığında onun için yazdığım mektubu okuyacak belki de beni affetmeyecekti. Ama aşık olduğum adamdan daha fazla ayrı kalmaya gücüm yoktu.

Araba durduğunda korumaya Teşekkür edip indim. İçimde garip bir heyecan vardı. Kapıya ilerleyip zile bastım. Kapıyı açan Atlas ile sıkıca ona sarıldım.

"Efsan senin burada ne işin var?" Ondan ayrılıp yüzüne baktım.

"Sana geldim sevgilim." Dudaklarına yapıştığımda kollarını belime sarıp beni kendine bastırdı. Birbirimizden ayrıldığımızda gözlerimin içine baktı.

"Seni seviyorum güzelim." Atlas elini yanağıma koydu.

"Seni seviyorum sevgilim." Saçlarını okşadığımda dudaklarıma eğildi gözlerimi kapattığımda onun sıcak dudaklarını dudaklarımda hissetmiştim. Sonrasında herşeyi bir kenara bırakıp ona kendimi teslim ettim.

15. Bölüm

Atlas kapıyı kapatıp beni serçe duvara dayadı. Sırtım soğuk duvara çarptığında karşımda bana bakan arzulu gözlere baktım. Elleri bacaklarımdan kasıklarına doğru ilerlerken dudaklarıma sertçe yapışıp saçlarımdan tutarak beni kendine bastırdı. Elleri bedenimi keşfederken dudakları acımasızca dudaklarımı kanatıyordu.

Bacaklarımı beline sarıp beni kucığına aldı. Kollarım boynunu sardığında kendimi ona bastırdım. Salona geldiğimizde beni koltuğa bırakıp bakışlarını üzerimden çekmeyerek gömleğinin düğmelerini iliklemeğe başladı.

Gömleğini kaslı vücudundan sıyrıp yere attı. Eli kemerine geldiğinde elimi elinin üzerine koyup onu durdurdum. Koltuktan kalkıp önünde eğildim. Kemerini açıp fermuarını da aynı hızla açtım. Baksırının üzerinden sertleşmiş aletini ellerimin arasına aldığımda kısık bir inleme dudaklarından dökülmüştü. Baksırını indirdiğimde sertleşmiş aletine baktım. Başına dokunup baştan sona okşamaya başladım. Aleti elimde daha çok sertleşirken dilimi başına değdirdim. Bu onun daha çok azmasına sebep olmuştu.

Saçlarımı sıkıca tutup aletini ağzıma soktu. Aletin yarısını ağzıma aldığımda geri kalanını okşuyordum. Boğazımı zorlarken nefes almakta zorlanıyordum. Elleri saçımdayken ileri geri hareket etmeye başladı. Aletini ağzımdan çıkarıp hızla tekrardan ağzıma soktuğunda şimdi hepsini almıştım. İleri geri hızla hareket ederken bedenimde onunla birlikte hareket ediyordu. Hızlı hızlı nefes alırken ağzıma menilerini bırakmıştı. Ellerini saçımdan çektiğinde ondan uzaklaştım.

Menileri yere damlarken onun sakinleşmiş haline baktım. Ne zaman bunu yapsam aşırı derecede tahrik oluyordu. Sonrasında ise memnun olmuş halini seviyordum. Yerden kalkıp onun yüzüne eğildim. Kolları belimi sararken ellerim aletini okşamaya başladı. Her seferinde aleti sertleşirken onu koltuğa çekip oturttum. Üzerimdeki bluzu üstümden sıyırıp gözlerinin içine bakarak köşeye attım. Altımdaki pantolonu da hızla çıkarıp bluzun yanına attım. Şimdi karşısında iç çamaşırlarım ile duruyordum.

Ona yaklaşık kucağına oturdum. Aleti kadınlığımı zorlarken bilerek ona sürtünüyordum. Kadınlığım deli gibi sulanırken sertleşmiş aleti iç çamaşırlarımı delecek hale gelmişti. Elleri sütyen kopçamı bulup hızla açtığı anda üzerimden düşmesini seyretti. Göğüs uçları sertleşmişti. Göğsümü avuçladığında inlemiştim. Başını parmağıyla baskı uygularken kendimi ona bastırıyordum.

Başını okşayıp diliyle ucunu yaladı. Bedenim yay gibi gerilirken beni kendine daha çok bastırdı. Göğüs ucumu ağzına alıp diğer eliyle göğsümü sertçe okşuyordu. Sıcak dili arzudan yanmış bedenimi çıldırırken göğüslerimi ustaca yalıyor ısıırıyordu. Kadınlığının suları iç çamaşırlarımı ıslatırken beni kucağından kaldırıp iç çamaşırlarımı hızla yana sıyırdı. Bedenim ona itaat ederken beni sertçe aletine oturttu. Büyük aleti karnıma kadar gelirken hızla ileri geri hareket ettirdi.

Göğüslerimi bırakıp beni koltuğa yatırdı. Bacaklarımı eliyle daha çok açıp içimde sertçe hareket etmeye başladı. Her darbesinde Bedenim titriyor koltuk sallanıyordu.

"Ahh daha hızlı." Aletini içimden çıkarıp bacaklarımı beline sarıp sertçe içime girip çıkmaya başladı. Elleri göğüslerimi okşarken Başını emiyor arada ısıırıyordu. Aletini içimden çıkarıp kadınlığıma eğildi. Sulanan kadınlığının suları aletini sararken dilini içime itti.

Kadınlığımın yanaklarını daha çok açıp dilini serçe içime sokuyordu. Kasıklarımı okşarken dilini çıkarıp kadınlığımı baştan sona yaladı. Sularımı içtikçe tekrardan sulanıyordum. Üç parmağını aynı anda içime soktuğunda çığlık atmıştım. Parmakları içimdeyken diliyle Kasıklarımı yalıyordu. Diğer parmaklarını da içime soktuğunda hepsini almıştım.

Parmaklarını sokup çıkarırken Kadınlığımın suları yere dökülüyordu. Parmaklarının hepsini çıkardığında nefes bile almama izin vermeden aletini içime soktu. Kadınlığımın suları aletini sararken içimde sertçe hareket etmeye başladı. Diliyle göğüslerimi yalıyor bacaklarımı okşuyordu. İçimdeyken beni kucağına alıp mutfaka götürdü. Sertçe tezgaha yatırıp yanda duran çikolata sosunu alıp göğüslerime döktü.

Göğüslerim çikolata sosunda kaybolurken göğsümü ağzına alıp emmeye başladı. Emiyor yalıyor ucunu ısıırıyordu. Diliyle göğsümü çikolata sosundan temizleyip diğer göğsümü de aynı şekilde emmeye yalamaya başladı. İçimden çıkıp çikolata sosunu Kadınlığımın etrafına döktü. Kadınlığım deli gibi yanarken bacaklarımı iyice açıp diliyle baştan sona kadınlığımı yalamaya başladı. Zevkten ağlayacak hale gelmiştim. Diliyle başlarda yavaşlıyor sonra sertçe yalıyordu.

Kadınlığımı çikolata sosundan sıyırdıktan sonra tezgaha yüz üstü yatırdı. Nefesini deliğimde hissederken titremiştim. Deliğimi iyice açıp 2 parmağını aynı anda içime soktu.

"Ahhh acıyor." Bunu dememle daha da hırslanarak 3 parmağını aynı anda içime soktu. Deliğimde onun parmakları varken bedenimi tezgaha daha çok bastırdı. Parmaklarını içime sokup çıkarırken bedenim sallanıyordu. Bütün parmaklarını aynı anda soktuğunda nefesim kesilmişti. Dar deliğimin genişlediğini hissetmiştim. Parmaklarını içimden çıkardığında derin bir nefes aldım. İçimde

hissettiğim sertlik ile nefesim kesilmişti. Deliğim yanarken aletiyle sertçe içime girip çıkmaya başladı ileri geri hareket ederken beni tezgahtan kaldırıp sertçe girip çıkmaya başladı. İçimde hissettiğim sıcaklık ile boşaldığımı anlamıştım.

Beni kendine çevirip dudaklarıma yapıştı. Mutfaktan çıktığımızda odasına doğru ilerlemeye başladık. Kapıyı açıp içeri girdi. Arkasından kapıyı kapatıp beni yatağa yatırdı. Benden uzaklaşıp komodine doğru ilerlemeye başladı. Çekmecedan çıkardığı jop ile şaşkınlıkla ona baktım.

Bana doğru yaklaşip elindeki jopu gösterdi.

"Herşeyin bir cezası var güzelim." Atlas beni yatağa bastırıp bacaklarımı iyice açtı. Kadınlığımın yanakları belli olurken elindeki uzun jop'a baktım. Bedenim korku ve adrenalin ile titrerken jopu içime sertçe soktu.

Bedenim titrerken nefesim kesilmişti. Kadınlığım yanarken içime aldığım jopa baktım. Kadınlığımı delip geçmiş içime girmişti. Atlas içimden çıkarıp tekrardan soktu. Bedenim delicesine hazdan titrerken içime sertçe sokup çıkarmaya başladı. Boynuma eğilip nefesini üfledi.

"Bundan sonra seni çok sert cezalar bekliyor güzelim. Bu daha başlangıç." Kendimden geçmişken onu zar zor duyabilmişim. İçime sertçe sokup çıkarırken yatak sallanıyordu. İçimden çıkarıp aletini okşadı. Sertleşen aleti ile bacaklarımı beline dolayıp sertçe içime girdi. Çıglıklarım odayı doldururken dudakları ile susturmuştu. Ellerimi sıkıca tutarken sertçe girip çıkmaya başladı.

Bedenim ter içinde kalırken beni kendine daha çok çekip içime girdi. Aleti içimde ileri geri hareket ettiğinde boşalmıştı. Menileri içimi

doldururken aletini içimden çıkardı. Kendini yatağa bıraktığında derin derin nefes almaya başladım. Beni kendine çekip alnıma bir öpücük bıraktı.

"Seni çok özledim." Atlas sessizce fısıldarken ona sıkıca sarıldım.

"Bende buna daha fazla dayanamadım."

"Bir daha asla gitmene izin vermeyeceğim. Bu ayrılık ilk ve sondu." Bakışlarımı ona çevirdiğimde çoktan bana baktığını fark ettim.

"İlk ve son." Tekrar ettiğimde gülümseyerek beni kendine daha çok çekti. Gecenin yorgunluğu ile gözlerimi kapattığımda Atlas'ın narin öpücüklerini yüzümde hissetmişim.

Sabah kıpırdamalar ile uyanmıştım. Atlas'a döndüğümde alnı ter içinde kalmış sayıklıyordu.

"Anne beni bırakma."

"Atlas." Ona seslenmeme rağmen sayıklamaya devam ediyordu.

"Atlas kabus görüyorsun uyan." Omzunu dürterek ona seslendim.

"ANNE." Hızla yataktan doğrulduğunda ona endişeli gözlerle baktım. Alnı ter içindeydi. Başını ellerinin arasına alıp gözlerini kapatarak derin derin nefesler almaya başladı.

"Atlas iyi misin?" Endişeyle omzuna dokunup ona baktım. Bakışlarını bana çevirip sıkıca sarıldı.

"Onu koruyamadım. Bu hayattan kurtaramadım." Sıkıca ona sarıldım.

"Kendini suçlama. Bu senin hatan değil." Ondan ayrılıp yüzünü ellerimin arasına aldım.

"Ben her zaman yanındayım." Atlas beni kendisine çekip saçlarımı okşadı.

"Sen bu hayatta kaybetmekten korktuğum tek şeysin Efsan."

"O zaman söz konusu ben olunca asla kaybedemezsin."

"Söz konusu sen olduğunda kaybedersem gözünü kırpmadan vur beni." Ondan uzaklaşıp sinirle Omzuna vurdum.

"Şöyle şeylerden bahsetme. Kötü hissediyorum. Ben sana kıyamam ki." Atlas gülümseyip yanağımla okşadı.

"Aklımı başımdan almayı nasıl başarıyorsun? Bir insan her gün daha fazla aşık olabilir mi? Sen beni her seferinde kendine daha fazla aşık ediyorsun." Atlas gözlerimin içine bakarken utançla başımı eğdim. Yanaklarım kızardığında dudaklarını kızaran yanaklarıma değdirdi.

"Abi." Duyduğum sesle Atlas'a merakla baktım.

"Selin burada mı?"

"Bundan sonra benimle birlikte yaşayacak. Onu buradan uzak tutmaya çalıştım. Ama benden ayrı kaldığında başı daha büyük tehlikede."

"Bencede onu sadece sen koruyabilirsin." Atlas yataktan kalktığında bende yerimden kalktım.

"Geliyorum prensesim." Atlas hızla banyoya ilerlediğinde yatağı topladım. Banyodan çıktığında üzerine giydiği gömleğin yakalarını düzeltmeye çalışıyordu.

"Sikeyim bir türlü alışamadım." Atlas sinirle konuşurken yanına ilerledim. Ellerini çekip yakalarını düzeltmeye başladım. Üzerimdeki bakışları hissediyordum.

"Bana öyle bakma."

"Nasıl bakıyorum? Mesela böyle mi?" Çenemi tutup yüzünü yüzüme yaklaştırdı.

"Ya da böyle mi?" Dudaklarıma eğilip nefesini yüzüme üflerken gözlerimin içine baktı. Yutkunarak ondan uzaklaştım.

"Kahve makinasından sonra şimdide gömleğin yakalarıyla mı kavga ediyorsun?" Kahkaha atarak ona baktım.

"Hahaha çok komik küçük hanım. Ben ma-"

"Doğru mafyalar bununla uğraşmazdı dimi?" Gözlerinin içine sevimli bir surat ifadesiyle bakarken Atlas gülererek dudaklarıma bir öpücük bıraktı. Yakasını düzelttiğimde ondan uzaklaştım.

"Odanda herşey hazır duruyor güzelim."

"Tamam sen Selin'in yanına git bende Hazırlanıp geleceğim." Atlas başını sallayıp odadan çıktı. Bende hızla üzerime bir şeyler giyip odadan çıktım.

Atlas salona ilerlediğinde Selin'in TV izlediğini gördü. Yanına gidip alnına bir öpücük bırakarak koltuğa oturdu.

"Prensesim herşey yolunda mı?" Selin abisine bakıp başını salladı.

"Sen nasılsın? İyi misin?" Selin merakla abisine bakarken Atlas gülümseyerek başını salladı.

"Sen yanımdasın ya ben çok iyiyim." Selin abisine sıkıca sarıldığında Atlas Selin'in saçlarını okşadı.

"Bugün doktor randevun var prensesim." Selin buruk bir gülümseme ile abisinden ayrılıp yüzüne baktı.

"Gitmeyeceğim." Atlas kardeşinin yüzünü ellerinin arasına alıp yanağını okşadı.

"Gideceksin prensesim. Sen iyi olana kadar her gün gerekirse gideceğiz. Pes etmek yok." Selin başını salladığında içeri giren Samet'e döndü. Gördüğü genç adamla kalbi heyecanla atmaya başladı. Uzun boylu kara kaşlı kara gözlüydü. Selin uzun zaman sonra ilk defa birine karşı böyle hissediyordu.

"Gel Samet." Atlas Samet'i yanına çağırdığında Samet hızla patronunun yanına ilerledi.

"Kardeşim Selin. Bu da sağ kolum Samet." Selin heyecanla elini uzattığında Samet tekerlekli sandalyede oturmuş güler yüzlü güzel kıza gülümseyerek bakarak elini tuttu.

"Memnun oldum." Selin heyecanla konuşmuştu.

"Bende." Samet tebessümle Bakışlarını çektiğinde Selin'in tebessümü yüzünden silinmişti. Onu rahatsız ettiğini düşünmüştü. Samet patronuna döndüğünde Selin'e bakmamaya çalıştı. Bu kız melek gibiydi. Kendini ona kaptırmaktan korktuğu için bakışlarını hemen çekmişti. Sonuçta patronunun kardeşiydi.

"Akşama kadar mekanda olmayacağım Samet benim yerime işlerle ilgilen."

"Patron bugün çok önemli bir toplantı var. Mekana gelmen gerekiyor."

"Selin'i hastaneye götüreceğim." Selin abisinin elini tutup gülümsedi.

"Sorun değil abi başka bir zaman gideriz." Atlas Selin'e bakarken Samet araya girdi.

"İsterseniz ben götürürüm." Selin heyecanla Samet'e bakarken Atlas kardeşinin gereksiz heyecanına anlam verememişti.

"Tamam Selin sana emanet. En ufak birşey de bana haber veriyorsun." Atlas Samet'i sıkıca tembihledi.

"Merak etme Patron. Selin hanım bana emanet." Selin Samet'in ona bakarak söyledikleriyle içindeki mutluluğa engel olamamıştı.

Odadan çıkıp salona geçtim. Selin beni gördüğünde gülümseyerek bana baktı. Yanına gidip sıkıca sarıldım.

"Selin nasılsın?"

"İyiym. Abimi ziyarete mi geldin?" Selin merakla bana bakarken Atlas bize doğru ilerledi.

"Ziyarete gelmedi. Bundan sonra Efsan burada bizimle beraber yaşayacak." Atlas yanıma gelip yanağıma bir öpücük bıraktı.

"Çok sevindim." Selin sıcak bir tebessümle bana bakarken ona gülümsedim. Kapının sertçe çalmasıyla bakışlarım Atlas'a döndü.

"EFSAN!" Atlas hızla kapıya ilerledi. Sahra'ın sesiyle bende peşinden ilerledim. Atlas kapıyı açtığında Sahra'nın öfkeli haline baktım.

"Senin burada ne işin var? Gerçekten bu adamı mı tercih ettin?" Sahra sinirle konuşurken ona yaklaştım. Elini kaldırıp yaklaşmama izin vermedi.

"Sahra be-"

"Kapa çeneni. Sakın tek bir kelime bile etme. Gurursuz gibi bu adamın kollarına mı koştun? Seni zorla burada tutan özgürlüğünü kısıtlayan sana eziyet eden adamı mı seçtin?" Sahra öfkeyle bağırırken Elindeki mektubu yüzüme fırlattı. Mektup yere düşerken Atlas'ın öfkeli haline baktım. Elinden tutup karışmamasını söyledim.

"Sahra ben Atlas'ı seviyorum. Aramızda yaşanan kötü şeyleri unuttuk." Sahra alayla kakhaha attığında ona baktım.

"Saçmalık bu adam mafya salak mısın? Hayatından seni silip atmak onun için basit birşey Sude ya 2 yıllık sevgilisini bile gözden çıkardı. Sen onun için geçici bir heve-" öfkeyle Sahra'ya tokat attım. Yüzü yana düşerken gözyaşları içinde ona baktım.

"Asla. Ben kimsenin kullanıp atacağı bir eşya değilim. Atlas'ı seviyorum o da beni seviyor. Biz Aramızdaki herşeyi düzelttik. Olanları bildiğin halde nasıl böyle konuşursun?" Atlas elimden tutup beni arkasına çekti.

"Efsan o dua etsin sen varsın. Yoksa konuşmaya bile cesaret edemezdi." Atlas öfkeyle konuşurken kolundan tutup sakın kalmasını söyledim.

"Efsan ile aramdakiler sadece ikimizi ilgilendirir. Buna karışan haddini aşan olursa gözünün yaşına bile bakmam bu şehri ona dar ederim." Atlas sert sesiyle konuşurken Sahra bana bakıp sessiz kaldı.

"Bundan sonra ben yokum." Sahra hızla yanımdan ayrıldığında gözyaşları içinde kendimi yere bıraktım. Atlas hızla yanıma gelip çenemi tutarak kendisine çevirdi.

"Şsst ağlama güzelim. Senin bir damla gözyaşın için dünyayı yakarım."

"A-atlas Sahra benim tek arkadaşımdı. Şimdi o da yok."

"Geçecek Efsan. Zamanla geride bırakılan acılar da unutulacak. İkimiz birlikte olduğumuz sürece herşeyin üstesinden geleceğiz söz veriyorum." Atlas Sakin bir ses tonu ile konuşurken ona sıkıca sarıldım.

"Geçecek."

Sahra'nın gidişinden sonra günün geri kalanını odamda geçirmiştım. Atlas beni yalnız bırakmak istemesede toplantı için mekana gitmek

zorunda kalmıştı. Selin ve Samet hastaneye giderken bende evde kalmıştım. Odadan çıkıp salona geçtim. Hala kimse gelmemişti. Sahra'nın söyledikleri beynimde yankılanırken gözyaşlarım yine akmaya başlamıştı.

Çantamı telefonumu alıp dışarı çıktım. Belki biraz hava alırsam daha iyi hissederdim. Korumalardan biri yanıma geldi.

"Bir arzunuz mu var efendim?"

"Hayır sadece biraz dışarıda hava alacağım."

"Size eşlik edeyim."

"Yalnız kalmak istiyorum."

"Ama Atlas bey'e haber ver-"

"Ona bizzat kendim haber vereceğim. Sen işine bak." Koruma emin olmak istercesine bana baktığında gitmesini söyledim. Yanımdan ayrıldığında dışarı çıktım. Telefonu açıp Atlas'ın numarasına tıkladım. Çalan telefon ile beklemeye başladım. Açmayınca telefonu cebime koydum.

Sanırım toplantı da olduğu için açmıyordu. Neyse erkenden o gelmeden eve dönerdim. Yolda ilerlerken düşünceler beynimde yankılanıyordu. Sahra herşeyi öfkeyle söylemişti. Ama yine de bunu değer verdiğin birinden duymak canımı yakmıştı. Sevdığım adamı seçmem kötü birşey değildi. Belki yanlıştı ama yinede pişman değildim. Çünkü Atlas benim hayatım olmuştu. Onsuz bir gelecek bile düşünemezken nasıl onsuz yaşayabilirdim?

Etrafa baktığımda kimse yoktu. Korkuyla etrafıma bakarken evden çoktan uzaklaştığımı fark ettim. İçimi bir panik kaplarken cebimden çıkardığım telefonu titreyen ellerimle açtım.

Kahretsin sinyal yoktu. Bedenim yaşadığım adrenalin ile tir tir titriyordu. Kendime lanet ettim. Neden evden uzaklaşmıştım? Arkamda hissettiğim adımlarla beynimden vurulmuşa döndüm. Bedenim korku içinde titrerken dişlerimi sıktım. Birinin adımlarının yaklaştığını hissediyordum. Ensemde hissettiğim silah ile bedenim kaskatı kesildi.

"Sonunda buldum seni."

"İMDAT!" Korku içinde çığlık atıp kaçacakken kolumdan tutup yere itti. Acı içinde kıvranıp yerden kalkacakken başımda hissettiğim sert darbe ile yerden kalkamadım. Gözlerimin önü kararırken bedenimi soğuk zemine bıraktım. Karşımda bana sırtarak bakan siyah maskeli adamın görüntüsü gittikçe silikleşiyordu. En son hatırladığım bedenimin soğuk zeminden kaldırılıp bir araba koyulmasıydı.

Atlas toplantıdan çıkıp telefonuna baktı. Efsan'ın aramış olduğunu görünce hızla arayıp telefonu kulağına götürdü. Üst üste Çalan telefonun açılmamasıyla sinirle dişlerini sıktı. Arabaya binip hızla eve sürdü.

Arabayı evin önüne bırakıp kapıya ilerledi. Evin içine girdiğinde etrafa bakmaya başladı.

"EFSAN!" Atlas bağırarak bütün odalara baktığında kimseyi görememişti. Zilin çalmasıyla hızla salona geçip kapıyı açtı. Yerde

gördüğü siyah kutuyla etrafa baktı. Kimse etrafta yoktu. Kutuyu alıp içini açtı. Beyaz bir zarf vardı. Zarfı açıp yazılanları okumaya başladı.

"Anneni özlemedin mi? Güvendiğin insanlara dikkat et. Çünkü onlar annenin asıl katili." -Bilinmeyen

Atlas yazılanları okuduğunda nefesi kesilmişti. Zarfın içindeki kolyeyi titreyen elleriyle aldı. Bu annesin her zaman boynuna taktığı kolyeydi. Eline dökülen kanlarla kolyenin arkasına baktı."C" harfi yazılıydı. Annesinin katili etrafında olabilir miydi?

16. Bölüm

Gözlerimi açtığımda gördüğüm yüzle nefesim kesildi. Babam namluyu alnıma dayamış bana iğrenerek bakıyordu. Annem köşede oturmuş ağlarken etrafıma baktım. Karanlık küçük bir yerdi.

"B-baba." Gözyaşları içinde ona bakarken yüzüme attığı sert tokat ile başım yana düşmüştü. Annem'in çığlıkları duyulurken dudağımdaki kanın tadını almıştım.

"Namussuz düğünden kaçıp buraya mı geldin? Aklın sıra buralarda birileriyle sürteceksin. Seni bulmasaydım kim bilir kimin koynunda olacaktın ahlaksız." Babam öfkeyle bağırırken bakışlarım anneme döndü. Sessizce ağlıyordu. Sahi insan hiç mi evladına merhamet göstermezdi? Babama dönüp gözyaşları içinde ona baktım.

Kız çocuklarının ilk aşkı babası olurmuş oysaki benim yanına bile gitmeye çekindiğim bir Babam vardı. Ondan sevgi beklemek çölde su bulmak gibi birşeydi. Belkide sevgisiz bir çocuk olarak büyüdüğüm için hayatım enkaza dönüşmüştü.

"Ben evlenmek istemedim. Sana yalvardım. Hiç mi acımadın? Ben sizden kaçarken hayatımı, umutlarımı geçmişi bırakıp kaçtım. Ama sen bir kez olsun iyi misin? Diye sormadın bile." Gözyaşlarım kendiliğinden akarken Babam soğuk bir ifade ile bana baktı.

"Benden bulamadığın sevgiyi dışarıda sürterek mi arıyorsun namussuz?"

"Bey yap-"

"Kes sesini." Babam anneme öfkeyle bağırıp bana döndü. Elindeki namluyu sıkıca tutuyordu.

"Ben dışarıda sürmedim baba. Sadece hayatımı kurtarmak istedim. Ben de insanım benim de hayallerim umutlarım bir hayatım var."

"Bak hanım duydun mu kızını? Hayatı varmış o da bir insanmış namussuzluk yapmak istiyorum kaçıp yüzünüzü millete karşı eğdirmek istiyorum demiyor gelmiş bize ahkam kesiyor." Bunu söyleyen benim babam mıydı? Ben onun canı değil miydim? Büyüttüğü baktığı evladına bir insan bu lafları nasıl söylerdi?

"Öldür hadi ne duruyorsun? Namussuzum ya yüzünüzü eğdirmişim ya ne bekliyorsun? Sizin yaptığınız çok mu namuslu bir hareket? Zorla kaç yaş büyük adamla beni evlendirmeye çalıştınız. Neden o adamın zevklerini yerine getirmek için mi? Benim bu hayatta tek görevim bir erkeğin eğlencesi olup ona çocuk doğurmak mı baba?" Babam şaşkınlıkla bana bakarken içimden geçenleri düşünmeden dile getirmiştım. Beni bu hale getiren onlardı.

"Hadsiz senin dilin çok uzamış." Babam elini kaldırdığında annem koşarak önüme geçip babamı durdurdu.

"O senin çocuğun bey. Yapma günahtır."

"Böyle uğursuz bir evladım olacağına hiç olmasaydı daha iyi. Bu gece namusumuzu temizleyeceğim." Annem gözyaşları içinde bana bakarken yüzümde buruk bir gülümseme oldu. Babam için evden dışarı çıkmak bile namussuzluk sayılırdı. Şimdiyse ölmem bile onun içindeki nefreti soğutmayacaktı. İleride duran ipleri alıp bana yaklaştı.

"Al bağla şunu. İlk önce kiminle sürttüğünü ne boklar yediğini öğreneceğim." Anneme ipleri uzattığında annem gözyaşları içine alıp

bana döndü. Babam hızla yanıımızdan birkaç adamla ayrıldığında annem bana baktı.

"Bağla hadi."

"Yavrum özür dilerim. Babanı biliyorsun bir şey söyleye-"

"Anne hadi sen yine kocanı dinle." Annem bana bakıp ağlayarak ipleri elime bağlamaya başladı. Sanırım bu gece sonum gelmişti.

Atlas elindeki kolyeyi incelerken ona seslenen Samet'i fark etmemişti. Selin abisinin bembeyaz olmuş yüzüne korkuyla baktı.

"Abi noldu?" Atlas kardeşinin sesiyle kendine gelip hızla elindeki kutuyu kenara bırakıp elindeki kolyeyi cebine koyup ona baktı.

"İşlerle ilgili güzelim önemli birşey değil. Sen nasılsın? Doktor ne dedi?"

"Yeni bir egzersiz programıma ekledi. Onları bir dahaki sefere yapacağım." Atlas başını sallayıp kardeşinin alnını öptü.

"Sen içeri geç güzelim." Selin abisini onaylayıp içeri girdi. Samet patronunun gerginliğini fark etmişti.

"Patron iyi misin?" Atlas elindeki zarfı Samet'e uzattı.

"Bunu araştır biri kapıma bunu bırakıyor. Üstelik aile yaşantımı biliyor ama siktiğimin korumaları ortada yok." Atlas öfkeyle bağırırken Samet mektubu inceledi.

"Patron burada binlerce koruma var. Ayrıca güvenlik kameraları da var. Kimse girmeye cesaret edemez." Atlas sinirle kakhaha atıp Samet'in yakasına yapıştı.

"Samet aslanım demek ki bunlar bir sike yaramıyor. Bunu yapan biri yarın ailemden birine zarar vermeye kalkışırsa senin kırılmadık kemiğin kalmaz acı içinde sürüne sürüne hayatına devam edersin." Samet patronunun öfkeli haliyle sessizce başını eğdi.

"Buradaki bütün adamları öldür."

"Tamam patron." Atlas hızla güvenlik kameraların olduğu yere ilerledi.

"Kameraları açın." Adamlar hızla Kameraları açtı. Atlas siyah giyinimli şapkası ve maskesi olan adama baktı. Arkasını kameraya dönüp kutuyu bırakmıştı.

"Bu adam buraya nasıl girebilir? Kimse görmedi mi?" Atlas öfkeyle adamın yüzüne yumruk attı. Korumlar korkuyla Atlas'a bakarken kimse ses çıkaramadı.

"Patron biz kimseyi görmedik. Yoksa sağ bırakmazdık." Atlas karşısındaki adama sinirle yaklaşırken aklına gelen kişi ile yerinde durdu.

"Efsan. Nerede?" Köşede duran Adamlardan biri yanına geldi.

"Efsan hanım hava almak istediğini söyleyip evden ayrıldı. Çok ısrar etsemde onunla gitmeme izin vermedi. Size de bizzat haber vereceğini söyleyince birşey yapamadık."

"Öyle mi? Bak bu hatanın bedelini canınla ödeyeceksin." Atlas belinden çıkardığı silahla karşısındaki adamın alnının ortasından vurdu. Adam yere kanlar içinde düşerken Atlas adamları gözünü kırpmadan tek tek vurdu. Yerde kanlar içinde kalmış bedenlere bakarak öfkeyle bağırdı.

"APTAL İNSANLARA TAHAMMÜLÜM YOK." Samet duyduğu silah sesleriyle hızla ilerledi. Yerde gördüğü cesetlere ve öfkeden kudurmuş patronuna baktı. Atlas elinden silahı beline takıp Samet'e döndü.

"Bu gece Efsan bulunacak eğer bulamazsan sende aralarına katılırsın." Atlas hızla oradan ayrılırken Samet yerdeki cesetlere baktı. Bu gece kurtulmak için son bir şansı vardı.

Atlas arabaya bindiğinde Samet'te hızla arabaya binip patronuna döndü.

"Patron."

"Kapa çeneni." Atlas gözlerini kapatıp düşünmeye başladı. Birinin Efsan'ı kaçırdığına emindi. Ama buna kim cesaret edebilirdi? Atlas aklına gelenle hızla arabayı sürdü. Samet patronunun öfkeli haliyle sessizce beklemeye başladı.

Atlas arabadan inip etrafa bakmaya başladı. Kesinlikle Efsan buradan geçmişti. Çünkü evden uzaklaşan birinin gideceği tek yol burasıydı. Etrafa dikkatle bakarken Yerde gördüğü kanlar ile hızla yere eğilip kana dokundu. Belli ki yarım saat önceye aitti. Çünkü sayısızca adam öldürüp cesetlerin başında durmuştu. O andan itibaren kan'ın ne kadar süredir yeni olup olmadığını tahmin edebiliyordu. Samet patronunun yanına ilerleyip ona baktı.

"Buradaydı."

"Kim?"

"Efsan evden uzaklaşıp buraya geldi. Sonrasında kaybolduğunu anladı." Atlas doğrulup başını tuttu.

"Sonra biri onu zorla götürmeye çalıştı. Ama direnince karşı taraf öfkeyle ona vurdu." Atlas yumruğunu sıkıp Samet'e baktı.

"Benim kadınıma biri dokundu. Hem de canını yakarak. Ve ben ne yapacağım biliyor musun? Bunu yapanı yaşatmayacağım."

Atlas cebinden telefonunu çıkarıp Efsan'ın telefonuna uyguladığı takip cihazını kontrol etti. Samet'te patronunun yanına ilerleyip telefona baktı. Atlas olduğu yere yakın bir yerin konumunu görünce arabaya ilerledi.

"Bu gece bunu yapanın belasını sikmezsem bana da Atlas Akay demesinler." Samet'te arabaya bindiğinde Atlas hızla konumun olduğu yere arabayı sürdü.

Yarım saattir ellerim kollarım bağlı ağzım da bant ile sandalyede oturuyordum. Annem gözyaşları içinde yanımda otururken içeri babam ve adamları girdi. Babam bana iğrenerek bakarken yanıma gelip saçlarımdan çekiştirip yere düşürdü.

"Vay orospu demek ki elin adamı ile aynı evde kalıyorsun." Babam öfkeyle bağırıp saçlarımı çekerek yüzüme tokat attı. Adamlar annemi tutarken Babam acımasızca vurmaya başladı. Ellerim kollarım bağlı

acı içinde ona bakıyordum. Merhamet göremediğim gözlerine acı içinde baktım.

"Naptın kız? Zengin diye adamın koynuna mı girdin? Beni ve ailemin şerefini iki paralık ettin. Kim lan o adam? onu da seni de öldüreceğim." İçeriye giren araba ile korkarak babama baktım.

"BENİM." Duyduğum sert sesle bakışlarımı kapıya çevirdim. Atlas arabayla içeri girip babamın dibine kadar arabayı sürmüştü. Babam korkarak benden uzaklaşırken Atlas arabadan inip bana baktı.

"Sen kim köpek benim sevdiğim kadına dokunursun." Atlas öfkeyle bağırırken Babam ve adamları Atlas'a silah doğrulttu.

"Demek kızımın namusunu kirleten şerefsiz sensin. Ben babasıyım namusumu temizlemeye geldim." Atlas kakhaha atarken ona baktım.

"Namusunu da seni de öyle bir sikecem ki bir daha namus kavramını ağzına alamayacaksın. Senin gibi biri baba değilde anca dışarıda it olur." Atlas belinden çıkardığı silahla adamlara sıktığında yere acı içinde düşmüşlerdi. Babam korku içinde elindeki silahı ateş ettiğinde gözlerimi korkuyla kapatmıştım. Ses gelmesini beklerken sessizlik oluşmuştu. Gözlerimi açtığımda Atlas'ın silahla babamın kolundan vurmasıyla babam acıyla bağırdı. Silah elinden yere düşerken annem hızla babamın yanına ilerledi.

Atlas yanıma gelecekken arkasından birinin gelmesiyle korkuyla çığlık atmaya çalıştım. Duyduğum silah sesiyle korkuyla Atlas'a bakarken Samet ve korumaların içeri girdiğini gördüm. Atlas Samet'e işaret ettiğinde Samet yere benzin dökmeye başladı. Atlas yanıma gelip hızla ellerimi kollarımı çözdü. Ağzımdaki bandı da çıkarıp beni yerden kaldırdı. Korkuyla ona sarılırken saçlarımı okşadı.

"Geçti güzelim ben buradayım." Adamlar yerdeki bedenleri hızla mekandan çıkarırken Samet babamın kolundan tutup sandalyeye oturarak iplerle ellerini bağlamaya başladı. Annem engel olmaya çalışsada Adamlar onu tutmuştu.

"Sen kimsin lan benim kızıma yaklaşıyorsun." Babamın sesiyle Atlas bakışlarını benden çekip ona döndü.

"Birincisi benimle doğru konuş yoksa dilini keser köpeklerle yem niyetine veririm. İkincisi senin kızın değil çünkü sen baba olmayı hakketmiyorsun. Üçüncüsü gelecekteki kocasıyım." Atlas'ın son sözleri ile şaşkınlıkla ona bakarken Babam sinirle bana baktı.

"Bırak al senin olsun zaten namussuz birine kızım demem." Atlas hızla babamın yakasına yapışıp sert bir yumruk attı.

"Namus kavramı sadece kadına ait değil. Sizin cahiliyetinizi sikeyim. Gerekirse senin gibi düşünen bütün piçleri ortadan kaldıracığım lan yemin olsun ki yaşatmayacağım." Atlas'ın yanına gidip kolundan tutup onu uzaklaştırdım.

"Atlas o benim ba-"

"Hayır Efsan senin canını yakanın canını alırım. Bu kim olursa olsun. Ben sana dokunmaya kıyamazken bu piçin sana zarar vermesine izin vermem." Atlas korumalara işaret ettiğinde yanıma gelip kollarımdan tutarak beni uzaklaştırmaya çalıştılar.

"ATLAS!" Ona bağırmanın rağmen beni duymayıp silahı belinden çıkarıp ona doğrulttu.

"ÖLDÜRME." Annem gözyaşları içinde bana bakarken Atlas'ın bakışları bana döndü.

"Yaşamayı hakketmiyor."

"Babamın katili olan bir adamı da istemiyorum." Atlas söylediklerimle bana bakıp silahı yere indirdi.

"Bırakın." Korumalar benden uzaklaştığında Atlas bana doğru ilerlemeye başladı. Karşımda durduğunda gözlerimin içine baktı.

"Merhamet bilmeyen adama merhametini gösterecek kadar iyi olma Efsan."

"O zaman sana karşı da iyi olmamam gerek Atlas." Gözlerinde anlam veremediğim bir ifade belirmişti.

"Haklısın sanırım böylesi çok daha iyi." Atlas bakışlarını benden çekip mekanın kapısına ilerledi.

"Anneni al ve buradan çık." Atlas arkası bana dönük konuştuğunda bütün korumalar ve Samet bana bakıyordu. Anneme yaklaşıp kolundan tutarak onun yanına ilerledim.

"Arabaya kadar eşlik edin." Korumalardan biri yanımıza geldiğinde birlikte mekandan ayrıldık.

Atlas eline aldığı çakmak ile karşısındaki adamın yanına ilerledi. Ağzında şarkı sözleri mırıldanırken ona korkuyla bakan adama baktı.

"Bunu seviyorum işte. Meydan okuyup sonrasında gözlerime korkuyla bakan adamlar her zaman beni keyiflendirmiştir. Ama bu kez sorun çok daha büyük. Sen benim sevdiğim kadına yanlış yaptın. Eğer baba olsaydın kızına bunu yapmazdın."

"Kızım falan değil o al sana verdim. Rahat bırak beni."

"Merak etme rahat bırakacağım ama burada değil işte. Ahirete gittiğinde o zaman cehennem ateşinde bol bol Yanarsın. Ama sadece ahirette değil şimdiki hayatında da biraz yanmanın ne demek olduğunu anla." Atlas elindeki çakmağı yere attığında etraf hızla alev almaya başladı. Adam korkuyla çığlık atarken Atlas kapıya doğru ilerledi. Adamlar Atlas'ın arkasından ilerlerken Samet hızla kapıya ilerledi.

"Benim meşhur bir lafım vardır bilir misin?" Adam korkuyla çığlıklar atarken Atlas kapıda durup keyifle adamın çığlıklarını dinledi.

"Kazanmak varken kaybetmek pek tercihim değildir. Bir gün kaybedersem o da sevdiğim kadının gözlerinden vurulduğum içindir. Bu yüzü asla unutma çünkü buradan kurtulabilirsen hayatın boyunca asla görmek istemeyeceksin. Eğer kurtulamazsan da." Atlas düşünürmüş gibi yaparak yüzündeki sırıtişla adama döndü.

"İşte geberip gidersin dünya bir pislikten kurtulmuş olur. Ama endişelenme seni orada yalnız bırakmam." Atlas yüzünde oluşan buruk bir ifade ile kimsenin duyamayacağı şekilde fısıldadı.

"Çünkü hayatım cehennemden farksızken beni de yalnızca cehennem kabul eder." Atlas Samet'e dönüp adamı işaret etti.

"Kapı açık kalsın biraz korksun sonra da çıkarın. Efsan'a bir söz verdim öldürmeyeceğim ama kemiklerini kırın ki bir daha kadına el kaldıracak gücü kendinde bulamazsın."

"Emredersin patron." Atlas mekandan ayrılıp arabaya ilerledi. Arabaya bindiğinde Efsan ile göz göze geldi. Ona daha fazla bakmadan hızla arabayı sürdü.

Araba durduğunda annem gözyaşlarını silip indi. Bende arabadan indiğinde Atlas yanıma geldi. Yüzüme bakmıyordu.

"Hanımefendiye eşlik edin. Bu gece misafirimiz." Korumalardan biriyle konuştuğunda yanıma geldi.

"Anne sen içeri gir." Başını sallayıp koruma ile gitti.

"Atlas konuşabilir miyiz?" Atlas yanıma gelip yüzümü ellerinin arasına alıp dudağıma dokundu.

"Dikişlik bir durum yok. Ufak sıyırmış ilk yardım çantası odanda çalışanlardan birine söylerim yapar." Atlas yanımdan geçecekken kolundan tutup durdurdum.

"Bana kızgın mısın?"

"Sana kızmam gereken bir konu mu var? Atlas soruma soruyla karşılık verirken ellerim ile oynamaya başladım.

"Az önce söylediklerim o anın verdiği korku ve sinir ile ağzımdan çıktı."

"Efsan." Adımı söylediğinde ona döndüm.

"Ben iyi bir adam değilim. Hiçbir zaman da iyi olmadım. Sana karşı iyi olmam öyle olduğum anlamına gelmez. Canımı sıkarsan sonucuna katlanırsın. Unutma benim hayatım labirent gibidir içine girersen çıkamazsın."

"Ben çıkışını buldum Atlas. Gözlerinde kaybolurken kalbinde kendimi buldum. Seni tüm gerçekliğin ile kabul ettim." Atlas beni kendisine çekip dudaklarına kısa ama tutkulu bir öpücük bıraktı.

"Gözlerine vuruldum. Dudaklarında hayat buldum. Eğer bu aşk ise yanmaya da kaybetmeye de hazırım." Bakışlarını benden çekmezken ona sıkıca sarıldım. Atlas kokumu içine çekip saçlarını okşadı.

"Seni çok seviyorum."

"Seni ve sana ait olan herşeyi seviyorum." Kulağıma fısıldadığında kokusunu içime çektim. Onun sıcak kolları benim ilacımdı.

Eve birlikte girmiş kimse görmeden Atlas beni odasına çekmişti. Şimdi ise birbirimize sıkıca sarılmış yatakta uzanıyorduk.

"Atlas o öldü m?"

"Hayır Samet kendi elleri ile onu bırakmış." Başıımı göğsünden çekip yüzüne baktım.

"İşlerine karıştığım için seni bunlarla rahatsız ettiğim için özür dilerim." Atlas dudaklarına dokunup bir öpücük bıraktı.

"Asla senden gelecek herşeye razıyım. Konu sen olunca benim zaten mantığım ortadan kalkıyor sana zarar gelecek diye dm kopuyor. Efsan ben seni kendimden bile korumak istiyorum." Atlas'ın yüzüne dokunup gülümsedim.

"Ben en çok seninle birlikteyken kendimi güvende hissediyorum sevgiliim." Atlas beni kendine daha çok çekip sıkıca sarıldı.

"Asla ayrılmayalım. Aramızda ne geçerse geçsin. Bu yatağa küs girmeyelim."

"Bizi bu hayatta hiçbir şey ayıramaz. Ben seni herşeyden korurum gerekirse bu yolda canımı bile ortaya atarım." İçimde oluşan kötü hisle Atlas'ın göğsüne daha çok sarıldım. Gözümden bir damla yaş akarken kendime engel olamadım.

"Sakın bir daha böyle konuşma." Sesim titrerken Atlas çenemden tutup yüzüme baktı. Gözyaşlarımı silip yanağıma okşadı.

"Tamam güzelim sen yeterki mutlu ol. Gerisi önemli değil." Atlas yanağıma okşarken ona gülümsedim. Bütün geceyi birbirimize sıkıca sarılarak geçirmiştik.

Sabah uyandığımda yanımda Atlas yoktu. Hızla yataktan doğrulup yatağı düzelttim. Banyoda elimi yüzümü yıkayıp odadan çıktım. Sanırım kimse uyanmamıştı. Mutfaka ilerleyip kahvaltı hazırlamaya başladım.

Kahvaltılıkları masaya koyduğumda içeri Selin girmişti.

"Günaydın Efsan abla."

"Günaydın Selin." Aklıma gelen kişi ile yüzümdeki buruk gülümseme ile ona baktım.

"Annem inmedi mi?"

"Kendisi inmek istemediğini söyledi." Kalbimdeki burukluk ile kendimi zorlayıp gülümseyerek başımı salladım.

"Sorun yok birlikte kahvaltı ederiz. Atlas'da yok zaten."

"Olur." Selin'de yanıma geldiğinde birlikte masaya oturup kahvaltımızı yapmaya başladık. Tabi tabağımda oynadığım zeytinler ve ağzımda zorla çiğnediğim peynirleri saymazsak.

Atlas babasının kapısında beklerken eli havada kalmıştı. Kapıyı vurmak için tüm cesaretini topladı. Kapıyı çalacakken içeriden çıkan adam ile ona dikkatle baktı. Karşısındaki adamın ifadesiz gözlerine baktı. Siyah giyinimliydi. Başına taktığı şapkası ile ortama esrarengiz bir hava katmıştı.

"Pardon." Adam hızla yanından geçip giderken arkasından bakmıştı.

"İçeri gel." Babasının sesini duyduğunda bakışlarını masasında oturan babasına çevirdi. Atlas içeri girdiğinde kapıyı kapattı.

"Geçen ki toplantı için konuşmaya geldim."

"Otur konuşalım." Atlas babasının karşısına geçip oturdu. Aklında hala az önce gördüğü adam vardı. Sanki bir yerden tanıdık geliyordu. Ama emin değildi. Belkide birine benzetmişti.

"Tamam Samet'e söyler ayarlarım." Atlas babasının verdiği dosyayı inceleyip ona döndü.

"Baba." Cevdet Bey oğlunun seslenmesiyle ona döndü.

"Annemi gerçekten sevdin mi?" Cevdet Bey beklemediği soru karşısında şaşkınlıkla oğluna bakarken Atlas babasına merakla baktı.

"Sevdim." Atlas babasının verdiği cevapla cebinden çıkardığı kolyeyi avucunda sıktı.

"Peki insan sevdiğine bile isteye zarar verir mi?" Atlas kolyeden bakışlarını çekmezken Cevdet Bey oğluna dikkatle baktı.

"Verir. Çok severse sevdiğine de kendisine de zarar verir. Herşeyin fazlası zarardır oğlum. Fazla nefret, fazla öfke, fazla heyecan, fazla merak ve fazla aşk. Seni öyle bir hale getirirki dokunmaya öpmeye kıyamadığına gün gelir kendi ellerinle kıyarsın."

"Aşk herşeye rağmen sevdiğine kıyamamaktır. Nefret, öfke, heyecan, korku hepsine karşı dimdik ayakta durmaktır. Canını yaksa da vazgeçmeyip sevdasına can olmaktır. Eğer sevdiğine kıyarsa bu aşk değil saplantı olur." Atlas yerinden kalkıp babasının gözlerinin içine baktı.

"Umarım annem de saplantı uğruna benden koparılmamıştır." Kapıya ilerlediğinde babasının sesiyle yerinde kalakaldı.

"Bende umuyorum ki Atlas dilerim bir kadın uğruna aileden hayatından vazgeçmezsin. Senin aşkının fazlası zarar oğlum bugün aşk yarın saplantı sonra da takıntı olur." Atlas babasına dönüp gözlerinin içine baktı.

"Emin ol sevdiğim kadın için ölmeyi göze alırım öldürmeyi değil."

"O zaman bu gece mekanımda hazır ol. Bakalım sevdiğin kadın uğruna neleri göze alacaksın. Kafes dövüşünde herşeyimi ortaya koyuyorum. Ve sende sevdiğin kadını ortaya koyacaksın. Kaybedersen onu hayatından çıkarıp eski hayatına geri yollarım." Atlas yumruğunu sıkarken dişlerini sıktı.

"Bu gece oğlunun galibiyetine ve mağlup olmaya hazır ol baba. Umarım şansın olur. Çünkü bu gece çok ihtiyacın olacak." Atlas hızla

odadan çıktığında Cevdet Bey koltuğuna yayılıp keyifle kahvesini yudumladı. Bu gece oğluna bile acımayacaktı.

Saatte baktığımda çoktan 8.00 olduğunu görmüştüm. Atlas'ı kaç kez arasam da bir türlü açmamıştı. Üzerime hırkamı alıp evden çıktım bahçede Samet'i görünce hızla yanına ilerledim.

"Samet Atlas'ı kaç defa aradım da bir türlü açmadı. Nerde olduğunu biliyor musun?" Samet gerginlikle saçlarını kaşırken birşey olduğunu anlamıştım.

"Biliyorsun. Lütfen nerede olduğunu söyle."

"Patron bu gece kafes dövüşü için ringe çıkacak."

"Ne? Yine para yüzünden mi?" Endişeyle ona bakarken Samet başını hayır anlamında salladı.

"Hayır bu kez sizin için ringe çıkacak." Duyduklarım ile şaşkınlıkla ona baktım. Bu kez benim için mi dövüşecekti? Yani iddianın konusu bu gece bendim.

17. Bölüm

Atlas mekana geldiğinde kalabalığa doğru ilerledi. Babası koltuğunda oturmuş elindeki içkisini yudumluyordu. Ringde eldivenlerini takan adama baktı. Adam onun On katıydı. Kendisi de heybetli biriydi. Ama bu adam çok daha iri yapılı biriydi.

"Yol yakinken vazgeç oğlum. Sana zarar gelmesine izin vermem. Ayrıca herkesin önünde kaybettiğini görmek baban olarak beni rahatsız edecektir." Cevdet Bey oğluna sırtarak bakarken Atlas babasına döndü.

"Sen beni merak etme baba. İddiayı kaybettiğin zamanı düşün yeter." Atlas babasının yanından ayrıлып onun için hazırlanılan yere geçip oturdu. Uzun boylu esmer bir kız yanına gelip üzerindeki gömleği iliklemeğe başladı.

Sarışın başka bir kızda omzuna masaj yapıp içkisini uzatmıştı. Atlas çalan telefonu cebinden çıkarıp kızları eliyle uzaklaştırdı. Gömleğini bir çırpıda çıkarıp köşeye attı.

"Patron karşı tarafı araştırdım. Adam 10 yaşından beri kafes dövüşü eğitimleri almış Ayrıca Amerika'da 100'e yakın altın madalyası var. Türkiye'de de girdiği bütün maçları kazanmış." Atlas Samet'in söyledikleri ile ringde hazırlık yapan adama baktı.

"Şey patron." Samet'in çekingen ses tonu ile Atlas adamdan bakışlarını çekti.

"Devam et Samet."

"Bu ma diğeri gibi olmayacak çok daha gl bir rakiple oynayacaksın istersen senin yerine başka birini maa çıka-"

"Söz konusu Efsan. Ayrıca sen benim ne zaman birinden korkup kaçtığımı gördün? Ben istediğim herşeyi alırım. Ya isteyerek yada zorla."

"Haklısın Patron." Atlas telefonu kapatıp köşeye attı.

"Biraz sakinleş maa çıkacaksın." Az önce gömleğini ilikleyen kız arkasına geçip omzuna masaj yapmaya başladı.

Atlas etrafı inceleyip ringin etrafını kontrol etti. 3 raund vardı. Hepsini kazanmak zorundaydı. Ringin ortasına çizilen daireye baktı. Bu nceki maçlarda yoktu. Babasına bakışlarını çevirdi. İçkisini ona doğrultup gülümseyerek yudumladı. Atlas sahte bir sırıtışla elindeki içkiyi babasına bakarak kafasına dikti.

Tabiki kazanmasına engel olmak için herşeyi yapacaktı. Atlas aklına gelenle kızın elinden tutup kendisine çekti. Kulağına eğilip bir şeyler fısıldadığında kız ondan uzaklaşıp başını salladı. Atlas kızın yanından uzaklaşıp gitmesiyle sırtarak başını koltuğaya yasladı.

Ringe çıkmak için hazırlanırken az önceki kız hızla yanına gelip elindeki küçük poşeti uzattı. Atlas kızdan alıp hızla içini açtı. Kızın uzattığı içkiyi alıp birazını ikisine döktü.

"1 saatlik seni idare eder." Kız ona sırtarak bakarken Atlas içkiyi ringde ona bakan rakibine karşı hızla kafasına dikti. Aldığı acı tatla başını salladı.

"Benim için yeterli çünkü bu ma 1 saat bile sürmeyecek." Atlas ringe doğru ilerlediğinde rakibinde hızla içkiyi kafasına diktiğini gördü.

Atlas çalışanlara göz kırptığında hepsi yerlerine geçti. Atlas ringe çıktığında karşısında ellerini yumruk yapmış adama baktı.

"ATLAS!" Duyduğu tanıdık sesle başını kapıya çevirdi. Efsan koşarak ringe yaklaşıp ona baktı. Samet'te hızla arkasından gelmişti.

"Senin ne işin var?" Efsan ringin içine girip hızla sarıldı.

"Vazgeç. Bu çok tehlikeli." Atlas Efsan'ı kendisinden ayırıp gözlerinin içine baktı.

"Tehlikenin kendisi benim Efsan. Bu maçı kazanacağım."

"MAÇ İÇİN HERKES YERİNE!" Hakemin sesiyle Atlas Samet'e işaret etti. Samet hızla Efsan'ın kolundan tutarak ringden çıkardı.

Haberi duyduğum gibi koşarak mekana gelmiştim. Ama Atlas'ın kararlı tavrından dolayı birşey yapamamıştım. Hakemin komutuyla maç başlamıştı. Atlas rakibine yaklaşıp yüzüne bir yumruk attı. Rakibi çok güçlü iri yapılı bir adam olduğu için tepki bile vermemişti. Karşı taraf hızla Atlas'ın karnına bir yumruk atmıştı. Korkuyla Atlas'a bakarken acı içinde yere düşmüştü. Adamın üstüne çıkıp tekrardan yumruk atacağını düşünürken Atlas ani bir hareketle adamın kasığına ve yüzüne aynı anda tekme atmıştı. Adam yere düşerken Atlas sırtarak yerden kalkıp bana baktı.

Adamın yerden kalkması için hakem başında durup saymaya başladı.

"5,4,3,2,1 ve bitti." Adam yerden kalkamamıştı. Heyecanla Atlas'a baktım.

"İlk raund bitmiştir." Hakem maçı bitirdi. Atlas ringden indiğinde yanına esmer bir kız yaklaşp elindeki havlu ile terini sirdi. Atlas sırtarak kızın alnını temizlemesine izin verirken daha da sinir olmuştum.

Karşımdaki görüntüye daha fazla dayanamadan oradan uzaklaştım. Geçen gece zorla götürüldüğüm odanın boş olduğunu görünce içeri girip kapıyı kapattım. Rahatsız olmuştum gördüğüm manzaradan o kız ona yaklaşa bile buna izin vermemeliydi. Kapı açılıp kapandı. Ağzımda hissettiğim el ile korkuyla çırpındım.

"Hmm neden kaçıyorsun güzelim?" Atlas'ın sesini duymamla hareket etmeyi bıraktım. Nefesini boynumda hissetmişim. Sıcak dilini boynumda gezdirirken kısık bir inleme ağzımdan dökülmüştü. Elini hale çekmezken diğer eliyle bacaklarımı okşadı. Pantolonumun fermuarında parmakları geziniyordu.

"Maça çıkmadan önce enerjimi almaya geldim." Fermuarımı açıp Pantolonumu hızla bacaklarımdan sıyırdı. Arkamda duran güçlü bedeni beni sıkıca tutuyordu. İç çamaşırımın üzerinden kadınlığımı okşadığında delirecek hale gelmişim. Elini tutup uzaklaştırmaya çalıştım. Ama başarısız olmuştum. Beni sıkıca tutarken okşamaya devam ediyordu.

"Şsst rahat dur. Çok susadım suyumı içmem gerek." Kadınlığımı hızla okşarken deli gibi sulanmışım. İç çamaşırımı da indirip kadınlığımın içine parmağını soktu. Kendimi ona bastırırken inlemelerim eli yüzünden kesiliyordu. İkinci parmağını da hızla içime sokmuştu. Parmakları yavaşça içime girip çıkarken kadınlığımın suları yere dökülüyordu. Elini ağzımdan çekip beni kendisine çevirdi. Şimdi kadınlığım gözlerinin önündeydi. Bedenim arzusun ateşinde yanarken eğilip kadınlığımın yanaklarına sıcak dilini gezdirdi. Omzuna tutunup

sıkmaya başladım. Beni kendine daha çok yaklaştıırıp kadınlığımı yalamaya başladı.

Onun dokunuşları ile cayır cayır yanıyordum. Dilini kadınlığımın içine soktuğunda nefesim kesilmişti. Dilini içime sertçe itiyor karşısında hazdan titreyen beni delirtiyordu. Parmakları ile yanaklarımı iyice açıp dilini içimde gezdiriyor arada kasıklarımı okşuyordu. İçimdeki doluluk ile omzunu tırnaklarımla çiziyordum. Bir elimle ağzımı kapatmış inlemelerimin duyulmasına engel oluyordum. Dilini içimden çıkardığında delicesine boşalmıştım. Kadınlığımın suları yere dökülürken baştan sona yalayıp sularını diliyle temizlemişti. Anın verdiği heyecan ve boşalmanın yorgunluğu ile ayakta duracak halim kalmamıştı. Atlas yerden doğrulup beni kucağına aldı.

Koltuğa ilerlediğimizde beni bırakıp yüzüme eğildi.

"Şimdilik susuzluğumu giderdim. Ama bir sonraki raund bitince açlığımı da gidereceğim güzelim. Burada ben gelene kadar dinlen çünkü sonrasında koltuktan kalkamayacak hale geleceksin." Atlas odadan çıktığında nefes nefese kalmıştım. Aynadan yorgun düşen bedenime baktım. Onun için mekan fark etmiyordu. Ateşten farksız bedeni benide yakıyordu.

Kendimi toparlayıp odadan çıktım. Hakem ortada dururken Atlas eldivenini taktı. Samet'in yanına ilerleyip ringe baktım.

"Neden iddiaya ben koyuldum?" Samet'in bakışlarını yüzümde hissederken Atlas'a bakmaya devam ettim.

"Patronun babası Cevdet Bey yeni bir maç için iddiaya girdi. Patron bilirsiniz bundan çekinmedi kabul etti. Ama Cevdet Bey iddia olarak sizi ön plana attı. Bu da Patronu daha çok hırslandırdı.

"Peki Atlas kaybederse ne olacak?" Samet sessizce önüne dönerken bakışlarımı ona çevirdim. Sustuğuna göre kötü bir Şey olacaktı.

"Cevdet Bey kazanırsa patron ile ilişkiniz bitecek." Samet'in söyledikleriyle kalbimde bir sızı oluştu. Gerçekten beni Atlas'tan uzaklaştırmak için mi iddiaya girmişti?

Ne hissetmem gerektiğini bilmiyordum. Bazen buradan kurtulup herşeyi unutmak isterken bazense Tek hayatım burasıymış gibi hissediyordum. Herşeyden nemlisi Atlas hayatımın merkezi olmuştu. Onsuz kalabilir miydim? Bunu sanmıyordum. Atlas'ın bakışlarını bana döndüğünde yüzündeki ifade değışmişti. Ne oldu? Dercesine bakarken sessizce "Maça odaklan." Diye fısıldadım.

"3,2,1 başla!" Hakemin düdüğü ile birbirlerine yaklaştılar. Atlas hızla adamın kolundan tutup hareketini kısıtlarken heyecanla nefesimi tuttum. Adam Atlas'ın göğsüne sertçe yumruk atarken endişeli gözlerle ona baktım.

Atlas ani bir hareketle adamın kasığına tekme attığında adam yere düştü. Yerde boğuşurken Atlas adamın kalkmasına izin vermeyip bütün ağırlığını adamın üzerine baskı yaparak bıraktı. Adam yerden kalkamazken Hakem düdüğü çaldı. İkiside birbirlerinden ayrılmıştı.

"İkinci raund bitmiştir." Atlas ringden ter içinde inerken yanına ilerledim.

"İyi misin?"

"Sence kötü olma ihtimalim var mı?" Atlas alayla konuşurken ona göz devirdim.

"Yine ego yığının."

"Başka şeylerde de iyiyimdir o yüzden kendimle övünmek gibi bir huyum var." Kulağıma fısıldarken ima ettiği şeyle yüzüm kızarmıştı. Benden uzaklaştığında kızaran yanağıma dokundum.

"Patron çok iyi gidiyorsun."

"Sen yinede gözünü bundan ayırma malum tipini siktiğim ringde sikecek gibi bakıyor. Pek güven vermiyor." Atlas'ın yüzünü buruşturarak söylediği şeylerle kakhaha atmıştım. Bakışları bana döndüğünde yüzünde hiç de masum olmayan bir tebessüm belirdi.

"Hadi aslanım bizi rahat bırak." Samet hızla yanımızdan ayrılırken Atlas'ın omzuna vurdum.

"Atlas neler söylüyorsun? Hiç Utanmıyor musun?"

"Benim gibi seksi, mükemmel, yakışıklı, tatlı bir adam neyden utanacak? Onlar benden utansın." Atlas alayla konuşurken kendini öve öve bitiremediği haline şaşkınlıkla baktım.

"Hmm tartışılır bu söylediklerin."

"Birazdan canlı canlı görürsün güzelim."

"Ne?" Atlas elimden tutup hızla peşinden sürükledi. Az önceki odaya girdiğimizde arkamızdan kapıyı kilitledi.

"İlk önce seksi olmamla başlayalım." Atlas beni kendisine çekip belimi sıkıca kavradı. Boynuma başını gömüp yavaşça dudaklarıyla gezindi. Heyecanla titrerken sıcak dudakları bedenimi delicesine yakıyordu. Boynumdan aşağıya göğüslerime yaklaştığında hızlı hızlı nefes almaya başladım. Eliyle üzerimdeki kıyafeti sıyırdı. Sütyen kopçamı eliyle aşağıya indirip dikleşmiş göğüslerimi avucuna alıp sıktı. Ağzımdan bir inleme çıktığında bir eliyle sertçe okşarken diğer göğsümün ucunu ağzına alıp yalamaya başladı.

Bedenim zevkten titrerken hızla göğüslerimi okşuyor diliyle işkence çekmemi sağlıyordu. Beni kucağına aldığı anda bacaklarımı hızla beline sardım. Koltuğa ilerleyip beni bıraktı. Bir göğsüm onun ağzındayken zevkten deli gibi inliyordum. İç çamaşırımı çıkarıp kadınlığıma üç parmağın da aynı anda soktu. Her iki taraftan aldığım zevk delirtiyordu. İçime serçe sokup çıkarırken bacaklarımı daha çok açıp onu kendime bastırdım. Göğüslerimden ayrılıp hızla altındaki şortu çıkardı. Baksırını da bir çırpıda çıkarıp bacaklarımın arasına girdi. Aleti kadınlığıma değerden kadınlığımı parmakları ile hızlı hızlı okşamaya başladı. Zevkten bedenim titrerken kadınlığımdan aşağıya sular dökülüyordu.

Kadınlığımın sularını aletine sürüp hızla bacaklarımı ikiye açtı. Nefes almama bile izin vermeyip içime sertçe girdi. İçimdeki sertlik ile başımı koltuğa bastırdım. Karnıma kadar giren aleti içimdeki ateşi söndürmeye çalışıyordu. Ellerimi koltuğa bastırıp hızlanmaya başladı. İçimde hızla girip çıkarken aleti Kadınlığımın suları ile boğulmuştu. Bacaklarımı kapatmama izin vermeden içimden çıkıp aletini okşadı daha çok sertleşen aleti ile hızla içime girdiğinde nefesimin kesildiğini hissettim. İçimde deli gibi hızlanırken oturduğum koltuk sallanıyordu.

"Seni sertçe becermemi seviyorsun." Kulağıma fısıldadığı arsız sözler daha çok sulanmama neden oluyordu.

"Bedenine bana ait izler bırakacağım ve asla bugünü unutamayacaksın." İçimde hızla hareket ederken konuşacak halim kalmamıştı. Göğsümü avucuna alıp okşamaya başladı.

"Her kazandığım maçta sertçe içine gireceğim. Kadınlığın beni içine alırken dudaklarım göğüslerinle bayram edecek." Beni koltuktan çekip kendisi oturdu.

Beni kendisine çekerek Sertçe aletine oturttuğunda hepsini içime aldım.

"Böyle zevkten seni havalara uçuracağım." Beni kucağında hızla hareket ettirirken göğüslerimin ucunu sıkıp diliyle yalıyordu. Kadınlığım delicesine yanarken beni koltuğa yatırıp içime sertçe girmeye devam etti. Göğüslerimi ağzına alıp aletini sertçe tekrardan içime soktuğunda inlemelerimi eliyle kesti.

İçimde hissettiğim doluluk ile boşaldığımı anlamıştım. İçimden çıktığında menileri kasıklarına dökülüyordu. Göğüslerimi biraz daha yalayıp ısırdıktan sonra benden uzaklaştı. Dışarıdaki sesler ile kapıya baktım. Atlas hızla üzerini tekrar giydiğinde koltukta yorgun düşmüş bedenime baktı.

"Bir dahakine seksi olmadığımı söylemeye cesaret edeceğini sanmıyorum." Atlas yanıma gelip dudağıma bir öpücük bırakarak benden uzaklaştı. Aynadan saçlarını düzeltti bana döndü.

"Yakışıklı olduğumu zaten söylememe gerek yok. Her zaman kadınların ilgisi üzerimde olmuştur."

"Ona ne şüphe. Sude'den ve diğerlerinden belli." Koltuktan doğrulduğumda Atlas yanıma geldi.

"Artık senden öncesi de sonrası da yok. Benim için tek bir kadın önemli." Atlas alnına bir öpücük bıraktı.

"O da sensin." Tatlı bir yüz ifadesiyle bana bakarken yanağına bir öpücük bıraktım.

"Tamam çok tatlısın ayrıca mükemmel olduğunu zaten biliyorum." Atlas söylediklerime gülümserken gözlerime sessizce baktı.

"Neden öyle bakıyorsun?"

"Gözlerin kurşun gibi kalbimi delip geçiyor. Ölüyorum gibi ama dudakların." Atlas dudaklarıma eğildiğinde gözlerimin içine bakarak devam etti.

"Beni tekrardan hayata döndürüyor." Kalbim hızla atarken sıcak dudakları dudaklarımla kavuşmuştu. Yavaşça kırmaktan korkar gibi öpüyordu.

"Patron." Duyduğum sesle ikimizde birbirimizden ayrıldık.

"Al işte sanki en güzel anı bozsun diye işe aldım." Atlas sinirle kapıya ilerlerken arkasından gülümsedim. Kapıyı açıp dışarı çıktığında az önce söyledikleri ile dudaklarımda parmaklarımı gezdirip gülümsedim. Bazen bir söz, bir dokunuş sizi dünyanın en mutlu insanı yapardı. Çünkü bunu yapan sevdiğiniz adamdı.

Koltuktan kalkıp üstümü başımı düzelttim. Dağılan saçlarımı elimle düzeltti odadan çıktım.

Samet onu öldürecekmiş gibi bakan patronuna anlam veremezken Atlas ringe ilerledi.

"Patron." Atlas ona seslenen bedene döndü.

"Son maçı kazanırsan iddiayı kazanmış olacaksın."" Atlas ona bakan babasına gülümseyip Samet'e döndü.

"Kazanacağım." Atlas emin bir tavırla Samet'e bakıp ringe girdi.

"3,2,1 başla!" Hakem'in düdüğü ile hızla yerine geçip rakibinin ona doğru hareketini bekledi. Karşısındaki adamın hızla yüzüne Bir yumruk atmasıyla geriye doğru sendeledi. Burnundan akan kanlar yere dökülürken dudağı patlamıştı. Başını kaldırdığında babasının zafer dolu sırtışıyla göz göze geldi. Atlas kendini toplayarak rakibinin göğsüne bir yumruk attığında Rakibi karnına sert bir yumruk attı. Atlas aniden başının dönmesiyle etrafına baktı. Beklemediği bir şekilde ayakta zor durmaya başladı. Yanına gelen esmer kızın ringin arkasında ona üzgün gözlerle baktığını görünce bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı.

Atlas başını sallayıp kendine gelmeye çalışırken rakibinin yüzüne attığı sert yumruk ile zemine düştü. Bedeni soğuk zeminde kıvranırken başındaki ağrı kalkmasına engel oluyordu.

"5,4,3" Hakemin geriye doğru saydığını duysa bile kalkamıyordu.

"2,1 ve 0 maç bitti." Hakemin düdüğü ile maç bitmişti. Samet yerde yatan patronunun koluna girip kaldırırken Atlas ona sırtarak bakan adama baktı.

"Oyunu kurallarına göre oynamak baştan saçmalıktı." Atlas sinirle karşıdaki adamın yakasına yapıştı. Samet kolundan tutup uzaklaştırmaya çalışırken Atlas öfkeyle karşıdaki adama baktı.

"Maçı kaybetmem için bir şey yaptınız lan." Cevdet Bey oğlunun yanına ilerleyip karşısında durdu.

"Babana karşı gelmeyi sen istedin. O kadınla ilişkine izin vermiyorum." Atlas babasına öfkeyle yaklaşırken Samet kolunu tutup hayır anlamında başını salladı. Atlas Samet'in gözlerine baktığında bir şey ima ettiğini fark etmişti.

Odadan çıktığımda hızla üzerime gelen adamlarla korkuyla geriye doğru ilerledim.

"Bırakın beni." Adamlar kolumu tutup zorla peşlerinde sürüklemeye başladılar.

"ATLAS." Bağırarak etrafa bakarken Atlas'ı görmemle ona umutla baktım.

"Atlas neler oluyor?"

"Götürün." Atlas yüzüme bakmadan hızla ayrılırken korku içinde Samet'e baktım.

"Nereye götürüyorlar? Atlas gitme. Samet neler oluyor?" Samet'te sessizce Atlas'ın peşinden gitti.

Atlas'ın babası olan adam karşıma geçti.

"Oğlum maçı kaybetti. Yani seninle işi bitti." Duyduklarım ile beynim uğıldamaya başladı.

"Ne?"

"Depoya götürün bir kaç gün orada kalsın sonrasına bakarız."
Adamlar beni zorla mekandan çıkarırken kurtulmaya çalıştım.

"BIRAK BENİ." Ağzımı kapatıp zorla arabaya sürüklerken gözyaşları içinde kurtulmaya çalışıyordum. İleride Atlas'ı gördüğümde ona korkuyla baktım. Bakışlarını benden çekip beni tutan adamlara döndü. Öfkeyle yumruğunu sıkıp bana yaklaşıp Samet kolundan tutup durdurdu.

Hayal kırıklığı ile ona baktım. Az önce aşkla bakan adam bir anda benden vazgeçmişti. Arabaya bindirildiğimde yanıma da bir tane adam oturmuştu. Kapı kapandığında hızla araba hareket etti.

Araba durduğunda korkuyla etrafa baktım. Kapı açıldığında adam kolumdan çekiştirip indirdi.

"Hadi."

"Yalvarırım bırakın beni." Adam zorla depoya soktu. İleride ki boş sandalyeye doğru sürükleyip oturttu. Kalkmaya çalışırken iki adamda kolumdan tutup beni engelledi. Diğer adam arkama geçip elimi tutup arkaya çekti. Elimi ondan çekmeye çalışırken bileğimi sıkıca tuttu. İple ellerimi sıkıca bağladı. Aynı şekil bacaklarımı da bağladı.

"Bırakın lütfen." Adamlar beni görmezden gelip hızla depodan çıktı. Korku içinde etrafa baktım. Karanlıktı ayrıca çok soğuktu. Atlas aklıma geldiğinde gözyaşlarıma engel olamadım. Sahi ne çabuk benden vazgeçmişti.

Saatlerce depoda bağlı bir şekilde duruyordum. Saat gece yarısına gelirken gözlerim kendiliğinden kapanmaya başlamıştı. Kapının açılıp kapanmasıyla bakışlarımı oraya çevirdim. Karanlık olduğu için kim olduğunu göremiyordum. Adımlar bana doğru yaklaşırken korku içinde titredim. Zifiri karanlık olduğu için nerede olduğunu bile anlayamamıştım. Ağzımda hissettiğim el ile korkuyla çırpınmaya başladım. Arkamı döndüğümde gördüğüm yüz ile şaşkınlıkla kalakaldım.

18. Bölüm

(Medyadaki şarkı ile aşk yaşıyorum ♡)

Gördüğüm beden ile şaşkınlıkla kalakaldım. Atlas bakışlarını benden çekip etrafı inceledi. Şaşkınlıkla karışık mutlulukla ona gülümsedim.

"Atlas beni bırakmayacağını biliyordum." Atlas bakışlarını bana çevirdiğinde yüzündeki soğuk ifade titrememe sebep olmuştu.

"A-atlas neden konuşmuyorsun?" Atlas elini beline attığında bakışlarımı oraya çevirdim.

Belinden çıkardığı silahı bana doğrulttuğunda beynimden vurulmuşa döndüm. Atlas elindeki silahı alnıma dayamış bakışlarını benden çekmiyordu.

"Ne yapıyorsun?" Atlas hızla silahı yere indirip ellerimi çözdü. Çözülen bileklerimi ovuştururken karşıma geçip önümde eğildi. Hızla ayaklarımdaki ipi de çözüp yere attı.

"Çaktırma bana ayak uydur." Ona anlamsızca bakarken bileğimden tutup sandalyeden sertçe çekti. Bileğimi tutarken bakışlarımı ondan çekmedim. etrafı inceledi.

Atlas bakışlarını bana çevirip sertçe kendine çekti. Kulağıma eğildiğinde gerginlikle etrafı inceledim.

"Kameralar bizi çekiyor. Seni öldürmem için şuan orada kaç kişi hazırda bekliyor." Atlas'ın söyledikleri ile şaşkınlıkla ona bakarken

benden uzaklaştı. Etrafa dikkatlice bakarken yukarıda kamera olduğunu fark ettim.

"Beni öldürecek misin?" Korkuyla ona bakarken elindeki silahı sıkıca tuttu.

"Onlar öyle bilecek. Kameraya arkam dönük seni tam olarak görmüyor. Kulaklarını kapat."

"Ne?" Atlas elimi kulaklarıma bastırırken silahı ateş etti. Korkuyla çılglık atarken gözlerimi sıkıca kapattım. Etrafta sessizlik oluşunca korkarak gözlerimi açtım. Atlas kulağına dokunduğunda her yer sis içinde kalmıştı.

"Samet gerisi sende." Atlas'ın sesiyle ona döndüm. Kulağındaki kulaklık yanıp sönerken Samet'le iletişimde olduğunu anlamıştım.

Cebinden çıkardığı bıçağı koluna sapladığında Korkuyla ona yaklaştım.

"Atlas delirdin mi?" Kolu kan içinde kalmıştı. Yere dökülen kanlarla korkum artmıştı.

"Çok kan kaybediyorsun." Atlas elimi tutup gözlerimin içine baktı.

"Seni vurdum sanacaklar. Ama kan olmazsa inandırıcı olmaz." Atlas elindeki silahı beline takıp yukarıya baktı. Sisten dolayı kamera bizi görmüyordu.

Kapının sertçe açılmasıyla bakışlarımı oraya çevirdim. 2 tane maskeli adam bize doğru yaklaştı.

"Atlas."

"Kimse görmeden Efsan'ı buradan çıkarın. Ben daha sonra geleceğim."

"Sensiz gitmem." Atlas bana yaklaşıp yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Seni gizlice buradan çıkarmam gerekiyor. Büyük ihtimal ön kapıda kameralar var. Seni arka kapıdan çıkaracağım. Ben de ön kapıdan çıkacağım kamera Böylelikle çıktığımı görmüş olacak. Arabada beni bekle güzelim." Atlas saçlarını öpüp bana baktı. Başımı salladığımda adamlar yanıma geldi.

Adamları takip etmeye başladım. Arka kapıya doğru ilerledik. Kapı açıldığında dışarı çıktım. İleride siyah bir araba duruyordu. Adamlar kapıyı açtığına içeri girdim. Köşedeki koltuğa oturup bir an önce Atlas'ın gelmesini bekledim.

Atlas kanayan kolunu ceketini ile saklayarak dışarı çıktı. Tahmin ettiği gibi 3 tane kamera onu izliyordu.

"Patron iyi misin?" Kulaklığında duyduğu ses ile bakışlarını kameradan çekti.

"Sana güvenmekle doğru karar vermişim Samet aferin." Atlas depodan uzaklaşıp arabaya doğru ilerledi.

"Sizin ve Efsan hanımın güvenliği için planı özenle yaptım Patron. Bu gece eve gelmeyin. Cevdet Bey gelirse sorun çıkabilir." Atlas Samet'in söyledikleri ile yerinde durdu.

"Selin orada."

"Ben bizzat onu koruyacağım. Size de bilgi vereceğim."

"Kardeşim sana emanet Samet. En ufak bir olayda beni arıyorsun. Yarın erkenden eve geleceğim. Selin'in saçının teline bile zarar gelirse sakın karşıma çıkmaya cesaret etme."

"Tamam patron." Atlas kulaklığını çıkarıp derin bir nefes aldı. İçi rahat değildi. Selin onun herşeyiydi onu bu gece yalnız bırakmak istemiyordu. Ama koruması gereken bir kişi daha vardı. Samet olduğu için biraz daha rahattı.

Arabaya bindiğinde Efsan sıkıca sarıldı. Kollarını beline sarıp kokusunu içine çekti.

"Atlas benden vazgeçtiğini düşündüm. Orada öyle söyleyince çok korktum." Atlas Efsan'ın yüzünü ellerinin arasına alıp yanağını okşadı.

"Ben senden asla vazgeçmem Efsan. Sadece seni korumak zorundaydım. Eğer orada öyle davranmasaydım. Babam seni benden uzaklaştıracaktı."

"Peki şimdi ne yapacağız?" Atlas olanları düşünmeye başladı.

"Babam çok tehlikeli Efsan. Seni ondan korumam gerekiyor. Bu yüzden seni öldü bilecek. Bu gece Eve gitmeyeceğiz büyük ihtimal eve gidip her yeri araştırarak. Yarın sabah erkenden geri döneriz sonrası içinde bir çözüm bulacağım."

"Peki annem ona zarar gelmez değil mi?"

"Samet orada olacak. Endişelenme her şey benim kontrolümün altında." Atlas şoföre dönüp şuan da Efsan için en güvenli olan yeri söyledi.

"Arabayı dağ evine sür."

"Emredersiniz efendim." Atlas kanayan kolunu tutarken Efsan elbisesinden bir parça kesip ona yaklaştı. Kanayan yeri sıkıca bağladı.

"Benim için her seferinde yaralanıyorsun Atlas. Sana zarar veriyorum."

"Ölümüm senin ellerinden olsa bile sesimi çıkarmam Efsan. Senin için herşeyi göze alırım." Atlas Efsan'ı göğsüne çekip kokusunu içine çekti. Şimdi kolunun acısını hissetmiyordu çünkü yanında sevdiği kadın vardı.

Araba durduğunda karşımızdaki dağ evine baktım.

"Hadi." Atlas arabadan indiğinde bende peşinden indim. Dağ evinden başka bir şey yoktu. Etraf zifiri karanlık ve sessizdi.

"Arabayı bırak eve geri dön. Adamlardan biri seni alsın evdeki koruma sayısını da arttırın." Atlas şoför koltuğunda oturan korumaya emir verip bana döndü. Elimi tutup dağ evine ilerledi.

İçeri girdiğimizde etrafa hayranlıkla baktım. Dağ evi olmasına rağmen herşey özenle tasarlanmıştı. Büyük bir koltuk karşısında televizyon vardı. Televizyonun hemen yanında şömine yanıyor içerisinin sıcak olmasını sağlıyordu. Küçük amerikan mutfak da ortama ayrı bir hava katıyordu.

"Atlas burası harika." Ona heyecanla bakarken bana gülümsediğini fark ettim.

"Hadi geç otur." Başımı sallayıp rahat görünen koltuğa geçip oturdum. Atlas'da yanıma gelip oturdu. Ceketini çıkardığında kan olmuş gömleğine baktım.

"Canın acıyor mu?"

"Hayır." Gömleğinin düğmelerini iliklemeye başladığında elini tutup durdurdum. Dikkatle düğmelerini ilikleyip üzerinden yavaşça çıkardım.

"Pansuman yapmazsak enfeksiyon kapar. Burada ilk yardım malzemeleri falan var mı?"

"Televizyonun yanında olması gerek." Koltuktan kalkıp uzakta duran çantayı alıp içini açtım. Gördüğüm malzemeler ile koltuğa oturup Atlas'a döndüm.

İçinden çıkardığım tendürtüyot'u pamuğa döküp bağladığım bez parçasını çıkarıp yaraya bastırdım.

"Acıyorsa söyle." Atlas gözlerimin içine bakarken dikkatlice yarayı temizledim.

"Efsan seni korkutuğum için özür dilerim. İğrenç hayatıma seni dahil ettim. Zorla yanımda tuttum. Eğer bu hayattan kurtul-" parmaklarımı dudaklarına bastırıp susturdum. Atlas gözlerimin içine bakarken ona gülümsedim.

"Benden vazgeçtiğini düşünmek sadece korkuttu. Ayrıca olanlar geçmişte kaldı. O zamanlar buradan kurtulmak istiyordum. Herşey benim için çok fazlaydı." Atlas'ın gözlerine bakarak devam ettim.

"Taki sana aşık olana kadar. Aramızdaki sevgi kötü olan herşeyi unutturdu Atlas. Sende değiştin bak ilk zamanlardaki gibi değilsin içindeki o çocuğu artık tamamen görüyorum. Sakladığın o küçük çocuk artık ortaya çıktı." Atlas hızla bakışlarını benden çekti.

"Ben iyi biri değilim Efsan. Sadece aşk denilen o duygu beni ele geçirdi." Yarayı temizleyip bandajla sardım. Atlas bana bakıp elimi tuttu.

"Sana yaşattıklarım özür dilemek'le unutulacak bir şey değil ama bundan sonra ikimiz içinde her şey çok güzel olacak. Söz veriyorum eskisi gibi olmamaya çalışacağım." Atlas yüzüme eğildiğinde sıcak nefesini hissettim. Belime dolanan kolları beni iyice kendisine çekmesini sağlamıştı. Ellerim omuzlarındayken şömine'nin sıcaklığı ısınmamızı sağlıyordu.

"Beni delirtiyorsun." Dudaklarıma fısıldadığında titremiştim.

"Sana bağımlıyım bedenimi ele geçirdin. Her dakika seni içime çekmezsem ölecekmişim gibi hissediyorum." Kolları belimi okşarken beni kucığına çekti. Şimdi bedenlerimiz birbirine daha çok yakındı.

"O zaman bana bağımlı olmaya devam et." Dudaklarım dudaklarıyla bütünleştğinde beni kendisine bastırıp saçlarını tutarak yüzlerimizi daha çok yakınlaştırdı. Nazik öpücükler yerini tutku dolu öpüşmeye bırakmıştı. Atlas beni koltuğa yatırıp üzerime çıktı. Elleri kalçamı okşarken ağzımdan bir inleme kaçmıştı. Pantolonumun fermuarını açıp iç çamaşırımın üzerinden kadınlığımı okşadı.

"Bu gece inlemelerini susturmayacağım güzelim." kulağıma fısıldayıp kulak mememi dişleriyle ısırdı.

"Ahhh." İç çamaşırımı yana doğru sıyırıp parmaklarını içime soktu. İçimdeki doluluk ile kendimi ona bastırdım. Pantolonumu hızla kalçamdan sıyırdı. Parmakları İçime hızla girip çıkarken sularım parmaklarına bulaşmıştı.

Tişörtümün içinden eli sütyen kopçamı bulmuştu. Hızla çözüp üzerimden sıyırdı. Tişörtümü de aşağı indirip göğüslerimi ortaya çıkardı. Göğüs ucumu ağzına alıp emmeye başladı. İnlemelerim artık hiç susmazken sıcak dili yavaşça göğüs ucumu emiyordu. İçimdeki Parmakları hızla girip çıkarken kadınlığım delicesine yanıyordu.

Parmaklarını içimden çıkarıp hızla pantolonu ve baksırını çıkardı. Bacaklarımın arasına girip beline doladı. Kadınlığıma çarpan aleti ile dudaklarımı ısırdım. Göğüs ucumu sıcak dili ile emerken ellerimi koltuğa bastırıp hızla içime girdi. İnlemelerimin yerini çığlıklar alırken hızla içime girip çıkmaya başladı. Koltuk sallanırken sertçe içime giriyor kadınlığımın kızarmasına neden oluyordu.

Bedenim ateşler içinde yanarken içimden çıkıp beni yüz üstü koltuğa yatırdı. Sıcak nefesini deliğimde hissettiğim de titriyordum. Üç parmağını deliğime soktuğunda çığlıklarımı koltukla bastırmıştım. Parmakları içime sertçe girip çıkarken deliğim yanıyordu. Dudaklarıyla kalçama öpücükler bırakarak boynuma yaklaştı. Elleri kalçamı okşarken kulağıma eğildi.

"Sana doyamıyorum her seferinde ilk kez birlikte oluyormuş gibi hissediyorum güzelim." Aldığım hazdan nefesim kesilmiş konuşamayacak hale gelmiştim. Beni kendisine çevirip bacaklarımı

iyice açtı. Aletini okşarken daha çok sertleşmişti. Kadınlığının üzerinde gezinen aleti delirmeme neden oluyordu.

"İçime gir." Aldığım hazzın yoğunluğu ile ona yalvaran gözlerle bakıyordum.

"Şsst herşeyin zamanı var." Kulağıma fısıldarken aleti kasıklarımda geziniyordu. Kadınlığının yanaklarına aleti çarpıyor geri çekiliyordu. Onu kendime çekip içime girmesini sağladım. Karnıma kadar gelen aleti ile İçimdeki dolulukla ona kendimi bastırdım.

"Ooo sert seviyoruz." Atlas sırtarak konuşurken kendimden geçmiştim.

"Beni sertçe becer." Yalvaran gözlerle ona bakarken sesim titremişti.

"Seve seve." İçimden çıkıp beklemeden hızla girdiğinde nefes alamayacak hale gelmiştim. Kadınlığım yanıyor acı ile karışık haz almamı sağlıyordu. Bacaklarımı boynuna dolayıp hızla içime girip çıkmaya başladı. Sallanan göğüslerimi okşuyor arada ağzına alıp emiyordu. İçimden çıkıp tekrar girdiğinde Kadınlığının parçalandığını düşündüm. İçimde hissettiğim doluluk ile nefes alışverişlerim düzene girmişti. İçime delicesine boşalıp çıktığında kadınlığımdan aşağıya menileri dökülmüştü. Nefes nefese kalırken beni tekrardan yüz üstü yatırdı.

"Daha boşalmadığım bir yer var güzelim." Deliğimi iyice açıp aletin ucunu değdirdi. Korkuyla onu nasıl içime alacağımı düşünürken arkamda hissettiğim sertlik ile düşüncelerimin yerini acı almıştı. İçime aletin hepsini sokmuştu.

"Ahhh a-acıyor."

"Birazdan zevk alacaksın güzelim." İçimde yavaş yavaş hareket ederken acının yerini zevk almaya başlamıştı. İçimde gittikçe hızlanırken zevk dolu inlemelerim dışarıda duyulacak hale gelmişti. Hızla girip çıkarken artık sadece zevk alıyordum. İçime sertçe girdiğinde boşalmıştı. İçimden çıktığında derin derin nefes almaya başladım.

"Seni seviyorum." Atlas kulağıma fısıldayıp bana sıkıca sarıldı.

"Ben de." Yorgun çıkan sesimle gözlerimi kapatırken yanağımda hissettiğim küçük öpücükler ile yüzümde bir tebessüm oluşmuştu.

Samet kapıyı çalıp beklemeye başladı. Çalışan kız kapıyı açtığında içeri girdi. Salona geçtiğinde televizyon izleyen Selin'i görünce yanına ilerledi.

"Selin hanım." Selin ona seslenen adama baktı. Gördüğü beden ile heyecanla tekerlekli sandalyesine tutundu.

"Samet bey." Heyecanlı çıkan sesiyle kendisine kızdı. Umarım anlamamıştır diye içinden geçiriyordu.

"Lütfen bey yerine ismimle hitap edin."

"Şey o zaman sizin de sadece Selin demeniz yeterli." Selin içindeki mutluluğa engel olamıyordu. Samet karşısındaki kızın kızaran yanaklarına tebessüm etti.

"Peki nasıl istersen Selin. Bu gece abiniz evde olmayacak. İşlerden dolayı bir ihtiyacınız olursa bana söylemeniz yeterli. Sizin için buradayım."

"Abim gelmeyecek mi?" Selin'in yüzündeki tebessüm yerini hayal kırıklığına bıraktı. Samet kızın aniden değişen yüzüyle panikle ne söylemesi gerektiği düşünmeye başladı.

"Toplantı uzun sürdüğü için gelemeyecek. Ama yarın sabah erkenden burada olacağını söylememi iletti." Selin tebessümle Samet'e baktı.

"Tamam o zaman sorun yok."

"Bir arzunuz yoksa ben gideyim." Selin heyecan ve panikle Samet'in kolunu tuttu. Samet ona dokunan ele ve karşısındaki bedene baktı.

"Şey bir işin yoksa birlikte film izleyelim mi?" Selin içinden geçenleri pat diye söylediğinde olanları düşünmemiştir. Sonradan söylediği şeyi fark edince kendine küfürler etti.

"Ben özür dilerim saçma bir şey söyle-"

"Olur." Samet beklemediği teklif ile şaşırmıştı. Açıkçası bunu beklemiyordu. Karşısındaki kızın mahcup halini görünce dayanamayıp kabul etmişti. İçinden bir ses onunla kalmasını söylüyordu. Selin duyduklarıyla heyecanla Samet'e baktı.

"Tamam izlemek istediğin bir film var mı?" Samet koltuğa geçip oturdu.

"Sen ne istersen onu izlerim." Selin aklına gelen filmi televizyondan açtı.

"Titanik izleyelim mi? Tabi istemezsen söyle belki fazla romantik olabilir."

"Güzel izleyelim." Samet Selin'e gülümsediğinde Selin ona bakan gözlerde takılı kalmıştı. Kalbi yerinden çıkacakmış gibi hızlı atıyordu.

Samet selin'in kendisine uzak olduğunu fark edince koltuktan kalkıp ona yaklaştı.

"İstersen koltukta oturmana yardım edeyim. Sonrasında tekrardan yardımcı olurum." Selin karşısında duran adama bakıp başını salladı.

"Olur." Yaklaşık belinden tuttuğunda Selin heyecanla titriyordu. Selin'i kucakladığında kollarını beline sıkıca sardı. Kucağında titreyen kızın gözlerinin içine baktı. Selin Samet'e sıkıca tutunurken ondan bakışlarını çekmiyordu. Başlayan filmin sesini duyunca ikiside kendisine gelmişti.

"İhm şöyle geçelim." Koltuğa yavaşça bıraktığında ondan uzaklaştı. Selin saçlarını düzelterip nefesini düzene sokmaya çalıştı. Samet'te yanına oturup önüne döndü. İkiside az önce olanlara anlam verememişti. Başlayan filme odaklanıp az önce olanları düşünmemeye çalıştılar.

Biten film ile Samet yanındaki bedene baktı. Selin koltuğun köşesinde uyuyakalmıştı. Samet dikkatlice koltukta yatan kızı kendisine çekti. Selin'in başı Samet'in omzuna düştüğünde Samet şaşkınlıkla uyuyan kıza baktı. Hareket etmeyip oturmaya devam etti. Burnuna gelen lavanta kokusuyla gözlerini kapattı. Bu koku onu sakinleştiriyordu. Gözlerini açıp kendine geldi. Ne yapıyordu? Patronuna bir söz vermişti. Böyle hissetmemeliydi. Dikkatlice Selin'i kendinden uzaklaştırıp koltuktan kalktı. Uyuyan kızı dikkatlice kucağına aldı.

Tüy gibi hafif olan bedeni kollarında süzülüyordu sanki. Uyandırmamaya dikkat ederek odasına doğru ilerlemeye başladı. İçeri

girip yatağa doğru ilerledi. Yorganı çekip dikkatlice kucağındaki kızı yatağa yatırdı. Üzerine Yorganı çekip onu izledi. Kalbinde hissetiği garip duyguyla başını salladı. Kendine gelip dikkatli olmalıydı. Buraya gelme amacı farklıydı ve her ne olursa olsun kimseye bağlanmayıp verdiği sözü tutacaktı. Son kez uyuyan bedene bakıp odadan çıktı. Telefonunda olan son aramalardaki numarayı aradı.

"Herşey istediğiniz gibi sonrası için haber vereceğim." Telefonu kapatıp cebine koyarak hızla evden ayrıldı.

Gözlerimi açtığımda üzerimdeki ağırlığa baktım. Atlas resmen ahtapot gibi beni sarmıştı.

"Atlas ahtapot gibi sarmışsın Hareket edemiyorum." Sinirle söylenirken Atlas gözlerini açıp bana baktı.

"Sanada günaydın güzelim."

"Günaydın da bütün gece bu şekil uyuyakalmışız." Atlas beni kendisine çekip dudaklarıma bir öpücük bıraktı.

"Hmm ne güzel işte."

"Tabi canım çok güzel her yerim ağrıyor ya seninde bir uçuşun yok." Sinirle konuşurken Atlas gülümsedi.

"Karşımda sen olunca istemsizce sakın kalamıyorum güzelim üzgünüm." Ona gülümseyip yanağına bir öpücük bıraktım.

"Atlas senden bir şey isteyebilir miyim?"

"İste güzelim."

"Ben Sahra'yı çok özledim. En son ki görüşmemiz de iyi değildi. Bugün onun yanına gidip kendimi affettirmek istiyorum." Atlas benden uzaklaşıp koltuktan kalktı.

"Hayır Efsan. O senden vazgeçti. Senin tekrardan üzülmene izin veremem." Koltuktan kalkıp Atlas'ın karşısına geçtim.

"Lütfen onu en çok üzen bendim. İlişkimizi ona daha önceden söylemem gerekirdi. O da beni düşünüyor olanlardan sonra sana karşı çok tepkiliydi. Böyle öğrenmesi onu çok kırdı."

"Efsan seni kimse benden ayıramaz. Bu kim olursa olsun. Senin hayatına karışma hakkı yok. Birbirimizi seviyoruz bu değişmeyecek." Atlas'a yaklaşıp kollarımı boynuna doladım.

"Evet bizi kimse ayıramaz buna bende izin vermem. Ama Sahra'da benim arkadaşım ona herşeyi sakince anlatırsam eminim bize karşı çıkmayacak hatta yanımızda olacaktır." Atlas bana bakıp başını salladı.

"Peki sadece senin için eğer seni tekrardan üzerse bu kez karşısında beni bulur." Başımı sallayıp sıkıca sarıldım.

"Teşekkür ederim." Atlas'ta saçlarımı okşayıp kokumu içine çekti.

"Hazırlanıp çıkalım." Birbirimizden ayrılıp hızla hazırlanmaya başladık.

Dağ evinden ayrılıp eve doğru yola çıktık. Atlas telefonda Samet ile iletişim kuruyordu.

"Dün gece herşey yolundaydı Patron."

"Tamam eve geliyorum Hazırlanıp çıkacağım toplantı için adamları hazırla."

"Emredersin patron." Telefonu kapatıp bana döndü.

"Önce seni bırakırım sonra işin bitince beni ara gelip alacağım."

"Tamam."

İkimizde eve gelip hızla içeri girdik. Odaya çıkıp kendimi banyoya attım. Hızlıca duş alıp odaya döndüm. Dolaptan çıkardığım siyah uzun elbiseyi hızla üzerime geçirip saçlarımı taradım hafif bir makyaj yapıp odadan çıktım. Atlas'ta odadan çıkıp yanıma geldi. Yanağıma bir öpücük bırakıp elimi tuttu. Birlikte salona geçtiğimizde Selin'de yanımıza geldi.

"Prensesim herşey yolunda mı?" Atlas Selin'in saçlarını öpüp ona baktı.

"Evet abi bir sorun yok." Atlas gülümseyip bana döndü.

"Hadi çıkalım." Başımı sallayıp Selin'e gülümsedim.

"Akşam erkenden evde olacağım prensesim abi kardeş film gecesi de yaparız sadece ilaçlarını aksatma ve ben gelene kadar kendine iyi bak."

"Tamam abicim." Atlas seline sıkıca sarılıp yanağına bir öpücük bıraktı. İkimizde evden çıkıp arabaya bindik.

Geldiğimiz evin önünde araba durdu. Atlas'a döndüğümde gerginlikle etrafa bakıyordu.

"Atlas iyi misin?" Bana dönüp ellerimi ellerinin arasına aldı.

"Efsan ben gelene kadar kendine çok dikkat et. Buraya gelmen bile tehlikeli babamın yaşadığından haberi olmaması gerek." Atlas'ın elini sıkıca tutup yanağına dokundum.

"Sevgilim endişelenme Sahra'nın yanında güvendedeyim ayrıca çok dikkatli olacağım."

"İşin bitince hemen ara."

"Tamam." Atlas beni kendisine çekip dudaklarıma bir öpücük bıraktı. Arabadan inip ona el salladım. Bana gülümseyip hızla arabayı sürdü.

Karşımdaki eve baktım derin bir nefes alıp kapıya ilerledim. Zili çalıp gergince beklemeye başladım. Açılan kapı ile heyecanla karşımdaki bedene baktım. Sahra beni gördüğünde yüzündeki soğuk ifadeyle baktı.

"Senin burada ne işin var?" Kapıyı kapatacakken bacağıma kapıya koyup durdurdum.

"Sahra lütfen beni dinle. Sana herşeyi anlatacağım yalvarırım dostluğumuzu silip atma." Sahra kapıyı bırakıp bana sinirle baktı.

"Ne dostluğundan bahsediyorsun Efsan? Bir adam için beni bıraktın ya hemde normal biri bile değil. Seni zorla tutan sana işkence çektiren adamı seçtin. O zaman dostluğumuzu aramızdaki bağı düşünmeyip bir çırpıda silip attın şimdi karşıma çıkıp dostluktan bahsetme." Sahra bana öfkeyle bakarken gözyaşları içinde ona baktım.

"Sadece çok seviyorum Sahra. Atlas olmadan yaşayamam."

"Bensiz yaşayabilirsin yani."

"Hayır ikiniz olmadan yapamam benim hayatımda ikiniz de çok önemlisiniz sen benim tek dostumsun. O ise sevdiğim tek adam. Lütfen Sahra beni yalnız bırakma herşey için özür dilerim böyle ol-" Midemin aniden bulanmasıyla sözlerim yarıda kalmıştı.

"Efsan iyi misin?" Başımı Hayır anlamında salladığımda Sahra hızla koluma girip içeri soktu. Koşarak banyoya girip lavaboya kustum. Sahra yanıma gelip saçlarımı tutarak omzumu okşadı.

"Efsan kötü görünüyorsun hasta mısın?" Sahra suyu açıp dikkatle yüzümü yıkadı. Elindeki havluyla yüzümü silip bana endişeli gözlerle baktı.

"Yüzün bembeyaz olmuş. Orada sana iyi bakmıyorlar mı?"

"Son zamanlarda midem çok bulanıyor halsiz hissediyorum Sahra."

"Efsan." Sahra bana dikkatle bakarken ona döndüm.

"Hamile misin?"

"Ne?" Sahra'nın söyledikleriyle şaşkınlıkla ona baktım.

"Bunlar Hamilelik belirtileri halsizlik mide bulantısı falan."

"Saçmalama Sahra." İçimdeki kuşku ile aynadan yüzüme baktım. Gerçekten hamile olabilir miydim?

"Test yaptırmalıyız. En azından emin olmamız gerek."

"Peki."

"Hamilelik testi getireceğim. Beni burada bekle." Başımı salladığımda Sahra hızla banyodan çıktı.

Panikle koltukta otururken kapının çalmasıyla hızla açtım. Sahra elindeki testi bana uzattı. Testi alıp ona bakarak banyoya ilerledim.

Elimdeki test ile banyodan çıktığımda Sahra hızla yanıma geldi.

"Efsan sonuç ne?" Sahra bana merakla bakarken elimdeki testi ona gösterdim.

"Hamileyim." Sahra testteki pozitif çizgilere şaşkınlıkla bakarken elimi istemsizce karnıma koydum. Bunu nasıl Atlas'a söyleyecektim?

19. Bölüm

Sahra ile birbirimize baktık. Bunu ikimizde beklemiyorduk. Gerginlikle koltuğa geçip oturdum. Sahra elindeki teste bakıp yanıma geldi.

"Efsan bu nasıl olur? Sen o adamla gerçekten mi?" Sahra şaşkınlıkla bana baktı. Tırnaklarımı avucuma bastırıp başımı yere eğdim.

"Sahra bende böyle olacağını tahmin etmedim. Yani her seferinde önlem al-"

"Her seferinde mi? Efsan beni delirteceksin. O adama hadi bir kez güvendir. Daha sonrasını hiç mi düşünmedin? Atlas normal biri değil adam mafya karanlık işlerin içinde olan bir adam çocuğuna nasıl babalık yapsın." Sahra sinirle bana bakarken ona döndüm. Gözyaşlarım kendiliğinden akarken yanağımdaki gözyaşını parmağıyla sildi.

"Seni üzmemek için söylemedim Efsan. Ama kendini düşünmüyorsan. Karnındaki çocuğu düşün. Büyüyeceği hayat çok tehlikeli."

"Atlas korur. Asla bir şey olmasına izin vermez."

"Peki kendisinden de aynı şekil koruyabilecek mi?" Sahra'nın sorduğu soruyla düşünmeye başladım. Sahra elimi tutup gülümseyerek bana baktı.

"Efsan gerçekten Atlas'ı tanıyor musun? Belki aşktan gözün kör oldu. Ama olanları görmüyor musun? Sence öfkesine yenik düşen bir adam ne kadar güvenilir olabilir?" Sahra'dan uzaklaşıp koltuktan kalktım.

Düşündükçe çıkmaz bir sokağın ortasında yalnız kalmış gibi hissediyordum.

"Seviyorum Sahra. Lanet olsun ki çok seviyorum herşeye rağmen ondan kopamıyorum." Sahra'ya yaklaşıp önünde eğildim.

"Yanımda o olunca kendimi yuvamdaymışım gibi hissediyorum. Onsuz sakın bir hayat yaşamaktansa onunla tehlikeli bir hayat yaşamaya bile razıyım. Belki sana çok aptalca geliyor. Ama aşk bazen yapmam dediğini de yaptırıyor." Gözyaşlarıma engel olmadan hıçkıra hıçkıra ağladım.

Canım yanıyordu. Belkide böyle bir hayat çok yanıştı. Ama ben Atlas olmadan yaşamak bile istemiyordum. Sahra saçlarımı okşayıp elimden sıkıca tutup yerden kaldırdı.

"Üzülme kardeşim. Ben hep yanındayım sen ne karar verirsen ver her zaman seninle olacağım. Bak bebeğini de düşün şimdi sen üzgün olursan o da üzülür." Sahra yanağımı okşarken ona sıkıca sarıldım.

"İyiki varsın."

"Sende canım." Sahra ile birbirimizden ayrılıp gözyaşlarımızı sildik. Bana ne kadar ağlama dese de kendisi de gizlice ağlamıştı.

"Peki Atlas'a ne zaman söyleyeceksin?" Sahra merakla bana bakarken bakışlarımı ondan çektim.

"Bilmiyorum Atlas çocuğu istemeyebilir."

"Niye istemeyecekmiş? Yaparken iyiydi şimdi de sorumluluğunu alacak. Yok öyle zevk alayım ama sorumluluk almayayım." Sahra

sinirle konuşurken istemsizce güldüm. Sahra'da bana bakıp gülmeye başladı.

"Senin yine gerginlik mood online olmuş Sahra."

"Söz konusu o adam olunca benim mood hep açık kardeşim." Sahra'ya tebessümle baktım.

"Sahra bir şey daha söyleyeceğim."

"Ay dur üst üste haber almak bünyeme iyi gelmiyor. Valla şurada düşüp bayılacağım Efsan."

"Beni ölü biliyorlar." Söylediklerimle Sahra'nın yere düşmesi bir olmuştu. Korkarak yanına gittim.

"Sahra iyi misin? Korkutma beni." Sahra yarı açık gözlerle bana baktı.

"Yok sen en iyisi beni buraya göm. Çünkü ben birazdan kendi kendimi imha edeceğim. Ne demek öldü biliyorlar?" Sahra'nın koluna girip yerden kaldırarak koltuğa oturttum.

"Atlas'ın babası benim üzerimden iddiaya girmişti. Kafes dövüşünde Atlas kaybederse beni ondan ayıracaktı. Maçı kaybetti. Beni zorla depoya götürdüler. O sırada da Atlas geldi. Beni öldüren oymuş gibi bir plan yaptık. Sonrasında oradan kurtuldum." Sahra ağzı açık bir şekilde beni dinliyordu.

"Efsan sizin hayatınız film olmalı. Her dakikası ayrı olay ayrı dram. Hatta isim bile buldum." Sahra koltuktan kalkıp karşıma geçti.

"Atlas ile cehenneme doğru." Sahra'nın söyledikleriyle kakhaha attım.

"Ya Sahra bu durumda bile beni güldürüyorsun." Sahra koltuğa oturup bana döndü.

"Ben en azından seni güldürüyorum. Sense beni bu gidişle öldüreceksin." Derin bir nefes alıp yüzümü ellerimin arasına aldım.

"Offf ne yapacağımı bilmiyorum." Sahra elini omzuma koyup yavaşça sıktı.

"Şuan da yapacağın tek şey. Bebeği Atlas'a söylemek olacak. Sen söylemesen de eninde sonunda bu adam gerçeği öğrenecek."

"Öyle mi dersin?" Sahra başını salladığında derin düşüncelerle kalakaldım. Bugün Atlas'a hamile olduğumu söyleyecektim.

Atlas arabadan inip depoya girdi. Samet patronunun geldiğini görünce koltuktan kalkıp hızla yanına ilerledi.

"Hoşgeldin patron."

"Durumlar nasıl?" Samet gerginlikle etrafına bakıp patronuna döndü. Atlas bir şeyler olduğunu anlamıştı.

"Cevdet Bey sizi odasında bekliyor." Atlas babasının onu neden beklediğini tahmin ediyordu.

"Tamam ben gelene kadar toplantı için bilgileri masama bırak."

"Emredersin patron." Atlas hızla merdivenden yukarı çıktı. İleride kapalı olan kapıya ilerleyip derin bir nefes aldı.

Kapıyı çaldığında içeriden gelen "GİR!" Sesiyle kapıyı açıp içeri girdi. Babası koltuğunda oturmuş içkisini yudumluyordu. Yanındaki mini etekli kıza bakışları döndü. Babasının omuzlarına masaj yapıyordu.

"Sen çık güzelim." Cevdet Bey masaj yapan kızın eline bir öpücük bırakıp gülümsedi. Atlas gördüğü manzara ile yumruğunu sıktı. Annesi hayattayken belkide kaç kez bu duruma şahit olmuştu. Kapanan kapı ile Cevdet Bey ona öfkeyle bakan oğluna döndü.

"Ne o insan babasına nefretle bakar mı?"

"Sen çocuğuna iyi bir baba olsaydın. Bende sana iyi bir evlat olurum."

"Şuan karşımda benim eserimi görüyorum oğlum. Sen her ne kadar benden nefret etsende benim gibi biri olacaksın. Hatta ileride tıpkı benim gibi baba olacaksın." Atlas babasının Söyledikleriyle alayla bir kahkaha attı.

"Çocuğunu boktan bir hayatın içine zorla sokan para uğruna hayatını hiçe sayan sonrada onu kuklası gibi büyüten birine benzemek mi? Ölse daha iyidir." Cevdet Bey gülümseyerek koltuğundan kalkıp oğlunun karşısına geçip elini omzuna attı.

"Annen de hep böyle söylerdi. Oğlum asla kirli işlerin içinde olmayacak. Kimsenin canına kıymayacak derdi. Ama bak karşımda kim bilir kaç kişinin ölümüne neden olmuş kirli işlerin içinde yaşayan birini görüyorum."

"Sen istedin böyle olmamı. Zorla elime silah tutuşturup öldür dedin. Yapmam deyince sabahlara kadar kemerle dövmedin mi? Gözümün önünde arkadaşlarımı öldürdün niye? Çünkü senin istediğin kişiyi

öldürmedim." Atlas babasına iğrenerek baktı. Ondan nefret ediyordu. Bu hayatta baba sevgisini zerre hissetmemişti. İleride baba olursa asla çocuğunun sevgisiz büyümesine izin vermeyecekti.

"Bizim gibi adamların bu hayatta tek hissedeceği duygu nefrettir. Bu yaşa geldin hala çocuk gibi davranıyorsun. O kadın seni zavallı bir adama dönüştürmüş." Atlas gerginlikle babasından bakışlarını çekti.

"İşi temizledin değil mi?"

"Yaptım işte. Öldü. " Cevdet Bey oğluna sarılıp sırtını okşadı.

"Aferim aslanım. Kimsenin seni güçsüz yapmasına izin verme. İstedğin kadınsa söyle baban sana bulur. Takıl gez toz kafa dağıt. Ama sakın işlerimize dahil etme." Cevdet Bey oğlundan ayrılıp soğuk sesiyle devam etti.

"Unutma bugün kalbine giren yarın hayatına girer. Ve bizim hayatımız da ölümden başka birşey yok." Atlas başını sallayıp babasından uzaklaştı.

Cevdet Bey masasına doğru ilerledi. Atlas babasına dikkatle baktı. Cevdet Bey çekmeceyi açıp içinden silah çıkardı. Atlas babasının hızla çekmeceyi kapatmasından şüphelenmişti. Belli ki içinde gizli bir şeyler vardı. Cevdet Bey elindeki silahla oğlunun karşısına geçip ona uzattı.

"Bu babamdan bana kalan. Şimdi benden sana kalacak. Bunu hep yanında taşı ki gerçeğini unutursan hep arkada bir geçmişin olduğunu hatırla." Atlas babasının ona uzattığı silahı alıp beline taktı. Cevdet Bey oğlunun omzunu okşayıp yerine geçip oturdu.

"Bugün İtalyanlar ile iş yapacaksın. Ünlü mafya Antonio Grassi kendisi işinde çok başarılı biri. Bu akşam bizim eğlence mekanında olacak. Sen de gidip ilk önce adamla konuş sonrasında depoya geçer toplantıya başlarsınız."

"Direk depoya geçerim bir de adama özel hizmet mi yapacağım?" Atlas duyduğu isimle sinirle nefes aldı. Kaç kez o adamın ismini duymuştu. Bildiği kadarıyla kendini bir sık sanan egolu piçin tekiydi. İtalya'da yer altının en güçlü mafyası olarak tanınıyormuş. Tabiki Atlas o adamdan haz etmiyordu.

"Adamla iyi anlaşacaksın. İşleri böylelikle daha çok genişleteceğiz. İtalya ile bağlantımızı sen sağlayacaksın. Bu akşam bu toplantı olmazsa karşıma çıkma." Atlas çalan telefonunu cebinden çıkarıp arayana baktı. "*Efsan*" arıyordu. Telefonu kapatıp babasına döndü.

"Tamam akşam mekana geçerim." Cevdet Bey başını onaylayarak salladı. Atlas babasına son kez bakıp odadan çıktı. Odadan uzaklaşıp telefonu açtı.

"Efsan."

"Atlas beni alır mısın?"

"Tamam geliyorum." Telefonu kapatıp cebine koydu. Efsan'ın sesi endişeli çıkıyordu. Umarım düşündüğü gibi bir durum yoktur. Hızla mekandan ayrılırken Samet'in ileride telefonla konuştuğunu fark etti.

"Tamam en yakın zamanda size bilgileri atacağım." Samet telefonu kapattığında arkasını döndü. Karşında duran patronunu görünce gerginlikle ona baktı.

Atlas Samet'in söyledikleriyle şüpheyile ona baktı.

"Patron herşey yolunda mı?"

"Kiminle konuşuyorsun?" Atlas soğuk ifadesiyle Samet'e sorgularcasına baktı.

"Geçenki toplantının bilgilerini karşı taraf istemişti. Onun hakkında konuşuyordum." Atlas başını sallayıp arabaya doğru ilerledi.

"Bir dahakine bana haber vermeden bir şey yapma."

"Tamam patron. Size eşlik etmemi ister misiniz?"

"Hayır sen depoya gidip akşamki toplantı için hazırlık yap. Bu işi halletmemiz gerekiyor."

"Peki patron." Atlas arabasına binip hızla oradan uzaklaştı.

Sahra ile oturmuş Atlas'ı bekliyorduk. En sonunda kararımı kesinleştirip Atlas'ı aramıştım. Geleceğini söylediğinde Sahra ile salonda oturmuş sessizce beklemeye başlamıştık.

Çalan zil ile hızla yerimden kalkıp kapıya doğru ilerledim. Kapıyı açtığımda Atlas endişeli gözlerle bana baktı.

"Efsan iyi misin? Bir sorun mu var?" Sahra'da yanımıza geldiğinde Atlas'ın bakışları Sahra'ya döndü.

"Hayır herşey yolunda Sahra ile aramızdaki buzları erittik." Sahra'ya döndüğümde bakışları beni bulmuştu. Başını sallayıp gülümsedi.

"İyi sizin adınıza sevindim."

"Bende senin yokluğuna sevinmiştim. Ama işte sevincim kursağında kaldı." Sahra alayla Atlas'a baktı.

"Tüh hiç üzülmедim. Bu gidişle daha çok sevincin kursağında kalacak." Atlas'ın Alaylı tavrına Sahra sinirle karşılık verecekken kolundan tutup durdurdum.

"Hadi gidelim." Atlas'a baktığımda başını sallayıp arabaya doğru ilerledi. Sahra'ya dönüp kulağına eğildim.

"Ona herşeyi anlatacağım. Haber veririm."

"Eğer canını sıkarsa hemen bana haber veriyorsun unutma ben hep yanımdayım kardeşim." Sahra'ya sıkıca sarıldım.

"Biliyorum kendine iyi bak." Sahra ile birbirimizden ayrıldık.

"Sizde kendinize çok iyi bakın." Çoklu ifadeyi kullandığında yüzümde bir tebessüm belirdi. Elim karnıma giderken Sahra'ya gülümseyerek başımı salladım. Birbirimizle vedalaştıktan sonra arabanın yanında bekleyen Atlas'a doğru ilerledim.

"Güzelim iyi misin?" Atlas saçlarımı öpüp bana sıkıca sarıldı.

"İyiyim." Benden ayrılıp yüzüme emin olmak istercesine baktı.

"Sahra ile konuşmak çok iyi geldi. Teşekkür ederim."

"Sen mutlu ol gerisi önemli değil. Hadi eve gidelim." Atlas kapımı açıp binmemi bekledi. Gülümseyerek bindim. Kapımı kapatıp hızla şoför koltuğuna geçip oturdu. Arabayı vakit kaybetmeden hızla eve doğru sürdü.

Yol boyunca aramızda sessizlik olmuştı. Atlas'a döndüğümde derin düşünceler içinde olduğunu gördüm.

"Atlas ne düşünüyorsun?"

"Akşam İtalyanlar ile toplantı var. Onu düşünüyordum. Beni boşver sen neden gerginsin?" Atlas arabayı köşeye çekip bana döndü.

"Şey ben mi? Gergin değilim." Elim karnıma gittiğinde Atlas karnımın üzerindeki elime baktı.

"Karnın mı ağrıyor?" Başımı hayır anlamında salladım.

"Özel günün falan mı yaklaşıyor? Yoksa." Atlas sustuğunda panikle ona baktım. Acaba hamile olduğumu mu düşündü?

"Yoksa ne?" Heyecan ve birazda stresle sorduğum soruyla gözlerimin içine baktı.

"Aç mısın?"

"Ne?" Bi anda sorduğu soruyla şaşkınlığımı gizleyememiştim. Ben hamile olduğumu düşünüyor sanırken Gerçekten aç olduğumu mu düşünmüştü?

"Gayet normal bir soru neden şaşırdın?" Atlas'ın gülerek sorduğu sorusuna kendimi toparlayıp gülümseyerek cevap verdim.

"Yok yani açım sanırım." Atlas garip cevabıma sırtıp önüne döndü.

"Tamam sana kendi ellerimle yemek hazırlayacağım."

"Yine içine bir şey koyarsın falan emin olamadım." Atlas imalı sözlerimle bana döndü.

"Ben ne zaman-" Atlas sustuğunda hatırladığını anlamıştım.

"Pardon sen hiç öyle şeyler yapar mısın?"

"İlaçtan bahsediyorsan etkisi geçtiğinde kucağımdan inip gidebilirdin." Sinirle omzuna vurduğumda Atlas acıyla inledi.

"Ahh tamam sustum."

"Bencede sus." Sinirle kollarımı birbirine bağlayıp önüme döndüm. Yanağımda hissettiğim öpücük ile Atlas'a baktım.

"Trip mi atıyorsun?"

"Ben Trip atmam."

"Siz kadınlar bunu söylerken bile trip atıyorsunuz." Atlas arabayı çalıştırıp tekrardan yola çıkarken ona hayretle baktım.

"Sende maşallah herşeyi biliyorsun. Tabi deneyimli-" dudaklarımda hissettiğim baskı ile susmak zorunda kalmıştım. Benden uzaklaşıp gözlerimin içine baktı.

"Benim artık tek ilgim sensin güzelim. Senden öncesi artık benim için yok." Atlas benden uzaklaştığında önüme dönüp ellerimle oynamaya başladım.

"Atlas."

"Hmm."

"Benim seninle konuşmam gereken bir konu var."

"Dinliyorum güzelim."

"Ben ham-" Atlas aniden fren yaptığında korkuyla ileri düştüm. Arabadan inip hızla ilerlediğinde bende peşinden indim. Yerde yatan küçük çocuğu görünce panikle oraya koştım. Atlas çocuğu kucağına alıp hızla köşeye geçti.

Küçük çocuk gözyaşları içinde ağlarken Atlas'ın boynuna sıkıca sarılmış başını göğsüne yaslamıştı. Belli ki korkuyordu. Atlas çocuğun saçlarını öperken yanağını okşadı.

"Şsst korkma aslanım. Geçti sana kimse zarar veremez." Çocuğu sakinleştirmeye çalışırken bir yandan etrafı kontrol ediyordu.

"Atlas bu çocuğun tek başına buralarda ne işi var?"

"Bilmiyorum." Atlas çocuğa dönüp korkutmamaya özen göstererek gözlerinin içine bakarak gülümsedi.

"Aslanım annen nerede?"

"Melek oldu. Bende annemi arıyordum. Beni yanına almadı." Çocuk tekrardan ağlarken duyduklarım ile bende gözyaşlarıma engel olamadım. Daha küçücük bedeni böyle büyük bir acıyla yüzleşmişti. Atlas çocuğa daha çok sarılırken bana baktı.

"Tamam anneni birlikte bulalım o zaman hem sana çok güzel sürprizlerim var. Benimle gelmek ister misin?" Atlas incitmekten korkarcasına sakın sesiyle çocuğa gülümsedi. Çocuk başını salladığında Atlas'da başını salladı.

"Peki adın ne?"

"Asaf."

"Bende Atlas bu ablanın adı da Efsan." Atlas beni işaret ettiğinde Asaf bana baktı. Yanına yaklaşıp gülümseyerek ona baktım.

"Merhaba Asaf." Elimi uzattığımda küçük elleriyle elimi tutmuştu. Mutlulukla Atlas'a bakarken beni sessizce izlediğini fark ettim. Asaf Atlas'ın kucağında ona sıkıca sarılırken bir yandan küçük elleri ile elimi sıkıca tutmuştu. O an tıpkı bir aile tablosu gibiydik. Anne baba ve çocuk. Atlas'ın Asaf'a olan yaklaşımı tıpkı korumacı bir baba gibiydi. İçimdeki umutla ona baktım. Belkide bebeğimiz içinde aynı şekil davranacaktı.

"Efsan hadi arabaya." Atlas'ın sesiyle düşüncelerimden kurtulup ona döndüm. Kucağında Asaf ile arabaya ilerledi. Yanına gittiğimde arka koltuğa Asaf'ı bindirdiğini gördüm. Emniyet kemerini de takıp kapıyı kapattı. Bende hızla yerime geçtiğimde Atlas'ta arabaya binmişti. Aynadan arkayı kontrol ederken çocuk için endişeli olduğunu anlamıştım. Yola devam ettiğimizde arada Atlas'ın aynadan çocuğu kontrol ettiğini gözden kaçırmadım.

Eve geldiğimizde arabadan inip arka tarafın kapısını açtım. Atlas'da arabadan inip hızla açtığım kapıdan Asaf'ı kucağına alarak kapıyı arkasından kapattı. Eve doğru ilerlerken Asaf'ın meraklı bir şekilde etrafı izlediğini gördüm.

"Burası çok büyük." Asaf parlayan gözlerle havuza ve etraftaki korumalara bakıyordu.

"Birazdan sana evi de gezdireceğim." Atlas'ın yüzündeki heyecanlı ifadeye gülümsedim. Tıpkı küçük bir çocuk gibi o da heyecanla

konusuyordu. Asaf'la konuştuğunda hep yüzünde bir gülümseme ve sesinde şüana kadar şahit olmadığım bir sakinlik vardı.

İçeri girdiğimizde salonda bize şaşkınlıkla bakan Selin'e döndüm.

"Abi."

"Sonra prensesim." Atlas Asaf'ı yere indirip elinden tuttu.

"Adamlara söyleyin Asaf için bir sürü oyuncak ve kıyafet alsınlar. Arada küçük bir kaç abur cubur da almalarını söyleyin." Atlas çalışanlara emir verirken hepsi hızla dağılmıştı.

Atlas Asaf'ın önüne eğilip elini tuttu.

"Söyle aslanım ne yemek istersin?" Asaf küçücük elleri ile düşünmeye başladı.

"Köfte patates." Heyecanla ellerini çırparak söylediğinde Atlas gülümseyerek Asaf'ın saçlarını öpüp ayağa kalktı.

"Duydunuz hemen hazır olsun."

"Tabi efendim." Çalışan kızlar mutfağa geçtiğinde Atlas'ın kolundan tutup bana bakmasını sağladım.

"Asaf'ın ailesi onu merak etmiş olabilir."

"Merak etme güzelim. Samet'e çocuğun ailesini bulmasını söyleyeceğim. Ondan haber alana kadar da geçici olarak Asaf burada kalacak."

"Umarım en yakın zamanda ailesine kavuştururuz." İçeri gelen poşetleri alıp Asaf'a yaklaştım.

"Asaf bak burada çok güzel kıyafetler var. Hepsine bakalım mı?"

"Olur." Asaf elimi tuttuğunda Atlas'a son kez bakıp salondan çıktım. Odama girdiğimde Asaf heyecanla etrafı izliyordu. İçinden çıkardığım kıyafetlerle yüzündeki mutluluğu görünce bende mutlu olmuştum.

"Hangisini denemek istersin?" Asaf dinazorlu olan kıyafeti gösterdiğinde elime alıp ona baktım.

"Ooo çok tatlı hadi deneyelim." Geri kalanında bütün kıyafetleri denemiş en sonunda dinazorlu olanı seçmişti. Odadan çıktığımızda salona doğru ilerledik. Atlas telefonu ile ilgilenirken Asaf koşarak yanına gidip karşısında durdu. Atlas telefondan bakışlarını çekip Asaf'a baktı.

"Vay aslanım çok yakışıklı olmuşsun." Atlas Asaf'ı kucığına alıp saçlarını okşadı.

"Şimdi sürpriz zamanı." Atlas'a merakla bakarken Asaf ile birlikte dışarı çıktı. Kapının kenarında durduğumda önümdeki manzarayı izledim. Bahçe oyuncaklarla doluydu. Asaf hızla oyuncakların yanına koşarken Atlas arkasında durmuş düşmemesi için onu koruyordu.

Asaf topu alıp Atlas'a uzattığında gülümseyerek topu alıp oynamaya başladılar. Asaf kahkahalar ile toptan kaçarken Atlas onu yakalamaya çalışıyordu. Karşımdaki manzara içimi ısıtmıştı. En sonunda Atlas Asaf'ı tutmuş ikiside oyuncakların arasına düşüp kahkahalar atmıştı. Elim karnıma koyup karşımdaki manzarayı izledim.

"Bir gün baba ile bizde böyle olacağız bebeğim." Kısık sesle fısıldarken Atlas'ın bakışları bana döndü. Gülümseyerek bakarken bende aynı şekil ona gülümsedim.

Atlas mekana geldiğinde etrafı inceledi. Yüksek müzik ve yoğun alkol kokusunu iliklerine kadar hissetmişti. İlerideki locada elindeki içkiyle ve yanındaki korumaları ile oturan adamı görünce yanına ilerledi.

"**Ciao Antonio.**" (*Merhaba*) Antonio duyduğu İtalyanca aksan ile karşısındaki adama baktı. Burada onunla İtalyanca konuşan çok az insan vardı.

"**Ciao.**" Atlas boş koltuğa geçip oturdu.

"Spero che siamo riusciti ad ospitarvi bene. Godetevi questo posto prima dell'incontro, sarà difficile dopo."

(*Umarım sizi iyi ağırlayabilmişizdir. Toplantıdan önce buranın tadını çıkarın, sonrası zor olacak.*)

Atlas karşısındaki adama karşı sert bir şekilde konuşup masada duran içkiyi alıp kafasına dikti.

"Mi è davvero piaciuto, mi piacerebbe soprattutto fare affari con te, signor Atlas." (*Gerçekten çok beğendim, özellikle sizinle iş yapmak isterim Sayın Atlas.*)

"Sono sicuro che andremo molto d'accordo entrambi, signor Antonio." (*Eminim ikimiz de çok iyi anlaşacağız Bay Antonio.*)

Atlas geri kalanında Antonio denilen adama mekanı işleri tanıtmıştı. Saatin yaklaşmasıyla ikiside mekandan ayrılıp depoya gitti.

2 saatin sonunda toplantı bitmişti. Atlas karşısındaki adama elini uzattığında Antonio gülümseyerek elini sıktı.

"Arrivederci signor Antonio Grassi." (Güle güle Bay Antonio Grassi.)

"Arrivederci signor Atlas Akay." (Güle güle Bay Atlas Akay.)

(Google Çeviri sağolsun oradan baktım hatalıysa benim suçum yok görmezden gelin sonuçta İtalyanca bilgin sıfır kahsksksj)

Atlas odadan çıktığında derin bir nefes alıp verdi. Cevdet Bey hızla odasından çıkarken Atlas babasının telaşla odasından çıktığını gördüğünde odada dikkatini çeken çekmece aklına gelmişti. Odaya ilerleyip içeri girdi. Çekmecenin olduğu kısma ilerleyip açmaya çalıştı.

Kilitliydi bu Atlas'ın daha çok şüphelenmesine neden olmuştu. Çekmecenin anahtarını hızla aramaya başladı. Etrafı karıştırırken gördüğü küçük anahtar ile çekmeceyi açmaya çalıştı. Açılan çekmece ile anahtarı köşeye atıp içine baktı. Beyaz bir zarf vardı. Atlas zarfı alıp içini açtı. Zarfın içinden çıkan saç telleri ve annesinin resmi ile yumruğunu sıktı. Kapının aniden açılmasıyla Atlas bakışlarını oraya çevirdi.

"Barlas." Atlas elindeki zarfı karşısındaki üvey kardeşine baktı. Annesinin katili yakınından biri olabilir miydi?

20. Bölüm

Atlas şaşkınlıkla karşısındaki adama baktı. Barlas abisinin elinde gördüğü zarfla hızla yanına ilerleyip elinden alarak arkasına sakladı. Atlas aniden elinden çekilen zarfla sinirle Barlas'ın üzerine yürüdü.

"Ver lan şunu. Şansını zorlama yoksa yarım bıraktığım işi şimdi temizlerim."

"Sen temizleyene kadar ikimizi de ortadan kaldıracaklar haberin yok." Atlas kaşlarını çatarak Barlas'a baktı.

"Kim buna cesaret edebilir?" Barlas alayla gülerek abisine baktı.

"Hala gerçekleri görmüyorsun değil mi Atlas? Seni zeki biri sanardım ama sen aptal gibi gözünü bile kırpmadan seni öldürecek adamlara yakın olmaya devam ediyorsun." Atlas elini yumruk yaparak sinirle Barlas'ın yüzüne bir yumruk attı.

Barlas abisinden gelen yumruk ile geriye doğru savruldu. Dudağına dokunduğunda gelen acı tat ile yüzünü buruşturup abisine baktı.

"Yeter lan herkes şifreli konuşuyor. Söyleyin ben de gerçekleri bileyim." Kapının aniden açılmasıyla Atlas'la Barlas'ın bakışları oraya döndü.

Cevdet Bey karşısında duran çocuklarını görünce gerginlikle çekmeceye baktı.

"Sizin odamda ne işiniz var?" Barlas babasının sorusuyla sırtarak Atlas'a sarıldı.

"Abim seni çok özledim. Uzun zamandır bir araya gelmiyorduk." Atlas ona sıkıca sarılan kardeşinin tavrıyla onu kendinden uzaklaştırmaya çalıştı.

Barlas abisinden uzaklaşmayıp babasının duyamayacağı şekilde Atlas'ın kulağına fısıldadı.

"Şimdilik aramızda yaşananları unutalım. Hayatta kalmak için asıl düşmanı yok etmeliyiz abicim." Barlas abisinden uzaklaşıp kafasını salladı.

Atlas duyduklarıyla bakışlarını babasına çevirdi. Az önce gördüğü zarf ve içinde olanlar babasına olan şüphesini arttırıyordu. Bu olayın peşini bırakmayacaktı. Katili kendi elleriyle öldürmeden ona huzur yoktu.

"Bende kardeşimi özledim. En son ki ayrılmamız pek iyi geçmemişti." Atlas ima ile kardeşine baktı. Barlas ona yapılan ima ile Atlas'ın omzuna elini koyup gülümsedi.

"Hayat sürprizlerle dolu. Bak şimdi yine bir aradayız." Atlas sinirle bakışlarını babasına çevirdi.

"Odamdan derhal çıkın. Böyle şeylerden hoşlanmadığımı söylemiştim. Gidip özleminizi başka yerlerde geçirin." Cevdet Bey sert sesiyle masasına yaklaşırken Barlas zarfı hızla cebine koyup kapıya doğru ilerledi.

Atlas elini yumruk yapıp derin bir nefes alırken Barlas'ın öksürmesi ile bakışlarını oraya çevirdi. Barlas abisine gelmesini işaret ettiğinde Atlas hızla kapıya ilerleyip odadan çıktı.

Sinirle duvara yumruklar atıp küfür etti.

"Sikeyim boktan bir durumun içindeyim."

"Yalnız değilsin ben de bu durumun içinde olmasam seni orada ölüme terk ederdim." Atlas bakışlarını Barlas'a çevirdi.

"Sana neden güveneyim? Eski sevgilimle yatan bir piçin tekisin üstelik çocuğu kabul etmeyip bana kumpas kuran da sensin yalan söylemediğini nereden bileceğim?"

"Güldürme beni Atlas. Ne istediğini bile bilmiyorsun. Hayatına bir anda Efsan'ı dahil ettin. Sude'den sıkılıp ondan ayrıldın. Onun bana gelmesi oldukça normal. Çünkü ben senin aksine ne istediğimi biliyorum."

"Sude'den ayrılmamın Efsan ile bir alakası yok. Artık ona karşı bir şey hissetmediğim için ayrıldık." Atlas Barlas'ın cebinden hızla zarfı alıp ona doğrulttu.

"Bu benim meselem. Sana zerre güvenmiyorum. Beni öldürmek isteyen birine inanmak yalnızca aptallık olur."

"Fark etmez. Mezarında artık dua ederim." Barlas alayla abisine bakıp hızla oradan uzaklaştı. Atlas elindeki zarfa ve Barlas'ın arkasından bakakaldı.

Samet patronunun gergin tavırlarıyla şüphelenip yanına yaklaştı. Atlas bakışlarını ona doğru yaklaşan Samet'e çevirdi.

"Patron sorun nedir?" Samet bir yandan merakla patronuna bakarken diğer yandan elinde tutuğu zarfa baktı.

"Düşman yakınlarda Samet. Onu hissediyorum bana çok yakın." Samet gerginlikle yutkunup patronunu dikkatlice dinledi. Atlas karşısındaki adama yaklaşp zarfı ona uzattı.

"Ve ben onu bulduğumda gözünden akacak bir damla gözyaşı bırakmayacağım. Hayatı görecektir bir göz hayatı duyacak bir kulak bırakmayacağım. Konuşacak bir ağzı da olmayacak. Onu öyle bir hale getirecektir ki anneme yaptıklarının bedelini çok ağır ödeyecek." Atlas hızla oradan uzaklaşırken Samet elindeki zarfı açıp içindeki kadının resmine ve bir tutam saç teline baktı.

Beklediğinden daha hızlı olaylar gerçekleşiyordu. Yüzündeki sırıtış ile telefonunu kulağına götürdü.

"Merak etmeyin herşey plana göre işliyor. Yakında istediğinizi size getireceğim. Ve kardeşimi buradan kurtaracağım." Telefonu kapatıp elindeki zarfı sıkıca tuttu.

Şimdi gerçeklerin ortaya çıkma zamanı gelmişti.

Asaf salonda çizgi film izlerken bende mutfakta ona süt ve kurabiye hazırlıyordum. Salona geçtiğimde heyecanla izlediği şeye baktım. Pepe izliyordu. Kendini o kadar çok kaptırmıştı ki benim bile geldiğimi fark etmemişti. Onun bu tatlı hallerine gülümsedim.

Eskiden ben de tıpkı onun gibi heyecanla çizgi film izlerdim. Tabi babamın eve geliş saatlerinde korkarak odama saklanırdım. Çünkü her defasında eve gelip kız dediğin annesine yardım eder evin işlerine bakar deyip döverek zorla beni odaya kapatırdı.

Çocukluğumun acı hatırları ile yüzümde kırılgan bir tebessüm oluştu. Belki bir Abim olsaydı. Beni korur kollardı. Bu yüzden Selin'i biraz kıskanıyordum. Onu koruyup kollayan bir abisi vardı. Ve Atlas'ın Seline karşı korumacı tavrı beni etkiliyordu. Elimdeki tabağı masaya bırakıp Asaf'ın elini tutarak kendime çevirdim.

"Önce biraz enerji depolayalım. Sonra birlikte izleriz olur mu?" Asaf mutlulukla başını salladı. Masadaki tabağı kucağıma alıp kurabiyeyi ona doğru uzattım. Elimdeki kurabiyeyi alıp tatlı tatlı yerken süt dolu bardağı tutup bitirmesini bekledim. Kurabiye yedikten sonra sütü dikkatlice içirdim. Asaf'ın süt olan bıyığını görmemle kahkaha atarak ona baktım.

"Bak çok tatlı bir bıyığın oldu." Asaf şaşkınlıkla bana bakarken telefonumun kamerasını açıp ona uzattım. Süt olan dudağını görünce kahkaha atmıştı. Onun masum sesi ile yüzümde tebessüm oluştu.

"Bakıyorum da keyifler baya yerinde." Duyduğum tanıdık sesle arkamı döndüm. Atlas bize merakla bakarken yanımıza doğru geldi.

Koltuktan kalkıp ona sıkıca sarıldım. Başıma bir öpücük bırakıp gülümseyerek koltukta oturan Asaf'a baktı.

"Ooo kıskandım ama bensiz mi eğleniyorsunuz?"

"Sen de katıl." Atlas'ın bakışları bana kayarken Asaf heyecanla ellerini çırpı.

"Evet evet."

"Hmm. Peki çok istediniz." Atlas koltuğa geçip oturdu. Asaf'ı kucağına çekip masada duran kurabiyeleri yedirmeye başladı. Asaf'ta eline aldığı kurabiyeyi Atlas'a yedirirken onları izledim. Atlas başında

dikildiğimi görünce elimden tutup yanına çekti. Koltuğa oturdugumda beni göğsüne çekip saçlarını okşadı.

"Seni çok özledim." Saçlarını okşarken kokumu içine çekiyordu. Ona sıkıca sarılıp gözlerimi kapattım.

"Bende çok özledim."

"Bende bende." İkimizde Asaf'a döndüğümüzde aynı anda gülmeye ba ladık. Asaf'ta g ld ğ m z  görünce gülmeye başladı.

" zellikle aslanımı özledim." Atlas Asaf'ın yanaklarına öpücükler bırakırken sanki kendi oğlu gibi onu öpüp kokluyordu. Karnıma aniden giren sancı ile yerimden hızla kalktım. Atlas bana döndüğünde karnımdaki sancı artmıştı. Elimi karnıma koyup panikle sakinle meye çalıştım.

"Ahh." Atlas hızla koltuktan kalkıp yanıma geldi.

"Efsan iyi misin?" Karnımdaki sancı artarken ayakta duracak halim kalmamıştı. Yere d  ecekken Atlas hızla beni kucağına aldı.

"Hemen hastaneye gidiyoruz." Acı içinde kıvranırken konuşacak gücüm yoktu. Asaf korkuyla bana bakarken ona acı dolu bir tebessüm ettim.

"Asaf size emanet."  alı anlar hızla içeri girdiğinde Atlas sinirle onlara baktı. Vakit kaybetmeden dışarı çıkıp arabaya doğru ilerledi.

"Korkma Efsan ben yanındayım güzelim. Her ey yoluna girecek." Atlas beni arabaya bindirdiğinde hızla direksiyonun başına geçerek arabayı son s rat hastaneye sürdü.

Hastaneye geldiğimizde Atlas arabadan inip kapımı açarak beni içeriden çıkarıp kucığına aldı. Karnımdaki sancı korku içinde kıvrınmamı sağlıyordu. Ya bebeğime bir şey olursa? O zaman işte ölürdüm. İçeri girdiğimizde doktorlar beni hemen sedyeye yatırdı. Atlas hemşireler tarafından uzaklaştırılırken endişeli gözlerle bana baktı.

"Lütfen siz burada kalın." O an sadece hemşirenin sesini duymuştum. Korku ve endişe ile gözyaşları içinde karnımı tuttum. Bebeğim beni bırakmamalıydı.

"Efsan hanım stresten uzak durmanız bu süreçte çok önemli ayrıca kendinizi çok yormamalısınız." Doktorun söylediklerini dikkatlice dinledim. Neyseki bebeğim iyiydi.

Doktor son zamanlarda yaşadığım stres ve yorgunluktan dolayı olduğunu söyledi. Bundan sonra bebeğim için daha dikkatli olmam gerekiyordu. Doktor odadan çıktığında ellerimle oynamaya başladım. Kapının açılıp kapanmasıyla bakışlarımı oraya çevirdim. Atlas hızla yanıma gelip yatağa oturdu. Ellerimi tutup yanağımı okşadı.

"Güzelim iyi misin? Doktor son zamanlarda fazla stresli olduğunu söyledi. Benim bilmediğim bir durum mu var?" Atlas merakla bana bakarken gergince tırnaklarımı avucuma geçirdim.

"Atlas seninle konuşmam gereken bir şey var. Aslında geçen gün sana söyleyecektim. Ama Asaf'ı o halde görünce konuşamadık."

"Tamam şimdi seni dinliyorum güzelim." Atlas'ın elini sıkıca tutup ona yaklaştım. Gözlerimin içine merakla bakarken sakın olmamı içimden kendime hatırlattım.

"Atlas ben." Devam edemeyince derin bir nefes aldım.

"Sen evet."

"Ben şey."

"Efsan söyle artık. Sen ne?"

"Ben Hamileyim." Tüm cesaretimi toplayarak söylemiştim. Stres yerini korkuya bırakırken Atlas sessizce gözlerimin içine baktı. Ellerimiz birbirine kenetliken bir şey söylemesini bekledim. Ellerini benden çektiğinde korkuyla ona baktım. Yataktan kalkarak benden uzaklaştı.

"Sen n-ne?" Duyduklarına emin olmak istercesine bana bakarken gözümdeki yaşlara engel olamadım.

"Ben bilmiyordum yani bende sonradan öğrendim. Bunu sana öğrendiğim günden beridir söylemek istiyordum ama korktum." Atlas Yüzünü ellerinin arasına alıp cam'a doğru ilerledi.

"Atlas." Gerginlikle ona seslenirken arkası bana dönüktü.

"Sana kaç defa söyledim Efsan. İlaç içmeni söyledim." Duyduklarım ile şaşkınlıkla ona baktım.

"Elimde olan birşey değildi. İlaç içtim her seferinde gerçekten planlanmış bir durum değildi. Atlas sen bu çocuğu istemiyor musun?" Ortamda sessizlik oluştuğunda yüzümde buruk bir tebessüm oldu.

"Susmak evet anlamına mı geliyor?" Atlas cam'dan bakışlarını çekip bana döndü.

"O çocuğu böyle bir hayata getirmek istiyorsun. Efsan bizim hayatımız normal değil. O çocuk böyle bir hayatın içinde nasıl büyüyecek? Herşeyi geçtim. Onu bu hayattan nasıl koruyacağım?"

"O çocuk dediğin ikimize ait bir parça. Ayrıca ben çocuğumu herşeyden korurum. Atlas onu bu hayattan uzak tutarak büyüteceğim." Atlas yanıma yaklaşp karşımda durdu.

"Tek başına mı büyüteceksin? O çocuğun babası benim Efsan. Ve benim normal bir hayatım yok. Her gün ölümle burun buruna geliyorum. Seni korumaya çalışırken şimdi." Atlas sustuğunda merakla onu izledim. Yataktan doğrulup ona doğru yaklaştım. Elini tutup gözlerinin içine baktım.

"Bırak gidelim. Bu hayatı Herşeyi geride bırakalım Atlas. Yeni bir hayat kuralım normal bir hayat yaşayabiliriz. Çocuğumuzu sıcak yuvamızda büyütebiliriz."

"Bu imkansız Efsan. Benim hayatım asla normal olmayacak. Ben bu hayatın içinde büyüdüm ve sende bunu bilerek yanımda kalmaya devam ettin." Hayal kırıklığı ile ondan uzaklaşacakken elimden tutup beni kendisine çekti. Başım göğsüne çarparken elleri ile saçlarımı okşadı.

"Efsan seni herşeyden çok seviyorum. Bugün benim için öl desen gözümü bile kırpmadan ölürüm. Ama beni de anla güzelim. Bende isterim seninle normal şartlarda tanışıp herkes gibi huzurlu bir hayat yaşamak. Ama bu benim hayatım istesem de istemesemde bütün

yaşantım buna bağlı." Atlas'ın göğsünden başımı çekip yüzüne baktım.

"Bebeğimden vazgeçemem. Sen istemiyorsan bile ben onu büyü-"

"Saçmalama. O benimde çocuğum ikimize ait ve onun asla babasız büyümesine izin vermeyeceğim." Duyduklarım ile heyecanlanırken Atlas gözlerimin içine bakarak devam etti.

"Çocuğumuzu birlikte büyüteceğiz Efsan. Ne seni ne de çocuğumu bırakırım. Böyle bir hayatta zor olacak ama yinede sizi herkesten herşeyden korumak için herşeyi göze alacağım. Yeterki ikinizde iyi olun." Atlas'ın sözleri ile gözyaşlarım kendiliğinden akıyordu. Parmakları ile gözyaşlarımı silerken ona sıkıca sarıldım.

"B-ben kabul etmezsin sandım. Bebeğimizi istemezsin diye düşündüm."

"Şsst böyle bir şey asla olamaz. Ben seninle herşeyi göze alarak birlikte oldum. Sevdiğim kadından bir çocuğum olması dünyalara bedel. Sadece seni ve doğmamış çocuğumu korumak istiyorum." Birbirimizden uzaklaştığımızda Atlas'ın bakışları karnımda durdu. Önümde eğilip ellerini karnımın üzerine koydu.

"Hayatımıza Hoşgeldin minik prensesim." Atlas'ın söyledikleri ile gülümseyerek ona baktım.

"Cinsiyeti belli bile değil ama sen ona kızım mı diyorsun?" Atlas gözlerimin içine bakarken ellerimi tutarak karnımın üzerinde tuttu.

"Kızımız olacak. İçimde öyle bir his var. Senin gibi dünyalar güzeli bir kız inatçılığı sana benzeyecek tatlılığı bana." İkimizde aynı anda gülümsedik.

"Onu herkesten koruyacağım. Kimsenin onun temiz kalbini kirlletmesine izin vermeyeceğim. O annesi gibi çok güçlü olacak."

"Ve babası gibi de cesur." Devamını getirdiğimde Atlas'ın gözlerinde parlayan bir mutluluk vardı. Yerden kalkıp bana sıkıca sarıldı.

"Hayatıma yeni bir melek daha getirdiğin için Teşekkür ederim." Ona sıkıca sarılıp saçlarına elimi atıp okşadım.

"Başka kim var ki?" Atlas benden uzaklaşıp yüzümü dikkatle inceledi.

"Sensin. Benim karanlık hayatıma beyaz bir ışık oldun. Şeytanlarla dolu dünyamda tek meleğim sendin. Şimdi de kızım geldi. Artık hayatımda iki meleğim var." Atlas dudaklarıma minik bir öpücük bırakıp benden uzaklaştı.

"Peki baban öğrenirse yaşadığımı ve çocuğumuza bir şey yapmaya çalışırsa." Atlas sinirle başını sallayıp yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Asla buna izin vermem. Sana ve çocuğuma kimse dokunamaz. Şimdilik kimse olanları bilmeyecek daha sonra herşeyi bizzat ben açıklayacağım." Başımı salladığımda Atlas yanağımı okşadı.

"Benim ailem sizsiniz. Ve aileme dokunan kim olursa olsun ona asla acımam." Atlas sert ve soğuk çıkan sesiyle konuştuğunda içimdeki şüphelerin yerini güven almıştı. Ona güveniyordum.

"Çabuk sür arabayı." Sahra sinirle Samet'e komut verirken Samet derin bir nefes aldı.

"Yeterince hızlı sürüyorum. Biraz daha hızlanırsam hastane yerine mezara gidecez." Sahra Samet'e bakıp sustu. Samet ona bakan bakışları görünce garipseyerek ona baktı.

"Ben seninle her yere gelmeye varım. Kafa çocuksun valla orada sıkılmam herkes ölmüş bari biz ortamı şenlendirelim." Samet duyduklarıyla kakhaha atarken Sahra söylediklerini sonradan fark edince utanarak sustu.

"Yanımda sen olduğunda sıkılmam imkansız olur sanırım." Samet'in aniden söyledikleri ile Sahra öksürmeye başladı. Samet hızla arabanın torpitosunda duran şişeyi alıp Sahra'ya uzattı. Sahra uzatılan şişeyi hızla kafasına dikti.

Samet Sahra'nın yüzünün ıslandığını fark edince cebinden çıkardığı peçeteyle ona doğru yaklaşıp yüzüne eğildi.

Sahra heyecanla nefesini tutmuş olanları anlamaya çalışırken Samet elindeki peçete ile Sahra'nın dudaklarını sildi. Bakışları dudaklarında gezinirken Sahra panikle art arda yutkunup hızla Samet'in elinden peçeteyi alarak yüzünü temizledi.

"İhmm biz bu hızla gidene kadar Efsan doğurur bile." Samet duyduklarıyla hızla Sahra'ya baktı.

"Efsan hanım hamile mi?" Sahra ağzından çıkanlarla sinirle ağzına vurdu.

"Off yine tutamadım." Samet merakla Sahra'ya bakarken Sahra başını salladı.

"Evet biz de yeni öğrendik." Samet arabayı daha hızlı sürmeye başladı. Aklındaki planlar değişmişti. Sahra az önce olanları düşünürken Samet'in değişen tavrına dikkat etmemişti.

Kapının hızla açılmasıyla Atlas'la bakışlarımız kapıya döndü. Sahra koşarak yanıma gelip sıkıca sarıldı.

"Efsan iyi misin?"

"İyiyim sadece biraz fenalaştım." Sahra bakışlarını Atlas'a çevirdi.

"Yine ne yaptın?" Atlas Sahra'yı umursamadan bana yaklaşip alnımdan öptü.

"Ben kapıdayım güzelim. Bir şey olursa seslenmen yeterli."

"Tamam." Atlas benden uzaklaşıp son kez Sahra'ya bir bakış atıp odadan çıktı.

"Bir gün anlaşıcağınıza inanıyorum." Sahra yatağa oturup bana baktı.

"Valla insan olmayanlarla konuşamıyorum ama belki mucize olur da hayvanlarla iletişim kurabilirim." Sahra'nın Atlas'ı hayvan olarak nitelendirmesine kahkaha attım.

"Efsan." Sahra kapıya bakıp bana döndü.

"Ona gerçekleri söyledin mi?" Sahra merakla bana bakarken başımı salladım.

"Evet hamile olduğumu biliyor."

"Peki nasıl tepki verdi?"

"İlk başta sadece sustu. Sonrasında olayı anlamaya çalıştı. Sahra ben Atlas'ın çocuğu kabul edeceğini bile düşünmedim. İstemez sandım. Ama sonrasında babasıym tabi benim çocuğum onu koruyacağım falan dedi. Hatta şimdiden kız olduğunu bile düşünüyor."

"Vay be açıkçası ne yalan söyleyeyim. Bunu kabul edeceğini düşünmedim. Genelde onun gibiler istediğini alır ve sonrasında arkasına bile bakmaz."

"Atlas'a güveniyorum. O benim için değişmeye bile karar verdi. Onun bebeğimize çok iyi bir baba olacağına inanıyorum."

"İnşallah kardeşim. Ben sizin yanınızdayım. Onun mükemmel bir teyzesi var. Arkasında sonuna kadar duracağım." Sahra karnıma ellerini koyup gülümseyerek konuşurken ona sıkıca sarıldım.

"İyiki varsın teyzesi."

"Sizde iyiki varsınız kardeşim."

Akşama kadar hastanede kontrol amaçlı durmuştuk. Ben ne kadar ısrar etsemde Atlas zorla kalmamı söylemişti. Sahra işlerden dolayı gitmek zorunda kalmıştı. Biz de Atlas ile arabaya binmiş Eve doğru ilerliyorduk.

Eve geldiğimizde arabadan indik. Atlas yanıma gelip elimden tuttu. Birlikte içeri girdiğimizde Selin panikle yanımıza geldi.

"Efsan abla iyi misin? Bizi çok korkuttun."

"İyiym canım. Sizi korkutuğum için üzgünüm."

"Sen iyiysen gerisi önemli değil." Atlas kolumdan tutup odaya doğru ilerletti.

"Atlas İyiyim ben."

"Selin güzelim hadi uyu sen. Geç oldu."

"Tamam abi Efsan abla bir isteğin olursa bana da söyle lütfen." Selin'e sarılıp ona gülümsedim.

"Teşekr ederim canım olursa söylerim sen dinlen." Atlas Selin'in yanağına bir öpücük bıraktı. Selin odasına girdiğinde Atlas odanın kapısını açıp beni içeri soktu. Yatağa ilerleyip dikkatlice uzandım.

"Atlas gerçekten İyiyim."

"Doktor stres ve yorgunluktan uzak durmanı söyledi. Bundan sonra sana ikiside yasak." Yatağımın baş ucuna oturup ellerimi tuttu.

"Efsan evlenelim."

"Ne?" Aniden duyduklarımınla şaşkınlıkla Atlas'a baktım. Bunu bir anda beklemiyordum.

"Yıldırım nikahı ile direk evlenelim. Olması gereken bu değil mi? Bizim bir çocuğumuz var. Onu resmi olarak da üzerime almak istiyorum."

"Tabi isterim. Ama bir anda beklemiyordum." Atlas gülümseyip bakışlarını gözlerimden çekmedi.

"Bende beklemiyordum. Ama hayat gerçekten sürprizlerle dolu. Birkaç ay öncesinde evliliğin saçma olduğunu düşünüyordum. Birine

bağlanmak garip geliyordu. Ama senden sonra herşey anlam kazandı buna Evlilik de dahil." Mutlulukla onu dinlerken elime bir öpücük bıraktı.

"Benimle bir ömür boyu birlikte olmaya var mısın sevgilim?" Atlas cebinden çıkardığı yüzüğü bana uzattığında gözyaşları içinde yüzüğe baktım. Oldukça gösterişli ve güzel bir yüzüktü. Gözyaşlarımı silip ona baktım.

"Evet sonsuza kadar." Atlas yüzüğü parmağıma taktığında ona sıkıca sarıldım. Kollarını belime sarıp sıkıca kendisine çekerken kokusunu içime çektim. Bugün benim en mutlu günümdü. Sevdığım adam yanımda bebeğim benimle birlikteydi. Gecenin geri kalanında hayaller kurmuştuk. Bazen durup tartışmış bazen de bu hallerimize gülmüştük. En sonunda Atlas'ın doğmamış kızımız için onun söylediğine göre kız olacak. Kıskançlıkları ile tartışıyorduk.

"Ya Atlas Saçmalama ne demek kızım benimle hep kalacak evlenmeyecek?"

"Evlenmesin benim prensesimin dağ gibi bir babası var. Başka bir erkeğe ihtiyacı yok. Hem ben kızıma öyle her erkeği yakıştırmam." Göğsünden başımı kaldırıp gözlerine baktım.

"Aşık olursa. Tıpkı seninle benim gibi. O zaman buna engel olur musun?" Atlas gözlerime bakıp boynuma eğilerek kokumu içine çekti.

"Seninle benim aramdaki aşktan çok daha güçlü sevgilim. Ama bir gün kızım da aşık olursa işte o zaman onu her şekilde destekleyeceğim." Atlas yanağına bir öpücük bıraktığında aynı şekil yanağına bir öpücük bıraktım.

"Tabi yinede kızımı kimseyle paylaşmak istemem."

"Yaa Atlas." İkimizde gülerek birbirimize sıkıca sarıldık. Gelecek için endişelerim olsa da içimdeki umudu hiç kaybetmiyordum.

Atlas gecenin köründe Barlas'tan aldığı mesaj ile hızla mekana geldi. İçeri girdiğinde Barlas'ın çoktan geldiğini fark etti.

"Gecenin köründe belanı mı bulmak istiyorsun lan." Atlas Barlas'ın yakasına yapışırken Barlas yakasında olan elleri kendisinden çekti.

"Belasını bulmak isteyen ben değil de çok güvendiğin koruman olabilir abicim." Atlas Barlas'ın işaret ettiği yere döndüğünde gördüklerine inanamadı. Samet elindeki zarfı babasına veriyordu.

"Bu ne demek?" Atlas aklındaki soru işaretleri ile karşısındaki manzaraya baktı.

"Annenin katili çok yakınındaymış demek." Atlas beyninden vurulmuşa dönerken bakışlarını Barlas'a çevirdi.

Barlas elini uzatıp ona baktı.

"İşte şimdi birlik olup onları bitirme zamanı. İkimiz bir olduğumuz sürece yaşadıklarının bedelini ağır ödeyecekler. Sen annenin katilinden intikamını alacaksın. Ben ise benden çalınan hayatın intikamını almış olacağım. Buna var mısın?" Atlas ona uzatılan ele ve karşısındaki manzaraya baktı.

Uzatılan eli tutup sıktı.

"Bundan sonra ikisine de cehennem gibi bir hayat yaşatacağım. Bunlar onlar için sadece bir fragman olacak."

*İşte o an tüm dengeler yıkılmış iki bedeni de intikam ateşi harlamıştı.
Bunun sonunda ya kazanan ya da kaybeden olacaktı.*

21. Bölüm

Atlas sessizce karşısındaki manzarayı izlerken Barlas abisinin sessizliğine şaşkınlıkla bakakalmıştı. Normalde onu zorla tutuyor olması gerekirken beklediğinden sakın duruyordu.

"Sessizliğin pek normal değil. Senin şuan bu mekanı onların başına yıkman gerekirken beklenmedik bir şekilde sakınsın."

"Sakın olduğumu nerden çıkardın?" Atlas bakışlarını Barlas'a çevirdi.

"Aklımdan geçenleri hayal bile edemezsin. Güvendiğim adamım hain çıktı üstelik babam dediğim adam arkamdan işler çeviriyor." Atlas belinden çıkardığı silahı Barlas'a uzattı.

"Al ve tetiği çek." Barlas abisinin uzattığı silahı alıp ona baktı.

"Bu gece beni öldürmen için sana bir şans veriyorum. Ya adam gibi karşımda durup o tetiği bana karşı çekersen. Ya da yanımda olur bize karşı doğrultulacak silahlara karşı dimdik durursun." Barlas elindeki silahı Atlas'ın alınına doğrulttu.

Atlas ona doğrultulan silahla yüzünde bir sırıtiş oldu. Barlas silahı hızla Atlas'tan çekip başına dayadı. Atlas beklenmedik hareketle sessizce Barlas'ı izledi. Barlas tetiği çektiğinde yüzünde tebessüm oluştu. Beklediği gibi silah boştu.

"Güven testini geçtim mi?" Atlas karşısındaki adamın zeki tavrına karşı başını salladı. Barlas silahı Atlas'a uzatarak ona baktı.

"Hiçbir zaman abi kardeş olmadık. Ve olmayacağız da ama sana ne olursa olsun asla ihanet etmem." Atlas karşısında duran kararlı gözlere baktı.

"O zaman bundan sonrası için bizden korksunlar." Atlas bakışlarını ilerideki manzaraya çevirdi. Samet babasına hızla dosyaları verip oradan uzaklaştı. Babası elindeki dosyalarla odasına giderken elini sıkıca yumruk yaptı. Boynundaki damarlar belirgin olurken öfke bütün bedenini ele geçirmişti.

"Yarın sevkiyat var. Bütün malları senin depoya saklamışlar." Atlas duyduklarıyla hızla yanındaki bedene bakışlarını çevirdi.

"Böyle birşey olamaz. O mallar çok tehlikeli polis baskını olur-" Atlas aklına gelenlerle susmuştu.

"Polis baskınında direk seni içeri alırlar. Çünkü babam senden habersiz bütün malları üzerine geçirdi. Tabi çoğu polislerin incelediği mallar."

"Bunun hesabını verecek." Atlas öfkeyle gidecekken Barlas kolundan tutup durdurdu.

"Sakin ol. Bu gece sevkiyatı durduracağım. Yarın sabah mekana polis baskını yapılsa bile o sırada malların yerini çoktan değiştirmiş olacağım."

"Ve sonra polise yeri ihbar mı edeceksin?" Atlas'ın söylediklerine Barlas başını sallayarak onayladı.

Atlas telefonundan saate baktığında telefonu kapatıp Barlas'a döndü.

"Yarın durumu haberleşiriz." Kapiya doğru ilerlerken Barlas hızla karşısına geçti.

"Annenin otopsi sonucunu gördün mü?"

"Hayır uzun zaman önce kayıtların kaybolduğu söylendi." Barlas cebinden çıkardığı telefonu Atlas'a uzattı.

"Bunlar annenin öldüğü yıla ait raporlar. O zamana ait raporların kaybolması imkansız çünkü bizzat belgeler dosyalanmış bir şekilde hastanede tutuluyor." Atlas belgeleri incelediğinde annesinin ölümünden sadece 2 gün sonraya ait rapora göz attı.

"Bu annemin ölümünden 2 gün sonraya ait." Barlas abisinin söyledikleriyle telefonundan gösterdiği rapora baktı.

"Yani raporlar bizzat ortadan kaldırılmış yada hala saklanıyor olabilir. Ama neden Otopsi sonucu bu kadar gizli tutulsun?" Atlas aklına gelen anılarla gözlerini kapattı.

Cevdet Bey elindeki dosyayı incelerken Atlas babasının endişeli yüzüne anlam verememişti.

"Baba iyi misin?" Cevdet Bey elindeki belgeleri hızla dosyaya koyup masanın altına sakladı.

Atlas babasının bembeyaz olmuş yüzüne endişeyle baktı.

"Hastane ile konuştum. Lakin annenin Otopsi sonucunun kayıtları kaybolduğu söyleniyor."

"Otopsi sonucunun kayıtlarının kaybolduğu söylenildi." Barlas masaya ilerleyip koltuğa oturdu.

"Katil belli ki otopsi sonucunun ortaya çıkmasını istemedi. Belkide o sonuçlarda bazılarının parmağı olduğu ortaya çıkacaktı." Atlas hızla Barlas'ın yanına ilerleyip elini sertçe masaya vurdu.

"Bana o yıla ait dosyaların kopyasını bul."

"Kolay mı sanıyorsun? Bunları bile zor buldum."

"O zaman siktiğimin hastanesinden birine para ver bulmasını sağla."

"Tamam tanıdık birileri var. Halledeceğim."

"Bana bir gelişme olduğunda hemen haber ver. Şimdi gidiyorum."
Atlas kapıya ilerlerken Barlas'ın sesiyle yerinde durdu.

"Sude'yi seviyorum." Bakışlarını Barlas'a çevirdiğinde ona merakla baktığını gördü.

"Hayatlarımıza aldığımız kadınlar sence bizim gibi adamları hakkediyorlar mı?" Atlas ona karşı sorulan soruyu sessizce düşünmeye başladı.

"Ya da bizim gibi adamlar sevmeyi hakkediyor mu?" Barlas sessizlik içinde düşünürken Atlas mekandan hızla ayrıldı. İkiside cevabı bilse de bunu dile getirmeye cesaretleri yoktu.

Uyandığımda yatağın boş olduğunu fark ettim. Hızla yataktan doğrulup etrafa baktım. Atlas ortalıkta gözükmüyordu. Üzerime geceliğimi alıp odadan çıktım. Dış kapının açılıp kapanmasıyla bakışlarımı oraya çevirdim. Atlas sessizce kapıyı kapatıp bana döndü.

"Uyumadın mı?" Yanıma geldiğinde yüzüne dokundum.

"Bu saatte nereye gittin? Yorgun görünüyorsun." Atlas elimi ellerinin arasına alıp gözlerimin içine baktı.

"İşlerden dolayı acil çıkmam gerekti. Sen neden ayaktasın?"

"Su içmek için uyanmıştım. Seni göremeyince de merak ettim."

"Merak etme güzelim ben her zaman yanında olacağım. Hadi odamıza gidelim." Başımı sallayıp ona gülümsedim. Odaya girdiğimizde Atlas hızla üzerindeki ceket ve gömleği çıkarıp koltuğa attı. Yatağa uzandığında elimden tutup yanına yatırdı.

Beni kendisine çekip sıkıca sarıldı. Elleri saçlarımı okşarken bende yanağını okşuyordum.

"Atlas."

"Hmm."

"Birbirimizden hiçbir şey saklamayalım olur mu?" Atlas'ın eli saçlarımda dururken benden uzaklaşıp yüzüme baktı.

"Bizim birbirimizden saklımız olamaz zaten."

"Olmasın herşeyi konuşalım. Aramızdaki güven hiçbir zaman zarar görmesin." Atlas beni göğsüne çekip sıkıca sarıldı.

"Tamam güzelim. Bunları düşünüp kendini yorma." Atlas'ın sakın sesiyle mayışmıştım. Başım göğsündeyken gözlerimi kapattım.

"Efsan." Gözlerimi açıp ona baktım.

"Ben Şimdi seninle 9 ay boyunca." Atlas'ın bakışları karnımda gezinirken yavaştan bakışlarını dudaklarıma çevirdi.

"SeviŐemeyecek miyim?" Atlas'ın utanmadan sorduğu soruyla omzuna sertçe vurdum.

"Atlas ya utanmıyor musun? Söylediğin Şeye bak." Ondan uzaklaşıp bakışlarımı yere çevirdim.

"Efsan utanma olayını çoktan aŐtıĐımızı düşünüyorum."

"Olsun yinede böyle söyleyince utanıyorum." Atlas elimden tutup beni kendisine çevirdi.

"Utanınca daha bir seksi oluyorsun." Atlas bakışlarını dudaklarımdan çekmezken yanaklarım utançtan kızarmıştı.

"Bak ya hala devam ediyor. Ayrıca o söylediğini unut." Atlas kendini yatağa bıraktığında gülümsememi saklamaya çalıştı.

"Güzel kızım gelene kadar dayanacağız." Atlas'a yaklaşıp dudaklarına bir öpücük bıraktım.

"Birazcık dayan babası." Uzaklaşacakken Atlas bileğimden tutup beni altına aldı.

"Hmm böyle yaparsan kendimi tutamam güzelim." Bakışları dudaklarımda gezinirken elleri kal alarımda dolaşıyordu. Nefesimi tutmuş heyecanla ona bakarken kalbim hızla atmaya başlamıştı. Dudaklarımda hissettiğim baskı ile gözlerimi kapattım. Elleri nazikçe kalçamı okşarken bedenini bana bastırıyordu. Dudakları incitmekten korkarcasına yavaşça hareket ederken ellerim saçlarında geziniyordu.

Gittikçe öpücükleri sertleşirken inlememi dudakları kesmişti. Alt dudağımı ısırduğunda kendimi ona bastırdım. Dudaklarımda hissettiğim boşluk ile gözlerimi açtım. Atlas alnıma bir öpücük bırakıp kendini yatağa bıraktı. *(Ramazan ayında olduğunu hatırlayan yazar kahsksksj)*

"Seni bu şekilde bırakmak beni o kadar delirtiyor ki anlatamam. Ama kızımın ve senin sağlığın için dayanacağım taki 9 Ay'ın sonunda acısını her dakika çıkaracağım." Atlas nefesini kulağıma üflerken bedenim titremişti. Nefes alışverişlerim düzene girdiğinde Atlas ışığı kapatıp beni kendisine çekti. Kolları belimi sıkıca sararken kokusunu içime çekip sıkıca sarıldım. Gözlerim yorgunlukla kapandığında kendimi uykunun kollarına bıraktım.

Sabah uyandığımda yataktan doğruldum. Etrafı incelediğimde Atlas yoktu. Dolaba ilerleyip mavi bir elbise çıkarıp banyoya ilerledim. Elbiseyi giydiğimde saçlarımı tarayıp rutin işlerimi hallettim. Odaya girdiğimde yatağın üzerinde gördüğüm gelinlik ile şaşkınlıkla kalakaldım. Yatağa ilerlediğimde belimde hissettiğim güçlü kollar ile panikle çıkış attım.

"Şsst sakın ol." Atlas kulağıma fısıldadığında sessizce yataktaki gelinliğe baktım.

"Atlas bu gelinlik nerden çıktı?"

"Bugün evleniyoruz. Gereken bütün işlerimi hallettim. Akşam nikahımız kıyılacak." Duyduklarım ile şaşkınlıkla bakışlarımı Atlas'a çevirdim.

"N-ne? Bugün mü?" Atlas beni kendisine çevirip yanağına okşadı.

"Geç bile kaldık. Karım olmanı resmiyete de bana ait olmanı istiyorum güzelim." Dudaklarıma küçük bir öpücük bırakıp benden uzaklaştı.

"Herşeyi senin için hazırladım. Sen sadece kızım ile kendine iyi bak ve anın tadını çıkar." Mutlulukla başımı salladığımda Atlas kapıya döndü.

"GİRİN!" İçeri giren çalışanlara baktım. Hepsi ellerindeki eşyalar ile bana gülümsüyordu.

"Akşama kadar herşey hazır olsun."

"Tamam efendim." Atlas bana dönüp ellerimi ellerinin arasına aldı.

"Sadece anın tadını çıkar güzelim. Şimdi gidiyorum ama akşam bir dakika bile yanından ayrılmayacağım."

"Tamam sevgilim." Yanağıma bir öpücük bırakıp odadan ayrıldı. Çalışanlar yanıma geldiğinde heyecanla gülümseyip yatakta duran gelinliğe mutlulukla baktım. Bu gece benim için özel olacaktı.

Atlas odadan çıkıp salona geçti. Koltukta oturan kadını görünce yanına ilerledi.

"Esra hanım." (*Efsan'ın annesi kadının ismini şükür öğrendik* ٢٢)

Esra hanım gördüğü kişiyle bakışlarını ona çevirdi.

"Kızımı zorla buraya getirdin. Üstelik nikahsız şimdide hamile." Atlas ona sinirle bakan kadınla derin bir nefes alıp boş olan koltuğa geçip oturdu.

"Efsan burada zorla kalmıyor. Ayrıca bugün nikamız kıyılacak. Ve çocuğumu kendi üstüme alacağım." Esra hanım karşısında kendinden emin duran Atlas'ı inceledi. Kızının başından geçenleri az çok öğrenmişti. Ve içten içe bu duruma kızsada kızının iyi olması onu rahatlatmıştı.

"Umarım kızımı üzmezsin. Oğlumu kaybetmişken şimdi onu da kaybedemem."

"Oğlumu derken? Efsan tek çocuk değil miydi?" Atlas duyduklarıyla sorgularcasına karşısındaki kadına baktı.

"Şimdi tek çocuk. Ondan önce bir abisi vardı. Ama hastalıktan dolayı kaybettik. Sonra Efsan hayata tekrardan tutunmamı sağladı."

"Bu yüzden benden kızımı alma. Ve onu bu hayattan koru." Atlas giden kadının arkasından bakakaldı. Efsan'ın bir abisi olduğunu bilmiyordu. Ve bunu bilmeyenin sadece kendisi değil Efsan'da olduğunu anlamıştı. Çalan telefonu hızla açıp dışarı çıktı.

"Polisler mekanı basmış. Ama rahat ol malların hepsini başka yere koydum. İsteseler de birşey bulamazlar."

"Peki hastane işini ne yaptın?"

"Tanıdığım hemşirelerden bizzat istedim. Onlardan haber bekliyorum."

"Tamam. Bu arada akşam nikahıma gel."

"Ne? Evleniyorsun ve bunu bana yeni mi söylüyorsun?" Samet patronunun yanına ilerlerken Atlas gördüğü yüz ile sakin kalmaya çalıştı.

"Söylemeyebilirdim. Akşam konuşmamız gereken bir konu var. Geldiğinde anlatırım." Telefonu kapatıp cebine koydu.

"Patron mekana polis baskını düzenlenmiş."

"Bu aralar burnuma kötü kokular geliyor Samet. Ve bunlar canımı çok sıkıyor. Gidip mekanda polislerle ilgilen. Belli ki birileri arkamızdan gizlice işler çeviriyor. Elbet elime düşecekler." Samet sessizce başını sallayıp hızla oradan uzaklaştı.

"Az kaldı elime düşeceksin." Telefonunda olan numarayı arayıp kulağına götürdü.

"Samet'i araştırmanı istiyorum. Ayrıca Efsan'ın ölen abisi hakkında bir şeyler öğrenmeye çalış." Telefonu kapatıp cebine koydu. Bu gece bazı gerçekler ortaya dökülecekti.

Üzerimdeki gelinliğe hayranlıkla baktım. Tam bedenime oturmuş içinde güzel hissetmemi sağlamıştı.

Çalışan kızlar hayranlıkla bana bakarken aynadan kendimi inceliyordum. Saçlarım hafif dalgalı yapılmıştı. Yüzüme yapılan şeftali tonlarında hafif makyajım ile güzel görünüyordum. Ellerim karnımda gezinirken yüzümdeki tebessümle aynaya baktım.

"Kuğu gibi olmuşsunuz."

"Gelinliği bu kadar zarif taşıyan birini ilk kez görüyorum."

"Kesinlikle sizin için tasarlanmış." İltifat dolu cümlelerle yüzüm kızarmıştı.

"Teşekkür ederim. Sizin sayenizde." Kapının çalmasıyla yerimden kalkıp kapıya döndüm. İçeri giren Sahra ile gözlerim hemen dolmuştu.

"Efsan melek gibi olmuşsun." Yanıma hızla gelip sıkıca sarıldı.

"Sahra iyiki geldin." Birbirimizden ayrıldığımızda çalışanlar hızla odadan ayrılmıştı.

"Tabiki geleceğim. Kardeşim evleniyor."

"Çok heyecanlıyım. Elim ayağım titriyor." Sahra elimden sıkıca tutup koltuğa oturttu.

"Bugün senin en özel günün. Heyecanlanman çok doğal. Ama sakın olmalısın bebeğın bu heyecan için çok küçük." Elim karnımı sıkıca sararken başımı salladım.

"Atlas nerede? Hala gelmedi mi?"

"Onu görmedim. Ama hazırlanıyordur endişelenme."

"Haklısın."

"Hadi makyajını tazeleyelim. Akşam için çok az vakit kaldı." Sahra'ya gülümserken içimdeki heyecanı sakınleştirmeye çalışıyordum.

Saatin yaklaşmasıyla Kapının çalması bir olmuştu. Sahra elimden tutup kaldırırken gelinliğimi sıkıca tuttum. Kapı açıldığında içeri giren Atlas ile nefesimi tuttum. Üzerine giydiği siyah takım elbisesi ve hafif şekil verilmiş saçları ile çok yakışıklı görünüyordu. *(Hayali kalp krizi geçirtir!!)*

"Öldüm de cennete mi düştüm? Bu güzellik aklımı alıyor." Atlas büyülenmiş sesiyle konuşurken utançla yüzümü eğdim.

"Öhm öhm ben sizi yalnız bırakayım." Sahra yanımdan uzaklaşp odadan ayrıldı. Atlas ile baş başa kalmıştık. Yanıma yaklaştığını bana doğru gelen adımlarla hissettim. Heyecanla gelinliğimi sıkıca tuttum. Yüzümde hissettiğim eller ile ona döndüm.

"Çok güzelsin. Güzelliğin beni delirtiyor."

"Sende çok yakışıklı olmuşsun." Atlas gülümseyerek yüzüme eğildi. Nefesi yüzüme çarparken heyecanla ona baktım. Sıcak dudakları dudaklarımla bir araya geldiğinde gözlerimi kapattım. Küçük ama tutkulu bir öpücük bırakıp benden uzaklaştı.

"Daha fazla beklemek istemiyorum. Hadi aşağıya inelim." Kolunu uzattığında tutup ona gülümsedim.

"Bu anı bende heyecanla bekliyordum. Neyseki bugün gerçekleşecek." Atlas elimi öperek bana baktı.

"Kalbime imzanı atmıştın. Şimdi de hayatıma atacaksın." Birbirimize gülümseyip odadan ayrıldık. Heyecanla dışarı çıkarken annemin mutluluk dolu gözyaşları Sahra ve Selin'in heyecanlı bakışlarına tebessüm ettim. Elime dokunan minik ellere baktım. Asaf sıkıca elimi tutmuş gülümseyerek bana bakıyordu. Atlas eğilip onu kucağına aldı. Elimi tutarak dışarı çıktık.

Bahçede gördüğüm manzara ile nefesimi tuttum. Her yer çiçeklerle süslenmişti. Kırmızı uzun bir halı nikah masasına kadar serilmişti. Etrafı çiçeklerle çevriliyken rengarenk Led ışıklar bahçeyi aydınlatmıştı.

"Sen hayatıma girdiğinde tam olarak dünyam böyle oldu. Aydınlık ve rengarenk çiçeklerle dolu." Atlas kulağıma fısıldadığında gözyaşlarıma engel olamadım.

"Teşekkür ederim." Elimi sıkıca tutarken nikah masasına doğru ilerledik. Sahra gelinliğimin uçlarını tutarak oturmama yardımcı olmuştu. Minnetle ona bakarken bakışlarımı karşımda bana dikkatle bakan Samet'e çevirdim. Yüzünde anlam veremediğim bir ifade vardı.

"Efsan iyi misin?" Atlas'ın sesiyle bakışlarımı ona çevirdim.

"İyiym sevgilim."

"Tebrikler." Yanımıza gelen Barlas ile ona şaşkınlıkla baktım. Onun burada ne işi vardı?

"Teşekkürler." Atlas'ın sesiyle ona döndüm.

"Onu sen mi çağırdın?"

"Evet. Olanları sonra anlatacağım güzelim. Sadece endişelenme." Atlas çalan telefonunu cebinden çıkarıp bana bakarak açtı.

"Evet dinliyorum."

"Emin misin?" Atlas gözlerimin içine bakarak konuştuğunda merakla onu izledim.

"Tamam gönder." Atlas telefonu kapattığında ona baktım.

"Neler oluyor?" Telefona gelen bildirim sesiyle bakışlarımı oraya çevirdim. Atlas gönderilen fotoğrafı açtığında dikkatlice baktım.

Küçük bir erkek çocuğu vardı. Yanında duran kadına bakışlarımı çevirdiğimde şaşkınlıkla kalakaldım. Bu kadın annemdi. Bakışlarımı telefondan çektiğimde göz göze geldiğim bedene baktım. Samet telefona sonra da bana baktı.

Neler oluyordu? Annemin yanında olan çocuk kimdi?

"O çocuk kim?"

"Annenin öldü olarak bildiği çocuğu." Atlas'ın söyledikleri ile beynim uğuldamaya başlamıştı.

"Efsan sanırım abin hayatta." Atlas'ın söyledikleriyle nefesim kesilmişti.

Benim bir Abim mi vardı? Anneme döndüğümde gözlerimden akan yaşlarla ona baktım. Benden gerçeği saklamışlar mıydı?

"ATLAS!" Duyduğum sesle Atlas'la bakışlarım kapıda bize öfkeyle bakan Sude'ye döndü. Elindeki silahı bize doğrultmuştu.

Atlas hızla yerinden kalkıp beni arkasına çekti.

"Sude sen ne yaptığının farkında mısın?" Atlas öfkeyle bağırırken olanları anlamaya çalışıyordum.

"Sude saçmalama bırak o silahı." Barlas sinirle karşısında gözü dönmüş kadına baktı.

"Demek ikiniz de kardeş olup birlikte hareket etmeye başladınız. Beni yok sayarak görmezden gelerek öyle mi? Karnımdaki çocuk ile beni etrafınızdan uzaklaştırıp burada hayatınıza devam ediyorsunuz." Sude öfkeyle bağırırken silahı sıkıca tutmuştu.

"Peki sen Atlas. Evlilik lafını duyunca bile deliren Atlas Akay bugün evleniyor öyle mi? Kaç yıllık ilişkini bitirip bir kaç aylık kızla mı evleniyorsun?"

"Sude yeter artık. Aklın başında değil bırak o silahı." Atlas öfkeyle konuşurken bedenim deli gibi titriyordu.

"Beni bu hale getirip hiçbir şey olmamış gibi hayatınıza devam edemezsiniz. Bu iğrenç hayattan giderken yanımda sizi de götüreceğim." Duyduğum silah sesi ile bedenim kaskatı kesildi.

Kulaklarım uğuldarken bedenim delicesine titriyordu. Gördüğüm manzara nefesimi keserken aydınlık olan dünyamı bir anda karanlığa çevirmişti.

22. Bölüm

Korku bedenimi ele geçirirken kulaklarım çınıyor nefes alışverişlerim düzensizleşiyordu. En mutlu günümün böyle biteceğini tahmin edemezdim. Karşımdaki manzara felaketin kendisiydi. Kolumdan sarsılmam ile bakışlarımı zorlukla Atlas'a çevirdim.

"Efsan sen burada kal. Sakın yaklaşma." Atlas yanımdan gidecekken kolundan sıkıca tuttum.

"G-gitme." Ağzımdan tek bir kelime bile zor çıkabilmişti. Gitsin istemiyordum korkuyordum. Ona bir şey olmasına dayanamazdım.

"Geri geleceğim." Atlas elimi kolundan nazikçe çekip alnıma bir öpücük bırakarak hızla yanımdan ayrıldı.

"BIRAK!" Sude öfkeyle bağırırken Barlas ve Samet onu tutmaya çalışıyordu. Atlas hızla Sude'nin karşısına geçti.

"ATLAS!" Korkuyla yanına gitmeye çalışırken Sahra kolumdan tutarak durdurdu.

"Vur lan. Hadi ölmemi istiyorsan o tetiği çekeceksin." Atlas Sude'nin titreyerek tuttuğu silahı eliyle sıkıca tutup alnına doğrulttu.

"ABİ." Barlas engel olmaya çalışırken Atlas elini kaldırıp onu durdurdu. Samet ve Barlas zorlukla geriye çekilirken Karşımdaki manzaradan bakışlarımı çekmedim.

"A-atlas." Sude korkuyla kekelerken Atlas bir an olsun silahtan uzaklaşmadı.

"Seni istemiyorum. Anlamıyor musun? Sude ben seni hiç sevmedim. Seninle aramda olanlar geçici bir şeydi. Her seferinde bana bağlanmamamı benimle ilişkinin biteceğini kendine hatırlatmanı kaç defa söyledim."

"Seni seviyorum. Bu ucuz kadın için beni terk ettin." Sude iğrenerek bana baktı.

"Kes sesini. Senin ucuz dediğin kadın benim karım olacak. Duydun mu beni? Sen beni sevmedin Sude. Sana verdiğim hayatı sevdiğin için harcadığım paraları sevdin." Sude gözyaşları içinde başını yere eğerken silahı zorlukla tutuyordu.

"YÜZÜME BAK." Atlas'ın sert sesi ile herkes nefesini tutmuş benim gibi olabilecekleri merakla izliyordu.

"Sen herşeyime sahip oldun. Parama sana sunduğum lüks hayata herşeye sahiptin. Ama kalbime sahip olamadın." Atlas son sözlerini bana bakarak söyledi.

"Efsan'ı seviyorum. Onun kalbini, sesini gülüşünü en çok da gözlerini seviyorum." O an sanki etraf silikleşmiş onunla ikimiz tek kalmıştık.

"Vay canına evlilikten kaçan adam. Bugün evleniyor. Aşk denilen şeyin saçmalık olduğunu düşünen adam bugün aşık olduğunu söylüyor." Sude nefretle bana bakarken kahkaha atmaya başladı.

"Ama buna izin vermeyeceğim. O kadın bizi ayırdı. Ondan kurtulursak tekrardan mutlu olabiliriz sevgilim." Sude hızla silahı bana doğrulttu.

"SAKIN SUDE." Atlas silahın önüne geçtiğinde hızla yanına ilerleyip önüne geçtim. Şimdi silah tam alnımın ortasındaydı.

"Efsan."

"Hayır. Atlas sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

"EFSAN!" Sahra hıçkırarak ağlarken annem gözyaşları içinde bana bakıyordu.

Atlas kolumdan hızla çekip beni köşeye attığında Sude tetiği çekmişti. Yere düştüğümde Sahra koşarak yanıma geldi.

"Efsan yaralandın mı?" Sahra kolumdan tutup yerden kaldırdı.

"Hayır ama Atlas ona bir-" ve duyduğum silah sesi ile sesim kesilmişti. Sahra'dan bakışlarımı çekip karşımdaki manzaraya baktım. Sahra kanlar içinde yere düşerken onu vuran kişiye baktım.

Samet Elindeki silahı yere attığında herkes şaşkınlıkla ona baktı. Barlas hızla Sude'nin yanına ilerledi.

"SUDE!" Barlas nabzına baktığında acı dolu bir çığlık attı. Korkarak Atlas'ın yanına ilerlediğim yerde yatan bedene baktığımı gördüm.

"ÖLMÜŞ." Barlas'ın bize bakarak söyledikleri ile gözyaşlarım akmaya başladı. Sude ölmüştü hemde gözümüzün önünde Samet tarafından vurulmuştu.

Barlas hızla yerden doğrulup öfkeyle Atlas'a baktı. Yanımdaki beden sessizce yeri izlerken Barlas hızla Atlas'a yaklaşıp yüzüne bir yumruk attı. Çığlıklar içinde ikisine bakarken Atlas karşılık vermemişti. Dudağı kanarken yanağı kıpkırmızı olmuştu.

"Hepsi bizim yüzümüzden lan. Onu bu hale biz getirdik. Neden onun ölmesine izin verdin?" Barlas öfkeyle bağırırken Atlas oldukça sessiz duruyordu.

"İlk defa birini sevdim. Onu da benden bu siktiğimin hayatı aldı." Barlas acı içinde konuşurken gözyaşlarımı siliyordum.

Atlas Barlas'a yaklaştığında kolundan tutmaya çalıştım. Ama beklemediğim bir şey yapmıştı. Barlas'a sarıldığında şaşkınlıkla ikisine baktım. Barlas da sarılarak karşılık verdiğinde hıçkırarak ağlamaya başladı.

"Sevdiğin kadını koruyamadığım için üzgünüm." Atlas'ın son sözleri o gecenin bitişi olmuştu. Sude oracıkta hayatını kaybetmişti. Samet polisler tarafından tutuklanırken Barlas o gecedен sonra ortalıkta gözükmemişti.

Atlas her gece kendini suçlamış olanların suçlusu kendisinin olduğunu düşünmüştü. Bense her seferinde yanında olup onun bir suçu olmadığını söylemiştim.

Olaylı gecedен 2 hafta sonra düz bir nikah kıymıştık. Atlas her ne kadar benim için büyük bir organizasyon hazırlamak istese de ben izin vermemiştim. Küçük bir nikah ile evlenmiştik.

Şimdi de nikah bitmiş denize karşı arabada oturmuştuk.

"Efsan bunları yaşamana sebep olduğum için çok üzgünüm." Atlas'ın sesiyle bakışlarımı ona çevirdim.

"Ben çok mutluyum. Üzülme bunların hiçbiri senin suçun değildi. Sude'nin geleceğini bilemezdin." Atlas'ın elini sıkıca tutup ona gülümsedim.

"Son zamanlarda ağır depresyon ilaçları kullanıyormuş yani o gün bebeğini çoktan düşük yapmış." Atlas'ın söyledikleri ile şaşkınlıkla ona baktım.

"Bu yüzden psikolojisi iyi görünmüyordu. Peki Samet yani ona ne-"

"Mahkemeye yarın çıkacak. Büyük ihtimal hapse girer."

"Atlas onunla aranda bir sorun mu var? Yani eskiden çok yakındınız." Atlas gözlerimin içine bakıp yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Zamanı gelince herşeyi anlatacağım güzelim. Ama şimdi soru sorma." Başımı salladığımda yanağıma bir öpücük bıraktı.

"Peki Barlas nasıl? En son çok kötü bir haldeydi. Sonra hiç ortalıkta gözükmeydi."

"Daha iyi. Olanlar onu çok etkiledi. Her ne kadar Sude iyi olmasada ona karşı duyguları vardı. Yakında düzelecektir ama şimdilik zamana bırakmamız daha iyi."

"Umarım daha iyi olur." Onu anlıyordum. Sevdiğin birinin kaybı kalpte derin bir sızı bırakıyordu.

Atlas arabayı çalıştırdığında düşüncelerden sıyrılıp ona döndüm.

"Nereye gidiyoruz?"

"Nefes almaya." Sonrasında sessizlik oluşmuştu. Sessizce başımı cam'a yaslayıp gideceğimiz yere varmayı beklemiştim.

Geldiğimiz mekana heyecanla baktım. Burası daha önce hiç görmediğim bir yerdi. Atlas arabadan inip hızla olduğum tarafa gelip kapıyı açtı. Arabadan inip karşımdaki ışıklı mekana baktım.

"Atlas burası çok güzel." Atlas elimden tutup gülümsedi.

"İçerisi daha güzel." Birlikte içeri girdiğimizde hayranlıkla etrafı inceledim.

Hafif slow bir şarkı çalıyordu. Lavanta kokusu etrafı sarmış insanın ferahlamasını sağlıyordu. Burası mini bar gibi bir yerdi. Ama diğer mekanlara göre yüksek sesli müzik ve yoğun alkol kokusu yoktu. Hatta hiç alkol kokusu bile yoktu.

"Atlas burada neden kimse yok?" Mekanda sadece ikimiz vardık. Ve garip bir şekilde kimse yoktu.

"Kapatırdım bu gece sadece ikimize özel." Atlas yanımdan ayrılarak bar bölümüne gitti. Peşinden ilerleyip onu izledim. Köşeden aldığı garson önlüğünü giydiğinde kahkaha attım.

"Bugün garson sen misin?" Atlas önlüğü giyip bana döndü.

"Bu geceki servisler benden." Yanına ilerleyip sandalyeye oturdum. İçeceklere baktığımda ona döndüm.

"Ama burada hiç alkollü içecekler yok." Atlas köşeden çıkardığı meyve suyunu bardağa koyup bana uzattı.

"Çünkü hamilesin güzelim. Özellikle bu gece alkollü hiçbir şey istemedim." Uzattığı bardağı alıp meyve suyunu yudumlamaya başladım.

"Peki sen ne içeceksin?" Atlas yüzüme eğildiğinde derin bir şekilde yutkundum.

"İçmeyi sevdiğim başka şeyler var." Yaptığı ima ile meyve suyunu püskürtüp öksürmeye başladım. Atlas köşede duran peçeteyi alıp bana uzattı. Öksürmem durduğunda derin bir nefes alıp ona döndüm. Yüzünü peçete ile siliyordu.

"Efsan yavaş güzelim."

"Bana diyene bak. İma ettiğin şeyi anlamadık sanki." Atlas tekrardan yüzüme eğilip gözlerimin içine baktı.

"Hmm bu geceki susuzluğumu gidermek istersen her daim emrine amadeyim." Bakışlarımı ondan çekip etrafı inceledim.

"Hıhı bakarız." Atlas'ın kıkırtı sesleri kulaklarıma gelmişti.

Çalan telefon ile Atlas'a döndüm. Cebinden çıkardığı telefonu açıp bar bölümünden çıktı.

"Tamam yarın geleceğim." Telefonu kapattığında yanına ilerledim.

Karşımda duran direğe hayranlıkla baktım. Atlas baktığım yere baktığında gülümsedi.

"Direk dansı."

"Ne?"

"Gördüğün şey diyorum. Bir dans türü." Atlas'a meraklı gözlerle baktım.

"Öğrenmek ister misin?" Heyecanla başımı aşağı yukarı salladım. Atlas parmağını çıtlattığında içeri giren kızlara baktım. Oldukça güzel giyinmişlerdi. Direğe yaklaşıp yavaşça bedenlerini şarkının ritmine göre hareket ettirmeye başladılar.

Atlas'a döndüğümde kızlara bakmadığını gördüm.

"Atlas çok iyi dans etmiyorlar mı?" Hayranlıkla karşımdaki kızları izlerken boynuma eğilip kulağıma nefesini üfledi.

"Orada sen olursan izlerim. Sen yoksan bir anlamı yok güzelim. Sadece senin merakını gidermek için çağırdım. Beni büyüleyen asıl manzara yanımda." Atlas boynuma bir öpücük bırakarak benden uzaklaştı. Bedenim sıcaklarken heyecanla kalbimin atışları hızlanmıştı.

Atlas elimden tutup boş olan locaya oturttu. Masada her türlü meyve vardı. Çeşit çeşit yiyecekler de oldukça lezzetli görünüyordu. (*okuyucuların travması kahsakajj*) Atlas'ta yanıma gelip oturdu.

"Atlas."

"Hmm."

"Bende öğrenmek istiyorum." Atlas şaşkınlıkla bana bakarken karşımda dans eden kızlara baktım.

"Neyi?" Merakla bana bakarken orayı işaret ettim.

"Dans etmeyi." Atlas beklemediği şeyle kahkaha atmaya başladı.

"Ne gülüyorsun ya? Öğrenemez miyim?"

"Öğrenirsin güzelim de bir anda dans öğrenme isteği nerden çıktı?" Bakışlarımı ortada dans eden kıza çevirdim. Geldiğinden beri Atlas'tan bakışlarını çekmiyordu. Resmen bakışlarıyla yiyip bitiriyordu. Tabi Atlas oraya bakmadığı için kızın bakışlarından habersizdi.

"İstiyorum işte."

"Tamam güzelim bir ara özel ders aldirtırım." Yerimden kalkıp ona döndüm.

"Gerek yok kızlar öğretir." Atlas şaşkınlıkla bana bakarken hızla direk dansı yapan kızlara ilerledim. Hepsı gülererek karşılarken az önce bahsettiğim kız zorla gülümsedi. Atlas'a baktığımda telefonla konuştuğunu gördüm. Bakışları üzerimdeyken ona gülümsedim. Bana gülümseyerek karşılık verdiğinde ondan bakışlarımı çekip kızlara döndüm.

"Başlayalım."

Birkaç figür öğrendikten sonra odada hazırlanmaya başladım. Atlas telefonla görüşmeler yaparken bende biraz öğrenmeye çalışmışım. Tam olarak çok iyi dans edemesemde Birkaç hareket öğrenmek mutlu etmişti. Şimdide odada kızların verdiği kıyafeti giyiyordum. Atlas içeride otururken heyecanla yanına gitmek için sabırsızlanıyordum. Aynadan kendimi inceledim.

Işıltılı dokunuşlar ile oldukça güzel görünüyordu. Saçlarıma şekil verip hazır olduğumdan emin olunca odadan çıkıp heyecanla içeri ilerledim. Atlas elindeki bardağını yudumlarken yanına ilerleyip karşısında durdum. Bakışları üzerimdeki kıyafette gezinirken tepkisini merakla bekledim.

"Efsan sen beni delirtmeye mi çalışıyorsun?" Hayran dolu sesiyle sırttım. Yavaşça yaklaşıp kucağına oturdum. Anında kolları belimi sararken yüzüne eğildim.

"Belki delirtmek istiyorumdur." Kulağına fısıldadığımda üst üste yutkunmuştu. Altımda hissettiğim sertlik ile sırtmaya başladım. Yavaş yavaş kucağında hareket etmeye başladığımda kolumdan tutup durdurdu.

"Eğer hamile olmana güveniyorsan yanıliyorsun. Biraz daha hareket edersen acımam." Kulağıma fısıldadığında gözlerine baktım.

"Belki bana acımamanı istiyorumdur Atlas." Bakışlarımı aşağıya indirip dudaklarımı yaladım.

"Onu istiyorsam alırım." Ellerim kasıklarından yavaşça aletine doğru hareket etti. Sertleşmiş aletini okşamaya başladığımda gittikçe daha çok sertleşiyordu. Elleri eteğimin içinden kadınlığımı bulduğunda nefesimi tuttum. İç çamaşırımı yana sıyrıp kadınlığımı okşamaya başladı. Kadınlığımın suları ellerine bulaşırken ellerimle aletini okşuyordum.

Kucağından kalktığımda beni izlemeye başladı. Boynunda asılı olan kravatı hızla çıkarıp elime aldım. Elimdeki kravata bakışları kaydığında yüzünde memnun olmuş bir ifade belirmişti. Direğe doğru ilerleyip elimdeki kravatı yerde sürükledim. Duyduğum adım sesleri

ile gülümsedim. Arkamda hissettiğim güçlü bedenle kendimi ona bastırdım. Bedenlerimiz ateş gibi yanarken onu direğe çekip pantolonun üzerinden aletini kavradım.

"Beni izlemeni istiyorum." Ondan uzaklaşıp direğe ilerledim. Kızların öğrettiği gibi bacaklarımı yavaşça direğe bastırıp ellerimle sıkıca tutunarak çıktım. Atlas sessizce beni izlerken kısa olan eteğim tamamen kalçamın açılmasını sağlamıştı. Gözleri kalçamda gezinirken önündeki sertliğe baktım. Belli ki çok fazla azmasına sebep olmuşum. Bakışlarımı ondan çekmeyerek öğrendiğim figürleri sergilemeye başladım.

Bedenim direkte kuğu gibi süzülürken kendimi müziğin ritmine bıraktım. Bakışlarımı karşımdaki bedene çevirdiğimde çoktan pantolonu ve baksırını indirmiş aletini okşadığını gördüm. Direktin inip onu izledim. Damarlı aletini okşarken alnı ter içinde kalmıştı. Ona doğru yaklaştım. Arzunun kollarında kendinden geçmişti. Aletini okşayan elini çekip elimi koydum. Anında bakışları bana döndüğünde sertleşmiş büyük aletini avucuma alıp ileri geri okşamaya başladım. Başını parmağım ile bastırırken inlemişti. Yavaş hareketlerim hızlandığında elimin üzerine elini koyup çekmeme izin vermedi. Biraz daha okşadığımda boşalmaya başlamıştı. Ellerim onun menileriyle dolarken dudaklarına eğildim.

Anında dudaklarımı dudaklarıyla örtüp alt dudağımı ısırdı. Elleri eteğimin içinden çıplak olan kadınlığımı bulduğunda hızla okşamaya başladı. Eller arasında zevkten delirirken beni kucağına aldı. Kollarımı boynuna sararken öpüşmelerimiz hırçın ve sertti. Koltuğa doğru ilerleyip beni hızla boş olan yere bıraktı. Aleti tekrardan sertleşirken biraz daha okşayıp tamamen sert olmasını sağladı. Eteğimi bacaklarımdan sıyrıp hızla yere attı. İç çamaşırmı dolaşan parmakları sertçe yırtılmasına neden olmuştu. Parçalanmış iç çamaşırı

yere fırlatıp çıplak olan kadınlığımı okşamaya başladı. Üzerimdeki bluzu çıkardığımda göğüslerim karşısında özgürlüğe kavuşmuştu. Sütyen giymemiştim.

Bakışlarımı ondan çekmeyerek Bacaklarımı iyice açıp kadınlığının yanaklarını daha çok açmıştım. Bacaklarıma eğilip sıcak dilini kadınlığıma değdirdi. Belim yay gibi gerilirken başımı koltuğa bastırdım. Sıcak dili kadınlığımın içine girip çıkarken Başını daha çok bastırdım.

"Ahhh daha derinime." İnemelerim artarken dilini kadınlığıma sertçe sokup çıkarıyordu. Sularım kadınlığımdan aşağıya doğru dökülürken diliyle kadınlığımı yaladı. Bütün sularımı içine çekerken bedenim ateş içinde yanıyordu. Dilini içimden çıkarıp kasıklarımın küçük küçük öpücükler bırakmaya başladı.

Kasıklarımın karnıma sonrasında göğüslerime yaklaştı. Uçları sertleşmiş göğüslerimi ağzına alıp ısırmaya başladı. Isırıyor yalıyor arada emiyordu. Aleti kadınlığıma çarpıyor ama içine girmiyordu. Ağzıyla göğüslerimi emerken parmaklarının hepsini kadınlığıma soktu. Çıglıklarım etrafta duyulurken göğüs ucumu ısırıp parmakları ile hızla içime sokup çıkarmaya başladı. Kadınlığım tekrar sulanırken bütün parmakları kasılan kadınlığıma giriyor sonrasında çıkıyordu.

Göğüslerimden ayrılıp dudaklarıma eğilerek sertçe öpmeye başladı. Alt dudağımı dişleriyle ısıyor kanamasını sağlıyordu. Aniden parmaklarını içimden çıkarıp hızla aletini içime soktu. Çıglıklarım dudaklarıyla kesilirken hızla girip çıkmaya başladı. Aletini içimden çıkarıp ara vermeden tekrardan aynı hızla sokuyordu. Beni kucağına alıp koltukta oturur hale geldi. Aleti hala içimdeyken kucağından kaldırıp aynı hızla tekrar aletine oturttu. Karnıma kadar gelen aleti ile zevkten gözlerim kaymıştı.

Göğüslerim sallanırken birinin ucunu parmaklarıyla sıkıyor diğer göğsümü ağzına alıp emiyordu. Aletini kadınlığımdan çıkarıp beni hızla arkaya çevirdi. Kadınlığım kasıklarına değerken arkamda hissettiğim sertlik ile heyecanla beklemeye başladım. İlk sefer korksam da sonrasında verdiği zevk herşeye değdi. Dar olan deliğime parmaklarını sokup genişlemem için makas hareketi ile içimde hareket etmeye başladı. Parmakları deliğimdeyken diğer taraftan kadınlığımı hızla okşuyordu. Kadınlığımın suları bacaklarına dökülürken parmaklarını deliğimden çıkarıp aletinın Başını soktu. Deliğimi zorlayan Aletinın Başını sertçe içime soktu. Şimdi sadece başı içimdeydi. Kucağından kaldırıp beni kendisine daha çok yaklaştırdı.

Bir anda aletine oturtması ile deliğime giren büyük aleti çılgınlık içinde inlememi sağlamıştı. Şimdi arkamda kocaman aleti içimdeydi. İleri geri bedenimi hareket ettiriyor. Aletini içimde dolaşmasını sağlıyordu. Elleri belimden kalçalarımın sonrasında kadınlığıma dokundu. Göğüslerimi sıkarken ellerimi çekip göğüslerimi avuçlayıp sertçe okşamaya başladı. Göğüslerim avucunda gezinirken aleti içimde hızla hareket ediyordu.

"Her seferinde içine girmek beni zevkten delirtiyor." Kulağıma fısıldarken gözlerimi kapattım.

"Her zerrene sahip olmak burada sıcak bedeninde gezinmek anlatılamayacak kadar mükemmel." Dili boynumda geziniyor kulak mememi ısıırıyordu. Aletini deliğimden çıkarıp beni kendisine çevirdi. Zevkten ayakta duracak halim yoktu. Kucağına alıp koltuktan kalktı. Dudaklarımız tekrardan bir araya gelmişti. Beni bar tezgahına oturtup yanda duran şişeyi eline alıp açtı. Bir yudum alıp bana yaklaştı. İçeceği kadınlığıma döktüğünde bedenime değen soğuk sıvı ile bedenim kasıldı. Şişeyi kenara bırakıp kadınlığıma eğildi. Her yerim

döktüğü içecek olmuştu. Diliyle yalayıp İçeceği kadınlığımdan sıyırdı. Kadınlığımyın yanaklarını açıp dilini içime soktu.

Bedenimi tezgaha yaslayıp inledim. Kadınlığımyı deli gibi yalarken her defasında sulanıyordum. Benden uzaklaşıp sertleşmiş aletini okşamaya başladı. Tezgahtan çekip önünde eğilmemi sağladı. Aletinin başı dudaklarıma çarparken ağzımı açtım. Saçlarımyı çekip hızla aletini ağzıma soktu. Büyük aletinin sadece yarısını almıştım. Başımı kendisine bastırıp hızla hepsini ağzıma soktu. Boğazıma gelen aleti ile güçlkle nefes aldım. İleri geri hızlı hızlı hareket etmeye başladı. Aletinin Başını ısırmamla boşalması bir olmuştu. Menileri ağzımdan dudaklarıma taşarken aletini ağzımdan çıkardı. Yerden kaldırıp arkama geçti. Tezgaha yaslayıp hızla deliğime aletini soktu.

Hissettiğim doluluk ile nefesim kesiliyordu. Bedenim sallanırken sertçe girip çıkmaya başladı. Art arta girip çıktığında tekrardan boşalmıştı. Nefes alışverişlerimi düzeltmeye çalışırken kolumdan tuttuğu gibi yukarı merdivenlere ilerledi. Onu takip ettiğimde boş olan bir odaya girip kapıyı kapattı. Kolumdan çekip hızla yatağa fırlattı. Bacaklarımyı iyice açıp onu kendime bastırdım. Aleti Anında içime girerken kadınlığımyı saran aletiyle zevk çığlıkları atıyordum. Ellerimi yatağa bastırıp göğüslerimi yalıyordu. Yatak sallanırken sertçe içimde hareket etmeye devam etti.

Ani bir hareketle içimden çıktığında onu yatağa çekip üzerine çıktım. Aletini okşayıp tekrardan sertleşmesini sağladım. Kadınlığımyın yanaklarına aletinin Başını bastırsam da içime almıyordum. Göğüslerimi okşarken avucumda sertleşmiş aletini Sulanan kadınlığıma yavaş yavaş sokmaya başladım başı giren aletini hızla kalkarak kucağına oturduğumda tamamen içime almıştım. Kucağında sürtünmeye İleri geri hareket etmeye başladım aleti her dakika içimde büyürken üzerinden kalkıp sertçe oturuyordum. Sallanan göğüslerimi

ağızına alıp ısırırken kucagından çekip altına aldı. İçime hızla birkaç kez girip çıktığında göğüslerime boşaldı. Menileri Göğüslerime dökülürken göğüslerimi diliyle temizleyip yaladı. Boşalmanın vermiş olduğu rahatlık ile kendini yatağa bıraktı.

"Ah çok iyiydi." Mennun olmuş sesiyle ona baktım. Dudaklarımı öpüp gözlerimin içine baktı.

"Öyle bir kadınsın ki her zerren sana ait olan herşey benim hayatım olmuş. Senden öncesi yalandan ibaretmiş güzelim. İyi ki hayatıma girdin." Saçlarımı öpüp yanaklarımı okşadı.

"Sende iyiki hayatımdasın sevgilim." Gecenin sonu tatlı öpücükler ile son bulmuştu.

Sabah uyandığımda yataktan doğrulup etrafa baktım. Üzerime çarşafı serip cam'a yaklaştım gördüğüm manzara ile büyülenmiştim. Deniz manzaralı harika bir yerdi. Dün gece karanlık olduğu için pek dikkat etmemiştim. Ama burası harika bir mekandı. Arkamda hissettiğim çıplak beden ile Atlas'a döndüm. Banyodan yeni çıkmış ıslak saçları ile duruyordu. Beline sarmış olduğu havlusuyla bile yakışıklı görünüyordu.

"Atlas burası çok güzel." Kollarını belime sarıp Başını omzuma dayadı.

"Sen istediğin her an bana söyle buraya geliriz güzelim."

"Olur." Sessizce birbirimize sarılarak manzarayı izliyorduk. Odada çalan telefon ile Atlas benden uzaklaşıp komodinde duran telefonunu alıp açtı.

"Söyle." Atlas'ı izlerken aniden değişen surat ifadesi ile ona baktım. Hızla telefonu kapatıp yerde duran pantolonunu giymeye başladı.

"Atlas neler oluyor?" Yanına ilerleyip kolundan tuttum.

"Annemin katili-." Atlas sustuğunda endişeyle ona baktım.

"Samet denilen o piç yani senin abinmiş." Duyduklarım ile beynimden vurulmuşa döndüm. Atlas'ın gözlerinde aşk dolu bakışlar gitmiş yerini nefret almıştı. Kolunu benden hızla çekip üzerini giyindi. Yüzüme bile bakmadan odadan ayrılıp kapıyı serçe arkasından kapattı.

Gözyaşları içinde kendimi yere bıraktım. Bu nasıl olabilirdi? Abim denilen kişi Samet miydi? Yani Atlas'ın annesinin katili benim öz abim miydi?

23. Bölüm

Gözyaşlarım durmaksızın akarken beynimdeki sesler hiç susmuyordu. Yıllarca bir abimin olduğuna dair hep hayal kurardım. Beni koruyan her zaman arkamda olan bir abi. Küçükken arkadaşlarımla yanında olan abilerini görünce içimde bir burukluk olurdu. Yıllarca yalnız bir çocuk olmama alışmaya çalışmış zorlukla olsa da buna kendimi alıştırmıştım. Şimdi yıllar sonra bir abimin olduğunu öğreniyordum.

En başından beri yakınlarımda olan her zaman iletişim kurduğum kişi benim öz abimmiş. Mutlu mu olmam gerekiyordu? Hayır yıllarca hayalini kurduğum şey gerçekleşse bile sevinemiyordum. Çünkü abim sevdiğim adamın annesinin katili olmakla suçlanıyordu. Bedenim soğuk zeminde titrerken elimi karnıma götürdüm.

Bebeğim bu yaşananlara şahit olduğun için özür dilerim. Annen güçlü olamıyor. Kalbimin acısı zihnimi ruhumu ele geçiriyordu. Zorlukla ayağa kalkıp kapalı olan kapıya baktım. Benden nefret mi ediyordu? Yüzüme bakmak istemeyecek kadar iğreniyor muydu? Gözyaşlarımı silip zorlukla kıyafetlerimi alıp banyoya ilerledim. Aynadan yüzüme baktığımda gözlerim ve burnum kızarmıştı.

Kendimi iğrenç hissediyordum. Gerçekler canımı yakıyordu. Yıllarca aptal gibi kandırılmış hissetmek bu hayatta başınıza gelebilecek en kötü şeylerden biriydi. Kıyafetlerimi giyip elimi yüzümü yıkadım. Biraz daha iyi görünüyordum. Banyodan çıkıp odayı inceledim.

Şimdi ne yapmam gerekiyordu? Atlas nereye gitmişti? Aklımdaki soru işaretleri ile odadan çıkarak Merdivenlerden yavaşça indim. Kapıda gördüğüm bedenle oraya doğru yaklaştım. Gitmemişti belki de

beni görmek istemeyecekti ama yine de içimden bir ses yanına gitmemi söylüyordu. Arkası bana dönüktü.

"Atlas." Bana döndüğünde sessizce onu izledim. Yüzüme bakmıyordu. Bakışları yerde gezinirken gergince parmaklarımla oynamaya başladım.

"O piçin senin abin olması zerre umrumda değil. Yaptıklarının bedelini ona öyle bir ödeteceğim ki yaşarken cehennemi yaşayacak." Sert sesiyle konuştuğunda kalbim sızladı.

"Ona ne yapacaksın?" Korkuyla sormuştum. Her ne kadar ondan nefret etmeye çalışsam da abimdi. Atlas bakışlarını yerden çekip gözlerimin içine bakarak gülmeye başladı.

"Soluduğu havayı ona zehir edeceğim Efsan. Annemi benden almakla kendi kafasına çoktan sıktı. Hayal bile edemeyeceğin şeyleri ona zevkle yapacağım." Atlas mekandan hızla ayrılırken peşinden koştum. Mekandan çıktığımızda önüne geçip kolunu tuttum.

"Atlas lütfen dinle. Bak o birine bile isteye zarar verecek biri değil. Yani annenin ölümüne sebe-"

"Sen ne saçmalıyorsun?" Atlas aniden sözümü kestiğinde ona baktım.

"O katili bana karşı savunuyor musun? Yıllarca abinin varlığından habersizken bir anda abi kardeş mi oldunuz?"

"Hayır savunmuyorum sadece olanlar çok karışık. Ama sende onu gördün. Her zaman yanındaydı. Güvendin böyle birşey yapabileceğine nasıl inanırsın?" Atlas sinirle yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Güvenmek? Saçmalık sence benim birine güvenme ihtimalim var mı? Hayatımın normal olduğunu falan mı düşünüyorsun? Efsan benim dünyam öyle bir yer ki en güvendiğin kişi bile arkandan vurur. Bana sakın bir daha onu savunma."

"Sen ona güvenmesende ben ondan gerçekleri öğreneceğim." Yanından geçecekken kolumdan tutup kendisine çekti.

"Gidemezsin. O adamla görüşmeyeceksin duydun mu beni?"

"O adam benim abimse kimse buna engel olamaz."

"Efsan." Atlas öfkeyle Yüzüme bakarken ondan uzaklaştım.

"Benim de bu hayatta doğrularım var Atlas. Senin aksine insanlara kendilerini açıklaması için şans veriyorum. Benim dünyamda dinlemeden insanları yargılamak diye bir şey yok. Eğer Gerçekler senin düşündüğün gibiyse o zaman buna karışmayacağım. Ama gerçekler açığa çıkana kadar kendi doğrudan vazgeçmeyeceğim." Atlas bana yaklaştığında geri geri gitmeye başladım.

Sırtım arabaya çarptığında kaçacak yerim kalmamıştı.

"Sabrımı zorluyorsun." Sıcak nefesi yüzüme çarpıyordu.

"Sende öfkene sahip çık." Sinirle konuşurken bakışları dudaklarıma kaydı.

"Bir başkası olsa karşımda bu şekil konuşamazdı."

"Başkası değilim. Karşımda karın herşeyden önce bebeğinin annesi var." Atlas bakışlarını karnıma çevirdiğinde Ellerini karnımın üzerine koydu.

"Özür dilerim." Atlas'ın aniden söyledikleriyle ona baktım.

"İçimdeki öfkeye engel olamıyorum Efsan. Çünkü canım yanıyor. Annemi öldüren pislik hayatta ve sen onunla aynı kanı taşıyorsun." Atlas bakışlarını bana çevirdiğinde Ellerini tuttum.

"Atlas benden belki nef-" Parmaklarını dudaklarımın üzerine koyup baskı yaptı.

"Karımdan nasıl nefret edebilirim? Az önce odada olanlar benim hatamdı. Senin bir suçun yok. Ama benden ona karşı merhametli olmamı bekleme. Çünkü bu asla olmayacak." Gözyaşlarım kendiliğinden akarken ellerimle oynamaya başladım.

Parmaklarını dudaklarımdan çekip gözyaşlarımı silerek sıkıca sarıldı. Başımı göğsüne koyduğunda hıçkırarak ağlamaya başladım.

"L-lütfen artık kan dökülmesin. Seni kaybetmekten korkuyorum. Öfkenin bıraktığı enkazda kalmaktan korkuyorum." Hıçkırarak ağlarken Atlas saçlarımı okşayıp sıkıca sarılıyordu.

"Seni o enkazın altında bırakmayacağım sevgilim. Zarar görmene bebeğimize birşey olmasına izin vermeyeceğim. Ama bazı kayıpların bedeli ağırdır." Atlas'tan uzaklaşıp gözlerinin içine baktım.

"Seni eve bırakacağım." Kolumdan tutup arabaya bindirdi. Korku ve panikle yerimde kıpırdandım. Atlas'ta hızla arabaya bindi.

"Nereye gideceksin?" Atlas arabayı çalıştırıp bakışlarını bana çevirdi.

"Hapisten çıkaracağım." Kalbimde aniden bir heyecan oluştu.

"Ve Onun için cehennem hayatı an itibariyle bugün başlayacak." Atlas bakışlarını benden çekip arabayı çalıştırdı. Kalbimdeki heyecan yerini endişeye bırakırken birşeyler yapmam gerektiğini düşünmeye başladım.

Araba evin önünde durduğunda Atlas arabadan indi. Açılan kapı ile ona döndüm. Elimden tutup arabadan indirdi.

"Hadi Efsan içeri gir." Atlas arabaya binecekken önüne geçtim.

"Gitme."

"Sakin kalmaya çalışıyorum ama beni zorluyorsun güzelim. Hadi içeri gir." Atlas beni önünden çekip arabaya doğru ilerledi.

"Atla-" karnıma giren sancıyla ellerimi karnıma götürdüm.

"Efsan." Atlas hızla yanıma gelip kolumdan tuttu.

"İyi misin güzelim?" Panikle yüzüme bakarken başımı salladım.

"İyi-" gözümün aniden kararmasıyla kendimi karanlığa bıraktım. En son hatırladığım Atlas'ın endişeyle bana seslenmesi ve kucağına almasıydı.

Gözlerimi zorlukla açmıştım. Başımda dikilen doktora döndüm. Kolumdaki serumu kontrol ediyordu. Annem koltukta endişeli gözlerle bana bakarken nerde olduğumu anlamaya çalıştım. Yataktan güçlükle doğrulunca annem hızla yanıma gelip arkamdaki yastığı düzeltti.

"Kızım iyi misin?" Annem endişeli gözlerle bana bakıyordu.

"Noldu bana?"

"Bayıldınız Efsan hanım." Doktorun söyledikleri ile korkuyla elimi karnıma götürdüm.

"Bebeğim iyi mi?" Endişeli gözlerle ona bakarken Annem elimden tuttu.

"Endişelenmeyin bebeğiniz gayet iyi durumda. Fakat yaşadığınız stres bebeğinizi yorgun düşürmüş. Hamilelikte sağlıklı beslenmek ve stresten uzak durmak çok önemli."

Kollarımı karnıma sıkıca sardım. Bebeğim yaşadığım stresi farketmişti.

"Serum bittiğinde daha iyi hissedeceksiniz. Bebeğinizin ve sizin sağlığınız için stresten uzak durmalı ve öğünlerinizi aksatmamanız gerekli."

"Peki daha dikkatli olacağım Teşekkür ederim."

"Geçmiş olsun." Doktor odadan çıktığında bakışlarımı anneme çevirdim.

"Hemen sana güzel bir yemek hazırlayacağım."

"Abim olduğunu biliyor muydun?" Annem şaşkınlıkla bana baktı.

"Benden yıllarca bunu sakladınız mı? Beni sevmediniz yıllarca yük olduğumu söylediniz. En sonunda benden kurtulmak için biraz cebinize para girmesi için benden kaç yaş büyük çocuklu adamla evlendirmeye zorladınız. Şimdi de yıllarca abi hasreti çekerken

varlığını mı gizlediniz?" Gözyaşları içinde kalırken annem de ağlamaya başladı.

"Kızım yemin ederim ben de bilmiyordum. Biz onu öldü olarak biliyorduk. Senin de bunu öğrenip üzülmeni isteme-"

"Anne sizin beni üzmediğiniz bir gün bile yoktu ki. Babam desem onun gözünde iğrenç bir varlık olmam dışında bir hiçtim. Her seferinde bir kızının olmasının ona utanç verdiğini söylerdi. Ve sende her zaman kocamın lafının üzerine laf söylemem derdin. Baba sevgisi görmediğim evde anne sevgisi de göremedim. Belki biraz olsun abim olsaydı beni severdi diye düşünüp sabahlara kadar ağlarken bile sen onun varlığından bahsetmedin." Artık gözyaşlarımı tutmuyor hıçkırarak ağlıyordum. Yıllarca içimde tuttuklarımı söylemiştim.

Canım yanıyordu. Belkide onun da canı yansın istemiştim. Annem de gözyaşları içinde bana bakıyordu.

"Samet o benim abimmiş." Annem söylediklerimle şaşkınlıkla kalakaldı.

"Atlas'ın yanında çalışıyordu. Yani ben buraya geldiğimden beri abim etrafımdaymış." Annem sessizlik içinde gözyaşları döküyordu.

"Ve en kötüsü ne biliyor musun anne?" Gözyaşlarımı silip acı içinde gülümsedim.

"Atlas annesinin ölümüne sebep olduğunu söyledi."

"Efsan." Annem hızla yanıma gelip ellerimi sıkıca tutarak ağladı.

"Yalvarırım kızım. Kocanı durdur oğluma birşey yapmasın. Onu yeni bulmuşken kaybedemem." Annem gözyaşları içinde yalvarıyordu.

"Atlas nerede?" Endişeyle sorduğum soru ile annem korkuyla bana baktı.

"Gitti. Çok sinirli görünüyordu oğluma zarar vermesine izin verme." Kolumdaki serumu güçlkle çıkardım. Annem endişeli gözlerle bana bakarken odadan çıktım. Hızla adımlarla kapıya ilerledim. Kapının aniden açılmasıyla bakışlarımı oraya çevirdim.

"Efsan." Sahra endişeli gözlerle yanıma gelip elimi tuttu.

"Sahra Atlas'ı gördün mü?"

"Hayır görmedim yüzün bembeyaz olmuş oldu?" Sahra meraklı gözlerle yüzüme baktı.

"Sahra Samet benim abimmiş."

"NE?" Sahra şaşkınlıkla yüzüme bakmaya devam ederken başımı salladım.

"Atlas onu öldürecek. Annesinin katilinin o olduğunu söylüyor." Gözyaşlarım tekrardan akmaya başlarken Sahra sıkıca sarıldı.

"Sakin ol kardeşim. Samet yapmaz onu azıcık da olsa tanıyorsam. Bunu yapmaz." Sahra benden uzaklaştığında omzumu sıktı.

"Siz neler söylüyorsunuz?" Duyduğumuz sesle ikimizin de bakışları salonun kapısında duran Selin'e çevrildi. Gözlerinde kırgınlık vardı. Sahra ile birbirimize baktık. Çıkamaz bir sokağın ortasında kurtarılmayı bekliyor gibiydik.

"Ben gidiyorum." Koltuktan kalktığımda Sahra ve Selin bana merakla baktı.

"Efsan Saçmalama. Tek başına oraya gitmene izin veremem." Sahra yanıma gelip elimden tuttu.

"Atlas'ı durdurmazsam onu öldürecek. Ve ben gerçeklerin açığa çıkmadan suçsuz yere birinin öldürülmesine izin vermeyeceğim."

"Yengem haklı." Selin yanıma gelip karşımda durdu.

"Samet'in suçsuz olduğuna inanıyorum. Annemin katili olamaz. Gerçeklerin açığa çıkmasını ve gerçek katilin cezasını çekmesini herşeyden çok istiyorum." Sahra Selin'i dikkatle inceledi.

"Samet? Belli ki onunla çok yakınsın." Sahra'nın imasıyla ona kaş göz hareketi yaptım.

"Yakın olmam bir sorun mu teşkil ediyor?" Selin'in sorusuyla şaşkınlıkla ona baktım.

"Yok canım Samet kendinden küçük çocuklara yardım etmeyi sever."

"Sahra." Ona seslenmemle omzunu silkti.

"Sorun yok yenge. Kimin çocuk olduğunu kimin olgun olduğunu anlayabilecek yaşta olduğunu düşünüyorum." Ortamdaki gergin havayla öksürerek dikkati üzerime çektim.

"Şuan daha önemli bir konumuz var. Atlas'ın mekanına gidip onunla konuşacağım."

"Abimi beklesen daha iyi olur."

"Katılıyorum orası senin için çok tehlikeli." Sahra ve Selin aynı anda başını salladığında kapıya ilerledim.

"Beklersek herşey için çok geç olur."

"O zaman ben de geleceğim." Sahra yanıma geldi.

"Bende geliyorum." İkimizin bakışları Selin'e döndü.

"Bugünün olaylı geçeceğine eminim." Sahra'nın söyledikleriyle derin bir nefes aldım. Gün geçtikçe herşey karmaşık bir hal alıyordu.

Bahçedeki korumalara yakalanmamaya dikkat ederek hızla Sahra'nın arabasına doğru ilerledik.

"Arabayı getirmekle iyi yapmışım. Tabi aksiyon sahnesi yaşayacağımızdan haberim yoktu." Sahra konuşurken Selin'in koluna girdim. Sahra'da yanıma gelip kolundan tutarak arabaya bindirdi.

Tekerlekli sandalyeyi bagaja koyup kapıyı kapattı. Bende vakit kaybetmeden ön koltuğa geçip oturdum. Sahra'da hızla arabaya bindi.

"Atlas'ın hangi mekanda olacağını bilmiyoruz." Endişeli gözlerle Sahra'ya baktım.

"Ben sanırım biliyorum." Selin'in konuşmasıyla aynadan arkaya baktım.

"O zaman gidelim."

Atlas karşısında yüzü gözü kan içinde baygın olan adama baktı. Boynundaki iple tavana asılmıştı. Nefesini kesmeyecek şekilde ipi boynuna bağlamışlardı. Samet şişmiş gözlerini yarı baygın şekilde açtı. Ağzı kan içindeyken nefes almakta zorlanıyordu. Vücudunda derin kesikler vardı. Buraya getirildiğinden beri kırılmadık kemiği kesilmedik yeri kalmamıştı. Her seferinde aklına kardeşi gelmiş ona sorulan soruları cevaplamamıştı. Her ne kadar Atlas'a gerçekleri söylemek istese de kardeşinin ve annesinin canı için susmak zorunda kalmıştı.

Katilin Cevdet Bey olduğunu söylerse yer yerinden oynardı. Aldattığı karısının onu terk etmesine dayanamamış gözünü kırpmadan vurmuştu. Samet henüz çok genç yaşlarda içkili mekanlarda çalışmaya para kazanmaya başlamıştı. O zamanlar ailesinin varlığından haberi yoktu. Kendisini bildi bileli Yetimhanedeydi. Sonrasında reşit olmuş hayatın karanlık yüzüyle karşı karşıya gelmişti. Çalıştığı mekanda Cevdet denilen adamla tanışmış onun yanında uzun bir zaman çalışıp para kazanmıştı.

Sonrasında büyük bir mafya çetesinin lideri olduğunu öğrendiğinde hayat onun için çekilmez olmaya başlamıştı. Zamanla Cevdet bey'in pis işlerine şahit olmuş. En sonunda Karısını öldürdüğüne dair ses kaydını çalışma odasında bulmuş ama korumalar tarafından yakalanmıştı. Oradan ayrılmak istede de bu bataklıktan kurtulamamıştı. Daha sonrasında Atlas'ın yer altı dünyasına hakim olduğunu görünce onun yanında işe girmeye karar vererek en azından bir gün ona gerçekleri anlatabilmeyi planlamıştı. Ama sonrasında ailesinin şans eseri var olduğunu öğrenmiş gerçeğinin peşine düşmüştü. Atlas ile çalışmaya başladığında gördüğü kadının onun kız kardeşi olduğunu yakın bir zamanda öğrenince işler tamamen birbirine girmişti.

Kız kardeşini Atlas'ın karanlık dünyasından kurtarmak istesede kardeşi aşık olunca gerçekleri söylemek onun için daha zor hale gelmişti. Cevdet Bey Atlas'ın evini gözetleyen bir adam tuttuğunda Efsan'ın hala hayatta olduğunu öğrenince Samet'i bununla tehdit etmişti. Samet'te daha fazla bu tehditlere direnemeyip suçu zorlukla üstlenmiş Cevdet Bey tarafından kendisine ait deliller bırakılmasına izin vermişti. En sonunda Barlas'ın delilleri bulmasıyla Atlas'a haber vermesi bir olmuştu. Şimdide yarım saattir aralıksız dövölüyordu.

Atlas yerinden kalkıp elindeki demir sopayı yerde sürükleyerek Samet'e yaklaştı. Barlas Samet'in başını kaldırıp Atlas'a bakmasını sağladı.

"Efsan'ın senin gibi bir abisi olması çok acı." Atlas sinirle konuşurken Samet zorlukla karşısındaki adama baktı.

"Bunu sen mi söylüyorsun? Ona yaptıklarını unuttun sanırım." Samet acı içinde kıvranırken Atlas elindeki sopayı karnına geçirdi. Samet acıyla inlerken Atlas saçından çekerek kendisine bakmasını sağladı.

"Sen kimsin ki bana hesap soruyorsun?"

"EFSAN AKAY'IN ABİSİ OLARAK." Atlas duyduğu sesle bakışlarını kapıya çevirdi.

Efsan gördükleriyle acıyla abisine baktı. Resmen tanınmayacak hale gelmişti. Etraftaki kanlar ona mı aitti? Atlas'ın yanına ilerleyip tam karşında durdu.

Atlas karısının cesur tavrına hayranlıkla bakakaldı. Sahra hızla Samet'in yanına ilerlediğinde Barlas kolundan tutup yanına çekti. Selin asılı olan adama baktığında gözünden bir damla yaş aktı. Canının acımasına dayanamıyordu.

"Sizin burada ne işiniz var?" Atlas öfkeyle bağırdığında Efsan bakışlarını Samet'e çevirdi.

"Abimin ölmesine izin vermiyorum."

"Senden izin isteyen yok." Atlas sert sesiyle konuştuğunda Efsan bakışlarını kocasına çevirdi.

"Seni dinleyen de yok. Ben istemiyorsam sen de bunu yapmayacaksın." Atlas duyduklarıyla kahkaha attı.

"Karım bana karşı mı geliyor? Karşında kim olduğunu unutma güzelim. Burada benim kurallarım geçer."

"Ben senin kim olduğunu unutmuyorum. Kocacım ama belli ki sen beni hafife alıyorsun. Sana kendimi hatırlatmam gerekiyorsa seve seve yaparım. Ben herşeyden önce Efsan'ın tanıştırayım senin herkese karşı koyduğun kurallar bende hükmünü yitirir." Efsan'ın cesareti Sahra ve Selinle birlikte mekandaki herkesi etkilemişti. Barlas abisine karşı dik duran kadını hayranlıkla izlerken Samet kardeşinin boyun eğmeyişiyle gülümsedi.

Atlas karısının ona karşı tavırları ile büyüldü. Kimse bu zamana kadar ona karşı gelmemişti. Karşısındaki gözlere baktı. Korku yoktu. Aksine kendine güvenen bir kadın vardı.

"HERKES ÇIKSIN." Atlas bağırarak kapıyı gösterdiğinde herkes birbirine baktı.

"ÇIKIN." Herkes korkuyla mekandan çıkarken Efsan Sahra'ya gitmesini işaret etti. Barlas Samet'i çözüp kolundan tutup dışarı çıkardı. Efsan abisinin arkasından endişeli gözlerle bakarken Sahra Selin'in arabasını tutup mekandan çıkardı.

Şimdi mekanda ikisi tek kalmıştı. Atlas Efsan'ın kolundan tutup sürüklemeye başladı. Efsan kolunu çekmeye çalışırken Atlas buna izin vermiyordu. Odaya girdiklerinde kapıyı kilitledi. Efsan kapıya ilerleyecekken Atlas bileğinden tutup kendisine çekti.

Efsan dengesini kaybettiğinde belinde hissettiği güçlü kollarla bakışlarını Atlas'a çevirdi. Atlas onu duvara doğru çektiğinde sırtı soğuk duvara çarpmıştı.

"Fazla cesursun bana karşı. Şimdi de aynı şekil konuş." Atlas boynuna eğildiğinde hissettiği sıcak nefes ile titremişti.

"Gerçeklerin peşine düşeceğimi söyledim." Atlas'ın elleri kalçasında dolaşırken heyecanla titriyordu.

"Gerçekler ortada efsan. Bunu kabul etmekten başka çaren yok." Boynunda hissettiği sıcak dokunuşlar ile nefes alışverişleri düzensizleşti.

"Hayır hiçbir şey görüldüğü gibi değil Atlas. Bırak gerçekleri ortaya çıkarayım." Atlas'ın elleri çıplak olan bacaklarından yukarı doğru çıktı. Kalçasına yaklaştığında nazikçe okşuyordu. Bedenleri birbiriyle bütün olmuştu. Efsan kadınlığının üzerinde hissettiği sertlik ile nefesi kesildi. Atlas'ın elleri elbisesinin içinden kadınlığını bulduğunda gözlerini kapattı. İç çamaşırının üzerinden kadınlığını okşadığında ıslanmıştı. Atlas Boynuna eğilip kulak memesini ısırdı.

"Herşeyi zorluyorsun güzelim. Bu hırçın tavırlarını yatakta istiyorum. Ama şimdilik uslu bir kız ol. Ve işlerime karışma." Nefesi yüzüne çarparken sertleşmiş aleti kadınlığını zorluyordu. İç çamaşırı sırlıslam olurken Kalçasını sıktı.

"Ahh." Dudaklarından kaçan inlemesini Atlas dudaklarıyla kesmişti.

"Az önce olanların bir cezası olmalı güzelim." İç çamaşırını sıyırıp parmaklarını içine soktu. Efsan hissettiği doluluk ile bacaklarını kapatmaya çalışsada Atlas elleriyle buna engel oldu.

"Ahhh." İnemelerini durduramazken dudaklarını dudaklarıyla ezdi. Atlas karşısındaki bedenden uzaklaşıp gözlerinin içine baktı.

"Abini kurtarman için sana iki gün veriyorum. Eğer gerçekten onu kurtarabileceğine inanıyorsan iki gün içinde kurtarırısın. Ama iki günün sonunda kurtaramazsan onu elimden alamazsın."

"Tamam. Onu kurtaracağım ve gerçek katilinin asıl cezayı çekmesini sağlayacağım." Efsan elbisesini aşağıya çekip saçlarını düzeltti. Atlas kolundan tuttarak yanına çekip koltuğuna oturdu. Efsan'ı da kendisine çekip kucağına oturttu. Belinden tutup sıkıca sarıldı.

Efsan hızla ellerini Atlas'ın boynuna sararken sıkıca sarıldı.

"Doktor ile konuştum. Beni çok korkuttun. Yaşanan hiçbir şey bebeğimizin ve senin sağlığından önemli değil." Atlas saçlarını okşarken ondan uzaklaştı.

"Ben ve bebeğim iyiyiz. Yakında bütün gerçekler ortaya çıkacak. Ve sende abimin suçsuz olduğunu göreceksin."

"Suçsuz olduğuna nasıl bu kadar eminsin?"

"Bilmem sanırım onda kendimi görüyorum. İkimizde farklı hayatların içinden gelmiş kırık kalpleriz." Atlas yüzüne eğilerek dudaklarına bir öpücük bıraktı.

"Bana ne yaptığını bilmiyorum. Ama sanırım her seferinde sana karşı yenileceğim." Efsan Atlas'ın söyledikleriyle tebessüm etti.

"Sadece aşk. Herşeyi yapıyor."

"Bana bak abin bitti şimdi de sen mi beni sinir etmeye başladın?"
Sahra sinirle Barlas'ın göğsüne art arda vururken Barlas sabahtan beri susmayan kadına baktı.

"Yeter be kızım sabahtan beri çenen susmadı." Sahra sinirle Barlas'tan uzaklaştı. İkisinden başka arabada kimse yoktu. Zorla mekandan çıktıklarında Selin Samet'in peşinden gitmişti. Ama Barlas denilen manyak ona izin vermeyip zorla arabaya sokmuştu. Şimdide Efsan'ın merakla mekandan çıkmasını bekliyordu.

"Sen ne kıl kuyruk birisin ya bırak gideyim işte." Barlas kahkaha attığında Sahra sinirle ona baktı.

"Sevgilin var mı?" Sahra beklemediği soruyla Barlas'a baktı.

"Sanane oğlum. Sizin bu herşeyi bilmeliyim egosu bulaşıcı mı?"
Barlas Sahra'ya yaklaşp bir elini cama diğer elini emniyet kemerine koyup ona sinirle bakan gözlere baktı.

"Ben cevabımı aldım tabiki de yok. Sana dayanacak bir erkek olduğunu düşünmüyorum." Barlas alayla uzaklaşırken Sahra ona alayla bakan adama öfkeyle baktı.

"Bana bak sen kim oluyor-" Barlas'ın omzuna sertçe vururken bileğinden tutulup çekilmesiyle korkuyla çığlık atıp Barlas'ın üzerine düşmesi bir olmuştu. Ve hiç olmaması gereken bir şey yaşandı. Dudaklarında hissetiği baskı ile gözleri sonuna kadar açıldı. Barlas'ta aynı şekil şaşkınlıkla bakakalırken ikiside bunun yaşanmasını beklemiyordu.

Atlas kapıyı açtığında ikimizde odadan çıkıp mekanın çıkışına doğru ilerledik. Dışarı çıktığımızda Sahra'nın panikle arabadan inmesiyle ona doğru ilerledim.

"Sahra bir şey mi oldu?" Sahra sinirle arabadan inen Barlas'a baktı. İkiside tuhaf görünüyordu.

"Barlas bu ne hal?" Atlas'ta Barlas'a merakla bakarken yanımıza geldi. İkiside birbirine sinirle bakıyordu.

"Aranızda bir şey mi oldu?" Atlas ile aynı anda sordüğümüzda birbirimize baktık.

"HAYIR."

"ASLA." İkisi aynı anda söylediğinde Atlas ile şaşkınlıkla ikisine baktık.

"Sanırım yeni bir aşk doğuyor." Atlas'ın kulağıma eğilerek söyledikleriyle gülümsedim.

"Bence çoktan doğmuş gibi."

24. Bölüm

Sahra ile Barlas birbirleriyle atışırken bakışlarımı Atlas'a çevirdim. Cebinden çıkardığı telefonuna bakıyordu. Yüzünde anlam veremediğim bir ifade vardı.

"Atlas iyi misin?" Merakla ona bakarken Barlas'a döndü.

"Selin'le Efsan'ı eve götür." Barlas başını salladığında Atlas arabaya doğru ilerledi. Peşinden gidip kolundan tuttum.

"Nereye gidiyorsun?"

"Efsan herşeyi sorup durma eve git." Yanımdan geçip gidecekken önüne geçtim.

"Biz evliyiz farkında mısın? Kocamın nereye gideceğini merak etmem normal değil mi?" Atlas gözlerimin içine bakıp sustu.

"Haklısın evliyiz. Ama herşeyin bir zamanı var Efsan. Eve git ve beni bekle." Atlas yanımdan ayrıldığında arkasından baktım. Arabaya binip hızla uzaklaştı. Sahra yanıma gelip elimden tuttu.

"İyi misin?" Endişeli gözlerle bana bakıyordu. Barlas'ta yanımıza geldiğinde ona döndüm.

"Atlas'ı takip et." Barlas şaşkınlıkla bana bakarken arabaya doğru ilerledim.

"Saçmalama. Takip ettiğimi öğrenirse beni öldürür." Barlas arkamdan bağırırken ona döndüm. Bana doğru yaklaştı. Elimi uzattım.

"O zaman anahtarları ver arabayı ben süreyim. Ama bu kez Atlas'ın elinden kurtulma ihtimalin çok daha düşük." Barlas sinirle bir nefes alıp yanımdan geçerek arabaya bindi.

"Efsan bu adamla takıla takıla iyice manyaklaştın kızım. Otur oturduğun yerde başına bir şey gelecek."

"Birincisi o adam benim kocam Sahra. Ve kocamın benden neyi gizlediğini merak ediyorum. Bu işin peşini bırakmayacağım."

"Tamam o zaman bende geliyorum." Başımı salladığımda ikimizde arabaya bindik. Arkaya oturduğumda Sahra Barlas'a sinirle bakıp yanıma oturdu. Kesinlikle aralarında tuhaf bir ilişki vardı.

"Selin ne olacak?" Barlas'ın meraklı sorusuyla düşünmeye başladım.

"Büyük ihtimal abimin yanında burada kalacağına eminim. Onu da peşimizden sürüklemek istemiyorum." Barlas başını sallayıp arabayı çalıştırdı.

İçimde bir endişe vardı. Sanırım Atlas'ın benden sakladığı gerçek ile yüzleşmekten korkuyordum. İçimden ondan geriye doğru sayarak kendimi rahatlatmaya çalıştım. Sakin olmalıydım. Bunu sürekli kendime hatırlatarak başımı cam'a yasladım.

Atlas unuttuğu şeyle kendine küfretti. Bugün annesinin ölüm yıldönümü bunu yaşayanlardan dolayı unutmuştu. Sonrasında tarihe baktığında aklına gelmişti. Direksiyona art arda yumruklar attı.

"Özür dilerim anne. İğrenç bir insanım. Bunu unutmamam gerekiyordu." Gözünden düşen bir damla gözyaşını hızla elleriyle sildi. Annesi aklına geldiği anda kendine engel olamıyordu.

Herkesin korktuğu Atlas Akay. Konu annesi olunca küçük bir çocuk gibi ağlıyordu. Her yıl annesinin mezarına gider saatlerce ağlardı. Onu kurtaramadığı için yanında olamadığı için kendinden nefret ederdi. Gittiği mezarlığa yakın bir yerde çiçekçi vardı. Atlas her zaman annesinin yanına gitmeden önce bir gül alıp öyle annesinin mezarına giderdi.

Geldiği yere baktı. Uzun bir zaman yaşananlardan dolayı vakit bulup gelememişti. Emniyet kemerini çözüp arabadan indi. Gökyüzü birazdan yağmurun yağacağını haber verir gibi gökgürlüyordu. Çiçekçi kadına doğru yaklaştı.

"Buradaki bütün gülleri satın alıyorum." Kadın günün ilk sermayisini yapmanın verdiği mutlulukla bütün gülleri hazırlayıp Atlas'a uzattı.

Bugün annesinin ölüm yıldönümü olduğu için tek bir gül ile yanına gitmek istememişti. Cebindeki bütün nakit parayı kadına verdi. Kadın aldığı büyük miktar ile şaşkınlıkla bakakaldı. Atlas vakit kaybetmeden ellerindeki güller ile mezarlığa doğru ilerledi.

Gördüğü mezar taşı ile kalbindeki acı daha da artmıştı. Mezar taşına yaklaşıp yere eğildi. Annesinin mezarındaki taşları elleriyle temizledi.

"Anne ben geldim." Gözündeki yaşlara engel olamazken mezar taşını öptü.

"Özür dilerim. Yanına geledim." Titreyen elleriyle gülleri annesinin mezarının etrafına teker teker koydu.

"Biliyorum böyle biri olmamı istemedin. Belki bu halimi görseydin nefret ederdin. Ama mecburdum anne. Babamın verdiği hayatı kabul etmekten başka bir çarem yoktu." Atlas acı dolu bir tebessümle mezar taşına dokundu. Kimseye göstermediği savunmasız tarafını annesinin yanında gösteriyordu.

"Evlendim." Atlas gözyaşlarını silip gülümsedi.

"Hayatıma öyle biri girdi ki tekrardan yaşamaya başladım. Uzun yıllar sonra ilk defa senden başka bir kadını daha sevebildim anne. İlk defa birine kalbimi açtım. Onu hayatımın merkezi yaptım." Atlas annesinin mezarının yanına yattı. Onun için en huzurlu zamandı. Elleri annesinin mezarındaki toprağın üzerinde dolaştı.

"Ve baba oldum. Her ne kadar babam gibi bir adam olmaktan korksam da canımdan bir parçanın hayatıma dahil olması herşeyi unutturuyor." Atlas annesinin mezarına sıkıca sarılıp annesinin toprağını öptü.

"Kanını yerde bırakmayacağım. Canını yakanların canını alacağım. Sana yemin ederim ki katilini kendi ellerimle öldüreceğim." İçindeki öfke bütün vücudunu ele geçirmişti. Eline aldığı toprağı avucunda sıktı.

"Sadece 2 gün sonrasında sana yapılanların cezasını kendi ellerimle vereceğim." Avucundaki toprak yere dökülürken gök gürültüsü ile Yağmur yağmaya başladı.

Atlas eline gelen cisim ile başını mezardan kaldırıp eline değen şeye baktı. Küçük bir kayıt cihazıydı. Atlas hızla yerden doğrulup elindeki cihaza baktı. Sağanak yağmurun altında sıırıslıklam olurken cihazın

çalışıp çalışmadığına baktı. Küçük bir başlatma tuşuna basıp kulağına götürdü.

Arkadan gelen boğuk seslerle yüzünü buruşturdu. Sesler birbirine girdiği için kimin konuştuğu belli değildi. Biraz daha sesi anlamaya çalışırken ses gittikçe netleşmeye başladı.

"YAPMA." Duyduğu sesle dikkatle kulağına yaklaştırıp dinlemeye başladı. Bir kadın bağıırıyordu. Sesindeki korku kendini bariz belli ediyordu.

"HAYIR YAKLAŞMA." Kadın çığlıklarla kaçarken ayak sesleri yükseliyordu.

"SONUMUN SEVDA GİBİ OLMASINI İSTEMİYORUM." Atlas duyduğu isimle nefes almakta zorlandı. Annesinin adını duymayı beklemiyordu. Sonrasında duyduğu silah sesi ile kayıt bitmişti. Atlas titreyen elleri ile tekrardan kaydı başlattı. Konuşan kadını tanımıyordu ama annesini bu kadın nerden tanıyordu. Annesine yapılanları bu kadın biliyordu.

Tekrardan aynı yerde ses kaydı bitince öfkeyle avucunda sıkıp bağırdı.

"KİMSİN SEN!" Öfkeyle saçlarını çekiştirken dizlerinin üzerine düştü. Beynindeki sesler susmuyordu. Yağmur durmaksızın yağarken Atlas annesinin mezarına baktı.

"Sana ne yaptılar anne?" Acı içinde mezar taşına baktı. Öfkeyle avucundaki ses kaydına bakışlarını çevirdi. O sırada onu izleyen kadından haberi yoktu.

Kadın gözlüğünü düzeltilip mezarlığın girişinde durmaya devam etti. Karşısındaki adama baktı. Mezar taşının başında perişan bir durumdaydı.

"Hanımım sizcede gerçeklerin açığa çıkma vakti gelmedi mi?" Kadın yanındaki korumasına döndü.

"Gerçekler elbet ortaya çıkacak. Lakin bunu yapan ben değil o olacak." Karşısındaki bedeni işaret etti.

"Acı çekiyor." Kadın yanındaki bedene döndü.

"Canı yanacak ama sonunda içindeki yangının ateşini kendi elleriyle söndürecek. Hadi gidelim." Şapkasını önüne çekip arabaya bindi.

Geldiğimiz mezarlığa baktım. Atlas'ın burada ne işi vardı?

"Atlas'ın burada ne işi var?" Şaşkınlıkla etrafa bakarken Sahra'da aynı şekil merakla Barlas'a baktı. Barlas karşıdaki manzara ile arkasını döndü.

"Sanırım nedenini biliyorum. Annesinin ölüm yıldönümü." Barlas'ın söyledikleriyle kalbim sızladı. İleriye işaret ettiğinde bakışlarımı oraya çevirdim. Atlas mezarın başında oturmuş hareketsizce duruyordu. Dışarısı sağanak yağmurluydu. Arabadan hızla indim. Barlas ve Sahra'da indiğinde onlara döndüm.

"Siz burada kalın. Onunla yalnız kalmaya ihtiyacım var." İkiside beni onayladığında ona doğru ilerledim. Üstüm başım aniden sıırılsıklam olmuş saçlarım üzerime yapışmıştı. Atlas'a yaklaştığımda bakışları yerdeydi.

Yanına oturup ellerini tuttum. Bakışları bana döndüğünde ruhsuz bakıyordu. Gözleri kızarmıştı.

"Canın acıyor. Hissediyorum konuşmak zorunda değilsin çünkü içindeki çığlıkları duyuyorum." Atlas bana sıkıca sarıldı. Başını boynuma gömüp ağlamaya başladı. Belki de ilk defa onu bu şekil ağlarken görüyordum. Gözyaşları içinde ona daha çok sarıldım.

"Onu çok özledim Efsan. Anneme sarılmak, öpmek, kokusunu içime çekmek istiyorum."

"Belki annen gibi olamam ama sarılmak istersen ben buradayım." Benden uzaklaştığında gözlerine baktım. Ellerimle gözyaşlarını sildim. Beni göğsüne çekip saçlarımı öptü.

"Teşekkür ederim herşey için." Aramızda bir sessizlik oluşmuştu. Birbirimize sıkıca sarılırken yağmurun altında ıslanmak umrumuzda olmamıştı.

Uzun bir zaman sadece susmuştuk. Belkide içimizdeki acı çığlıklar yeterince gürültü yapıyordu.

Atlas yerden kalkıp elimden tutarak beni de kaldırdı.

"Hasta olacaksın." Islak saçlarımı okşayıp etrafa baktı.

"Sen buraya nasıl geldin?"

"Ben seni merak ettim. Nereye gideceğini söylemeyince Barlas'a seni takip etmesini söyledim." Atlas bakışlarını Barlas'a çevirdi.

"Ona kızma ben zorladım." Ellerimi tutup ilerlemeye başladı.

"Kızımıyorum sadece beni böyle görmene hazır değildim." Atlas'ın kolundan tutup durdurdum.

"Yanımda güçlü olmak zorunda değilsin. Kendin gibi ol yeter. Birlikte ağlayalım birlikte gülelim. Benden acını saklama." Atlas yanağını okşayıp alnımı öptü.

"Özür dilerim. Benim için çok zordu cesaret edemedim. Bugün onu kaybetmenin verdiği acıyı daha çok hissedince bunu sana göstermekten korktum." Buz kesmiş ellerini sıkıca tuttum.

"Ben senin sadece mutluluğuna değil acına da ortak olmaya geldim sevgilim. Ve söz veriyorum annenin katilini bulmana yardım edeceğim. Eğer bu kişi abim bile olsa cezasını çekmesini sağlayacağım." Atlas gözlerimin içine bakıp başını salladı. Ellerimi sıkıca tutup birlikte yürümeye başladık.

Barlas ve Sahra merakla bize bakarken Atlas onlara döndü.

"Barlas siz gidin Efsan benimle gelecek." Sahra bana merakla bakarken gitmesini işaret ettim. Barlas'da son kez bize bakıp başını salladı. İkisi de arabaya bindiğinde ben de Atlas ile birlikte arabaya bindim.

Atlas elindeki şeyi cebine koyduğunda pek dikkat etmedim.

"Hemen eve gidip üstünü değiştirmeliyiz. Sırılsıklam olmuşsun."

"Tamam." Arabayı çalıştırdığında oradan uzaklaştık.

"Acıyor mu?" Selin endişeli gözlerle karşısındaki yaralı adama baktı. Samet başını hayır anlamında sallayıp ona pansuman yapan kızı inceledi.

"Neden bana yardım ediyorsun? Sonuçta annenin katili ol-"

"Katil olduğunu düşünseydim. Pansuman yapmak yerine yarayı derinleştirdim." Samet şaşkınlıkla Selin'e baktı.

"Annemi öldürmedin. Bunu herkese söylemekle katilin suçunu sadece üstlendin. Çünkü en yakınının hayatı ile tehdit ediliyorsun." Selin Samet'in gözlerine bakarken Samet yutkunup bakışlarını çekti.

"Hayır suçluyum." Selin Samet'in yüzünü ellerinin arasına alıp kendisine çevirdi.

"Şuan abim seni sağ bıraktıysa bu uzun sürmeyecektir. Koruduğun kişi benim annemin katili ve sen ona dur demedikçe canı yanan başka kadınlar da olacak." Samet olanları düşünmeye başlarken Selin ondan uzaklaştı.

"Ya gerçekleri söyler katilin cezasını çekmesini sağlarsın. Yada abim tarafından öldürülürken bir kadının ölümüne gerçekten de göz yummuş olursun." Samet ağzını açıp bir şeyler söyleyecekken Selin korumalara döndü.

"Beni eve götürün." Korumalar ile birlikte mekandan çıktıklarında Samet giden bedeninin arkasından baktı. İçindeki pişmanlık onu bitiriyordu.

Sahra sinirle emniyet kemeriyle oynarken Barlas yanındaki kadına baktı.

"Oynayıp durma şununla." Sahra sinirle yanındaki bedene döndü.

"Sanane oğlum dön önüne. Zaten şuan seninle aynı ortamda olmak midemi bulandırıyor." Barlas arabayı köşeye çekip Sahra'ya yaklaştı. İkisinin arasındaki mesafe kapanmıştı.

"Bana bak kızım seni isteyerek öpmüşüm gibi triplere girme. Dünyada bir tek sen kalsan yine de seni isteyerek öpmem." Sahra duyduklarıyla sinirle kahkaha atmaya başladı.

"Bak bak şunun havalara bak ya sanırsın karşımda İngiltere lordu var. Benim gibi kıza kurban ol be asıl ben senin gibi egolu kendini beğenmiş sinir bozucu dağ ayısıyla bırak öpüşmeyi temas etmem." Barlas karşındaki kızın hırçın tavırlarıyla gülümseyip dibine girdi.

"Bana temas etmek için kaç kız kapımda bekliyor prenses. Senin bu hırçın hallerin bana sökmez. Eminim benimle öpüşmek senin için bir nimettir. Boşuna istemiyorum ayaklarına yatma." Barlas Sahra'dan uzaklaştığında Sahra kolundaki çanta ile sertçe Barlas'ın omzuna vurdu.

"Ahh napıyorsun lan manyak?" Barlas acı içinde inlerken Sahra sinirle ona yaklaştı.

"Bana bak dağ ayısı. Beni yanında gezdirdiğin kızlar gibi sanma. Saç tellerini tek tek yolup eline süs niyetine veririm."

"Ruh hastası olduğunu unutmamam gerekiyordu haklısın." Birbirlerine öfkeyle baktılar.

Barlas arabayı tekrardan çalıştırmaya çalıştı. Ama lanet araç gitmiyordu. Sinirle küfretti.

"Hay amk alışmıyor."

"Bana bak benimle oyun oynama alıştır şu aracı." Barlas Sahra'ya öfkeyle baktı.

"Ruh hasta mısın kızım sen? Hayır yani seninle yalnız kalmak istesem plan falan yapmakla bile uğraşmam nede olsa sen buna güle oynaya evet dersin."

"Ya bak senin o egonu alır münasip bir yerine montalarım. Seninle burada olduğum her an vakit kaybı zaten."

"Kim kime monta eder tartışılır ama neyse ben bir dışarı çıkıp araca bakayım."

"Ay çok zahmet olacak. Beyefendi ama lütfen bir bakın." Sahra alayla konuşurken Barlas arabadan indi.

"Çattık ya Ruh hastası." Söylenerek arabanın kaputunu açıp kontrol etti. Bir sorun gözükmüyordu. Lastiklere baktığında inmiş olduğunu gördü.

Sahra dışarıya baktı. Kaputun önünde duran bedeni inceledi.

"Allah'ım sanki çok birşey anlıyor da bir de bekliyor sanki araç dile gelecek." Söylenerek arabadan inip Barlas'ın yanına ilerledi.

"Noldu paşam bir şeyler anladınız mı?" Barlas kaputu kapatıp Sahra'ya döndü.

"Araçta bir sorun yok."

"İyi o zaman hadi bir an önce buradan gidelim."

"Gidemeyiz. Çünkü Lastikler inmiş."

"Nereye inmiş?" Sahra korkuyla Lastiklere bakarken Barlas sabır çekti.

"Hiç keyifleri inmek istemiş." Sahra ona alayla bakan Barlas'a göz devirdi.

"Hahaha çok komik. O zaman tamirci çağır." Barlas cebinden çıkardığı telefona baktı.

"Sinyal yok."

"Nasıl yok ya." Sahra'da telefona baktığında sinyalin olmadığını gördü.

"Offf peki ne yapacağız?" Barlas otoyola baktı. Kendi aracından başka araba bile yoktu. Sahra'ya döndü.

"Hava yakında kararacak bu geceyi burada geçirelim. Yarın sabah birilerinden yardım isteriz." Sahra duyduklarıyla hızla Barlas'ın karşısına geçti.

"Hayatta olmaz seninle burada asla bir gece geçirmem."

"İyi sen burada kal. Tabi gece kurtların sofrasına meze olmayıp hayatta kalırsan yardım bulursun." Sahra korkuyla Barlas'ın koluna yapıştı.

"Tamam ben de geleceğim." Barlas sırtarak arabanın içinden cüzdanını alıp kapıyı kapatıp kilitledi.

"Peki nerede kalacağız?" Barlas ileride ışığı yanan kulübeyi işaret etti.

"Bu geceyi orada geçirelim. Belki yardım edecek biri vardır."

"Umarım yardım edecek biri vardır da seninle burada kalmak zorunda kalmam." Sahra önden yürümeye başladığında Barlas gülümsedi.

"Hırçınlığı bile tatlı." Kendi kendine fısıldayıp Sahra'ın peşinden gitti.

Atlas ile eve geldiğimizde ona döndüm. Çok yorgun görünüyordu. Arabadan inip kapımı açtı. Bende indiğimde kapıyı kapattı. Birlikte eve doğru yürümeye başladık. Kapı açıldığında Asaf koşarak Atlas'ın kucağına atladı. Atlas Asaf'ı dikkatlice kucağına alıp içeri girdi. Kapıyı arkamızdan kapatıp ikisine baktım.

"Aslanım beni mi özlemiş?"

"Evet çok özledim." Asaf kollarını sıkıca Atlas'a sarmıştı.

"Bende çok özledim. Yemek yedin mi?" Asaf başını aşağı yukarı salladı.

"Aferim aslanıma."

"Resim çizdim. Hadi bak bak." Asaf ellerini çırparak tekrar ederken Atlas gülerek başını salladı. İkiisi birlikte salondan ayrıldıklarında bende odama geçip üzerimdeki kıyafetleri çıkararak banyoya ilerledim. Sıcak suyu açıp altına girdim. Bedenim sıcak su ile gevşerken rahatladım. Biraz sıcak suyun altından kaldıktan sonra havluyu giyip banyodan çıktım.

Atlas elindeki havlu ile bana bakıyordu. Yanına ilerledim.

"Asaf'ın yanında olduğunu sanıyordum." Atlas elimden tutup yatağa oturttu.

"Uyudu. Ben de sevdiğim kadının yanına geldim." Elleri saçlarımda gezinirken ona baktım. Alnıma bir öpücük bırakıp elindeki havlu ile nazikçe saçlarımı kurutmaya başladı.

Kırmaktan incitmekten korkarcasına yavaşça saçlarımı kuruluyordu.

"Atlas annenin en çok neyini özledin?" Saçlarımdaki elleri durduğunda ona döndüm. Yüzü düşmüştü.

"Ben çok özür dilerim boş-"

"Herşeyini ama en çok duştan sonra saçlarımı kurutmasını özledim." Gözlerindeki acı kendini belli ediyordu. Kendini toparlayıp yüzüme gülümsedi. Önüme döndüğümde gözlerimden bir damla gözyaşı aktı. Tekrardan saçlarımı kurutmaya başladı.

"Bir erkeğin hayatına giren ilk kadın annesidir. Ondan gördükleri onunla yaşadıkları hayatına girecek olan kadınlara olan bakışını değiştirir. Belki duyunca saçmaladığımı düşüneceksin ama ben annem gibi bir kadın hayatımda olsun istedim Efsan. Onun gibi karşımda güçlü duran kendisi gibi davranan onun gibi bakan." Bakışlarımı ona çevirdiğimde yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Onun gibi gülen birisini istedim. Ve sen sanki annemin bu dünyadaki başka bir versiyonu gibisin. Gözlerine baktıkça onu görüyormuş gibi hissediyorum. Ben sende yıllardır aradığım şeyi buldum." Atlas'ın elini tutup ona sıkıca sarıldım.

"Her daim yanında olacağım. Ve seni ne olursa olsun asla yalnız bırakmayacağım." Atlas saçlarımı öpüp beni kendisine daha çok çekti.

"Bende seni ve kızımı asla bırakmayacağım." Elleri karnımda gezinirken gülümsedim. Huzurluydum çünkü onun varlığı bütün kötülükleri unutturuyordu.

Saçlarımı kuruladıktan sonra Atlas'ta banyoya girmişti. Yatakta oturmuş olanları düşünüyordum. Atlas yaralı bir adamdı. Herkese gösterdiği sert yıkılmaz karakterinin altında annesini özleyen ve duygularını saklayan küçük bir çocuk vardı. Bu hayatta annesini babasını kaybetmiş her çocuk gerçeğinden saklanır ve kendini farklı bir karakterin içine koyardı. Böylelikle kimse gerçek benliğini göremeyecek ve sakladığı duyguların açığa çıkmasına engel olacaktı. Ve ben bugün acılarının arkasına saklanmış yaralı bir çocuğu görmüştüm.

Banyonun kapısı açıldığında Atlas belindeki havlu ile çıktı. Saçlarındaki damlalar göğsüne damlıyordu. Yataktan kalkıp ona yaklaştım. Elimdeki havlu ile saçını kurutmaya başladım. Beklemediği bu hareketle bana şaşkınlıkla baktı. Saçlarını özenle kurutup göğsüne damlayan su damlacıklarını havluyla temizledim.

"Belki anne sıcaklığını hissettiremem ama içindeki o yaralı çocuğa yardım edebilirim." Ellerim saçlarındayken Atlas ellerimi tutup dudağına götürdü. Bir öpücük bırakıp bana baktı.

"Bugün o çocuğa çok yardımcı oldun buna emin olabilirsiniz." Yanağını okşayıp gülümsedim.

"Birlikte yaralarımızı saracağız ve kanayan her bir yaranı iyileştireceğime söz veriyorum." Atlas yüzüme eğilip dudaklarıma bir öpücük bıraktı. Birbirimizden ayrıldığımızda alınlarımızı birbirine dayadık.

"Aşkımız iyileştirecek." Fısıldamasına tebessüm ettim.

"Aşk herşeyi iyileştirir." Söylediklerimle gülümseyip sıkıca sarıldı. Bugün acılarımıza merhem olacağımıza dair birbirimize söz vermiştik.

"Offf kimse yok." Sahra sinirle kulübenin içine baktı. Barlas içeri girdiğinde aldığı yoğun koku ile öksürdü.

"Kimse buraya gelmemiş belli ki hayvan bile getirsen durmaz kaçır." Sahra kahkaha attığında Barlas ona anlamsızca baktı.

"Öyle deme bak sen gelmişsin işte. Senin gibi bir dağ ayısına birşey olmadıysa hayvancıklara da birşey olmaz." Barlas ona alayla bakan Sahra'ya baktı.

"Bana bak kızım geldiğimizden beridir yediğim hakaretlerin ardı arkası yok. Senin başka bir işin yok mu? Her seferinde bana salıyorsun." Sahra tekli sandalyeye geçip oturdu.

"Senin yüzünden yolun ortasında kalmasaydık gayet önemli işlerim vardı." Barlas'ta sandalyeye geçip oturdu.

"Aaa pardon unutmuşum eve gidip magazin izlemek dışında önemli bir işin yoktu."

"Bak işte o bile senden daha önemli." İkisi kedi köpek gibi saatlerce atışmıştı.

En sonunda susmaya karar verip boş boş oturmuşlardı.

"Acıktım."

"Beni ye."

"Yok ben sığır sevmiyorum." Barlas Sahra'ya dik dik bakmaya başladı.

"Şimdi de sığır olduk."

"Dana mı olmak isterdin?" Barlas göz devirip rahatsız edici sandalyede yayılıp gözlerini kapattı.

"Seninle daha fazla tartışmak istemiyorum. O çeneni çok zor olacak senin için biliyorum ama kapatır mısın?" Sahra sinirle kollarını birbirine bağladı.

"Ben zaten susuyorum."

"Belli." Sahra uyuyan bedene baktı. Yüzündeki sırtış ile onu izledi. Sonrasında kendine gelip yanağına küçük bir tokat attı.

"Off salak ne gülüyorsun?" Kendine kızarken Barlas'ın onu duyduğunu fark etmemişti. Barlas yüzündeki sırtışla uyumaya devam etti.

Uyuyan bedene baktım. Atlas olanlardan sonra çok yorgun düşmüş uyuyakalmıştı. Ona kıyamayıp uyumasına izin vermiştim. Saatin yaklaşmasıyla üzerime ceketimi giyip uyuyan bedene yaklaştım. Dudaklarına eğilip küçük bir öpücük bıraktım.

"Gerçekleri öğreneceğim sevgilim." Ona son kez bakıp odadan çıktım. Cevdet Bey ile yüzleşme zamanım gelmişti.

İçimden bir ses onun bu işlerde parmağı olduğunu söylüyordu. Elimdeki ses kayıt cihazını cebime koydum. Bütün gerçekleri bu gece ortaya çıkarıp bunu delil olarak kanıtlayacaktım. Bu sayede abimin suçsuz olduğunu kanıtlayıp Atlas'ın gerçekleri görmesini sağlayacaktım.

Bu gece herkes kendi günahlarının bedelini ödeyecekti.

25. Bölüm

Geldiğim mekana bakışlarımı çevirdim. Sonunda yüzleşmem gereken an gelmişti. İçeri girdiğimde her yerde korumalar sırayla dizilmişti. Bana yaklaşan korumaya bakışlarımı çevirdim.

"Buyrun?"

"Cevdet Bey ile görüşeceğim."

"Üzgünüm ama Cevdet Bey sevkياتın başında onunla görüşemezsiniz." Koruma önüme geçtiğinde sinirle güldüm.

"Senden izin isteyen yok. Çekil önümden. Gerekirse odasında beklerim." Korumayı önümden çektiğimde odası olduğunu düşündüğüm yere doğru ilerledim.

"Peki kim olduğunuzu söyleyin. Haber vereyim." Koruma arkamdan bana seslenirken yerimde durup ona döndüm.

"Atlas Akay'ın karısı Efsan Akay olduğumu söyleyin. Eminim bizzat görüşmek isteyecektir." Koruma başını sallayıp hızla mekandan çıkarken kapalı olan odanın kapısını açıp içeri girdim.

Telefonumu çıkarıp hemen Atlas'a mesaj attım. Uyandığında beni merak edecekti. Bu yüzden mesaj atmam gerekiyordu.

"Sahra'nın yanındayım sevgilim. Yorgun olduğun için uyandırmak istemedim. Yarım saate evde olurum Beni merak etme." -Efsan

Mesajı gönderdikten sonra Sahra'nın numarasını tuşladım. Çalsada açmıyordu. Sanırım meşguldü en iyisi ona durumu anlatan kısa Bir mesaj yollamaktı.

"Atlas senin yanında olduğumu sanıyor. Lütfen çaktırma sana gelince herşeyi anlatacağım." -Efsan

Mesajı gönderdikten sonra telefonu kapatıp cebime koydum. Masanın üzerindeki evrakları incelemeye başladım. Hepsi karanlık işlerle ilgiliydi. Gözüme çarpan çekmeceyi açmaya çalıştım. Ama kilitliydi. Anahtarı masanın üzerinde aramaya başladım. Köşede duran kutuyu elime alıp açtım. Küçük bir anahtar vardı. Çekmeceye yaklaşıp anahtarı deliğe soktum.

Anahtar içine girdiğinde gülümsedim. Çekmeceyi açtığımda içindeki kağıtları incelemeye başladım. Hepsi kağıt ve anlamadığım evraklarla doluydu. Önemli bir şey olduğunu düşünmüştüm. Sonuçta bir insan durduk yere niye çekmeceyi kitlerdi? Elimdeki kağıtları geri çekmeceye koyacakken köşede duran ses kaydı cihazı gözüme çarpmıştı. Cihazı alıp incelemeye başladım. Evrakları yerine koyup cihazın tuşuna basıp kulağıma götürdüm. İlk başta sesler birbirine girse de sonrasında netleşmeye başlamıştı.

"SONUMUN SEVDA GİBİ OLMASINI İSTEMİYORUM." Bir kadın ağlayarak bağıırıyordu. Arkadan ayak sesleri geliyordu. Sevda denilen kadın kim olabilirdi? Yoksa Atlas'ın annesi miydi? Sonrasında sesler kesilmişti. Arkadan duyduğum silah sesi ile korkarak ellerimle ağzımı kapattım. Sesler kesilmişti. Biri o kadını vurmuştu. Bedenim korkuyla titrerken odaya yaklaşan ayak sesleri ile korkuyla çekmeceyi kilitleyip anahtarı kutuya koydum. Hızla köşede duran portmantonun içine girip kapıyı kapattım. Kesinlikle burada bir şeyler dönüyordu.

Odanın kapısı açılıp kapanmıştı. Ellerimle ağzımı kapatmış korkuyla Aralık olan kapıdan dışarıya baktım.

"Nerde bu kadın? Ölmedi mi hala? Üstelik aptal oğlum onu karısı mı yapmış?" Cevdet öfkeyle konuşurken yanında bir adam vardı.

"Sakin olun. Atlas Bey'in şimdilik kafasının başka yerde olması bizim için daha iyi. Annesinin katilinin babası olduğunu öğrendiğinde başımıza bela olacaktır." Duyduklarım ile beynimden vurulmuşu döndüm. Bunlar neler söylüyordu. Cebimdeki ses kayıt cihazını kontrol ettim. Kayıt altındaydı.

"Sus biri duyacak. Sevda'yı çok seviyordum. Ama şansını zorladı. Hayatıma zevklerime eğlenceme karıştı. Eğer onu öldürmeseydim. Atlas'ı bana göstermeyecekti. Oğlum benden uzakta büyüyecekti. Kim bilir kendisi gibi aptal bir hayata sürükler cebinde 5 kuruşu bile zor olurdu. Benim sayemde büyüdü herkesin gözdesi oldu. Ona verdiklerim sayesinde servetlerle yaşam sürüyor."

Duyduklarım ile midem bulanmıştı. Bu adam iğrenç biriydi. Oğlunun annesini herşeyden önce karısını gözünü kırpmadan vurmuştu. Atlas yıllarca anne hasreti çekerken canı yanarken annesinin katili yanında olan babası mıydı? Sakin kalıp bütün pisliklerin delillerle kayıt altında olmasını istedim.

"Peki Samet denilen adam ne olacak? Suçu ona yıktık annesini kardeşini öldürmekle tehdit ettik. İlk başta kabul etsede Atlas bu adamın peşini bırakmaz zaten geçen adam ölecekmiş son anda kardeşi yetişmiş." Kalbimde bir ağırı hissettim. Abim beni ve annemi korumak için kendi canını hiçe mi saymıştı? Gözyaşlarım akarken ellerim titriyordu.

"O zamana karar ortadan kaldırırsınız. Arkamda iz bırakmayı sevmediğimi biliyorsunuz."

"Ya Atlas bu olayı sorgulamaya devam ederse?"

"O zaman annesi ile aynı kaderi yaşar." Cevdet'in söyledikleri ile nefesim kesiliyordu. Bu adam ruh hastasıydı. Oğlunu bile gözü görmeyecek kadar delirmişti. Kapının çalmasıyla ikisi de susmuştu.

"Tamam geliyorum. Şu kadını da bulun etrafta fazla dolaşmasın." Hepsi odadan çıktığında nefes almakta zorlanmaya başlamıştım. Hızla kapalı yerden çıkıp derin derin nefesler almaya başladım. Duyduklarımı algılamaya çalıştım. Titreyen eller ile cebimden telefonumu çıkardım. Şarjı bittiği için kapanmıştı. Kendimi toplayıp hızla odadan çıktım. Bu ses kaydını Atlas'a dinletmeliydim. Koşarak çıkışa ilerlerken etrafımı saran korumalarla durmak zorunda kalmıştım.

"Çok ayıp insan hiç kayınpederinin odasına gizlice girip onu dinler mi? Hem de bunları ses kaydına alman da çok yanlış." Arkamdan duyduğum sesle panikle cebimi kontrol ettim. Ses kayıt cihazı yoktu. Arkama döndüğümde elindeki ses kayıt cihazı ile bana bakan Cevdet'e baktım.

"Ölmek için çok heyecanlısın kızım." Kahkaha atarak bana bakarken ona iğrenerek baktım.

Atlas zorlukla gözlerini açtı. Başında yoğun bir ağrı vardı. Bu yüzden uzun bir zaman uyumuştı. Yanına baktığında karısını görememişti.

Yataktan kalkıp elleriyle gözlerini ovuşturdu. Komodinde duran telefonunu alıp gelen bildirimi okudu.

***"Sahra'nın yanındayım sevgilim. Yorgun olduğun için uyandırmak istemedim. Yarım saate evde olurum Beni merak etme."* -Efsan**

Karısının atmış olduğu mesaja baktı. Bir anda Sahra'yı görmek istemesine anlam verememişti. Efsan'ı arayıp telefonu kulağına götürdü. Telefon çalıyor ama açılmıyordu. Sahra'nın numarasını tuşladı. Efsan'a ulaşamazsa onu arayacaktı.

"Manyak." Aranıyordu. Atlas sakın kalmaya çalışırken o da açmamıştı.

"Şu siktiğimin telefonunu açmayacaksanız niye yanınızda taşıyorsunuz." Sinirle söylenirken kapının çalmasıyla telefonu kapattı.

"Patron rahatsız ettim. Ama benden Asaf'ın ailesini bulmamı istemiştiniz. Babasını buldum. Şuan sizi bahçede bekliyor."

"Tamam çık geliyorum." Atlas son kez Efsan'ı aradı. Telefon açılmayınca sinirle bir nefes alarak telefonu cebine koyup odadan çıktı. Dışarı çıktığında korumalar saygıyla önündeki düğmeleri ilikledi. Atlas karşısında üstü başı yırtık adama baktı. Yanına ilerlediğinde adamın sarhoş olduğunu gördü. Adam bacaklarına sarılıp ona dokunmaya çalışıyordu.

"Oğlumu bana geri verin. Sen onu benden aldın." Bacaklarına sarılan adamı sinirle yere itip ona eğildi.

"Bana bak. Senin karşında Atlas Akay var. Ayağını denk al o iğrenç nefesini keserim." Adamın saçlarını çekip yere itti. Adam yoğun alkol

kokusuyla yerde sayıklıyordu. Atlas yerden doğrulup az önce yanına gelen adamın yakasına yapıştı.

"Bu piçi benim karşıma bu şekil çıkararak yürek mi yedin?" Atlas öfkeyle bağırırken herkes sessizce onu izliyordu.

"Bulmamı istediğiniz için ben de bul-" Atlas adamın yakasını bırakıp onu sertçe itti.

"Şuna bak. Sen daha kendine bakamıyorsun. O küçük çocuğa leş gibi nefesinle mi yaklaşıyorsun orospu çocuğu." Atlas yerdeki bedene iğrenerek baktı. Herkes baba olmayı hakketmiyordu.

"Sanane lan çocuk benim ister bakarım ister döv-" Atlas yerdeki adamı kaldırıp belindeki silahı alnına dayadı. Adam korkuyla ona bakarken Atlas adamın boynunu sıktı.

"Devamını getir bak ben sana ne yapıyorum. Anca gücün çocuğa yetiyor değil mi? Hadi lan sıkıyorsa bana vur." Atlas sinirle gülerek adamın alnından silahı çekip yere attı. Adam yumruğunu havaya kaldırıp Atlas'a yaklaşıırken Atlas adamın kolunu tutarak döndürüp sırtına sertçe bastırdı. Adam acı içinde kıvranırken Atlas adamın bileğini sıktı.

"Vermiyorum lan çocuğu sana. Sıkıyorsa al benden. Senin gibi bir piçin yanında çocuk bırakmam." Atlas adamı yere atıp karnına bir yumruk attığında adam acı içinde inledi. Korumalara dönüp adamı işaret etti.

"Götürün şunu. Sokaklarda açlıktan gebersin." Atlas iğrenerek adama baktı. Korumalar adamı yerden kaldırdı. Atlas adama parmağını salladı.

"Bir daha seni yakınımda yada Asaf'a yaklaştığını görürsem kırılmadık kemiğini bırakmam duydun mu lan beni?" Adam korkarak başını salladı. Atlas korumalara işaret verdiğinde korumalar adamı götürdü.

"Atlas Abi." Duyduğu sesle arkasını hızla döndü. Asaf şok olmuş gözlerle giden adamın arkasından bakıyordu. Atlas içinden şansına küfredip Asaf'ın yanına ilerleyerek önünde eğildi.

"Aslanım uyumadın mı?" Asaf dolmuş gözlerle Atlas'ın boynuna sarıldı.

"O beni mi alacak? Gelmesin canımı acıtıyor." Asaf gözyaşları içinde ağlarken Atlas küçük çocuğu kucığına aldı.

"Şsst seni benden kimse alamaz Aslanım. Ben seni herkesten koruyacağım." Asaf dolu gözlerle Atlas'a baktı.

"Ben seninle kalacağım." Asaf'ın söylediklerine Atlas gülümseyerek başını salladı.

"Tamam Aslanım hem benim yanımda güçlü duran bir aslana ihtiyacım var." Asaf elleriyle ağzını kapatıp güldü.

"Büyünce senin gibi olacağım." Atlas duyduklarıyla yüzündeki gülümseme silindi.

"Olmaz Aslanım. Sen benden daha iyi biri olacaksın."

"Ama ben senin gibi güçlü olmak istiyorum hem polis olunca seni kötü adamlardan da koruyacağım."

"Demek hayalin polis olmak." Atlas aklına gelen anıyla buruk bir tebessüm yüzünde belirdi. Küçükken babasının mekanında ona büyüncü ne olmak istiyorsun? diye sorduklarında hep büyüncü polis olacam diye cevap verirdi. O zamanlar herkes ona gülerdi. Küçük aklı bunu eğlenceli bir şey sandıkları için gülüyorlar sansa da babası mafya olan bir çocuğun ileride böyle masum hayaller kurması herkes için gülünç bir durumdu.

"Ol Aslanım. Kötü adamların etrafta dolaşmasına izin verme." Asaf başını sallayıp kafasını Atlas'ın göğsüne koydu.

"Lan manyak mısın kızım? Yeter saatlerdir susmadın. Anladık erkeklerden nefret ediyorsun eski sevgilin hayvanın tekiydi. Ama benimki de kafa yani şiştim. Bu gidişle yakında bütün CV'ni vereceksin." Barlas elindeki yastıkla kulaklarını kapatırken Sahra sinirle ona baktı.

Abartıyordu. Alt tarafı burada 1 saatir eskilerden bahsediyor konudan konuya birazcık atlıyordu.

"Bana bak lahana turşusu. Buraya senin sevimsiz yüzünü izlemek için gelmedim. Ayrıca konu açmakta iyi olduğumu söylemiştim. Sana kalsa kızlarla nasıl seviştiğini bile anlatacaksın tövbe tövbe." Sahra yüzünü buruştururken Barlas sırtarak ona doğru yaklaştı.

Sahra ona yaklaşan bedenle koltukta geri geri giderken Barlas iki kolunu etrafına koyup yüzüne eğildi.

"İstersen daha detaylısını gösterebilirim. Hem eğlenmek için güzel bir aktivite olur." Sahra burnunu sıkarken Barlas anlamsızca ona

bakıyordu. Sahra burnunu tutmayı bıraktığında olan olmuş Barlas'ın yüzüne doğru hapşurmuştu. Sahra şaşkınlıkla karşısındaki adama baktı. Barlas elleriyle yüzünü temizleyip Sahra'dan uzaklaştı.

"Ama bu kadarına da yuh be kızım. Harbi öküzsün. Şurada iki romantik takılalım dedim. Ama yok karşımda romantizm'den uzak bir canlı olduğunu unutmuşum." Sahra yerinden kalkıp Barlas'a parmağını doğrulttu.

"Bana bak hayvan budalası. Ben romantizm'den çok iyi anlarım da karşımda bir hayvan olunca benden bu kadarı geliyor." Barlas göz devirip şömine'nin başına oturdu.

"Allah'ım sen bana sabır ver." Barlas içinden söylenirken Sahra onu duymuştu.

"Bana daha çok." Barlas Sahra'ya delirmiş gibi bakarken Sahra köşede duran örtüyü üzerine attı.

"Ah ah nerden sana denk geldiysem." Sahra sinirle söylenirken Barlas kahkaha attı.

"Aynı soruyu seninle bir araya geldiğim andan beridir soruyorum. Ama bak cevap yok." Sahra saçlarını açarak koltuğa uzandı.

"Bana bak hödük. Eğer ben uyurken bir adım bile yaklaştığımı hisseder veya bunu görürsem seni mahvederim." Sahra tehdit vari sesiyle Barlas'a baktı.

"Hmm demek bazı bölgeler sınır hattında." Barlas Sahra'nın vücudunu süzüp bacaklarına doğru bakışlarını çevirdiğinde Sahra başının altındaki yastığı alıp kafasına attı.

"Evet koçum. Bir dahakine o gözlerini oyarım. Adam gibi önüne dön." Barlas sırtarak yastığı geri Sahra'ya attı.

"Sınırları aşmayı severim. Ve senin sınırlarında aşmam gereken yeni bir bölge." Sırıtarak fısıldarken Sahra'ya döndü. Çoktan uyuduğunu gördüğünde gülümseyerek yerinden kalkarak köşede duran örtüyü dikkatlice üzerine örttü. Dağınık saçları ve yüzüne vuran ışık ile büyüleyici görünüyordu.

"Çok güzelsin hırçın kız."

"Bırakın beni." Adamlar kolumu tutmuş zorla ormana doğru sürüklüyorlardı. Cevdet pisliği adamlarına beni öldürmelerini emretmişti. Her ne kadar kaçmaya çalışsam da ağzıma bir şey koyup bayıltmışlardı. Uyandığımda arabada başımda dikilen adamları görünce çıkmaz bir sokakta gibi hissetmiştim. Korkuyordum bebeğime birşey olacağını düşünmek korkutuyordu.

"Lütfen Bırakın beni." Gözyaşları içinde kolumdan tutan adamlara baktım. Ormanın içine girdiğimizde deli gibi titriyordum. Adamlar saçımdan tutup yere itti. Karnıma giren ağrı ile bedenim kasıldı. Kollarımı arkama çekip ellerimi bağlamaya başladılar. Karşımdaki adam elindeki siyah bezle gözlerimi kapattı. Etraf karanlık olmuştu. Ağzımı da bantladıklarında çığlıklarım kesilmişti. Atlas'ın bir an önce gelmesini istiyordum.

"Bu kim lan?" Adamların şaşkın sorularıyla etrafıma bakmaya başladım. Kimseyi göremesemde korku bedenimi ele geçirmişti.

"Ahh." Adamlar yere düştüğünde inleyerek çığlık atıyorlardı.

"Kardeşim." Duyduğum ses ile heyecanla başımı salladım. Gözlerimi açtığında abim ile göz göze geldim. Hızla ağızındaki bantı zd.

"A-abi." Hızla bana sarıldığında başımı omzuna koyup hıçkırarak ağladım.

"Geçti canım. Özür dilerim seni koruyamadım." Ellerimi zddğnde yerden kalkamama yardım etti.

"İyiki geldin." Birbirimize sıkıca sarıldığımızda arkamızdaki silah sesiyle korkuyla oraya döndük. Cevdet ve adamları ellerindeki silahlarla bize bakıyordu.

"Hadi Efsan." Abim kolumdan tutup koşmaya başladı. Hızla ormanın içine koşarken arkamızdan patlayan silah sesleri ve bağırışlar ile korkuyla daha hızlı koşmaya çalıştım.

"Atlas'ın haberi yok değil mi?" Abimin sorduğu soruyla başımı olumsuzca salladım.

"Haber yolladım. En yakın zamanda gelecek." Arkaya baktığında bende arkama döndüm. Kimse ortalıkta görünmüyordu. Sığınak gibi bir yere doğru ilerledik. Abim etrafı inceleyip kolumdan tuttu. Dikkatlice sığınağa girdik. Etraf resmen zifiri karanlıktı.

"Sana dokunmalarına izin vermeyeceğim. Belki sana abilik görevimi yapmadım ama bundan sonrası için canım sana feda olsun." Gözlerim dolu dolu ona bakıyordum.

"İçimden bir ses senin hep suçsuz olduğunu söylüyordu abi."

"Mecbur kaldım."

"Herşeyi öğrendim. Tehdit edildiğini buna zorlandığını biliyorum."

"Bunlar çok tehlikeli Efsan. Cevdet ve adamları Atlas'tan daha tehlikeli ve yeni kurbanları sen ve Atlas." Abimin söyledikleri ile korkuyla ona baktım.

"BURADA SAKLAMANIZ ÇOK AKILLICA." Başımızda hissettiğimiz silahın namlusu ile korkuyla birbirimize baktık. Adamlar kolumdan tuttuğunda abimi döverek çıkardılar.

"ABİ."

"EFSAN." Hıçkırarak ağlıyordum. Zorla bizi ayırmışlardı. Cevdet pislği elindeki silahla gülerek karşımızda durdu.

"Bence artık bu oyunu bitirme zamanı. Yeterince kovalamaca oynadık. Asıl final'in zamanı geldi."

"KESİNLİKLE BABA." Tanıdık sesle heyecanla karşımdaki bedene baktım. Atlas elindeki silahı adamlara doğrultmuştu.

"ATLAS." Heyecanla ona bakarken Cevdet bize doğrulttuğu silahı Atlas'a çevirdi.

"Babana silah mı çekiyorsun?"

"Karıma silah çeken birini babam olarak gördüğümü kim söyledi?" Atlas yanıma gelip kolumdan tutarak kendisine çekti.

"Bir kadına boyun eğmen. Çok aptalca bir hareket oğlum."

"Niye? Senin gibi bir piç olup karımı mı öldürmeliyim?" Atlas'ın sözleri ile ona bakakaldım.

"CEHENNEM ATEŞİN BOL OLSUN." Sonrasında bir silah patlamıştı. Korkuyla geri çekilirken Cevdet alınının ortasından vurularak yere düştü. Yerler kan gölüne dönmüştü. Atlas elindeki silahı yere atıp bana döndü.

"Annemin katilini öldürdüm." Abimin bakışları ikimizin üzerindeyken Atlas'ın gözlerinin içine baktım. Annesinin katili olan babasını öldürmüştü. Elimden tutarak arabaya doğru ilerledik. Sessizlik aramızdaki en büyük çığıktı. Arabaya bindiğimizde ikimizde konuşmamıştık.

"Atlas."

"Öldü. Annemi öldüren babamı kendi ellerimle öldürdüm." Gülmeye başladığında aslında nasıl acı çektiğini görüyordum. Ona sıkıca sarıldım.

"Herşey geçecek."

Ve o günün ardından tam tamına 2 ay geçmişti. Atlas sık sık geceleri kabus görüp uyanıyordu. O gün yaşananları mümkün olduğunca hiç konuşmamıştık. Abimin suçsuzluğu resmi olarak kanıtlanmıştı. Artık Atlas'ın abime olan tavrı daha sakindi. Abim ile aramızdaki buzları gün geçtikçe eritiyor sorunları konuşarak çözüyorduk.

Herkes gerçekleri öğrendiğinde Atlas'a destek olmuştu. Sahra bile artık ona laf atmıyor Atlas'ın yanında duruyordu.

Odada düşünceler içinde kalırken kapının açılmasıyla bakışlarımı oraya çevirdim. Atlas içeri girip kapıyı kapattı. Yanına ilerleyip elinden tuttum.

"Bana o gün için kızgın mısın?"

"Asla. Sadece sana ve bebeğime zarar gelme ihtimalini düşünmek delirtiyor. Bir daha lütfen Efsan kendini ve bebeğimizi tehlikeye atma."

"Peki. Sen işlerini hallettin mi?" Atlas yatağa ilerleyip oturdu.

"O pisliğe ait herşeyi sattım. Geriye sadece benim yaptığım işler kaldı." Yanına gidip yatağa oturdum.

"Peki Selin nasıl?"

"Aynı olanlardan sonra pek konuşmadı." Atlas'ın elinden tutup gülümsedim.

"İyi olacak. Zamana ihtiyacı var." Atlas elimi öpüp başını salladı.

"Akşam yeni ortağım buraya gelecek. Senin için bir sorun olur mu?"

"Hayır sorun yok." Atlas yanağımı öpüp yataktan kalktı.

"Ben duş alıp hazırlanacağım." Başımı salladığımda banyoya doğru ilerledi. Telefonu komodinin üzerinde duruyordu.

Gelen bildirim sesiyle telefonu alıp açtım.

"Feyza Arsoyar. Kendisi İtalya'da ve Amerika'da kurduğu şirketler ile tanınır. Babasının sizinle yaptığı anlaşmadan dolayı bugün Türkiye'ye geliyor. Kendisi oldukça başarılı ve ortakları ile arasında yaşadığı gizli bağlantıları ile biliniyor." Mesajı okuyup telefonu yerine koydum.

Belli ki akşam gelecek olan ortak bu kadındı. Dolabıma ilerleyip içinden çıkardığım siyah elbiseyi alıp giyinmeye başladım.

Akşam vakti yaklaşmıştı. Atlas aynadan kendini inceledi. Giydiği takım elbise oldukça yakışıklı görünmesini sağlamıştı. Aynadan bakışlarını çekip bana döndü. Üzerimdeki elbiseyi inceleyip yanıma yaklaştı.

"Yine çok güzelsin. Bu akşam iş dışında ilgimi çekecek bir karım olacak demek." Atlas ellerini belime koyup beni kendisine çekti.

"Hmm bilmem belki de ilginin üzerimde olması hoşuma gidiyordur."

"Öyle mi?" Yüzüme eğilmişti.

"Öyle." Dudaklarımın üzerinde sıcak dudaklarını hissetmiştim. Öpücükleri sertleşirken kapının çalmasıyla birbirimizden ayrıldık.

"Patron Feyza hanım geldi."

Atlas bana dönüp dudaklarıma bir öpücük bıraktı.

"Bir an önce bitsin de şu işler daha önemli işlerime vakit ayırayım." Elleri kalçamdan gezinirken ellerini tutup kendimden çektim.

"Hadi gidelim." Ellerimizi birbirine kenetleyerek odadan çıktık. Salona geçtiğimizde koltukta bacak bacak üstüne atmış esmer bir kadın oturuyordu. Saçları dalgalıydı üzerine giydiği bordo mini elbisesi ve cesur kırmızı ruju ile iddialı görünüyordu.

"Hoşgeldiniz Feyza hanım." Atlas elini uzattığında kadın yerinden kalkıp ona uzatılan eli tutmadı.

"Hoşbulmuş gibi mi görünüyorum? Saatlerdir burada bekliyorum. Siz hep ortaklarınızı bekletir misiniz?" Kadının ani çıkışıyla şaşkınlıkla ona baktım.

Atlas elimden tutup dudaklarıma bir öpücük bıraktı.

"Benim için öncelik her zaman karım. Ayrıca benim evimde beni beklemek zorundasınız." Atlas'ın sert tavrıyla kolunu sıktım.

"Ah bir de küstah biriyiz demek. Yakışıklı birinden böyle bir tavır beklemiyordum. " Kadının alaylı tavrına sinir olmuşum.

"Sizin de bu derece hadsiz olmanızı beklemiyorduk." Kadının bakışları bana döndüğünde Atlas'ta bana baktı.

"Yani iş dışında evli adamların ilgisini çekmeye çalışmak hobiniz olsa gerek. Kocamla iş dışında bir diyalog kurmayabilirsiniz."

"Sana mı soracağım kiminle diyalog kurup kurmayacağımı?"

"Söz konusu kocam ise evet bana soracaksınız." Kadının bozulmuş yüzünü umursamadım. Atlas bana sırtarak bakarken elinden tutup koltuğa oturdum. Kadın ayakta dikilirken Atlas eliyle oturmasını işaret etti.

Bu kadın kesinlikle beni delirmişti. Her seferinde konuyu işlerin dışına çıkarıyor. Resmen kocamı imalarıyla ve bakışlarıyla rahatsız ediyordu. Atlas daha çok işlerle ve benle ilgilense de bundan rahatsız olmuşum. Evli bir adama böyle yaklaşmaya utanmıyor muydu?

"Ben buradan göremedim." Kadın koltuğundan kalkıp Atlas'ın yanına yaklaşarak boş olan yere oturup bacak bacak üstüne attı.

"Aaa bunu yeni gördüm." Elini Atlas'ın omzuna attığında sakın kalamamıştım.

"Atlas." Ona seslendiğimde evraklardan bakışlarını çekip bana baktı. Çenesinden tutup dudaklarına yapıştım. Atlas beklemediği hareketle gözleri açık bana bakıyordu. Ondan uzaklaştımda Kadının öfkeli bakışları benim üzerimdeydi.

"Ben gideyim. Sonrasını hallederiz." Sinirle konuşurken eşyalarını toplayıp evden ayrıldı. Yüzümde bir sırıtış olduğunda belimde hissettiğim güçlü kollarla Atlas'a döndüm.

"Bu öpücüğün devamını istiyorum." Beni kucağına çekip dudaklarıma yapıştı.

"Zevkle sevgilim." Dudaklarımızı birbirine kenetlemiştik. Uzun zaman sonra sanki ilk defa birlikte oluyormuş gibi kendimizi büyü anın kollarına bıraktık.

26. Bölüm

Kolları belimi sararken koltuğa yatırıp üzerime çıktı. Bedenlerimiz birbiriyle bütünleşmişti. Boynuma eğilip sıcak dudaklarını tenime bastırdı. Elleri arsızca kalçalarımı okşarken ağzımdan küçük bir inleme kaçtı. Ellerini bacaklarımdan çekip elbisemin fermuarında parmaklarını gezdirdi. Fermuarı hızla açıp elbiseyi üzerimden sıyırdı. Şimdi sadece iç çamaşırlarım ile kalmıştım. Sütyenimin üzerinden göğüslerimi okşadı. Bir yandan göğsümü okşarken diğer yandan elleri kadınlığının üzerinde geziniyordu.

İnlemelerimi dudaklarımı ısırarak gizlemeye çalışıyordum. Dudakları sertçe dudaklarımı öpmeye başladı. Yavaş hareketleri gittikçe hızlanıyordu. Göğüslerimi sertçe okşarken kadınlığım sıırılsıklam olmuştu elleri sütyen kopçamın üzerinde durdu. Beklemeden bir çırpıda kopçamı açıp sütyenimi kendi elleriyle yere attı. Zevkten sertleşmiş göğüs uçlarımı ağzına aldığıında bedenimi koltuğa bastırdım. Sıcak dili göğsümü yalıyor emiyordu. Kalçamı sıkıp bacaklarımı iyice açtı. Göğsümü ısıyor emiyordu. Benden uzaklaşıp hızla üzerindeki gömleği çıkarıp yere attı.

Aynı şekil pantolonunu ve baksırını da çıkarıp tekrardan bacaklarımın arasına girdi. Aleti kadınlığının üzerinde gezinirken deli etmek istercesine aletiyle kadınlığımı okşuyor içime girmeden uzaklaşıyordu. İç çamaşırlarımı yana sıyırıp parmaklarını içime soktu. İçimdeki doluluk ile başımı geriye doğru attım. Bir eli sertçe göğüslerimi okşarken diğer eliyle kadınlığımı okşuyor parmaklarıyla zevkten delirmemi sağlıyordu.

Parmaklarını içimden çıkarıp sertçe aletini kadınlığıma soktu. İnemelerimi elimle bastırırken içime sertçe girip çıkıyordu. Bacaklarımı beline dolayıp içimden çıkıp aletini okşadı. Sertleşen aletini tekrardan içime soktuğunda hepsini içimde hissettim. Göğüslerimi avucuna alıp dilini üzerinde dairesel şekiller vererek delirtircesine yavaşça hakaret ettiriyordu. Aleti kadınlığıma çarparken beni kendisine çekip dudaklarıma yapıştı. Alt dudağımı dişlerinin arasına alıp yavaşça öpüyordu. Sertleşmiş aletin üzerine beni sertçe oturttuğunda karnıma kadar gelmişti. Kollarımı boynuna sarıp kendimi ona bastırdım. Göğüslerim göğsüne çarparken yavaşça içimde hareket ettirmeye başladı. İçimdeki yavaş yavaş hareketleri gittikçe hızlanmaya ve sert olmaya başladı.

Şimdi hızla içime girip çıkıyor bedenimin alev içinde yanmasına sebep oluyordu. Kucağından kaldırıp tekrardan oturttuğunda nefesim kesildi. Biraz içimde kaldıktan sonra aletini kadınlığımdan çıkarıp karnıma boşaldı. Kadınlığının suları koltuğa dökülürken bacaklarımın arasına girip sıcak dilini içime soktu. Kadınlığının yanaklarını parmaklarıyla ayırıp içime dilini sokup çıkarıyordu. Kadınlığının sularını diliyle yalayıp kasıklarımı okşadı. Beklemediğim anda dilini derinlerime ittiğinde başını daha çok kendime bastırdım. Dilini her hareket ettirdiğinde kadınlığım sırlıslık oluyordu. Dilini içimden çıkarıp bütün parmaklarını kadınlığıma soktu. Dudakları göğüslerimi bulduğunda ağzına alıp emmeye başladı. Her iki taraftan aldığım zevkten deliriyordum.

Parmaklarını içimden çıkardığında göğüslerimi serbest bırakıyor sonrasında tekrardan parmaklarımı içime soktuğunda göğüslerimi ağzına alıyordu. Hızlanmaya başladığında altımdaki koltuk sallanmaya başlamıştı. Parmaklarını içimden çıkarıp hızla aletine soktu. Kadınlığım aletini sıkıcı sararken ellerini koltuğa bastırıp içime girip çıkmaya başladı. Her hareketinde derinlerime giriyor zevk

noktama baskı uyguluyordu. Biraz daha içime girip çıktıktan sonra göğüslerime doğru boşaldı. Menilerini elleriyle temizleyip göğüslerimi yaladı. Benden uzaklaşıp koltuktan kalktı. Saçlarım ter içinde kalırken elimden tutup koltuktan kaldırdı. Nefesini yüzüme üfleyip kulağıma eğildi.

"Daha bitmedi içini dolduracağım başka bir yer daha var. Boşuna korumaları ve evdekileri yollamadım." Söyledikleriyle şaşkınlıkla ona bakarken kapıyı açtı. Bakışlarımı bahçeye çevirdim. Gerçekten kimse yoktu. Kameraların üzeri siyah bantlarla kapatılmıştı.

"İnanamıyorum sana. Sen harbi delisin." Atlas beni kendisine çekip dudaklarına eğildi.

"Fanteziler olmadan yaşanmaz güzelim. Herkesin içinde sakladığı karanlık yanları vardır. Bense bunu açıkça gösteriyorum." Elimden tutup dışarı çıkardı.

"Bahçede mi yapacağız?" Şaşkınlıkla ona bakarken Atlas sinsice sırıttı.

"Saçmalama karıcım. Havuz bizi bekliyor." Atlas havuza atladığında şaşkınlıkla ona baktım.

"Hayatta oraya gelmem. Boğulurum." Atlas kahkaha attığında sinirle ona baktım.

"Efsan emin ol kimse havuzda boğulmamıştır. Hem ben yanıdayım benim gibi mükemmel bir kocan olduğu için sevinmelisin." Atlas havuzda beni çağırırken korkak adımlarla yanına ilerledim. Havuzun başında dikirlirken yanıma yaklaşım bileğimden tutup hızla kendine çekti. Çığlık atarak havuza düştüm. Atlas kollarını belime sararken gözlerimi açtım.

"Bak boğulmadın. Sen daha havuzda böyleysen deniz de ne yapacağız?"

"Olmaz gelmem ki hem bizim denizde ne işimiz var? Yatak odamızda yap-" Atlas gülmeye başladığında anlamsızca ona baktım.

"Senin aklın şeye gitti tabi. Ama güzelim ben seninle masum masum yüzmek için söylemiştim. Tabi istersen başka şeyler de yaparız." Atlas dudaklarına bir öpücük bırakırken sinirle ve biraz da utançla omzuna vurdum.

"Sapıksın Atlas."

"İnsanın karısıyla sevişmesi sapıklık değil anca zevk vericidir karıcım."

"Çok açık sözlüsün." Atlas beni havuzun kenarına çekip kollarını etrafıma koyarak boynuma eğildi.

"O zaman biraz daha açık olacağım. Sevişmeye devam edelim mi?"

Gözlerime baktığında utançla başımı evet anlamında salladım. Elleri havuzun altında kadınlığımı bulduğunda omzuna tutundum. Parmakları içime girdiğinde ona sıkıca tutundum. Aleti karnıma çarparken göğüslerimi diliyle okşamaya başladı. Parmaklarını çıkardığında aletini içime sertçe soktu. Nefes alışverişlerim düzensizleşmişti. Bacaklarımı beline sarıp içime serçe girip çıkmaya başladı. Havuzda olmanın verdiği haz bambaşkaydı. Hava biraz esiyor olsa da içimiz alev içinde yanıyordu. İçimden çıkıp serçe tekrar girdiğinde bu kez içime boşaldı. Nefes nefese kalırken göğüs uçlarımı dişlerinin arasına aldı. İçimden çıktığında ayaklarım titremiştii.

Derin derin nefes alırken beni hızla arkaya döndürdü. Aleti deliğime çarparken kendimi ona ittim. Parmağını deliğime sokup içimde makas hareketi ile genişletti. Parmağını çıkarıp aletin Başını deliğime soktu. Sadece başı girmişti. Deliğim kasılırken beni kendine bastırıp hepsini içime soktu. İnemelerim bahçeyi doldururken sertçe girip çıkıyordu. Göğüslerim sallanıyor bedenim adrenalinden dolayı titriyordu. Kadınlığının içine parmaklarını soktuğunda her iki taraftan aldığım zevk gözlerimin kaymasına neden olmuştu. Parmakları içime serçe girip çıkarken aynı şekil aleti de deliğime sertçe girip çıkıyordu. Acı yerini zevke bıraktığında durmadan içime girip çıktı. Deliğimden çıkıp sertçe girdiğinde içime boşaldı.

Yorgunluktan kendimi ona bıraktım. Beni kendisine çevirip havuzun altından parmaklarını kadınlığıma sokup çıkarıyordu. Beni kucağına alıp havuzdan çıkardı. Havuzun başına oturtup bacaklarımı iyice açıp arasına girdi. Bütün parmaklarını içime sokup çıkarıyordu. Bacaklarımı iyice açtığımda kadınlığım yanakları belli oluyordu. Parmaklarını içimden çıkardığında sularım havuza dökülüyordu. Diliyle kadınlığımdan dökülen suları yalayıp dilini içime soktu. Biraz da diliyle kadınlığıma girip çıktı. Benden uzaklaştığında ikimizde sakinleşmeye başladık. Havuzdan çıktığında kendini yanıma bıraktı.

Biraz dinlendikten sonra ayağa kalkıp elimden tutarak yerden kaldırdı. Yorgunluktan yürüyemezken Atlas belimden tutup kucağına aldı. Başımı sıcak göğsüne yasladım. Gözlerim kapanırken en son hatırladığım başımda hissettiğim küçük öpücüklerdi.

Sabah uyandığımda yanımdaki bedene baktım. Hâla uyuyordu yanağına bir öpücük kondurup yataktan doğruldum. Dolaptan çıkardığım tişört ve eteği alıp banyoya ilerledim. İlk önce duş almam gerekiyordu. Sıcak suyu açıp altına girdim. Sabunla güzelce vücudumu yıkadım. En son saçlarımı da güzelce yıkayıp köşede duran

havluyu giyip banyodan çıktım. Atlas'a baktığımda hâla uyuduğunu gördüm. Ona arkamı dönüp hızla üzerimdeki havluyu sıyırarak iç çamaşırlarımı giydim. Siyah renkli eteğimi bacaklarımdan geçirip kalçama doğru çektim. Arkasındaki fermuarı kapatacakken hissettiğim soğuk parmaklar ile arkamı döndüm.

"Az önce gördüğüm manzara zihnimde yerini aldı." Kulağıma fısıldadığımda titremiştim. Fermuarı çekip kulak mememi ısırdı.

"Ve seni duvara dayayıp sertçe becermemek için kendimi zor tuttum." Söylediği cüretkar sözlerle yanaklarım kızarmıştı. Ona dönüp kollarımı boynuna sardım.

"Dün gece fazlasını bile yaptın. Çok doyumsuzsun kocacım." Kulaklarına fısıldadığımda kollarını belime sarıp beni kendisine bastırdı.

"Konu karım olunca doyumsuzum güzelim." Dudaklarıma bakarak söylediğinde gülümsedim. Yüzüme eğildiğinde gözlerimi kapattım. Dudakları dudaklarımla buluşunca yavaşça öpüşmeye başladık. Ellerim saçlarının arasına dalarken kalçamı sıkıp beni daha çok kendisine bastırdı. Öpüşmemiz gittikçe sertleşirken zorlukla ondan ayrıldım.

"Kahvaltı için bizi bekliyorlardır." Ondan uzaklaşıp tişörtümü de üzerime geçirdim. Atlas mutsuz gözlerle bana bakarken ona yaklaşmış dudağına bir öpücük bıraktım.

"Hadi duş al. Ben önden gideceğim."

"Tamam güzelim." Yanağına bir öpücük bırakıp banyoya ilerledi.

Odadan çıktığımda duyduğum tanıdık sesle mutfağa ilerledim. Sahra ve Barlas tezgahın başında tartışıyorlardı.

"Ya menemen dediğin soğanlı olur." Sahra'nın söyledikleriyle gülümsedim.

"Soğan ne kızım? Öpüşmek istesem ağzım soğan kokacak." Barlas sinirle konuşurken benim geldiğimi farketmemişlerdi.

"Günaydın. Sahra seni burada görmeyi beklemiyordum." Sahra bakışlarını bana çevirdi. Hızla yanıma gelerek sıkıca sarıldı.

"Ay Efsan iyiki geldin. Normalde ben seni görmek için gelmiştim. Hem seninle konuşmam gereken birşey vardı. Ama bil bakalım ne oldu?" Sorduğu soruya meraklı gözlerle bakarken Barlas'a döndü.

"Bu hayvan bana kafa tuttu. Neymiş efendim menemen dediğin soğansız olurmuş. Bende işte bilirsin bu konuda hasassım. Olay uzayınca kendimizi burada bulduk."

"Yalnız bende buradayım. Ayrıca sanane kızım. Sen başıma şef mi kesildin?" İkisi tekrardan kavgaya edeceğine aralarına girip gülümsedim.

"Şey ben acıktım da bence kahvaltı yapalım." İkisi aynı anda bana baktı.

"OLUR."

"TAMAM." Gülümseyerek bende yardım etmeye başladım. Arada birbirlerine laf soksalar da sonunda güzel bir masa kurabilmiştik. Aralarında garip bir uyum vardı.

Atlas mutfağa girdiğinde herkes susmuştu.

"Kokudan eve girilmiyor." Atlas'ın söyledikleri ile mutfağı kokladım. Her yer soğan kokuyordu. Sanırım Sahra Barlas'a inat olsun diye biraz dozunu kaçırmıştı. Barlas mırıldanarak masaya geçip oturdu.

"Ruh hastası işte bana inat hepimizi pis kokutacak."

"Arizona kertenkelesi oh iyi yapmışım kızlar yanına yaklaşmadan önce artık on kez düşünür." Yine kavga etmeye başlamışlardı. Sanki sevgili gibi davranıyorlardı ama öyle değillerdi.

"Sayende kimse yaklaşamayacak." Sahra ağzını açacakken Atlas'ın sert sesi ortamı bozmuştu.

"YETER. Burası anaokulu değil. Eğer bu saçmalık devam edecekse dışarıya çıkın."

Sahra ve Barlas kavga etmeyi bıraktıklarında Atlas'a baktım. Sert yüz ifadesiyle ikisine bakarken kaşları çatıktı. Ona baktığımı hissetmiş gibi bakışlarını bana çevirdi. Yüzündeki sert ifade kaybolmuş kaşlarının çatıklığı düzelmişti. Yüzünde oluşan gülümseme ile bende ona gülümsedim.

"Adama bak be bize gelince kaplan karısına gelince kedi kesiliyor. Ulan aşk sen neymişsin be." Barlas'ın sessiz mırıltılarını duyduğumda güldüm.

"Hayırdır kardeşim. Bana birşey mi söyleyecektin?" Atlas'ın sorusuyla Barlas sırttı.

"Hava çok güzelmiş kızlar falan bekliyor onu söylüyorum." Barlas'ın ani ruh değişimine sırtırken Sahra'nın aniden düşen yüz ifadesiyle

omzuna dokundum. Hemen kendine gelip sorun yokmuş gibi gülümsedi. Sonrasında masada sessizlik oluşmuştu. Herkes masaya oturup sessizlik içinde kahvaltısını yaptı.

Kahvaltı yapıldıktan sonra Sahra ile odama geçip oturduk.

"Sahra sen benimle birşey konuşacaktın."

"Efsan biliyorsun geceleri yoğun çalışıyorum. Ama bu akşamlık çalışan sayısı çok az. Biliyorum bunu söylemem doğru olmaz ama çok zordayım. Mekanda ben ve sadece birkaç kişi var. Bu gece senin için sorun olmazsa bana yardım eder misin? Eğer Atlas buna izin vermez gelemem dersen soru-" Sahra'nın elinden tutup ona gülümsedim.

"Bu zamana kadar benim için çok şey yaptın Sahra. Hakkını ödeyemem. Bana ihtiyacın olduğunda gözümü bile kırpmadan sana yardım ederim. Atlas'la konuşurum bu gece yanına gelirim. İzin verip vermemesi umrumda değil çünkü kardeşimin bana ihtiyacı var." Sahra hızla kollarını açıp sıkıca bana sarıldı.

"Teşekkür ederim kardeşim iyiki varsın."

"Sende iyiki varsın." Sahra ile biraz daha sohbet ettikten sonra akşam için erkenden yanımdan ayrıldı. Odadan çıktığımda saat akşama yaklaşıyordu. Bu gece Atlas'ın önemli bir toplantısı olduğu için erkenden eve gelip hazırlanacaktı.

Zil çaldığında çalışan kız kapıyı açtı.

"Hoşgeldiniz Atlas Bey." Atlas içeri girdiğinde söyleyeceklerimi düşünmeye başladım.

"Efsan." Yanıma gelip yüzümü ellerinin arasına aldı.

"İyi misin? Ağrın falan mı var?" Endişeli gözlerle bana bakarken elinden tutup ona gülümsedim.

"Hayır ağrım falan yok iyiyim. Atlas benim sana söylemem gereken birşey var."

"Söyle güzelim." Bana merakla bakarken kendimi toparladım.

"Bu gecelik Sahra'nın yanına gidip çalışmasında yardımcı olabilir miyim? Hem senin mekanın başka bir yer-"

"HAYIR." Atlas sert sesiyle cümlemi yarıda kesmişti.

"Hamilesin Efsan. Sahra'nın yardıma ihtiyacı varsa birkaç çalışan yollarım." Atlas yanımdan geçip odaya ilerlerken peşinden ilerledim.

"Atlas lütfen Sahra benim kardeşim gibi. Benden bir ricada bulundu. Bunu senden isteseydi gelip bana söylemezdi. Hem zor bir iş değil hamileliğimi zorlayacak birşey yapmayacağım." Odaya girdiğimde Atlas dolaba ilerledi.

"Efsan izin vermiyorum. Benim karımın birilerine hizmet vermesine ihtiyacı yok."

"Ama senin mekanın yani başka bir yer değil." Atlas bana dönüp gözlerimin içine baktı.

"Benim mekanım olup olmaması önemli değil. Ona bakılırsa İstanbul'un hepsi zaten benim. Ama gecenin bir köründe o iğrenç insanların arasında olmana izin veremem."

"Atlas her yerde adamların var. Kötü bir şey olursa zaten onlar olaya müdahale eder. Lütfen Sahra için bunu yapmalıyım ona söz verdim."

"Efsan hayır dedim."

"Bende gideceğim dedim." Atlas kolumdan tutup beni kendisine çekti.

"Bana karşı mı geliyorsun?" Bakışları dudaklarımda geziniyordu.

"Evet kocacım. Karını hafife alma. Birşeyi istiyorsam buna kimse engel olamaz. Sende dahil." Nefesimi yüzüne üfleyip ondan uzaklaştım. Dolabımdan çıkardığım mavi bir elbiseyi alıp banyoya ilerledim.

"Bana karşı gelinmesi evet denilmesinden çok daha tehlikelidir. Güzelim bunu gecenin sonunda sen kollarımın arasındayken hatırlatacağım." Atlas'a dönüp gülümsedim.

"O zaman kollarında bunu zevkle dinliyor olacağım kocacım. Tabi ki o ana kadar benim istediğim gerçekleşmiş olacak." Atlas sinirle güldüğünde banyoya girip hazırlanmaya başladım.

Sahra ile hızla önlüklerimizi alıp servis yapmaya başlamıştık. Yoğun alkol kokusu baş döndürürken yüksek sesli müzik çalıyordu. Elimdeki tepsi ile servis yapacağım masaya ilerledim. İçecekleri koyarken müzik aniden kesilmiş koca bir sessizlik oluşmuştu. Merakla arkamı döndüğümde Atlas ve birkaç takım elbiseli adam içeri girmişti. Arkasından da Barlas mekana girdi. Atlas'ın bakışları benden masaya kaydı. Yüzündeki sert ifade onu tanımayan biri için korkutucu olabilirdi.

"Hoşgeldiniz Atlas Bey. Buyrun sizin masanız." Müdür koşarak Atlas'a masasını gösterirken Sahra yanıma geldi.

"Efsan kesin senin için buraya geldi." Sahra'ya bakışlarımı çevirdim.

"Hayır zaten toplantısı vardı. Demek ki burada yapacaklar-"

"Saçmalama kızım saf mısın? Adam sırf seni izlemek için buraya gelmiş. Toplantı yapacak daha çok mekanı vardır herhalde. Belli ki bu gece bitene kadar gözünü üzerinden ayırmayacak." Sahra'nın söyledikleriyle bakışlarımı Atlas'a çevirdim. Beni dikkatlice izliyordu. Müdür bize sinirle bakarken Sahra ile işimize koyulduk.

"Bu ne biçim içecek. Git bana viski getir buz da olsun içinde." Adam sinirle bana bakarken Atlas'ın bakışları adama döndü. Yumruğunu sıkarken kendini zor tutuyordu.

"Tamam üzgünüm efendim." İçecekleri alıp barmene ilerledim. Siparişi verirken Atlas'a baktım sanki her an adama dalacakmış gibi duruyordu. Barmen İçecekleri hazırladıktan sonra tepsiyi alıp az önceki masaya doğru ilerledim.

"Buyrun efendim."

"Senin anlama kıtlığın mı var? Ben senden viski istedim sense bana başka birşey getirmişsin. Ne biçim bir hizmet seni kim işe-" Adamın yakasından tutulup serçe yere düşmesi bir olmuştu. Atlas adamın yüzüne yumruklar atarken korkuyla ona baktım.

"Sen kim oluyorsun da benim karıma emir veriyorsun lan. Senin belanı sikerim konuşacak halin kalmaz. Alın şu piçi bir daha mekanımın yanından bile geçmeyecek." Adamlar Atlas'ı sakinleştirirken herkesin bakışları üzerimdeydi. Atlas kolumdan tutup peşinden sürükledi. Boş olan odalardan birine beni zorla sokup arkamızdan serçe kapıyı kapattı.

"Bırak beni." Sinirle ona bağıırırken bileğimden tutup beni sertçe duvara dayadı.

"Efsan sabrımı zorluyorsun o piçin sana karşı tavrı beni delirtti. Sana söyledim buna izin vermem dedim. Ama beni dinlemedin."

"Hepsi senin yüzünden ben gayet sakın bir şekilde müşteri ile ilgileniyordum. Ama senin yüzünden şimdi müdür Sahra'yı azarlayacak."

"Sikerim müdürünü de müşterisini de kimse Atlas Akay'ın karısına bu şekil davranamaz eğer davranmaya çalışırsa işte o zaman belasını sikerim." Ondan uzaklaşmaya çalışacakken kolumdan tutup duvara bastırdı. Bedenini bana bastırırken çenemi tutup gözlerimin içine baktı.

"Dayanamıyorum lan anla işte sana böyle davranılmasına en ufak bir olayda delirecek gibi oluyorum. Bundan sonra izin vermediğim birşey yapmaya kalkarsan."

"Ne yaparsın Atlas Akay?" Meydan okuyan tavrımla gülümseyip boynuma eğildi.

"Seni bayılıta kadar sertçe beceririm. Adını dahi hatırlamayacak hale gelirsın. Cezalarım bile yapacaklarımın yanında hafif kalır." Boğuk erkeksi sesi yutkunmama neden oldu. Söylediğini yapardı. En son cezalar aklıma geldiğinde ona baktım.

"Senden korkmuyorum." Kesinlikle korkuyordum. Ama bunu ona belli etmiyordum.

"Emin misin? Buna hazır olduğuna sana yapacaklarıma içini saatlerce doldurmama hazır olabilecek misin?"

"Elinden geleni ardına koyma derim. Kocacım." Atlas benden uzaklaşıp sırtarak gözlerimin içine baktı.

"Çok yakında bu laflarını altımda inlerken sana hatırlatacağım karıcım." İkimiz de birbirimize meydan okumuştuk. Atlas elimden tutup bana baktı.

"Şimdi eve gidiyoruz senin yüzünden toplantıya odaklanamadım. Bunun cezasını da vereceğim."

"Ben gitmeye-" Atlas belimden tutup kucağına aldı. Ondan kurtulmaya çalışırken beni sıkıca tutuyordu. Odadan çıktığımızda herkesin bakışları üzerimizdeydi. Sahra bana merakla bakarken sorun olmadığını söyledim. Atlas beni mekandan zorla çıkardığında açık olan arabaya bindirerek kapıyı kapattı. Hızla sürücü koltuğuna geçip oturdu.

"Bırak ineceğim." Kapıyı açmaya çalışacakken kapının kilitlenmesiyle sinirle ona baktım.

"Otur oturduğun yerde." Arabayı çalıştırıp hızla oradan ayrıldı.

Sahra elindeki tepsiyi masaya bıraktı. Barlas adamlara etrafı toplamalarını emredip Sahra'nın yanına ilerledi.

"Kaldık yine seninle baş başa." Sahra karşısındaki adama bakışlarını çevirdi.

"Keşke Atlas seni de alıp götürseydi. Valla kafam rahatlardı." Barlas etrafa bakışlarını çevirdi.

"Aşk çok güzel değil mi? İnsanı bambaşka biri haline dönüştürüyor. Baksana etrafa aslan kesilen adam bir tek karısına karşı pençelerini indiriyor." Sahra Barlas'ın söylediklerine hak verdi. Kesinlik aşk çok güçlü bir duyguydu.

"Aşk; sevdiğin kişi için herşeyden vazgeçerken aynı zamanda onunla herşeye yeniden başlamaktır." Barlas Sahra'nın gözlerinin içine baktı. Sahra geçmişteki anılarını hatırladığında yüzünde buruk bir tebessüm belirdi.

"Belli ki birileri kalbinde bir yara açmış." Sahra hemen kendine gelip sinirle Barlas'a baktı.

"O yara çoktan kapandı. Bundan sonra kimse o yaraya dokunamaz bile." Çantasını telefonu alıp önlüğünü masaya bırakarak çıkışa ilerlerken Barlas peşinden gelip bileğinden tutarak durdurdu.

"Belki de o yarayı iyileştirecek birileri vardır." Sahra bileğindeki eli alıp kendisinden uzaklaştırdı.

"Bunu istediğimi sana kim söyledi? Hayatta hiçbir şey görüldüğü gibi değildir. Tabi sizin için hayat her gün gecelere akıp farklı kızlarla birlikte olmaktan ibaret olduğu için anlamaman çok normal."

"Kendi ağzınla söyledin. Hiçbir şey görüldüğü gibi değildir. Bu gece bütün önyargıları bir kenara bırakarak yargılamadan birbirimizi tanımaya dinlemeye çalışalım." Barlas belki de uzun zaman sonra ilk defa ciddi bir surat ifadesiyle Sahra'ya baktı.

Sahra karşısındaki adamın ilk defa ciddi olmasına şaşırmıştı.

"Tamam. Sonuçta her insan bir şansı hakkeder. Tabi bu hayvanlar içinde geçerli olup olmadığına dair birşey söylemeseler de bence her

hayvan da bir şansı hakketmeli." Barlas duyduklarıyla gülümserken Sahra'da gülümsedi.

"Bence de bu hayvana bir şans vermelisin hırçın kız." Sahra duyduklarıyla hafiften kızarıırken hızla mekanın çıkışına ilerledi. Barlas uzun zaman sonra ilk defa kendini mutlu hissetmişti.

"Gerçekten sahil kenarına balık ekmek yedirmeye mi getirdin?" Sahra elindeki balık ekmekle aşk yaşarken Barlas karşısındaki kızın acıkmış hallerini gülümseyerek izledi.

"Sende çok memnun olmuş gibi görünüyorsun."

"Tabi oğlum kim balık ekmek sevmez? Ayrıca mis gibi karşımızda deniz manzarası var." Sahra büyük bir ısırık ekmeğinden almıştı. Barlas elindeki ekmeği ısırıp karşısındaki kıza baktı.

"Diğerleri gibi değilsin. Doğal davranıyorsun. Kendini kasmıyorsun. Düşün benim gibi yakışıklı bir adamın yanında bile hayvanca yiyorsun."

Sahra Barlas'ın yüzüne eğildiğinde Barlas beklemediği yakınlıkla kalbi hızlı hızlı atmaya başlamıştı.

"Niye sen başbakan mısın? Ayrıca o ne öyle kibar kibar iki lokma alıp beş saat ağzında çiğneyip hanımefendi gibi kibarlıktan kırılacam. Benim için yemek herkesten herşeyden önemli." Barlas art art da yutkunup Sahra'ya yaklaştı. Sahra ağzındaki lokmayı panikle yutup Barlas'ın gözlerine baktı.

"Sen onlar gibi olma. Bu halin beni daha çok etkiliyor hırçın kız." Sahra şaşkınlıkla tek kelime söyleyememişti. Barlas Sahra'nın belinden tutup kendisine çekti. Şimdi yüzleri birbirine çok yakındı. Barlas'ın bakışları Sahra'nın dudaklarına kaydı.

"Sen niye dudak-" Barlas Sahra'nın yüzünü ellerinin arasına alıp dudaklarına yapıştı. Sahra beklemediği hareketle şaşkınlıkla kalakaldı. Barlas geri çekilecekken Sahra onu kendisine çekip dudaklarını öptü.

İkisi için o gece bir kıvılcım alevlenmiş aşk bu iki hırçın kalbe imzasını atmıştı.

27. Bölüm

Atlas'la sessizlik içinde yolculuğu bitirip eve gelmiştik. Araba durduğunda bakışlarımı ona çevirdim.

"Gerçekten benimle konuşmayacak mısın?" Atlas bakışlarını bana çevirip gözlerimin içine baktı.

"Sayende sinir hastası oldum. Yapma dedikçe üstüne gidiyorsun."

"Sana benzediğim içindir. Sonuçta üzüm üzüme baka baka kararır." Atlas gülmeye başladığında kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Neye gülüyorsun?"

"Bana benzemen için psikopat olman gerekiyor." Baştan sona beni süzüp gözlerimin içine baktı.

"Ama ben karşımda hala küçük bir kız çocuğu görüyorum. Süt İçmeyi bekleyen sevimli bir çocuk." Atlas sanki küçük bir çocukmuşum gibi saçlarımı okşadığında sinirle ondan uzaklaşıp arabadan indim.

Atlas'ta arabadan inip yanıma geldi. Kollarımı sinirle birbirine dolayıp ona baktım.

"Benimle dalga geçiyorsun." Gözlerim dolduğunda Atlas kolumdan tutup sıkıca sarıldı. Başımı göğsüne yaslayıp saçlarımı öptü.

"Güzelim şaka yapıyorum. Hamilelik hormonlarından dolayı çok duygusalsın." Başımı göğsünden kaldırıp yüzüne baktım.

"Bir kere ben duygusal falan değilim." Gözlerim dolu bir Şekilde bunu söylemek pek inandırıcı olmasa da Atlas inanmış gibi yapıp başını salladı.

"Tamam güzelim. Hadi eve geçelim." Birbirimizden ayrılıp eve doğru ilerledik. Kapı açıldığında abim ile göz göze geldik.

"Hoşgeldiniz."

"Hoşbulduk abi." Atlas'a d nd ğ imde konuşmadığını gördüm. Hala abime karşı mesafeli davranıyordu. Abimin bakışları benden Atlas'a döndü.

"Efsan bizi biraz yalnız bırakır mısın?" Abimin sözleriyle başımı sallayıp Atlas'a baktım. Alnımı öpüp içeri ge memi işaret etti. İçeri girip kapıyı arkamdan kapattım.

Samet kendini toplayıp karşısındaki adama baktı. Söze nasıl başlaması gerektiğini bile bilmiyordu.

"Yaşananlardan dolayı çok pişmanım. Herşeyi sana anlatmam gerekiyordu. Ama annem ve kardeşimle tehdit edildim. Onları kaybetmeyi göze alamadım." Atlas bakışlarını Samet'e çevirdi. Gözlerindeki pişmanlığı görüyordu.

"Sana güveniyorum. O gece bana haber verdin. Kendi hayatını hiç sayıp karımı kurtardın. Ama eskisi gibi seni yakınımda tutamam. Yalana tahammülüm asla yok. Sana bir ev ayarladım. İş konusunda da çocuklar sana yardımcı olacak. Ama daha fazlasını benden bekleme."

"Kardeşime iyi bak benim için yeterli."

"Efsan benim yanımda güvende. Sen merak etme." Atlas adamlardan birini yanına çağırdı.

"Samet Bey'e yeni bir iş verin. Evine kadar da eşlik edin."

"Emredersiniz efendim."

"Teşekkür ederim." Atlas başını sallayıp hızla oradan ayrıldı.

Samet yanındaki adam ile beraber çıkışa doğru ilerlerken duyduğu sesle yerinde durup arkasına döndü.

"Samet." Selin hızla ona doğru ilerledi.

"Selin birşey mi oldu?" Selin derin derin nefes alıp karşısındaki adama baktı.

"Abim seni evden mi gönderdi?" Samet yanındaki adamın gitmesini işaret edip Selin'e döndü.

"Onca şeyden sonra yine de bana bir ev ayarlayıp iş verdi. Olanlardan dolayı çok utanıyorum. Herşey benim yüzümden oldu." Selin panikle Samet'in elinden tuttu.

"Hayır senin suçun yok. Sende aileni korumak istedin. Ben sana en başından beri inanıyordum. Lütfen kendini suçlama." Samet elini tutan ele baktı.

"Teşekkür ederim. Bana inandığın için yanımda olduğun için hava soğudu hadi içeri gir." Selin'in elinden tutup kendisinden uzaklaştırdı. Arkasını döndüğünde Selin aklından geçeni dile getirdi.

"GITME." Samet duyduğu sözlerle şaşkınlıkla Selin'e baktı.

"Ne?" Selin Samet'e yaklaşıp tekrardan elinden tuttu. Samet sessizce karşısındaki kızı izliyordu.

"Benimle kal."

"Neden?" Samet'in sorusuyla Selin düşünmeye başladı. Yaptığı saçmalığı sonrasında hatırladığında çok utanacaktı. Ama bunu şuanlık umursamıyordu.

"Çünkü." Samet devam etmesi için Selin'in gözlerinin içine baktı. Selin kendini toparlayıp Samet'e baktı.

"Senden hoşlanıyorum." Samet duyduklarıyla ağzı açık kalmıştı. Bunu duymayı asla beklemiyordu. Selin aniden gelen cesaretle Samet'i kolundan tutup kendisine çekti. Samet ani hareketle Selin'in üzerine düştü. Şimdi ikisinin yüzleri birbirine çok yakındı. Selin ellerini Samet'in yüzüne koyup dudaklarına eğildi. Samet kendini geri çekmeyerek sessizce bekledi. Selin'in dudakları dudaklarına çok yakın olsada herhangi bir hamle yapmamıştı.

Selin aniden kırılan cesaretiyle utanmaya başlamıştı. Kendini geri çekecekken Samet çenesini tutup kendisine çekti. Yüzlerinin arasında mesafe kalmamıştı.

"Bunu mu yapmak istiyorsun?" Samet sorduğu soruyla birlikte Selin'in dudaklarına yapıştı. Selin dudağındaki baskı ile şaşkınlıkla hareketsizce bekledi. Samet kendini geri çektiğinde Selin olanların heyecanı kalakalmıştı.

"Utanma. Eğer birini istiyorsan bunu ona göster." Samet son kez karşısındaki kıza bakıp hızla oradan uzaklaştı. Selin elini heyecanla kalbine götürdü. Hızlı hızlı atıyordu. Ellerini dudaklarına götürüp gülümsedi.

Gördüğüm manzara ile şaşkınlıkla bakakalmıştım. Abim Selin'i öpmüştü. Camdan bakışlarımı çekip koltukta oturan Atlas'ın yanına ilerledim. Kesinlikle gördüklerim beni çok şaşırmıştı. Bu ikisinin olmasını hiç beklemiyordum. Atlas kolumdan tutup yanına oturttu. Boynuma eğilip kokumu içine çekti.

"Atlas Selin'in sevdiği biri var mı?" Sorduğum soruyla başını boynumdan çekip gözlerimin içine baktı.

"Tabiki de hayır. Bu soru nerden çıktı?" Abi kimliğine bürünmüş haline sıırttım.

"Kıskanma. Genç kız belki kalbinde birisi vardır. Hatta bu kişi çok yakınlarda olabilir."

"Sıkıyorsa yakınlarda olsun. Kimse bulup kalbini sökerek eline veririm. Benim kardeşime kimse yan gözle dahi bakamaz." Atlas sinirle konuşurken Selin ile Abimin o görüntüsü aklıma gelmişti. Kesinlikle işleri çok zordu.

"Sende bir başkasının kardeşiyle birlikteydin. Ama abim bir şey söyle-" Atlas kolumdan çekip beni altına aldı.

"Söyleyemez zaten. Çünkü kimse seni benden alamaz." Dudaklarıma eğildiğinde gözlerimi kapattım. Kapının açılıp kapanmasıyla gözlerimi açıp kendimi hızla topladım. Atlas benden uzaklaşıp kapıda duran Selin'e baktı.

Gergin görünüyordu. Atlas yerinden kalkıp Selin'e doğru ilerledi.

"Prensesim hayırdır yüzün kıpkırmızı olmuş." Atlas Selin'in önüne eğilip gözlerinin içine baktı.

"Ş-şey ben biraz yorgunum abi. Dinlensem iyi olurum." Selin gerginlikle bana baktı.

"Atlas kız yorgun işte. Rahat bırak. Dışarısı da soğuk belli ki rüzgar çarpmış." Yaptığım imaları Selin anlamış olacak ki yutkunarak bana baktı.

"Tamam sen odana geç prensesim. Sonra abi kardeş konuşacağız."

"Ne konuşacağız?" Selin'in panikle sorduğu soruya Atlas kaşlarını çatarak baktı.

"Abi kardeş konuşamaz mıyız?" Selin hemen kendini toparlayıp gülümsedi.

"Yok tabi konuşuruz ben birşey oldu sandım." Atlas gülümseyerek Selin'in alnını öptü.

"Kötü birşey yok. Tedavi sürecini falan konuşacağız. Şimdi odana gidip dinlen." Selin başını sallayarak yanımızdan ayrıldı. Atlas'ın yanına ilerledim.

"Burnuma kötü kokular geliyor. Bu evde herkes kendi kafasına göre hareket ettiği için rahat edemiyorum." Atlas'ın bana bakarak yaptığı ima ile gülümseyip kollarımı boynuna sardım.

"Sen bana kıyamazsın ki. Hem sen de benim inatçılığımı sına." Atlas kollarını belime sarıp kulağıma fısıldadı.

"Haklısın sana kıyamam. Ama uslu durmazsan vereceğim cezaları hayal bile edemezsin güzelim." Aklıma gelenlerle içimde bir ürperti hissetmiştim.

"Unutmak mümkün mü? Buraya geldiğim andan itibaren senin garip dünyan ile tanıştım." Atlas gülerek yanağımı okşadı.

"Atlas Akay'ın dünyası herkes gibi olsaydı. Benim ne özelliğim kalırdı?" Ellerimi saçlarına daldırıp düşünüyormuş gibi yaptım.

"Hmm. Belki bende kocamın farklı yönlerini sevmiş olabilirim. Mesela kendisinden bile büyük olan egosunu ondan başka kimse taşıyamaz."

"Başka?" Yüzüme eğildiğinde kalbimin ritminin değiştiğini hissettim.

"Bazen aslan gibi kükreyip bazen de kedi gibi miyavlamasını seviyorum." Atlas ciddi olup olmadığıma baktı. Kakhaha attığımda sinirle benden uzaklaştı.

"Ben her zaman aslanım kedi olanlar sadece pençelerimin kurbanı olur." Yanına yaklaşp dudaklarımı boynuna bastırdım.

"Dikkat et. Her aslanın teslim olduğu bir kedisi vardır." Atlas yüzüme eğilip gözlerimin içine baktı.

"Tıpkı benim sana teslim olduğum gibi. Bana öyle bir güç veriyorsun ki bütün dünyaya meydan okuyacak kadar güçlü hissediyorum." Atlas'ın sözleri gülümsememi sağladı.

"Ve seni kaybetmekten çok korkuyorum. Çünkü bir gün seni yanımda değilde karşımda görürsem işte o zaman kendimden herşeyden gözümü bile kırpmadan vazgeçerim. Benim bu hayatta yenileceğim

tek kişi sensin." Atlas'ın gözlerindeki korkuyu görmüştüm. Sıkıca sarılıp kokusunu içime çektim.

"Asla. Biz ayrılmayacağız hep yan yana olup savaşıcağız." Atlas saçlarını okşayıp sıkıca sarıldı. İçimdeki sıkıntıyla gözlerimi kapattım. Kalbimde bir huzursuzluk vardı. Sanki Atlas'ın söylediğı gerçek olacaktı gibi hissediyordum. Bir gün karşı karşıya geldiğimizde ikimizde birbirimize yenileceğimizi biliyorduk.

Sahra hızla Barlas'tan uzaklaşarak sandalyeden kalktı.

"Bu bir daha asla olmayacak." Sahra sinirle Barlas'a bakarken iğreniyormuş gibi hızla dudaklarını art arda sildi.

Barlas yerinden kalkıp Sahra'ya yaklaşacakken Sahra elini kaldırıp onu durdurdu.

"Bak az önce olanlar benim hatamdı. Ama sende geri çekilme-"

"Kapa çenenı. Senden iğreniyorum midemi bulandırırıyorsun." Sahra hızla çantasını alıp uzaklaşacakken Barlas kolundan tutup durdurdu.

"İğrendiğı adamı öpen kadın mı bunları söylüyor?" Sahra'nın sert tokatıyla Barlas'ın başı yana düştü.

"Bana yaklaşmasaydın bunlar olmayacaktı. Sizin gibiler herşeyi zorla yapmaya meraklı." Barlas yanağına dokunup Sahra'ya döndü.

"Haklısın ben piçin tekiyim. Seni zorla öptüm. Ama sende buna karşılık beni öptün. Bu tepkiyi seni öptüğüm anda geri çekilerek verebilirdin. Ama her konuda haklı olan sensin hanımefendi. Şimdi

rahat olabilirsin çünkü bundan sonra asla karşına çıkmayacağım." Barlas hızla Sahra'nın yanından uzaklaşıp arabasına ilerledi.

Sahra Barlas'ın arkasından bakakaldı. Söyledikleri zihninde dolaşıyordu. Kendini suçlu hissetsede kesinlikle aralarında yaşanılanlar yanlıştı. Barlas arabasına binip hızla oradan uzaklaştı.

Atlas ile salonda oturmuş film izliyorduk. Kesinlikle yarım saat hangi filmi izleyeceğimizi tartışıp kavga etmemiştik. Ben romantik bir film isterken o korku istiyordu. Neymiş ben korkarsam ona sarılıyım falanmış haklı olsa da ben zorla onu ikna edip romantik bir film açmıştım.

"Offf ya Rose biraz daha köşeye geçse Jack'de kurtulacaktı." Sinirle konuşurken Atlas sessiz kalmıştı. Ona döndüğümde bana sırtarak baktığını gördüm.

"Ne gülüyorsun? Şuan çok mutsuzum." Atlas yanağımdaki gözyaşını silip bir öpücük bıraktı.

"Bazı aşklar yarım kalır güzelim. Belki de filmi film yapan onların yarım kalan aşklarıdır."

"Hayır hiçbir aşk yarım kalmasın. Bence herkes sevdiğine kavuşmalı."

"Dünya hassas kalpler için bir cehennemdir." Atlas gözlerimin içine bakarak söylediğinde başımı göğsüne yasladım.

"Goethe."

"Küçüklüğümden beri söylenen tek şeydi." Başımı göğsünden kaldırıp gözlerinin içine baktım.

"En büyük hayalin neydi?" Sorduğum soruyla bakışlarını benden çekti.

"Polis olmak." Atlas'ın söyledikleri ile Sessizlikle ona baktım. Kesinlikle bunu beklemiyordum.

"Böyle söylediğimde komik gelebilir. Kimse bir mafyanın hayalinin polis olmasını beklemez. Hatta bir hayalinin olmasını düşünmez."

"Bu hayatı sen seçmedin. Küçüklüğünden beri sana sunulan tek hayat buydu. Ama şimdi herşey için çok geç değil." Atlas'ın elinden tutup kendime döndürdüm.

"Atlas ben seni istiyorum. Bu hayatı değil. Çocuğumuzun böyle karanlık bir dünyada büyümesini istemiyorum. Yalvarırım bunları bırakıp yeni bir sayfa açalım."

"Efsan bunların kolay olduğunu sanıyorsun. Ben istesem de düşmanlarım buna izin vermez. Beni öldürmek için hepsi tetikte. Ben yanımda silah olmadan nefes bile alamıyorum. Niye biliyor musun?" Atlas koltuktan kalkıp karşıma geçti.

"Çünkü benim ölmemi istiyorlar. Ve lanet olsun ölümden korkmayan adam. Şimdi en çok bundan korkuyor." Atlas elimden tutup koltuktan kaldırdı.

"Efsan ben kendimi düşünmüyorum ama seni ve karnındaki çocuğumuzu düşünmek zorundayım. Çok özür dilerim bu hayata seni dahil ettim. Ama söz veriyorum en yakın zamanda sana ve çocuğuma

daha iyi bir hayat sunacağım." Kollarımı boynuna dolayıp sıkıca sarıldım. Gözyaşlarım gömleğini ıslatıyordu.

"Özür dilerim bencil davrandım. Sen yanımda olduğun sürece ben ve bebeğim iyi olacağız." Atlas saçlarımı öpüp sıkıca sarıldı.

"Size asla birşey olmasına izin vermeyeceğim." Atlas kulağıma fısıldadığında gülümsedim. Kapının çalmasıyla birbirimizden ayrıldık.

"Patron Feyza hanımın koruması sizinle görüşmek için bahçede bekliyor."

"Tamam beklesin geliyorum." Koruma çıktığında Atlas'a baktım.

"Neden gelmiş?" Atlas elimi öpüp dışarıya baktı.

"İş için gelmiştir güzelim. Anlaşma yapacaktık demek ki kabul etmiş. Sen gidip dinlen. Ben de birazdan yanına gelirim." Başımı salladığımda Atlas yanımdan geçerek dışarı çıktı. Cam'a yaklaşıp dışarıya baktım. Bir tane adam elinde birkaç dosya ile bekliyordu.

Umursamayıp salondan çıkarak odama girdim. Yorgun hissediyordum. Kıyafetlerimi üzerimden çıkarıp dolaptan geceliğimi alarak hızla üzerime geçirdim. Yatağa kendimi bırakıp gözlerimi kapattım.

Atlas karşısındaki adama baktı. Adam elinde tuttuğu belgeleri ona doğru uzattı.

"Feyza hanım sizinle çalışmaktan mutluluk duyacağını iletmemi istedi. Sizin verdiğiniz rakam bizzat kendisinin de onayını almıştır.

Bundan sonrası için iki tarafta ticaret yapacak." Atlas belgeleri incelerken adamın söylediklerini de dinliyordu. Açıkçası bu işin olmasını beklemiyordu. Geçenki tanışma iyi bir başlangıç olmamıştı.

"Feyza hanım yarın akşam sizinle bir iş yemeği yemek istiyor." Atlas korumalarından birini yanına çağırıp yarın akşamki planına baktı.

"Feyza hanım sanırım kendi kafasına göre plan yapmayı seviyor. Bunu şimdilik görmezden geleceğim. Ama tekrarlanırsa aynı şekil davranmayacağımı bilsin. Yarın akşam mekanında konumunu atsın." Adam başını salladığında Atlas eve girdi.

Korumalar adamı evden çıkardığında adam telefonu çıkarıp kulağına götürdü.

"Hepsini istediğiniz gibi söyledim Feyza hanım. Kesinlikle bir şeylerden şüphelenmedi." Karşı tarafın söylediklerini sessizce dinledi.

"Peki efendim. Depoyu hazır edeceğim." Telefonu kapatıp hızla oradan uzaklaştı.

Barlas arabadan inip eve doğru ilerledi. Kapı açıldığında içeri girdi.

"Hoşgeldiniz Barlas Bey."

"Abim nerede?"

"Atlas bey çalışma odasında." Barlas kızı onaylayıp salondan çıktı. Geldiği kapının önünde derin bir nefes alarak kapıyı çaldı.

"GEL!" Atlas açılıp kapanan kapıya baktı.

"Gelebilir miyim?"

"Gel." Barlas kapıyı kapatıp boş olan koltuğa geçip oturdu. Atlas kardeşinin yüzündeki mutsuzluğu iliklerine kadar hissediyordu.

"Hayırdır yüzünden düşen bin parça." Atlas yerinden kalkıp Barlas'ın karşısındaki koltuğa oturdu.

"Birinden hoşlanıyorum. Ama o kişi benden hoşlanmayı geç nefret ediyor hatta iğreniyor." Atlas duyduklarıyla sırtarak kardeşini izledi.

"Sen ve birinden hoşlanmak mı? Bu zamana kadar sadece kızlarla takılmalık gezen Barlas birine mi aşık?"

"Ne aşkı? Ayrıca bana diyene bak. Seni de biliyoruz evliliği alaya alan adam bir anda evlenip çocuk sahibi oldu. Şuan konuşacak en son kişi sensin." Atlas masadaki içkisini kafasına dikip Barlas'a baktı.

"O zaman ne sikime bana geldin lan."

"Niye amk sen benim abim değil misin? Belki dertleşmek istiyorum."

"Biz kardeş miyiz?" Atlas sinirle gülmeye başladığında Barlas sessizce düşündü.

"Haklısın senle kedi köpek gibi kavga etmekten başka bir bok yapmıyoruz. Harbi sen benden niye nefret ediyorsun?"

"Bilmem. Birbirimizden ilk günden beri haz etmedik. Doğrusu sen benimle kötü anlaşmayı seçtin." Barlas abisinin elindeki içkiyi alıp kafasına dikti.

"Belkide hep seninle kıyaslandığım içindir." Barlas aklına gelen çocukluk anılarıyla gülümsedi.

"Bende hep seninle kıyaslandım." Atlas'ın söyledikleriyle Barlas şaşkınlıkla bakakaldı.

"Hadi canım. Ne yani beni seninle seni de benimle mi kıyaslamışlar? Herkes abi kardeş gezerken ikimizin birbirimize silah çekmekten başka bir şey yaptığını hatırlamıyorum."

"Bende. Geçmişte hep kötü anılar var." İki kardeş sessiz kaldı.

"Bu zamana kadar sana yaptıklarım için beni affet abi." Atlas sondaki abi lafıyla bakışlarını Barlas'a çevirdi.

Barlas koltuktan kalkıp kapıya doğru ilerlerken Atlas'ın sesiyle yerinde durdu.

"Kalbini kıran kadını bilmiyorum ama dertleşmek istersen abin olarak buradayım kardeşim." Barlas duyduklarıyla başını sallayıp gülümseyerek odadan çıktı. Atlas az önce olanları düşünmeye başladı.

Barlas odadan çıktığında Selin'le göz göze geldi. Selin elindeki suyu yudumlarken gördüğü yüz ile gerginlikle geri geri gitmeye başladı. Barlas tekerlekli sandalyenin kaydığını görünce hızla Selin'e doğru ilerleyip tekerlekli sandalyeyi durdurdu.

"Düşeceksin."

"Senin burada ne işin var? Yaptıkların yeterince yetmedi mi?" Selin öfkeyle konuşurken Barlas başını eğdi.

"Biliyorum en son o olaydan sonra benden korkuyorsun hatta nefret ediyorsun ama bir daha aynısı yaşanmayacak. Yemin ederim."

"Neden sana inanayım? Üvey olduğumuz için abim ile bana yapmadığın kötülük kalmadı. Bizden her defasında nefret ettiğini dile getirdin."

"Kıskandım." Selin duyduğu itiraf ile şokla Barlas'a baktı.

"İkinizin arasındaki o güçlü duyguyu kıskandım. Tek başıma kaldım. Küçüklükten beri hep yalnız bir çocuktum. Sonra siz hayatıma girdiniz ben de yalnızlığımı saklamaya çalıştım. Kesinlikle yaptıklarımın affedilecek bir tarafı yok ama söz veriyorum bundan sonra asla size zarar vermeyeceğim. Beni abin olarak görmeye-"

"Herkes ikinci bir şansı hakkeder. Eğer söylediklerinde samimiysen. O zaman seni affederim." Barlas duyduklarıyla başını mutlulukla salladı. Selin yanından geçip odasına doğru ilerledi.

"Benim iki tane abim var. Yalnız değilsin." Barlas Selin'in arkasından bakarken Selin odaya girip arkasından kapıyı kapattı.

"Söz veriyorum bundan sonra iyi bir abi ve iyi bir kardeş olacağım." Barlas içindeki huzur ile evden ayrıldı.

Kapının açılıp kapanmasıyla bakışlarımı oraya çevirdim. Atlas üzerindeki gömleği çıkarıp köşeye attı. Yatağa yaklaşp kendini sırt üstü yatağa bıraktı.

"Uyumadın mı?"

"Sensiz uyku tutmadı." Atlas bana yaklaşp yanağıma bir öpücük bıraktı.

"İş konusunu hallettiniz mi?" Atlas kendini yatağa tekrardan bırakarak gözlerini kapattı.

"Hıhı Feyza hanım yarın akşam iş yemeğine çağırdı." Atlas'ın uykulu sesiyle yatakta doğrulup ona baktım.

"O kadına güvenmiyorum. Sana olan bakışları hoşuma gitmiyor."

"Güzelim sana öyle gelmiştir. Kadın biraz manyak bir tip sen onu boşver. Zaten babası geldiğinde buradan gidecek."

"Bari babası geldiğinde toplantı yapın." Atlas gözlerini açıp yüzüme baktı.

"Eğer bana güve-"

"Saçmalama." Elimle ağzını kapatıp gözlerinin içine baktım.

"O kadın beni geriyor Atlas. Sana karşı bir şeyler hissetmiş bile olabilir."

"Efsan Saçmalama. Ben evliyim güzelim karnında benim çocuğum var. Seninle bu kadının karşısına el ele çıkmadık mı? Sence ben buna izin verir miyim?" Bana yaklaşıp parmağındaki yüzüğü gösterdi.

"Bak bunu da asla çıkarmam. Sadece iş için onunla yemek yiyeceğim. Başka türlü bir şey asla olamaz." Başımı salladığımda beni kendisine çekip sıkıca sarıldı.

"Ben senin aşkından ölüyorum. Sense o kadını kıskanıyorsun güzelim. Keşke sana kalbimi gösterebilsem her bir atışı senin için." Atlas yüzümü ellerinin arasına alıp yanağını okşadı.

"Başımı göğsüne yasladığım her an bunu duyabiliyorum sevgilim. Bizi kimse ayıramadı. Bundan sonra da ayıramayacak." Dudaklarımı dudaklarıyla mühürledim. İkimizde bu anın hiç bitmemesini ister gibi birbirimizi öpüyorduk.

Feyza elindeki fotoğrafa baktı. Bu adamdan etkileniyordu. Yıllarca sadece adını yüzünü bilsede yüz yüze hiçbir zaman gelmemişti. Şimdi de babasına iş konusunda baskı yapıp onunla bir araya gelmek için zorlamıştı. Evli olduğunu en başından beri biliyor olmasına rağmen umursamadı. Onun gibi bir adamı arzulamak en doğal hakkıydı. Elindeki fotoğrafı mandal ile diğer fotoğrafların yanına astı.

Bu odada sadece ona ait fotoğraflar vardı. Her anını çekmiş bu odada saklamıştı. Duvardaki büyük resme baktı. Bu onunla ilk kez bir araya geldiği güne ait bir fotoğraftı. Onunla buluşmadan önce bahçesinde çekilmişti.

Yarın onu tekrardan göreceğini bilmek heyecanlanmasına sebep oluyordu.

"Yakında bu odada sadece fotoğrafların değil sen de olacaksın Atlas. Seni kazanmak için önüme çıkan bütün engelleri aşmam gerekiyorsa bunu yapacağım."

❖ *"Gece karanlığa gömülürken yarın yaşanacaklardan habersiz herkes kendini uykuya teslim etmişti."* ❖

28. Bölüm

Atlas telefonuna gelen mesajı açtı. Tanımadığı bir numaradan konum atılmıştı. Konumu açtığında kendi mekanına yakın bir restoran olduğunu gördü. Yataktan doğrulup yanında yatan karısına baktı. Ona doğru yaklaşıp yanağına bir öpücük bırakarak uzaklaştı. Dolabından çıkardığı siyah gömleği ve siyah pantolonunu hızla üzerine geçirdi. Aynadan saçlarını düzeltip saatini koluna taktı.

"Şimdi mi gidiyorsun?" Efsan yataktan doğrulup Atlas'a meraklı gözlerle baktı.

"İlk önce depoya uğrayacağım sonra da mekana geçerim." Atlas yakasını düzeltip Efsan'a baktı. Sessizce onu izliyordu.

"Efsan böyle yapma güzelim. Alt tarafı bir iş yemeği." Efsan yataktan kalkıp Atlas'ın karşısına geçti.

"O kadına güvenmiyorum ama kocama güveniyorum. Çünkü biz birbirimize aیتiz." Efsan kollarını Atlas'ın boynuna dolayıp yüzüne eğildi. Atlas kollarını beline sarıp kendisine çekti.

"Biz birbirimize aیتsek buna kimse karışamaz. Benim aklımda da kalbimde de sadece sen varsın." Atlas dudaklarına yapışıp kalçasını sıktı. Efsan'ın inlemelerini sert öpücükleri ile kesiyordu. Atlas kendini zorlukla durdurup Efsan'dan uzaklaştı.

"Kendimi çok zor tutuyorum şimdi burada içine girmek için deliriyorum." Efsan kalçalarındaki eller ile kendinden geçmişti.

Atlas çalan telefonunu cebinden çıkarıp kulağına götürdü.

"Tamam malları hazırlayın. Akşam yerine ulaşsın." Telefonu kapatıp Efsan'a döndü.

"Şimdi gidiyorum." Atlas yavaş adımlarla Efsan'a yaklaştı.

"Ama geldiğimde sabaha kadar içini dolduracağım." Efsan bileğindeki güçlü eller ile sırtı soğuk duvara çarptı. Atlas'ın sıcak nefesini boynunda hissediyordu.

"Ve ben o anın gelmesi için sabırsızlanıyorum." Efsan boynunda hissetiği sıcak nefes ile titreyerek başını salladı.

Atlas dudaklarına kısa bir öpücük bırakıp uzaklaştı. Efsan az önceki olayın etkisindeyken Atlas sırtarak odadan çıktı.

"Arabanız hazır efendim." Atlas yanına gelen korumanın omzunu sıkıp dışarı çıktı.

"Ben kullanırım." Atlas adamdan anahtarı alıp arabaya bindi. Ve hızla oradan uzaklaştı.

Atlas odadan çıktığında banyoya ilerledim. Elimi yüzümü yıkadıktan sonra odaya geçtim. İçimde bir huzursuzluk vardı. Ve bunun nedenini bilmiyordum. Dolabıma ilerleyip pantolon ve tişört çıkarıp hızla üzerime giyindim. *(Birkaç kişi sürekli elbise giymesine takılmıştı şimdi rahat olabilirsiniz.)* Saçlarımı da salık yaptıktan sonra odadan çıktım. Mutfağa girdiğimde Selin ile göz göze geldim.

"Günaydın." Selin samimi bir yüz ifadesiyle bana bakıyordu.

"Günaydın." Aynı şekil karşılık verip masaya oturdum.

"Abim erken çıktı sanırım."

"Evet. İş yemeği olduğu için erkenden çıkmak zorunda kaldı."

"Sen niye gitmedin?" Selin'in sorusuyla düşünmeye başladım.

"Benim orada olmam doğru olmaz."

"Karısı olarak katılman gayet normal." Selin yanıma gelip kolumdan tutarak masadan kaldırdı.

"Hadi gidip hazırlan."

"Ne? hayır evde kalsam daha iyi." Selin karşımda durup gözlerimin içine baktı.

"Gitmek istediğini gözlerinden bile anlıyorum. Bence kendini kandırma." Selin'in sözleriyle içimden bir ses gitmemi söylemişti. Başımı sallayarak mutfaktan çıkıp odama geçtim. Ceketimi ve çantamı yanıma alarak odadan hızla çıktım.

Evden çıktığımda bahçedeki korumalardan biri yanıma geldi.

"Buyrun Efsan hanım bir istediğiniz mi var?"

"Arabanın anahtarını ver." Koruma söylediklerimle şaşkınlıkla bana baktı.

"Ama Atlas Bey iz-"

"Sana emrediyorum. Burada Atlas'ın sözü kadar benim de sözüm geçiyor. Eğer emrimi yerine getirmezsен akşam patronunun karşısında

hesap verirsin." Adam gözlerime korkuyla bakarken cebinden çıkardığı anahtarı bana uzattı.

Hızla anahtarı ondan alıp arabaya ilerledim. Evde olmak içimi huzursuz ediyordu. Belki yanlıştı ama doğru bildiğim yoldan gitmekten vazgeçmeyecektim. Arabaya binip Atlas'ın telefonundan kendime attığım konumu açtım. Ondan önce ben mesajı görmüştüm ve kendime atmıştım. Ama Atlas'ın bundan haberi yoktu.

Konum buraya yakın bir yeri gösterdiğinde arabayı hızla oraya sürdüm.

Atlas depoya girdiğinde adamlar hemen karşısına geçti.

"Patron istediğin gibi Feyza hanım ile yapılacak sevkiyat için hazırlıklar yapıldı. Bugün sadece iki taraf imza atacak." Atlas koltuğuna oturup bacaklarını masanın üzerine attı. Yanında duran kızın uzattığı içkiyi alıp gitmesini işaret etti. Kız hızla yanından uzaklaşırken Atlas bardağı kafasına dikti.

"Eğer bu anlaşmada bir sıkıntı çıkarsa. Belanızı sikerim." Adamlar korkuyla başını salladı. Deponun kapısı açılıp kapandığında Atlas bakışlarını oraya çevirdi. Barlas ağzındaki sigarasını üfleyerek ona doğru ilerledi.

"Yeni sevkiyat mı?" Atlas kıza içkisini yenilemesini işaret edip kardeşine döndü.

"Evet. Yeni iş için yemeğe gideceğim." Atlas yanına gelen kıza bardağı uzatırken kız bilerek elini ona sürtmüştü. Atlas bakışlarını kıza çevirdiğinde hızla yerinden kalkıp ondan uzaklaştı.

"Temastan asla hoşlanmam. Bir daha buna cüret edersen kendini kapıda bulursun."

"Ben özür dil-"

"Defol." Atlas sert sesiyle kızı uyardığında kız ağlayarak depodan çıktı.

Atlas bardağı alıp duvara öfkeyle fırlattı. Barlas abisinin öfkeli halini sessizce izledi.

"Ne bakıyorsunuz lan. Toplayın." Atlas adamlara bağırırken adamlar hızla yerdeki cam kırıklarını toplamaya başladı. Sinirliydi başka birinin ona izinsiz dokunmasından hoşlanmıyordu.

"Sinirini başkasından çıkarma." Atlas öfkeyle koltuğuna oturup Barlas'a baktı.

"Sinirli değilim." Barlas karşısındaki öfkeli gözlerle söylenenin farklı olduğunu görüyordu.

"Belli ki Efsan ile kavga ettin. Yoksa sen durduk yere sinirlenmezsin." Atlas yüzünü ellerinin arasına alıp derin bir nefes aldı.

"Bana güvenmiyor. Feyza'ya çok taktı. Onunla iş yemeğine gitmemi bile istemeyecek kadar güveni yok."

"Belki de boşuna öyle davranmıyordur. Geçmişte yaşananlar travma bile olmuş olabilir. Sen eskisi gibi değilsin ama Efsan geçmişi hiçbir zaman tam olarak unutmayacak. Her seferinde geçmişinle yüzleşmek zorunda kalacaksın."

"Kocasına güvenmek zorunda. Benim parmağında onunla evliliğime ait bir yüzük varsa ve karnında benim çocuğumu taşıyorsa kafasında şüphe olmayacak." Atlas masaya bırakılan içkisini alıp kafasına dikti.

"Yavaş iç. Sonra dağınık kafayla toplantı yapmak zor olur." Atlas boş olan bardağı masaya bırakıp kafasını geriye atarak gözlerini kapattı.

"Dengemi bozuyor." Atlas sessizce fısıldadı. Kalbi ile aklı arasında sıkışıp kalmıştı. Efsan'ı çok seviyordu onun için herşeyi yapardı. Ama onun gözlerine baktığında şüphe görmek öfkelenmesine neden oluyordu. Atlas koltuğundan kalkıp Barlas'a döndü.

"Selin'in bugün randevusu var. Onu hastaneye götürebilir misin?" Barlas yerinden kalkıp başını salladı.

"Merak etme ben hallederim. Sen işlerine odaklan." Atlas tebessüm edip Barlas'ın omzunu sıktı.

"Sağol kardeşim." Atlas telefonunu cebine koyup depodan çıktı. Arabasına binip mekana doğru sürdü.

Feyza heyecanla ellerini sıkıyordu. Birazdan onun geleceğini bilmek kalp atışlarının hızlanmasına sebep oluyordu. Mini eteğini düzeltip çantasından çıkardığı aynasından rujunu tazeledi. Dağınık saçlarını eliyle düzeltip aynayı çantasına koydu. Atlas mekana girdiğinde adamlar önünde eğildi. Bu mekana çok gelmesede herkes onu tanıyordu. Adamların gösterdiği masaya doğru ilerledi.

Atlas masaya yaklaştığında Feyza yerinden kalkıp elini uzattı.

"Hoşgeldin." Atlas uzatılan eli tuttuğunda Feyza içinden bir şeylerin aktığını hissetti. Kesinlikle dokunuşu bile onu delirtiyordu.

"Hoşbuldum." Atlas elini bırakmayan kadına baktı. Feyza hemen kendini toparlayıp elini geri çekti. Zaten sonrasında o eli asla bırakmayacaktı. Atlas ceketini çıkarıp boş olan yere oturdu.

"Karın olmadan yalnız gelemezsin sandım." Atlas duyduğu sözlerle gülmeye başladı. Feyza onu sessizce izliyordu. Atlas'ın yüzü aniden ciddileşince merakla ona baktı.

"Haklısın karımın olmadığı bir yerde benim de pek işim olmaz. Ama söz konusu işlerim olduğunda da buna kimse karışamaz." Feyza karşısındaki adamı baştan sona süzdü.

"Sadık erkek ve aynı zamanda işine odaklı." Atlas telefonunu masaya bırakıp karşısındaki kadına baktı.

"İmza at ve yarın sevkiyat başlasın." Feyza bozulsu da belli etmemeye çalıştı. Yüzündeki sahte tebessüm ile Atlas'a baktı.

"Tek bir şartla." Atlas kaşlarını çatarak karşısındaki kadını izledi.

"Nedir?" Feyza yerinden kalkıp Atlas'ın yanına ilerledi.

"Bu işe seninle başlayıp seninle bitireceğim. Eğer bu süreçte seni göremezsem anlaşmayı iptal ederim ve sevkiyat durmak zorunda kalır." Atlas başında dikilen kadına sırtıarak baktı. Feyza heyecanlanırken Atlas yerinden kalkıp Feyza'nın gözlerinin içine baktı.

"Sen beni tehdit mi ediyorsun? Benim gözlerimin içine bakarak konuşmak bile büyük cesaret. Ama unuttuğun bir şey var. Karşımda sıradan bir adam yok. Atlas Akay var. Benimle konuşmadan önce iki kez düşüneceksin." Feyza'nın yüzündeki gülümseme aniden silinmişti.

"Bu iş ben istersem başlar. Ve ben istersem biter." Atlas karşısındaki kadının gözlerine öfkeyle bakıp masadan ayrılacakken Feyza kolundan tutup karşısına geçti.

"Bu zamana kadar benimle iş yapan hiçbir adam teklifimi reddetmemişti. Ama sen herkesten farklı olduğunu kanıtlamış oldun. Ama unutma ki babam bu işi sana vermezse. Malların yurt dışına gidemeyecek." Atlas kolunu tutan ele baktı.

"Bana bir daha dokunma." Atlas hızla kendisine dokunan eli çekti. Feyza mini eteğini düzeltip masadaki yerine geçip oturdu. Atlas karşısındaki kadının umursamaz tavrına sinirlenmişti. Feyza bacak bacak üstüne atıp gelen içkisini Atlas'a kaldırarak yudumladı.

Atlas çalan telefonunu Feyza'dan uzaklaşarak cevapladı.

"Patron malların hemen yurt dışına sevkiyat edilmesi gerekiyor. Rakip mallar hızla yola çıktı." Atlas bakışlarını Feyza'ya çevirdi.

"Ne kadar zamanımız var?"

"Şuandan itibaren sadece 3 saatimiz kaldı. Mallar yerine ulaşamazsa büyük sıkıntı çıkacak." Atlas yumruğunu sıkarken boynundaki damarlar belirginleşmişti.

"Başlat sevkiyatı. Anlaşma onaylandı." Atlas telefonu kapatıp oturan kadının yanına ilerledi.

"Sevkiyata izin ver. Az zaman kaldı." Feyza içkisini masaya bırakıp Atlas'a oturmasını işaret etti. Atlas yerine geçip oturdu.

"Teklifimi kabul et. Bende onay vereyim." Atlas garsonun getirdiği içkiyi bir dikişte bitirdi.

"Tamam kabul." Feyza duyduğu sözlerle gülümseyerek telefonundan bir numarayı aradı.

"Sevkiyat başlasın. Onaylandı." Telefonu kapattığında Atlas elindeki evrakları imzalayarak Feyza'ya uzattı. İkisi de imzaları atmıştı. Feyza Atlas'a yakın olmanın mutluluğunu yaşarken Atlas işlerin yoluna gitmesinden dolayı rahatlamıştı.

Geldiğim mekana bakışlarımı çevirdim. Oldukça lüks bir yere benziyordu. Arabadan inip mekana doğru ilerledim. İçeri girdiğimde slow bir müzik eşliğinde herkes yemeğini yiyordu. Bakışlarımı karşıdaki manzaraya çevirdim. Feyza tam karşımda oturuyordu. Atlas'ın arkası bana dönük olduğu için beni görmemişti. Feyza beni gördüğünde gülümseyerek konuşmaya devam etti.

"Hanımefendi size nasıl yardımcı olabilirim?" Yanıma gelen garsona bakışlarımı çevirdim.

"Ben sadece birine bakmak için gelmiştim. Müşteri değilim." Garson bana şaşkınlıkla bakarken gerginlikle avcumu sıktım.

"O zaman lütfen müşterilerimize rahatsızlık vermeyin. Burası VIP bir mekan." Adam sinirle konuştuğunda başımı salladım.

"Garson." Masada oturan kadın seslendiğinde yanımdaki adam bana sinirle bakıp uzaklaştı. Bakışlarımı karşımdaki masaya çevirdim. Feyza bana bakarak yerinden kalktı. Ne yapacağını düşünürken sendelemeye başladı. Atlas yerinden kalkıp Feyza'nın koluna girdi. Feyza benden bakışlarını çekip Atlas'ın koluna girdi. Kalbimde bir sızı vardı. Bilerek yaptığını biliyordum.

Atlas Feyza'yı yavaşça yerine oturttu. Feyza gülümseyerek Atlas'ın kulağına bir şeyler fısıldadı. Ama ne söylediğini anlamamıştım. Atlas ondan uzaklaşıp bana arkası dönük bir şekilde oradan uzaklaştı. Atlas'ın peşinden ilerleyecekken Feyza yanıma yaklaşıp karşımda durdu.

"Tatlım. Senin gibi küçük kızların böyle bir mekanda olması çok yanlış. Senin evde uyuman gerekirdi." Alayla konuşurken avcumu sıkmaktan ellerimin kanadığını bile farketmedim.

"Önümden çekil." Feyza'nın yanından geçecekken kolumdan tutup bana sinirle baktı.

"Kocanın peşinden mi gideceksin? Onun nereye gittiğinden haberin bile yok. Benim için arabayı hazırlatmaya gitti. Sonrasında beni evime götürecek. Belki orada bana pansuman bile yap-" Feyza attığım tokat ile susmak zorunda kalmıştı.

"Sakın haddini aşmaya cüret bile etme. Senin istediğin zaman ezebileceğin biri değilim. Atlas sana sadece merhamet gösterip yardım etmeye çalıştı. Ama sen onun merhametini bile iğrenç düşüncelerle kirletiyorsun. Evli bir adamın iyiliğine bile muhtaç olacak kadar hadsiz birisin. Bir daha sakın beni aşağılamaya çalışma. Yoksa yine haddini bildiririm. Kocamdan ve ailemden uzak dur." Feyza öfkeyle yanağını tutmuş bana bakarken etraftaki herkes bana bakıyordu. Garsonlar yanıma gelip beni uzaklaştırdı.

"Çıkarın şu rezil kadını." Feyza öfkeyle bağırırken garsonlar koluma girdi.

"Bırakın beni kendim çıkarım." Garsonlar benden uzaklaştığında arkamı döndüm.

"Çok yakında onu senden aldığımda bu şekil karşımda durabilecek misin çok merak ediyorum." Feyza'nın sözleriyle ona döndüm.

"Elinden geleni ardına koyma derim. Onu benden almaya çalışsan bile bunda başarılı olamazsın. Çünkü birbirine aşık iki kişinin arasına girmeye çalışmak sadece yenileceğin bir savaşta boşuna çabalamaktır. Sende bunu sakın unutma." Feyza susup sinirle bana bakarken mekandan hızla çıktım. Soğuk hava yüzüme çarparken derin bir nefes aldım. Bazen güçlü olmaya çalışırken ruhun yorulur nefes bile alacak gücü kendinde bulamazdın.

Her zaman insanlara karşı iyi olmaya çalışırken bunu kötü amaçla kullandıklarını farketmek ruhumu da kalbimi de çok yoruyordu. Arabaya ilerlediğimde kapıyı açtım. Arkamdan bir kol kapıyı sertçe kapatıp belimi tuttu. Korkuyla ona dönüp vuracakken Atlas olduğunu gördüm.

"Beni bu kadar çok özlediğini bilmiyordum karıcım." Kapı ile arasında sıkışıp kalmıştım. Bir kolu belime sarılırken diğer kolunu araba koyup üzerime eğilmişti.

"Atlas be-"

"Efsan bana güvenmiyor musun?" Atlas sözümü kesip bana meraklı gözlerle baktı.

"Hayır tabiki güveniyorum sadece." Susmuştum. Ne diyebilirdim? O kadına güvenmiyorum üstelik seni benden çalmaya çalışıyor bu yüzden de oyun oynuyor mu diyecektim? Sadece kıskançlık yaptığımı düşünecekti.

"Sadece ne? Efsan evde bunları konuştuğumuzu hatırlıyorum. Sana kaç defa daha bunu anlatacağım. Bu saatte tek başına buraya nasıl

geldin?" Atlas gözlerimin içine bakarken ellerimle oynamaya başladım. Şuan bu durumdan kaçmak istesemde yapamıyordum.

"Korumalardan biri getirdi." Atlas söylediklerime inanmamış bir şekilde etrafa baktı.

"Yalan söylüyorsun."

"Hayır doğruyu söylüyorum." Bana daha çok yaklaştığında nefesim yüzüne çarpıyordu.

"Nefes alışverişlerin hızlandı." Söyledikleriyle yeni fark etmiş gibi nefesimi düzene sokmaya çalıştım. Kollarını belime daha çok sarıp beni kendisine çekti.

"Bedenin titriyor. Ve ben bu hissi farklı zamanlarda görmeye alışkınım ama sen yalan söyleyerek bunu gösteriyorsun." Kulağıma fısıldadığında titremiştim.

"Yalana tahammülüm yok güzelim. Ve bir daha telefonumdan kendine konum gönderip bunu silersen ve adamlarımı tehdit ederek tek başına benden habersiz birşey yaparsan cezaların daha da ağırlaşır." Nefesini boynuma üfleyip benden uzaklaştı. Şaşkınlıkla karşımdaki adama baktım hepsini nasıl biliyordu.

"Sen bütün bu olanları nerden biliyorsun?"

"Susmam bilmediğim anlamına gelmez."

"ATLAS." Feyza bağırarak yanımıza geldi. Atlas bakışlarını benden çekip Feyza'ya döndü.

"Bu kadın." Beni işaret ederek nefretle konuştu.

"Seni ayartmakla suçlayıp üstüne üstlük bana tokat attı." Feyza'ın söyledikleriyle ağzım açık kalmıştı. Atlas bakışlarını bana çevirdi. Ona döndüğümde başımı hayır anlamında salladım.

"Doğru mu?"

"Atlas evet vurdum ama onun söyle-"

"KES." Atlas sert sesiyle susturduğunda ona dolu gözlerle baktım.

"Feyza içeri geç." Feyza bana bakıp içeri girdi.

"Atlas." Ona yaklaşp elini tuttum.

"Efsan delirdin mi? O kadın benim iş ortağım ona nasıl tokat atabilirsin. Ayrıca ayartmak falan ne demek? Benim onunla iş dışında başka bir işim olamaz."

"Sen mekandan çıktığında onun yaptığı imaları duymadın. Sabrımı zorladı sakın kalmaya çalışırken üstüme geldi. Haddini aştı Atlas. Aramızdaki ilişkiye bile laf attı. Dayanamadım bir anlık öfkeyle oldu."

"Eve git."

"Ne?" Atlas bana doğru yaklaştı.

"Canını yakmak istemiyorum Efsan. Eve git ve ben gelene kadar başını belaya sokma." Kırgın gözlerle ona baktım. Hatalı olduğumu biliyordum ama ben kimseye durup dururken bu şekil davranmazdım.

"Sözlerin yeterince canımı yaktı. Ben sizi rahatsız etmeyeyim." Yanından geçecekken bileğimden tutup kendisine çekti.

"Tek başına gidemezsin." Bileğimi ondan çekip sinirle gözlerine baktım.

"Eve gitmemi istedin ve bende gidiyorum. Sen de gidip kalan toplantına devam et." Atlas sinirle bana bakarken yanından hızla geçip boş olan taksiye bindim.

"Gidelim." Başımı cama yaslayıp gözlerimi kapattım. Kalbim yorgundu. Onun gözlerine baktıkça hayat bulurken sözleriyle canımdan oluyordum.

Atlas mekana öfkeyle girdi. Masaya ilerlediğinde Feyza yerinden kalkıp ona baktı.

"Karın iş yapmana da karışıyor sanırım." Atlas cebinden çıkardığı parayı masaya bıraktı.

"Hastaneye götürmemi ister misin?" Feyza yukarı çıkan eteğiyle oynadı.

"Hayır eve gitmek istiyorum. Bu olaylar yeterince sinirlerimi bozdu."

"Tamam çocuklar seni eve bırakır." Atlas telefonunu masadan hızla alıp kulağına götürdü.

"Attığım konuma gel." Telefonu kapatıp Feyza'ya döndü.

"Sen götürmeyecek misin?"

"Hastaneye gitmek istemedin. Evine de çocuklardan biri götürür. Toplantı bittiğine göre gidebilirim." Atlas mekandan hızla ayrıldı.

Feyza sinirle yerine oturdu. Hayal ettiği gibi gece son bulmasa da ikisi arasındaki gerginliğe sebep olmak mutlu hissettirmişti.

Taksi durduğunda parayı verip arabadan indim. Eve doğru ilerleyip zile bastım. Kapıyı çalışan kız açtığında gülümseyerek içeri girdim.

"Asaf nerede?" Üzerimdeki hırkayı alıp askılığa astı.

"Odasında uyuyor hanımım." Asaf'ın odasına doğru ilerledim. Kapıyı açtığımda yatağında uyuduğunu gördüm. Yanına ilerleyip baş ucuna oturdum.

"Allah'ın gönderdiği bir meleksin sanki." Alnını öptüğümde ondan hızla uzaklaştım. Bu çocuk resmen yanıyordu. Elimi alnına koyduğumda sıcacıktı. Odadan koşarak çıktım. Çalışanlar bana endişeli gözlerle baktı.

"Asaf'ın ateş i çok yüksek hemen arabayı hazırlayın." Çalışanlar hızla dışarı çıkarken panik içinde odaya geri döndüm. Ter içinde kalmış bedene yaklaştım.

"İyi olacaksın meleğim." Üstündeki yorganı çekip sıcak bedenini kucağıma aldım.

"Efsan." Barlas kapıdan hızla yanıma yaklaşıp Asaf'ı kucağımdan aldı.

"Sen hamilesin. Bir şey olacak."

"Asaf'ın ateş i çok yüksek." Barlas Asaf'ın alnına dokundu.

"Bu çocuk yanıyor. Atlas hala dönmedi mi?" Başımı hayır anlamında salladım. Barlas hızla Asaf'ı odadan çıkardı. Peşinden bende odadan çıktım.

"Hemen arabayı hazırlayın." Barlas adamlara bağırdığında Selin korkuyla bize baktı. Adamlar arabayı getirdiğinde Barlas çocuğu araba koydu.

"Efsan sen evde kal. Ben hastaneye götürürüm."

"Olmaz bende gele-" karnıma giren ağrı ile nefesim kesildi. Barlas koluma girdiğinde endişeli gözlerle bana baktı.

"İyi değilsin. Evde dinlenmen gerek." Telefonu çıkarıp kulağına götürdü.

"Hadi Atlas aç şu telefonu." Sinirle konuşurken kapanan telefon ile cebine koyup bana döndü.

"Efsan." Abim yanıma gelip koluma girdi.

"Ona dikkat et." Barlas hızla kolumdan çıkıp arabaya bindi. Arabaya ilerleyecekken abim kolumdan tutup durdurdu.

"Efsan hadi kardeşim eve geçelim. Barlas çocuğun yanında sadece biraz ateşi yükselmiş. Senin evde dinlenmen gerek."

"Ona birşey olmayacak dimi?"

"Olmayacak korkma." Abim kolumdan tutarak yavaşça içeri ilerlerken içimden hep dua ettim. Asaf'ın iyi olup tekrardan yanımıza gelmesini istiyordum.

"Efsan." Sahra panikle yanıma gelip elimden tuttu.

"Sahra." Ona sıkıca sarılıp ağlamaya başladım.

"Şsst sakin ol. Samet olanları söyleyince hemen geldim. Atlas nerede?" Benden ayrılıp gözlerimin içine merakla baktı.

"Toplantıdaydı. Barlas aradığında telefonunu açmadı." Sahra yanıma oturup ellerimi tuttu.

"Merak etme birazdan gelecektir." Aramızda sessizlik oluşmuştu. İkimizde gerginlikle iyi haberin gelmesini bekliyorduk.

Zil çaldığında hızla yerimizden kalktık. Çalışan kız kapıyı açtığında Barlas ve Asaf içeri girdi.

"Asaf." Koşarak yanına gidip Barlas'ın kucağından aldım.

"Korkma." Boynuma sıkıca sarılırken saçlarını öptüm.

"Merak etme. Sadece küçük bey biraz üşütmüş. Birkaç güne hemen kendini toparlar." Barlas'ın söyledikleri ile içim rahatlamıştı. Asaf'ın alnına dokunduğumda sıcaklığın eski haline döndüğünü fark ettim.

"Atlas'a kaç saattir ulaşamıyorum. En son mekandan çıkarken görüntülenmiş. Buradan bir adam mekana gidip Atlas'ın ortağı olan kadını eve götürmüş sanırım." Barlas'ın söyledikleri ile içimi korku kaplamıştı.

"Efsan sakin ol." Sahra koluma girdiğinde Selin gözyaşları içinde sessizce bizi izledi. Abim hemen yanına gidip elini omzuna attı.

"Selin Efsan korkmayın şarjı bitmiştir. Trafikte kalmıştır." Abim ikimizde sakinleştirmeye çalışırken Barlas tekrardan telefonunu kulağına götürdü. Merakla ona bakarken telefonu kapatıp cebine koydu.

"Açmıyor." Barlas'ın endişeli çıkan sesiyle gözyaşları içinde Sahra'ya baktım.

"Birşey oldu. Hissediyorum." Sahra elimden tutarken karnıma giren ağrı ile bağırdım.

"Ahhh."

"Efsan." Hepsi endişeli gözlerle bana bakarken karnımdaki yoğun sancı ile canım çok yanıyordu.

"Olamaz."

"Sikeyim böyle işi." Sahra ve Barlas'ın korkuyla çıkan sesiyle yere baktım. Bacaklarımdan yere doğru akan kan ile korkuyla onlara döndüm.

"H-hayır." Daha fazla ayakta duramadan yere düştüm. Sahra çığlıklar içinde beni tutmaya çalışırken Barlas koşarak arabaya ilerledi. Selin hıçkırarak ağlarken abim beni kucağına aldı. Gözyaşlarım yanağımdan aşağıya damlarken karnımı tuttum.

"G-gitme b-bebeğim." Sonrasında kendimi boşluğa bıraktım.

"Sikeyim şarjın biteceği zamana." Atlas öfkeyle konuşurken bakışlarını yoldan çekip açılan telefona çevirdi. Barlas sayısız kez onu

aramıştı. Mekandan çıktığında telefonu kapanmış uzun bir zamanda açılmamıştı. Sonrasında arabada şarja takmış ama trafikten dolayı bir türlü eve varamamıştı. Barlas'ı arayıp telefonu kulağına götürdü.

"Barlas eve geli-"

"Efsan'ın çok fazla kanaması var. Hastaneye götürüyoruz bilinci de yerinde değil." Atlas duyduklarıyla beyninden vurulmuşa döndü. Parmakları uyuşmuş etrafını göremeyecek hale gelmişti. Karşıdan hızla ona doğru gelen aracı son anda farkedip direksiyonu kırdığında çoktan olan olmuştu. Araç uçurumdan hızla aşağıya düşerken koltuğun altına düşen telefonda Barlas'ın sesi duyuldu.

"Atlas beni duyuyor musun?" Araba paramparça olurken Atlas içeride hareketsizce kanlar içinde yatıyordu. Acı içinde kıvranırken ağzından acı dolu bir inleme kaçtı.

"E-efsan." Sonrasında büyük bir sessizlik etrafı sarmış kendini karanlığa bırakmıştı.

"O gece ikisi için büyük bir enkaz olurken adamın acı dolu çığlıkları kadının acı dolu gözyaşlarıyla karışmıştı..."

29. Bölüm

Yüzüme gelen beyaz ışıqla gözlerimi zorlukla açtım. Bedenim acı içinde kıvranıyordu. Bakışlarımı odada gezdirdim. Sahra tekli koltukta oturmuş yeri izliyordu. Kapı açılıp kapandığında bakışlarımı oraya çevirdim.

"Efsan kardeşim iyi misin?" Abim merakla yanıma gelip elimden tuttu.

"Efsan iyi misin? Ağrın var mı?" Sahra koltuktan hızla kalkarak yanıma geldi. Zorlukla yutkunmaya çalıştım. Boğazımdaki kuruluk buna engel oluyordu. Ellerim titreyerek karnıma gitti. Sahra gözyaşları içinde bana bakarken abim başını yere eğmişti.

"B-bebeğim iyi mi?" Korkuyla sormuştum. Aklıma gelen şeyin dile getirilmesinden korksam da bir umut kırıntısı içimde yeşerttim.

"Çok üzgünüm." Sahra güçlükle konuşurken nefesim kesildi. O an sanki kocaman odaya sığamamıştım.

"Yalan söylüyorsun bebeğim beni asla bırakmaz." Kolumdaki serumu hızla çıkarıp yataktan doğruldum.

"Efsan sakın ol. Dinlenmen gerekiyor." Sahra kolumdan tuttu.

"Kardeşim dayanmak zorundasın." Abim gözlerimin içine bakarak bunu söylemişti. Dayanmak? Bir annenin bebeğini kaybetmesi ne demek asla bilemezlerdi.

"Bırakın beni." İkisinden zorlukla uzaklaşıp yataktan kalktım. Karnımda yoğun bir ağrı vardı. Gözyaşları içinde kollarımı karnıma sardım. Orada canımdan bir parça artık yoktu. Sahra koluma girdiğinde hıçkırarak ağladım. Bedenimi soğuk zemine bıraktığımda o da benimle birlikte yere düşmüştü.

"O benim herşeyimdi. Onu benden aldılar." Hıçkırarak ağlarken Sahra sakinleşmemi söylüyordu. Ellerimi yumruk yapıp karnıma vurmaya başladım.

"Keşke ben ölseydim. Ama onu benden almasalardı." Üst üste sert yumruklarımı acımadan karnıma geçiriyordum. Bacaklarımdan aşağı kanlar akarken daha da sert vurdum.

"Efsan yalvarırım. Yapma." Sahra kolumu tutmaya çalışsada umursamadan gözyaşları içinde vurmaya devam ettim. Abim de kolumdan tutup durdurmaya çalışsada acıyla ellerimi saçlarıma geçirdim. Hepsini koparırcasına çektim. Sahra gözyaşları içinde beni tutmaya çalışırken abim koşarak odadan çıkıp doktor çağırdı.

"Koruyamadım." Ağzımdan çıkabilen tek kelime bu olmuştu. Avucumda kalan saçlara baktım. Yerler kan içinde kalırken bedenim titriyordu. Sahra konuşsada onu duyamıyordum.

"Benim hayatım bitti. " Sahra'ya döndüğümde hıçkırarak ağlıyordu.

"Efsan yalvarırım. Bunu kendine yapma." Sahra ellerimi sıkıca tutarken gözyaşları içinde ona baktım.

"Onu kucağıma bile alamadım. Kokusunu içime bir kez olsun bile çekemedim. Sahra benim gücümü, ruhumu, kalbimi söküp aldılar. Bebeğimi benden aldılar." Gözyaşlarım durmaksızın akarken Sahra bana sıkıca sarıldı.

"Dayan kardeşim. Çok zor ama dayanmak zorundasın." Sahra saçlarını okşarken odaya doktor girmişti. Kolumdan tutarak zorlukla yerden kaldırıp yatağa yatırdılar. Hemşire kolumdan tutup zorla sakinleştirici iğne yaptı. Sahra elimi sıkıca tutarken abim saçlarımı okşuyordu. İlacın etkisiyle zorlukla gözlerimi kapattım.

Barlas aldığı haberle koşarak olay yerine gelmişti. Araba paramparça bir halde dururken Atlas sedyeyle ambulansa bildiriliyordu. Koşarak ambulansa doğru ilerledi.

"ABİ." Korkuyla sedyede yatan Atlas'a baktı.

"Beyefendi. Bu şekilde giremezsiniz." Ambulans görevlisi kolundan tutup uzaklaştırdı. Ambulansın kapısı kapandığında Barlas koşarak arabaya ilerleyip ambulansın peşinden gitti.

Hastaneye geldiğinde arabadan hızla inip sedyeyle indirilen Atlas'ın yanına koştu.

"Durumu nedir?" Doktor sedyede yatan yaralı adama bakışlarını çevirdi.

"Araba kazası. Hasta çok kan kaybetmiş kalbi dursa da zorlukla geri döndürdük. Ama durumu ağır." Hemşire doktora bilgi verirken hızla hastaneye girdiler.

"Abi dayan. Ben buradayım." Barlas gözyaşları içinde Atlas'ın koluna dokundu.

"Hemen ameliyathaneyi hazırlayın." Doktor bağırdığında hemşireler hızla uzaklaştı. Ameliyathanenin kapısına geldiklerinde hemşire Barlas'ın kolundan tutup durdurdu.

"Beyefendi siz burada kalın." Barlas gözyaşları içinde sedyede yatan abisine son bir kez baktı. Ameliyathaneye alındığında kapı kapanmıştı. Kendini zorlukla yere bıraktı.

(3 saat sonra)

Ameliyathanenin kapısı açıldığında Barlas hızla yerinden doğruldu. Atlas'ı gördüğünde koşarak yanına ilerledi. Hemşireler onu uzaklaştırırken doktor da çıkmıştı.

"Doktor abim nasıl?"

"Hasta çok kan kaybetmiş neyseki erkenden müdahale edebildik. Hayati tehlikeyi henüz atlattı. 48 saat yoğun bakımda durumunu kontrol edeceğiz. Geçmiş olsun." Doktor gittiğinde Barlas tuttuğu nefesini güçlükle verdi.

"BARLAS." Sahra hızla ona doğru ilerledi.

"Atlas o nasıl?"

"Ameliyathaneden yeni çıktı. Durumu kritik yoğun bakıma alındı." Barlas kendini yere bıraktığında Sahra'da yanına oturdu.

"Dayanacak gücüm kalmadı. Hepsi benim yüzümden eğer ona haber verme-" Sahra elinden tutup sıkıca sarıldı.

"Şsst kendini suçlama. Sen böyle olacağını bilemezdin." Barlas başını Sahra'nın omzuna yasladı.

"Efsan nasıl?"

"Bebeğini kaybetti. Öğrenince de tabiki delirdi. Kendine zarar verdi doktorlar zorlukla sakinleştirici iğne yaptılar. Şimdi uyuyor."

"İkisini bundan sonra çok zor zamanlar bekliyor."

(2 AY SONRA)

Bebeğimi kaybedeli tam tamına 2 ay olmuştu. Geceleri uyuyamaz sabahları kalkamaz olmuştum. Atlas'ın kaza geçirdiğini sonrasında Sahra'nın ağzından duyduğumda ikinci kez ölmüştüm sanki. Ona çok kırgındım o gece gitmemi istemiş sonrasında yanımda olmamıştı. Belki çok bencil olabilirdim ama bebeğimi kaybederken sevdiğim adamın yanımda olup elimden tutmasını herşeyden çok isterdim. Ama o elimi tutamamış hatta 2 ay boyunca sesini dahi duyamamıştım. O kazadan sonra komada kalmıştı. Doktorlar beklememem gerektiğini bile söylemişti. Belki bir gün uyanır veya sonsuza kadar uyanamazdı. Bu belirsizlik günden güne ölüm gibi bedenimi sarmış ruhumu ele geçirmişti.

Ben o gece sadece bebeğimi değil aynı zamanda sevdiğim adamı da kaybetmiştim.

"Efsan." Sahra'nın seslenmesiyle camdan bakışlarımı çekip ona döndüm.

"Perişan oldun. Kaç aydır sabah akşam hastanedesin. Hastalanacaksın Barlas seni eve bıraksın."

"Kocam komada ama ben evde yatıp dinleneceğim öyle mi?"
Bakışlarımı Sahra'dan çekip yatakta hareketsiz yatan bedene çevirdim.

"Doktorlar durumunun aynı olduğunu söyledi. Burada kalsan bile ona yardım edemezsin."

"Kahretsin." Öfkeli bir halde Barlas yanımıza geldi.

"Ne oldu? İyi görünmüyorsun." Merakla ona baktığımda bakışlarımı Atlas'a çevirdi.

"İşlerde büyük sıkıntı çıktı. Atlas 2 aydır olmayınca yapılan anlaşmalar iptal edilmeye başlandı. Yurt dışına gönderdiğimiz malların sevkiyatı da durdurulmuş yani büyük sıkıntıdayız. Atlas olmadan hepsini tek başıma kontrol edemem." Barlas sinirle ve biraz da endişeyle bize baktı. Atlas varken hiçbir zaman işler konusunda sıkıntı çıktığını duymamıştım. Onun yokluğu sadece bizi değil aynı zamanda işleri de etkilemişti.

"Ben varım." Söylediklerimle ikiside şaşkınlıkla bana baktı.
Bakışlarım Atlas'ın üzerindeydi.

"Onun bana öğrettiği en iyi şey asla pes etmemektir. Gerekirse düştüğümüz yerden güçlkle kalkacağız."

"Efsan haklısın ama bu çok tehlikeli bizim işler sandığın kadar kolay değil. Atlas'ın bile başına neler geldi. Özellikle bir kadının bu tür işlere bulaşması çok tehlikeli."

"Onlar henüz bir kadının gücünü görmedi. Ben bu hayata Atlas'a evet diyerek zaten dahil oldum. Herşeyden önce ben bebeğimi kaybettim Barlas. Beni başka hiçbir şey bu hayatta korkutamaz."

"Efsan olmaz bu çok tehlikeli." Sahra endişeli gözlerle bana bakarken ikisini de umursamadım.

"Atlas uyanıp işlerinin başına geçene kadar bu düzenin bozulmasına izin vermeyeceğim."

"Peki sonrasında ne olacak?" Sahra'nın meraklı sorusuyla ona döndüm.

"Sonrasında bana yaşatılanların bedelini herkes ödeyecek." Sahra ve Barlas birbirlerine baktığında Atlas'a döndüm.

"Barlas sen bana yapmam gerekenleri söyle yeter."

"Tamam yenge." Barlas yanımdan ayrıldığında Sahra'nın meraklı bakışlarını üzerimde hissediyordum.

Artık bambaşka bir Efsan ile tanışacaklardı. Onlar benden bebeğimi aldı. Bende onlardan herşeylerini alacaktım.

Hastaneden çıkıp arabaya bindim. Başımı cam'a yaslayıp yolu izlemeye başladım. Telefonumu çıkarıp Barlas'ın attığı dosyayı inceledim. Bu akşam Atlas'ın önceden anlaştığı sevkiyatın toplantısı vardı. Barlas bu toplantının çok önemli olduğunu söyledi. Bende akşam onunla birlikte toplantıya katılacaktım. Atlas'ın durumundan dolayı imza yetkisine sahiptim. Telefonum çaldığında hemen açıp kulağıma götürdüm.

"Yenge. Seni birazdan alacağım. Toplantı için herkes mekana geçmiş bile sadece imzaları atar çıkarız. Ben yanında olacağım."

"Tamam hemen hazır olurum." Telefonu kapatıp cebime koydum. Eve geldiğimizde arabadan indim. Kapıyı Selin açmıştı.

"İyi misin?" Merakla bana bakıyordu.

"İyi olmaya çalışıyorum. Bu akşam işlerim var. Beni beklemeyin." İçeri girdiğimde Selin yanıma geldi.

"Asaf'ın ilaçlarını da aksatmayın. Ben gelene kadar içmiş olsun." Selin başını salladığında salondan çıkıp odama ilerledim. Kapıyı açtığımda içeri girdim. Aklıma Atlas geldiğinde derin bir nefes aldım. Her yerde onunla birlikte anılarımız vardı. Kendimi toparlayıp dolabımdan kıyafetlerimi çıkardım.

Üzerimdekileri çıkarıp hızla kıyafetlerimi üzerime geçirdim. Saçlarımı hafif dalgalı bırakıp hafif bir makyaj yaptım. Aynadan kendimi inceledim dışarıdan bakılınca gayet iyi görünüyordum. Ama içimdeki fırtınadan kimsenin haberi yoktu. Barlas'tan gelen mesaj ile çantamı alıp odadan çıktım. Salona geçtiğimde koltukta oturduğunu gördüm.

"Çıkalım mı?" Barlas telefonda bakışlarını çekip bana döndü. Yerinden kalkarak yanıma geldi.

"Yenge emin misin? Abim uyandığında bu olanları öğrenirse beni kesin öldürür."

"Başka bir çözüm yolu olduğunu göremiyorum. Şuan olması gereken bu Atlas uyandığında yapması gerekeni zaten yapar." Barlas sessizce beni onayladığında ikimizde evden çıktık. Abim ve Sahra arabadan inip bize doğru ilerledi.

"Efsan gitmene izin vermiyorum. Senin o insanların içinde ne işin var? Başına bir şey gelmesine izin veremem."

"Başıma yeterince olay geldi. O zaman neredeydin abi?" Sesim sert çıkmıştı. Bu zamana kadar herkes ne yapmam gerektiğini söyleyip duruyordu. Peki onlar bana ne yapabilimişti?

"Cevabı hepimizin bildiğine göre. Konuşacak bir şey kalmadı. Ben güçsüz bir kadın değilim. Yanımda herhangi bir korumaya da ihtiyacım yok. Kocam hala komada. Ve canımdan bir parçamı bebeğimi kaybettim. Bundan sonra kimse bana mümkünse karışmasın." Hepsi sessizce beni dinlerken abim mahçup gözlerle bana bakmıştı. Onları umursamadan hızla arabaya ilerledim.

Arabaya bindiğimde Barlas'ta hemen peşimden gelmişti. Elindeki dosyayı bana uzattı.

"Bu anlaşma için Atlas 2 yıldır uğraştı. Depodaki mallar yurt dışına satılacak. Onlar da bizim mallara karşılık anlaşmayı onaylayıp bizimle iş birliği yapacak." Elimdeki dosyayı dikkatle inceledim. Burada iş birliği yapacağımız birkaç kişinin bilgileri ve toplantı ile ilgili detaylar yazılıydı.

"Silah ticareti." Barlas'a bakarak söylediğimde şaşkınlıkla yüzüme baktı. Bunu açıkça dile getirmemi beklemiyordu.

"Evet. Bunun sayesinde daha güçlü olacağız."

"Peki bu iş olmazsa anlaşma sağlanamazsa ne olacak?"

"İşte o zaman batarız. Bütün işler bu anlaşmaya bağlı. Elindeki dosya Atlas'ın kaderini belirleyecek." Barlas ciddi bir ifade ile elimdeki dosyayı işaret etti.

Elimdeki dosyadan bakışlarımı çekmedim. Atlas'ı bitirmek istesem bunu çok rahat yapabilirdim. Ama bu şekil kazanmak istemiyordum. Onunla yüz yüze kozlarımı paylaşacaktım. Bu zamana kadar hep kalbimle hareket ettim. Artık aklımla yoluma devam edip eski Efsan olmayacaktım.

Geldiğimiz mekana bakışlarımı çevirdim. Barlas indiğinde bende peşinden indim. Lüks bir mekandı ikimizde birbirimize bakıp başımızı salladık. İçeri girdiğimizde loş bir ışık süzmesi gözüme çarptı. Uzun bir koridorda birlikte yürümeye başladık. Köşede başını eğmiş kadınları dikkatle inceledim. Koridor bittiğinde geniş bir oda bizi karşıladı. Ortada büyük bir masa vardı. Masanın başında bacak bacak üstüne atmış bir adam oturuyordu. Başında da kızlar omzuna masaj yaparken içkisini yudumladı. Birkaç adam da masanın köşesinde oturmuş konuşuyordu.

Adamın bakışları beni buldu. Uzun boylu yüz hatları keskindi. Kesinlikle karanlık işlerle ilgilendiği belli oluyordu.

"Barlas olanları duydum. Abin için çok üzüldüm. Atlas gibi bir adamın başına gelenler çok kötü. Bir umut onunda buraya gelmesini bekliyordum." Adam sustuğunda bakışları beni buldu.

"Ama onun yerine başka birini getirmene de şaşırdım. Kadınların bu tür ortamlar yerine daha çok eğlenceli ortamlarda olmasına alışkınsındır."

"O zaman alışılmadık şeylere de kendini hazırlasan iyi olur." Söylediklerimle Barlas bana şaşkınlıkla baktı.

"Yenge sa-"

"Hanımefendi belli ki kendine çok güveniyor. Doğrusu şu ortamdan koşarak uzaklaşmanı beklerdim. Çünkü senin için bu daha iyi olurdu." Adamın alaylı tavrını umursamayıp masanın başındaki koltuğa geçip oturdum. Şimdi karşı karşıya oturuyorduk.

"Eğer bir yerden kaçacak biri varsa. O ben değil siz olursunuz. Çünkü benim kimseden korkum yok. Hele sizin gibiler istediği kadar konuşabilir. Hiçbiriniz zerre umurumda değilsiniz." Karşımdaki adam kahkaha atarak yerinden kalkıp bana doğru yaklaşmaya başladı. Barlas belindeki silaha dokunduğunda elimle durdurdum.

"Sen kimsin? çünkü bu şekil karşımda oturmaya cesaret etmen için çok güçlü birinin arkanda olması gerekir."

"Efsan Akay. Yeterince anlaşılmadıysa şöyle anlatayım." Yerimden kalktığımda herkes merakla bana bakıyordu. Barlas belindeki silahı sıkıca tutup ona işaret vermemi bekliyordu.

"Oturduğun yerin hatta var olduğun şehrin bile hakimi olan adamın karısıyım." Herkes şaşkınlıkla beni izliyordu.

"Kadınları daha çok eğlenceli ortamlarda görmeye alışkınım demiştin sanırım." Masanın etrafında dolaşmaya başladım.

"O zaman şuna da alışsan iyi edersin. Bir kadın isterse her ortamda çok güçlü olur. Ve sizde girdiğiniz her ortamda kadınların olmasına alışın. Çünkü uzun bir zaman buralarda olacağım. Tabi kocam gelene kadar." Mekanda büyük bir sessizlik oluşmuştu.

"Atlas çok şanslı bir adam. Senin gibi bir karısı var. Açıkçası tavrın hoşuma gitti. Karşımda güçlü bir kadın görmek etkileyici. İş yaparken çok eğleneceğim." Adam yanıma gelip elini uzattı.

"Serkan." Uzattığı elini tutmadan ona baktım.

"Efsan." Serkan elini gülerek geri çektiğinde yerime geçip oturdum. Barlas yanıma gelip kulağıma eğildi.

"Yenge istersen hemen bitiririz. Gerisini ben hallederim."

"Merak etme. Herşey yolunda." Barlas emin olmak istercesine gözlerime baktığında gülümseyerek başımı salladım. Geri çekilip yanımdaki koltuğa geçip oturdu.

Dosyaları son kez inceleyip karşımdaki adama döndüm. Serkan bana bakıp imzayı hızla attı. Kızın uzattığı kalemi alıp bende imza attım.

Herkes masadan kalktığında bende yerimden kalktım.

"Sevkiyat bu akşam başlayacak. Güzel işler yapacağımıza inanıyorum. Efsan hanım."

"Aksilik çıkmasın yeter gerisini zaman gösterir." Çantamı alıp çıkışa ilerledim. Barlas'ta peşimden geldiğinde ikimizde mekandan hızla çıktık.

"Yenge çok iyiydin. İçeride olanları da sakın umursama." Barlas bana içtenlikle gülümserken elimi omzuna koydum.

"Teşekkür ederim sayende daha iyiydim." Arabaya bindiğimizde hızla oradan uzaklaştık.

Serkan adamları yollayıp koltuğuna oturdu. İçeri giren kadına bakışlarını çevirdi. Feyza karşısındaki adamın değişik tavrına şaşırmıştı.

"Ooo Feyza hanım sonunda depresyon modundan çıkabildiniz. Atlas'a olan aşkından yataklara düştün sandım." Feyza ona alayla bakan adama sinirle baktı. Yanındaki boş koltuğa geçip oturdu.

"Sende bir şeyler var. Dökül bakalım." Serkan elindeki içkisini yudumlayarak gülümsedi.

"Efsan az önce buradaydı."

"Ne? O kadının burada ne işi var?" Yanındaki kadının sinirli tavrını umursamadı.

"Atlas ile yapılması gereken bir toplantımız vardı. Ama kazadan sonra toplantı gecikti. Bugünde toplantıya onu temsilen Efsan ve Barlas geldi."

"Delirdin mi sen? O kadın bu işlerden ne anlar? Sakın onunla iş yaptığını söyleme bana."

"Yaptım bile." Feyza sinirle yerinden kalkıp Serkan'ın başında dikildi.

"Ben Atlas'ı kazanmaya çalışırken sen onun karısıyla iş mi yapıyorsun? O kadından kurtulmaya çalışıyorum sen bana yardım etmek yerine onunla iş yapıyorsun. Yoksa." Feyza susup Serkan'a ciddiyetle baktı.

"Ona aşık olduğunu sakın söyleme." Serkan aklına gelen kadın ile gülümsedi.

"Bilmem olmuş bile olabilirim. Aşırı güzel ve çekici. Benimle konuştuğu her an delicesine etkileniyorum. Hatta Atlas'ın komada bile olmasına bugün daha çok sevinmiş olabilirim."

"Kes sesini. Atlas komadan çıkacak. Ve bana ait olacak. O kadınla asla mutlu olmasına izin vermeyeceğim. Eğer o kadına aşıkсан onu sevdiğim adamdan uzak tut. Sen Efsan'a sahip ol bende Atlas'a sahip olayım." Serkan Feyza'ya dönüp gülümsedi.

"Çok yakında ikisininide büyük bir ayrılık bekliyor olacak." İkisinde gülümseyerek masada duran içkilerini yudumladı.

Araba evin önünde durduğunda kapıyı açıp hızla indim. Barlas'ta arabadan inip yanıma geldi.

"Serkan ve adamları yarın akşam bizim gece kulübüne gidecek."

"Kaç gibi?" Barlas telefonundan saate baktı.

"8.00'de ama gelmek zorunda değilsin. Ben hallederim."

"Bu iş önemli demiştin. Ortağı olarak orada olmam gerekir. Zaten çok durmam sonrasında eve gelirim."

"Peki sen bilirsin." Barlas yanımdan ayrıldığında bende eve doğru ilerledim. Kapıyı çaldığımda çalışan kız açmıştı. İçeri girdiğimde saatin 1'e yaklaştığını yeni fark ettim. Ceketimi hızla çıkarıp odama ilerledim kapıyı açıp içeri girdim. Arkamdan yavaşça kapatıp üzerimdekileri hızla çıkararak köşede duran pijama takımımı giydim. Banyoya ilerleyip makyajımı hızla silip güzelce yüzümü yıkadım. İçeri geçtiğimde beklemeden kendimi yatağa bıraktım. Yorulmuştum

bugün belkide fiziksel olarak kendimi yorgun hissetsemde genel olarak kalbim herşeyden yorulmuştu.

Burnuma gelen tanıdık koku ile başımı kaldırdım. Atlas'ın yastığını yanıma çekip sıkıca sarıldım. Özlemiştim 2 ay boyunca onsuz kalmıştım. Ona çok öfkeliydim bu yaşananların acısını ondan çıkarmak istiyordum. Ama kalbim onu ilk günkü gibi sevmeyi asla bırakmıyordu. Gözlerimi kapatıp kendimi uykunun sıcak kollarına teslim ettim.

Sabah yüzüme gelen gün ışııyla gözlerimi açmıştım. Yataktan doğrulup banyoya ilerledim. İşlerimi halletikten sonra odaya hızla dönüp dolabımdan mavi bir etek ve beyaz bir tişört çıkararak hazırlanmaya başladım. Saçlarımı hafif bir topuz yapıp günlük makyajımı da yaptıktan sonra ceketimi çantamı alıp odadan çıktım. Hastaneye gidecektim. Her gün erkenden kalkıp hastaneye koşarak gitmeyi rutin haline bile getirmiştım. Evden çıkıp hazır olan arabaya binerek hızla oradan uzaklaştım.

Arabadan inip hastanenin içine girdim. Asansöre ilerleyip gelmesini bekledim. Asansör olduğum kata gelince içine girip 8. Kata bastım. Sabırla beklemeye başladığımda ellerimle oynadım. Asansör durduğunda hızla yoğun bakım kısmına ilerledim. Bakışlarımı karşıda duran boş yatağa çevirdim.

"Buyrun efendim. Birine mi baktınız?" Hemşire yanıma geldiğinde korkuyla ona baktım.

"Atlas Akay burada yatıyordu. O şimdi nerede?" Hemşire elindeki dosyalara baktı.

"Atlas Bey komadan çıkmış. Durumu iyi olduğu için normal odaya alındı." Hemşirenin söyledikleri ile kalbim heyecanla atmıştı.

"Hangi oda?"

"Sağdan ikinci oda." Hızla hemşirenin söylediği yere ilerledim. Geldiğim kapının önünde bekledim. Derin bir nefes alıp elimi kapının koluna attım. Kapıyı yavaşça açıp içeri girdim. Atlas yatakta uyuyordu. Doktor serumu kontrol edip yanıma geldi.

"Doktor bey o nasıl?"

"Komadan yeni uyandı. Durumu şuan gayet iyi. Ağrıları için sakinleştirici verdik. Birazdan kendine gelir. Ağır bir kaza geçirdi. Uzun bir zaman ayağa kalkmayıp dinlenmesi gerek. Tekrardan geçmiş olsun." Doktor odadan çıktığında Sahra yanıma gelip elimden tuttu.

"Atlas şuan uyuyor. Oda çok kalabalık olmasın. Uyandığında onu tekrardan görürüz."

"Samet haklı. Burada şuan kalabalık yapmak dışında bir işe yaramıyoruz." Sahra'nın söyledikleriyle başımı salladım.

"Siz gidin. Ben burada kalırım."

"Emin misin?" Barlas'ın sorusuyla ona gülümsedim.

"İyiym endişelenmeyin." Sahra omzuma dokunup yüzüme baktı.

"Bir şeye ihtiyacın olursa buradayız."

"Teşekkür ederim." Birbirimize sıkıca sarıldıktan sonra ayrıldık. Hepsi odadan çıktığında Atlas ile tek başıma odada kalmıştım. Baş

ucundaki koltuğa geçip oturdum. Serum bağlı olan elini tutup dizlerimin üstüne koydum.

"Kalbim seni sevmeye devam edecek. Ama aklım artık bu hikayenin sonuna geldiğimizi haykırıyor." Gözyaşlarım kendiliğinden akarken burnumu çektim. Bunları dile getirmek bile kötü hissettiriyordu.

"Ağlama." Duyduğum sesle başımı kaldırıp Atlas'a baktım.

"A-atlas." Burnumu çekip ona yaklaştım. Elimi tuttuğunda kenetlenen ellerimize baktım.

"Özür dilerim yanına geledim." Zorlukla konuşurken öksürdü. Hızla yerimden kalkıp köşede duran sürahiyi alıp bardağa su doldurdum. Ona doğru yaklaşıp yavaşça yataкта doğrulmasını sağladım. Kolumu ensesine koyup yavaşça suyu içirmeye başladım. Yüzüme bakarak suyu içti. Boşalan bardağı köşeye bırakıp dikkatlice onu yatırdım. Kolumu çekmeye çalışırken yüzümü ona eğmişim. Elleri yanaklarımı okşadığında ona baktım.

"Seni bir daha göremeyeceğimi düşündüm." Fısıldayarak konuştuğunda yutkunarak ondan güçlkle uzaklaştım. Yerime geçip oturduğumda dikkatle beni izliyordu.

"Bebeğim öldü." Aniden söylediğim sözlerle odada büyük bir sessizlik oluştu. Bakışlarımı Atlas'a çevirdim.

"Efsan." Gözyaşları içinde gözlerinin içine baktım.

"2 ay boyunca komadaydın. Ve ben o süreçte bebeğimin yasını bile tutamadan her gün yoğun bakım kapısında uyanmanı bekledim. Bunu neden yaptığımı biliyor musun?" Atlas gözlerimin içine devam etmemi bekler gibi baktı. Koltuktan kalkıp karşısında durdum.

"Çünkü uyanıp bu yaşananların hesabını vermeni istedim. Ben o gece sadece bebeğimi değil kendimi de kaybettim. Bundan sonra bana yaşattıklarının aynısını sana da yaşatacağım Atlas. Tıpkı benim gibi kurtulmak istediğin her an bu ihtimali biraz daha ortadan kaldıracacağım." Atlas kolundaki serumu çıkarıp ayağa kalktı. Şimdi tam karşımda duruyordu.

"Bana meydan mı okuyorsun?" Ona bir adım daha atıp yüzüne yaklaştım.

"Sana sadece meydan okumuyorum savaş da açıyorum. Benden alınan hayata karşılık bir hayat istiyorum." Atlas aramızdaki boşluğu hızla kapatıp dibime girdi. Gözlerimi gözlerinden çekmedim.

"Beni deli gibi seviyorsun." Arkama geçip kulağıma fısıldadı.

"Gözlerindeki aşkı görüyorum. Ama sözlerindeki nefreti de hissediyorum." Ellerini karnıma koyduğunda ellerine bakışlarımı çevirdim.

"Seni asla bırakmayacağım. Ama canımı yakmak istiyorsan buna da engel olmayacağım. Bana istediğini yap çünkü bu hayatta yenileceğim tek kişi sensin." Sıcak nefesi boynuma çarpıyordu. Bedenimi ona çevirip yüzüne baktım.

"Herşeyi yapabilirim demek. Buna hazır mısın?" Atlas benden uzaklaşıp yatağa oturdu.

"Neler yapabileceğini merakla bekliyorum." Söyledikleri ile ondan uzaklaşarak kapıya ilerledim.

"Bunu görmek istiyorsan akşam Barlas ile gelmen yeterli." Atlas'a döndüğümde kaşlarını çatmış bana bakıyordu.

"Tabi buna cesaretin varsa."

30. Bölüm

Odadan çıktığımda Sahra ve Barlas'ın meraklı bakışlarını üzerimde hissettim.

"Efsan bir şey mi oldu?" Sahra endişeli gözlerle bana bakıyordu.

"Atlas uyandı."

"Oh çok şükür." Hepsinin yüzündeki endişe yerini mutluluğa bırakmıştı.

"Evden onun için temiz kıyafet getireceğim."

"Yardımcı olmamı ister misin?" Sahra yanıma geldiğinde ona döndüm.

"Hayır. Siz burada onunla kalın." Sahra başını sallayarak abim ile birlikte içeri girdi. Barlas'ta arkalarından gidecekken kolundan tuttu durdurdum.

"Atlas olanları bilmeyecek." Barlas söylediklerimle şaşkınlıkla bana baktı. Kapı yarı açık kalırken Atlas'ın yatakta yatarak bizi izlediğini fark ettim.

"Yenge. Abim bu olanları elbet öğrenecek. Bizden duyması daha iyi olmaz mı?"

"Yakında ona kendim herşeyi söyleyeceğim. Ama şuanlık bilmesini istemiyorum."

"BARLAS." Atlas'ın sesiyle ikimizde açık olan kapıya bakışlarımızı çevirdik. Atlas sinirle bana bakarken Barlas'a döndüm.

"Bana güven. Herşey kontrolüm altında." Barlas başını salladığında Atlas'a son kez bakıp oradan hızla uzaklaştım.

Atlas kolundaki serumu sinirle çıkarmaya çalışırken Samet kolundan tutup durdurdu.

"Atlas daha yeni uyandın. Hemen ayağa kalkamazsın." Atlas kolunu tutan adamdan sertçe kolunu çekerek serumu çıkarıp yere attı.

"Efsan nereye gitti?" Atlas Sahra'ya döndüğünde içeri Barlas girmişti.

"Sana temiz kıyafet getireceğini söyledi. Dinlenmen gerek." Atlas ayağa kalkmaya çalıştığında başı dönmüştü. Barlas hızla yanına gelip koluna girdi.

"İyi değilsin dinlenmen gerek." Barlas dikkatle Atlas'ı yatağa yatırıp seruma baktı.

"Hemşireyi çağıracağım." Sahra odadan çıktığında Samet'te peşinden gitti. Barlas ikisinin arkasından bakakalırken Atlas kardeşinin tavrını dikkatle izledi.

"Bahsettiğin kişi Sahra mı?" Barlas duyduklarıyla hemen Atlas'a döndü.

"Saçmalama lan. Onunla ne işim olacak?" Atlas kardeşinin panik olan tavrına gülümsedi.

"Otur şuraya. Biraz konuşalım. Abinin ölmediğine sevinip baş ucumdan ayrılmaman gerekirdi." Barlas sırtarak boş olan koltuğa geçip oturdu.

"Sen kolay kolay ölmezsin."

"Doğmamış çocuğumu kaybettim. Sanırım bu dünyada benim baba olmaya hakkım yok." Atlas'ın ciddi tavrına Barlas sessizlikle izledi.

"Saçmalama. Sen baba olmayı herkesten çok hakke diyorsun. Asaf senin öz çocuğun bile değil. Ama ona karşı ilgin babacan tavrın bile herşeyi gösteriyor."

"Efsan bebeğin ölümünden beni suçluyor."

"Ne? Bu çok saçma. Başına gelenler ortada. Ayrıca o çocuk ikinize aitti." Barlas sinirle konuşurken Atlas ona baktı.

"O gece ben iş yemeğine çıktığım akşam. Efsan gizlice peşimden geldi. Feyza ile ben yokken tartışmaya başlamışlar en sonunda Feyza'ya tokat atmış. Kız ağlayarak yanıma geldi. Onun beni ayarttığına dair Efsan'ın imalarda bulunduğunu söyledi. Bende çok sinirlendim. Bana güvenmediğini düşünürken bunların olması beni delirtti. Bende o gece gitmesini söyledim. Sonrasında olanları biliyorsun zaten." Barlas olanları şaşkınlıkla dinledi.

"Yengem durup dururken birine tokat atmaz. Belli ki karşı taraf çok üstüne gitmiş. Benim tanıdığım Efsan asla birine durduk yere zarar vermez. Ama bu yaşananlarda senin bir suçun yok. Sen oraya iş yemeği için gittin. Ayrıca Efsan'ın başına gelenleri duyunca hızla gelmeye çalıştın. Benim yüzümden kaza yaptın. Hatalı olan benim."

"Hayırdır lan ölmeme sevineceğini düşünürdüm. Beni çok mu seviyorsun?"

"Delirtme insanı. Sen ölürsen ben biterim." Barlas sinirle konuşurken Atlas kardeşinin söyledikleriyle sessizleşti.

"Sonuçta kardeşiz. Ne olursa olsun. Birlikte büyüdük. Sana da bir şey olsa benim de canımdan can gider." Barlas gülümseyerek Atlas'ın omzunu sıktı.

"Sıkma canını Efsan ile aranızdaki sorunları birlikte aşacaksınız. Yaralarınızı birlikte saracaksınız." Atlas kardeşinin kolunu sıkıp başını salladı.

"Beni şimdilik boşver. Birine aşıkсан gidip ona duygularını itiraf et. Aşk yaşanması gereken bir duygu acı da verse yaşanmalı."

"Senden bunları duymak da varmış." Atlas başını yastığa koyup gözlerini kapattı.

"Bende kendime inanamıyorum. Eskiden daha rahat bir insandım. Ama şimdi Efsan'ı düşünmekten başka birşey yapamıyorum." Kapı açıldığında ikiside susmuştu. Sahra hemşire ile birlikte içeri girdi. Hemşire Atlas'a yaklaşp serumu tekrardan koluna taktı.

"Ne zaman çıkabilirim?"

"Serum bittiğinde doktor kontrolünde çıkabilirsiniz." Atlas başını salladığında hemşire odadan çıktı.

"Ne bu acelen?" Barlas'ın sesiyle ona döndü.

"Akşam işlerim var."

"Atlas sen delirdin herhalde. Hiçbir yere gitmiyorsun. Daha yeni uyandın. Evde dinlenmen gerek." Barlas sinirle konuşurken Sahra kolundan tutup sakın kalmasını işaret etti.

"Bana karışma. Yeterince yatalak olarak kaldım. Benim herkes gibi yatıp dinlenecek halim yok. Ayağa kalkıp işlerin başında olmak zorundayım."

"Bende geleceğim. Tek başına çıkmama izin veremem." Barlas sinirle konuşurken Atlas başını salladı.

"Beni şimdi yalnız bırakın dinleneceğim." Barlas ve Sahra birbirine bakarken Atlas gözlerini kapattı.

"Dinlenmesi gerek. Sonra tekrardan geliriz."

"Tamam. Sen dinlen birazdan yine yanına geleceğim." Atlas'a son kez bakıp ikiside odadan çıktı. Kapıyı arkalarından kapatıp koridorda ilerlemeye başladılar.

Sahra gergince Barlas'a baktı. Barlas ona bakmayarak yürüyordu.

"Ben o gece sana karşı fazla sert davrandım."

"Hakkettim. Sonuçta benden nefret eden birinin yanında olmam hataydı." Sahra'nın duyduklarıyla kalbinde bir acı oluşmuştu. Barlas'ın kolundan tutup durdurdu.

"Ben senin takıldığın kızlar gibi değilim. Onların sana nasıl yaklaş-"

"Onlar gibi olmadığını biliyorum. Ama belli ki bende senin takıldığın erkekler gibi değilim." Barlas ileriye baktığında Sahra onun baktığı tarafa döndü. Samet ikisini izliyordu.

"Ama sana zevk için yaklaşmadım. Sadece kalbimin sesini dinledim." Barlas'ın fisıltısı ile Sahra ona şaşkınlıkla baktı.

"Ama ilk kez yaptığım bu şeyin. Yanlış olduğunu gösterdiğin için Teşekkür ederim." Barlas ona son kez bakıp yanından uzaklaştı. Samet'in yanından geçerken ona sinirle bakıp uzaklaştı. Sahra giden adamın arkasından baktı.

"Ama bende kalbimi dinledim. Ve pişman değilim." Sahra içinden fısıldayarak söylese de Barlas çoktan oradan gitmişti. Samet karşısındaki kadının üzgün haline bakıp yanına ilerledi.

"Sahra o sana bir şey mi yaptı?" Sahra düşüncelerinden uzaklaşıp Samet'e baktı.

"Hayır ben ona bir şey yaptım. Ve bu onun canını yakmış olabilir." Samet şaşkınlıkla Sahra'ya baktı.

"Her neyse sen nasılsın?"

"İyi olmaya çalışıyorum." Sahra tebessümle Samet'e baktı.

"İyi olman gerek. Sametcik en azından aramızda birilerinin iyi olmasına ihtiyacımız var."

"Sen iyi olursan ben zaten iyi olurum." Samet karşısındaki kadının gözlerine bakarken Sahra Barlas'ı düşünüyordu.

"Abim iyi mi?" İkisinin de bakışları ileride onlara öfkeyle bakan Selin'e döndü.

"Odasında dinleniyor."

"Konuşmak için doğru yer burası değil. Gidip dışarıda sohbetinize devam edebilirsiniz."

"Senden tavsiye almama gerek yok canım. Biz iki yetişkin nasıl davranmamız gerektiğini biliyoruz. Ama senin gibi çocuklar için daha güzel tavsiyelerim var. Mesela iki kişinin sohbetine girmek gibi bir görgü kuralı vardır. Buna uyarsan senin için daha iyi olur." Sahra sinirle konuşurken Samet kolundan tuttu. Selin gördüğü manzara ile kırılırsa belli etmemeye çalıştı.

"Merak etmeyin. Sizin sohbetiniz beni zerre ilgilendirmiyor." Selin Samet'in gözlerine acıyla bakıp oradan uzaklaştı.

"Seni seviyor." Sahra'nın sesiyle Samet ona döndü.

"Saçmalama. Onunla benim aramda dağlar kadar uçurum var."

"Belki de aşk imkansızlıklara rağmen imkanı kılmaya çalışmaktır. Efsan ve Atlas'da farklı dünyaların insanı. Dışarıdan bakılınca imkansız gibi görünsede aşkları herşeyi imkanı kıldı."

"Bunları bana söyleyeceğine kalbini kırdığın adamla ilgilen." Sahra aniden düşen yüz ifadesiyle Samet'e baktı.

"Ne yapmam gerekiyor?" Sahra merakla Samet'e baktı.

"Kalbinin sesini dinlemen yeterli."

"Tamam. İyiki varsın." Sahra Samet'e sıkıca sarılarak ondan uzaklaştı. Kalbinin sesi duygularının peşinden gitmesini söylüyordu. Samet'e gülümseyip koridordan çıkışa ilerledi.

"Sende iyiki varsın." Samet fısıldayarak Sahra'nın arkasından baktı.

Atlas açılan kapı ile gözlerini açtı. Selin üzgün gözlerle ona bakıyordu.

"A-abi." Gözyaşları içinde konuşurken Atlas yataktan doğrulup ağlayan kardeşine baktı.

"Buraya gel." Eliyle gelmesini işaret ettiğinde Selin yanına ilerledi. Atlas kardeşinin elinden tutup sıkıca sarıldı. Selin gözyaşları içinde abisine sarılarak başını omzuna koydu.

"Çok korktum. Sana birşey olsaydı. Ben ne yapardım?" Atlas kardeşinin saçlarını öpüp okşadı.

"Şsst. Ben seni asla bırakmam. Sen benim bu hayatta sahip olduğum en değerli hediyeysin. Bütün dünya karşımda olsa yine de senin elini bırakıp bir yere gitmem." Selin gözyaşlarını silerek Atlas'tan uzaklaştı. Atlas küçük kız kardeşinin yanağını öpüp ona gülümsedi.

"Canın acıyor mu?" Selin titreyen ellerle abisinin göğsüne dokundu. Atlas canı yansada kardeşine gülümsedi.

"Hayır prensesim. Ağrım falan yok. Serum bittiğinde birlikte evimize gideceğiz." Selin gülümseyerek abisine sarıldı. Atlas göğsündeki ağrıya rağmen susup kardeşine sarıldı.

"Ben yokken canını birileri sıkmadı değil mi?" Selin aklına gelen kişi ile abisinden uzaklaşıp başını hayır anlamında salladı.

"H-hayır. Kimse birşey yapmadı." Kapı açıldığında Atlas oraya döndü. Samet içeri girdiğinde Selin kendini hızla topladı.

"Bir şey lazım mı? diye sormaya geldim." Atlas serumu çıkarıp yataktan kalktığında Selin kolundan tuttu. Samet hızla yanına gelip koluna girdi.

"Tuvalete gideceğim. Selin ile burada kal."

"Seni götürmemi ister misin?"

"Gerek yok. Yürüyebilirim." Atlas yavaş adımlarla kapıya ilerlerken Selin arada Samet'e bakıyordu. Odadan çıktığında göğsünü tuttu. Henüz ağrıları kesilmemişti. Tuvaletin olduğu yere yaklaşıp içeri girdi. Aynadan kendisine baktı. Kesinlikle berbat görünüyordu.

"Bok gibi görünüyorum." Sinirle elleriyle yüzüne dokundu. Çok solgun görünüyordu. Hastane kıyafetini yukarı sıyrarak sargılı olan göğsüne baktı. Karnından kasıklarına doğru ilerleyen yarasına dokundu. Kazadan kalan yaraları bedeninde taşıyordu. Dışarıdan gelen bağırış sesleriyle dikkatini oraya verdi.

"İMDAT. VURMA YALVARIRIM!" Bir kadının acı çığlıkları etrafı sarmıştı. Atlas sinirle tuvaletten çıktı. Gördüğü manzara ile öfkeyle yumruğunu sıktı. Bir tane piç kadına acımasızca vuruyordu.

"Yanına erkek sinek bile yaklaşmayacak demedim mi lan sana." Adam elini kaldırıp kadına vuracakken Atlas hızla adama yaklaşp yüzüne bir yumruk geçirdi. Etraftaki herkes korkuyla onları izlerken kadın çığlık atarak bir köşeye saklandı.

"Orospu çocuğu. Gücün sadece bir kadına yetiyor. Sıkıyorsa bana vursana." Atlas adamı yakasından tutup serçe duvara itti. Adam ona yumruk atacakken adamın kolunu döndürüp başını duvara dayadı. Adam acı içinde inerken Atlas adamın saçlarını sıkıca tutuyordu.

"O vurduğun elini kıldığım zaman. Bir daha asla bir kadına el kaldıramayacaksın." Adam acı içinde yardım isterken Atlas adamın elini döndürerek acımadan kıldı. Adam acı içinde çığlık atarken kimse ona korkudan yaklaşmamıştı. Adamı yere attığında elini tutmuş çığlık atıyordu. Güvenlik koşarak yanına gelip kolundan tutarak onu adamdan uzaklaştırdı.

"Bir dahakine kırılmadık kemiğini bırakmam lan." Güvenlikler zorlukla onu tutarken adamın koluna birkaç kişi girip oradan uzaklaştırdı.

"Bırakın beni." Kolunu sertçe çektiğinde güvenlik uzaklaşmıştı. Atlas korkudan titreyen kadına yaklaştı.

"İyi misiniz?" Kadın gözyaşları içinde Atlas'a sarıldığında hıçkırarak ağlıyordu.

"Allah senden razı olsun. Eğer sen yetişmeseydin beni öldürecekti." Atlas havada kalan elleriyle kadına baktı. Kadın ondan uzaklaştığında Atlas kadının vücudundaki morluklara baktı.

"O piç mi yaptı?" Kadın başını eğerek gözyaşları içinde kafasını salladı. Atlas öfkeyle duvara yumruk attığında elleri kan içinde kalmıştı. Kadın korkuyla ona yaklaşp kanayan eli cebinden çıkardığı peçete ile silmeye çalıştı.

"Korkma. Bundan sonra arkanda ben varım. O piçe öyle bir şey yaşatacağım ki bir kadına değil vurmak yaklaşamayacak bile." Kadın mahçup gözlerle ona baktı.

"Senin gibiler keşke hep olsa. Erkektir yapar dediler. Sever de döver de dediler. Canımı onun ellerine verip öldür ya da yaşat dediler. Ama

senin gibi biri de karşıma çıkıp iyi misin? diye sormadılar." Atlas aklına gelen annesiyle dolan gözlerini silip kadına baktı.

"Bundan sonra benim gözetimim altında olacaksın. O adam asla sana yaklaşamayacak."

"Yaran kanıyor?" Kadın korkuyla ona bakarken Atlas kan olan kıyafetine baktı.

"NELER OLUYOR BURADA?" Gelen ses ile Atlas arkasını döndü. Efsan ona ve yanındaki kadına baktı.

"Siz gidin. Ben her şeyi halledeceğim." Atlas kadına baktığında kadın tekrardan Teşekkür ederek oradan uzaklaştı. Atlas kıyafetini elleriyle kapatıp Efsan'a baktı.

Efsan hızla Atlas'ın yanına yaklaştı. Gördüğü manzara ile ağzı açık kalmıştı.

"Yaran kanıyor?" Efsan korkuyla Atlas'ın karnına dokundu.

"HEMŞİRE." Efsan panik içinde bağırırken Atlas karısının gözlerine baktı. Efsan ona bakan gözlere bakışlarını çevirdi.

"N-neden öyle bakıyorsun? Yaran kanıyor."

"Senin güzelliğin karşısında nefesim kesilince yaram ile ilgilenecek halim kalmadı." Efsan duyduklarıyla sessiz kalmıştı. Atlas yüzüne dokunacakken ondan hızla uzaklaştı.

Hemşire geldiğinde ikisi de sessiz kalmıştı.

Hemşire serumu kontrol edip odadan çıktı. Çantayı köşeye bırakıp ona döndüm.

"Hayatında dövüşten kavgadan başka bir şey yok değil mi?" Atlas kaşlarını çatarak bana baktı.

"Bilmediğin konularda yorum yapma Efsan. O adam hakketi."

"Masum insanlara zarar vermekten onları öldürmekten vazgeç Atlas. İnsanlarla iletişim kurarak sorunlarını çözmek varken sen zorba gibi onları çekip vuruyorsun."

"Masum mu? Şu yaşıma kadar kime ne yaptıysam hepsini hakketiler. Ben masum olduğumu düşündüğüm kimseye asla bir şey yapmadım. O piç kadına el kaldırdı. Gözümün önünde ona vuracaktı. Gidip Teşekkür mü edecektim?" Atlas öfkeyle bana bakarken yanına yaklaştım.

"O zaman o adamı polise verecektin. Herkes kendi adaletini sağlamaya çalışırsa neler olabileceğini tahmin ediyor musun?"

"İki gün sonrada dışarıda elini kolunu sallayarak gezecekti. Benim adaletim de herkes yaşattığının bedelini öder. O piç cezasını çekecek."

"Öfken beni korkutuyor." Ondan uzaklaşacakken bileğimden tutup kendisine çekti. Korkuyla üzerine düştüğümde yüzlerimiz arasında mesafe kalmamıştı.

"Benden korkmaması gereken tek kişi sensin. Sana öfkemi değil aşkımı göstermek istiyorum." Atlas yüzümü ellerinin arasına alıp yaklaşmaya başladı. Burunlarımız birbirine değerken gözlerimi kapattım. Dudakları dudaklarıma bir milim uzaklıktaydı.

"Bebeğimizi koruyamadım. Ama beni sensizlikle cezalandırma." Gözlerimin için bakarak söyledikleriyle sessizce ona baktım. Dudaklarıma eğildiğinde nefesimi tutup gözlerimi kapattım. Dudaklarını dudaklarımla buluşturacakken kapının açılmasıyla birbirimizden hızla uzaklaştık.

"Hastamız nasıl?" Doktor yanımıza geldiğinde Atlas sinirle mırıldanıp bana baktı. Doktor Atlas'a yaklaşp küçük fenerle gözlerini kontrol etti.

"Artık evime gitmek istiyorum." Doktor serumu kontrol etti.

"Normalde birkaç gün daha sizi burada tutmam gerekiyordu. Ama durumunuz gayet iyi. Kendinizi çok yormamaya dikkat etmelisiniz. Ve gücünüzü başka şeylerle harcamayın. Dikişleriniz herhangi bir durumda zarar görmemeli. Düzenli olarak da pansuman yapmalısınız." Doktor bana döndü.

"Kocanızın eli kolu da siz olmalısınız. Büyük bir kaza geçirdi. Ve uzun zamanda komada kaldı. Bu durumu yaşayan hastalarımızın kendisine çok dikkat etmesi gerek." Atlas'a döndüğümde bana sırtarak baktığını gördüm.

"Merak etmeyin doktor. Ona çok iyi bakacağım." Doktor odadan çıktığında çantayı açıp içinden eşofman ve tişört çıkardım. Atlas yataktan doğrulduğunda koluna girdim.

"Bunları giy. Daha rahat edersin." Atlas bana ve elimdeki kıyafetlere baktı.

"Sen giydireceksin." Atlas'ın söyledikleriyle şokla ona baktım.

"Hadi ama. Beni ilk kez çıplak görmeyeceksin. Hatta bundan daha fazlasını da gördün." Sinirle omzuna vurduğumda acıyla inledi.

"Ah. Yavaş olsana güzelim. Eve gidmeden beni tekrardan hastanelik edeceksin."

"Sen de kapa çeneni." Sinirle konuşurken Atlas yüzüme eğildi.

"Öfkeli olunca daha bir güzelsin." Ona daha fazla bakmadan üzerindeki hastane kıyafetini yavaşça çıkardım. Her yeri yara içinde sargıyla sarılmıştı. Dikkatle çıkardıktan sonra eşofmanı alıp yaklaştım. Atlas eşofmanı elimden aldığı anda ona baktım.

"Ben hallederim." Başımı sallayıp ona arkamı döndüm.

"Ahh." Korkuyla ona döndüm. Eşofmanı giymiş. Yaralı olan göğsüne dokundu.

"Atlas." Ona korkuyla bakarken bana baktı.

"Korkma. Sadece biraz ağrım var." Tişörtü alıp ona yaklaştım. Başına geçirdiğimde saçları yüzüne gelmişti. Saçlarını düzeltirken bileğimi tuttu. Yutkunarak elimi ondan çekip kollarını geçirmesini bekledim. Tişörtü giydiğinde ondan uzaklaştım.

Telefonum çaldığında Atlas'ın bakışları bana döndü. Cebimden çıkarıp arayana baktım. Yabancı bir numaraydı.

"Kim?" Atlas merakla bana baktı.

"Önemli biri değil. Selin ve abim kapıda bekliyor. Onlara haber edeyim. Sende hazır olunca çıkarız." Arkamı dönüp kapıya ilerledim. Odadan çıktığımda telefonu yanıtladım.

"Selam. Rahatsız ettim üzgünüm. Ama numaranı bulmak için çok uğraştım."

"Sen de kimsin?" Karşımdaki adam kahkaha attı.

"Serkan. Beni sesimden tanırsın sanmıştım."

"Gereksiz bilgileri aklımda tutmuyorum diyelim." Karşı tarafta sessizlik oluşmuştu.

"Atlas uyanmış. Senin adına sevindim ama kendi adıma da üzüldüm. Ortak olduğumuz için çok sevinmiştim. Bana karşı meydan okuman etkileyiciydi. Hızlı ve kısa sürdü."

"Kocam uyandı. Ama hala işlerin başında ben varım. Ve o iyi olup yerine geçene kadar da ben devam edeceğim. Senin için üzgünüm ama beni görmeye devam edeceksin."

"Akşam mekana uğrayacağım. Ve yeni sevkiyatın detaylarını konuşacağım. Seni de orada görmeyi merakla bekliyorum." Derin bir nefes aldım.

"Akşam görürsün." Telefonu kapatıp cebime koydum. Güçlü olmak zorundaydım. Bebeğimi kaybetmeme neden olan herkesten bunun hesabını soracaktım.

Atlas komodinde duran telefonu alıp kulağına götürdü.

"Mekan hazır mı?"

"Herşey istediğiniz gibi patron. Başka bir emriniz var mı?"

"Efsan'ı takip etmeni istiyorum. Nereye gittiğini kiminle görüştüğünü hepsini bana haber edeceksin."

"Emredersiniz patron." Telefonu kapatıp yatağa attı.

Bana meydan okuduğunu söyledin karıcım. Ama henüz benim oyunumu bilmiyorsun. Atlas Akay'ı yenmek istiyorsan asla vakit kaybetmeyeceksin. Bu gece kartları tekrar oynayalım. Bakalım bu savaşı kim kazanacak?

Hastaneden çıkıp arabaya bindik. Atlas günün geri kalanında benimle pek konuşmamıştı. Bende onunla konuşmak için uğraşmamıştım. Evin önüne geldiğimizde arabadan indim. Atlas'ın koluna girdiğimde bana baktı. Barlas arkamızdan gelip Atlas'ın diğer koluna girdi. Kapı açıldığında dikkatle içeri girdik. Asaf koşarak yanımıza gelip Atlas'ın bacağına sarıldı.

"Atlas Abi."

"Aslanım." Atlas dikkatle eğilip Asaf'a sarıldı.

"Özledin mi beni?"

"Hem de çok özledim. Biliyor musun? Sen yokken Efsan abla çok ağladı." Asaf'ın söyledikleri ile Atlas bana baktı.

"Öyle mi?" Sorarcasına bana bakarken ondan bakışlarımı çektim.

"Asaf'ı odasına götürün." Çalışan kız koşarak Asaf'ı kucığına alıp odadan çıktı. Atlas yerden doğrulup yanıma yaklaştı.

"Bundan sonra seni istesende bırakmayacağım." Kulağıma sessizce fısıldadı. Yanımdan geçip gittiğinde arkasından bakakaldım.

Günün geri kalanında büyük bir sessizlik olmuştu. Saat akşam vakitlerine geldiğinde odaya girdim. Atlas koltukta oturmuş telefonuyla ilgileniyordu. Benim geldiğimi fark ettiğinde telefonu kapatıp beni izlemeye başladı.

Dolabıma ilerleyip üzerinden mini bir elbise çıkardım.

Bakışlarını üzerimde hissediyordum. Elbiseyi alıp banyoya ilerleyecekken sesiyle yerimde durdum.

"Cesaretin olsaydı. Karşımda giyinirdin." Ona döndüğümde tuttuğum elbiseyi işaret etti.

"Cesaretim var. Ama senin dayanabileceğini sanmıyorum." Atlas sırtarak yerinden kalkıp bana doğru yaklaştırmaya başladı.

"İddaya var mısın?" Karşıma geçtiğinde gözlerinin içine baktım.

"Varım." Atlas tuttuğum elbiseyi alıp inceledi.

"30 gün içinde kendi isteğinle bana geleceksin." Gözlerindeki kararlılık kendini belli ediyordu.

"İstedığın kadar bekle. Ama sana asla yaklaşmayacağım. 30 gün sonra da İddayı ben kazanmış olacağım."

"Bunu sana kendim bizzat hatırlatacağım." Üzerimdeki kıyafetleri gözlerinin içine bakarak çıkardım. Bakışlarını yüzümden çekmiyordu. İç çamaşırlarımla tek kalmıştım. Sütyen kopçama yaklaşıp ondan bakışlarımı çekmeden açtım. Açmamla birlikte üzerimden hızla

düşmüştü. Şimdi çıplak göğüslerim ile karşısında duruyordum. Tuttuğu elbiseyi alıp üzerime geçirdim. Bakışları yavaşça bedenimi süzüyordu.

Göğüs kısmı kurdele tarzında bağlanması gerekiyordu. Atlas dibime girip kurdele kısmını tuttu. Sıcak bedeni bedenime temas ederken elleri bedeninin aksine soğuktu.

Kurdele şeklinde bağlayıp bana baktı. Elleri göğüslerime değdiği her an nefesim kesiliyordu. Sıcak nefesini boynuma üfledi.

"Sana temas ettiğim her anda bedenin sıcacık oluyor." Elleri arsızca göğüslerime dokunduğunda ona baktım.

"Sana dokunmamı istemediğine emin misin?" Göğüs ucumu parmağıyla okşadığında inledim. Dilini boynuma sürtüyordu.

"30 gün içinde sadece bedenine değil. Nefretinin arkasına sakladığım kalbine de tekrardan sahip olacağım." Ellerini göğüslerimden çekip benden uzaklaştı. Nefes nefese kalırken odadan çıktı.

Vakit kaybetmeden hazırlanıp evden çıktım. Arabaya ilerlerken Atlas'ın arabasını fark ettim. Gözlüğünü takmış camdan bana bakıyordu. Arabaya binip oradan hızla uzaklaştım.

Mekana geldiğimizde arabadan inip içeri girdim. Yüksek ses ve yoğun alkol kokusu vardı. Loca kısmına ilerleyip köşedeki koltuğa oturdum. Bacak bacak üstüne atıp gelen garsondan soğuk bir şeyler içmek istediğimi söyleyip yanımdan uzaklaştırdım.

"Gelmeni heyecanla bekledim." Duyduğum sesle başımda dikilen adama bakışlarımı çevirdim. Serkan adamlarını yollayıp yanıma oturdu.

Garson geldiğinde masada duran içkiyi alıp kafasına dikti. Sonrasında sevkıyat ile ilgili detayları anlatmaya başladı.

"Hadi bir bardak daha iç." Serkan'ın uzattığı içkiye baktım. Kendimi sarhoş hissediyordum. Yeterince fazla içmeme rağmen zorla uzattığı içkiyi alıp kafama diktim. Başım dönerken zorlukla yerimden kalktım.

"Tuvalete gideceğim." Serkan elimden tutup durdurdu.

"Yardımcı olmamı ister misin?"

"Hayır ben giderim." Elini üzerimden çekip oradan uzaklaştım. Başım çok fazla dönüyordu. Koridorda zorlukla yürürken biri bileğimden tutup sertçe duvara dayadı. Gözlerimi zorlukla açtığımda karşımda öfkeyle bana bakan Atlas'a baktım.

"Hadi bu kadar saçmalık yeter. Gidiyoruz." Kolumdan tutup peşinden sürüklerken ondan kolumu çektim.

"Gelmiyorum. Sen benim işlerime karışma."

"Sikerim işini de seni de beni delirtme." Atlas kolumdan tekrardan tutup peşinden sürüklemeye başladı. Sinirle ondan uzaklaşıp elimi kaldırdım. Ona vurmak isterken bileğimden sıkıca tutup duvara dayadı. Bedenini bana bastırırken çenemi tutup kendisine çekti.

"Bana vurmaya çalıştın demek."

"Sana vuracağım." Elimi ondan çekmeye çalışırken yüzümü kendisine iyice çekip dudaklarıma eğildi.

"Bana vuramazsın. Ama seni öpebilirim." Dudaklarıma yapıştığında hareket edemedim. Benden güçlkle uzaklaşıp kolumdan tutarak

tekrardan peşinden sürüklediğinde bu kez sesimi çıkarmadım. Dışarı çıktığımızda Atlas beni arkasına çekti.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun?" Ve büyük bir patlama sesi duyulmuştu. Korkuyla Atlas'a sarıldım.

"Benimle oyun oynarsan kaybeden sen olursun karıcım."

31. Bölüm

Atlas öfkeyle kolumu sıkıca tutup arabaya sürükledi. Alkolün etkisiyle ona engel olamamıştım. Başım dönüyor midem bulanıyordu.

"Midem bulanıyor." Atlas bana döndüğünde kendimi tutamayıp yere kustum. İçimdeki herşeyi çıkarırken Atlas hemen saçlarımı tuttu. İğrenmesini beklerken bana yaklaşp cebinden çıkardığı peçete ile yüzümü sildi.

"Bulanır tabi. Sen hayatında kaç kez içki içtin?" Sinirle ve birazda alayla yüzüme baktı. Parmaklarımı kaldırıp iki yapmaya çalıştım. Sanki dünya etrafımda dönüyordu.

"Senin sayende içiyorum kocacım." Atlas elimi tutup çenemi sıkarak kendisine çekti.

"Dua et. Yaralıyım yoksa aklına bile gelmeyecek şeyler bu gece yaşardın." Arabanın kapısını açıp beni içeri soktu.

"ATLAS!" Biri bağırdığında bakışlarımı Atlas'a çevirdim. Kapıyı kapatıp uzaklaştı. Merakla kapıyı açıp dışarı çıktım. Serkan öfkeyle Atlas'a yaklaştı.

"Sen yaptın. Mekanın içinde benim olduğumu biliyordun." Serkan belinden çıkardığı silahı Atlas'a doğrulttu. Atlas sakın bir şekilde hiç tepki vermiyordu. Korumalar hemen Atlas'ın çevresini sardı. Korkuyla ona yaklaşacakken korumalardan biri beni tuttu.

"Ben komadayken benim karımla gizli iş yaptın. Bende bugün o mekanı senin başına yıkıyorum." Atlas sert sesiyle konuşurken bana öfkeyle baktı. Şaşkınlıkla bakakaldım. Bunları nerden biliyordu? Serkan bakışlarını bana çevirdi.

"Karın senden daha iyi olunca bu fırsatı kaçırmak istemedim. Bu işin senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum Atlas. Benimle sakın kaşık atma." Atlas sinirle gülmeye başladığında ona gerginlikle baktım. Kesinlikle normal görünmüyordu. Serkan'ın yakasına yapıştığında korkuyla bir adım attım. Korumalar beni tutarken herkes uzaktan olanları izliyordu.

"Bir daha seni karımın etrafında görürsem. Yemin olsun ki seni öldürüp cesedini süs niyetine sokaklarda gezdiririm." Duyduklarım ile içim ürpermişti. Atlas Serkan'ın yakasını bırakıp bana doğru yaklaştı. Kolumu tutup bana öfkeyle baktı.

"Sabrımı zorluyorsun Efsan. Canını yakarım benimle sakın oyun oynama."

"Bırak gelmeyeceğim." Kolumu ondan sertçe çekip yüzüne baktım.

"Artık senden korkuyorum Atlas. Öfken beni korkutuyor. Senin hayatın sadece ölümden ibaret." Atlas sinirle benden uzaklaşıp yüzünü ellerinin arasına alarak öfkeyle gülmeye başladı.

"Arabaya bin." Atlas sakın olmaya çalışarak arabaya binmemi işaret etti.

"Efsan." Serkan bana yaklaşacakken korumalar önünü kesti.

"Sana son kez söylüyorum. Arabaya bin."

"Binmeyeceğim." Atlas bana yaklaşp bileğimden sıkıca tuttu.

"Bırak kolumu." Ondan uzaklaşmaya çalışacakken beni hızla arabaya bindirdi. İnmeye çalışacakken kolunu koltuğa koyup üzerime eğildi.

"Sana taviz verdikçe beni delirtiyorsun. Ve benim sana olan sabrım azalmaya başladı." Susup bakışlarımı ondan çektim. Derin bir nefes aldı. Benden uzaklaşp sertçe kapıyı kapattı. Onu sessizce izledim. Sinirle korumalara bir şey söyleyip sürücü koltuğunun kapısını açıp içeri girdi.

"İnmek istiyorum." Kapıyı açmaya çalıştığımda kilitli olduğunu gördüm.

"Atlas aç şu kapıyı." Sinirle ona baktığımda dikiz aynasından bana baktığını fark ettim.

"Kapa çeneni." Arabayı çalıştırıp hızla oradan uzaklaştı.

"Nereye gidiyoruz?" Tedirginlikle ona baktım. Bana bakmayıp köşede duran siyah düğmeye bastı. Anında aramıza giren siyah cam ile konuşmam yarıda kesilmişti. Öfkeyle yerimde tepindim. **(Bizim kapının önündeki kırmızı tofaşla baktım ☹)**

Yolculuğun geri kalanında sessizlik hakimdi.

Araba durduğunda geldiğimiz boş araziye bakışlarımı çevirdim. Atlas arabadan inip benim olduğum yere gelerek kapıyı açtı. Belindeki silahı çıkarıp bana baktı.

"İn aşağı." Elindeki silaha ve ona bakıp arabadan indim. Arazi bomboş ve karanlıktı. Arabanın ışığı sayesinde biraz aydınlık olmuştu. Kolumdan tutup boş olan araziye sürükledi.

"Beni mi öldüreceksin?" Kolumdan sürüklerken bakışlarımı ondan çekmiyordum.

"Kendimi öldürürüm yine de sana dokunmam." Gözlerimin içine bakarak konuştuğunda bakışlarımı ondan çekip etrafa baktım. Atlas durduğunda onu sessizce izledim. Elimi kendisine çekip silahı avucuma bıraktı. Silaha ve ona anlamsızca bakıyordum. Karşıma geçerek ellerini kaldırıp bana baktı.

"Amacın beni öldürmekse vur hadi." Ellerim titrerken bakışlarım onun üzerindeydi.

"İçinde bana olan nefreti, öfkeyi kus artık. Yoruldum Efsan. Artık eskisi gibi güçlü değilim." Sesindeki zayıflığı hissediyordum. Bana adım attığında geri çekildim.

"Arkamdan iş çevirerek beni yenemezsin. Sen benim düşmanım değilsin Efsan. Benim karımsın. Ama canımdan çok sevdiğim karım arkamdan iş çeviriyor."

"Karın?" Sorarcasına ona baktım. Öfkemi kusmamı istiyordu. Öyleyse bunu yapacaktım.

"Beni bu hayata zorla sürükledin. Ailemle, çevremde olan herkesle beni tehdit ettin. Yine de herşeye rağmen senin değişeceğine inanıp yanında oldum. Bir bebeğimiz olduğunda bu hayattan kurtulup yepyeni bir başlangıç yaparız sandım. Ama sen bu lanet iğrenç hayatı tercih ettin Atlas. Çünkü Atlas Akay her zaman zirvede olmalı ona kimse karşı gelmemeli değil mi? Ben bir tek senden bebeğimizi korumanı istedim. Ama sen işlerini, yaşadığın hayatı bizden daha ön planda tuttun. Sen sana karşı olan masumlugumu öldürdün."

Gözyaşlarım istemsizce akarken Atlas'ın gözlerinde de acı ve keder vardı.

Soğuk hava bedenlerimize işlerken yanan kalplerimiz kül olmaya devam ediyordu.

"Sana, bebeğimize gelmeye çalıştım. Bunu herşeyden çok istedim Efsan."

"Ama gelemedin." Acıyla fısıldadım.

"Bebeğimiz öldü. Ve sen hala etrafına korku salmaya öldürmeye devam ediyorsun. Ben artık bu bilinmezliğin içinde kalmaktan yoruldum." Atlas kaşlarını çatarak bana baktı.

"Bu ne demek şimdi?" Cesaretimi toplayıp gözlerinin içine baktım.

"Eğer iddiayı ben kazanırsam. Senden boşanmak istiyorum." Atlas şaşkınlıkla yüzüme baktı. Sustu belkide ne söylemesi gerektiğini bilmiyordu.

"Senden tek istediğim bu. Bizim hikayemizin mutlu bir sonu yok. İkimizde dünyası çok farklı. Bizim birlikte mutlu olmamız imkansız."

"Sus." Atlas benden uzaklaşarak arkasını döndü. Onu sessizce izliyordum.

"Sen sadece bana kızgınsın. Sonra sakın bir kafayla tekrar konuşuruz."

"Atlas." Ona seslenmeme rağmen sanki beni duymuyordu. Ona yaklaşp kolundan tutarak kendime döndürdüm.

"Ben ciddiym. Seninle daha fazla evli kalmak istemiyorum."

"Efsan biz birbirimizi seviyoruz. Sen beni seviyorsun." Yüzümü ellerinin arasına alıp gözlerimin içine baktı. Gözlerindeki merakı görüyordum. Sanki onu onaylamamı ister gibi bakıyordu.

Seviyordum. Ama sevgi herşeyi çözemezdi. İkimizde birbirimize zarar vermekten başka bir şey yapmıyorduk.

"Seviyorsun değil mi?" Atlas'ın sorusuyla ona baktım.

"Sevgi herşeyi çözmez." Ellerini tutup kendimden uzaklaştırdım.

"Efsan. Ben seni kendimden daha çok seviyorum." Atlas gözlerime umutla bakıyordu. Gözyaşlarımı silip ona arkamı döndüm.

"Bitti." Silahı yere atıp arabaya ilerledim. Canım yanıyordu. Kalbim sıkışıyordu. Ağlayarak arabaya binip kapıyı kapattım. Bazen sevdiğin halde bitirmek zorunda kalırdın. Bakışlarımı cam'a çevirdim. Atlas yerden silahı alıp beline taktı. Arabaya yaklaşıp sürücü koltuğuna oturdu. Sonrasında tek kelime bile etmeden arabayı hızla sürdü.

Eve geldiğimizde arabadan indim. Atlas kapıyı kapatıp anahtarı korumalardan birine verdi. Yüzüme bile bakmadan yanımdan geçecekken kolundan tutup durdurdum. Bakışlarını bana çevirdi. Az önceki umutla bakan bakışları değişmiş yerini soğuk bir ifade almıştı.

"Kararımı kabul edeceksin değil mi?" Atlas kolundaki elimi tutup serçe itti.

"Sen çoktan kararını vermişsin Efsan. Ama üzgünüm ben bu hayatta istediğim hiçbir şeyden kolay kolay vazgeçmem. Sana dokunmayacağım sen zaten bana kendi isteğinle geleceksin. Ne bu

evlilikten ne de senden sonunda ölüm dahi olsa vazgeçmem. Bunu o aklına sok." Atlas yanımdan hızla geçip gittiğinde arkasından bakakaldım. Kesinlikle bu boşanma zorlayıcı olacaktı. Şimdilik iddiayı kazanmaya odaklanmam gerekti. Sonunda bu evlilik istesekte istemesekte bitecekti.

Kapıyı çalışan kız açtığında içeri girdik. Atlas ceketini çıkararak askılığa bıraktı.

"Çalışma odasıdayım. Rahatsız etmeyin." Atlas yüzüme bakmadan hızla salondan ayrıldı. Selin odasından çıkıp yanıma geldi.

"Yenge iyi misin?" Selin merakla yüzüme bakıyordu.

"İyi olmaya çalışıyorum." Selin elimi destek verircesine sıkarken ona gülümsedim.

"Saat geç oldu yarın sabah konuşuruz." Selin başını sallayarak onayladığında salondan çıkıp odaya ilerledim. Kapılı olan kapıyı açıp içeri girdim. Arkamdan kapıyı kapatıp koltuğa geçip oturdum. Düşünceler beynimi kemiriyordu. Telefonumu çantamdan çıkarıp saatte baktım. Oldukça geç olmuştu. Başım hala alkolün etkisinden ağrıyordu. Normalde alkol ile aram yoktu. Ama Serkan yüzünden kendimi içerken bulmuştum. Aklıma geldiğinde öfkeyle numarayı arayıp kulağıma götürdüm.

"Alo hanımefendi beni aramanıza şaşırdım."

"Sen ne yaptığını sanıyorsun? Utanmadan bu şekil benimle konuşamazsın."

"Belli ki kocan aramızdaki anlaşmayı bilmiyordu. Açıkçası bu geceki yaşananlardan sonra ortaklığı iptal edip Atlas'ı yaşatmamam

gerekiyordu ama seninle olan ortaklığımın onu ilgilendirmediğini düşünüyorum. Tabi kocandan korkup anlaşımdan çekilmediğin sürece." Alaylı sesi kulaklarımda çınıyordu.

"Ondan korksaydım. Seninle ortaklık dahi yapmazdım. Bu benim meselem. Kimse buna engel olamaz. Ama bir daha bu geceki gibi haddini aşarsan o zaman iyimser davranmayacağım."

"Demek korkmuyorsun. O halde yarın sabah benim şirketime gelmede bir sorun yoktur. Eğer gerçekten kocandan korkmayıp söylediğin lafların arkasında durduğunu kanıtlamak istiyorsan sabah attığım konuma gelirsin. Tabi bu sefer Barlas olmadan." Arama kapandığında telefonu kapatıp koltuğa bıraktım.

Yarın başıma geleceklerden habersiz koltuktan kalkıp dolabıma ilerledim. İçinden siyah geceliğimi çıkarıp banyoya ilerledim. Üstümdeki elbiseyi çıkarıp geceliği giydim. Makyajımı temizleyip saçlarımı topuz yaparak odaya geçtim. Saat gece yarısını geçiyordu ama Atlas hala odaya gelmemişti. Belki de bundan sonra gelmeyecekti bile. Yatağa oturup beklemeye başladım.

Yarım saat sonra odanın kapısı açılmıştı. Uykulu gözlerle bakışlarımı kapıya çevirdim. Atlas içeri girip arkasından kapıyı kapattı. Eliyle göğsünü tutarak koltuğa ilerledi. Gömleğinde görünen kırmızılık ile yerimden hızla kalkıp yanına ilerledim.

"Yaran kanıyor." Ona yaklaşip elimle göğsünü işaret ettim. Atlas kan olan eliyle baskı yaparken köşede duran ilk yardım çantasını alıp yanına oturdum.

"Doktor sık sık pansuman yapılması gerektiğini söyledi." Çantayı kucağıma koyup içinden pamuk sargı bezi Tentürdiyot çıkarıp ona baktım.

"Gerek yok sen uyu. Ben hallederim." Atlas elimden almaya çalıştığında onu durdurdum.

"Sen tek başına yapamazsın." Ona yaklaşıp gömleğinin düğmelerini iliklemeye başladım. Gözleri yüzümün her bir zerresini inceliyor gibiydi. Sıcak nefesi yüzüme çarpıyordu. Son düğmeyi ilikleyecekken bileğimden tutup durdurdu. Bakışlarımı yüzüne çevirdiğimde dudaklarına baktığını gördüm. Bileğimden çekerek dudaklarına eğildi. Kalp atışlarım hızlanırken nefesim kesilecek gibi oldu.

Gözlerimi kapattığımda heyecanımı kontrol edemiyordum. Dudaklarına dudaklarını dokundurup uzaklaştı. Yanaklarım kızarıırken heyecandan hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım.

"Seni çok özledim. Tenine dokunmayı, nefesini hissetmeyi, sarılmayı, öpmeyi." Dudakları boynumda gezinirken ellerimi göğsüne koyup durdurdum.

"Atlas. Yapma." Söylediklerimle durup aniden benden uzaklaştı. Ondan bakışlarımı çekip kan içinde kalan sargısını dikkatlice çıkarıp köşeye bıraktım. Yarası derin görünüyordu. Tentürdiyot döktüğüm pamuğu yavaşça yaralı olan göğsüne dokundurttum. Yüzüm acıyla buruşurken Atlas'a baktım. Tepkisizce beni izliyordu.

Yaralı olan o olmasına rağmen sanki benim göğsümde o yara varmış gibi hissediyordum. Canım yanıyordu. Sanki ona olan her şey bana da oluyor gibi hissediyordum. Dikkatlice göğsündeki yarayı temizleyip sargı bezini yavaşça yaralı olan göğsüne sarmaya başladım.

Aklıma gelen soruyla bakışlarımı Atlas'a çevirdim. Bir şey soracağımı tahmin eder gibi başıyla sormamı işaret etti.

"Sana olanları Barlas mı söyledi?" Sorarken aynı zamanda yarayı sargı beziyle sarmıştım.

"Atlas çıkan ikiliyi dikkatlice izledi. Barlas ve Efsan odanın dışında bir şeyler konuşurken arada ona bakarak tekrardan konuştuklarını fark etti. Atlas şüphelenerek komodinde duran telefonuna bakışlarını çevirdi. İçine düşen şüpheyi dikkatle doğru zamanı bekledi."

Sahra ve Barlas odadan çıktığında Atlas hemen komodinde duran telefonu alıp kayıt kısmını dinledi.

"Atlas olanları bilmeyecek."

"Yenge. Abim bu olanları elbet öğrenecek. Bizden duyması daha iyi olmaz mı?"

"Yakında ona kendim herşeyi söyleyeceğim. Ama şuanlık bilmesini istemiyorum."

Atlas duyduklarıyla öfkeyle yumruğunu sıktı. Kesinlikle komadayken arkasından işler çevrilmişti. Atlas öfkeyle telefonu kulağına götürdü.

"Efsan'ı takip etmeni söylemiştim." Korumanın söyledikleriyle ile Atlas öfkeyle dişlerini sıktı.

"Ne demek Serkan ile ortaklık yapmış lan." Atlas öfkeyle telefonu kapatıp yatağa fırlattı. Efsan'ın telefonuna dinleme cihazı koymakla kesinlikle doğru karar vermişti.

"Ben de Atlas Akay isem sana bunun bedelini çok ağır ödeteceğim Efsan."

"Atlas." Karşımdaki adama merakla baktım. Kesinlikle düşüncelere dalmıştı.

"Mekandaki adamlardan öğrendim." Atlas benden uzaklaşıp koltuktan kalktı. Gözlerimin içine sessizce bakıyordu.

"Benden sakladığın başka bir şey var mı? Yada bilmem gereken herhangi bir şey?" Atlas'ın sorusuyla gerginlikle tırnaklarımı avucuma bastırdım.

"Hayır. Her şeyi öğrendin zaten." Atlas başını sallayıp dolabına ilerledi. İçinden çıkardığı eşofman ve tişörtü alıp banyoya ilerledi. Derin bir nefes alıp kanlı bezi alıp köşede duran çöp kutusuna attım. Atlas birkaç dakika sonra banyodan çıkıp koltuğa ilerledi.

"Sen yatakta uyu. Ben orada yatarım."

"O yatakta sen olmadan yatmam." Duyduklarımınla bakışlarımı yatağa çevirdim.

"Yaralısın rahat bir yerde yatman gerek." Atlas yanıma gelip elimi tuttu.

"O zaman sende yatacaksın." Yatağa ilerlediğinde elimi sıkıca tutuyordu. Uzanıp kendine çekti. Yatağa düştüğümde ona baktım. Geri çekilmeye çalışsamda beni sıkıca tutmuştu. Daha fazla uğraşmayıp pes ettim. Atlas ışığı kapattığında bende yatakta uzandım. Arkamı döndüğümde belimde hissettiğim sıcak kollarla ona doğru çekildim. Başını boynuma koydu. Sıcak nefesini hissediyordum.

"Sana olan sevgim değişmez ama umarım güvenim de aynı şekil kalmaya devam eder. Sonuçta güven biterse sevgi de anlamını kaybeder." Atlas fısıldayarak konuştuğunda korkuyla dişlerini sıktım. Sanki bir şeyler sakladığımı hissetmiş gibi konuşması gerilmemi sağlamıştı.

Düzenli nefes alışverişlerini hissettiğimde uyuduğunu anlamıştım. Gözlerimi kapatıp kendimi uykuya teslim ettim.

Sabahın erken saatlerinde Sahra geldiğı eve bakışlarını çevirdi. Acaba çok mu erken gelmişti? Diye kendine sormadan edemedi. Eli kapıda beklemeye başladı. Yok bir türlü cesaret edip kapıyı çalamıyordu. Hem zaten evde yoktur diye düşünüp arkasını dönüp gidecekken kapı açılmıştı.

"Sahra." Duyduğı sesle arkasını dönüp karşısında duran Barlas'a baktı.

"Barlas." Sahra'da aynı şekil Barlas'a karşılık vermişti.

"Senin bu saatte benim evimin önünde ne işin var? Ayrıca sen evimi nerden öğrendin?" Barlas şaşkınlıkla karşısındaki kadına baktı. Sahra korumalara evin adresini vermezlerse Atlas'a şikayet edeceğini söyleyip tehdit ederek zorla öğrendiğini nasıl söyleyebilirdi?

"Şey burada bir arkadaşım vardı. Onu görmeye geldim. Şansa evin yerini karıştırmışım." Sahra panikle konuşurken Barlas gülümseyerek kollarını birbirine doladı. Sırtını kapıya dayayarak karşısında yalan söylemeyi bile beceremeyen sevimli kadını dinledi.

"Aaa Barlas tesadüfe bak. Senin evin de buradaymış. Dünya ne kadar küçük dimi?" Sahra gülerek Barlas'ın eline omzunu attı.

"Yaa ne demezsin şansa bak. Böylesi dizilerde bile denk gelmez o derece." Sahra gülerek başını salladı.

"Ama seninki tesadüften daha çok bilerek ayarlanmış gibi görünüyor." Sahra'nın yüzündeki sırıtış silinmiş hızla elini Barlas'tan çekmişti.

"Ne ayarlanması be? Ben buradan geçiyordum. Sana denk geldim. Yani boşuna ego yapma senin için buralara gelmedim. Hem sen kendini ne sanıyorsun? Gören de Bratt Pitt sanır. Hani ondan bile çok yakışıklı olman ego yapacağın anlamına gelmez." Barlas sonda duyduklarıyla daha çok gülümserken Sahra panikle elini ağzına koydu.

"Çoktan söyledin bile hiç ağzını kapatma." Sahra'nın utançla yanakları kızarıırken Barlas yanakları kızarınca daha da tatlı olan kadına hayranlıkla baktı.

"Şey be-" Barlas Sahra'a yaklaşmaya başladığında Sahra panikle geri gitmeye çalıştı. Ayağına takılan taş ile yere düşecekken Barlas hızla belinden tutup kendisine çekti. Yüzleri birbirine çok yakınken Barlas bu yakınlığa dayanmakta zorlandığını hissetti. Sahra biraz korku biraz da heyecanla Barlas'a baktı.

Barlas kollarının arasında heyecanla kıpırdayan kadını kendine daha çok çekti. Şimdi ikisinin arasında mesafe bile çok az denilecek haldeydi.

"Eğer beni görmek için buralara kadar geliyorsan. Bunu benden saklama hırçın kız." Sahra yaşadığı yakınlıkla kalp atışlarının hızına yetişemiyordu.

"Şuan seni yine öpsem eminim yediğim tokattan sonra yerimden kalkamam." Barlas'ın söyledikleri ile Sahra gülümsedi.

"O zaman bu kezde ben deneyeyim." Sahra kendisine çektiği adamın dudaklarına yapıştı. Bu kez ikisinin kalbi de heyecanla atıyordu.

Sabah erken saatlerde uyanmıştım. Telefonuma gelen bildirim sesiyle korkuyla bakışlarımı Atlas'a çevirdim. Uyuyordu derin bir nefes alıp yavaşça yataktan kalkıp telefonu sıkıca tutarak cam'a yaklaştım.

Gelen mesajı açtığımda konum olduğunu gördüm. Konumu açınca anında ikinci bir mesaj gelmişti.

"Buraya gel ve kendini kanıtla." Serkan

Mesajı kapatıp yataкта uyuyan bedene bakışlarımı çevirdim. Henüz uyanmadan erkenden gidip gelebilirdim. Dolabıma yavaş adımlarla ilerleyip içinden siyah bir pantolon ve üzeri içinde beyaz bir gömlek çıkarıp banyoya ilerledim. Hızla üzerimdeki geceliği çıkarıp pantolonu ve gömleği giydim. Saçımı da at kuyruğu yapıp banyodan çıktım. Koltukta duran çantamı ve telefonumu alıp Atlas'ın uyanmamasına dikkat ederek odadan çıktım. Henüz erken olduğu için kimse uyanmamıştı.

Askılıkta olan kabanımı giyip evden ayrıldım.

Atlas yataktan doğrulup telefonundan konumu açtı. Sinirlerine hakim olmaya çalışarak hızla hazırlanmaya başladı. Hazır olduğunda evden ayrılıp korumalardan birini yanına çağırdı.

"Benimle gel." Koruma başını sallayarak peşinden geldiğinde arabaya binip konumu açtı.

"Buraya hemen gidiyoruz." Araba hızla evden uzaklaşırken Atlas sakinliğini koruyacağına söz verdi.

Araba durduğunda vakit kaybetmeden inip karşısındaki şirkete baktı. Gördüğü beden ile elini yumruk yaptı. Serkan şirketten çıktığında Efsan'da onun yanına ilerledi.

"Gerçekleri görmem gerekiyordu." Atlas duyduğu sesle bakışlarını yanında duran kadına çevirdi. Feyza öfkeden delirmiş adamı sakinlikle izliyordu.

"Çok sevdiğin karın. Arkandan iş çeviriyor. Başka adamlarla görüşüyor. Ve seni de kullanmaya devam ediyor." Atlas öfkeyle bakışlarını karşısındaki ikiliden çekmiyordu. Feyza zehirli sözlerine devam etti.

"Kime güvendiğine dikkat etmezsen günün sonunda uzaktan olanları izleyen taraf sen olursun." Feyza zehirli sözlerini yanındaki adama akıtırken gülümsemesine engel olamadı.

Atlas öfkesinden yanındaki kadının sinsi gülüşünü farketmezken Efsan düştüğü tuzaktan habersizdi.

32. Bölüm

**"Birbirlerine meydan okuyan ama sadece birbirlerine
yenilen iki deli yürek."
-Takıntı-**

Atlas öfkeyle yanındaki kadına döndü. Feyza aniden ona öfkeli bakan gözlerle susmuştu. Atlas çalan telefonuyla Feyza'dan bakışlarını çekip arayan isme baktı. Barlas'ın aradığını görünce hemen açtı.

"Söyle." Bakışları Efsan'ın üzerindeydi.

"Feyza denilen o kadın ile ilgili bomba bilgiler öğrendim." Atlas bakışlarını hızla Feyza'ya çevirdi. Karşısında merakla ona bakan kadından biraz uzaklaştı.

"O gece bizim adamlardan biri onu evine bırakırken Feyza'nın garip tavırlarından şüphelenip evi uzun bir zaman izlemiş. Sonrasında Serkan denilen o adamı eve girerken gördüğünü söyledi. İkisinin gizli bir bağlantısı olmasından şüpheleniyorum."

"O adamla beraber mekana gel." Telefonu kapatıp cebine hızla koydu. Bakışlarını Efsan'a çevirdiğinde şirkete girdiklerini gördü.

"Ona cezasını vermeyecek misin?" Atlas yanındaki Feyza'ya bakıp sırtıttı.

"Senin gibi bir kadının bunları düşünüyor olması çok üzücü." Feyza şaşkınlıkla Atlas'a baktı.

"Ben seni düşünüyorum." Atlas Feyza'nın elinden tutup gözlerinin içine baktı.

"Bu gece kafa dağıtmaya sana gelebilir miyim?" Feyza duyduklarıyla heyecanla başını salladı.

"Tabi. Kafanın rahatlayacağına emin olabilirsin." Feyza karşısındaki adamın omzunu okşadı.

"Akşam konumu bekliyorum." Feyza heyecanla gülümserken Atlas arkasını dönüp arabaya ilerledi. Yüzündeki sahte gülümseme yerini öfkeye bırakırken arabaya bindi.

"Mekana sür." Atlas başını koltuğa yaslayıp elindeki telefonu kulağına götürdü.

"Alo." Duyduğu endişeli sesle elini yumruk yaptı.

"Sabah ansızın evden çıkmışsın karıcım. Korumalara da bir şey dememişsin. Nereye kaçtın?" Atlas sakın olmaya çalışarak alayla konuştu.

"Ş-şey Sahra'nın yanındayım. Biraz hasta haber vermeye zamanım olmadı."

"Benden habersiz gizli işler çeviriyorsun sandım. Sahra'ya selamlarımı ilet. Çok yakında ziyarete geleceğim. Sen de çok geç kalmazdın değil mi karıcım?"

"Erkenden evde olurum." Atlas öfkeyle telefonu kapatıp koltuğa attı.

"Patron iyi misin?" Atlas öfkeli bakışlarını sürücü koltuğundaki adama çevirdi.

"Sanane lan işine bak." Koruma hızla önüne dönüp arabayı sürerken Atlas öfkeyle yumruğunu sıktı.

Araba mekanın önünde durduğunda Atlas hızla arabadan inip mekana girdi. Barlas yanındaki adamla konuşurken Atlas'ın ona yaklaştığını görünce konuşmayı kesti.

"İyi görünmüyorsun." Atlas koltuğuna oturup öfkeyle Barlas'a baktı.

"Efsan arkamdan iş çeviriyor." Barlas abisinin karşısındaki koltuğa oturup ona baktı.

"Emin misin?" Atlas sinirle gülmeye başladığında Barlas normal bir gülüş olmadığını anlamıştı.

"Sence benim yanılma ihtimalim var mı? O piç Serkan'ın şirketine sabah erkenden gitti. Ve bana yalan olarak ne söyledi biliyor musun?" Atlas sinirle gülerken korumalar patronunun delirmiş halini sessizce izledi. Atlas yerinden kalkıp masaya sertçe vurdu.

"Sahra'nın hasta olduğunu onun yanında olduğunu söyledi." Barlas yutkunup yerinden kalkarak abisine yaklaştı.

"Sakin ol. Pişman olacağın birşey yapma. Akşam eve gidince karşına al konuş durumu. Elbet mantıklı bir açıklaması olacaktır." Atlas öfkeyle Barlas'ın yakasına yapıştı.

"O piçin yüzünü dağıtmamak için yeterince sabrettim. Ama asıl delirmemi sağlayan Efsan'ın kendisi. Kocasının düşmanıyla gizlice buluşuyor. Hem de kocasına yalan söylüyor." Atlas yakasını tuttuğu Barlas'tan uzaklaştı. Abisinin öfkeli hallerine alışan Barlas yakasını sakince düzeltti.

"Ne yapacaksın peki?" Atlas belinden çıkardığı silahı kilidini açıp karşısındaki tabloya hedef aldı.

"İlk önce o Serkan piçinin belasını sikeceğim." Tabloyu hedef alıp tetiği çektiğinde tablo paramparça olmuştu. Atlas köşede duran vazoya silahı doğrulttu.

"Sonra gözümün içine baka baka yalan söylen karıma hayatının dersini vereceğim." Vazoya ateş ettiğinde yere düşerek paramparça olmuştu. Barlas bakışlarını yerde paramparça olan vazoya çevirdi.

"Ben de Atlas Akay isem bu yapılanların bedelini ikisine de ödeteceğim."

"Desene ateş olup herkesi yakacaksın." Atlas silahı beline takıp Barlas'a döndü.

"Kül edeceğim." Atlas koltuğuna oturup Barlas'a döndü.

"Telefonda söylediklerini şimdi detaylı anlat." Barlas boş olan koltuğa oturup az önce getirdiği adamı yanına çağırdı.

"Geçen gece Feyza'yı evine bırakmasını istediğin adamlardan biri. Feyza'yı evine bıraktığında telaşlı ve garip tavırlarından şüphelenip gizlice evini izlemiş. Gördüklerini de kendisi anlatsın." Barlas adama işaret ettiğinde adam Atlas'a dönüp konuşmaya başladı.

"Patron Feyza hanımın evini izlemeye başladım. İlk birkaç saat farklı birşey görmedim. Ama sonrasında gecenin geç saatlerinde bir araba evin önüne yaklaştı. İçinden Serkan bey çıktı. Feyza hanım ile birkaç dakika tedirgin bir konuşma yapıp içeri girdiler. İkiisi birbirine çok yakındı. Ama aynı zamanda birlikte görünmekten tedirginlerdi." Atlas adama gitmesini işaret ettiğinde adam mekandan çıktı.

"Bundan sonra nasıl hareket edelim?"

"Feyza'nın evinde gizli bir şeyler olabilir. Belkide gizli sevkiyatlar yapılıyor olabilir. Görmeden emin olamam akşam onun evine gideceğim. Belki gözüme çarpan bir şey olabilir."

"Benim aklımda bir plan var. Sen akşam benimle iletişimde kal." Barlas sırtarak gelen içkisini yudumlarken Atlas başını sallayıp koltuğuna iyice yayıldı.

"Şah- Mat bu gece kartlar yeniden dağıtılacak." Atlas hayali kartları masaya atar gibi yaptığında Barlas elindeki hayali zarı masaya attı.

"Oyun başlasın."

Şirketten çıkıp hızla arabaya bindim. Atlas aradığında aklıma gelen ilk yalanı söylemiştim. Panikle çantadan çıkardığım telefonda Sahra'yı aradım.

"Ballı çöreğim. Beni mi özlemiş?" Sahra'nın neşeli sesine tebessüm ettim.

"Sahra ben Atlas'a yalan söyledim."

"O zaman Allah rahmet eylesin kardeşim. Seni tanımak çok güzeldi. Helvan cevizli mi olsun?"

"Sahra ciddiylim. Senin hasta olduğunu ve yanında olduğumu söyledim." Karşı tarafta bir sessizlik oluşmuştu.

"Efsan canım kardeşim. Birincisi sen niye kocana yalan söylüyorsun? İkincisi ben niye hasta oluyorum ya?"

"O an korkudan öyle bir yalan uydurdum. Ayrıca Atlas'a yalan söylemek zorunda kaldım. Lütfen ona çaktırma."

"Tamam. Sen orasını düşünme. İstersen yanıma gel biraz kafan dağılır."

"Olmaz eve gitmem gerekiyor. Sonra yanına uğrarım."

"Tamam kardeşim." Telefonu kapatıp derin bir nefes aldım.

"Bir daha sakın benimle oyun oynama." Efsan sinirle karşısındaki adama baktı. Serkan uzaktan öfkeden delirmiş adama çaktırmadan baktı. Feyza ona gizlice eliyle işaret ettiğinde gülümseyip karşısındaki kadına döndü.

"Sakin ol. Sen kendini buraya gelmekle kanıtladın. Biz sadece iş ortağıyız. Kocan ile ilgili sorunlarım aramızdaki ortaklığa engel olmamalı. Yoksa karşımda cesur duran o kadın kocasından korktu mu? Efsan arkası dönük olduğu için Atlas'ın ona öfkeyle bayrağından habersizdi.

"Kocamla ilişkim kimseyi ilgilendirmez. Sakın haddini aşma." Serkan sırtarak Efsan'a baktı.

"Tabiki de aranızdaki ilişki bu kadar basit konulardan bozulamayacak kadar çok güçlüdür." Efsan Serkan'a nefretle bakarken Serkan öfkeyle giden adamın arkasından sırtarak baktı.

Araba evin önünde durduğunda arabadan inip eve doğru ilerledim. Kapıyı çalışan kız açtığında gülümseyerek içeri girdim. Koltukta çizgi film izleyen Asaf'a gülümsedim.

"Yakışıklı bir çocuk varmış burada." Asaf'ın yanına oturup saçlarını öptüm.

"Seni çok özledim." Küçük kollarını bana sardığında ona sıkıca sarıldım.

"Bende çok özledim. Senin için hemen geldim." Asaf'ın saçlarını okşayıp güzel kokusunu içime çektim.

"Hoşgeldiniz Atlas Bey." Açılıp kapanan kapı ile bakışlarımı salonun girişinde duran adama çevirdim.

"Asaf'ı alıp odasına götür."

"Emredersiniz." Kız yanıma gelip Asaf'ı kucağına aldı. Salondan çıktığında bakışlarımı yere çevirdim. Adım seslerini yakınımda hissediyordum.

"Sahra daha iyidir umarım." Atlas tam karşımda durduğunda ayakkabılarına baktım. Çünkü yüzüne bakarsam herşeyi ele vermekten korkuyordum.

"Yüzüme bak Efsan." Gergince yutkunarak ellerimle oynamaya başladım.

"Sana Yüzüme bak dedim." İkinci defa tekrarlarsa da yerden bakışlarımı çekmiyordum. Kolumdan tutup zorla koltuktan kaldırdı. Elleri çenemi sıkıca tutarken yüzümü kendisine yaklaştırdı. Gözlerindeki öfkeyi iliklerime kadar hissediyordum.

"Bir daha sakın lafımı ikiletme." Sert sesi emir verir bir ifadeyle çıkarken nefesini yüzümde hissediyordum. Çenemdeki elini çekip benden uzaklaştı.

"Anlat." Atlas boş koltuğa oturup bacak bacak üstüne atıp bana baktı.

"Neyi?" Belinden çıkardığı silahı önümdeki sehpa bırakıp bana döndü.

"Bilmem. Gününü anlatmakla başlayabilirsin. Ya da zihnini kurcalayan herhangi bir şeyden."

"Günüm her zamanki gibiydi. Sahra biraz rahatsızdı. Onunla ilgilenip eve geldim." Kalp atışlarım hızlanırken Atlas gülümsedi.

"Demek her zamanki gibi? Güzelmiş. Sahra'yı da keşke eve davet etseydin. Eminim hastayken yalnız başına evde kalması zor olur." Atlas'ın söyledikleriyle panikle başımı Hayır anlamında salladım.

"H-hayır. O daha iyi hem gelmez sonuçta hasta biraz dinlenmesi gerek."

"Karıcım. Karşında Atlas Akay var. Sence ben hasta kızı buraya yürütür müyüm? Barlas'a söylerim onu da alır gelir. Hem akşam sana bir sürprizim var." Atlas cebinden çıkardığı telefonu ile ilgilenip kulağına götürdü.

Ne sürprizinden bahsediyordu? Allah kahretmesin. Sahra en son konuştuğumda evin ortasında deli danalar gibi halay çekiyordu. Nedeni bende bilmiyordum. Garip bir şekilde herkes dans etmekten zevk alırken Sahra halay çekip kendini düğünde gibi hissetmeyi seviyordu.

"Barlas akşam gelirken Sahra'yı da al bize gel. Kızcağız hastaymış evde yalnız kalmak yerine burada herkesin yanında daha iyi olur." Atlas yüzüme bakarak konuşurken tırnaklarımı avucuma geçirdim.

"Sende şaşırdın değil mi? Hastalık işte beklenmedik zamanda ortaya çıkıyor. Akşama ikinizi de bekliyorum." Atlas telefonu kapatıp bana döndü.

"Efsan noldu? Korktun gibi. Sahra yerine sanki düşmanını evimize getiriyorum. Doğrusu ben senin haz etmediğin birini değil evimize getirmek yakınına bile yaklaştırmam. Ama bi bakmışım sen benim düşmanımla iş birliği yapıyorsun." Atlas'ın imalarıyla şaşkınlıkla ona baktım. Koltuktan kalkıp yanıma yaklaştı. Elini yanağıma koyup okşadı.

"Şaka. Arada gerçeklikten uzaklaşmak gerek. Yoksa düşündükçe delirirsin." Boynuma eğildiğinde sıcak nefesini tenimde hissediyordum.

"Ve delirdikçe de bi bakmışsın elinde silah yerde cansız bir beden." Söyledikleriyle korkuyla titrerken benden uzaklaştı.

"Odamızda senin için seçtiğim elbiseyi giy. Ve benim için bu geceye hazırlan." Atlas gülümseyerek salondan çıktığında arkasından bakakaldım. Gece beni neyin beklediğinden emin değildim. Salondan çıkıp odaya ilerledim. İçeri girdiğimde yatağın üzerinde duran şık elbiseye baktım. Köşede topuklu ayakkabı, çanta ve şık aksesuarlar vardı. Kapı çalınarak açıldığında oraya döndüm.

"Atlas Bey gönderdi. Bu geceye sizi hazırlayacağız."

Akşam vakitlerine geldiğinde Atlas konumda atılan eve arabayla geldi. Yakasındaki küçük ses kaydını eliyle daha çok kapattı.

"Abi. Sen biraz onu oyala yeterli. Kapıyı da açık bırakın." Barlas'ın sesiyle Atlas bakışlarını etrafta gezdirdi.

"Tamam sen o işi bana bırak." Atlas arabadan inip önündeki eve baktı. Feyza yukarı çıkan mini eteğini biraz eliyle düzeltti kapıda duran adama yaklaştı.

"Hadi orada durma. Gel benimle." Atlas'ın elinden tutup içeri sürükledi. Feyza kapı kapatacakken Atlas kolundan tuttu.

"Saçında birşey var." Feyza'nın dikkatini dağıtarak ellerini saçlarında gezdirdi. Feyza heyecanla kapıyı kapatmayı unutup Atlas'a hayranlıkla baktı.

"Sen içeri geç. Ben mutfaktan birşeyler getireyim." Feyza mutfağa ilerlediğinde Atlas kapıyı açık bırakıp salona geçti. Boş koltuğa oturup etrafı kontrol ediyormuş gibi yapıp yakasındaki cihaza yaklaştı.

"Kapı açık."

"Daha iyi misin?" Feyza içeri girdiğinde kendini toparlayıp ona döndü.

"Kötü olduğumu nereden çıkardın?" Feyza Atlas'ın karşısındaki koltuğa oturup bacak bacak üstüne attı. Elindeki içkileri masaya bırakarak gülümsedi.

"Bilmem. Düşmanıyla karısını yan yana gören bir adamın ne kadar iyi olabileceğini düşünmedim." Atlas gülümseyerek masada duran içkiyi eline aldı.

"Bak kendi ağzınla söyledin. Efsan benim karım. Ve onunla ilişkim kimseyi ilgilendirmez." Feyza duyduklarıyla bozulmuştu.

Barlas evin camına dikkatle yaklaştı. İçeride abisiyle o kadın oturmuş konuşuyordu.

"Abime bak be çok haşmetli görünüyor. Aynı ben."

"Öhm öhm." Atlas art arda öksürerek kardeşini duyduğunu belli etmeye çalıştı.

"Pardon bir an duymuyorsun sandım abi."

"İyi misin?" Feyza koşarak getirdiği suyu Atlas'a uzattı.

"Gıcık tuttu." Suyu alıp kafasına diktiğinde Barlas etrafa göz gezdirdi. İleride gördüğü mavi bir ışık dikkatini çekmişti. Cam'dan uzaklaşıp mavi ışığa doğru ilerledi.

Kapalı bir kapıyla karşılaşınca kapının koluna elini attı. Açmaya çalışsada kapı kilitli olduğu için başaramadı. Cebinden çıkardığı bıçakla kapının kilitini zayıflatmaya çalıştı. Bıçak arada elini kessede sesini çıkarmayıp işine devam etti.

Kapının kiliti biraz gevşediğinde tüm gücünü kullanıp kapıya vurdu. Ses olduğundan fazla çıkmıştı.

"Bir ses duydun mu?"

"Hayır." Feyza cam'a yaklaştığında Atlas masada duran içkiyi alıp bilerek yere düşürdü.

"Hay aksi." Birkaç cam parçasını eline sapladıktan sonra bakışlarını feyza'ya çevirdi.

"Elin kanıyor." Feyza hızla bir bezle elini sararken Atlas etrafı inceledi.

Barlas kimsenin gelmediğini görünce derin bir nefes alıp içeri girdi.

"Ee yuh amk. Burada fare bile kalamaz." Burnuna gelen kan kokusuyla yüzünü buruşturdu. İçerisi karanlık ve dağınıktı. Telefonunu çıkarıp flash ışığıyla etrafa baktı. Gördüğü manzara ile şaşkınlıkla bakakalmıştı.

Duvarda A'dan Z'ye abisinin fotoğrafları vardı. Köşelerde oluşan parmak izleri ve kanla karışık izler her yerde belli ediyordu.

"Bu kadın harbi psikopat." Barlas Gördüğü manzara ile ürpermişti. Açıkçası hayatında çok seyle karşılaşmıştı ama böylesini İlk kez görüyordu.

Ensesinde hissetiği namlu ile yerinde kalakaldı.

"Meğersem burada küçük bir fare varmış." Serkan Barlas'ın belinden silahı çekip aldı.

"Sen buradaysan abinde eminim içeridedir. Yürü yoksa vururum." Barlas sinirle yürümeye başladığında dışarı çıktılar.

"ATLAS ÇIK LAN KARŞIMA." Atlas duyduğu bağırış ile cam'a yaklaştı. Barlas'ın alınına dayatılan silaha ve başında duran Serkan'a öfkeyle baktı.

"Bak burada kim var." Feyza gördüğü manzara ile sinirle köşede duran silahı alıp Atlas'a doğrulttu.

"Bana kumpas kurdunuz." Atlas ona doğrultulan silaha baktı.

"Dışarı çık." Feyza silahla beraber Atlas'ın dışarı çıkmasını işaret etti.

"Kollarını havada tut. Sakın silahına dokunma vururum." Atlas kollarını kaldırıp kapıya ilerledi. Dışarı çıktığında Serkan sırtarak ona bakıyordu.

"Bir taşta iki kuş." Serkan silahın namlusunu Barlas'a bastırırken Feyza Atlas'ın ensesine dayadığı silahla ilerlemesini işaret etti. Atlas sakince ilerlediğinde Serkan yakasını tutup yere yatırdı.

"Bugün seni ben öldüreceğim Atlas Akay." Bacağıyla Atlas'ın omzuna baskı yaptı.

"Öldürmezsen orospu çocuğusun." Atlas gülmeye başladığında Serkan öfkeyle Atlas'ın saçına yapışıp yere acımasızca art arda vurdu. Atlas ağzına gelen kan tadıyla gülmeye devam etti. Barlas başına dayatılan silaha bakıp abisine işaret etti. Atlas aldığı işaretle göz kırptı.

"Belkide karınla sen öldüğünde kutlama yaparız gecenin sonlarında." Atlas duyduğu sözlerle öfkeyle Serkan'a baktı.

"Belanı sikeceğim. Bekle biraz. Seni İstanbul'un sokaklarında ibreti alem olsun diye cesedini gezdireceğim." Serkan kahkaha atarak Atlas'a baktı.

"Nasıl olacak?" Barlas ani hareketle başına dayatılan silahı çekip yere düşürdü. Serkan düşen silahla Barlas'a vuracakken Barlas sert bir hareketle Serkan'ın yüzüne tekme attı. Feyza silahı Atlas'tan çekip Barlas'a uzattığında Atlas yerden hızla kalkıp Feyza'nın başına belindeki silahı çıkarıp doğrulttu.

Feyza korkuyla yerinde kalırken Serkan ve Barlas yerde boğuşmaya başladı.

Atlas Feyza'nın kolundan tutup peşinden sürükledi.

"Yalvarırım beni öldürme." Atlas açık olan kapıya yaklaşp içeri girdiğinde gördüğü manzara ile beyninden vurulmuşa döndü. Her yerde kendine ait fotoğraflar vardı. Feyza Atlas'ın bacaklarına eğilip ağlamaya başladı.

"Seni çok seviyorum yalvarırım. Affet beni öldürme Atlas."

"Seni öldürmeyeceğim. Sen zaten gözümde yoksun Feyza. Ama kendi pisliğinde ölmen için herşeyi yapacağım." Atlas silahı yere atıp Feyza'dan uzaklaştı. Feyza gözyaşları içinde ağlarken arkasından kapıyı kapatıp kilitledi.

Serkan Barlas'ın kasığına tekme atıp köşede duran silahı alarak yerden kalktı. Barlas acı içinde yerde kıvranırken Atlas Serkan'ın arkasından yaklaşp bacaklarına tekme attı. Serkan beklenmedik darbe ile yere düşerken silahı Serkan'dan alıp ona doğrulttu.

Yerde kıvranan kardeşine yaklaşp kolundan tutarak yerden kaldırdı.

"Dayan kardeşim."

"İyiyyim." Barlas abisinin omzunu sıkıp başıyla onayladı. Serkan acı içinde kıvrılırken Atlas silahın tetiğini çekti.

"Karıma ve kardeşime dokunanı yaşatmam." Sonrasında silah sesi etrafı sarmıştı. Serkan oracıkta alnından vurularak hayatını kaybetmişti.

Atlas omzuna giren ağrı ile sendeledi. Barlas hızla abisine yaklaşp koluna girdi.

"Henüz iyileşmedin."

"Beni boşver sen iyi misin?"

"İyiyyim abi. Sayende." Barlas abisine sıkıca sarıldığında Atlas sarılan kardeşinin omzunu sıktı. Duyulan silah sesi ile birbirlerinden ayrılıp kapalı olan kapıya bakışlarını çevirdiler.

"Sence düşündüğüm şey olabilir mi?" Barlas'ın sorusuyla Atlas kapalı olan kapıya yaklaşp kiliti açtı. Yerde kanlar içinde yatan kadına baktı. Feyza'ın göğsünden akan kanlar yere damlıyordu. Atlas yaklaşp nabzına baktı.

"ÖLMÜŞ." Feyza göğsüne isabet alarak orada can vermişti.

Aynadan kendime baktım. Üzerimi saran elbise oldukça güzel görünüyordu. Saçlarımı salaş bir topuz yapılmıştı. Hafif bir makyaj ile hazır görünüyordum. Kapı açıldığında içeri Atlas girdi. Üstü başı dağılmış dudaklarının kenarında kurumuş kan izleri vardı.

"Sana ne oldu?" Atlas bakışlarını üzerimde gezdirip yanıma yaklaştı. Bir şey söylemeden beni kendisine çekip sıkıca sarıldı.

"O gece sana değil de o kadına inandığım için özür dilerim. O gece seninle değil de onunla kaldığım için özür dilerim. O gece acı çekerken yanında olup seni iyileştiremediğim için özür dilerim. Serkan piçi ile benim yüzümden karşı karşıya gelmek zorunda kaldığın için özür dilerim. Bebeğimizi ve seni kendimden koruyamadığım için özür dilerim." Duyduklarımın gözyaşları içinde ağladım. Başımı göğsüne yaslayıp hıçkırarak ağladım.

"Efsan ben iğrenç bir adam olduğum için seni hiç hakketmedim. Ama bencil olup senden yine boşanmayacağım. Çünkü sen olmazsan nefes dahi alamam." Atlas'tan uzaklaşıp gözlerinin içine baktım.

"Bebeğimiz öldü. Ama ben sadece seni suçladım. Canını yakıp intikam almak istedim. Ama çok ileri gittim. Sana zarar vermek istersen benim de canım yandı. Ben sana yalan söyledim. Bugün o adamla bir araya geldim. Ama gerçekten iş içindi senden o zaman intikam almak istesemde asla başka bir ilişki içinde olmadım." Gözyaşlarım durmaksızın akarken Atlas parmaklarını dudaklarıma bastırdı.

"Herşeyi en başından beridir biliyorum. Sadece senin itiraf etmeni bekledim." Duyduklarımın şaşkınlıkla Atlas'a baktım. Parmaklarıyla gözyaşlarımı silip yüzüme eğildi.

"Sensizlik beni bitirdi." Elleri kalçalarımın altına gezinirken nefesimi tuttum.

"İddiayı sen kazandın. Benim sana karşı kazanmam imkansız." Soğuk parmakları bacaklarımda geziniyor sıcak bedenimi daha da yakıyordu.

"Ama istemezsen sana dokunmayacağım." Ellerini üzerimden çekip benden ayrıldı. Yanımdan uzaklaşacakken elinden tutup durdurdum. Ona yaklaşıp ellerini belime doladım. Sessizce beni izliyordu.

"Bu gece acılarımızı unutup tekrardan başlayalım." Kulağına fısıldayarak uzaklaşıp gözlerinin içine baktım.

"O zaman ben herşeyi unutmaya hazırım." Dudaklarıma yapıştığında kollarımı boynuna sardım. Elleri belimi sıkıca tutarken kendimi ona bastırdım. Dudaklarından ayrılıp gözlerinin içine baktım.

"Bende seninle yeniden başlamaya hazırım."

33. Bölüm

Atlas beni kendisine çekip başımı göğsüne yasladı. Elleriyle saçlarımı yavaşça okşayarak küçük öpücükler saçlarıma bıraktı.

"Efsan bir daha benden hiçbir şey saklama." Sesi sertti. Öfkesini gizlemeye çalışıyor gibiydi. Başımı göğsünden kaldırıp gözlerinin içine baktım. Bakışları bana döndü.

"Bana kızgınsın." Titreyen sesimle konuşurken bakışlarımı ondan çekmedim.

"Senin yerinde bir başkası olsaydı. Onu kendi ellerimle öldürürdüm." Gözlerindeki soğukluk bedenimin titremesine sebep olmuştu.

Onu seviyordum. Ama gözlerindeki o soğuk ifade içimi ürpertiyordu. Atlas başımı tekrardan göğsüne yaslayıp saçlarımı okşamaya devam etti.

"Bir daha." Sustuğunda odada koca bir sessizlik oluşmuştu.

"Bana yalan söylersen seni asla affetmem." Son sözleri bıçak misali kalbime saplanmıştı. Benden uzaklaşıp üzerindeki gömleğin düğmelerini ilikleyerek üzerinden çıkardı. Bedeninde oluşan morluklara dokundum.

"Bunlar yeni mi oldu?" Atlas elimin üzerine elini koyup okşadı.

"Önemli bir şey değil." Yanımdan geçecekken elini tutup durdurdum.

"Benden saklama." Atlas gözlerimin içine baktı.

"Serkan'ı öldürdüm." Duyduklarım ile şaşkınlıkla ona baktım.

"Ne? O öldü mü?" Atlas sırtarak bana doğru yaklaşımaya başladı. Geri geri gidecekken bileğimden tutup kendisine çekti. Yüzlerimiz birbirine çok yakındı.

"Söylesene güzelim. Karımla iş birliği yapan. Akli sırasınca da arkamdan kuyumu kazan bir piçe başka ne yapmam gerekirdi? Hataların bedeli ağır olur Efsan. Özellikle de bana karşı bir hata yapılmışsa."

"Onu öldürünce eline ne geçti Atlas? Katil olman dışında." Atlas benden uzaklaşıp sırtını bana döndü.

"Bazı insanlar da çocukluğumuzun katilidir. Ben masum biri değilim Efsan. Ama onlar da masum değil."

"Atlas be-"

"Sen bu hayatta kaç kişinin ölümüne şahit oldun?" Sorduğu soruyla duraklamıştım. Hiçbir zaman bu çok ağır bir şeydi. Yaşamış olsaydım asla güçlü olamazdım.

"Ben önce annemi sonra da onu öldüren sözde babamın ölümüne şahit oldum." Atlas sinirle gülmeye başladığında ona bir adım attım. Elleriyle durmamı işaret etti.

"Asıl komik olan şey ne biliyor musun?" Atlas bana döndüğünde gözlerinde acıyı gördüm.

"Babam olacak o piçin katili benim. Ve daha nice piçlerin katilide benim. Ama hiçbirinden pişman değilim. Çünkü hepsi tacizci, pedofili, şantajcı piçlerden ibaretti." Gözlerim dolarken ona yaklaştım.

"6 yaşındaki bir çocuğa zorla dokunmaya çalışmak bu düşünce ne kadar korkunç değil mi?" Atlas'ın söyledikleriyle bakışlarımı ona çevirdim. Böyle insanlar gerçekten var mıydı? Küçük masum bir çocuğa nasıl dokunmaya çalışabilirlerdi.

"O çocuk sadece kendini korumak istedi." Atlas'ın değişen yüz ifadesiyle korkuyla ona yaklaştım. Yüzü bembeyaz olmuştu.

"Öldürdüm." Atlas'a dokunmaya çalıştığımda benden uzaklaştı. Pantolonu kasığına kadar sıyrıp oradaki ize dokundu. Bakışlarımı yara izine çevirdim. Bıçak izine benziyordu. Yakından bakılınca daha net görünüyordu.

"Bazı izlerin taşıdığı anlam farklıdır. İnsanlar gider izleri kalır." Atlas elini yara izinde gezdirdi.

"O çocuğa ne oldu?" Korkuyla sorduğum soruyla bakışlarımı bana çevirdi.

"Büyüdü." Aramızda sessizlik oluştuğunda kapı çaldı. Atlas Pantolonunu hızla düzeltti. Barlas elindeki pamuk şeker ile bize bakıyordu.

"Pardon biraz yanlış bir zamanda geldim herhalde." Atlas'ın üzerinde hiçbir şey yoktu. Barlas bana yandan yandan bakarken aynaya döndüğümde gördüğüm şeyle utançla yerin dibine girmek istedim. Rujum dudığımdan taşarken saçlarım birbirine girmişti.

"Senin zamanlamayı sikeyim kardeşim." Atlas'ın sinirli sesini duymuştum. Utançtan arkamı dönemiordum.

"Sahra ile biz mekana geçelim diye düşündük. Siz arkamızdan gelirsiniz." Bakışlarımı kapıda duran Barlas'a çevirdim. Elindeki

pamuk şekeri sallayarak odadan çıktı. Yüzümde hafif bir tebessüm oluştu. Atlas'a döndüğümde yüzündeki soğuk ifade yerini koruyordu. Ona yaklaşıp karşısında durdum.

"Atlas. O çocuk kim?" Bakışları hızla Yüzümde gezindi.

"Hemen hazırlanıp çıkarız." Bana son kez bakıp banyoya girdi. Az önce söyledikleri beynimde dolaşıyordu. Koltuğa geçip oturdum. Bahsettiği çocuk zihnimden silinmiyordu. İnsanlar bu kadar iğrenç olabilir miydi? Belki de Atlas bu hayata yaşadıkları yüzünden çekilmişti.

Atlas banyoya girdiğinde kapıyı arkasından hızla kapattı. Nefesi daralıyordu. Boynunu sıkıp derin derin nefesler almaya başladı. Zihnindeki sesler susmuyordu.

"Gelme. Annemi istiyorum."

"Baba hayır gitme."

"Ben oyuncaklarımla oynayacağım seninle değil."

"ANNE."

Atlas kendini zemine bırakıp elleriyle saçlarını çekti. Zihnindeki sesler gittikçe artıyordu. Yarım yamalak hatırladığı anılar beynini zorluyordu. Gözlerini sıkıca kapatıp başını kapıya dayadı.

"Karanlık bir oda."

"Soğuk zemin."

Aklına gelen kelimeler nefesini kesiyordu.

"Anne." Dudaklarından sadece bunlar çıkabilmişti. Pantolonu sıyırıp kasığındaki yara izine baktı.

(GEÇMİŞ)

Küçük çocuk korkuyla masada duran bıçağı alıp karşısındaki bedene doğrulttu. Adam kahkalar eşliğinde ona yaklaşıyordu.

"Şuna bak sen. Büyünce erkek adam olmayacak mısın lan. Kız gibi bu haller ne öyle. Erkek gibi olacaksın benim gibi." Adam kahkaha atarak yaklaşırken küçük çocuk titreyen elleriyle bıçağı tutuyordu.

"Bak sen küçük Atlascık da pek bir cesaretliymiş." Adam bıçağı küçük çocuğun elinden almaya çalışırken çocuk korkuyla bıçağı adamın kasığına sapladı. Adam acı içinde çığlıklar atarken küçük çocuk korkuyla kaçacakken adam onu sıkıca tutup yere düşürdü.

"Bana bir iz bıraktın. Şimdi sana da bir iz bırakacağım." Adam yere düşen bıçağı alıp korkuyla titreyen çocuğun kasığına sapladı. Karanlık odada acı içinde bağırان çocuğun çığlıkları yankılanıyordu.

Atlas titreyerek elini yara izinden çekti. O günden beri kimsenin ona izinsiz dokunmasına izin vermemişti. Haberi olmadan herhangi bir temas edildiğinde bile beyninden vurulmuşa dönüyordu.

Kapı çaldığında kendini hızla toparlayıp ayağa kalktı.

"Atlas. İçeriden ses gelmiyor iyi misin?" Duyduğu sesle zihnindeki sesler kesilmişti.

"İyiym güzelim endişelenme." Dolapta duran kutuyu alıp avucuna döktü. Bazı zamanlarda rahatlamak için bu ilacı kullanıyordu. Hızla yutup derin bir nefes aldı. Soğuk suyu açıp altındakileri sıyırıp suyun altına girdi. Soğuk su ile vücudu rahatlarırken az öncekinden daha iyi hissediyordu.

Kapıdan uzaklaşıp yatağa oturdum. Atlas içeri girdiğinden beri ses yoktu. Bende korkup ona seslenmişim. Yüzünde anlam veremediğim bir şeyler saklıydı. Sanki içinde gizlediği bazı şeyler var gibiydi.

Aradan geçen 20 dk'nın sonunda Kapı açılmıştı. Atlas beline sardığı havlu ile banyodan çıktığında yataktan kalktım. Dolaptan onun için çıkardığım kıyafetleri uzattım.

"Bunları giymek istemezsen başka bir şey bakarım." Atlas elimdeki kıyafetleri alıp bana sıkıca sarıldı.

"Seni çok seviyorum." Duyduklarımın yüzüm kızarmıştı. Ona sıkıca sarılarak kokusunu içime çektim.

"Bende seni çok seviyorum." Atlas saçlarımı öpüp benden uzaklaştı.

"Güzel bir manzara izlemek isterse burada giyinebilirim." Havluyu açacakken elinden tutup durdurdum.

"Hayır. Ben odadan çıkınca giyin." Atlas söylediklerime gülerken ondan uzaklaşıp koşarak kapıya ilerleyip dışarı çıktım. Arkamdan kapıyı kapatıp kızaran yanaklarımı tuttum. Onunla kaç defa birlikte olmuş olsam bile bazen utanıyordum. Salona geçip koltuğa oturdum.

Atlas salona geldiğinde birlikte evden ayrıldık. Korumalar arabanın kapısını açtığında Atlas elimi öpüp kapımı tuttu. Ona gülümseyerek arabaya bindim. Kapıyı kapatıp sürücü koltuğuna geçip oturdu.

"Bu gece bizim gecemiz olacak güzelim."

"Seninle olan her gecem güzel sevgilim." Bana yaklaşıp dudaklarıma bir öpücük bıraktı. Yanaklarım kızarıırken benden uzaklaşıp arabayı çalıştırdı.

"Ya sana inanmıyorum Barlas." Sahra sinirle karşısındaki adama baktı. Barlas elinde bitmiş olan pamuk şekerin çubuğuyla bakıştı.

"Güzelim. Sana getirdim. Yemek istemiyorum dedin. Ne yapsaydım? Çöpe atsam vicdan azabı çekerdim." Sahra sinirle güldü. Ona istemiyorum demişti. Ama bu bir taraftan istiyorum ama naz yapıyorum demekti.

"Sen gerçekten öküzsün." Sahra hızla arkasını dönüp uzaklaşmaya başladı. Barlas koşarak bileğinden tutup durdurdu.

"Tamam istediğin pamuk şeker olsun hepsini sana alacağım." Sahra çaktırmadan gülümseyip Barlas'a baktı.

"Koca adam olmuşsun ama küçük çocuk gibi davranıyorsun." Barlas elindeki çubuğu çöp kovasına atıp Sahra'ya döndü.

"Ne güzel işte. Asla yaşlanmayacağım." Barlas omzuna yediği yumruk ile acıyla omzuna dokundu.

"He yani. Sen böylece yaşlanmayacaksın. Ama ben yaşlı bir teyze olacağım. Sende beni beğenmeyip bırakacaksın." Sahra sinirle ellerini birbirine dolarken Barlas ağzı açık karşısındaki kadına baktı.

"Allah bu kızların triplerinden erkekleri korusun. Aşkım ben onu mu diyorum? Seninle olduğum sürece içimdeki çocuk asla ölmez. Senin varlığın beni hep ayakta tutar." Barlas Sahra'nın ellerinden tutup kendisine çekti.

"Hem sen benim için hep dünyanın en güzel en tatlı kadını olacaksın. Birlikte yaşlanıp otobüste gençleri kaldırarak koltuklara oturacağız. Aşık tontış bir çift gibi ortalıkta gezeceğiz." Sahra duyduklarıyla kahkaha atarken Barlas dudaklarını büzdü.

"Hani herşey çok güzel gidiyordu. Ama otobüs detayı beni öldürdü. Koskocaman mafyasınız otobüsleri bile satın alacak gücünüz var. Sense benimle yaşlanıp otobüslere mi bineceksin?" Sahra gülmeye devam ederken Barlas hayranlıkla onu izliyordu.

"Dünyamda sadece sen ol yeter." Sahra aniden duyduklarıyla gülmesi kesilmişti. Barlas Sahra'nın yüzünü ellerinin arasına alıp ona biraz daha yaklaştı.

"Benim için en büyük zenginlik sensin Sahra. Seninle olduğum zaman hiçbir şey benim için önemli olmaz. Ben senin için bu hayatı bile siler atarım. Yeterki ellerimden tutup benimle bu yolda yürü." Sahra utançla dudaklarını ısırırken Barlas dudaklarına eğildi.

"Benimle bu yolda yürümeye var mısın hayatımın anlamı?"

"Varım. Seninle herşeye sevgilim." Barlas duyduklarıyla gülümseyerek Sahra'nın dudaklarına yapıştı. İkisi de kendini

kaptırırken Atlas ve Efsan arabadan inip karşılarında öpüşen çiftlere baktı.

"Belli ki ateş bacayı çoktan sarmış." Atlas'ın sesiyle Efsan bakışlarını ona çevirdi.

"Hemde fena sarmış." Atlas karısının elini tutup kendisine çevirdi.

"O zaman bizim aşkımız da alev alsın." Atlas kendisine çektiği kadının dudaklarına yapıştı. Efsan kollarını kocasının boynuna dolayıp arzuyla öpüşüne karşılık verdi. Mekandan çıkan çiftler arzuyla öpüşen bedenleri hayranlıkla izledi.

Barlas ve Sahra birbirlerinden ayrıldıklarında gördükleri manzara ile gülümsediler.

"Öhm öhm." Barlas sahte bir öksürük yaptığında Sahra koluna vurup gülümsedi. Atlas ve Efsan birbirinden zorlukla ayrılıp onlara bakan ikiliye döndü.

"Abicim yengecim. Burası aşk yuvanız değil. Üzgünüm." Barlas alayla konuşurken Atlas kardeşinin yanına yaklaşp elini omzuna attı.

"Kardeşim. Burası da sizin aşk yuvanız değil. Belli ki yanan ateşinizi söndüremediniz." Atlas imayla konuştuğunda Sahra kızarmıştı.

"Ya Atlas. Uğraşmasana aşık çiftlerle." Efsan gülümserken Sahra sinirle ona baktı.

"Efsan sende mi?" Atlas karısının eline belini koyup Sahra'ya baktı.

"Efsan'ı benden almak isterken kendin de hayatımıza dahil oldun Sahra hanım. Demek ki hayatta hiçbir zaman büyük konuşmamak gerek." Atlas bakışlarını Efsan'a çevirdiğinde ellerini sıkıca tuttu.

"Öyle tabi abicim. Hayatta asla dememek gerek. Biri hayatına girer ve seni bambaşka biri haline çevirir." Barlas'ın sesiyle Atlas kardeşine döndü.

"Haklısın kardeşim. Hayat sürprizlerle dolu."

"Ay ben acıktım." Sahra'nın sesiyle herkes ona döndü.

"Bende ya bir şeyler yiyelim." Efsan da arkadaşını onayladığında hepsi birlikte mekana geçti.

Mekana girdiğimizde büyük bir masa bizi bekliyordu. Atlas elime bir öpücük bırakıp masaya ilerledi. Güllerle etrafı süslenmiş mum ışıklarıyla aydınlatılmış masaya yaklaştık. Sandalyemi çektiğinde ona gülümseyerek yerime geçip oturdum. Sahra sağ tarafıma otururken Atlas tam karşımda oturuyordu. Barlas'ta Sahra'nın karşısında oturdu.

"Hoşgeldiniz efendim." Garson yanımıza geldiğinde Atlas eliyle işaret verdi. Garson hemen başını sallayıp yanımızdan ayrıldı. Aradan geçen birkaç dakikanın ardından mekana giren kemancıya bakışlarımı çevirdim.

"Atlas bu çok güzel." Hayranlıkla kemancıyı izlerken aniden mekanın bütün ışıkları kapanmıştı.

Bakışlarımı şaşkınlıkla Atlas'a çevirdiğimde yanıma gelip elini uzattı.

"Bana bu gece eşlik eder misiniz hanımefendi?" Uzattığı elini tutup ayağa kalktım.

"Elbette zevkle beyefendi." El ele pistin ortasına geçtik. Ellerimiz birbirine kenetlenirken elini belime koyup kendisine çekti. Şimdi bedenlerimiz birbirine yapışmıştı. Yavaşça kendimizi müziğin ritmine bıraktık.

"Çok güzelsin." Kulağıma fısıldadığı sözlerle ona gülümsedim. Elleri belimi sıkıca kavramış ellerimiz birbirinden ayrılmak istemezcesine sıkıca kenetlenmişti. Müziğin ritmiyle sallanıyorduk. Başımı Atlas'ın göğsüne yasladım. Kokumu içine çekerken küçük öpücükler boynuma bıraktı.

"Seni seviyorum." Fısıldayarak söylemiştim. Belki de duymamıştı.

"Bende seni seviyorum." Atlas'ın sesiyle kendimi ona daha çok bastırdım. Gözlerimi kapatıp huzurlu anın tadını çıkardım. O benim kaçmak istediğim ama aynı zamanda sığınabildiğim tek limanımdı.

Gözlerimi açtığımda gördüğüm manzara ile tebessüm ettim. Sahra ve Barlas'ta bizim gibi birbirine sarılıp dans ediyordu. Sahra'nın gözlerindeki mutluluğu ve Barlas'ın gözlerindeki ışıltıyı görebiliyordum. Bazen imkansız gibi görünen herşey zamanla vazgeçilmezimiz oluyordu. Benim hikayemde en imkansız dediğim anda ona herşeyimle bağlanmam olmuştu.

Müzik bittiğinde masaya geçip oturduk. Gelen yemekleri güzel sohbetler eşliğinde yedik. Kendimizi sohbeta o kadar kaptırmıştık ki geçen zamanın farkında değildik.

"Geç oldu. Kalkalım." Atlas ayağa kalktığında hepimiz onu onaylayıp kalktık.

"Sahra'yı ben götürürüm." Barlas'ın sesiyle Sahra'ya döndüm.

"İyi zaten arabada birden fazla deli olmasını istemem." Atlas'ın bana bakarak sırtmasıyla ona gülümseyip yanına ilerledim. Barlas ve Sahra'nın görmeyeceğine emin olarak elimi kasiğına koydum. Atlas beklemediğı bu hareketle elimi tuttuğunda sertleşmiş aletini okşadım.

"Bu delinin başka halini de görmek isteyeceksin." Kulağına fısıldadığımda beni kendisine çekip kulağıma eğildi.

"Doğru benim için sulanan kadınlığını kurutmam gerek." Ellerini elbisemin altından iç çamaşırıma attığında panikle onu uzaklaştırmaya çalıştım. Ama elleri kadınlığımı hızla okşadığında inlememek için kendimi zor tuttum. İç çamaşırım sırlıklam olduğunda şaşkınlıkla ona baktım. Ama bu nasıl olurdu? Islaklığımı hissettiğinde gülümseyerek elini kadınlığımdan çekip benden uzaklaştı.

"Ay ben sana bayılıyorum zaten." Sahra sinirle konuşurken ben hala az önce yaşanan şeyin etkisindeydim.

"Hadi güzelim biz gidelim." Barlas Sahra'nın elini tutup bize gülümseyerek mekanın çıkışına ilerledi.

"Evimize gidelim." Atlas kulağıma fısıldayarak elimi tutup mekanın çıkışına ilerledi. Mekandan çıktığımızda soğuk hava yüzüme çarpmıştı. Bedenim titrerken Atlas ceketini çıkarıp omzuma attı.

Vale arabayı getirmeye gittiğinde Atlas ile beklemeye başladık. Bakışlarımı ona çevirdim. Soğuk bir ifade ile karşıyı izliyordu.

"Atlas." Ona seslendiğimde bakışlarını bana çevirdi.

"Söyle güzelim." Bana bakarken bakışlarını karşıya çevirdi. Yüzü aniden değişirken baktığı tarafa döndüm. Bir adam küçük bir çocuğu dövüyordu. Çocuk yere düştüğünde adam cebinden çıkardığı bıçağı çocuğa doğrulttu. Atlas hızla yanımdan uzaklaştığında peşinden ilerledim. Adam bıçağı çocuğa saplayacakken Atlas adamın yüzüne sert bir yumruk attı.

"Orospu çocuğu." Adam yere düştüğünde çocuk yerde gözyaşları içinde ağlıyordu. Koşarak yanına gidip ona sıkıca sarıldım.

"Tamam geçti canım. Korkma." Çocuğu sakinleştirmeye çalışırken bakışlarımı korkuyla Atlas'a çevirdim. Yere düşen adamın üzerine oturup yüzüne art artta yumruklar atıyordu.

"ATLAS." Korkuyla bağırdığımda bana döndü. Adam ani bir hareketle Atlas'ı yere düşürüp üzerine çıktı. Yere düşen bıçağı alıp Atlas'a doğrulttu.

"ATLAS." Korkuyla bağırırken yanıma gelen insanlar çocuğu hızla oradan uzaklaştırdı. Atlas adamın bıçağı tutuğu bileğini tutup zorlukla bıçağı kendinden uzaklaştırdı. Adamlarla boğuşmaya başladığında korkuyla onları izledim. Adam Atlas'ın yüzüne bir yumruk atıp ondan uzaklaştı. Ayağa kalktığında Atlas yerde kanayan burnunu tutuyordu. Adam bıçağı ona doğru saplayacakken koşarak adamın arkasından yaklaşıp art artta vurdum. Adam bana döndüğünde bıçağı tuttum. Benden almaya çalışsada sıkıca tutuyordum.

"Bırak." Adam öfkeyle bağırırken sıkıca bıçağı tutuyordum.

"Eee yeter be." Adam beni sertçe itip bıçağı koluma sapladı.

"EFSAN." Atlas Korkuyla bana bakarken Kolumdaki bıçağı tutarak yere düştüm. Atlas yerden kalkarken Adam hızla koşarak oradan uzaklaştı.

"Efsan dayan güzelim." Atlas koşarak yanıma gelip kan içinde kalan koluma baktı.

"şimdi hastaneye gideceğiz. Ve sen iyi olacaksın." Atlas beni sakinleştirmeye çalışarak belimden tutup kucağına aldı. Acıyla kolumu tutarken bağıarak arabayı getirmelerini söylediler. Araba geldiğinde beni dikkatle arabaya bindirip hızla şoför koltuğına geçti. Acıyla kolumu sıkıca tutarken yanımda korkuyla araba süren adama baktım.

"Seni seviyorum." Acıyla konuşurken Atlas bana döndü.

"Seni seviyorum güzelim."

Hastaneye geldiğimizde Atlas ortalığı yıkmış bütün doktorları başıma dizmişti. Neyseki çok derin birşey yoktu. Birkaç dikişle kolumu temizleyip sarmışlardı.

"O piçi elimden kaçırdım ama bulup onu diri diri yakacağım." Atlas öfkeyle odada tur atarken ona baktım.

"Atlas." Seslenmemle bana yaklaşıp yanıma oturdu.

"Neden siktiğimin bıçağını almaya çalışıyorsun? Ya daha kötü birşey olsaydı. Sen aklını mı yitirdin? Öfkeyle konuşurken elinden tutup ona baktım.

"O bıçak sana zarar verseydi. Ölürdüm. Nasıl orada hiçbir şey yapmadan durabileyim?" Atlas elimden tutup öpücükler bıraktı.

"Sana birşey olsaydı. Ben ölürdüm." Atlas'a yaklaşp sıkıca sarıldım.

"Ben iyiyim. Sende iyisin biz birlikte olduğumuz sürece iyi olacağız sevgilim." Atlas saçlarımı okşayıp beni kendine çekti.

"Biz hep birlikte olacağız."

Olaylı geçen gecenin arasından 1 hafta geçmişti. O süreçte Atlas sürekli benimle ilgilenip yalnız bırakmıyordu. Sahra ve Barlas'ta sürekli yanımda olup benimle ilgileniyordu. Kolumdaki sargı ile odada yatmaktan sıkılmıştım. Atlas'a iyi olduğumu söylesem de beni dinlemiyordu. Bugün daha fazla odada kalamayacaktım. Atlas Barlas ile mekana geçerken Sahra'da 1 haftanın sonunda işine geri dönmüştü. Benim ısrarlarım olmasa yanımda olmaya devam edecekti. Ama iyiydim alt tarafı kolumdan bıçaklanmıştım.

Odadan çıktığımda salona geçtim. Ortalık sakindi. Zil çaldığında yavaş adımlarla kapıya ilerledim. Kapıyı açtığımda gördüğüm bedenle şaşkınlıkla kalakalmıştım.

Onun burada ne işi vardı?

34. Bölüm

Gördüğüm bedenle nefesim kesilmişti. Buraya nasıl gelebilirdi? Bakışlarım korkuyla bahçede gezindi. Eminim korumalar ondan Atlas'a bahsedecekti.

"Efsan." Duyduğum sesle bakışlarımı ona çevirdim.

"Mert. Senin burada ne işin var? Beni nasıl buldun?" Art arda sorduğum sorularla yüzünde ufak bir tebessüm oluştu. İçeri girdiğinde geriye bir adım attım.

"Olanları biliyorum Efsan. Kaçırılıp zorla bu eve getirildiğini sonrasında yalanlarla kandırılıp bir şekilde o nikah masasına oturduğunu. Seni buradan götürmeye geldim." Duyduklarım ile şaşkınlıkla karşımdaki adama baktım.

"Mert. Seninle aramdaki ilişki uzun zaman önce bitti. Senin buraya gelip bu şekilde konuşmaya hakkın yok. Lütfen evimden gider misin? Ben burada kendi isteğimle kalıyorum." Mert bakışlarını sargılı olan koluma çevirdi.

"Ben senin saçının teline dahi kıyamazken o adam mı bunu sana yaptı?"

"Saçmalıyorsun. Atlas öyle bir adam değil. Kocamı senden daha iyi tanıyorum. Ve sen saçımın teline kıyamadın. Ama babamdan korkup beni terk ettin." Öfkeyle konuşurken Mert bana doğru bir adım attı.

"Mecbur kaldığımı biliyorsun. Baban tehdit etti. Sana zarar vermekle beni tehdit etti Efsan. Sana birşey olmasına izin veremezdim. Sonrasında geri döndüm sensiz yapamadım. Ama sen Mardin'den çoktan kaçmıştın. Sana çok kez ulaşmaya çalıştım. En son da evlendiğini öğrendim. Merak edip araştırdım. Gördüklerim duyduklarım normal değil Efsan. O adam mafya belanın kendisi sana zarar veriyor."

"Atlas bana zarar vermez." Mert söylediklerimle kahkaha atmaya başladı.

"Kendi öz babasını öldüren bir adam. Yarın öbür gün sana da zarar verir. O adamın neler yapabileceğini düşünebiliyor musun? Ateşle oynu-"

"Seninle olmaktansa ateşin içinde yanarım daha iyi." Mert şaşkınlıkla gözlerimin içine baktı.

"Sen beni terk ettiğin o gün. Kendi ellerinle ateşe attın. Şimdi yanıyorsam bunun sebebi sensin."

"Ef-"

"Evimden gider misin?" Mert susup başını salladı. Ona arkamı dönüp derin derin nefesler aldım.

"Misafirimiz olduğunu bilmiyordum karıcım." Duyduğum sesle korkuyla kapıya döndüm. Atlas gözlüğünü çıkarıp Mert'e baktı.

"Misafir değilim." Mert sinirle konuşurken korkuyla ona baktım.

"Misafir değilsen benim evimde benim karımla ne konuşuyorsun?" Mert bana bakarken başımı hayır anlamında salladım.

"Karıcım bu arkadaşı benimle tanıştırmayacak mısın?" Atlas bana döndüğünde ona baktım.

"Şey o benim-"

"Kuzeniyim." Mert lafımı kestiğinde şaşkınlıkla ona baktım. Atlas bakışlarını Mert'e çevirdi.

"Vay canına. Karımla tanıştığım zamanlarda ailesi bile ortada yoktu. Şimdi ise her gün birileri ortaya çıkıyor. Güzelim bu kadar çok sevildiğini bilmiyordum." Atlas bana gülümseyerek bakarken ona tebessüm ettim.

"Tanışmak mı? Zorla kaçırıp evde tuttuğun insanlarla tanıştığını falan mı sanıyorsun? Yoksa zorla onları hayatına mı dahil ediyorsun?" Mert'in söyledikleri ortamı fazlasıyla germiştir.

"Mert." Atlas elini kaldırıp beni susturdu. Ceketini çıkarıp yere attı. Korkuyla ona baktım.

"Fazla cesurmuşsun. Ama dikkat et o dilini birileri kesip eline vermesin. Ha benim evimde bana kafa tutacak kadar deliyim diyorsan. Unutma benim kadar delisini bulamazsın." Atlas öfkeyle Mert'in üzerine yürüdü. Hızla yanına gidip kolundan tutarak onu uzaklaştırdım. Mert'e sinirle baktım.

"Mert git artık. Atlas lütfen sakın ol." Atlas bakışlarını bana çevirdi. Bana yaklaşıp kulağıma eğildi.

"Sinirlendiğimde neler yapabileceğimi biliyorsun güzelim. Biraz daha benim evimde kalmaya devam ederse. Kırılmadık kemiğini bırakmayacağım." Atlas benden uzaklaştığında Mert'e döndüm.

"Artık gitsen iyi olur." Mert bana ve Atlas'a son kez bakıp hızla evden ayrıldı.

"Tipini siktiğıme bak. Sana yatsın kalksın dua etsin. Yoksa ben ne yapacağımı iyi bilirdim." Atlas öfkeyle konuşurken elinden tutup kendime çektim.

"Kim ne derse desin. Bizi ayıramazlar geçmişı çoktan kapattık." Atlas elini yanağıma koyup okşadı.

"Ayıranı bende ortadan ikiye ayırırım güzelim. Seninle arama kimse giremez." Atlas beni kendisine çekip sıkıca sarıldı.

Kapının çalmasıyla ikimizde birbirimizden ayrıldık. Selin ile abim bize bakıyordu.

"Prensesim." Atlas Selin'in yanına gidip başına öpücük bıraktı. Abim yanıma gelip bana sıkıca sarıldı.

"İyi misin?"

"İyiyim abi."

"Samet senin kuzenin de az önce buradaydı. Biraz saçmaladı. Kalsaydı tek parçada olmazdı ama keşke erken gelseydin." Atlas'ın alayla söyledikleriyle abim bana kaşlarını çatarak baktı.

"Kuzenim mi?" Sorgularcasına bana bakarken Atlas yanımıza geldi.

"Neydi adı ya. Ha Mert'ti galiba." Abim duyduklarıyla şaşkınlıkla bana baktı. Ona Mardin de yaşadıklarımı anlatırken Mert'ten de bahsetmiştim.

"Noldu? İsmi duyunca yüzün bembeyaz oldu."

"Yok. Sadece şaşırdım. Gitti mi peki?" Abim bana merakla bakarken başımı salladım.

"Gitti." Rahatlayarak başını salladı.

"Abi beni odama götür müsün?" Selin'in sesiyle bakışlarım ona döndü.

"Tabi ki prensesim." Atlas Selin ile beraber odadan çıktığında abim bana döndü.

"Efsan. Onun burada ne işi vardı?"

"Abi bilmiyorum az önce onu karşımda görünce çok şaşırdım. Sonra Atlas geldi. Kim olduğunu sorunca da kendisi kuzenim olduğunu söyledi."

"Vay şerefsiz. Aklı sıra buraya gelip olay çıkaracaktı. Sen onu bana bırak kardeşim. Sakın onunla iletişime dahi geçme." Başımı hızla salladığımda bana sıkıca sarıldı.

"İyiki varsın abi."

"Sende kardeşim."

Elbisenin fermuarını zorlukla açmaya çalışıyordum. Kolumdaki saygıyı doktor kontrolü ile çıkarmıştım. Ama hala biraz daha ağrısı vardı. Aynadan fermuarı açmaya çalışırken arkamda gördüğüm

bedenle gülümsedim. Atlas kollarını belime sarıp omzuma başını yasladı.

"Bana niye söylemedin güzelim? Ben açarım." Atlas fermuarımı tutup dikkatlice aşağıya indirdi. Soğuk parmakları tenime değdiğinde titredim. Fermuarı açtığında ellerini elbisemin içine soktu. Bedenim onun dokunuşlarıyla titriyordu.

"Seni çok özledim." Boğuk sesi kulaklarımda uğulduyordu. Elleri belimden aşağıya doğru gezinirken sıcakladığımı hissediyordum. Elleri kalçamı sıktığında inledim.

"Seninle sevişmeyi özledim. İçini doldurmayı özledim. Arzudan yanan bedenini söndürmeyi özledim güzelim." Söylediği arsız sözlerle daha çok tahrik oluyordum. Ona doğru dönüp gözlerinin içine baktım. Arzuyla parlayan gözleri herşeyi haykırıyordu.

Ellerimi kasıklarına koyup yavaşça okşadım. Bu arsızca teklifini kabul etmekte. Yavaşça sertleşen aletine yaklaştım. Şimdiden sertleşmişti. Ellerimle okşamaya başladığımda beni kendine bastırıp kalçamı sıktı.

"O zaman içimi doldur." Söylediğim sözlerle bakışları bedenimde gezindi.

"Zevkle." Kalçalarımı sıkıp elini elbisemim içine sokup iç çamaşırama dokundu. Şimdiden sırılsıklam olmuş kadınlığımı iç çamaşıramın üzerinden okşadı. Çamaşırimi yana sıyrıp sulanan kadınlığımı hızlı hızlı okşamaya başladı. İnemelerimi dudaklarıyla kesip hızlı hızlı kadınlığımı okşuyordu. Beni kucağına alıp yatağa doğru yaklaştı. Bedenimi sertçe yatağa attığında elbisem kalçamı üzerine kadar sıyrılmıştı. İç çamaşırimi hızla kalçalarımdan sıyrıp yere fırlattı.

Sulanan kadınlığımı yavaşça okşayarak altındaki pantolonu hızla fermuarını açıp indirdi. Baksırını üzerinden şişkin olan aletine bakışlarımı çevirdim.

Hızlı bir hareketle baksırını da çıkarıp yere attı. Şimdi karşımda sertleşmiş aleti ile duruyordu. Üzerindeki gömleği de hızla üzerinden sıyırıp aynı şekil yere attı. Bacaklarımı beline sarıp hızla içime girdi. Sırlıslam kadınlığıma giren sertleşmiş aleti ile nefesim kesildi. Elleri elbisemin içinden göğüslerimi okşuyordu. Omzundan düşen elbiseyle hızla kalçamdan sıyırıp yere attı. Şimdi sadece sütyenim ile kalmıştım. Elleri sütyen kopçamı bulunca hızla açıp sütyeni üzerimden sıyırdı. Göğüslerimi okşayıp ucunu ısırdı. İnlemelerim odayı doldururken sertçe içime girip çıkıyordu.

İçimden çıktığında parmaklarımı içime soktu. Nefesim kesilirken göğsümün ucunu emip yaladı. Parmakları içimde makas hareketi hareket ederken içimden çıkarıp sertçe aletini içime soktu. Yatak sallanırken içimde sertçe hareket ediyordu. İçimden çıkıp beni kendisine çekti. Sertleşmiş aletinin üzerine sertçe oturttuğunda karnıma kadar gelmişti. Üzerinde hızla hareket ederken oturup kalkıyordum. Kadınlığımın yanakları açılıyor sıcak aletini içine alıp sarıyordu. İçime sertçe girdiğinde boşalmıştı. Menileri Kadınlığımın yanaklarından üzerine damlarken beni yüz üstü yatağa yatırdı. Ellerimi yatağa bastırıp kalçamı okşayıp sıktı.

Delliğimde hissettiğim parmaklar ile nefesimi tuttum. Dar olan deliğim zorlukla parmaklarını içime alıyordu. Aletinin başını deliğimde hissettiğimde titredim. Ucu baskı yapsada içine girmiyordu. Elleriyle okşayıp deliğimi parmaklarıyla açtı. Beklemeden sertçe başını içime soktu. Hissettiğim sertlik ile hareket edemiyordum. Başı girmiş henüz hepsini içime almamıştım. Yavaşça hareket etmesini beklerken içimden çıkıp sertçe tamamını deliğime sokmuştu. Hissettiğim acıyla

titrerken hızlı hızlı hareket ediyordu. Acı yerini zevke bırakırken sertçe girip çıkıyordu.

Sonrasında kızaracağına emindim. İçimden çıktığında tekrardan boşalmıştı. Yanımdaki boşluğa kendini bırakıp derin derin nefesler almaya başladı. Beni kendisine çekip göğsüne yasladı. Saçlarımı okşarken gözlerimi kapattım.

"Bugün Selin'in doğum günü. Akşam onun için bir parti düzenleyeceğim."

"Bende akşama kadar elimden geldiğince bir şeyler hazırlarım." Atlas'a baktığımda dudaklarıma bir öpücük bıraktı.

"Senin elinin değdiği hiçbir şey kötü olamaz güzelim." Gülümseyerek başımı göğsüne yasladım. Uzun zaman sonra kendimi huzurlu hissediyordum. Belki de onun kollarında olmak iyi hissetmemi sağlıyordu.

Giydiğim yırtmaçlı elbiseyle aynadan kendime baktım. Saçlarımı hafif dalgalı yapmıştım. Kahve tonlarında hafif bir makyaj da yapıp çantamı aldım. Atlas odaya girdiğinde beni hayranlıkla baştan aşağı süzdü. Üzerine giydiği siyah pantolon ve siyah gömlekle her zamanki gibi çok yakışıklı görünüyordu. Yanıma gelip kollarını belime sardı.

"Güzelliğin nefesimi kesiyor." Kulağıma fısıldadığı sözlerle tebessüm ettim.

"O zaman buna devam edeceğim." Atlas yüzümü ellerinin arasına alıp dudaklarıma eğildi.

"Hmm. Beni delirtmek mi istiyorsun?"

"Evet benim için delirmeni istiyorum." Söylediklerimle hızla dudaklarıma yapıştı. Sertçe öpüşürken elleri yırtmacımdan yukarı gezindi. Kalçamı sıkıtiğında onu kendimden uzaklaştırdım.

"Rahat dur." Atlas gülerek ellerini yukarı kaldırdı.

"Ben bir şey yapmadım. Sen beni delirtiyorsun." Atlas'a yaklaşip elimi kasıklarına koydum. Aniden bakışlarımı elime kaydı.

"Delirmeni istiyorum kocacım. Ama bunu uzaktan yapman gerek." Aletini avuçlayıp sırtarak okşadım. Atlas dudaklarını ısırırken ondan uzaklaştım. Yanından geçecekken bileğimden tutup kendisine çevirdi.

"Beni azdırıp bu şekilde bırakırsan. Cezan ağır olacak güzelim." Atlas'a yaklaşip nefesimi yüzüne üfledim.

"Cezaları severim kocacım." Bakışlarım sertleşen aletinde gezindi.

"Özellikle sert olanından." Ona gülümseyerek odadan hızla ayrıldım. Aşağıya indiğimde Sahra yanıma geldi.

"Efsan. Barlas'tan haber alamıyorum. Telefonu kapalı endişeleniyorum. Normalde mesaj atardı veya arardı. Ama yarım saattir hiçbir şekilde ona ulaşamıyorum." Sahra korkuyla konuşurken endişenmişim. Aradan birkaç dakika geçtiğinde Atlas yanımıza geldi.

"Ne oluyor burada?" Atlas merakla ikimize baktı.

"Barlas telefonlarıma cevap vermiyor. Yarım saattir ondan haber alamıyorum. Normalde böyle yapmazdı. Başına bir şey gelmesinden korkuyorum." Atlas cebinden çıkardığı telefonu kulağına götürdü.

Merakla onu izliyorduk. Telefonu kapatıp cebine koydu.

"Telefonu kapalı."

"Al işte kesin başına birşey geldi." Sahra korkuyla konuşurken omzuna dokundum.

"Sakin ol. Kötü düşünme." Atlas adamları yanına çağırdı.

"Barlas'ı bulun. Bakmadığınız yer kalmasın." Atlas adamlara emir verdiğinde hepsi hızla dağılmıştı. Sahra korkuyla bana bakarken ona sıkıca sarıldım.

Kapı çaldığında hepimiz koltuktan kalktık. Atlas kapıyı açtığında gördüğümüz manzara ile korkuyla Barlas'a baktık. Kanlar içinde yere düştüğünde Atlas onu sıkıca tuttu.

"Barlas. Bunu sana kim yaptı?" Sahra koşarak Barlas'ın koluna girdi.

"Barlas noldu sana?" Barlas acı içinde kıvrılırken Atlas onu koltuğa taşıdı.

"Kim yaptı? Söyle gidip belasını sikeceğim." Atlas öfkeyle bağırırken Barlas patlamış dudağına dokundu.

"Y-yaşıyor." Zorlukla konuşurken merakla ona baktım.

"Kim?" Atlas öfkeyle bakarken Barlas yutkunarak bize baktı.

"Annen." Duyduklarımızla Sahra ile birbirimize şaşkınlıkla baktık. Atlas'a döndüğümde elindeki telefonu kırırcasına sıkıyordu.

"NE?" Selin'in sesiyle bakışlarımızı ona çevirdik. Dolu gözlerle bize bakıyordu.

Gelen mesaj bildirimi ile Atlas'a döndüm. Telefonu açtığında yüzü bembeyaz olmuştu.

"Atlas nol-" Telefonu kapatıp hızla yanımdan geçtiğinde kapıya ilerledi.

"Atlas." Peşinden koşarak gittiğimde kolundan tutup zorlukla doldurdum.

"Efsan bırak beni."

"Gidemezsin. Telefonuna birşey geldi." Atlas gidecekken kolundan sıkıca tuttum.

"Bırak beni." Atlas öfkeyle konuşurken başımı hayır anlamında salladım. Bileğimi sıkıca tutup üzerinden serçe itti.

"SANA BIRAK DEDİM." Öfkeyle yüzüme bağırdığında ondan uzaklaştım. Yüzüme dahi bakmadan hızla evden ayrıldı. Korkuyla Barlas'a döndüm.

"Bu nasıl olabilir?"

"Herşey yeniden başlıyor." Barlas'ın sözleri geceye bomba gibi düşmüştü.

Atlas öfkeyle frene basıyordu. Telefonuna gelen boş mezar resmi ile beyninden vurulmuşa döndü.

"Birileri olması gerektiği yerde yok." - Bilinmeyen

Okuduğu mesajla öfkeden delirecek hale gelmişti. Hız limitini gittikçe aşıyordu. Beynindeki sesler susmazken art arda bağırarak direksiyona yumruklar savurdu.

Geldiği mezarlığın önünde arabayı bırakıp koşarak annesinin mezarına ilerledi. Gördüğü manzara ile yerinde kalakaldı. Mezar boştu yaklaştıkça mezarın etrafında kanlar olduğunu gördü.

"Endişelenme bu gece burayı seninle dolduracağız." Duyduğu sesle belindeki silahına dokundu. Başında hissettiği namlu ile hareketsiz kaldı.

"Beni hatırladın mı? Küçük Atlascık." Zihninde beliren seslerin yaklaştığını hissediyordu. Karşısında duran şapkalı adama bakışlarını çevirdi. Adam şapkayı çıkardığında Atlas gördüğü tanıdık yüz ile bakakaldı.

"Bu gece seni kendi ellerimle ölümün kollarına yollayacağım." Adam işaret ettiğinde Atlas arkasından gelen adamı çok geç farketmişti. Başına aldığı sert darbe ile yere düştü.

"Şunu kaldırıp mezara koyun. Sonrada üstüne toprak atın." Duyduğu seslerle ona gülerek bakan adama baktı. Yerden kalkacak gücü yoktu. Adamlar onu yerden kaldırıp boş olan mezarın içine attı. Atlas kalkmaya çalışsada dönen başıyla yerinden kalkamadı. Gözleri yavaştan kapanırken en son hatırladığı üzerine atılan topraktı.

"Cehennemde görüşmek dileğiyle."

Koltuktan kalkıp cam'a yaklaştım. Sahra Barlas ile ilgilenmek için hastaneye gitmişti. Atlas'ı son kez aradım. Telefonu kapalıydı. Kalbimde hissettiğim ağrı ile elimi kalbime götürdüm. Onun iyi olmadığını bildiğim halde birşey yapamamak beni delirtiyordu. Duyduğum bağırış sesleriyle korkuyla bakışlarımı Selin'in odasına çevirdim. Koşarak odaya ilerleyip kapıyı açtım. Odada her şey paramparça olmuştu. Cam'dan aşağıya tepkisizce bakan abime bakışlarımı çevirdim. Cam kenarının yanında duran boş tekerlekli sandalye ile nefesim kesildi.

Korkulu adımlarla abimin yanına yaklaştım. Kalbim hızlı hızlı atıyordu. Yanına yaklaştığımda camdan aşağı bakışlarımı çevirdim. Gördüklerim ile bedenim delicesine titremiş nefesim kesilmişti.

"A-abi." Korkuyla ona bakarken kanlar içinde yerde yatan Selin'e bakıyordu.

"Ben bir şey yapmadım."

35. Bölüm

Barlas başındaki yoğun ağrıyla gözlerini zorlukla açmıştı. Kolundaki seruma baktı. Her yeri morluklarla doluydu. Zorlukla yattığı yerden doğruldu. Kapı açıldığında Sahra hemen içeri girip ayağa kalkmaya çalışan Barlas'ın koluna girdi.

"Delirdin mi? Doktor dinlenmen gerektiğini söyledi." Barlas başını tuttu yatağa oturdu.

"Atlas o nerede?" Barlas merakla Sahra'ya döndü.

"En son evden gitmişti. Henüz dönüp dönmediğini bilmiyorum. Efsan'ı aradım ama açmadı." Barlas öfkeyle kolundaki serumu çıkardı.

"Barlas." Sahra korkuyla onu durdurmaya çalışsada Barlas zorlukla ayağa kalktı.

"Atlas'ı bulmam gerek." Barlas telefonunu çıkarıp kulağına götürdü.

"Atlas'ın arabasındaki sistem çalışıyor mu?" Sahra gerginlikle Barlas'ı izliyordu.

"Tamam hemen arabanın olduğu konumu bana atın." Telefonu kapatıp Sahra'ya döndü.

"Abimin bana ihtiyacı var. Onu asla yalnız bırakamam. Gidip onu bulacağım başına bir şey gelmesine izin veremem."

"Sen peki? Bu halde ya sana birşey olursa Barlas. Ben ne olacağım?" Sahra gözyaşları içinde karşısındaki adama baktı. Barlas sevdiği kadına sıkıca sarıldı.

"Ailem iyi olursa bende iyi olurum Sahra'm. Atlas benim abim onu bu durumda tek başına bırakamam." Barlas telefonuna gelen mesaj ile Sahra'dan ayrılıp telefonuna baktı.

"Şimdi gideceğim. Adamlardan biri seni eve götürür." Barlas gidecekken Sahra kolundan tutup durdurdu.

"Bana söz ver. Sağ salım geri döneceksin." Barlas Sahra'nın elini tutup öptü.

"Söz veriyorum. Sana geri geleceğim." Sahra başını salladığında Barlas hızla odadan çıktı. Telefonundaki konuma baktı.

"Dayan abi. Sakın gücünü kaybetme." Barlas hızla hastaneden ayrılıp arabasına bindi. Telefonundaki konuma doğru aracı sürdü.

Bakışlarımı abime çevirdim. Herkes aşağıda Selin'in başına toplanırken abimle birbirimize baktık.

"Abi. Sen yapmadın." Abim bakışlarını bana çevirdi. Korkuyla ona sıkıca sarıldım.

"Abi. Ben senin yanındayım. Sana inanıyorum." Abim kolumu tutup benden uzaklaştı.

"Onu itmedim. Efsan ben suçlu değilim. Ama beni yaşatmazlar. Atlas beni öl-"

"ASLA." Başımı Hayır anlamında salladım.

"Sana kimsenin dokunmasına izin vermeyeceğim Abi. Sen suçlu değilsin. Masumluğunu kanıtlayacağız. Sana zarar gelmesine izin vermem." Samet kardeşini kendisine çekip sıkıca sarıldı.

Efsan gözyaşları içinde abisine sıkıca sarılırken Samet bakışlarını aşağıda kanlar içinde yatan kıza çevirdi.

"Kimsenin bizi ayırmasına izin verme kardeşim. Abinin suçsuz olduğuna inanmaya devam et." Samet kardeşinin saçlarını okşarken yüzündeki sırtışı gizlemişti.

"Sen suçsuzsun Abi. Sana inanıyorum." Efsan abisine daha çok sarılırken Samet yüzündeki tebessüm ile kardeşine sıkıca sarıldı. Efsan abisinin gerçek yüzünü görmezken Samet yüzündeki sahte ifade ile ona bakan insanlara baktı. Herkes bazı bedelleri ağır öderdi. Tıpkı Selin'in Samet'e karşı masum aşkı gibi.

"Evet. Gömdüğümüze göre hoca efendi. Başlayabilirsin dua okumaya." Adam korkuyla ona silah doğrultan adamlara baktı. Elindeki kitabı sıkıca tutarken gözünün önünde canlı canlı gömülen adamın mezarına döndü.

"Okuyacak mısın? Yoksa seni de cennete mi yollayalım hoca efendi." Adam başına doğrultan silah ile korkuyla başını hayır anlamında salladı.

"Tamam okuyacağım." Adam korkuyla dua okumaya başladı.

Barlas geldiği yere baktı. Abisinin en son bulunduğu yer mezarlıktı. Barlas hızla arabadan inip etrafa baktı.

"ABI." Barlas korkuyla etrafına bakarak abisine seslendi. Adım attığı her an kalbi sıkıştıyordu. İçinden bir ses abisinin kötü durumda olduğunu söylüyordu.

Barlas bakışlarını karşısındaki manzaraya çevirdi. Mezarın başında bir hoca dua okurken etrafında silahlı adamlar vardı. Barlas bakışlarını şapka takan adama çevirdi. Gördüğü yüz ile öfkeyle yumruğunu sıktı. Koşarak mezarın olduğu yere ilerledi. Adamlar hızla Barlas'ın üzerine yürürken Barlas öfkeyle adamlara tekme atıp yere düşürdü.

"Vay be kimler gelmiş. Seni en son ayağa kalkamayacak hale getirdiğimizi düşünüyordum." Şapkalı adam kahkaha atarak konuşurken yerdeki adamlar acı içinde inliyordu. Barlas belindeki silahı çıkarıp karşısındaki adama doğrulttu.

"Senin gibi şerefsiz adi birini öldürmeden ölmem." Adam kahkaha atarak silahını yere attı. Kollarını açıp karşısındaki cesur adama baktı.

"Atlas'ın kardeşi olduğun ne kadar belli. Aynı hırs, aynı öfke, aynı cesur ifade. Aynı zamanda aynı duygusallık." Barlas öfkeyle silahını daha sıkı tuttu.

"Abim nerede?" Adam bakışlarını mezara çevirdi.

"Abin artık bu dünyada yok." Barlas duyduklarıyla öfkeyle karşısındaki adamın üzerine yürüyüp yüzüne sert bir yumruk attı. Adam kanlar içinde burnunu tutarken kahkaha attı.

"ABİM NEREDE LAN." Adam kanayan burnunu koluyla silip Barlas'a yaklaştı. Yakasını tutup yüzüne bir yumruk attı. Barlas yere düşerken Adam düşen silahı alıp ona doğrulttu.

Barlas acı içinde yerde kıvranırken başına doğrultan silaha baktı.

"Abin mezarda yatıyor." Barlas duyduklarıyla beyninden vurulmuşa döndü. Adam yanındaki mezarı işaret etti. Barlas bakışlarını mezara çevirdi.

"Bir daha yoluma çıkarsan. Seni de oraya gömerim." Adam silahı beline takıp hızla oradan uzaklaştı. Barlas korkuyla yerden kalkıp mezara yaklaştı.

"HAYIR HAYIR." Çılgınlıkları mezarlıkta yankılanırken gözyaşları içinde mezarı açmaya başladı. Tırnaklarına batan taşları umursamadan korkuyla mezarın üzerindeki toprağı armaya çalışıyordu.

"ABI. SAKIN ÖLME." Barlas titreyen elleriyle mezarı açarken Köşede duran küreği alıp hızla açmaya devam etti. Tabutu gördüğünde nefesi kesildi. Güçlkle aşağıya eğilip tabutu zorlukla yukarı çıkarmaya çalıştı. Her yeri acı içinde ağrısa da orada yatan kişinin abisi olması herşeyi unutturuyordu. Tabutu açtığında gördüğü bedenle nefes alamadığını hissetti.

"ABİ." Acı çılgınlıklar etrafı sarsarken zorlukla tabutta yatan bedeni çıkarıp toprağı yatırdı. Barlas titreyen elleriyle abisin nabzına baktı. Çok az atıyordu. Gözyaşları içinde abisine sıkıca sarıldı.

"Sen benim babam gibiydin. Senin varlığın bile beni güçlü hissettiriyor. Benden gücümü alma Abi." Barlas gözyaşlarını silip abisini zorlukla ayağı kaldırdı. Kanayan yaralarını umursamadan abisi sırtına aldı. Hızlı ve dikkatli adımlarla arabaya ilerledi. Arabanın yanına geldiğinde arka kapıyı açıp abisini yavaşça içeri yatırdı.

"Sakın ölme. Atlas Akay seninle daha çok işim var." Kapıyı kapatıp hızla sürücü koltuğına geçti. Aynadan abisine bakarken süratla arabayı en yakın hastaneye doğru sürdü.

Barlas hastaneye geldiğinde arabadan hızla indi.

"ÇABUK SEDYE GETİRİN." Doktorlar hızla geldiğinde Barlas kapıyı açıp abisini yavaşça dışarı çıkardı.

"Uzun zamandır havasız kaldı." Barlas korkuyla doktorlara baktı. Sedyeye hızla içeri girdiklerinde Barlas akan gözyaşlarını hızla sildi. Atlas odaya alındığında Barlas kapıda beklemeye başladı.

"Ölemezsin Abi. Buna izin vermiyorum. Sana yapılanların bedelini ödeyecekler."

Barlas bakışlarını kapıya çevirdi. Hastaneye sedyeye gelen bir kız vardı. Bütün doktorlar sedyeye yatan kızın başına dikilmişti. Kızın yüzü gözüküyordu. Ama yattığı sedye kan içinde kalmıştı.

"SELİN." Duyduğu isimle bakışlarını kapıya çevirdi. Efsan gözyaşları içinde ağlarken Samet onu kolundan tutuyordu. Sahra Efsan'ın yanına koşup sıkıca sarıldı. Barlas hızlı adımlarla sedyeye yaklaştı. Gördüğü yüz ile nefesi kesildi.

"SELİN." Hastane genç adamın çığlıkları ile yankılanırken Efsan gözyaşları içinde Barlas'a bakıyordu. Sahra koşarak sevdiği adamın yanına gidip sarılırken Samet bakışlarını Barlas'tan çekti.

"Güzelim sana ne yaptılar?" Barlas sedyenin başına geçip Selin'e sarıldı. Doktorlar onu uzaklaştırmaya çalışıyordu.

"Beyefendi izin verin." Hemşireler Barlas'ı uzaklaştırdığında Selin'i hızla odaya götürdüler. Sahra güçlkle ayakta durmaya çalışan Barlas'ın kolundan tutuyordu.

"Nasıl oldu?" Barlas'ın sorusuyla Efsan bakışlarını abisine çekti.

"Size nasıl oldu dedim." Barlas'ın sert sesiyle Efsan ona döndü. Barlas bakışlarını yengesine çevirdi.

"B-Ben bir ses duydum. Koşarak odaya girince cam açıktı. Aşağıya baktığımda yerde kanlar içinde yatıyordu." Efsan abisine bakarken Samet başını salladı.

"Başka bir şey gördün mü?" Barlas dikkatle Efsan'a bakarken Efsan korkuyla başını hayır anlamında salladı.

"Allah'ım neyle sınanıyorum. İlk önce Abim şimdi de kardeşim." Barlas acı içinde kendini yere atarken Efsan duyduklarıyla hızla Barlas'ın yanına ilerledi.

"Atlas iyi mi? O nerede?" Barlas korkuyla ona bakan yengesine döndü.

"Bilmiyorum. Abimi kendi ellerimle toprağın altından çıkardım." Barlas gözyaşları içinde yeri izlerken Efsan kendini yere attı. Sahra koşarak Efsan'ın kolundan tuttu.

"Hayır. Ona birşey olamaz. Olmamalı beni bırakamaz." Efsan gözyaşları içinde sayıklarken Sahra arkadaşına sıkıca sarıldı.

"İyi olacak Efsan. O seni bırakmaz." Efsan arkadaşına sıkıca sarılıp gözyaşları içinde hıçkırarak ağladı.

"Atlas Bey." Beynindeki sesler gittikçe yaklaşıyordu. Atlas zorlukla gözlerini açtı. Başında dikilen doktorla etrafına baktı. Yattığı yerden doğrulacakken başına giren ağrı ile başını yastığa bastırdı.

"Şimdilik dinlenmeniz gerek." Atlas ağzındaki oksijen maskesini çıkardı.

"B-bana ne oldu?" Zorlukla konuşurken boğazındaki ağrı yutkunmasına engel oluyordu.

"Uzun zamandır havasız bir yerde kalmışsınız. Biraz daha gecikseydiniz. Durumunuz daha kötü olurdu. Neyseki kardeşiniz sizi tam zamanında hastaneye yetiştirdi." Atlas aklına gelen yarım yamalak anılarla doktora baktı.

Barlas'ın yüzü birazcık da olsa hatırlıyordu. Arabada gözlerini bir an açmış araba kullanan kardeşini az da olsa görmüştü.

"Onu görmek istiyorum."

"Elbette uyandığınızı haber vereyim." Doktor odadan çıktığında Atlas zorlukla yatakta doğruldu. Kapı açıldığında bakışlarını kapıda gözleri kızarmış Barlas'a çevirdi. Barlas kapıyı kapatmadan hızla abisinin yanına ilerledi.

"Gözlerin niye kızar-" Barlas hızla abisine sarılırken Atlas cümlesini tamamlayamamıştı.

"Ya ölseydin lan. Ben ne halde olurdum. Hiç düşündün mü?" Barlas öfkeyle abisinin omzuna vururken Atlas gülümseyerek kardeşine baktı.

"Ölmedim işte oğlum. Hala hayattayım. Ama bir an gerçekten öleceğimi düşündüm. O toprak üzerime atıldığında bu kez kurtuluşum olmayacak sandım." Atlas aklına gelen anılarla başını yastığa bastırdı. Barlas abisinden uzaklaşıp gözlerinin içine baktı.

"Sana söz veriyorum. Sana yapılanların bedelini onlara kendi ellerimle ödeteceğim. Onlar seni diri diri toprağa gömdü. Bende onları diri diri yakacağım." Barlas öfkeyle konuşurken Atlas kardeşinin gözündeki hırsı gördü.

"Sen iyi misin? O piç mi seni bu hale getirdi?" Atlas Barlas'ın yüzünü tutup çenesini kaldırdı. Her yeri mosmor olmuştu. Bazı yaraları kabuk tutarken Atlas yumruğunu sıktı.

"Orospu çocukları." Atlas öfkeyle konuşurken Barlas abisinin omzunu sıktı.

"İyiyim merak etme." Atlas kardeşine döndüğünde açık kapıya bakışlarını çevirdi.

Karşı taraftaki odanın açık kapısı dikkatini çekti. Doktorlar panikle sedyedeki hastanın kalbine masaj yapıyordu. Doktorlardan dolayı Atlas sedyede yatan kişinin yüzünü görememişti. Cihazlaki kalp atışlar düz çizgi olduğunda doktorlar hastadan uzaklaştı. Atlas gördüğü yüzle hareketsiz kaldı.

Hızla yattığı yerden kalktı. Barlas abisinin kolundan tuttu.

"Kalk-"

"SELİN." Atlas'ın bağıırışı ile Barlas açık olan kapıya bakışlarını çevirdi. Atlas hızla odadan çıktığında Barlas zorlukla peşinden gitti. Karşı odadan çıkan hemşireler ile koşarak odaya girdi. Efsan gördüğü bedenle gözyaşları içinde olanları izledi. Atlas odaya girdiğinde kardeşinin üzerine atılan beyaz örtüye baktı.

"Ölüm saati 12.30" Duyduğu sesle öfkeyle bakışlarını doktora çevirdi.

"Sen ne diyorsun lan." Atlas öfkeyle doktorun yakasına yapıştığında içeri giren üvenlikler onu zorlukla uzaklaştırdı. Barlas acı içinde sedyede yatan kardeşine baktı. Atlas güvenliklerden uzaklaşıp yavaş adımlarla sedyede yatan bedene yaklaştı. Üzerine örtülmüş olan örtüyü titreyen ellerle açtı. Selin'in bembeyaz olmuş yüzünü görünce nefes alacak gücü kendinde bulamıyordu.

"P-prensesim. Cennet kokulum parlayan yüzün solmuş sen hastaneleri sevmezsin hadi evimize gidelim." Atlas gözyaşlarını silip kardeşine sıkıca sarıldı.

"Hadi kalk gidelim. Selin'im burası sana göre değil. Sıcak evimize gidelim sana kendi ellerimle yemek yapacağım. Sonra film izleyeceğiz." Efsan hıçkırarak ağlarken Sahra Barlas'ı kolundan zorlukla tutuyordu.

"Böyle gidemezsin prensesim. Bu son sana yakışmaz. Uyanıp abicim buradan gidelim demelisin." Atlas hıçkırarak başını kardeşinin omzuna yasladı.

"Kalk ben yatayım. Sen uyumayı sevmezsin. Daha yürüyüp bahçelerde birlikte koşacağız Selin'im. Sen benim bu hayatta nefes alma sebebimsin. Benden nefesimi alma." Atlas kardeşinin yüzüne titreyen elleriyle dokundu.

"Selin ölme. Bunu bize yapma."

"Abi." Barlas titreyen elleriyle kardeşine sarılmış olan abisinin omzuna dokundu.

"Selin öldü abi." Atlas bakışlarını kardeşine çevirdi. Barlas abisinin kolundan tutup sedyeden uzaklaştırdı. Hemşireler Selin'i odadan çıkarırken Atlas sedyede yatan kardeşine baktı.

Efsan kapıda hıçkırarak ağlarken odadan çıkan Selin'e son kez baktı. O artık hayatta değildi. Bakışlarını Atlas'a çevirdiğinde göz göze gelmişti. Atlas kendini yere bıraktığında Barlas'ta kendini yere bıraktı. Atlas acı içinde başını duvara vururken Barlas abisine sıkıca sarıldı.

"Bu cehennemden kurtuldu." Barlas'ın sesiyle Efsan bakışlarını abisine çevirdi.

"Yemin olsun ki bunu ona yapanı yaşatmayacağım." Atlas öfkeyle konuşurken Efsan korkuyla Atlas'a baktı. Atlas öfke dolu bakışlarını karısına çevirdi.

O gece mutluluk acıya, acı ise nefrete dönmüştü.

(1 hafta sonra)

Selin'in ölümünün üzerinden 1 hafta geçmişti. Mutluluk yerini acıya bırakırken Atlas ile asla bir araya gelmemiştik. Abim suçsuz olduğunu o gece sadece Selin'i merak ettiği için odasına gittiğini söylemişti. Ama Selin öfke nöbetleri geçirip kendini camdan aşağıya atmaya çalışırken Abim engel olmaya çalışmış ama sonunda Selin kendini aşağıya atmıştı. Abim masumdu. O asla birini öldüremezdi. Ama benden başka kimse ona bu durumda inanamazdı. Çünkü Atlas bu 1 hafta içinde bambaşka bir adam haline gelmişti.

Eski Atlas gitmiş yerine sert daha acımasız ve gözleri öfkeden kararmış bir adam gelmişti. Kapı sertçe açıldığında korkuyla yataktan kalktım. Atlas öfkeyle bana bakıyordu.

"O piç nerede?" Sorduğu soruyla kaşlarımı çattım.

"Kim?" Atlas hızla yanıma gelip bileğimi sıkıca tuttu.

"Abin olacak o piç nereye saklandı?" Duyduğum sözlerle korkuyla Atlas'a baktım.

"BANA CEVAP VER." Bağırduğunda korkuyla bakışlarımı ondan çektim. Çenemi tutup kendisine çekti. Yüzlerimiz birbirine çok yakındı.

"Bana bak Efsan. Bir daha sorduğum soruya cevap vermezsen canını yakarım." Sesindeki soğukluk korkutmuştu.

"Abimi niye soruyorsun?" Atlas sinirle gülmeye başladığında endişeli gözlerle ona baktım.

"Çünkü o gece kardeşimin odasına girmiş. Hemde olaydan 20 dk önce. Ne tesadüf 20 dk sonra da olay gerçekleşiyor. Ve kardeşim camdan aşağı düşüyor. Ya da itiliyor." Atlas'ın söyledikleriyle korkulu gözlerle ona baktım.

"Abim yapmaz. O asla birine zarar vermez." Atlas bileğimi daha çok sıkıp kendisine çekti. Belimi sıkıca tutarken eliyle çenemi tutuyordu.

"Bu hayatta asla deme. Çünkü en güvendiğimiz insanların ihanetleri kurşundan daha delici olabilir." Dışarıdaki seslerle Atlas benden uzaklaştı.

"BIRAKIN BENİ." Abimin sesiyle korkuyla Atlas'a döndüm. Hızla odadan çıktığında peşinden koşarak gittim. Salona geçtiğimizde gördüğüm bedenle korkuyla ona yaklaştım.

"ABI." Yüzü gözü kan içinde kıyafetleri paramparça olmuştu. Göğsünde ve vücudunun birkaç yerinde kabuk tutmuş yaralar ve morluklar vardı. Sol gözü şişerken dudağı ve kaşı patlamıştı.

"Bu piç Selin'in odasındaiken kardeşim camdan aşağıya düşüyor. Ve sonra Efsan odaya giriyor aradan birkaç dakika geçmesine rağmen herhangi bir çıkış veya haber verme girişimi olmuyor. Dışarıdaki adamlarımız ambulansa haber ediyor." Barlas bana nefretle bakarken gözyaşları içinde abime baktım.

"Abini korumak için kardeşimin ölmesine izin verdin öyle mi?" Atlas'ın sorusuyla başımı hayır anlamında salladım.

"Atlas yemin ederim ki. Abim birşey yapmadı. Olayın şokuyla ne yapacağımı bilemedim. Sana yemin ediyorum ki Selin'e zarar vermedi." Atlas bana doğru yaklaşıp kolumdan tuttu.

"Götürün." Atlas'a baktım. Abimi götürürlerken peşinden gitmeye çalıştım. Ama Atlas kolumdan sıkıca tutarak gitmeme izin vermemişti.

"Atlas Abim masum. Yalvarırım ona birşey yapma." Gözyaşları içinde ona bakarken kolumdan çekştirerek peşinden sürükledi.

"Nereye gidiyoruz?" Atlas beni peşinden sürüklerken korkuyla ona baktım. Koridorun sonunda geldiğimiz kapıya baktım. Şifreyi girdiğinde Kapı açılmıştı. Atlas bana döndüğünde merdivenden aşağıya doğru giden yola baktım.

"Bana istediğini yap. Ama ona dokunma."

"Neden? Canını daha mı çok yakmış olurum." Atlas üstüme yürüdüğünde geri geri gitmeye başladım. Sırtım soğuk duvara

çarptığında belimi kavrayıp kendisine bastırdı. Bedenlerimiz bütün olurken nefesini yüzüme üfledi.

"Söylesene Efsan. Abine birşey yaparsam bana ne yapacaksın? Belkide onu bu gece öldüreceğim. Yada bedenini diri diri yakacağım." Atlas'ın soğuk ve sert sesi titrememe sebep oluyordu. Boynuma yaklaşıp nefesini üfledi.

"Ve sende abinin katilinin kollarında olmaya devam edeceksin." Kulağıma fısıldadığı sözlerle elimi yumruk yaptım. Benden uzaklaştığında yüzüne sert bir tokat attım. Yüzü yana düştüğünde ellerim sinirden titriyordu. Atlas yanağını tutup bana döndü.

"Haddini aşma." Öfkeyle bağırdığımda Atlas sinirle kolumdan tutup duvara dayadı.

"Haddimi aşarsam ne yapacaksın? Kardeşimi öldüren piçin yaşamasına izin mi vereceğim sanıyorsun." Atlas öfkeyle bağırırken gözlerinin içine baktım.

"Abim katil değil. Selin'e bir şey yapmadı."

"Nerden biliyorsun? Onunla mıydın? Söylesene o masumsa neden ambulansa haber vermedi. Ya da neden birilerine söylemedi. Sen geldiğinde neden hala susuyordu? Söyle. Ben söyleyeyim. O çok güvendiğin Abin benim kardeşimin ölümüne sebep oldu. Seni de bu suçta yara bandı olarak örtmeye çalışıyor." Atlas öfkeyle konuşurken ondan uzaklaştım.

"Hayır Abim suçsuz." Atlas yanıma gelip bileğimi tuttu.

"O zaman ona yapacaklarımı izle. Benim ellerimde acı içinde can verirken sende sadece onun ölümünü izleyeceksin." Atlas kolumu tutup peşinden sürüklerken ondan kurtulmaya çalıştım.

"Bırak beni." İçeri girdiğimizde merdivenden aşağıya beni de sürüklüyordu. Aşağıya indiğimizde bakışlarımı etrafta gezdirdim. Atlas bana bakıp peşinden sürüklemeye devam etti.

Kırmızı led ışıkları ve yatağı gördüğümde ona döndüm. Perdeyi açtığında yatak gözüme çarpmıştı. Atlas kolumdan çekistirerek yatağa itti. Yatağa düştüğümde bana doğru yaklaştı. Geri geri gitmeye çalışırken beni kendisine çekti. Dudaklarımız birbirine hafiften temas ederken yatağın yanında duran kelepçeleri alıp bileğime taktı.

"Atlas ne yapıyorsun?" Kelepçeleri kilitleyip bana baktı.

"Bu hayatta en kötü şey ne biliyor musun?" Sorduğu soruyla gözlerinin içine baktım.

"Sevdiğin birinin acı çektiğini görmek ama birşey yapamamak." Atlas benden uzaklaşıp köşede duran bilgisayarı açtı. Sandalyede bağlı olan abime baktım. Boynunda ip vardı. Adamlar etrafını sarmıştı.

"Lütfen yapma." Atlas koltuğa oturduğunda bakışlarımı bilgisayara çevirdim.

"Birinin ölümüne şahit olmak sence nasıl bir histir?" Atlas'a bakışlarımı çevirdim.

"Sevdiğin birinin gözünün önünde bambaşka biri haline dönüşmesi kadar acı vericidir." Atlas bakışlarını bana çevirdiğinde gözlerine acıyla baktım.

"Benden herşeyimi aldı. Hayata tutunma sebebimi, annemden kalan parçamı, ailemi, kardeşimi, sırdaşımı aldı. Sence eskisi gibi olabilir miyim? Ya da Sence yeni Atlas nasıl bir adam olmalı Efsan?" Atlas gözlerimin içine bakarken yüzümde acı bir tebessüm oluştu.

"Acı çektiğini görüyorum Atlas. Bırak Acını hafifleteyim. Ama yalvarırım benden ailem olan insanı alma." Atlas gülerek yerinden kalktı. Yanıma yaklaştığında iki elini de yatağa bastırıp yüzüme eğildi.

"Sana baktıkça abini görüyorum. Ve şuan o kadar kendimi zor tutuyorum ki kardeşimin katili olan insanlarla yüz yüze gelmek dahi delirtiyor." Korkuyla ona bakarken ellerini saçlarıma attı. Yavaşça okşarken parmakları boynumda gezindi. Yavaşça parmakları göğüslerimde gezinirken nefesimi tuttum. Elleri kalbimin üzerinde durduğunda gözlerime baktı.

"Burayı dinledikçe senden vazgeçemiyorum." Elleri kalbimden çekip başıma dokundu.

"Ama burayı dinlersem seni hayatımdan çıkarmam gerektiğini söylüyor." Atlas gözlerimin içine bakarken bakışlarımı yatağın yanında duran bıçağa çevirdim.

"Benden nefret ediyorsun." Söylediklerimle Atlas benden uzaklaştı.

"Hayır senden nefret etmek istiyorum." Bana arkasını döndüğünde ayaklarımla bıçağın olduğu kısma yaklaşmaya çalıştım. Atlas arkası bana dönükken dikkatle bıçağa yaklaşmaya çalışıyordum. Bıçağı kendi tarafıma çektiğimde kelepçeli olan elimle tutmaya çalıştım. Zorlansamda bıçağa dokunmayı başarmıştım. Bir taraftan Atlas'a bakarken hızlı adımlarla kelepçenin kilitli kısmını bıçakla açmaya

çalıştığ. Kelepçeyi zorlukla da olsa açmıştığ. Hızla yataktan doğruduğuğumda bıçağı elimde tuttuğ. Atlas arkası döndüğünde bana ve elimdeki bıçağa baktı.

"Vay bakıyorum da karıcım yeni taktikler geliştirmişiz. O elindeki bıçağı bırak yoksa ben zorla alırım." Atlas üstüme geldiğinde korkuyla bıçağı sıkıca tuttuğ.

"Atlas abimi öldürmene izin veremem."

"O ölecek Efsan bu gece bom bir anda patlayacak." Atlas bilgisayarını işaret ettiğinde oraya döndüğ. Abimin beline sarılan bomba ile korkuyla Atlas'a döndüğ.

"10 dk içinde patlayacak. Buna şimdiden kendini hazırla." Atlas yaklaştığında tuttuğuğ bıçağa baktığ.

"Özür dilerim ama yapmak zorundayım." Bıçağı Atlas'ın omzuna sapladığında bana şaşkınlıkla bakakaldı. Gözyaşları içinde ona bakarken kan içinde kalan omzunu tutarak yere düştü. Acı içinde kıvrılırken koşarak merdivenlere ilerledim. Hızla yukarı çıkıp kapıyı açtığ. Koşarak evden çıkıp kimseye görünmeden ana caddeye çıktığ.

Gözyaşları içinde etrafa bakarken şans eseri geçen taksinin önüne atladım.

"Lütfen beni götürün." Adam bana bakıp başını salladı. Taksiye binip aklıma gelen yere sürmesini söyledim. Büyük ihtimal gittiğimiz eski kulübüdeleler çünkü az önce dikkatimi çeken köşedeki duran şömineydi.

Taksi kulübenin orada durduğunda hızla adımlarla inip kulübeye ilerledim. İçeri girdiğimde sandalyede bağlı olan abime baktım. Üzerindeki sayaç 10'dan geriye doğru saymaya başlıyordu.

"Efsan git."

"Abi seni bırakamam." Hızla arkasına geçip bağlı olan ellerini çözdüm. Ellerini ayakları hızla çözdükten sonra çıkışa ilerleyecekken büyük bir patlama kulübede yankılanmıştı.

Atlas acı içinde odadan çıkıp çıkışa ilerledi. Efsan'ın oraya zamanında varmaması için dua ediyordu. Yaralı olan omzunu tutup kapıyı açtı. Gördüğü bedenle yerinde kalakaldı.

"ANNE."

36. Bölüm

Gözlerimi zorlukla açmıştım. Dudaklarımın kuruluşu rahatsız ettiğinde dilimle dudaklarımı ıslatmıştım. Başımdaki yoğun ağrı ile nefesim kesilecek haldeydi. Zorlukla yataktan doğrulup etrafa baktım. Tanımadığım bir odanın içindeydim karanlığın hakim olduğu oda nefesimi kesiyordu. Kollarımdaki sargı bezlerine baktım. Bana ne olmuştu? Başıma giren keskin ağrı ile ellerimle başımı tuttum. Sargılı olduğunu görünce hemen komodinde duran küçük aynayı elime alıp kendime baktım.

Gördüğüm yüz ile şaşkınlıkla bakakaldım. Yüzümün her yerinde yara izleri vardı. Başımdaki sargı sıkıca sarılmış saçlarım yüzüme yapışmıştı. Zihnimdeki koca bir boşluk ile korkuyla aynayı komodine bırakıp odayı inceledim. Kapının sertçe açılmasıyla korkuyla bakışlarımı oraya çevirdim. İçeri giren takım elbiseli adamla dikkatle onu inceledim. Giydiği gömlek vücudunu sıkıca sarmış kaslı göğsünü ortaya çıkarıyordu. Altına Giydiği pantolonu kalçalarını sararken ayakkabısı ben burdayım diye bağırıyordu. Saçları dağınık yüz hatları sertti. Bakışlarını bana çevirdi. Onu tanıımıyordum.

"Uyanmışsın hemde 6 ay sonra." Sert sesiyle konuştuğunda şaşkınlıkla ona baktım. 6 ay derken? Nasıl yani? Aklımdaki soru işaretleri ile savaşıırken bana doğru yaklaştı. Karşımda durduğunda gözlerimin içine anlayamadığım bir şekilde soğuk bakıyordu.

"Sen komadayken benim için bu süreç 6 yıl gibi geçti." Duyduklarım beynimde yankılanırken ona baktım.

"N-ne? Bana ne oldu?"

"O piçi kurtarmak isterken az daha ölüyordun aptal." Karşımdaki adam öfkeyle konuştuğunda anlamsızca ona baktım. Yüzünde bir sırıtış olduğunda şaşkınlıkla onu izledim.

"O piç hala komada. Dilerim onu kendi ellerimle öldürmeden son nefesini vermez." Sesindeki sertlik korkutmuştu. Kapı çaldığında bakışlarımı oraya çevirdim.

"Efsan hanım uyanmışsınız." Doktor tebessüm ile yanıma gelip elindeki cihazla gözlerimin içine baktı.

"Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?"

"Boşlukta gibiyim. Hafızam da bir boşluk var gibi hissediyorum." Doktor bakışlarını karşımda beni sessizce izleyen adama çevirdi.

"Beklediğimiz gibi. Çarpmanın sonucunda travmaya bağlı hafıza kaybı."

"Ne zaman hatırlar?" Karşımdaki adamın soğuk çıkan sesi içimi ürpertmişti.

"Henüz net bir şey söylenemez. Efsan hanım büyük bir kazadan kurtuldu. 6 ay boyunca komada kalan birinin hemen herşeyi hatırlaması çok zor. Belki 1 ay belki 1 yıl hafızanın kendini hatırlatma durumuna bağlı. Bu süreçte sizin ona iyi bakmanız önemli Atlas Bey." Adının Atlas olduğunu öğrendiğim adamın bakışları beni buldu.

"Beni de hatırlamıyor." Gözlerimin içine bakarak söyledikleriyle ona baktım.

"Özellikle son 6 ay da yaşananlar hafızada silinmiş olabilir. Bu beynin kendini koruma yöntemi sizin bu süreçte eşinize destek olmanız gerekli."

"Ona herşeyi hatırlatacağım." Atlas gözlerimin içine bakarak konuştuğunda bakışlarımı ondan çektim.

"Herşeyi tekrardan hatırlayabilirim öyle değil mi?" Doktor sargılarımı kontrol edip bana döndü.

"Bu tamamen size bağlı Efsan hanım. Hafızanız güçlüyse en yakın zamanda hatırlayacaksınız onun dışında bir sorun gözüküyor kontrolleri aksatmayın bu süreçte kendinizi çok yormamaya özen gösterin." Doktor gülümseyerek odadan çıkarken ikimiz odada tek kalmıştık.

Karşımdaki beden hızla üzerindeki gömleği çıkardığında gözlerimi hızla ondan çektim.

"Delirdin mi? Git başka yerde soyun." Sinirle konuştuğumda odada sessizlik oluşmuştu. Bir anda yatağa yatırıldığımda bakışlarımı ona çevirdim. Bütün ağırlığını üzerime verip kollarımı sıkıca yatağa bastırmıştı. Yüzlerimiz birbirine çok yakinken gözlerimin içine baktı.

"Hatırlamaman sana karşı iyi olacağım anlamına gelmez. Benden canımı aldınız. İyi yanıımı öldürdünüz. Bende bu hayatı sizin için cehenneme çevirerek herşeyinizi alacağım." Benden hızla uzaklaştığında gözlerindeki öfke korkutmuştu. Neyden bahsettiğini anlamıyordum. Ama belli ki hafızamın derinliklerinde bu adamın canını yakan bir şeyler saklıydı.

Gömleğini çıkardığında sırtını bana döndü. Omzunda gördüğüm yara izine dikkatle baktım. Çok derin ve büyüktü. Bıçak izine benziyordu. Ama ona bunu kim yapmıştı?

"Gördüğün o yara izi senin eserin. Kardeşimin katilini kurtarmak için kocana bıçak sapladın." Duyduklarımı sindirmeye çalışırken başımdaki yoğun ağrı gözlerimi yaşartmıştı. Bunu ona ben mi yapmıştım? Hemde onun kardeşini öldüren birini kurtarmak için mi? Ama bu olamazdı. Ben böyle birşey yapamazdım.

"Ben böyle birşey yapmam." Odada bir sessizlik hakimdi.

"Neden? Sen yapmam dediğin herşeyi yaptın Efsan. Benimle asla olmayacağını söyledin oldun. Bu evde kalmam dedin kaldın. Sana yalan söylemeyeceğim dedin söyledin." Bana döndüğünde gözlerimin içine baktı.

"Sana olan güvenimi kendi ellerinle bitirdin." Dolaptan çıkardığı gömleği alıp banyoya ilerledi.

"Beni seviyorsun." Ağzımdan çıkanlarla şok olmuştum. Aptal Efsan neden bunu söyledin? Sessizlik hakimdi. Belki de duymamazlıktan gelecekti.

"Seviyorum." Söyledikleri ile kalbim hızla atarken ellerimi kalbimin üzerine koydum. Onu hatırlamıyordum. Ama hislerim çok farklıydı. O benim kocamdı. Her ne kadar onunla ilgili bir şey hatırlamasam da onunla bir ilişkim vardı.

"Ama nefretim sevgimin önüne geçiyor." Bakışlarım onun üzerinde gezinirken ellerimi kalbimden çektim.

"Atlas." İsmi dudaklarımdan dökülürken cevap vermeden banyoya girdi. Benden nefret edecek kadar ne yapmış olabilirdim? Zihnim düşünceler içindeyken kapı çalmıştı.

"GIR." İçeri giren kıza bakışlarımı çevirdim. Elindeki tepsi ile gülümseyerek yanıma geldi.

"Bir şeyler yemeniz gerekli. İlaç saatiniz yaklaşıyor." Kızın elindeki tepsiye baktım. Çorba ve sebzeli bir yemek vardı. Ama asıl sorun aç hissetmiyordum.

"Teşekkür ederim. Ama aç değilim."

"Tepsiyi komodine bırakıp odadan çık." Duyduğum katı sesle banyodan çıkan bedene döndüm.

"Emredersiniz Atlas Bey." Kız tepsiyi komodine bırakıp odadan hızla ayrıldı. Yanıma gelip komodinde duran tepsiye baktı.

"Yemeğini ye."

"Aç değilim."

"Sözümü ikiletme."

"Sende ikilletirme." Atlas sinirle bir nefes verip tepsiyi eline alıp yatağın ucuna oturdu. Tepsiyi kucağına koyup çorbadan aldığı bir kaşıkla bana baktı.

"Zorla ağzına sokmamı istiyorsan onu da yaparım." Panikle hemen ağzımı açtığımda çorbayı içirdi. Birkaç kaşık daha aldığımda kaşık tutan elini tuttum.

"Ben içirim sağol." Elime bakışlarını çevirdi. Rahatsız olacağını düşünüp geri çekecekken elimi tuttu. Sargılı olan avucumu okşadı.

"Acıyor mu?" Sorduğu soruyla ona baktım.

"Benden nefret ettiğin için bunun bir önemi olmamalı."

"Seni seven tarafım için bu önemli." Soğuk sesi iliklerime kadar işlemişti.

"Biz nasıl tanıştık?" Sorduğum soruyla gözlerimin içine baktı.

"Çok mu merak ediyorsun?" Başımı hızla aşağı yukarı salladım.

"Bunun cevabını sen kendine vereceksin." Yataktan kalkıp tepsiyi kucağıma bıraktı.

"Yemeğini bitir. Yoksa gelir zorla yediririm." Tehdit eden sesiyle yüzüme son kez bakıp odadan hızla ayrıldı. Zihnimde cevaplanmayı bekleyen sorularla baş başa kalarak çorbadan zorlukla birkaç yudum aldım.

Atlas kapıyı kapatıp derin derin nefesler aldı. Onun için 6 ay çok zor geçmişti. Efsan'ın komada olduğunu öğrenince delirecek hale gelmişti. Canından bir parçasını toprağa gömmüştü diğer parçası ise ölümle burun buruna gelmişti. Kapalı olan kapının önünde durdu. Bedeni titriyordu. Gerginlik bedenini esir almıştı. Kapı açıldığında bakışlarını oraya çevirdi. Barlas kapıyı açtığı anda içeride yatan bedene bakışları kaydı. Yatakta yatan annesi aklının sınırlarını zorluyordu.

"Durumu çok kötü." Barlas'ın sesiyle ona döndü.

"Neler yaşadığını anlatmadı. Belli ki bizim bildiğimizden fazlası var. Doktor sakinleştirici verdi. Uyuyor." Atlas hızla arkasını dönüp gözyaşlarını sildi.

"Abi." Barlas'ın sesiyle hemen kendine gelip ona döndü.

"Selin'i bilmiyor." Atlas kardeşine baktı.

"Ben hallederim." Barlas abisine sıkıca sarıldı.

"Güçlü ol." Atlas kardeşine sarılıp ondan uzaklaştı. Barlas çalan telefonuyla abisine baktı. Atlas gitmesini işaret etti. Barlas hızla oradan uzaklaşırken Atlas odaya girip kapıyı kapattı. Yatakta uyuyan kadına yaklaştı. Yatağın başına oturup annesinin saçlarını okşadı.

"Anne. Canımdan bir parça gitti diğer parçası geldi. Kardeşimi koruyamadım affet." Atlas gözyaşını silip annesinin elini sıkıca tuttu.

"Efsan'ı çok seviyorum anne. O piç abisi yüzünden sevdiğim kadından vazgeçemem. Selin canımın bir parçasıyken Efsan canımın diğer parçası. Ama herşeyin bir bedeli var. Efsan'da o piçi korumanın bedelini ödeyecek." Atlas çalan telefonunu cebinden çıkarıp kulağına götürdü.

"Tamam bahçeye götürün. Geliyorum." Atlas telefonu kapatıp cebine koydu. Annesinin saçlarını öpüp kalktı. Arkasını dönüp kapıya doğru ilerledi.

"Kardeşinin ölümüne sebep olanlardan intikamını al." Atlas duyduklarıyla annesine baktı.

"Senin kıyamadığına başkası kıydı. Senin aşkın ailemizin sonu oldu." Yatakta acı içinde yatan kadın gözyaşları içinde ağlıyordu. Atlas

annesinin bu haline daha fazla dayanamadan odadan hızla çıktı. Yumruğunu sıkarken sinirle duvara vurdu. Elleri kan içinde kalırken öfkeyle salona ilerledi. Gördüğü bedenle siniri hızla geçmişti. Efsan koltukta uyuyakalmıştı. Sessizce yanına ilerleyip açık olan filmi kapattı. Koltukta oturup uyuyan kadını izledi. Melek gibi görünüyordu. Atlas kalbinden bir şeylerin akıp gittiğini hissetti. Dikkatle karısının başını omzuna koydu. Efsan biraz daha ona yaklaşp başını göğsüne koydu.

Atlas hızlanan kalp atışları ile yerinde kıpırdandı. Ona olan sevgisi gün geçtikçe daha da artıyor gibi hissediyordu. Burnuna gelen huzur verici kokuyu içine çekti. Elleri istemsizce Efsan'ın saçlarında gezinirken onu çok özlediğini farketmişti.

"Çok özledim." Atlas karısının saçlarını okşarken kendini uzun zaman sonra ilk defa huzurlu hissetmişti.

"Senin olmadığın bir dünyada nefes almak bile haram." Bakışları sargılı olan ellere kaydı. Dikkatlice elini tutup okşadı.

"Sen çok cesur bir kadınsın Efsan. Dik başlısın. İnatçısın. Belkide bu yüzden sana aşık oldum. Bana karşı meydan okuman bile heyecanlanmama neden oluyor." Atlas ilk defa duygularını bu şekilde ifade etmişti. Kendisi soğuk ve sert bir adamdı. Dışarıdan bakıldığında acımasız görünüyordu. Ama içten içe acı çektiğini kimse görmüyordu. Efsan'dan başka. O sanki içini görüyor gibiydi. Bu yüzden onun olmadığı her an daha da sert ve acımasız oluyordu. Efsan onun ilacıydı. Onunla iyileşiyordu.

"Baba." Duyduğu sesle bakışlarını karısına çevirdi.

"Kızma bana." Karısı uyurken sayıklıyordu.

"Baba vurma." Efsan acı içinde sayıklarken Atlas karısına baktı.

"Efsan." Sese lense de karısı onu duymuyordu.

"Canımı acıtıyor." Efsan'ın acı dolu feryatları Atlas'ın canını yakıyordu. Karısını kendisine daha çok çekip saçlarını okşadı.

"Şst ben burdayım güzelim. Sana kimse dokunamaz buna izin vermem." Efsan kollarını sıkıca ona sarıp daha çok kendisine yaklaştı. Atlas karısını sıkıca sararken Efsan'ın sesi kesilmişti. Atlas karısının saçlarını öptü.

Efsan'ın uykuya daldığından emin olup dikkat ederek onu kendisinden uzaklaştırıp koltuktan kalktı. Karısını uyandırmamaya dikkat ederek kucaklayıp salondan çıktı. Odaya geldiğinde içeri girip yatağı doğru ilerledi. Karısını yavaşça yatağı bırakıp üzerini örttü. Ondan uzaklaşacakken elini tutan ele baktı.

"Gitme." Elini tutan eli sıkıca tutup yatağın başına oturdu. Efsan sıkıca ona sarıldığında karısını kollarıyla sıkıca sardı. Yarım saat boyunca sessizce karısının yanında kalmıştı. Efsan derin bir uykuya daldıktan sonra yavaşça karısını kendisinden uzaklaştırıp yataktan kalktı.

Karısının başına bir öpücük bırakıp odanın çıkışına ilerledi. Son kez uyuyan karısına bakıp odadan çıktı. Evden çıkıp bahçeye doğru ilerledi. Gördüğü bedenle sinirle ona yaklaştı.

"Bırakın lan beni." Adam bağıırken korumalar kolundan sıkıca tutup diz çöktürmüştü.

"Bir daha işlerime burnunu sokarken seni öldürürüm demedim mi lan." Atlas öfkeyle adamın yüzüne bir yumruk attı. Adam acı içinde kıvrılırken Atlas adamlarına döndü.

"Arka depoya götürün. Buralar pis kanıyla kirlenmesin." Adamlar yerdeki adamı kaldırıp arkadaki depoya götürdü. Atlas gömleğin kollarını katlayıp diğer adamlarına evi işaret etti.

"Buraya göz kulak olun."

"Emredersiniz patron."

Gözlerimi zorlukla açmıştım. Yataktan doğrulup komodinde duran su bardağının boş olduğunu gördüm. En son canım sıkıldığı için salonda film izlemek istemiştim. Ne ara buraya gelmişim? Hafızamı zorlarken hiçbir şey hatırlamadığımı fark ettim. Yataktan kalkıp boş olan bardağı aldım. Susamıştım. Ve su içmeden asla rahat uyuyamazdım. Saate baktığımda gece yarısını geçtiğini gördüm. Kapıya ilerleyip odadan çıktım. Her yer karanlıktı. Dikkat ederek mutfağa doğru ilerledim. Salona giderken mutfağın yerini de öğrenmiştim. Sürahiyi alarak su doldurup kafama diktim. Çok susadığında içtiğin suyun verdiği mutluluk tarif edilemezdi.

Biraz daha su doldurup mutfaktan çıktım. Salondan geçerken duyduğum seslerle dikkatimi oraya çevirdim. Sanki bir adamın çığlığını duymuştum. Salona geçip camdan dışarı baktım. Birkaç koruma etrafta geziniyordu. Telefonları çaldığında hızla kapının önünden ayrıldılar. Merak edip kapıyı açarak dışarı çıktım. Etrafta kimse yoktu.

Korumaların hepsi aynı yöne giderken peşlerinden ilerledim.

Depo gibi bir yer vardı. Açık olan kapıya ilerledim. İçeriye bakışlarımı çevirdiğimde gördüğüm manzara ile şaşkınlıkla elimdeki su bardağı yere düşüp paramparça olmuştu. Atlas bakışlarını hızla bana çevirirken benim bakışlarım yerde kanlar içinde yatan adama kaymıştı.

"SEN KATİLSİN." Korkuyla bağırdığımda Atlas bana doğru bir adım attı. Arkamı dönüp hızla oradan koşarak uzaklaştım.

"ONU BURAYA GETİRİN." Arkamdan bağırırken korkuyla hızla koşuyordum. Kapıyı açıp evden dışarı çıktım. İki tane yol vardı. Hızla birine doğru ilerledim. Arkamdan adamlar bağırarak koşarken korkuyla daha da hızlı koşuyordum. Ormanın içine girdiğimde etraf zifiri karanlıktı. Korku bedenimi esir alırken nefes alışverişlerim hızlanmıştı.

Ormanın derinlere doğru koştuğumda sesler kesilmişti. Etrafta kimse yoktu. Sessizdi. Derin derin nefesler alırken ayağıma takılan taş görmeyerek yere düşmüştüm.

"AHH!" Acı içinde çığlık atarken dizlerim kan içinde kalmıştı.

"BURADAN SES GELDI." Yaklaşan seslerle korkuyla yerden kalkıp hızla koşmaya devam ettim. Ana caddeyi gördüğümde hızla oraya koştum. Ormandan çıktığımda caddede araba geçmesi için dua ediyordum. Üzerime gelen adamlarla korkuyla kaçmaya çalıştım. Bir tane adam kolumdan tutup durdurdu.

"Zorluk çıkarma patron bekliyor." Adam kolumu sıkıca tutarken ondan kurtulmaya çalışıyordum.

"Bırak beni." Adamlardan birinin kasığına tekme attığımda yere düşmüştü. Koşmaya çalışacakken bir tane adam bileğimden tutup yüzüme tokat atmıştı. Yere acı içinde düştüğümde dizlerime batan taşlarla gözlerim dolmuştu.

"Hadi alın şunu. Patrona götürelim." Adamlar üzerime gelip kolumdan tutarak zorla yerden kaldırıp peşlerinden sürükledi.

"Bırakın beni. İMDAT!" Bağırısamda kimse duymamıştı.

Geldiğimiz evin önünde adamlardan uzaklaşmaya çalıştım. Bahçeye girdiğimizde Atlas'ta yanımıza gelmişti.

"BIRAKIN." Sert sesiyle adamları uyardığında adamlar korkuyla benden uzaklaştı. Ellerim ve dizlerim kan içinde kalmıştı. Atlas bana yaklaşıp elimi tuttu.

"Bana dokunma." Ondan elimi çekmek istesemde sıkıca tutup bırakmadı.

"Senden izin isteyen yok." Sinirle ona bakarken adamlardan birinin uzattığı peçete ile kanları sildi.

"Delirdin mi? Gecenin bir köründe nereye kaçmaya çalışıyorsun?"

"Senin gibi bir katile aynı evde kalmaktansa dışarıda kalırım daha iyi." Öfkeyle yüzüne bakarken Atlas gözlerimin içine baktı.

Elini kaldırıp yanağıma dokundu. Hissettiğim sızı ile yüzümü buruşturdum.

"Efsan bu nasıl oldu?" Atlas sinirle konuşurken bakışlarım az önce bana vuran adama kaydı.

"Adamların beni zorla getirmeye çalışırken içlerinden biri bana vurdu. Tıpkı senin gibi onlarda yobaz." İğrenerek bakışlarımı karşımda duran adama çevirdim. Atlas öfkeyle yumruğunu sıkarak bana vuran adama doğru ilerledi.

"Sen benim karıma dokundun. Hemde onun canını acıtarak öyle mi?" Sesindeki sertlik korkutmuştu.

"Patron ben isteme-" Atlas adamın elini tutup kırıldığında acı dolu çığlıklar etrafta duyulmuştu. Korkuyla Atlas'a baktım. Herkes sessizce başını eğmişti.

"OROSPU ÇOCUĞU BENİM KARIMA KİMSE DOKUNAMAZ."
Atlas yerde acıyla kıvranan adamın yüzüne art artta yumruklar attı. Adam kanlar içinde yerde yatarken Atlas belinden çıkardığı silahı adamın alnına dayadı.

Korkuyla yanına yaklaşıp elinden tuttum. Bakışları bana döndü.

"Yapma."

"Efsan bırak beni."

"KATİLSİN." Öfkeyle bağırdığımda Atlas gözlerimin içine baktı.

"Başka birini daha öldürmeni istemiyorum."

"O adam sana vur-"

"Senin yüzünden. Herşey senin yüzünden oldu Atlas. Sen korkunç bir adamsın. Keşke o komadan hiç uyanmasaydım." Gözyaşları içinde ağlarken Atlas sessizce bana baktı.

"O piçi alıp depoya götürün cezasını kesin. Ama öldürmeyin." Atlas gözlerimin içine bakarak konuşurken yerdeki acı içinde yatan adamı kaldırıp götürdüler. Şimdi bahçede ikimiz tek kalmıştık.

"Eve geç."

"Bu evde kalmayacağım."

"Efsan eve geç dedim." Atlas kolumdan tuttuğunda ondan uzaklaşıp yüzüne tokat attım.

"SENDEN NEFRET EDİYORUM." Ondan hızla uzaklaşarak eve ilerledim. Kapıda bana bakan kadını umursamadan içeri girip koşarak odama ilerledim.

Odaya girdiğimde kapıyı arkamdan kapatıp kitledim. Gördüğüm manzara aklıma gelince gözyaşları içinde kendimi yere attım. Böyle bir adam benim kocam olamazdı. Lanet olsun beynimde koca bir boşluk vardı.

Ama ne olursa olsun bu evde asla kalmayacaktım. En yakın zamanda bu cehennemden kurtulacaktım.

Atlas öfkeyle yumruğunu sıktı. Sevdiği kadın onu hatırlamazken şimdi ondan nefret ediyordu. Bakışlarını kapıda duran annesine çevirdi. Sakindi sanki olanları tahmin etmiş gibiydi. Atlas kapıya ilerlediğinde kadının bakışları oğlunun üzerinde geziniyordu.

"Bu kadın sadece ailemizi değil seni de dağıtmış oğlum." Atlas giden annesinin arkasından bakakalmıştı.

İçeri girdiğinde odaya doğru ilerledi. Kapıyı açmaya çalışsada kilitli olduğu için açılmamıştı.

"Efsan aç şu kapıyı. Yoksa kırarım." İçeriden ses gelmemişti. Atlas öfkeyle kapıyı kırarak açmıştı. İçeri girdiğinde yerde yatan karısını görünce korkuyla ona yaklaştı.

"Efsan." Elini alnına koyduğunda ateşler içinde yandığını gördü.

"Sikeyim çok ateşin var." Atlas hızla karısını kucaklayıp banyoya götürdü. Suyu açıp altına koydu. Efsan soğuk suyla anında uyanırken titriyordu.

"Bırak beni." Gücü olmayan kadınla Atlas sinirlenerek bileğinden tutup durdurdu. Efsan daha fazla hareket etmezken Atlas yavaşça karısının üzerindeki kıyafetleri çıkarıp suyu bedeninde gezdirdi. Ateşi biraz daha düştüğünde suyu kapatıp karısını havluyla sarıp kucakladı. İçeri girdiğinde yatağa doğru ilerleyip havluyu üzerinden çıkardı. Dolaptan çıkardığı geceliği alıp karısının üzerine giydirdi. Saçlarını da kurutup yatağa yatırdı.

Elini alnına koyduğunda hala sıcak olduğunu gördü. Aklına gelenlerle banyoya ilerleyip ıslak bir bez alıp içeri girdi. Küçükken annesi ateşi olduğunda hep bunu yapardı. Yatağın başına oturup ıslak bezi karısının alnına koydu. Köşede duran ilk yardım çantasını kucağına koyup içinden pamuk ve tentürdiyot çıkarıp yara olan yere sürdü. Güzelce temizleyip sargı beziyle üzerini sardı. Alnına dokunduğunda ateşinin düşüyor olduğunu farketmişti. Sürekli ıslak bezi yenileyip karısının alnına koydu. Saatin sabaha yakın olduğunu görünce gözlerini ovuşturdu.

Karısının alnına dudaklarını bastırduğında çoktan ateşinin düştüğünü farkedip derin bir nefes aldı. Yatağa dikkatlice yatıp karısının saçlarını okşadı.

"Benden nefret edebilirsin güzelim ama kendine kötü davranmana izin veremem." Burnuna gelen huzur verici kokuyu içine çekti.

"Çünkü sen benim karanlığımda aydınlık veren tek ışığımsın." Atlas uyuyan karısını kollarına sarıp gözlerini yumdu.

37. Bölüm

Üzerimde hissettiğim ağırlık ile uyanmıştım. Yanımda uyuyan bedene bakışlarımı çevirdim. Dün gece aklıma gelen o korkunç sahne ile hızla onu üzerimden itip yataktan kalktım. Ondandırıyor. O bir katildi ve ben nasıl olurda böyle bir adamla evlenmişim. Belkide beni buna zorlamıştı. Diğer türlü delilikti. Dün yaşananlar zihninden çıkmıyordu. Korkuyla avucuma tırnaklarımı geçirdim.

"Korkmayı bırak." Duyduğum sesle yatakta yatan adama döndüm. Gözlerimin içine bakarak yataktan kalktı. Bana doğru adım attığında geriye doğru adım attım.

"Sen korkunç bir adamsın. Katilsin seninle aynı yerde olmak bile midemi bulandırıyor." Nefretle gözlerinin içine baktım. Atlas dibime girdiğinde geri çekilecekken elini belime sarıp kendisine çekti.

"Bırak beni. Sakın bana dokunma." Omzuna sertçe vururken bileğimden tutup beni kendisine bastırdı.

"Niye? Sana dokunmam için çok istekli olduğun zamanlar vardı." Gözlerimin içine soğuk bir ifade ile bakıyordu. Zihnimde buğulu sahneler vardı. Onunla bu odada olduğumuz bir sahne Zihnimde canlanmaya çalışıyordu. Ama buğulu ve kesik kesikti.

"Sen ne saçmalıyorsun?" Atlas yüzüme yapışan saçlarımı geriye atıp açıkta kalan boynuma dudaklarını yaklaştırdı. Bedenim titrerken ondan uzaklaşmaya çalışsam da güçlü kolları buna izin vermiyordu.

"Teninde bana ait izler bırakırken bedeninin de aynı bu şekil şehvetten titriyordu Efsan." Sıcak dudakları tenime değdiğinde nefesim kesilmişti.

"Bana karşı koymaya çalışma çünkü sen benden kaçmaya çalıştığın her an daha da çok bana çekiliyorsun." Atlas beni bıraktığında ondan hızla uzaklaşıp parmağımı doğrulttum.

"Sana yemin ederim. Bu evden de senden de kurtulacağım. Ve o zaman sende bu yaptıklarının bedelini ödeyeceksin." Atlas ona doğrulttuğum parmağıma sonra da bana bakışlarını çevirdi.

"Beni asla yenemezsin Efsan. Geçmişte de seni istedim ve aldım. Şimdi de istiyorum ve alacağım. Atlas Akay hiçbir zaman kaybetmez. Benimle bu evde yaşamaya alış çünkü asla benden kurtulamayacaksın." Atlas yanımdan geçip hızla odadan ayrıldığında arkasından bakakaldım. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağıya akarken öfkeyle masadaki eşyaları yere attım.

Bu evden gitmek zorundaydım. Bu adamla kalıp burada daha fazla masum insanın öldürülmesine izin veremezdim. Buradan kurtulup onu polise vermeliydim.

Cam'a ilerleyip aşağıya baktım. Korumalar hızla ellerinde bir şeyler taşıyordu sanki önemli bir şey için hazırlık yapıyorlardı. Odadan çıkıp etrafı inceledim. Ev güzel bir şekilde dekorlarla süsleniyordu. Salona geçtiğimde bir kadın korumalara ne yapmasını söylüyordu.

"Bugün oğlumun doğum günü. Ona sürpriz olacak."

"Emredersiniz hanımefendi." Koruma yanından ayrılırken kadının bakışları beni buldu. Üzerimde gezinen küçümseyici bakışları rahatsız etmişti.

"Efsan hanım kahvaltınızı hazırladım." Çalışan kız bana gülümserken ona baktım.

"Gerek yok. Herkes zamanında o masaya oturup yemeğini yiyecek." Kadının sert sesiyle kız mahcup bir ifade ile bana bakarken ona gitmesini işaret ettim.

Karşımdaki kadının anlam veremediğim nefret dolu bakışları şaşırtmıştı.

"Demek ki meşhur Efsan sensin. Oğlumun hayatına girip onu kendine bağlayıp sonrada kızımın ölümüne sebep olan o kadın." Duyduklarım ile kadına şaşkınlıkla baktım.

"Be-"

"Kaç para?" Beklemediğim soruyla kadına baktım.

"Ne?"

"Bi fiyatın olmalı. Yoksa herkese mi kendini satıyorsun. Atlas'ın sende ne bulduğuna hala anlam veremedim. Basit bir kadını özel yapan şey nedir?" Kadının iğrenç sözleri ile midem bulanmıştı.

"Bana bunu nasıl söylersiniz? Sizin oğlunuz beni zorla burada tutuyor. Onunla zorla evlendim. Ve şimdi de bu iğrenç hayata alışmamı bekliyor." Kadın kahkaha atarak eline aldığı bıçağın sivri kısmına dokundu.

"Hadi ama. Elbet bir plan yapmışsındır. Kızımı öldürüp bütün herşeyin sana ait olmasını istedin. Ve Atlas'ta senin nasıl bir mal olduğunu anlamayacak kadar aşktan gözü dönmüş bir halde." Elindeki bıçakla bana yaklaşip tam karşımda durdu.

"Sana baktıkça basit bir kadın görüyorum. Kendini birilerine satmaya çalışan bir kadın. Ama unuttuğun bir şey var. Burası benim evim

oğlumun senin gibi bir kadınla daha fazla olmasına izin vermeyeceğim. Elimi tutup avucumu açtı. Ondan uzaklaşmaya çalışsam da buna izin vermedi. Gözlerindeki öfke beni korkutuyordu.

Avucumu zorla açık tutup bıçağı hızla avucuma sapladı. Hissettiğim acıyla dudaklarımı ısırdım.

"Ahh." Acıyla kıvranırken avucum kan içinde kalmıştı.

"Bu daha başlangıç ucube. Oğlumun hayatından çıkmazsan daha acısını yaşayacaksın." Bıçağı yere attığında yanımdan uzaklaştı. İçerideki kızlar çığlık atarak yanıma gelip avucumu bezle sardı.

"Efsan hanım iyi misiniz?"

"Atlas Bey'e hemen haber verin." Kızlar korumayla konuşurken onlara baktım.

"Hayır. Ona söylemeyeceksiniz." Hepsi şaşkınlıkla bana bakarken elimdeki kanı silen kadına baktım.

"Siz pansuman yapın yeter." Kadın acıyla bana bakıp başını salladı. Hissettiğim acı fazlaydı. Bu evdeki herkes şeytandan farksızdı.

Elimi sargı beziyle saran kadına minnetle baktım. Herkes az önceki kadının emirleri ile işine dönmüştü. Daha fazla orada durmadan odama çıkmıştım. Yatağa ilerleyip oturdum. Gözyaşları içinde elimdeki sargıya baktım.

Bu cehennemde daha fazla kalmak istemiyordum. Bu insanlar çok korkunç ve zalimdi. Ama pes etmeyecektim. Hepsi bunların bedelini ağır ödeyecekti. Başımı yastığa koyup gözlerimi kapattım. Canım

yanıyordu ama fiziksel değildi. Kalbimde büyük bir yara vardı. Ve gün geçtikçe kanayıp acı içinde kıvranmamı sağlıyordu.

Kapı çaldığında bakışlarımı oraya çevirdim. Açılıp kapandığında gördüğüm yüz ile gülümseyerek yataktan doğruldum.

"Sahra." Hızla yanına gidip sıkıca sarıldım.

"Efsan'ım." Bana sıkıca sarılırken gözyaşları içinde ona daha çok sarılıyordum. Birbirimizden uzaklaştığımızda Sahra'nın bakışları sargılı olan elime kaydı.

"Efsan bu nasıl oldu?" Elimini tutup gözlerimin içine baktı.

"Atlas'ın annesi bıçağı avucuma sapladı." Söylediklerimle Sahra şaşkınlıkla bana baktı.

"Atlas ne yaptı?"

"Evde yoktu. Olanlardan haberi de yok." Sahra öfkeyle yüzüme baktı.

"Hemen Atlas'a haber veriyoruz o pislik kadının yaptığı bilmeli."

"Hayır Sahra. O kadın onun annesi."

"Sende onun karısının Efsan. Ve Atlas seni herkesten her şeyden çok seviyor. Bunu öğrense bu evi onların başına yıkar." Sahra konuşurken ondan uzaklaşıp yatağa ilerleyip oturdum.

"O korkunç bir adam. Ve ben onunla kalmak istemiyorum Sahra." Yanıma geldiğinde ona baktım.

"Efsan ama-"

"Bana yardım et. Bu evden kurtulayım. Yalvarırım Sahra beni onunla yalnız bırakma."

"Tamam sakin ol. Yardım edeceğim." Sahra'nın söyledikleriyle heyecanla ona baktım.

"Mert burada ve seni Mardin'e götürmek istiyor." Sahra'ya şaşkınlıkla baktım.

"O buraya mı geldi?" Başını salladığında şaşkınlıkla ondan bakışlarımı çektim.

"Beni götürmek için geldi." Heyecanla gülümserken Sahra elimi tuttu.

"Ama şimdi olmaz. Bugün Atlas'ın doğum günüymüş aşağıda hazırlık yapanlardan duydum. Ev kalabalık olacak birkaç gün dayan Efsan sonrasında Mert'le konuşup buradan gitmen için elimden geleni yapacağım." Başımı heyecanla sallayıp Sahra'ya sıkıca sarıldım.

"Teşekkür ederim Sahra. İyi ki varsın."

"Senin için her şeyi yaparım kardeşim." Sahra ile birbirimizden ayrıldığımızda yanımdan ayrılıp dolaba ilerledi. Dolaptan çıkardığı elbiseyi bana gösterdi.

"Ama belli etmemeliyiz. Senin normal bir şekilde hazırlanıp süslenmen gerek akşam için. Atlas senden şüphe etmemeli." Yataktan kalkıp Sahra'nın yanına ilerledim.

"Onunla olacağım son geceler birkaç gün sonra tamamen özgürlüğüme kavuşacağım."

Üzerime giydiğim elbiseyi inceledim. Sahra zorla bunu seçmiş giymemi istemişti. Akşam vakti yaklaşmış aşağıda büyük bir kalabalık onun gelmesini bekliyordu. Gitmek istemiyordum. Ama Sahra inmemi ve normal davranmam gerektiğini söylüyordu.

(Efsan'ın giydiği elbise)

Saçlarım hafif bir topuzla şekillenmiş sade bir makyaj yapmıştım. Bunu yapabiliirdim. Aşağıya inip normal davranabiliirdim. Kendimi toparlayıp odadan çıktım. Sargılı olan elimi gizleyip kalabalık olan salona ilerledim. Herkesin bakışları beni bulduğunda gerginlikle dudaklarımı ısırdım. Sabahki kadının bakışları beni buldu öğrenerek bakmaya devam ediyordu. Daha fazla salonda durmayıp mutfğa ilerledim. Neyseki burası sakindi. Derin derin nefes aldım. Salonda herkesin alkış seslerini duyunca geldiğini anlamıştım. Sırtım kapıya dönük olduğu için bakmıyordum.

Kalabalık bir anda sakinleşirken umursamayıp çekmecedeki bardağı almak için ayağımı kaldırdım. Elimin üzerinde bir el hissettiğimde kalakaldım. Arkamdaki güçlü beden bana yaslanmış nefesini enseme hissediyordum.

"Çok güzel görünüyorsun tıpkı bir melek gibi." Duyduğum boğuk sesle arkamı döndüm. Atlas dağılmış saçlarıyla gözlerimin içine bakıyordu.

"Benden uzak dur." Omzuna elimi koyup itecekken belime kollarını sarıp kendisine çekti. Nefeslerimiz birbirine çarparken elleri belimi okşuyordu.

"Burayı hatırlamıyorsun." Etrafıma baktım. Mutfakta neyi hatırlamam gerekiyordu? Düşünceler içindeyken kulağıma fısıldadı.

"İçini nasıl doldurduğumu unutmuş olman çok kötü."

"Bana bak bir daha böyle şeyler-" Ona bakarak sinirle konuşurken çenemi tutup dudaklarına yapıştı. Şokla bakakaldım. Sıcak dudakları nazikçe dudakımı okşarken kalp atışlarım hızlanmıştı. Benden

uzaklaştığında ağzım açık ona bakıyordum. Gülmeye başladığında sinirle ona baktım.

"Neye gülüyorsun?" Atlas gülmeyi bırakıp gözlerimin içine baktı.

"Seni ilk defa öpmüyorum ama şu şaşkın ifade ile ağzı fok balığı gibi açılmış bir yüz de beklemiyordum." Alayla söyledikleriyle ona sinirle baktım.

"Hahaha çok komik. Mizah anlayışın da çok kötüymüş merak ediyorum hangi konuda iyisin?"

"Aşkta." Gözlerimin içine bakarak konuştuğunda yutkunarak ona baktım. Susup birbirimize bakarken sessizliği bozan bir ses olmuştu.

"Oğlum herkes seni bekliyor." Kapıda bana nefretle bakan kadına baktım. Atlas benden uzaklaşıp kapıda duran kadına döndü.

"Geliyoruz anne." Kadın kapıdan uzaklaşıp giderken Atlas bana döndü. Gerginlikle yüzüme dokunacakken Atlas elimi tuttu.

"Bu nasıl oldu?" Sargılı olan elime baktı. Ondan elimi hızla çekip kapıya doğru ilerleyecekken önüme geçip durdurdu.

"Sana bir soru sordum. Cevap ver." Atlas öfkeyle bana bakarken gülmeye başladım.

"Sen normal değilsin. Hayatımı mahvedip hiçbir şey olmamış gibi bana bunu soruyorsun."

"Efsan. Sabrımı zorlama." Atlas'a yaklaşıp dibine girdim.

"Zorlarsam ne yaparsın?" Ellerim arsızca bedeninde gezinirken bana baktı. Ellerimi tutup dudaklarına götürdü. Acıtmak istemezcesine öptüğünde gözlerime bakmaya devam ediyordu.

"Gecenin sonunda sen ben ve ya-" Ondan elimi hızla çektim.

"Devam etme." Kapıya ilerleyecekken sesiyle yerimde durdum.

"Bu sahneyi bir yerden hatırlıyor gibiyim. Bana bir şeyleri hatırlattı. İnatçı bir kadın ve kararlı bir adam." Yanıma yaklaşıp eliyle alkış yaptı.

"Sence de bize benzemiyor mu?"

"Haklısın benziyor olabilir. Lakin atladığın bir şey var. Burada nefreti ateş olup yakacak kadar güçlü bir kadın var. Ve o kadının ateşinde yanıp kül olacak bir adam var. Çok yakında benden kurtulmak için can atan taraf sen olacaksın Atlas Akay." Mutfaktan çıktığımda derin nefesler alarak kalabalığa ilerledim. Atlas'ta arkamdan geldiğinde herkes onunla sohbet etmeye başladı. İçeriden gelen pasta ile bakışlarımı bana öfkeyle bakan kadına çevirdim.

"Bir dilek tut oğlum. Öyle bir şey dile ki uğursuzluklar bile dileğine dokunamasın." Bana bakarak konuşurken Atlas'a döndüm. Bakışları benim üzerimdeydi.

"Dileğim tam karşımda duruyor zaten." Herkesin bakışları bana döndüğünde birbirleriyle fısıldaşıyordu.

"Çok sevgili karıcım buraya gelir misin?" Ona sorgularcasına bakarken herkes gitmemi işaret ediyordu. Yavaş adımlarla ona doğru ilerledim. Yanına geldiğimde kulağıma eğildi.

"Dilerim kardeşimi öldüren o piç hayatta kalır ve onu kendi ellerimle can cekişerek öldürürüm." Korkuyla ona bakarken gülümseyerek pastayı kesti. Herkes alkışlarken yalandan gülümseyen Atlas'a baktım. Onun gözlerindeki nefret her şeyden daha güçlüydü.

Gecenin ilerleyen saatlerinde kalabalığa daha fazla dayanamayarak salondan ayrıldım. Arkamdan bir adam da çıktığında ona baktım. Bakışları rahatsız ediciydi.

"Efsan sen misin?" Adamın sorduğu soruyla ona baktım.

"Sen adımı nerden biliyorsun?" Adam sırtarak açık olan omzuma dokundu.

"Fiyatını söyle bu gece otele geçelim. Atlas'ın haberi olmaz merak etme." Adamın iğrenç imalarıyla hızla elini üzerimden ittim.

"Sen neler söylüyorsun? İğrençsin defol git." Gitmeye çalışırken adam kolumdan tutup durdurdu.

"O zaman biraz burada tadına bakayım." Adam beni öpmeye çalışırken gözyaşları içinde onu kendimden uzaklaştırmaya çalışıyordum. İğrenç nefesini yüzümde hissederken midem bulanıyordu.

"O Atlas'tan eksikim ne güzelim? Biraz bana da kendini aç." İğrenç sözleri kulağımda yankılanıyordu.

"DOKUNMA KARIMA." Atlas öfkeyle adamı üzerimden çekip yüzüne yumruk attı. Adam kanlar içinde yere düşerken Atlas acımadan karnına tekmeler atıyordu. Bi anda herkes başımıza dikilmiş bana bakarak kendi aralarında konuşuyordu.

"SENİ SİKERİM OROPSU ÇOCUĞU." Bağırarak adama art arda vururken gözyaşları içinde etrafa baktım. Karşımdaki kadının gülümseyerek bana bakmasıyla o olduğunu anlamıştım. Atlas belinden çıkardığı silahı adamın alınına dayadığında korkuyla ona baktım.

"BENİM OLANA KİMSE DOKUNAMAZ."

"YAPMA!" Korkuyla bağırduğımda Atlas bana baktı. Yanına gidip silahı tutup ona baktım.

"Bunu yapma. Senden daha fazla nefret etmemi sağlama." Atlas gözlerimin içine bakarak silahı beline taktı.

"EĞLENCE BİTMİŞTİR DAĞILIN." Herkes evden ayrılırken Atlas yüzüme bakmayarak yerde yatan adamın yakasını tutup korumalara attı.

"Götürün şu piçi." Korumalar adamı götürürken bana baktı.

"Efsan-"

"Hepsi senin yüzünden. Nefret ediyorum senden bu evden bu hayattan." Gözyaşları içinde odaya çıktığımda içeri girip kapıyı kapattım. Az önce söylenenler zihnimde dolaşıyordu. Midem bulanıyordu. Hızla banyoya girip içimdeki herşeyi dışarı çıkardım. Aynadan solgun görünen yüzüme baktım. Yakında buradan gidecektim.

Atlas öfkeyle duvara art arda yumruk attı. Sevdâ hanım oğlunun öfkeli halini sessizce izledi.

"O kadın sana neler yapmış oğlum." Atlas bakışlarını annesine çevirdi.

"Selin'in kemikleri sızlıyordur." Atlas duyduğu isimle annesine yaklaştı.

"Anne." Sevda hanım oğlundan uzaklaşıp gözlerinin içine baktı.

"Aşk ateşini söndürmezsen intikam ateşinde kül olursun. Önce o ateşi söndür sonra Selin'in intikamı al." Sevda hanım oradan uzaklaşırken Atlas annesinin söyledikleri ile derin düşünceler içine girdi.

(GEÇMİŞ)

Atlas gördüğü bedenle şaşkınlıkla bakakaldı. Yıllarca öldü bildiği annesi tam karşısında duruyordu. Sevda hanım gördüğü oğluyla acıyla karışık mutlulukla ona baktı.

"Anne." Atlas annesine sıkıca sarıldığında hayal görmediğini anlamıştı. Sevda hanım oğluna sıkıca sarılıp kokusunu içine çekti.

"Oğlum." Birbirlerinden ayrıldıklarında Atlas annesine baktı.

"Ama sen nasıl olurda hayatta-" Sevda hanım oğlunun elini tutup sakinleştirdi.

"Herşeyi anlatacağım." Sevda hanım oğlunun kanayan omzuna korkuyla baktı.

"Oğlum bunu sana kim yaptı?" Atlas yaralı Omzuna baktığında aklına gelen isimle korkuyla telefonunu çıkarıp kulağına götürdü.

"Atlas Bey." Gelen koruma ile ona baktı.

"Efsan hanım kulübedeyken patlama gerçekleşmiş." Atlas duyduklarıyla beyninden vurulmuşa döndü. Canından çok sevdiği karısının hayatı tehlikedeydi.

"EFSAN!"

Yorgun bedenim daha fazla ayakta kalamazken yatağa oturdum. Açılan kapı ile bakışlarımı oraya çevirdim. Gördüğüm bedenle bakışlarımı yere çevirdim. Kapı kapandığında bana doğru yaklaşan adım seslerini dinledim.

Elimi tuttuğunda ona baktım.

"Bırak beni." Elim geri çekmeye çalışırken buna engel olmuştu. Köşede duran ilk yardım çantasını alıp yatağa oturdu.

"Bunu kimin yaptığını söyleyeceksin." Elimdeki sargıya açıp avucuma baktı. Derin bıçak yarasına baktı.

"Bıçak izi." Fısıldayarak söylerken pamuk ve tentürdiyot çıkarıp yaraya dokundu.

"Ahh." Acıyla inlerken bana bakıp avucumu üfledi. Dikkatle yarayı temizlerken onu izledim. Yarayı güzelce temizledikten sonra yeni bir tane sargı beziyle elimi sardı.

"Kim yaptı?" Atlas merakla bana bakarken yutkunarak başımı eğdim.

Çenemi tutup kendisine çevirdi.

"Söyle." Kendimi toparlayıp bomba etkisi yaratacak şeyi söyledim.

"Annen yaptı." Yüzü aniden kasılırken sinirle yumruğunu sıktı. Çenemi bırakıp yataktan kalktı. Hızla yerimden kalkıp elini tuttum.

"Yapma."

"Bunu sana nasıl yapar? Benim karıma kimse dokunamaz buna kimsenin hakkı yok." Atlas öfkeyle konuşurken elini sıkıca tuttum.

"Bana zarar veren annen değil sensin Atlas." Bana sessizce bakarken gözyaşlarımı sildim.

"Lütfen gideyim artık. Bak yeterince acı çektim işte. Daha fazla burada beni tutamazsın. İntikam mı istiyorsun?" Belinde duran silahı alıp alnıma dayadım.

"EFSAN." Korkuyla bana bakarken başımı salladım.

"Yorulдум Atlas. Seninle olmaktan bu hayata mecbur kalmaktan."

"Efsan."

"Öldür beni." Elini silahın üzerine koydum.

"Hem intikamını al. Hem de beni özgür bırak." Gözyaşları içinde ona bakarken Atlas bakışlarını benden çekti.

"Ne o? Yüzüme bakamıyor musun? Öldür ve kurtul benden."

"Bakamam çünkü seni çok seviyorum. Ve sevdiğim kadının alnında silahla görmek canımı yakıyor." Atlas yere bakarken ona şaşkınlıkla baktım.

"Seni öldürmemi istiyorsun. Sadece seni değil kendimi de öldürmemi istiyorsun. Çünkü Efsan yoksa Atlas'ta yok." Gözlerimin içine baktığında orada garip bir duygu vardı.

"Yapamıyorum olmuyor senden nefret edemiyorum. Kardeşimi öldüren adamın kardeşinden nefret edemiyorum. Çünkü seni canımdan çok seviyorum. Canını yakan herşeyi dünyadan silmek istiyorum." Silah elimden kayıp yere düşerken Atlas yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Efsan bana istediğini yap. Ama sakın kendinle beni tehdit etme." Gözünden bir damla yaş aktığında sessizce onu izledim. Bana sıkıca sarıldığında elim havada kalmıştı.

"Sensiz yapamıyorum." Kulağıma fısıldarken sessiz kaldım.

Belkide de onun güvenini sağlarsam buradan gidebilirdim.

Ona sarılıp başımı omzuna yasladım.

"Seni seviyorum." Atlas benden uzaklaşıp gözlerimin içine baktı. Beklemediği bir şeydi. Ellerimi yanağına koyup okşadım.

"Ve seninle olmak istiyorum." Ondan uzaklaşıp elbisenin askılıklarından tutup ona baktım. Bana merakla bakarken gözlerinin içine bakarak kollarımdan sıyırıp üzerimden düşmesine izin verdim. Atlas şaşkınlıkla yüzüme bakarken arkasını döndü.

"Efsan napıyorsun?" Ona yaklaşıp arkadan sıkıca sarıldım.

"Beni sevdiğini söyledin."

"Seni seviyorum ama güvenmiyorum." Atlas'ı kendime çevirip gözlerinin içine bakarak gülümsedim. Ellerini tutup çıplak olan belime koydum.

"Bu gece bana güven. Ve senin için yanan bedenimi söndür."

38. Bölüm

"Sen gerçekten bunu yapacağımı mı düşündün?" Atlas gözlerimin içine bakarak sözlerine devam etti.

"Efsan ben senin sadece bedenini istemiyorum." Söyledikleriyle şaşkınlıkla ona baktım. Bana yaklaştığında titredim. Yatağın üzerindeki beyaz çarşafı alıp üzerime attı.

"Beni böyle oyunlarla sakın kandırmaya çalışma." Üzerime atılan çarşafı bedenime sardığımda arkasını dönüp kapıya ilerledi.

"Benden ne istiyorsun o zaman? Bana dokunmak istemediğini söyledin. O zaman bana aklından geçen şeyleri söyle Atlas." Durduğunda merakla ona baktım.

"Sadece intikam. Kardeşimi öldüren o aşağılık abinin canını almak istiyorum." Bana döndüğünde duyduklarımın tüylerim ürpermişti.

"Ve sen Efsan. O gece sakladığın ne varsa hatırlayıp bana söyleyeceksin."

"Hatırladığımda sana söyleyeceğimi nerden biliyorsun?" Merakla sorduğum soruyla Atlas gözlerimin içine baktı.

"Çünkü seni senden daha iyi tanıyorum. Vicdanın seni ele verecek Efsan." Bana son kez bakıp arkasını döndü. Kapıyı açıp gidecekken durdu. Bakışlarım kapıda duran bedeninde gezindi.

"Hazırlan ve aşağıya in." Sonrasında odadan çıkıp kapıyı sertçe kapattı.

Hafızamda kesik kesik sahneler vardı. Ama net değildi. Dikkatli adımlarla dolaba ilerleyip içinden siyah bir elbise çıkardım. Üzerimdeki çarşafı sıyırıp elbiseyi giyindim. Fermuarımı zorlukla yarısına kadar kapatabilmiştim. Ama tam kapanmamıştı. Saçlarımı salık bırakıp odadan çıktım. Salona doğru ilerlediğimde Atlas ve annesi bir şeyler konuşuyordu. Beni gören Sevda hanım susup bana nefretle baktı. Atlas gömleğinin yakalarını düzeltip bana baktı.

"Hazırsan çıkalım." Bana bakarak sorduğunda başımı salladım.

"Efsan bugün işlerde bize yardım edecek oğlum sonra-" Sevda hanıma bakışlarımı çevirdiğimde sırtarak bana baktı.

"Efsan benim karım. Ve bu evde hizmetçi olarak değil benim karım olarak kalıyor anne. Evde yeterince çalışan sana yardım etmek için emrinde." Atlas yanıma gelip elimden tutarak salondan çıkardı. Sevda Hanım'a baktığımda bana olan nefretinin daha çok arttığına emindim. Evden çıktığımızda Atlas adamlara arabayı getirmesini işaret etti. Elimi hala bırakmamıştı.

Ona baktığımı hissetmiş gibi bana döndü.

"Bırak."

"Neyi."

"Elimi." Atlas elimi tutan eline baktı. Sırtarak bana yaklaştı.

"Niye bırakayım? Ben senin kocanım. Herhangi biri değilim. Sende benim karımsın başka birinin elini tutmuyorum."

"Tutamazsın zaten." Ani verdiğim tepki ile Atlas şaşkınlıkla bana baktı.

"Bakıyorum da sahiplenmeye başlamışsın karıcım. Yoksa o zihninde bana ait yerler canlanıyor mu?" Kulağımın dibinde sesini duyduğumda kalbim hızla atmaya başladı. Bakışlarımı ona çevirdiğimde doğru bir karar olmadığını anlamıştım. Çünkü benden uzaklaşacakken ona dönmem ile dudaklarımız birbirine çok yaklaşmıştı.

Atlas gözlerimden dudaklarıma doğru bakışlarını indirdi. Yutkunurken ellerim şimdiden terlemeye başlamıştı. Elimi bırakıp benden uzaklaştı. Araba kapıya geldiğinde hızla derin derin nefes alıp oraya yürüdüm. Arkamdan gelen adım sesleriyle kapının yanında bekledim. Kapının kilitini açtığında kapıyı açmak isterken eliyle elimin üzerinden kapıyı kapattı. Bedenim arabaya yaslanırken ağırlığını üzerime verdi. Ensemde hissettiğim soğuk nefesi ile ürperdim.

Elini çekip saçlarımı tutup yana doğru çekti. Açık kalan tenime çarpan soğuk nefesi ile nefesim kesiliyordu. Parmakları fermuarın açıkta bıraktığı tenimde geziniyordu.

"Burayı başkası keşfetmemeli." Dudaklarını bastırdığında heyecanla titrerken ellerimle arabadan destek alıyordum. Kalbimden bir ses bu hisse yabancı olmadığımı söylüyordu. Fermuarı kapattığında düşüncelerden kurtulup ona döndüm. Saçlarımı düzelterip benden uzaklaştı. Gözlerinde yine aynı belirsiz ifade vardı. Yanımdan uzaklaşıp direksiyonun başına geçtiğinde kendimi toparlayıp arabaya bindim. Bakışlarımı ona çevirdiğimde bana bakmadan arabayı çalıştırdı.

Yol boyunca aramızda garip bir sessizlik vardı.

"Nereye gidiyoruz?" Sorduğum soruyla ona baktım. Cevap vermedi. Alnında akan teri görünce torpidoyu açıp içinden çıkardığım mendili alıp kapattım. Yapıp yapmamak konusunda kararsızdım.

"Atlas arabayı iki dakikalığına durdurur musun?" Bana sorgularcasına bakarken gözlerine yalvararak baktım.

Arabayı köşeye çektiğinde yüzümde çocuk gibi bir tebessüm oluştu.

"Noldu?" Bana döndüğünde ona yaklaştım. Gözlerime merakla bakıyordu. Elimdeki mendili alnına yaklaştırdım. Gözlerini benden çekmiyordu. Yavaşça alnındaki teri sildim.

"Terlemişsin." Kısık sesimle konuştuğumda ses vermemiştir. Bakışlarımı yüzüne çevirdiğimde gözleri parlıyordu. Elimi tuttuğunda ondan bakışlarımı çekmedim. Bana yaklaştığında yutkundum. Gözlerimi kapattığımda sesler kulaklarımda yankılanıyordu.

"Seni seviyorum sevgilim."

"Bende seni seviyorum güzelim."

Gözlerimi hızla açtığımda dudaklarıma yakın olan dudaklarına baktım.

"B-ben." Atlas'tan uzaklaşıp yerime oturdum. Başımı cam'a yasladım. Ona bakmıyordum. Onunla ilgili anılar yavaş yavaş hafızamda yer ediniyordu. Atlas arabayı çalıştırdığında ona döndüm. Bana bakmıyordu herhangi bir şey söylememiştir. Yol boyunca yine aynı sessizlik hakimdi.

Araba durduğunda geldiğimiz yere baktım. Önümüzde uzun ışıklı bir yol vardı. Etrafı güllerle çevriliydi. Arabadan indiğinde bende peşinden indim. Ayaklarımın etrafında olan kırmızı güllere baktım. Yüzümde büyük bir gülümseme vardı. Uzatılan ele baktım. Atlas elini uzatmış bana bakıyordu.

"Sadece birkaç saat herşeyi unutam. Bana güven." Kalbimin sesini dinleyip başımı salladım. Elini tuttuğumda birlikte güllerin olduğu yola doğru ilerledik. Ellerimiz birbirine kenetliken etrafta olan süslere heyecanla baktım.

Ayağıma değen kelebek ile korkuyla çığlık atarak Atlas'ın kucağına atladım. Boynuna kollarımı sıkıca dolayıp gözlerimi kapattım belime doladığı sıcak kollarıyla kendimi daha güvende hissediyordum.

"Sakin ol ben yanıdayken sana hiçbir şey zarar veremez." Kollarımı yavaşça gevşetirken yüzüne baktım.

"Beni kendinden de koruyabilir misin?"

"En çokta nefretimden koruyacağım. Lakin sana olan sevgim seni kollarıyla sarıp sarmalayacak. Nefretim bile aşkıma boyun eğecek."

"Beni seviyorsun." Fısıldayarak konuştum. Fazlasına gücüm yoktu.

"Seni bu dünyada görüp görebileceğin her şeyden daha çok seviyorum. Seni son nefesimde anacak kadar çok seviyorum. Seni bu boktan hayattan kurtarmak isteyecek kadar çok seviyorum." Ondan uzaklaştığımda Atlas benim olduğum tarafa bakmadı.

"Beni buraya getirdin. Çünkü aşkını korumak istiyorsun. Orası aşkın için tehlikeli değil mi?" Atlas bana baktı.

Hafızamda beliren anılarla başımı tuttum.

"Ahhh."

"Efsan!" Atlas korkuyla yanıma gelip koluma girdi.

"Bir mekan." Atlas'a bakarak devam etti.

"Orda sen varsın. Sonra ben mekandan çıkıyorum." Hafızamda beliren kayıp yapboz parçalarını birleştirmeye çalışıyordum.

"Tanımadığım depo gibi yer var. Sen yine oradasın." Atlas yüzümden bakışlarını çekmiyordu.

"Beni kaçırdın." Hafızamda beliren anılarla nefesim kesiliyordu.

"Seni seviyorum güzelim."

"Sonra sana aşık oldum."

"Efsan."

"Seni hatırlıyorum." Gözyaşları içinde ona baktım.

"Kalbimde hala sana ait bir şeyler var." Yere düştüğümde Atlas'ta benimle beraber yere düştü.

"Başka birşey yok yemin ederim olanları hatırlamıyorum." Ellerimi saçlarıma geçirip çekmeye başladım.

"Efsan."

"OLMUYOR!" Saçlarımı sertçe yollarken Atlas bileğimden tuttu.

"YETER!" Ellerimi tutup gözlerimin içine baktı.

"Özür dilerim sana çok yüklendim. Söz veriyorum birlikte atlatacağız." Beni göğsüne çektiğinde sarılarak hıçkırarak ağladım.

"Benden nefret ediyorsun."

"Hayır. Seni seviyorum." Atlas saçlarımı okşarken gözlerimi kapattım.

"Geçecek değil mi?" Atlas benden uzaklaşıp başını salladı.

"Geçecek." Gözünden akan bir damla gözyaşı ile elimi yüzüne koydum gözyaşı elime damlamıştı. Benim gözümde bir damla yaş akarken Atlas elini yüzüme koydu. Yerden kalkıp elini uzattı. Elini tutup kalktığımda ileride güllerle süslenmiş masaya baktım.

"Hadi." Elimi tutup ilerlediğinde masaya doğru yaklaştık. Gördüğüm fotoğrafları elime alıp inceledim. Hepsi Atlas ile beraber olduğumuz resimlerdi. Birkaç fotoğrafta sadece benim olduğum kareler vardı. Fotoğrafi çevirdiğimde hepsinin arkasında o güne ait tarih ve birer söz vardı.

"Sen benim bu dünyada yaşadığım cenettimsin."

"Nefes alamadığımı hissettiğim her an varlığın benim nefesim oldu."

"Kaderimiz birbirine yazılmış yada benim kaderim senden ibaret."

"Sen benim hikayemin sonunu yazacak kadınsın."

Okuduklarımla gözyaşlarımı sildim. Atlas elimi tutup sandalyeye oturttu. Karşımdaki sandalyeye geçip oturduğunda oturduğumuz masanın etrafında çevrili olan beyaz perdeyi eliyle işaret etti.

Beyaz perde açıldığında gördüğüm manzara ile ağzım açık kalmıştı. Gölün etrafı çiçeklerle ve resimlerimizle süslenmişti.

"B-bu harika."

"Sana baktıkça bundan fazlasını görüyorum." Atlas'ın söyledikleriyle yüzümde bir tebessüm oluştu. İkimizde daha sonrasında yemeklerimizi yemeye başladık.

Yemeklerden sonra göle yaklaştık. Çimlerin üstüne oturduğumda Atlas'ta yanıma oturdu.

"Huzurlu hissediyorum." Söylediklerimle Atlas'a döndüm.

"Ama burası için değil. Seninle olduğum için yanımdasın benimlesin." Atlas elimi tuttuğunda ona baktım.

"Yanımdayım." Ellerimle yüzüne dokundum. Bacaklarımız birbirine temas ediyordu. Ona yaklaştım. Telefon çaldığında ortamdaki sessizlik bozulmuştu. Atlas başını yana çevirecekken elimle yanağına dokunup bana bakmasını sağladım. Dudaklarına yapıştığım da gözlerimi kapattım. Belimde hissettiğim kollarla beni kendine daha çok çekti. Aynı şekil karşılık verdiğinde sanki uzun zamandır ayrı kalmanın acısını çıkarıyor gibiydik. Birbirimizden ayrıлып alınlarımızı birbirine bastırdık.

"Seni seviyorum." Fısıldadığında yüzüne dokundum.

"Bende seni seviyorum." Yanağıma dokunduğunda elini öptüm.

Barlas doğrulttuğu silahla karşısındaki ikiliye baktı. Abisinin gözlerinde görmeyi beklediğu nefret yerine aşk vardı. Oysa kardeşinin ölümüne sebep olan adamın kardeşine karşı.

"Sen yapamıyorsan ben intikamımızı alırım." Tetiğu çekip nişan aldığında çalan telefon ile bakışlarını arayana çevirdi. Sahra'nın aradığını görünce silahı geri beline taktı. Telefonu açıp kulağına götürdü.

"B-barlas." Sahra'nın ağlamaklı sesini beklemiyordu.

"Sahra. İyi misin?" Endişeli sesi telefonda dahi belli oluyordu.

"Sana şuan çok ihtiyacım var lütfen gel." Barlas bakışlarını karşısındaki manzaraya çevirdi. Birbirine sarılmış olan ikiliden gözlerini ayırmadı.

"Yalvarırım Barlas. Sana ihtiyacım var." Sahra ağladığında Barlas kalbini tuttu.

"Ağlama. Geliyorum." Telefonu kapatıp belindeki silaha dokundu.

"Lanet olsun." Sinirle konuşarak oradan hızla uzaklaşıp arabasına bindi.

Geldiğu evin önünde durup arabadan inerek kapıya sertçe vurdu.

"SAHRA!" Art arda kapıya vurduğuunda kapı güçlkle açılmıştı. Karşısında üstü başı kan içinde kalmış gözleri şişmiş Sahra'yı görmeyi beklemiyordu.

"Sahra." Barlas yere düşecek olan bedeni hızla kolundan tutup kucağına aldı.

"Bunu sana kim yaptı?"

"O hastaneden kaçtı."

"Kim?" Sahra yutkunarak Barlas'a baktı.

"S-samet. O Atlas'ı öldürmeye gitti." Barlas öfkeyle yumruğunu sıktı.

"Orospu çocuğu. Seni kendi ellerimle öldüreceğim." Arabaya ilerleyip arka koltuğa Sahra'yı koydu.

"Dayan güzelim." Barlas kapıyı kapatıp telefonunu kulağına götürdü. Atlas'ı aradığında telefon bir türlü açılmıyordu.

"Sikeyim o kadın yüzünden açmıyor." Barlas belindeki silahı kontrol edip arabaya bindi.

"İlk önce o piçi sonrada ona ait her şeyi ortadan kaldıracam." Arabanın aynasından Sahra'ya bakıp arabayı çalıştırdı.

Arabada az önce yaşananlar yüzünden sessizlik vardı. Yüzüm şimdiden kızarmıştı. Bunu hissediyordum. Atlas gülümserken bende utançtan bakışlarımı kaçırıyordum. Evin önüne geldiğimizde arabadan hızla indim. Atlas'ta indiğinde birlikte eve doğru ilerledik.

"Sikeyim şarjım bitmiş." Atlas kapanan telefonuna bakarken çalışan kız kapıyı açmıştı.

"Şarja takmamı ister misin?" İçeri girdiğimizde Atlas başını salladı. Telefonu alıp odaya doğru ilerledim. İçeri girdiğimde köşede duran şarj aletini alıp prize takarak Telefonu şarja taktım. Dolaba ilerleyip

daha rahat bir şeyler çıkarıp banyoya ilerdim. Üzerimi değiştirdikten sonra içeri girip saçlarımı topuz yaptım. Yatağa baktığımda aklımda canlanan sahnelerle hemen başımı salladım.

"Çok fazla şey hatırlamaya başladım." Başımdaki ağrı dengemi sarsıyordu. Yatağa ilerleyip oturdum. Ellerimle başımı tutarken kapı açılmıştı. Bakışlarımı kapıda duran bedene çevirdim. Sevda hanım elinde tuttuğu ilaç kutusu ve su ile bana baktı.

"Bunları oğlum sana yolladı. Çalışanlar meşgul olduğu için getirdim. Yoksa zerre umrumda değilsin." Yataktan kalkıp bana yaklaşan kadına baktım avucuma bıraktığı ilaç kutusu ve su ile yine iğneleyici sözlerine devam etti.

"Bu evde kalacaksan da daha fazla rahatsızlık çıkarma oğlumun senin gibi bir kadın yüzünden üzülmelerini istemiyorum. Hem iyileş ki canını daha fazla yakabileyim." Nefretle bakıp odadan hızla ayrıldı. İlaç kutusunu çıkarıp içinden çıkardığım ilaca baktım. Başım çok ağrıyordu. Dayanamayacaktım ilacı içip suyu da arkasından hemen içtim. Kutuyu köşede duran komodine bırakıp odadan çıktım. Salona geçtiğimde Atlas koltukta oturuyordu.

"Yanıma gel." Yanına ilerleyip koltuğa oturdum.

"Doktorun yeni ilaç önerdi. Çalışana verdim getirdi mi?"

"Evet başım ağrıyordu. Onu içtim. Şuan etkisini gösterdi bile." Atlas alnımı öpüp beni kendisine çekti.

"Çok yakında tamamen iyi olacaksın güzelim."

"Evet iyi olacağım." İçeri giren kadınla bakışlarımı oraya çevirdim.

"Oğlum yemek hazır." Sevda hanım bana bakmazken Atlas elimden tutup koltuktan kaldırdı. Birlikte mutfağa ilerlediğimizde masada bir çok çeşit yemek vardı. Masaya geçtiğimizde Atlas karşımda Sevda hanım yanımda oturuyordu. Önümdeki çorbadan bir kaşık aldım. Sevda hanımın garip bakışlarımı üzerimde geziniyordu. Masadaki garip sessizlik ile yemekler yenilmişti.

Herkes yedikten sonra salona geçmişti. Atlas iş için evrakları incelerken Sevda hanım çalışanlarla konuşuyordu. Zorlukla salona doğru adım attım. gözümün önündeki netlik gidip duruyordu. Üzerimde anlam veremediğim garip bir ağırlık vardı. Atlas evraklardan bakışlarını çekip bana döndü.

"Efsan iyi misin?" Yanına gelip elimden tuttu.

"Kendimi çok yorgun hissediyorum." Ona sıkıca tutundum.

"İlaçlar ağır gelmiş olabilir. Hemen doktoru arayın." Atlas çalışanlara bağırdığında hepsi koşturarak dışarı çıktı.

"Oğlum ilaçlar ağır olduğu içindir. Sonuçta psikolojik bir ilaç." Sevda hanımın sesini duysamda kendimde pek değildim. Atlas beni kucağına alıp salondan çıktı.

"Merak etme güzelim. Birazdan doktor burada olacak." Odaya girdiğimizde beni yavaşça yatağa bıraktı.

Aradan geçen 20 dk sonunda doktor odaya girmişti. Işıkla gözlerimi kontrol edip tansiyonuma baktı. Atlas baş ucumda gerginlikle bana bakıyordu.

"Doktor karımın nesi var?" Kapıda bizi izleyen Sevda hanımın yüzünde gülümseme vardı.

"Atlas Bey. Endişelenmeyin Efsan hanım gayet iyi durumda sadece ilacın dozu yüksek olduğu için biraz halsiz hissediyor bu da çok normal."

"Peki bu ilaç dışında başka bir ilaç veremez misin?"

"Maalesef Atlas Bey. Efsan hanım büyük bir kazadan kurtuldu. Hafızası oldukça güçlü olduğu için bazı anılarını hatırlıyor bu da zihni yoruyor ilaç tedavisini bırakırsak çok yakında tekrardan hatırladıklarını unutabilir." Atlas başını sallayarak elimi tuttu.

"Şimdilik ilaçları aksatmayın ve bol bol dinlensin." Doktor odadan çıkarken Atlas yanıma oturdu.

"Sadece iyi olman için güzelim. Ben yanımdayım bu ilaçlar sağlığın için iyileşmen için gerekli." Başıma bir öpücük bırakıp ellerimi öptü.

"Biliyorum canım iyileşmek için devam edeceğim." Gözlerim yavaşça kapanırken Atlas'ın sıcak dokunuşlarını hissediyordum.

Nefes alışverişlerim hızlanmıştı. Karşımdaki kanlı masaya baktım. Ellerim titreyerek üzerinde duran kanlı vazoya dokundum. Işıklar bir anda kesildiğinde korkuyla etrafa baktım. Olduğum yer zifiri karanlıktı.

"A-atlas!" Nefesim kesilecek gibi olurken korkuyla sandalyeye tutundum.

"Kimse yok mu?" Korkuyla etrafıma bakarken hiçbir şey göremiyordum.

"ATLAS!" Gözyaşları içinde arkamı döndüm. Çarptığım sert bedenle korkuyla çığlık attım. Bir el ağzımı kapattığında çırpınmaya başladım.

"Şsst." Elindeki çakmağı bana tuttuğunda yüzünü gördüm. Atlas gözlerime sessizce bakarken yüzünü inceledim. Alnında ve yanağından akan kanlara baktım.

"B-bu nasıl oldu?" Elleriyle yüzüne dokundu. Bakışlarım boynuna kaydığında korkuyla titredim.

"A-atlas." Titreyen sesimle boynunu işaret ettiğimde eliyle oraya dokundu.

Bıçak iziyle "S" harfi kazınmıştı.

"Bunu kim yaptı?" Atlas sessizce bakışlarını bana çevirdi.

"Bu gece bizim sonumuz olacak Efsan."

Elindeki bıçağı bana uzattı.

"Seni seviyorum." Gözlerime sanki son kez bakıyor gibiydi. Benden uzaklaştığında dışarıdaki bağırışlar arttı.

Elimdeki bıçağı sıkıca tuttum. Bacaklarımın arasından akan sıvıyla ellerimi oraya koydum. Masanın üzerinde yanan muma elimi koyduğumda gördüğüm kanla korkuyla titredim.

"HAYIR!" Kulaklarım uğuldarken sesleri susturmak için ellerimle sıkıca kapattım.

"HAYIR, HAYIR, HAYIR!"

"Efsan Akay." Duyduğum sesle arkamı döndüm. Maskeli bir adamdı. Atlas'ın boynuna bastırıldığı bıçakla bana bakıyordu.

"Ona son kez bir şey söylemek ister misin?" Atlas'a baktım.

"Hayır ona dokunma." Ona doğru adım attığımda iki kişi kolumdan tuttu. Işıklar yandığında etrafta silahlı bir çok adamın bize doğrulttuğu namluya baktım.

"Önce onunla vedalaş." Masayı işaret ettiğinde oraya döndüm.

"A-abı." Kafası bedeninden ayrılmış bedenle gözyaşları içinde kendimi yere bıraktım.

"Şimdide de kocana veda et." Duyduklarımın hızla yerden kalkıp Atlas'a döndüm.

"HAYIR!" Yere düşen bedenle dilim tutulmuştu gözleri açık bana bakıyordu.

"ATLAS!"

"Onu sen öldürdün Efsan." Elimdeki bıçağı işaret ettiğinde bakışlarımı elime çevirdim. Yere dökülen kanlarla başımı olumsuzca salladım.

"B-ben y-yapmadım."

"Kocanı öldürdün."

"B-ben ona kıyamam." Atlas'a bakarken Maskeli adam herkesi toplayıp odadan çıktı. Elimdeki bıçak yere düşerken koşarak Atlas'ın yanına gittim.

"Ö-ölme." Yerdeki kan gölüne bakarak hıçkırarak ağladım.

"Tutuklayın kadını." İçeri giren polislerle kalakaldım. Yanıma gelen polis memuru elinde tutuğu bıçakla bana baktı.

"Kasten adam öldürme suçuyla göz altına alınıyorsunuz Efsan Akay." Elime takılan kelepçelerle yerde üzerine örtü örtülen Atlas'a baktım.

"Ben yapmadım. Kocamı öldürmedim." Atlas'ın bedeni yerden kaldırılırken polisler kolumu tutup odadan çıkardı.

◇◇◇

"HAYIR!"

"BEN YAPMADIM!"

"Efsan!"

"ATLAS!" Korkuyla yerimden sıçradığımda Atlas elimi tuttu. Etrafıma baktığımda yatakta olduğumu gördüm.

"Kabus gördün güzelim sakın." Atlas sakinleştirici sesiyle konuşurken aklıma gelenlerle korkuyla ona sıkıca sarıldım.

"Öldün sandım." Gözyaşları içindeyken ona daha çok sarıldım. Elleriyle saçlarımı okşadığında başımı boynuna gömdüm.

"Tamam. Bak ölmedim yanımdayım. Korkma sakın ol." Birbirimizden ayrıldığımızda gözlerinin içine baktım. Yüzünü ellerimin arasına alıp dikkatle inceledim.

"İyisin değil mi? Herhangi bir yerinde yara yok?" Atlas gülümseyerek başını salladı.

"Ben iyiyim Efsan. Sen sadece kabus gördün." Rahatlamış bir ifadeyle ona sıkıca sarıldım.

"Seni seviyorum." Fısıltıyla söylediğim şeye karşılık vermesini beklemiyordum.

"Bende seni seviyorum." Karşılık almamla yüzümde bir tebessüm oluştu. Bakışlarım aynanın üzerinde kırmızıyla yazılmış yazıya döndü. Okuduklarım ile kaskatı kesildim.

"Şimdilik bir kabustu. Ama çok yakında daha kötüsü gerçekleşecek."
- (S)

Atlas benden uzaklaştığında merakla gözlerimin içine baktı.

"İyi misin?"

"Orada yazılanı görmedin mi?" Atlas işaret ettiğim aynaya baktı.

"Ne yazısı? Sorduğu soruyla aynaya baktım. Bir şey yazmıyordu ama bu nasıl olurdu? Ben gördüğüme emindim.

"Orada kabusla ilgili bir şey yazıyordu Atlas. Yemin ederim hatta yakında daha kötü olacağını söylüyor-" Atlas elimi tutup gözlerimin içine baktı.

"Son zamanlarda çok fazla olay yaşadık. Psikolojin iyi değil terapiye ihtiyacın var. Yakında birlikte her şeyi atlatacağız." Elimini ondan hızla çektim.

"Bana inanmıyorsun öyle mi?" Atlas sustuğunda öfkeyle yataktan kalktım.

"Ben deli değilim Atlas. Bunu sana kanıtlayacağım." Kapıya ilerleyip hızla odadan çıktım. Merdivenlerin başında duran kadına baktım.

"Çok yakında herkes senin delirdiğini düşünecek buna Atlas'ta dahil. Benimle savaşmaya çalışma küçük şeytan yoksa sonunda buradakilerle aynı olacak." Sevda hanım bana gülümseyerek hızla oradan ayrıldı.

Yakında bu evdeki bütün gerçekler açığa çıkacaktı. Ta ki o zamana kadar hayatta kalabilirsem.

Atlas odadan çıkıp yanıma geldi. Bakışlarımı ondan çektim.

"Efsan böyle yapma güzelim." Yanından geçecekken bileğimden tutup duvara dayadı.

"Benden kaçma." Nefeslerimiz birbirine çarparken sinirle ona baktım.

"Bana inanmıyorsun deli ol-" dudaklarıma yapıştığında susmuştum. Yavaşça öperken kolları belimi sıkıca kavramıştı. Beni kendine bastırırken dudaklarına inlemiştim. Elleri arsızca bedenimi okşarken ona tutundum. Dudaklarımdan ayrılıp boynuma eğildi.

"Sana inanıyorum. Sadece son zamanlarda yaşadıkların seni çok etkiledi. Seninle olacağım beraber atlatacağız." Atlas boynumu öperken ileride bizi izleyen kadına baktım.

Ona bakarak Atlas'ın yüzünü tutup kendime çektim.

"Beni istiyorsun." Atlas gözlerimin içine bakarken ilerideki kadına bakarak devam ettim.

"Bende seni ve ikimize ait olan bir bebek istiyorum." Atlas'ın elini karnıma koyup gözlerine baktım.

"Bebeğimiz olursa yeni bir başlangıç yapabiliriz." Atlas sessiz kaldığında ondan uzaklaştım.

"İstemiyorsun." Ona arkamı döndüğümde belimden tutup kendisine çekti. Elleri karnımda gezinirken başını omzuma koydu.

"Sana ait olan her şeyi istiyorum. Sadece böyle bir dünyada bebeğimizi koruyamamaktan korkuyorum." Ona dönüp kollarımı boynuna sardım.

"İkimiz bir olduğumuz sürece bebeğimizi her şeyden koruyacağız." Atlas beni kendisine çektiğinde sıkıca sarıldım.

"Tamam bende istiyorum." Duyduklarımınla sıkıca ona sarıldım. Sevda hanım yüzüme nefretle bakarken ordan hızla uzaklaştı. Dışarıdan duyulan gürültü ile Atlas benden ayrıldı.

"Sen burda kal Efsan." Yanımdan gittiğinde peşinden ilerledim. Dışarı çıktığımızda gördüğüm bedenle ile hafızamda bir şeyler canlanmıştı.

"Abi"

"Ben yapmadım."

"SELİN!"

"A-abı." Etraftaki korumalar etrafımı sararken Atlas öfkeyle belinden çıkardığı silahı abime doğrulttu.

"Demek karşıma çıkacak kadar yüreğin varmış. Ben de bunu yaptığına pişman etmezsem lan." Atlas öfkeyle bağırıyordu.

"Kardeşimi senin elinden kurtarmaya geldim." Abim bana bakarken ona baktım. Atlas gülmeye başladığında bana döndü.

"Karıcım. Galiba hafızası kaybolan sadece sen değilsin. Aksi takdirde Atlas Akay'ın karısına kimsenin dokunmaya cesaret edemeyeceğini bilmesi gerekirdi."

"O benim kardeşim." Atlas öfkeyle silahı abime doğrulttu.

"Benim de karım." Atlas'ın sert sesi etrafta yankılanmıştı. Korumalar abimi hedef alırken korkuyla Atlas'a yaklaştım.

"Atlas yapma."

"Efsan içeri geç."

"Atlas."

"Efsan." Sert bakışları yüzümde geziniyordu. Bileğimi tutacakken ondan uzaklaşıp silahın önüne geçtim.

"İlk önce beni vurmanız gerek. Aksi taktirde kan dökülmesine izin vermeyeceğim."

"EFSAN!" Atlas korkuyla bana bakıyordu.

"KARDEŞİM!" Abimin sesiyle ona baktım.

"Abim de kocam da ölmeyecek."

"Efsan sen delirdin mi? Önümden çekil." Atlas sinirle bileğimden tutarken patlayan silah sesiyle ortamda koca bir sessizlik oluştu.

Sizler için uzun bir bölüm yazdım. Sonraki bölüm her zamanki tarihinde gelecek yani iki haftada bir olarak atmaya devam edeceğim.

Sizce kim vuruldu?

Efsan'ın hafızası düzelecek mi?

Hepinizi seviyorum ♡

39. Bölüm

Atlas sıkıca tuttuğu karısına bakışlarını çevirdi. Efsan korkuyla derin derin nefesler alırken Atlas kalbini tuttu.

"Sen i-iyisin değil mi?" Atlas yüzünü ellerinin arasına aldığı karısına baktı.

"İ-iyiyim." Atlas derin bir nefes alıp Efsan'ı göğsüne çekti. Bakışları yerde kanlar içinde yatan Samet'e kaydı. Yavaşça bakışlarını elindeki silahla ona bakan Barlas'a çevirdi. Efsan kafasını kaldırdığında gördüğü bedenle beyninden vurulmuşa döndü.

"A-abı." Ona yaklaşmak istediğinde Atlas bileğinden tutup durdurdu.

"Efsan." Bileğinden tutan adama hayretle baktı.

"O benim abim. O-onu vurdunuz." Bileğini sertçe çekip yerde kanlar içinde yatan abisine ilerledi. Yere eğildiğinde kanlar içindeki bedene dokundu.

"ABİ UYAN!" Barlas tetiği çekip namluyu Efsan'a doğrulttu.

"Merak etme sende onun yanına gideceksin." Efsan başına doğrultulan silaha ve ona nefretle bakan adama baktı. Sevda hanım uzaktan yüzündeki sırıtişla izledi.

"SAKIN AKLINDAN BİLE GEÇİRME." Barlas karşısında ona silah doğrultan abisine baktı. Atlas öfkeyle silahı tuttu.

"Bu kadın yüzünden bana silah mı doğrultuyorsun?" Barlas öfkeyle konuşurken Atlas sinirle gülmeye başladı. Barlas abisinin tavrına

şaşkınlıkla bakakaldı. Atlas kardeşinin dibine girip gözlerinin içine baktı.

"Silah doğrulttuğun o kadın. Benim karım kimse Atlas Akay'ın karısına silah doğrultmaya cesaret edemez. Yoksa." Havaya art arta sıkılan silahla Atlas namluyu kardeşine doğrulttu.

"Onu öldürürüm." Efsan karşısındaki adama baktı. Öfkesi kimseyi görmüyordu. Atlas ona bakan gözlerle karısına döndü.

"Temizleyin burayı." Atlas'ın emriyle korumalar yerdeki bedeni kaldırdı.

"Bırakın abimi." Efsan korumaları tutmaya çalışırken Atlas silahı havaya sıktı. Efsan bakışlarını ona öfkeyle bakan adama çevirdi.

"YETER!" Atlas beline taktığı silahla Efsan'a yaklaştı. Bileğinden tuttuğunda eve doğru ilerlemeye başladı. Efsan öfkeyle bileğini çekti. Atlas ona döndüğünde Efsan'ın attığı sert tokatla başı yana savruldu. Sevdâ hanım şokla oğluna bakarken Barlas olanları sessizce izliyordu. Korumalar birbiriyle fısıldaşırken Atlas dilini dudaklarında gezdirerek karısına baktı. Eliyle yanağına dokunup gözlerini kapattı.

"HERKES DAĞILSIN!"

"Oğlum."

"DAĞILIN." Atlas'ın sert sesiyle herkes bahçeden ayrıldı. İkisi tek kaldığında Atlas karşısındaki kadının üzerine yürüdü. Efsan geriye geriye giderken öfkeyle kocasına bakmaya devam ediyordu.

"Sen çok olmaya başladın. Eskisi gibi davranmamı istiyorsun galiba." Efsan ayağına takılan taşla yere düşecekken Atlas bileğinden tutup kendisine çekti.

"Sıkıntı yok olurum da. Sabrımı zorlarsan-" Efsan sertçe onu tutan bedeni itti.

"Sende elinden geleni ardına koyma." Atlas yüzüne doğrultulan parmağa baktı.

"Ne bu? Bana meydan mı okuyorsun?" Atlas bir adımla ondan uzaklaşan bedeni kendisine çekti.

"Sen ruh hastasısın." Efsan öfkeyle karşısındaki gözlere baktı.

"Sende çok normal sayılmazsın." Efsan duyduklarıyla sinirle elini kaldırdı. Atlas havada duran kadının bileği sıkıca tuttu.

"Bana bak. Sakın aklından dahi geçirme." Efsan sinirle onu tutan bedenden uzaklaşıp göğsüne art arda vurdu.

"Sadece seni sevmeye devam etmek istedim. Sen ne yaptın? Abimin ölmesine izin verdin." Gözyaşları içinde ona baktı.

"Söyle Efsan kız kardeşimi öldüren adamın yaşamasına izin mi verseydim?" Atlas dolan gözünü eliyle sildi.

"Benim abim katil değil." Atlas sinirle ona vuran elleri tuttu.

"O gece kardeşimi öldürdü. Yalvarırım artık o adamı savunma." Efsan gözyaşları içinde ellerini çekti.

"Tamam. Abim öldü mutlu ol."

"Efsa-"

"Al benim canımı da al yalvarırım Atlas. Daha fazla bana acı çektirme." Efsan gözyaşları içinde kendini yere bıraktı. Atlas yere düşen karısına dokunmaya çalışsa da cesaret edemedi.

"Bırak gideyim." Atlas duyduklarıyla ağlayan karısına baktı.

"Yapamam. Seni bırakamam." Atlas karısının yanına eğilip gözlerine baktı.

"Seni seviyorum. Bak benim bu hayatta en değer verdiğim insan öldü. Sen de gidersen ben nefes alamam." Atlas titreyen sesiyle karısının elini tuttu.

"Efsan sen öl de ben ölürüm. Yeterki ağlama." Efsan karşısındaki adama baktı.

"Benim için herşeyi yaparsın yani." Atlas başını salladı. Efsan karşısındaki adamın ellerini sıkıca tuttu.

"O zaman bu hayatı bırak. Teslim ol." Atlas sessizce karısına baktı.

"Adelele teslim ol. Bu zamana kadar işlediğin suçların cezasını çek. Ve sonra çıktığında yeni bir sayfa açalım." Atlas ona umutla bakan kadının gözlerinin içine baktı.

"Bu kadar çok mu istiyorsun?" Efsan ona bakan kocasından bakışlarını çekti.

"Evet. Beni seviyorsan bunu yaparsın. Yoksa seni asla kabul etmeyeceğim." Efsan yerden kalkıp arkasını döndü.

Atlas zorlukla ayağa kalkıp gözyaşları içinde elini kaldırdı.

"Tamam. Kabul ama bana bir söz ver." Efsan şaşkınlıkla Atlas'a döndü.

"Beni bekleyeceksin. Senin için bu hayattan herşeyden vazgeçerim. Ama senden asla." Atlas yavaş adımlarla karısına yaklaştı.

"Bırakma beni Efsan. Sen benim bu hayatta nefes alma sebebimsin. Bak yeminle bu canım da senin olsun. Yeter ki bırakma beni." Efsan gözyaşları içinde başını salladı.

"Bekleyeceğim. Sen çıktıktan sonra yeni bir hayat kuracağız. Asaf, ben, sen ve gelecekteki çocuğumuz." Atlas gülümseyerek başını salladı.

"Ben içeri girdiğimde siz dışarı-"

"Bizi düşünme herşeyi hallederim." Atlas karısının yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Biliyorum sen çok güçlü bir kadınsın. Ama Asaf o benim himayemde olacağına dair yemin ettim. Biraz köşede para-"

"Haram para olmaz Atlas." Efsan karşısındaki adama baktı.

"Kirli paradan hayır gelmez." Atlas dolan gözünü elleriyle sildi.

"Kirli değil. Önceden birikmişliğim vardı. Babamdan habersiz gece çalışırdım. Köşede biraz ihtiyaç olursa diye koymuştum." Efsan başına salladı.

"Onunla biraz idare edersiniz. Asaf için bir okul ayarladım." Efsan duyduklarıyla kocasına baktı.

"O benim oğlum artık. Ben onu canımdan bir parça saydım. Okul masraflarını da ödedim. Üç beş kuruşta onun için açtığım hesapta var. Zorda kalırsanız onu da kullanın."

"Her şeyi düşünmüşsün." Efsan gözyaşlarını sildi.

"Bir gün sevdiğim kadın için bunlardan vazgeçmem gerektiğini biliyordum. Ben bu hayata isteyerek gelmedim. Hayalim hep başkaydı. Babam gibi bir adam olmak istemedim. Herkes gözüme korkuyla bakıyordu. Sadece sen gözüme korku dışında başka bir duyguyla baktın." Atlas gülümseyerek karısının gözlerine baktı.

"Aşk'ı bana sen öğrettin. Bana hayatta bir adamın nasıl sevmesi gerektiğini öğrettin. Teşekkür ederim." Efsan titreyen ellerine bakışlarını çevirdi. Ağlayarak başını salladı. Atlas yüzünü silip son kez karısına sıkıca sarıldı.

"Bu gece teslim olacağım. Sadece birkaç saat bana izin ver." Efsan ona sarılan bedene titreyerek sarıldı. Atlas karısının saçlarını öpüp kokladı.

"Cennet kokulum. Seni çok seviyorum." Atlas karısından ayrılıp gözlerinin içine baktı. Ona gülümseyip arkasını dönerek eve doğru ilerledi. Efsan giden adamın arkasından gözyaşları içinde ağladı.

Atlas içeri girdiğinde Asaf'ı otururken gördü. Küçük çocuk gülerек çizgi film izliyordu. Yanına ilerleyip gülümseyerek koltuğa oturdu.

"Atlas abi bak çok güzel." Atlas bakışlarını çizgi filme çevirdi.

"Çok güzelmiş Asaf ben akşam burada olmayacağım." Atlas bakışlarını Küçük bedene çevirdi.

"Ne zaman geleceksin Atlas abi?"

"Uzun bir zaman olmayacağım. Ama Efsan ablan burada seninle beraber. Ben gelene kadar onun ellerini sıkıca tut o seni benim gibi çok sevecek." Atlas ona sıkıca sarılan bedene baktı.

"Ama ben seni de istiyorum. Yoksa sende babam gibi beni bırakacak mısın?" Atlas Asaf'ı kucağında oturttu.

"Ölürüm ben sana. Seni asla bırakmam. Ama gitmem gerek. Söz veriyorum geri geleceğim." Asaf ağlayarak başını Atlas'ın göğsüne koydu.

"Sende gideceksin işte. Beni bırakacaksın." Atlas ağlayarak Küçük çocuğun saçlarını okşadı.

"Oğlum benim. Keşke kalabilsem." Efsan içeri girdiğinde birbirine sarılan bedenleri görünce ağlayarak odasına ilerledi.

"O zaman sen geldiğinde oyunlar yine oynarız dimi?" Atlas gülerek başını salladı.

"Oynarız." Asaf heyecanla gülerek Atlas'a baktı. Atlas bakışlarını kapıya çevirdi.

"Gelebilirsem tabi."

Gözyaşları içinde odaya girip kapıyı kapatıp kendimi yere bıraktım. Yapamıyorum canım yanıyor. Seviyorum hemde çok ama neden onu bir türlü kabul edemiyorum? Kapı açıldığında bakışlarımı oraya çevirdim. Atlas içeri girip kapıyı kapattı. Önüme eğilip yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Senden sadece bunu saklamamı istiyorum." Cebinden çıkardığı kolyeyi avucuma bıraktı.

"Bir gün olurda beni sevmeyi bırakırsan bunu koparıp atacaksın." Avucumda duran sonsuzluk kolyesine baktım.

"Bu kolye Selin'in bana hediyesiydi. Bana ileride sevdiğim kadına vermemi istedi. Ona göre bu kolye iki kişinin arasındaki sonsuz bağı temsil ediyormuş. Ve bu kolye koparsa aradaki bağ da kopuyormuş." Atlas ayağa kalkıp bana baktı.

"Seni seviyorum Efsan." Bana son kez bakıp odadan çıktı. Avucumdaki kolyeyi sıkıca tuttum. Bakışlarımı saatte çevirdim. Akşam olmak üzereydi. Yerden kalkıp cam'a yaklaştım. Atlas bakışlarımı hissetmiş gibi yukarıya baktı. Asaf ona sıkıca koşup bacaklarına sarıldı. Kucağına alıp saçlarını öptü. Benden bakışlarını çekip Asafla oynamaya başladı. Cam'dan uzaklaşıp ağlayarak yatağa oturdum. Yastığı yüzüme bastırarak hıçkırarak ağladım.

Bakışlarım sürekli saatin üzerindeydi. Kapı açıldığında oraya döndüm.

"Efsan." Sahra yanıma gelip baş ucuma oturdu.

"Teslim olacak." Sahra sessizce elimi tuttu.

"Dayan kardeşim. Allah büyüktür."

"Teslim ol dedim yoksa kabul etmem dedim." Gözyaşları içinde Sahra'ya baktım.

"Ben sevdiğim adama kendi ellerimle git dedim. Canım çok yanıyor Sahra. Canımın bir parçasını kendimden uzaklaştırıyorum. Severken ondan vazgeçiyorum." Sahra beni kendisine çekip saçlarımı okşadı.

"Severken vazgeçmek zorunda olmayı bilirim kardeşim. Çünkü bende vazgeçtim." Sahra'ya bakışlarımı çektim.

"Barlas teslim oldu." Duyduklarımınla şaşkınlıkla ona baktım.

"Artık seni sevmiyorum. Git dedim." Sahra gözyaşları içinde başını eğdi.

"O da teslim oldu." Sahra'ya sıkıca sarıldım.

"İkimizde sevdiğimiz adamlardan vazgeçmek zorunda kaldık." Dışarıdaki gürültü ile İkimizde yataktan kalkıp cam'a yaklaştık.

Bahçede olan polis araçları ile nefesim kesildi. Başımı korkuyla salladım.

"Atlas." Koşarak odadan çıkıp aşağıya indim.

"Oğlumu bırakın." Sevdâ hanım Atlas'a sarılarak ağlıyordu. Atlas bakışlarını bana çevirdi.

"Atlas Bey sizi cinayet suçuyla göz altına alıyorum." Polis Atlas'a yaklaşıp ellerine kelepçe taktı.

"Atlas." Ağlayarak ona koşup sıkıca sarıldım.

"Özür dilerim." Kelepçeli elleriyle saçlarıma dokundu.

"Dileme. Sadece benden vazgeçme." Ondan uzaklaştığımda kelepçeli elleriyle yüzüme dokundu.

"Seni seviyorum." Polisler koluna girip dışarı çıkardığında koşarak arkalarından çıktım.

"ATLAS." Arkasını döndüğünde bana baktı.

"Bende seni seviyorum." Bana gülümsedi. Arabaya bindirildiğinde polisler evi sarmıştı.

"Ev dahil herşeye el konulsun." Polisler etrafı sardığında Asaf köşede oturmuş ağlıyordu. Ona koşup sıkıca sarıldım.

"Ağlama bebeğim." Asaf sıkıca kollarını boynuma doladığında İkimizde ağlıyorduk. Giden araçla son kez baktım.

"Seni seviyorum." Sahra yanıma gelip ikimize sıkıca sarıldı.

"Kurban olurum size." Sevda hanım yanıma geldiğinde Asaftan uzaklaştım.

"Allah belanı versin. Oğlumun hayatını mahvettin." Yüzüme attığı sert tokatla başım yana düşerken dudağım kanamıştı.

"Bırak kardeşimi." Sevda hanım saçlarımı tutarak sertçe yere attı.

"Oğlum senin yüzünden tutuklandı." Yerde yatarken acımasızca vurmaya devam ediyordu. Polisler onu benden uzaklaştırırken Sahra gelip başımı dizlerine koydu.

"Efsan kardeşim iyi misin?" Avucumdaki kolyeye baktım. Acıyla gülerken başımı salladım. Sadece o kelepçe sevdiğim adama değil benim de kalbime takılmıştı.

(8 YIL SONRA)

"Anne." Asaf koşarak bana sarıldığında gülerek önünde eğildim.

"Oğlum bak yine terlemişsin." Saçları terden sıırıslıklam olmuştu.

"Anne kapıda biri var seni soruyor." Merakla kapıya döndüm.

"Sen otur burada ben geliyorum." Doğrulup kapıya doğru ilerledim. Kapıyı açtığımda gördüğüm bedenle nefesim kesildi.

"A-atlas." Zayıflamış bedenine baktım. Yüzünün bazı yerlerinde çürükler vardı. Kolları yara bere içindeydi. Gözlerindeki o ışıık sönmüşüü. Saçları eskisi gibi canlı durmuyordu.

"Anne o abi kim?" Asaf koşarak yanıma geldiğinde Atlas bakışlarını ona çevirdi.

"Büyümüş." Atlas'ın sesiyle ona baktım. Gülerek başımı salladım.

"Sevgilim ben geldim." Mert'in sesiyle bakışlarımı Atlas'a çevirdim. Yanıma gelip elimi tuttu.

Atlas bakışlarını Mert'le kenetli olan ellerimize çevirdi.

"Ooo kim gelmiş." Mert alayla Atlas'a bakarken Atlas benden bakışlarını çekmedi.

"İçeri geç. Bir çayımızı iç." Mert inatla yüzüklü olan elimi tutuyordu. Atlas bakışlarını yüzüğe çevirdi.

"Ben tebrik ederim." Atlas acıyla konuştuğunda başımı yere eğdim.

"Sağol valla bizi kuzen biliyordun. Ama değiliz gördüğün gibi. Efsan'ın eski aşığıyım." Atlas güldüğünde ona baktım.

"Görüyorum ki. Değişen şey sadece zaman değilmiş." Atlas'a baktığımda Mert gülerek yanağımı öptü. Çalan telefon ile Mert'e döndüm.

"Buna bakmam gerekli." İçeri girdiğinde Atlas elimi tuttu.

"Bunu bana nasıl yaparsın efsan?"

"Atlas. Seni bekledim ama-" Atlas alayla yüzüme baktı.

"Ama dayanamadın mı?" Sessiz kalmıştım. Gerçekleri bilmiyordu. Bakışları boynumda duran kolyede takılı kaldı.

"Beni silmişsin işte hayatından bunu da unuttun." Kolyeyi boynumdan çektiğinde kopan kolyeyle korkuyla baktım. Kolyeyi yere attığında ona döndüm.

"Sileceksen tam sileceksin ki izi kalmasın." Atlas Asaf'ın önünde eğildiğinde ellerimle ağzımı kapatıp hıçkırıklarımı engellemeye çalıştım.

"Oğlum benim. Çok yakışıklı olmuşsun." Atlas titreyen elleriyle ona dokundu.

"Siz kimsiniz?" Asaf'ın sorusuyla bakışlarımı Atlas'a çevirdim.

"Anne bu abi kim?" Atlas dolan gözünü hemen silip doğruldu.

"Arkadaşım. Sen daha çok küçüktün o hep seninle ilgilenirdi." Atlas bana bakışlarını çevirdi.

"Çok yakışıklı bir abiymiş. Bende senin gibi olacam." Atlas bakışlarını Asaf'a çevirdi.

"Kaderin güzel olsun." Atlas gözyaşları içinde arkasını dönüp uzaklaştı.

"Atlas." Hızla ona yaklaşp arkasından sarıldım.

"İyi misin?" Atlas elimi tutup çekti.

"Söz verdin. Beklerim dedin. Bu kadar çabuk mu vazgeçtin?" Atlas bana döndüğünde yüzüme nefretle baktı.

"Keşke o gün seni hiç tanımasaydım. Keşke seni o gece hiç görmeseydim. Keşke hayatıma hiç girmeseydin." Atlas gözlerime nefretle baktığında yüzüne dokundum.

"Benden nefret etme yalvarırım. Mecburdum." Atlas elimi tutup sertçe itti.

"Ölseydim de seni başka bir adamla görmeseydim. Efsan." Arkasını dönüp uzaklaştığında yere düştüm.

"ATLAS." Arabaya binip uzaklaştığında Asaf yanıma gelip sıkıca sarıldı.

"Ağlama anne. Abi seni affedecek." Sıkıca sarılıp saçlarını öptüm.

"Bu akşama bilet aldım. Mardin'e gidiyoruz." Mert'in sesiyle ona döndüm.

"Gelmiyorum." Yanıma gelip saçımdan sıkıca kavrayıp ayağa kaldırdı. Boğazımı sıktığında nefesim kesiliyordu.

"Anne." Asaf ağlamaya başladığında Mert öfkeyle sıkmaya devam ediyordu.

"O adam hapisten çıktı diye sakın mutlu olma. Artık eskisi gibi güçlü değil. Bir telefonuma bakar onu öldürmek. Eğer bu gece benimle gelmezsen içeride yapamadığımı dışarıda yaparım efsan." Korkarak başımı salladım. Beni ittiğinde nefesimi düzene sokmaya çalıştım.

"T-tamam. Yeterki ona zarar verme." Mert içeri girdiğinde Asaf koşarak bana sarıldı.

"Ağlama anne. Canın yanıyor mu?" Kolumu tuttuğunda acıyla çığlık attım. Korkarak kolumu sıyırıp yanık olan yere dokundu.

"Çok mu acıyor?" Kolumu hızla kapatıp ona gülümsedim.

"Yok bitanem. Dün acıyordu ama bugün iyi." Gülerek bana sarıldığında saçlarını öptüm.

"Ben sadece seni sevdim Atlas. Ama seni korumak zorundayım. Sen benden nefret etsende ben seni çok seviyorum sevgilim." Asaf'a sıkıca sarıldım.

"Hadi içeri girelim." Asaf'ın elinden tutup içeri girdim.

"Hadi bakalım güzelce elini yüzünü yıka. En sevdiğin makarnayı yaptım."

"Oley canım annem." Asaf yanağımı öpüp koşarak banyoya ilerledi. Gözyaşları içinde koltuğa oturdum. Tişörtümü sıyırdığımda kabuk tutmuş yaraya dokundum.

"Yapma Mert." Saçımdan tutup yere itti. Elindeki sopayı karnıma art arda vurduğunda acı içinde çığlıklar attım.

"O adama bir daha mektup yolladığını görürsem seni öldürürüm. Ha sadece seni de değil içeride yatan o çocuğu da sevgili Atlas'ını da öldürürüm." Korkuyla ona baktım.

"H-hayır. Ben sadece ondan ayrıldığımı söylemek içi-" Mert saçlarımı tutup kendine çekti.

"Atlas hiçbir şey bilmeyecek. Eğer öğrenirse ikinizide buraya gömerim. Artık öteki tarafta buluşursunuz." Beni yere ittiğinde ağlayarak bacaklarımı kendime çektim.

"Zaten bir gün hapisten çıktığında mutlaka seni görmek isteyecektir. Senin mutlu bir evlilik yaptığını gördüğünde zaten ölmekten beter olacak." Mert odadan çıktığında elim boynumda gizlediğim kolyeye gitti.

"Affet beni sevgilim."

"Anne." Gözyaşlarımı silip Asaf'a döndüm.

"Acıktım." Koltuktan kalkıp elini tuttum.

"Tamam hadi yiyelim." Mutfağa doğru ilerledik.

Aklıma gelen anılarla ağlayarak arkamı döndüm.

"Anne ağlama." Asaf elimi öptüğünde gözyaşlarımı hızla elimle sildim.

"Ağlamıyorum oğlum. Köfte de verim mi?" Asaf heyecanla başını salladı.

"Olur olur." Masaya oturduğunda titreyen ellerle tabağa köfte koyup ona yaklaştım. Önüne koyduğumda mutlulukla yemeye başladı.

"Bavulları hazırla." Mert içeri girip masaya oturdu. Asaf'ın önündeki tabağı alıp önüne koydu.

"Hadi ne bekliyorsun?" Yüzüme öfkeyle bağırdığında Asaf hızla yanıma gelip elimi tuttu.

"Tamam." Asaf bana korkuyla bakarken elini tutup yanağını okşadım.

"Hem sen Mardin'i görmeyi çok istiyordun. Bak şimdi oraya gidiyoruz." Asaf bana ve masada oturan Mert'e baktı.

"Peki o abide gelecek mi?" Mert elindeki kaşığı sertçe yere fırlattığında korkuyla ona baktım.

"Şunun diline bir ayar ver. Yoksa ben veririm." Sandalyeyi fırlatıp mutfaktan çıktı.

"Gelmeyecek oğlum. Sen o abiyi çok mu sevdin?" Asaf gülerek başıyla onayladı.

"O abi çok yakışıklı Anne. Bende onun gibi olmak istiyorum. Hem omuzları da çok güçlü bizi bütün kötülüklerden korur dimi anne? O adamdan bile." Asaf'ın önünde eğilip ellerini öptüm.

"Korur o çok güçlü." Yüzümde bir tebessüm oluştu.

"O çok yakışıklı, merhametli, sinirlenir ama çabuk sakinleşir onun yanında güvende hissedersin. Ama ben onun canını çok yaktım. Benimle küstü. O yüzden bizimle gelemez." Asaf üzgün gözlerle bana baktı.

"Peki barışsanız olmaz mı? Hem ben ona şeker veririm o da seni affeder." Gülerek onu kendime çektim.

"Keşke oğlum. Beni affetsin dünyalar benim olur."

"Üzülme anne Allah bizimle." Gülerek onu öptüm.

"Evet oğlum bizi korur." Asaf sıkıca sarılırken gözyaşları içinde onun kokusunu içime çektim.

"Hadi yemeğini ye sen. Ben de bavulları hazırlayayım." Asaf benden uzaklaşıp masaya oturdu. Mutfaktan çıkıp odaya ilerledim. İçeri girdiğimde açık olan bavullara yaklaştım. Dolapta duran kıyafetleri bavullara yerleştirmeye başladım. Ellerim boynumda durduğunda gözlerim doldu.

"Sileceksen tam sileceksin ki izi kalmasın."

Seni silmem için ölmem gerek nasıl yaşarken unutabilirim? Özür dilerim sevgilim. Yapamadım yeni bir hayat kuramadım. Sadece seni korumak zorundaydım. Onu da yapamadım. Çok şükür Allah seni karşıma çıkardı ya işte duam kabul oldu. Kalbimde sadece sen olacaksın sadece sen. Bavulları yerleştirip kapattım.

Ne bu şehirde ne de başka bir yerde seni sevmekten vazgeçmeyeceğim.

Asaf'ın üzerini giydirdikten sonra Mert elindeki bavullarla yanımıza geldi.

"Hadi saat geldi." Yanımızdan geçip dışarı çıktı. Asaf'ın elini tutup dışarı çıktım.

"Anne su." Asaf'a döndüğümde Mert sinirle bana baktı.

"Sonra şimdi arabayı kaçıracağız."

"Anne lütfen." Asaf bana bakarken Mert'e döndüm.

"Bir bardak su içinde mi zaman yok." Mert sinirle elindeki bavulları yere bıraktı.

"Bekleyin ben getiririm." Mert içeri girdiğinde Asaf'ın önünü ilikledim.

"Hasta ola-"

"O abi." Asaf arkamı işaret ettiğinde dönecekken ağzımın kapatılması aynı anda olmuştu. Korkuyla çırpınırken tanıdık kokuyla duraksadım.

"Gitme." Atlas'ın sesiyle durdum.

"Sadece bu gece yalvarırım benimle gel." Atlas'ın titreyen sesiyle korkuyla başımı salladım. Atlas elini çektiğinde ona döndüm.

"Yarın getireceğim söz veriyorum." Asaf elimi tutup gözlerimin içine baktı.

"Hadi anne. Lütfen abiyle gidelim." Atlas'a döndüm. Korkuyla bakışlarımı eve çevirdim. Başımı onaylayarak salladığımda Atlas'a döndüm.

"Geleceğim." İçerideki sesler yaklaştığında Atlas asaf'ı kucağına alıp elimi tuttu. Bakışlarım ellerimize kaydı. Hızla koşturmaya başladığında peşinden ilerledim. Koşarak evden uzaklaşıp orman yoluna ilerledik. Asaf kollarını sıkıca Atlas'a sararken ellerimi sıkıca tutan bedene baktım. Köşede duran kulübe gibi bir ev vardı. Atlas oraya yürüdüğünde peşinden ilerledim. İçeri girdiğimizde etraf zifiri karanlıktı.

Korkuyla ellerini sıkıca tuttum. Nefesim hızlanırken titriyordum. Belimde hissettiğim güçlü kollarla beni kendine çekmişti. Başım göğsüne çarparken saçlarımı okşadı.

"Ben burdayım korkma." Ona sıkıca sarıldığında özlediğim kokuyu içime çektim.

"Şurda mumlar var." Oraya ilerlediğinde Asaf'ı kucağıma aldım.

Mumlar ile etraf aydınlık olduğunda Atlas bana baktı. Köşede duran koltuğa ilerlediğimizde Asaf ile birlikte oturdum.

"Anne yaran ağrıyor mu?" Asaf bana baktığında kolumu sıkıca tutmuştum. Atlas hızla yanıma gelip kolumu tuttu.

"Ne yarası?" Merakla bana bakarken Asaf konuşmaya başladı.

"Koca bir yanık izi var. Annem her gece ağlayarak uyanıyor. Hem karnında da korkunç bir yara var." Asaf'a baktım.

"Oğlum." Atlas hızla kolumu yukarı sıyırdığında bakışları yanan kolumda gezindi.

"Bunu o adam mı yaptı?" Atlas öfkeyle yüzüme bakarken başımı salladım.

"H-hayır ben yaktım." Atlas öfkeyle benden uzaklaştı.

"O adam sana zarar verdi öyle mi? Gidip onu öldüreceğim." Atlas kulübenin çıkışına ilerlerken peşinden koşup kolundan tuttum.

"Gitme lütfen." Atlas sinirle kulübeye vurdu.

"Ölürüm be sana kadın. Ben sana dokunurken elim titriyor. O piç bir de sana zarar mı veriyor?" Atlas'ın elini tutup yüzünü okşadım.

"Ben iyiyim canım acımıyor. Ama sen gidersen işte o zaman burası acır." Elini tutarak kalbime koydum. Atlas beni kendisine çekip sıkıca sarıldı.

"Özür dilerim. Erken gelemediğim için sevgilim." Gözyaşları içinde ona sıkıca sarılıp başımı göğsüne koydum. Asafta yanıma geldiğinde Atlas onuda kucağına alıp saçlarını öptü.

"Ama bundan sonra ben varım. Asla kimse size dokunamayacak." Atlas'tan uzaklaşıp gözlerinin içine baktım. Eskisi gibi kararlılık vardı. Elini uzattı.

"Benimle olur musun?" Bakışlarımı uzattığı eline çevirdim.

"Çünkü bu yolda sana ihtiyacım var." Başımı salladığımda gülümseyerek sıkıca sarıldım.

"Varım. Senle her şeye razıyım." Atlas saçlarımı öpüp bana sıkıca sarıldı.

"Oh be sonunda nefes alabildim. 8 yıl nefessiz kaldım. Allah biliyor ya sensiz her geçen gün benim için ölümden beter." Atlas'a baktığımda gözlerinin içi gülümsüyordu.

"Bende sonunda sana kavuştum sevgilim." Atlas ellerimi öpüp beni kendisine çekti. Bundan sonra onsuz olmaya dayanamazdım. 8 yıl ölümün kendisiydi şimdi ise özgürlük zamanıydı.

40. Bölüm

Çalan telefon ile Atlas bizden ayrılıp cebinden telefonunu çıkardı. Asaf elimi tuttuğunda bakışlarım Atlas'ın üzerindeydi.

"Dediklerimi yaptın mı?" Sorduğu soruyla merakla ona baktım.

"Benden haber bekle." Telefonu kapatıp bana döndü.

"Atlas noluyor?" Beni kendisine çekip saçlarımı öptü.

"Atlas Akay başına ne gelirse gelsin her zaman ayağa kalkmasını bilir güzelim. Hemde çok daha güçlü olarak." Başımı kaldırıp yüzüne baktım. Gözlerinde onunla tanıştığım ilk andaki hırs vardı. Bana döndüğünde yüzüme gülümsedi.

"Hadi gidelim." Asaf'ı kucağına alıp bana döndü. Elini uzattığında ona baktım.

Elini tutup gülümsedim. Kulübeden çıktığımızda etraf zifiri karanlıktı. Atlas sessizce ilerlerken ona ayak uydurdum. Otoyolda duran siyah araba ile durdum.

"O kim?" Atlas durduğumu farkedince bana döndü.

"Sadece benimle gel." Tekrardan yürümeye başladık. Arabanın yanına ilerlediğimizde kapı açıldı. Sahra'yı görmemle gözyaşlarıma engel olamadım.

"Sahra." Sıkıca birbirimize sarılarak hıçkırarak ağladık.

"8 yıl oldu Efsan. Bir anda ortalıktan kayboldun. Haber dahi alamadım." Birbirimizden ayrıldığımızda Atlas'a döndüm.

"O Adam sana ne yaptı Efsan?" Sahra korkuyla sorarken Atlas gözlerimin içine baktı.

"Bir şey yapmadı." Atlas bakışlarını benden çektiğinde gözyaşları içinde başımı yere eğdim. Sahra elimi tuttuğunda ona döndüm. Gözleri beni anladığını söylüyordu.

"Bu arada Atlas seni de görmek güzel." Sahra'nın sesiyle Atlas bize döndü. Arabadan inen bedene döndüm. Barlas emin adımlarla yanımıza geldi.

"Vay kadro tamam demek." Barlas güldüğünde Atlas elini omzuna atıp onu susturdu.

"Tamam karına bir şey demedik." Barlas ağzını kilit işareti yaparken Atlas'ı izliyordum. Yüzündeki sırıtişla önüme döndüm.

"Onları güvenli yere götür." Atlas emir veren tonla Barlas'a bakarken yanına gidip karşısına geçtim.

"Sen gelmeyecek misin?" Atlas bana bakmadan arabanın bagajına yaklaştı. Oraya ilerlediğimde Atlas içinden çıkardığı demir sopayı aldı. Şaşkınlıkla ona baktım.

"Atlas hayır." Demir sopayı tutan elini tutup ona baktım.

"Herşey yine mahvolamaz." Atlas onu tutan elime baktı.

"8 yıl seni benden aldılar. Onlar içimdeki canavarı kendi uyandırdı. Şimdi de o canavarın yeni kurbanı belli." Atlas elimi sertçe itip Barlas'a baktı.

"Sen dediğimi yap." Barlas yanıma gelip arabaya binmemi işaret etti. Bakışlarımı Atlas'a çevirdim. Bana gitmemi işaret ediyordu. Arabaya bindiğimde arkaya baktım. Atlas elindeki sopaya bakıyordu. Araba hareket edip uzaklaşana kadar onu izledim.

Atlas ısıklık çalarak evin önüne geldi. Elindeki demir sopayı sıkıca tutuyordu.

"MERT!" Bağırışı tüm ormanda yankılanıyordu. Mert duyduğu sesle öfkeyle dışarı çıktı. Karşısında gördüğü adamla korkuyla yutkundu. Atlas gülerek yaklaşmaya başlarken elindeki sopayı yere sürttü.

"Karım nerde lan?" Mert korkuyla konuşurken Atlas çenesini sıkıp elindeki sopayı havaya kaldırdı.

"Bir daha söyle." Atlas sopayı sertçe Mert'in sırtına vurduğunda adamın acı dolu çığlıkları yankılanmıştı.

"Benim karıma dokundun. Benim karımı öptün." Mert acı içinde bağırırken Atlas öfkeyle sopayı yere atıp yerde yatan adamın üzerine çıktı.

"Benim gibi olman için 40 fırın daha ekmek yemen gerekiyor orospu çocuğu. Benim adım Atlas Akay senin gibileri eğitmekle ömrüm geçti." Mert kahkaha atmaya başladığında Atlas yumruğunu havaya kaldırdı.

"Üzgünüm Atlas artık senin devrin bitti." Atlas yediğı yumruk ile yere düştü. Kanayan burnunu tutarken Mert üzerine çıkıp art artta yumruklar atmaya başladı. Atlas ani hareketle bileğinden tutup yakasına yapıştı. Mert çırpınırken Atlas yüzüne sertçe kafa attı. Mert kanlar içinde yerde yatarken Atlas ayağı zorlukla kalktı. Dudağından akan kanı eliyle sildi.

"Yanılıyorsun çünkü geri döndüm." Belinden çıkardığı silahı Mert'e doğrulttu.

"Beni öldürdüğünde yine katil olacaksın. Efsan seni yine kabul etmeyecek." Atlas gülmeye başladığında Mert şaşkınlıkla ona baktı.

"Seni ben değil kardeşin öldürecek." Atlas eliyle işaret verdiğinde yanına gelen adama döndü. Elinde tutuğı silahı ona uzattı.

"Serdar sen delirdin mi? Sen benim kardeşimsin bu adamla arkamdan iş mi çeviriyorsun?" Mert öfkeyle bağıırken Atlas gömleğinin kollarını katladı.

"3,2, 1 ve kapanış." Patlayan silah sesiyle Atlas önüne düşen kanlar içindeki bedeni ayağıyla itikledi.

"Sonunu kardeşin getirdi. Düşmanın önünde geberdin. Ne acı bir son." Atlas kahkaha atarak karşısındaki adama döndü.

"Atlas Akay varken sonunuz sadece ölüm olur." Atlas karşısındaki adama yaklaşmaya başladı.

"Beni canlı canlı gömerlerken sen beni uzaktan izledin." Serdar korkuyla geriye doğru adım attı. Atlas yavaş adımlarla korkan bedenin önünde durdu.

"Seni görmediğimi düşündün. Ama ben ölümün kollarındayken bile nefesinizi hissederim." Serdar doğrulttuğu silahla titreyen ellerle Atlas'a baktı.

"Benden uzak dur. İsteddiğini yaptım." Tetiği çekmek isterken tutukluk yaptığını farkedince Atlas silahı alıp uzağa attı. Karnına geçirdiği tekme ile Serdar acıyla yere düştü. Atlas düşen silahı yerden alıp acıyla kıvranan adama çevirdi.

"Abin karıma yaklaşmakla hata yaptı. Sende benim arkamdan iş çevirmekle. Onun sonunu sen getirdin. Seninde ben getiriyorum." Patlayan silah sesiyle ormanda koca bir sessizlik oluştu. Atlas yüzüne gelen kanları eliyle sildi. Gömleğindeki kanlara baktı.

Cebinden çıkardığı mendil ile silahın kabzasını ve her tarafını sildi. Yerde yatan bedenin önüne eğilip silahı elleriyle tutmasını sağladı. Boş alana ateş edip bıraktı.

"Cehennemde görüşmek dileğiyle." Yerden kalkıp yüzünü sildi. Cebinden çıkardığı telefonu kulağına götürdü.

"Alo ben bir ihbarda bulunacaktım." Atlas gülerek yerde yatan İki bedene baktı. Atlas Akay sahalara olaylı bir giriş yapmıştı.

Korkuyla ellerimle oynuyordum. Atlas hala gelmemişti. Sahra ellerimi tutup bana gülümsedi. Kapı çaldığında yerimden kalktım. Barlas kapıyı açtığında Atlas'ı gördüm. Hızla ona ilerleyip sıkıca sarıldım.

"Çok korktum sana bir şey olacak diye." Belimde hissettiğim kollarla ona baktım.

"Bana bir şey olmaz. Sen yanımdayken." Göğsüne başımı koyup ona daha çok sarıldım.

"Herşey yolunda mı?" Barlas'ın sorusuyla ona baktım.

"Ben varken olmaması imkansız." Atlas ile göz göze geldiğimizde orada garip bir ifade vardı.

"Saat çok geç oldu. Bu geceyi burada geçirelim sabahleyin sakın kafayla bir yer ayarlarız." Barlas'ın söylediklerini Sahra başıyla onayladı.

"Sahra koltukta yatar. Ben yerde yatarım. İçeride bir tane de yatak var. Orda da siz yatarsınız." Atlas'a baktığımda başıyla onayladı.

"Olur. Hadi gidelim." Elimi tuttuğunda kenetli olan ellerimize baktım. Elimi çektiğimde Atlas bana baktı.

"Şey ben Asa'ya bakayım." İçeri girdiğimde Atlas'ın arkamdan baktığını hissediyordum. Odaya girdiğimde yatakta uyuyan Asa'ya baktım. Ona yaklaşp yatağın baş ucuna oturdum. Gözyaşları içinde elimle ağzımı kapattım.

Korkuyordum. Eskisi gibi olamamaktan Atlas'ı çok seviyordum. Ama neden eskisi gibi ona yakın olamıyordum. Ağlayarak başımı yastığa koydum. Ya böyle devam ederse? O zaman neler olacaktı?"

Kapı açıldığında başımı yastıktan kaldırdım. Atlas içeri girip kapıyı kapattı. Yatağa yaklaşp Asa'ya eğildi.

"Oğlum." Saçlarını öpüp kokusunu içine çekti. Ondan uzaklaştığında göz göze geldik.

"Ben yerde uyurum." Yataktan uzaklaşıp yere oturdu. Başını duvara yaslayıp gözlerinin içine baktı.

"Korkma ben varken sana kimse dokunamaz."

"Mert ya bizi bulursa?" Endişeli gözlerle ona baktım.

"Bulamayacak." Atlas kendinden emin konuşurken ağzımı açıp soru sormaya hazırlanırken gözlerini kapatıp kollarını birbirine doladı.

"Uyu Efsan." Işığı kapattığında etraf zifiri karanlık olmuştu. Yatağa girip başımı yastığa koydum. Uyku tutmuyordu. O orada rahatsız bir şekilde uyurken nasıl uyuyacaktım? Yatakta oturur hale gelip yere baktım. Karanlıktan hiçbir şey göremiyordum. Yavaş adımlarla yataktan kalktım.

"Atlas uyudun mu?" Herhangi bir ses vermiyordu. Dikkatli adımlarla ona doğru ilerlerken ayağıma dokunan bir şeyle çığlık atarak kaçacakken bileğimden tutulup yere düşmem bir olmuştu. Üzerimde hissettiğim ağırlık ile heyecanla titriyordum.

"Aa-" ağzımı kapatan el ile susmak zorunda kalmıştım.

"Ssst sessiz ol. Çocuk uyanacak." Yüzlerimiz birbirine yakınken kalbim heyecanla atıyordu.

"Manyak mısın kızım sen? Ne diye gece gece etrafta dolaşıyorsun." Atlas ışığı açmak isterken yerde rahatsızca kıpırdandım.

"Hareket edip durma." Atlas sinirle konuşurken öfkeyle nefes verdim.

"Ona da karışma bari." Sonradan aklıma gelenlerle utançla kızardım. Atlas benden uzaklaşıp ışığı açtı. Yerden kalkıp saçlarımı arkaya attım.

"Şey ben yani susadım o yüzden mutfaktan su alacaktım." Atlas komodinde duran suyu işaret etti. Gülerek başımı kaşıdım.

"AA görmedim. Neyse ben şey gidim." Gidecekken Atlas bileğimden tutup durdurdu.

"Neden uyumadın Efsan?" Atlas bana bakarken ellerimle oynadım.

"Sen yerde bu şekilde uyurken ben nasıl yatakta uyuyabilirim?" Atlas gülerek gözlerimin içine baktı.

"Sen benim için endişelendin mi?" Başımı salladım.

"Yatak bence geniş hepimiz sığarız." Atlas dar olan yatağa baktı.

"Emin misin?" Yatağa bakıp ona döndüm.

"1 gecelik." Atlas başını sallayıp yerden kalktı. Yatağa ilerleyip içine girdim. Asaf arkası dönük uyurken ona arkadan sıkıca sarıldım. Adım seslerini duyuyordum ışığı kapatarak yaklaştı. Yatağa girdiğinde ona arkam dönüktü. Biraz daha kaymaya çalışırken belindeki kollarla ona daha çok çekildim.

"Rahat ol. O şekilde yaklaşmayacam." Kulağıma fısıldadığında tiredim.

"R-rahatım." Sıcak kolları belimi sararken nefes alışverişlerim hızlanıyordu. Uzun bir zaman sessizlik oluşurken hala uyku tutmuyordu. Arkama döndüğümde uyuyan yüzü inceledim. Kusursuz

yüzü her seferinde hayran bırakıyordu. Yüzünde hafif çizikler dahi olsa yakışıklılığına gölge düşürmüyordu. Elimi kaldırıp dudaklarına dokundum.

"Çok etkileyici." Sessizce fısıldayarak okşadım. Ellerim dudaklarından göğsüne doğru ilerledi. 8 yıl geçmesine rağmen fiziği hala yerindeydi. Hatta daha çok güçlenmiş gibiydi. Belkide neler yaşamıştı oralarda. Benim yüzümden.

"Bitti mi?" Duyduğum sesle panikle ona baktım.

"Ne?" Gözleri hala kapalıydı.

"Beni incelemen bitti mi diyorum? Şahsen ordan avını yemeye hazırlanan bir aslan gibi görünüyorsun." Gözlerini açtığı anda elim ayağım birbirine girdi.

"Ben öyle uyku tutmayınca-"

"Tabi yanında yakışıklı bir adam dururken uyumak dışında başka bir şeyler aklına gelmiş olabilir." Ona alayla bakıp sertçe yanımdan ittim. Atlas yere düştüğünde kahkahalarım engel olamadım. Ağzımı kapatıp yanımda uyuyan Asaf'a baktım. Neyseki uyanmamıştı. Atlas'a döndüğümde yerde bana bakıyordu.

"Bunu sen istedin küçük hanım."

"N-ne?" Atlas kolumdan tutup yere çektiğinde üzerine düştüm. Sinirle ona baktım.

"Atlas sen çocuk gibi-" dudaklarımda hissettiğim baskı ile susmuştum. Sıcak dudaklarını uzun zaman sonra hissetmek kalbimin hızla atmasına neden olmuştu. Ayrıldığımızda gözlerime baktı.

"Herkes izler ama sen uygula." Dudaklarımı işaret ettiğinde anlamıştım.

"O zaman uygulayalım." Dudaklarına yapıştığımda dudakları tebessümle kıvrılmıştı. Kollarını belime sarıp beni kendine daha çok bastırdı. Ağzına inerken ona daha kendimi bastırdım. Aradan geçen yıllar boyunca birbirimize olan özlemimizi hırsla geçirmeye çalışıyorduk. O gece bedenlerimiz birbirine doyarken kalplerimiz de tekrardan aşkla dolup taşmıştı.

(6 AY SONRA)

Derin derin nefesler alarak karnımı tutuyordum. Sinirlerim bozulmuştu. Atlas doğum günümü hatırlamıyordu. Sahra yanıma gelip koluma girdi.

"Efsan karnın burnunda hala yerinde durmuyorsun be kızım." Elimdeki tabağı alıp masaya koydu.

"Sahra Atlas doğum günümü hatırlamıyor." Ağlayarak konuşurken Sahra güldü.

"Efsan valla hamilelik hormonların tavanda kızım. Daha 2 gün önce çocuk doğum günü hazırlıklarınla uğraşıyordu. Sen durduk yere kızıp kutlama demedin mi?" Masaya oturup ona sinirle baktım.

"Ben ona yapma diyorsam o yapsın demektir. Hem ben onu 2 gün önce dedim şimdi mi dedim?" Gözlerim dolarken Kapı açılmıştı. Atlas elindeki hediye paketleri ile içeri girdiğinde gözlerim parladı.

"Kim benim prensesimi üzmüş." Sahra gülerek Atlas'a yaklaştı.

"Valla enişte bizim kızın hamilelik hormonları çok fena durduk yere ağlayıp sinirleniyor." Sahra gülerken sinirle ona baktım.

"Ne ağlaması be? Ben ağlamıyorum." Atlas hediye paketlerini köşeye bırakıp yanıma geldi.

"Oy ölüürüm sana. Minik kızımız anneyi yoruyor mu?" Karnıma öpücük bırakıp yanağımı öptü. Gülerek ona sarıldım.

"Arada babasına sinirlenip tekme atıyormuş." Atlas gülerken karnıma eğildi.

"Öyle mi kızım? Sen mi yoksa annen mi bana kızıyor?" Atlas başını sallayıp bana baktı.

"Kızım diyor ki annem babamı üzüyor." Gözlerim dolarken sinirle kollarımı birbirine doladım.

"Ben onu o kadar karnımda taşıyayım o babasının tarafında olsun." Atlas yüzümü ellerinin arasına alıp dudaklarıma bir öpücük bıraktı.

"Şaka yapıyorum yavrum. Senin gözünden akan bir damla yaş için dünyayı yakarım. " Gülerek ona sıkıca sarıldım.

"Seni çok seviyorum." Atlas bana sıkıca sarılıp karnımı okşadı.

"Bende seni ve kızımızı çok seviyorum sevgilim." Sahra gözyaşlarını silip bana baktı. Atlas'la birbirimizden ayrılıp gülmeye başladık.

"Baldız sen niye ağlıyorsun? Hadi bizimki hamilelikten sen niye duygulandın?"

"Ay enişte valla sizi böyle mutlu gördüm ya. Onun için çok mutluyum."

"Gel buraya." Sahra'yı çağırdığımda yanıma gelip sıkıca sarıldı. İçeri giren Barlas ile ona döndük.

"Ooo neler oluyor?" Sahra ile birbirimizden uzaklaştığımızda Barlas'a yaklaştı. Birbirlerine sarılırken Atlas elimi tuttu.

"Uzun zaman sonra ilk defa bu kadar mutlu ve huzurluyuz o yüzden duygulandım."

"Öyle gerçekten. Abi biraz dışarıya gelir misin?" Atlas'a döndüğümde yanağıma bir öpücük bırakıp gözlerimin içine baktı.

"Birazdan geleceğim güzelim. Şimdilik kızımıza ve kendine iyi bak." Başımı sallayıp ikisinin de evden çıkmasını izledim. Asaf yanıma gelip sıkıca sarıldığında ona gülümsedim.

"Oğlum okul nasıl geçti?"

"Çok güzeldi. Baya arkadaş edindim." Saçlarını okşarken Sahra'ya döndüm.

Tebessümle bizi izlerken elimi karnıma koydum. Gülümseyerek bebeğimi sevdim.

"Sen ne dediğinin farkında mısın Barlas? O kadın buraya ne hakla gelir. Sırf ben Efsan hamile diye İstanbul'u bırakıp Mardin'e geldim. Hamilelikte herhangi bir sorun yaşamaması için. Sen şimdi gelmiş

bana onunda burda olduğunu söylüyorsun." Öfkeyle yumruğunu sıktım.

"Abi ben de yeni öğrendim. İstanbul'da yaşananlardan sonra bir daha karşılaşmadık. Haberim dahi olmadı. Ama sabah ilk uçakla geldiğini birkaç kişiden öğrendim." Atlas kardeşine yaklaşıp gözlerinin içine baktı.

"Efsan'ın bundan haberi olmayacak. Doğuma kadar stresten üzüntüden uzak durması gerekiyor." Barlas başını sallayıp onayladı.

"Sen içeri geç."

"Abi." Atlas kardeşinin omzunu sıktı.

"İçeri geç." Barlas içeri girdiğinde Atlas yumruğunu sıktı. Telefonu çıkarıp kulağına götürdü.

"Attığım konuma gel." Telefonu kapatıp cebine koydu. Hızla adımlarla arabaya ilerleyip bindi. Derin bir nefes alıp arabayı hızla sürdü.

Geldiği yerde durup beklemeye başladı. Siyah araba durduğunda inip karşısındaki bedene baktı.

"Oğlum." Sevda hanım gözyaşları içinde yaklaşırken Atlas elini kaldırdı.

"Yaklaşma. Neden yaptın?" Sevda hanım ağlayarak başını eğdi.

"Ben hapisteyken sen karımı o piçe sattın. Efsan'ı zorladınız benim canım için o bunu kabul etmek zorunda kaldı." Atlas öfkeyle bağırdı.

"Hapisteki adamları da sen ayarladın. Beni hastanelik edecek kadar dayak yememi istedin. Niye? Çünkü fotoğrafımı çekip Efsan'a göstermek için kocasının ölüm döşeğinde olduğunu gösterip onu benden uzaklaştırmak için değil mi Sevda hanım?" Atlas gülmeye başladı.

"Seni sadece o kadından korumak istedim." Atlas gözyaşları içinde annesine baktı.

"Keşke ölseydin. Keşke seni öldü olarak bilmeye devam etseydim. Karıma ilaç vererek delirtmeye çalıştın. Onu benimle tehdit ettin. Sen beni sevmedin sadece ben senin için babama karşı kullandığın bir piyondum." Atlas karşısındaki kadına baktı.

"Karımdan ve çocuğumdan uzak dur. Eğer bir daha ona yaklaşırsan karşında beni bulursun Sevda hanım." Atlas hızla arabasına binip oradan uzaklaştı. Sevda hanım gözyaşları içinde arabaya bindi.

Atlas çalan telefonuna baktı. Efsan'ın aradığını görünce açıp kulağına götürdü.

"Güzelim. Bir sorun mu var?"

"Babam burda." Atlas duyduklarıyla direksiyonu sıktı. Telefonu kapatıp süratla arabayı kullandı.

Arabayı evin önünde durdurup sinirle indi. Kapının açık olduğunu görünce koşarak eve girdi. Efsan koltukta otururken gördüğü adamla öfkeyle ona yaklaştı. Koltuktan kaldırıp yakasına yapıştı.

"Seni öldürürüm duydu mu beni? Bu kez öldürürüm." Efsan yanına gelip kolunu tuttu.

"Atlas bırak. Babam buraya özür dilemek için geldi."

"Oğlum ben çok pişmanım." Atlas karşısındaki adama baktı. Elini yumruk yaparak sıktı.

"Efsan bak bu adam sana-"

"Atlas. Ben seni bile affettim. O benim babam." Atlas sinirle gülerek karşısındaki kadına baktı.

"Sürekli geçmişimi yüzüme vurma." Efsan konuşacakken Atlas hızla kapıya ilerleyip arkasından sertçe kapattı.

Derin nefesler alarak yere oturdu. Karısı en ufak olayda sürekli geçmişinden bahsediyordu. Oysa Atlas çoktan eski hayatını bırakmıştı. Sevdği kadından binlerce defa özür dilemiş hatta yalvarmıştı. Ama artık geçmişi yüzünden yargılanmak istemiyordu. Saatlerce düşünceler içindeydi. Yağan yağmurla başını gökyüzüne kaldırdı. Kapı açıldığında çıkan adama döndü. Atlas önüne döndüğünde yanına oturduğunu gördü.

"Oğlum. Biliyorum sizin canınızı çok sıktım. Kızıma acı çektirdim. Seninle sorunlar yaşadım. Ama ben sana minnettarım kızımı sevdiğin için. Onu bu hayatta yalnız bırakmadığın için." Atlas ağlayan adama döndü.

"Ben buraya özür dilemek için geldim. Kızımı çok üzdüm. Ona iyi bir baba olamadım. Şimdi sen de baba olacaksın. Beni daha iyi anlarsın. Pişmanım evladımın bundan sonra mutlu olmasını istiyorum. Senden de özür dilerim oğlum." Atlas pişman olan adama baktı.

"Benden değil. Bu zamana kadar kanatlarını kırıp onu baba sevgisinden mahrum ettiğin kızından özür dile." Adam başını sallayıp gözyaşları içinde başını eğdi.

"Kızım benden daha merhametli. O beni herşeye rağmen affetti. Onu üzme. Çocuğunuza ailenize iyi bakın." Adam yerinden kalkıp giderken Atlas ayağa kalktı.

"Baba." Adam yerinde durdu. Atlas yanına ilerleyip omzuna elini koydu.

"Kızın bana emanet. İstediğin zaman onu ve torununu görmeye gel." Adam gülererek sarıldı. Atlas ona sarılan yaşlı adama sarıldı.

"Sağol oğlum." Atlas başını sallayıp oradan uzaklaşan adama baktı. Önüne döndüğünde onu mutlulukla izleyen karısına baktı.

"Teşekkür ederim." Efsan'ın sesiyle gözlerinin içine baktı. Yağan yağmurun altında ikiside sessizce birbirini izliyordu. Atlas eve ilerlediğinde Efsan elini tuttu. Karısının tuttuğu eline baktı.

"Beni kabul edemiyorsun Efsan geçmişimi sürekli hatırlatıyorsun. Ben senin askine kabul ediyorum geçmişimi de geleceğimi de." Atlas içeri girdiğinde Efsan arkasından baktı. O gün Yağan yağmur kalplerde de fırtınaya neden oluyordu.

Koltukta otururken gözyaşlarımı sildim. Atlas sabahtan beri benimle konuşmuyordu. Az önce hızla evden ayrıldı. Yüzüme bile bakmadan Asaf odada uyurken elimi karnıma götürdüm.

"Bebeğim. Baba bize çok kızdı." Sabah söylediklerimden dolayı pişmandım. Ben onu ilk andan itibaren kabul ederken sanki hiç kabul etmemişim gibi göründü. Kapı çaldığında yavaş adımlarla koltukta kalkıp kapıya ilerledim. Açtığımda gördüğüm manzara ile ağzım açık kaldı. Önümde kırmızı bir halı uzadıkça uzuyordu. Etrafı çiçeklerle ve Led ışıklarla süslüydü. Yerde duran kağıdı alıp okudum.

"Bastığın her yer çiçek açıyor. Sen benim hayatımı da tıpkı bu çiçekler gibi renklendirdin. Karanlığıma ışık oldun."

Gözlerim dolarken kırmızı halının üzerinden yürümeye başladım. Yerde duran ikinci kağıdı alıp okudum.

"Bugün dünyaya bir melek geldi. Karanlık dünyada o kadar güzel parlıyorsun ki sanki cennetteymişim gibi."

Gülümseyerek bahçeye doğru ilerledim. Yerde duran kağıdı alıp gülerek okudum.

"İyiki doğdun. İyiki benimsin. İyiki hayatımdasın. Doğum günün kutlu olsun meleğim."

Başımı kaldırdığımda Atlas karşımda duruyordu. Elinde tuttuğu pasta ile bana gülümsüyordu. Yanına yaklaştım. Pastanın üzerinde olan bebek ve anne resmi ile gözlerim doldu.

"Bu çok güzel." Hayatımda bir meleğim vardı. Şimdi iki tane var." Atlas'a sıkıca sarıldım. Ellerini karnıma koyup bana sıkıca sarıldı. Birbirimizden uzaklaştığımızda masaya baktım. Eksiksiz ve harika görünüyordu.

"Atlas ben bugün seni çok kırdım. Ama sen benim için bunları hazırladın. Özür dilerim ben seni en başından kabul ettim." Elini tutup karnıma koydum.

"Bebeğimle ben sadece seni istiyoruz. Geçmiş umrumda değil. Seni seviyorum." Atlas göğsüne çekip saçlarımı öptü.

"Bende seni seviyorum güzelim. Ve söz veriyorum geçmişte yaşanılanlardan çok daha güzel günlerimiz olacak. Sana ve kızıma güzel bir gelecek yaşatmak için herşeyi yapacağım."

"Sana inanıyorum sevgilim. Sen hayatımda olduğun sürece herşeye varım."

41. FİNAL

Herkesin Takıntı'sı farklıdır. Tıpkı kalbi acıyla kararmış bir adamın, kalbine giren kadının hikayesi gibi..."

Sabah yüzüme değen gün ışığıyla gözlerimi açtım.

"İşte şimdi doğdu güneşim." Atlas'ın sesiyle ona baktım. Baş ucumda saçlarımı okşarken gözlerime bakarak gülümsedi.

"Erken uyanmışsın." Yataktan biraz doğrulup başımı omzuna yasladım.

"Cennet kokulumu uyurken izlemek istedim." Gülümseyip sıkıca sarıldım.

"Atlas."

"Hmm." Kokusunu içime çekip ona baktım.

"En büyük hayalim ne biliyor musun?" Atlas gözlerimin içine merakla baktı.

"Aşkımızın bir gün kitap olmasını ve herkesin dilinde olmasını istiyorum. Yaşadığımız onca acıya rağmen hala birlikte olduğumuzu bütün dünya bilsin ve bu aşk için neleri feda ettiğimize onlar da şahit olsun istiyorum." Atlas sessizce gözlerimin içine bakarken benden uzaklaşıp yatakta oturur pozisyona geçti.

"Benim ne kadar adi biri olduğumu bilseler nefret ederler." Başımı olumsuzca sallayıp omzuna dokundum.

"Aksine aşkla değişen bir adamın hikayesini öğrenince hayatta sevginin ne kadar güçlü bir duygu olduğunu öğrenecekler." Atlas bana döndüğünde ellerimle yanağına dokundum.

"Sen benim bu hayatta yaşama sebebimsin. O gece hayatıma girdin. Ve ben seninle tekrardan yaşamayı öğrendim." Atlas yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Sen benim bunca zaman ettiğim duamın kabulüsün." Saçlarımı öpüp göğsüne yasladı. Gülerek ona daha çok sarıldım.

"Seni seviyorum." Gözyaşları içinde fısıldadım.

"Seni seviyorum. Ve bu hayalini gerçekleştireceğim." Duyduklarımın heyecanla başımı kaldırıp ona baktım.

"Ama bu nasıl olacak?" Atlas heyecanlı halime gülümseyip elimi tuttu.

"Ben istersem yaparım unuttun mu? Ama bir sorunuz var." Atlas'a kaşlarını çatarak baktım.

"Aşkımızın ne kadar ateşli olduğunu da bilecekler mi?" Atlas'ın imasıyla omzuna sertçe vurdum.

"Ya sapık mısın? Neler ima ediyorsun?" Atlas gülerek beni kendisine çekip göğsüne yasladı.

"Karıcım sonuçta ben kendi kendime bir şey yaşamadım. Hem ona şahit olsalar kalpten giderler. Çünkü bu kadar ateşli bir çift kalbe zarar verir." Gülerek omzuna hafif vurdum.

"Delisin." Atlas yüzümü kendisine çekip gözlerimin içine baktı.

"Bu aşk yüzünden delirdim. Ben senden önce yaşamıyormuşum. Hayatıma o kadar insan girdi. Ama hiçbirisi bu duyguyu yaşatmadı. Efsan sen kalbime öyle bir şey yaptın ki ben sen olmayınca nefes alamaz hale geldim." Atlas ellerimi öpüp yanağımı okşadı.

"Bu aşkı öyle bir yaşatacağım ki bundan 10 yıl sonra bile dillerde dolaşacak. Tanıdığım bir arkadaş var o bize yardımcı olacaktır." Heyecanla sıkıca sarıldım.

"Teşekkür ederim." Mutlulukla uzaklaşıp ellerimi karnıma koydum.

"Kızım. Gelecekte biz yanında olamasak bile aşkımız seninle birlikte olacak." Atlas elini karnıma koydu.

"Ben anneni asla bırakmayacağım prensesim. Bu dünyada da öbür dünyada. Ama sen bu dünyada yaşayıp aşkımızı da yaşatacaksın. Çünkü sen bu aşkın anahtarı bizse kiliti olacağız." Ellerimiz birbirine kenetliyken gözlerimiz aşkla parlıyordu. Karnımda hissettiğim tekme ile heyecanla Atlas'a baktım.

"Bu evet anlamına geliyor demek." Başımı gülerek salladım.

"Galiba öyle babası."

Sahra ile TV izlerken kapı çalmıştı.

"Ben açarım." Koltuktan kalkarken elimdeki meyve tabağını yemeye devam ettim.

"Hoşgeldiniz." Başımı kapıya çevirip gelenlere baktım. Atlas ve yanında bir adam vardı.

"Efsan bahsettiğim arkadaşım Kaan. Kendisi kitap yazmada yardımcı olacak." Heyecanla koltuktan kalkıp kapıya ilerledim.

"Ne kitabı?" Sahra merakla bana bakarken ona döndüm.

"Sahra ben hayatımızı kitap yapmak istiyorum. Ve Atlas'ta bunun için Kaan bey'i getirdi."

"Oha kitap mı? O zaman şimdiden ilk okuyucunuz benim. Sonuçta bu aşkın en büyük destekçisi olarak yerimi almam gerek. Tabi yan rol olarak da." Sahra'nın söyledikleriyle Atlas'la gülmeye başladık.

"Tabi ya ilk zamanlar bana neler çektirdiğinizi kesinlikle herkes bilmeli." Atlas alayla konuşurken Sahra ona sinirle baktı.

"Bana diyene bak enişte. Senin de ilk zamanlar ne tür-"

"Öhm öhm." Atlas'la aynı anda öksürmeye başladığımızda Sahra ağzını eliyle kapattı.

"Öhm öhm. Yani ne tür güzellikler yaşattığını söyleyecektim." Utançla Sahra'nın kolunu cimdikledim.

"Kesinlikle için rahat olsun Efsan. Bana Kaan demen yeterli. Atlas'ı küçüklükten beri tanırım. Ve onu ilk defa bu şekilde mutlu görüyorum. Onun kabuk tutmuş yaralarına merhem oldun. Ve onu bambaşka bir adam haline getirdin. Sizin hikayeniz sevmeyi bilmeyen ve öğrenmek isteyen herkes için bir pusula olacaktır." Atlas'a baktığımda gülümsedim.

"Teşekkür ederim."

"O zaman ne yapman gerektiğini ayarlayıp başlayalım."

"Harika olur."

"Ay çok heyecanlandım." Sahra heyecanla konuşurken mutlulukla karnımı tuttum.

Kaan'la oturmuş saatlerce kitap yazmak hakkında konuşmuştuk. Ona nasıl başlamam gerektiğini ve nasıl devam etmem gerektiğini sorup durmuştum. O da yavaş yavaş yazmaya başlamam gerektiğini ve rahat olmamı söylemişti. Sonrasında internet üzerinden okuyucular edinince yayınevi ile konuşup anlaşarak kitap olarak basılacağını anlatmıştı. Daha sonrasında Atlas bilgisayar getirip masama koymuştu.

Önümdeki bilgisayarla açtığım boş sayfada bakışıp durmuştum. İlk heyecanla bunu söylemişim. Ama ben hayatımda hiç kitap yazmamıştım. Sayısızca kitap okumuştum. Ama yazmak konusunda bir bilgim yoktu.

"Off Efsan. Sen kim kitap yazmak kim?" Sinirle konuşurken Atlas kapıyı çalıp içeri girdi. Elindeki meyve suyuyla yanıma ilerleyip boş olan sandalye oturdu.

"Güzelim nasıl gidiyor?" Atlas saçlarımı okşarken sinirle boş olan ekranı işaret ettim.

"Bak gördüğün gibi gitmiyor işte. Atlas sanırım ben yapamayacağım. Bence başlamadan bitirmek gerek." Bilgisayarı kapatacakken Atlas elimi tuttu.

"Efsan. Güzelim hemen pes etmek sana yakışıyor mu? Bak birlikte başlayacağız ve sonrasında sen kendi başına da devam edeceksin. Ve yolun sonunda pes etmediğin için mutlu olacaksın. Bana güven." Atlas alnımı öpüp elimi tuttu.

"Peki. Devam edeceğim. Ama ilk nasıl başlayacağım." Atlas önümdeki ekrana baktı.

"Şöyle düşünelim. En başa geri dönelim. İlk tanıştığımız zamana. Kendini o ana geri döndüğünü hayal et ve o zaman bir kitabın içinde olduğunu hisset. Ve sonra kendini satırlara teslim et. Hislerini içindeki karmaşık sesi satırlara dök." Atlas elimi tutup bilgisayarın tuşlara dokundurdu. O an derin bir nefes alıp kendimi o ana geri götürdüm. Ve sanki herşeyi ilk defa yaşıyorum gibi hissederek hepsini satırlara dökmeye başladım.

"Kendini beğenmiş egoist dangalak adama öfkeyle tokat attım."

"Oha yaz dedik de öldür demedik be kızım." Atlas sinirle ekrana bakarken gülerек kakhaha attım.

"Efsan sen kocanı şu şekil mi anlatıyorsun?" Atlas sinirle yüzüme baktı. Sandalyede kalkıp kucağına oturdum. Atlas ellerini şişik olan karnıma koyup gözlerime baktı.

"Birincisi seninle ilk karşılaştığım zaman ki düşüncelerimi yazıyorum. Hem o zaman sana gerçekten gıcık oluyordum." Atlas ekrana dönüp sinirle mırıldandı.

"Bi kere dangalak değilim." Ekrana bakıp onca yazdığım şeyden sadece takıldığı kısımla kakhahama engel olamadım.

"Atlas gerçekten delisin. Onca şey yazdım ama sen ona mı takıldın?" Atlas ekrandan bakışlarını çekip bana döndü.

"Tamam o sıra kendini beğenmiş egoist bir adam olabilirim. Ama şu kocanın yüzüne bak sence böyle bir adam kendini beğenmemiş olur mu?" Yüzünün her bir santime heyecanla baktım. O gerçekten eşsiz bir mücevher gibiydi.

"Hıhı. Kesin öyledir." Kalkacakken beni kendisine daha çok çekip kulağıma fısıldadı.

"Ama bu adamın sahip olduğu en güzel şey şuan kucağında." Heyecanla titrerken ona döndüm.

"Öyle mi?" Atlas gözlerime hayranlıkla bakıyordu.

"Öyle." Uyanarak bakışlarımı ondan çektim.

"Tamam utandırma." Atlas gülerek yanağını öptü.

"Sana ölürüm be kadın. Hani şu yüzündeki gülümseme var ya beni mahvediyor. Kalbime sığamıyorsun böyle bağıra çağıra aşkımı dile getirmek istiyorum. Böyle mesela."

"BEN EFSAN'I DELİLER GİBİ SEVİYORUM. " Atlas bağırduğında utanarak ellerimle ağzını kapattım.

"Atlas sus biri duyacak." Atlas elimi öpüp saçlarımı okşadı.

"Duyusun. Mardin aşkıma şahit olsun. Bırak da bu zamana kadar hasretinle yanıp tutuştuğum her dakikanın acısını çıkarayım." Sıkıca sarılıp kokusunu içime çektim.

"Bundan sonra ayrılık yok sevgilim. Bunda sonra sadece aşk var." Atlas saçlarımı öpüp başını omzuma yasladı.

"Asla ayrılmayacağız. Bir gün azrail canımı almaya geldiğinde bile o elini tutmayı asla bırakmayacağım." Birbirimizden uzaklaşıp ellerimizi birbirine ayrılmamak üzerine sıkıca kenetledik.

Esneyerek bilgisayarı kapattım. 2 saat boyunca aralıksız yazmaktan ellerim uyuşmuştu. Tıpkı Atlas'ın söyledikleri gibi içimden geçenleri hissettiklerimi dile getirmiştım. Ve yazarken tekrardan o güne gitmek ve yaşadıklarımı uzunca bir zaman düşünerek satırlara yazmak sanki içimdeki sıkıntıları alıp götürmüştü. Masanın üzerine başını koyup uyuyan Atlas'a baktım. Yanımdan hiç ayrılmamış bazen yorulup durduğumda bile vakit kaybetmeden kendisi devam ettirmişti. Saat gece vaktine yaklaşırken sandalyeden kalkıp Atlas'ın omzuna dokundum.

"Sevgilim. Hadi yatağa geçelim." Atlas yarı uyanık halde gözlerini açıp etrafa baktı. Sandalyeden sallana sallana kalktığında gülümseyerek elini tutup yatağa ilerledim. Atlas kendini yatağa bıraktığında ayakkabılarını çıkarıp üzerini örttüm. Yavaş adımlarla yatağa geçip oturdum.

"Bebeğim. Sen büyüdüğünde benden daha güçlü ol olur mu? Ben sevdiğim adama yenildim. Ama sen ne olursa olsun hayatta dimdik durup güçlü ol. Aşkın için cesur ol annen gibi korkup kaçma." Gözyaşlarımı silip uyanan bedene baktım.

"Özür dilerim sevgilim. Korkup kaçtığım için seni bıraktığım için hayatını zorlaştırdığım için özür dilerim. Söz veriyorum bundan sonra kızım ve senin için canımı dahi ortaya atacağım. Yeterki siz yanımda olun." Gözyaşlarımı silip ellerimi açarak dua ettim.

"Allah'ım eğer bir gün ölüm kapımızı çalarsa yalvarırım onunla birlikte ölmeyi nasip et. Çünkü o benim edebi aşkım." Atlas'a dönüp gülümseyerek onu izledim.

"İyiki o gece hayatıma girdin. İyiki o gece seninle tanıştım." Saçlarını okşayıp yanağını öptüm.

"Kimsin sen?"

"İstanbul'un en büyük mafya çetesinin lideri Atlas Akay."

Aklıma gelen anılarla gülümsedim. O gece ondan korkmuştum. Ama kalbim aksine heyecanla atıyordu. Çünkü hayatımda ilk defa bir adam gözlerime korkusuzca baktı. İlk defa bir adamın gözlerinde cesareti görmüştüm.

"Benden o gece korkmamı söylemiştin. Zaaflı olduğumu söylediğinde inanmadım. Ama şimdi gözlerine baktıkça görüyorum Atlas. Basit bir kız hayatına girerek onca zenginliğe rağmen seni kendine bağladı. Ve o kız nefret ettiği adama kendinden bile daha çok sevdi. Biz farklı hayatlara rağmen bir araya geldik. Çünkü ikimizin de aynı yerden yarası vardı. İkimizde babalarımızın açtığı yaralar yüzünden acı çeken birer çocuktuk." Gözyaşlarımı silecekken bileğimde hissettiğim el ile karşımdaki bedene baktım.

"Bırak ben o yarayı kapatayım." Kalbime dokunan elini tutup gülümsedim. Başımı sallayarak bende elimle kalbine dokundum.

"Yaralarımızı birlikte kapatalım." Atlas gözünden akan yaş silecekken elini tutup gözyaşını parmaklarımla sildim. Başını salladığında ona yaklaşıp başımı göğsüne yasladım. Elleriyle karnıma sarılıp kokumu içine çekti. Gözlerimi kapatıp kendimi huzurlu kollara bıraktım.

"Anne." Atlas ter içinde gözlerini açtı. Göğsünde hissettiği ağrıyla uyuyan karısına baktı. Komodinde duran telefonu alıp saate baktı. Sabaha yakındı. Yavaşça Efsan'ın başını tutup yastığa koydu. Yataktan doğrulup sıkışan kalbini tuttu. Çekmeceyi açıp kutudaki ilacı alıp avucuna döktü. Hızla içti. Ter içindeki alnını silip uyuyan karısına baktı. Yataktan kalkıp kapıya ilerledi. Karısı hala uyuyordu. Sessizce kapıyı açıp odadan çıktı. Merdivenlerin başına oturup başını ellerinin arasına aldı. İçinde bir sıkıntı vardı. Çalan telefonunu açıp kulağına götürdü.

"Sevda Akay'ın ailesiyle mi görüşüyorum." Kalbi hızla atarken ayağa hızla kalktı.

"O-oğluyum." Göğsünü tutarken elleriyle titriyordu.

"Başınız sağolsun." Duydukları beyninde yankılanırken telefon hızla ellerinden düşmüştü.

"Başınız sağolsun."

"Başınız sağolsun."

"Başınız sağolsun."

Atlas göğsüne giren ağrıya sıkıca kalbini tuttu. Merdivenlere sıkıca tutunurken nefesi kesiliyordu.

"Anne."

"Keşke ölseydin. Keşke seni öldü olarak bilmeye devam etseydim."

Söyledikleri zihninde yankılanırken başını duvara vurdu.

"Allah belamı versin." Sertçe başını duvara vurarken yumruğunu sıkı.

"ALLAH BELAMI VERSIN."

"Atlas." Efsan korkuyla kocasına bakarken Atlas daha da sert başını vurdu. Duvardan akan kanlarla Efsan korkarak elini duvara koydu. Atlas acıyla başını tekrardan vurarken bu kez Efsan'ın kolu araya girmişti.

"Efsan. Annem öldü." Efsan duyduklarıyla ağlayarak elini ağzına koydu.

"Keşke ölseydin dedim. Benim yüzümden oldu." Atlas acıyla konuşurken Efsan kocasının yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Atlas. Yapma bu senin suçun değil." Ağlayarak kocasına sarıldı. İkiside yere düştüğünde Atlas başını karısının omzuna koydu.

"Ben öksüz kaldım. Yıllarca öldü bildiğim annem meğersem hayattaydı. Babam olacak o adam benden canımı aldı. Şimdi ona kavuştum derken bu kez yine kaybettim. Ondan nefret ettim. Çünkü karımı benden aldı." Efsan aklına gelen anılarla başını eğdi. Gözyaşlarını eliyle silip karnına dokundu. Bir anne evladının mutluluğuna nasıl engel olabilirdi?

"Ama kalbimde neden derin bir sızı var? Böyle sanki kolumu kesmişler de öyle bir acı var." Atlas karısının gözlerine baktı.

"Efsan ben bu acıya nasıl dayanacağım?" Efsan kocasına sıkıca sarıldı.

"Allah yardım edecek. Ben yanında olacağım. Gerekirse birlikte acı çekeceğiz. Ama asla yalnız kalmayacaksın. Gerekirse ben senin hem annen hem baban olurum." Atlas karısını göğsüne çekti.

"Canım çok acıyor."

"Hissediyorum." Atlas karısının gözlerine baktı.

"Senin canın acıdığında benimki daha beter acıyor. Senin gözünden bir damla yaş aktığında ben gözlerinde boğuluyorum."

"Sana yemin ederim. İçindeki ateşi söndürecek su olacağım." Atlas elini tutan karısına baktı. Biraz uzaklaşıp karısının dizlerine yattı.

"Benim dayanacak gücüm kalmadı." Efsan gözyaşları içinde dizinde yatan kocasının saçlarını okşadı.

"Ben senin yerine de dayanırım. Sen yeterki bana yaslan."

Atlas'ın koluna girip güçlükle ayakta durmasına yardımcı oldum. Bütün gücünü kaybetmiş gibiydi. Ayakta durmaya bile hali kalmamıştı. Geldiğimiz morgun önünde durduk. İçeride yatan beden benden ölesiye nefret eden kadına aitti. Benden sevdiğim adamı alan onu benden uzaklaştıran kadındı. Ama aynı zamanda sevdiğim adamın canından bir parça olan onun değer verdiği insandı.

Atlas zorlukla içeri adım attı. Yanında ilerleyip biraz uzakta onu izledim. Beyaz örtüyü kaldırdığında yüzü bembeyaz olmuş kadına baktı.

"A-anne." Sesi güçlükle çıkmıştı.

"Burası çok soğuk. Üşürsün." Atlas ceketini çıkarıp beyaz örtünün üzerine koydu. Gözyaşları içinde ona yaklaştım.

"Atlas." Eğilip başını annesine yasladı.

"Sen benim cennet kokulu annemdin. Sana ölüm yakışmıyor. O gün söylediklerim için affet beni anne."

"Atlas."

"Kalbim mezar oldu Efsan. Herkesi kaybettim." Elinden tutup ona baktım.

"Ben varım. Güçlü olacağız. Annen de böyle isterdi." İkimizde yatan bedene baktık.

"Benim hakkım varsa da helal olsun. O benim de annemdi. Benden nefret etse bile ben ondan nefret etmedim." Atlas gözlerime baktı.

"Söz veriyorum. Acına ortak olacağım. İçindeki ateşi kendi ellerimle söndüreğim. Gerekirse o ateşte yanıp kül olacağım ama yinede yanmana izin vermeyeceğim." Atlas bana sıkıca sarılırken yatan bedene baktım.

"Ben sizi bu dünyada affettim Sevda hanım. Bundan sonrası için Allah sizi affetsin."

Atlas'ın kolundan tutarken gözlerimizin önünde gömülen kadına baktım. Barlas toprağı atarken Atlas titreyerek yerinde duruyordu. Benden uzaklaşıp yavaş adımlarla Barlas'ın yanına ilerledi. Küreğı alıp toprak atmaya başladı. Attığı her toprak onunda üzerine

geliyordu. Çünkü canından biri orada yatarken nefes almak bile haram gibi gelirdi.

"Allah taksiratını affetsin. El fatiha." Sahra gözlerimin içine bakarken aklıma gelen anılarla gözyaşları içinde ona baktım.

"Yalvarırım Sevda hanım. Beni Atlas'tan ayırmayın." Efsan gözyaşları içinde yerde sürüklenirken kadın acımasızca yerdeki kızın kolunu sıkıp tokat attı.

"Allah belanı versin lanet kadın. Oğlumun hayatını mahvettin. Sanma ki onun hayatında kalmana izin vereceğim." Gelen siyah arabanın önüne sertçe itti. Mert arabadan inip yerde hıçkırarak ağlayan kadına baktı.

"Sana sattım. Al ve defol git." Sevda hanım arkasını dönerken Efsan acı içinde bağırdı.

"Bana yaşattıklarını Allah görüyor dilerim yaşattığını yaşarsın Sevda hanım."

"Efsan iyi misin?" Sahra'nın sesiyle kendime geldim. Dua etmemi bekliyordu. Atlas ile göz göze geldiğimizde elini açmış dua ediyordu. Titreyen ellerle ellerimi açtım.

"Allah biliyor ya içimde sana karşı nasıl bir yangın var Sevda hanım. Ama sevdiğim adam için seni affediyorum. Çünkü benim bu dünyada seninle bir hesaplaşmam yok. Bizimki mahşerde kaldı."

Herkes yavaştan dağılırken Atlas'ın yanına ilerledim.

"Atlas." Bakışlarını bana döndü.

"Öldü. Benim annem bu kez gözlerimin önünde toprağa gömüldü."
Barlas Atlas'ın omzuna dokunurken gözyaşlarımı sildim.

"Abi güçlü olmak zorundasın. Çünkü senin doğacak bir çocuğun var."
Barlas'ın sesiyle Atlas bakışlarını karnıma çevirdi.

"Onun için güçlü ol." Atlas yüzüme bakarken başımı eğdim.

"Efsan." Atlas'ın sesiyle ona döndüm.

"Beni bırakma." Başımı olumsuzca sallarken Atlas yanıma gelip bana sıkıca sarıldı.

"Seni asla bırakmayacağım."

Eve geldiğimizde Atlas tek kelime etmemişti. Salona geçtiğimizde koltuğa geçip oturdu. Sahra elimi tutarken Barlas yanına oturdu.

"Efsan sen güçlü ol. Onun sana ihtiyacı var."

"Olacağım Sahra. Bebeğim ve kocam için güçlü olacağım."

"Bir şey lazım olursa bana haber edin." Barlas bana baktığında başımı salladım.

"Sağolun." Barlas başını sallayıp kalktığında Sahra bana sıkıca sarıldı.

"Biz hep yanınızda olacağız kardeşim."

"İyiki varsın Sahra'm." Barlas ile evden ayrıldığında Atlas'a döndüm.

"İçimde koca bir boşluk var." Yanına ilerleyip koltuğa oturdum.

"O boşluk hiç dolmayacak gibi efsan." Atlas bana baktığında elinden tuttum.

"Belki o boşluğu dolduramam. Ama yeni bir boşluk olmasına da izin vermeyeceğim." Atlas başını dizlerime yasladığında saçlarını öptüm.

"Seni seviyorum." Ellerim saçlarında gezinirken fısıldadım.

"Bende seni seviyorum."

Bütün gün sessizce oturmuştuk. Hayatta bazen sessizliğine de ortak olacak birine ihtiyaç duyarsın. Konuştuğunda herkes seni duyar. Ama önemli olan sustuğunda seni anlayan birinin olmasıdır.

"Teşekkür ederim." Atlas başını dizimden kaldırıp yüzüme baktı.

"Annemin sana yaptıklarına rağmen onu affettin. Bugün o cenazeye gelmen bile benim için çok anlamlıydı."

"O senin annen. Bana yaptıklarını unutamam gözümü her kapattığımda hatırlayacağım. Ama sevdiğim adamın annesine karşı da kin tutamam."

"Kalbin o kadar büyük ki bazen seni hakketmek için ne yaptım? Diye düşünüp duruyorum."

"Bilmem belkide yıllarca sakladığın çocuğun içindeki masumluk kalbime işlemişti." Beni göğsüne çektiğinde gözlerimi kapattım.

Atlas'ın düzenli nefes alışverişlerini duyduğumda ondan ayrıldım. Sessizce koltuktan kalkıp köşede duran örtüyü alıp üzerine örttüm.

Odaya girdiğimde masanın başına oturdum. Bilgisayarı açıp yazmaya devam ettim. Bazen konuşmaya cesaret edemezken yazmak daha iyi hissettirirdi.

"Herşey affedilmeyi hak eder miydi? Yoksa bazı hatalar ağır bedeller mi ödemeliydi?"

Saatlerce yazdıktan sonra başım ağrımaya başlamıştı. Gözlerim hafiften kapanırken başımı masaya koyup gözlerimi kapattım.

Atlas gözlerini açtığı anda etraf karanlıktı. Koltuktan kalkıp odaya ilerledi. Kapı açıldığında gördüğü bedenle yüzünde bir tebessüm oluştu. Efsan bilgisayarın başında uyuyakalmıştı. Yanına ilerlediğinde ekranda yazan sözü okudu.

"Herşey affedilmeyi hak eder miydi? Yoksa bazı hatalar ağır bedeller mi ödemeliydi?"

"Belki de vicdanın sesini dinlemek gerekir. Çünkü sen ne söylersen söyle o hep son sözü söylemiş olur." Uyuyan karısını yavaşça kucağına aldı. Alnını öpüp yatağa dikkatlice yatırdı.

"Hayat benden annemi aldı. Sonra da yaşamam için seni ve kızımı verdi." Yorganı örtüp saçlarını okşadı. Açık olan bilgisayarın başına oturdu. Her bir satırında geçmiş aklına geliyordu. Elleri klavyede gezindi. Yazdıkça geçmişe geri dönüyor gibiydi. Bitirdikten sonra bilgisayarı kapatıp uyuyan karısını izledi.

"Lavin Akay." Atlas fısıldayarak söylediğinde gülümsedi.

"Adın gibi ol meleğim."

Sandalyeden kalkıp yatağa ilerledi. Komodinde duran ilacı alıp ağzına attı. Başını yastığa koyduğunda burnuna gelen koku ile karısına döndü.

Uyurken bile çok güzel görünüyordu. Yanağına dokunup okşadı.

"Tek ailem sen ve kızım kaldı." Elleri yavaşça karnına dokunduğunda hissettiği tekme ile heyecanla oraya baktı.

"Lavin'im." İkinci defa tekme attığında Atlas gülümsedi.

"Güzel kızım. Seni kucağıma almayı dört gözle bekliyorum." Atlas karısına yaklaşp kokusunu daha çok içine çekti.

"Sizi seviyorum." Saçlarını okşarken yavaştan gözleri kapanıyordu. Daha fazla dayanamadan kendini uykuya teslim etti.

(3 Ay sonra)

"Kaan sen ciddi misin?" Heyecanla ona baktım.

"Beklediğimizden de çok iyi geri dönüş aldık Efsan. Herkes senin hikayene bayıldı. İnternette binlerce okunma aldı. Yayınevi ile de konuştuğum kitabın basımı için onayı yakında alacağız." Heyecanla Atlas'a sarıldım.

"Atlas ben bu kadar çok sevileceğini düşünmedim." Yüzümü ellerinin arasına alıp yanağıma öptü.

"Senin elinin değdiği her şey mükemmel olur sevgilim." Ona sıkıca sarılırken Kaan bize gülümsedi.

"Yalnız merak ettiğim bir şey var. Kitabın sonunda bembeyaz bir sayfa var bunun bir anlamı var mı?" Atlas'tan ayrılıp Kaan'a baktım.

"Hikayenin sonunu kızıma yani Lavin'e bıraktım. İleride anne ve babasının hayatına aşkına şahit olduğunda sonuna da o imzasını atacak. Çünkü o bizim hayatımızın kiliti." Atlas elimi tutup öptüğünde gülümsedim. Kaan dolan gözlerini çaktırmadan eliyle silerken ona baktım.

"Kaan iyi misin? Noldu?"

"Ben böyle bir şeye ilk defa şahit oluyorum. Hayatımda birbirine bu kadar bağlı bu kadar aşık bir çift daha görmedim." Atlas'a baktığımda onun bana çoktan baktığını fark ettim.

"TAKINTI-" Kaan'ın sesiyle ikimizde ona döndük.

"Takıntı ile başlayan tutkulu bir aşk hikayesi. Lavin anne ve babasının bu aşkına şahit olduğunda eminim hayran kalacaktır." Atlas'la kenetli olan ellerimizi karnıma koyduk.

"Lavin'im sana aşkımızı hikayemizi bırakıyoruz. " Gülümseyerek Atlas'a döndüm.

"Babana olan aşkı anlatmak dahi yetmez satırlara bile sığdıramadığım bir aşkla ona bakıyorum. O benim nefesim içtiğim suyum. Sığındığım limanım."

"O benim yağmurdan kaçıp saklandığım evim." Atlas ile aynı anda syletiğimizde gülümseyerek ona sarıldım.

Birbirimizden ayrıldığımızda karnıma giren sancı ile panikle Atlas'a baktım.

"Ahh sanırım doğuruyorum." Atlas şaşkınlıkla bana bakarken bacaklarımdan akan su ile sancılarım daha da artmıştı.

"Efsan tamam sakin ol güzelim hemen hastaneye gidiyoruz."

"Belli ki lavin daha fazla içeride dayanamadı." Kaan'ın sesiyle anlık gülümserken karnıma giren sancı ile yüzümdeki gülümseme silindi.

"Hay ben senin zamansız esprine sokayım Kaan." Atlas beni kucakladığı gibi hastaneye götürürken ona daha sıkı tutundum.

"AHHH." Efsan acı içinde ıknırken Atlas karısının elini sıkıca tuttu.

"Biraz daha ıknın lütfen." Doktor komut verirken Atlas acı çeken karısına baktı.

"Doktor sen biraz daha ıkın demeye devam edersen ben doğuracağım. Yeminle streten midem kasılıyor."

"A-Atlas s-sus." Efsan sinirle konuşurken bi yandan ıknıyordu. Hemşireler Atlas'ın söylediklerine gülümserken gelen bebek sesi ile Atlas susmuştu. Efsan sakinleşirken Doktor bebeğin poposuna vurdu.

"Kızımın poposuna vuruyor. Gel de ayar olma." Atlas sinirle mırıldanırken Efsan gülümsedi.

"Bebeğimiz gayet sağlıklı maşallah." Bebeği sarıp hemşireler çıkardı. Atlas bakışlarını karısına çevirdi.

"Bitti güzelim. Sağ salım bebeğimizi de kucağımıza alacağız." Efsan dolu gözlerle kocasına bakarken Atlas elini öptü.

Efsan normal odaya alındığında doktor kucağındaki bebekle içeri girdi. Atlas gördüğü minik bedenle gözleri doldu.

"Bu çok ufak." Atlas mırıldanırken Efsan kucağına aldığı bebeğiyle gözyaşları içinde kokusunu içine çekti. Atlas karısının yanına ilerleyip minik bedenini küçük ellerini tuttu.

"Atlas o çok güzel kokuyor." Efsan gözyaşları içinde gülerken Atlas bebeğinin kokusunu içine çekti.

"Efsan kokusu çok huzur verici." Ona gülümseyerek bakan karısının alnını öptü.

"İşte paranın dahi alamayacağı iki şeye sahibim." Efsan gülümseyerek kocasına bakarken ikiside uyuyan bebeklerine baktı.

"Hoşgeldin lavin bebek." İkiside aynı anda söylerken birbirlerine sıkıca sarıldı.

Sahra heyecanla odanın etrafında tur atıyordu.

"Sahra biraz sakın ol." Yerinde durup bana baktı. Kucağımdaki kızımı öpüp ona baktım.

"Of çok heyecanlıyım. Resmen evleniyorum Efsan. Benim gibi biri evleniyor." Sahra heyecanla konuşurken güldüm.

"Evet sonunda başımdan gidiyorsun." Alayla konuşurken Sahra kaşlarını çatarak bana baktı.

"Şaka yapıyorum. Fazla streslisin. Sadece anın tadını çıkar. " Sahra gelinliğin tutup yanıma geldi.

"Tamam biraz daha sakin olmaya çalışacağım. Barlas da henüz gelmedi zaten." Kapı çaldığında içeri Atlas girdi.

"Barlas birazdan gelir." Yanımıza gelip lavini kucağına aldı.

"Prensesim burada neler oluyormuş." Atlas bize döndüğünde Sahra'yı işaret ettim.

"Biraz gerginiz." Atlas Sahra'ya döndüğünde gülümsedi.

"Barlas'ı acaba kaçırısam mı? Henüz yol yakinken." Atlas'a susması gerektiğini söylerken Sahra ayağa kalktı.

"Bana bak enişte. O kardeşin benim gibi bir prensesle evleniyor diye kına yaksın tamam mı?"

"Prenses mi? Daha çok shrek'teki prensese benziyorsun." Atlas'ın söyledikleriyle Sahra ağzını açacakken Kapı çaldı. İçeri Barlas girdiğinde Sahra hemen yumuşadı.

"Biz sizi yalnız bırakalım değil mi Atlas?" Ona baktığımda başını salladı. İkimiz odada çıktığımızda sinirle ona baktım.

"Atlas sen-" dudaklarıma bir öpücük bıraktığında susmuştum.

"Konuşursan yine öperim." Lavin'in bize gülümseyerek baktığını görünce tebessüm ettim.

"Bak kızım da babasını destekliyor."

"Sizde iyi ikili oldunuz." Sinirle konuşurken Atlas yanağıma bir öpücük bıraktı.

"Baba kız olarak harikayız güzelim." Nikah memurunun geldiğini görünce ikimizde kalabalığa ilerledik.

Nikahtan sonra Sahra ve Barlas'ı tebrik ettik. Arabaya binip oradan uzaklaştık.

"Asaf babamın yanında onu da alıp eve geçelim." Lavin'i kucağımda uyuturken Atlas başını salladı.

"Olur." Yol boyunca uyuyan kızımı izledim. Evin önüne geldiğimizde arabadan inip kapıyı çaldık. Açıldığında Asaf sıkıca bana sarıldı.

"Sizi özledim." Atlas onu kendisine çekip kucağına aldı.

"Aslanım benim. Hemen senin için geldik." Asaf sıkıca Atlas'a sarılırken onlara gülümseyerek baktım.

"Sağol baba. Allah rahatlık versin." Ona sıkıca sarıldım.

"Yolunuz açık olsun kızım." Vedalaşıp arabaya bindik. Asaf arka koltuğa oturduğunda ona baktım.

"Anne. Lavin'i kucağıma alabilir miyim?" Asaf'a gülümseyerek lavin'i yavaşça uzattım. Dikkatlice onu tutarken emniyet kemerini bağladığını fark ettim. Gülümseyerek önüme döndüm. Atlas aynadan Asaf'a bakıp gülümsedi.

"Kardeşin sana emanet. Oğlum."

"Tamam baba." Asaf'ın sesiyle gülümseyerek onları izledim. Çalan telefonuma baktım.

"Kaan arıyor." Açıp kulağıma götürdüm.

"Evet Kaan." Söyledikleri ile heyecanla Atlas'a döndüm.

"Tamam yarın sabah hemen yanına geleceğiz." Telefonu kapatıp Atlas'a döndüm.

"Kitap onaylanmış. Yarın sabah yayınevi ile görüşecekmişiz." Atlas arabayı durdurup bana sıkıca sarıldı.

"Hayalin gerçek oldu ya o bana yeter." Birbirimizden ayrılırken heyecanla arka koltuğa baktım. Asaf sıkıca lavin'i tutarken gülümsedim. Atlas yola çıktığında mutlulukla başımı cam'a yasladım. Yol karanlık olduğunda bakışlarımı Atlas'a çevirdim. Işıkları yaktığı halde etraf karanlıktı.

"Atlas yol çok karanlık ve tehlikeli görünüyor." Atlas anlık bana baktığında karşıdan süratla gelen tır ile korkuyla bağırdım.

"ATLAS ÖNÜNE BAK."

"BABA." Asaf çığlıklar atarken korkuyla Atlas'ın elini tuttum. Arabayı güçlükle sağa kırsada durduramadan araba hızla uçurumdan aşağıya yuvarlandı.

Araba uçurumdan aşağıya düşüp ağaca çarparak zorla dururken Efsan ve Atlas kanlar içinde yatıyordu. Elleri birbirine kenetliyken Araba alev almaya başladı. Asaf acı içinde kardeşine siper olmuş bütün cam

kırıkları sırtına saplanmıştı. Açık olan kapıdan güçlükle kucağında ki bebekle çıkarken Araba hızla alev alıyordu. En son gördüğü birbirine kenetli olan ellerdi. Ağlayan kardeşine daha çok sarılıp ağlayarak arabadan uzaklaştı.

"ANNE, BABA." Ağlamaktan mahvolan kardeşine döndü.

"Gitmeyin." Alevler hızla her yere yayılırken başından akan kanlar kucağındaki bebeğe damlıyordu. Gözünün önü kararırken zorlukla arkasını dönüp kardeşini yere bıraktı. Duyduğu büyük patlama sesiyle vücuduyla kardeşine siper oldu.

"ANNE, BABA." Asaf'ın acı dolu çığlıkları o geceye esir olmuştu.

" Akşam geç saatlerde kaza yapıp uçurumdan aşağıya düşerek yanan arabadan biri kadın diğeri erkeğe ait iki ceset bulundu. Kazadan sağ kurtulan 16 yaşlarında genç bir erkek çocuğu ve henüz 1 aylık kız çocuğu ise hastanede yoğun bakıma alındı."

(16 yıl sonra)

"Asaf abi." Lavin gördüğü bedenle elindeki kitabı uzattı.

"Annemle babamın aşkı çok etkileyici değil mi?" Asaf gülümseyerek lavin'in elini tuttu.

"Öyleydi. Peki son sayfasına ne yazdın?" Lavin kitabın son sayfasını açtı.

"Adam kadının gözlerinde hayat buldu. Kadın adamın kalbine mühürlendi. Aşk için sevmek mi yeter? Yoksa onun için ölmek mi?"

Siz bu kitabın sonuna gelirken onlar mahşerde bile edebiyen birlikte olacak.

Bazı aşklar mahşere kalır. Kimisi için bu dünya zalimlerin yeriiken kimisi için yarım kalanların yeriidi. Kimi aşklar mutlu sonla yazılırken kimisi acının kollarında pranga misali kalırdı.

Takıntı ile başlayan bu aşk masalı ölümün kollarında bile asla ayrılmadı.

Adam öldü. Kadın öldü. Takıntı bitti. Aşkları bu kitabın satırlarında son buldu.

*SON-
LAVIN AKAY-*